

Az Öt év - öt nyelv projekt

2009. január 25. - 2014 január 25.

Bevezető

Az Öt év - öt nyelv projekt 2009. január 25-én indult: az volt a tervem, hogy öt év alatt megtanulok öt nyelvet és az egészet végigdokumentálom. A projekt 2014. január 25-én végetért, de az oldal azóta is él és virul.

Ebben az e-könyvben gyűjtöttem össze az öt év írásait. Sok már elavult, elég sok megmosolyogni való van benne, tele van helyesírási hibákkal, linkek nem működnek - de meg akartam őrizni az utókornak úgy, ahogyan volt.

Semmit nem változtattam rajta.

Az [oldalról](#) eltávolítottam ezeket az írásokat - pontosan a fent leírtak miatt.

Hiszem, hogy az oldal továbbra is hasznos és segít másoknak önálló nyelvtanulóvá válni. És abban is hiszek, hogy a kevesebb több. Az oldalon megmaradt írások célja, hogy átadja a nyelvtanulási tapasztalataimat a lehető legtömörebb formában, ellentétben korunk trendjével, ahol belefulladás a tartalomba.

Remélem hasznosnak találod mind ezt a könyvecskét, mind az otevotnyelv.com oldalt.

Ha kérdeznél, észrevételeznél vagy egyszerűen csak dumálnál, akkor a balint@otevotnyelv.com emailcímen elérsz.

Üdv,
Bálint
2021. május 25.

Indulás

2009. január 25.

A blog a nyelvtanulásról fog szólni, mindenféle nyelviskola és tanári közvetítés nélkül – hiszem, hogy egy nyelvet el lehet sajátítani pusztán egyéni tanulással. Ennek bebizonyítására teszek kísérletet, egy öt éves projekt keretében – mielőtt elérném a 30 éves kort, öt nyelven (az anyanyelvemen kívül) szeretnék tudni kommunikálni.

Felmerülhet a kérdés, hogy ez milyen szintű tudást kíván meg – mivel már régen sem hittem a hagyományos iskolai nyelvoktatásban, ezért mellőzni fogom a nyelvvizsgák “áldásos” értékelési szintjeit. A nyelvtudás nem mérhető pontszámokkal – sokkal inkább a valós szituációkban mutatott eredményességgel. Éppen ezért nem törekszem semmiféle nyelvvizsga letételére. Az elérendő célom a következő:

Egy nyelvet akkor nyilvánítok megfelelően elsajátítottnak, mikor egy anyanyelvű ember fél óráss beszélgetés után azt mondja, hogy “nagyon jól beszélek” az adott nyelven.

Tudom, ez szintén nem objektív, hiszen rendkívül sok változó határozza meg a fenti mondatot – ki az az ember, mióta ismerem, miről beszélünk, stb. Éppen ezért fogom megkérni partnerem, hogy a lehetőségekhez képest legyen szigorúan objektív.

A mindennapi nyelvet szeretném megtanulni – tehát semmiféle szakmai, úrkutatási, tengerbiológiai és egyéb vonatkozású dolgok nem jönnek ide (kivételet képez a saját szakmám, az informatika, de ennek publikálása még kérdéses, a jövőben kiderül, mennyire van rá igény).

A blogban lehet majd olvasni a nyelvtanulásbeli előrehaladásomról, igyekszem pontos képet festeni, mennyit tanultam, mennyit haladtam egy adott időszakban. Lesznek majd tanácsok, tippek, saját gondolatok, de várok minden véleményt és segítséget – hiszen együtt könnyebb.

Én úgy vélem, hogy nagyon jól fogok szórakozni, aki pedig követi kalandjaimat, ne fogja vissza magát, ossza meg velem/mindenkivel a véleményét. Itt szeretném leszögezni, hogy a visszataszító/romboló kritikára semmi szükség nincs a blogon, ezért ezeket kéretik mellőzni – bár gondolom, aki már ide tévedt, az csak profitálni szeretne a dologból.

Igyekszem napi frissítéseket, minőségi szinten produkálni. Vágjunk hát bele!

Magamról

2009. január 26.

A nevem Kőrösi Bálint, 26 éves vagyok, jelenleg Ausztráliában élek (2008. novemberében költöztem ide), informatikát hallgatok.

Főiskolai tanulmányaimat a Budapesti Műszaki Főiskolán folytattam, Integrated Engineer szakirányon. Az iskola szoros kapcsolatban állt a nottinghami egyetemmel, így ennek köszönhetően az egész főiskolai oktatás angol nyelven folyt – sajnos nem anyanyelvű

tanárokkal, aminek később meg is láttam/láttuk a kárát.

Angol nyelvtudásom jónak nevezhető, ám ezt szeretném minél magasabb szintre fejleszteni, ezért ennek tanulásával valószínűleg soha nem fogok leállni.

Az öt év – öt nyelv projekt itt egy kicsit sántít, hiszen az angolt már beleszámoltam az öt nyelvbe. Ez elég nagy (mondhatni nélkülözhetetlen) segítségemre lesz a nyelvtanulás során. Nem csak azért, mert minden megtanult nyelvvel könnyebb lesz a következő, hanem azért is, mert rengeteg anyag csak így érhető el. Az összes internetes forrást felkutattam/kutatom tanulási anyagokért és kiválogatom közülük a legjobbakat/számomra leghatékonyabbakat. Remélhetőleg ez mindenkinek hasznos lesz.

Ezen kívül folyamatosan dolgozom a saját nyelvtanulási módszeremen, melyet az angolon fogok tesztelgetni, és igyekszem közölni az eredményeket. Amennyiben sikerül maradandót összehoznom, azt egyszerre is közzé szeretném tenni valamilyen formában.

A cél tehát 2014. január 25-ig öt nyelv magabiztos birtoklása.

Aki pedig azt gondolná, hogy lehetetlenség az öt év alatt az öt nyelv – nos, az már csak azért is nézzen ide vissza néha.

Az elsajátítandó nyelvek

2009. január 26.

Mint már írtam, az angolt lényegében "elsajátítottnak" tekintem, azonban tökéletesítése nem valószínű, hogy mostanában véget fog érni.

A nyelv, mint olyan, mindenkit érdekel. Rohanó világunkban azonban joggal gondolhatjuk úgy, hogy ha már annyi energiát befektetünk egy nyelv elsajátításába, akkor az legyen hasznos – éppen ezért mindenki a "világnyelveket" kezdi tanulni – angol, német, francia, spanyol, orosz, stb. Van is benne valami.

A magam szempontjából azonban fontosabb, hogy *hogyan* tudok megtanulni egy nyelvet – márpedig tanfolyami segítség nélkül kénytelen vagyok a véletlenül vagy éppenséggel nem is annyira véletlenül elérem kerülő anyanyelvűektől tanulni.

Éppen ezért a végleges öt nyelv még nem teljesen eldöntött. Szeretnék én is "hasznos" nyelvet tanulni, de ha mondjuk az iskolában éppenséggel egy mongollal, indonézzel vagy ukránnal barátkozom össze, nagyobb valószínűséggel kezdem el az ő nyelvét tanulni – hiszen mindig van egy tökéletes példa, aki ki tudja javítani a hibáimat. Persze ehhez az ő végtelen türelme is szükséges.

Abból indulok ki, ha valaki elérem állna azzal, hogy szeretne megtanulni magyarul, én nagyon szívesen segítenék neki mindenben. Heti egy-két óra kötetlen beszélgetés édes anyanyelvemen nem esne nehezemre. Remélem ilyen emberekkel fogok itt is összefutni.

Az öt éves terv lényegében tavaly nyáron kezdődött. Gondos előkészületek után szeptember

közepén elkezdtem tanulni a spanyol nyelvet. A következő hónapokban főleg ennek ismertetése várható – de persze mindig lesznek általános jótanácsok és érdekességek is. Mivel a spanyol rendkívüli módon megtetszett, a hozzá elérhető anyagok listája pedig konvergál a végtelenhez, ez biztosan benne lesz az öt nyelvben.

Az ötből tehát kettő már fix: angol és spanyol.

Mivel Ausztráliában elég sok arab él, kacérokodom a gondolattal, hogy az arabnak fogok nekiállni a következőkben. Mielőtt felmerülne a gondolat, hogy az "nehéz, meg más meg különben is turbánosok", szeretném leszögezni, hogy semmiféle politikai meggondolás nem vezérel, egyszerűen figyelembe veszem, hogy sokkal nagyobb eséllyel találkozom itt anyanyelvűvel. Jelenleg az anyaggyűjtés folyik. Olyan tényezőket pedig számba sem veszek, hogy "túl nehéz, nem lehet megtanulni", egyrészt mert ilyen nincs, másrészt saját bőrömön tapasztaltam, hogy megfelelő előkészülettel, hozzáállással és módszerrel minden nyelvet meg lehet tanulni – a következőkben azt kutatom, hogy lehet ezt az időt minimálisra csökkenteni. Gondoljunk csak arra, hogy tanulnak a gyerekek. De ez egy későbbi poszt témája lesz.

További lehetséges nyelvek: japán, indonéz, kínai. Anyanyelvűek szintén bőséggel laknak itt mindhárom nyelvből, így megint csak a legkisebb ellenállás irányába haladok. A japán mindig is érdekelt, kultúrájával együtt (melyik tizenéves kisfiút nem vonzották a ninják meg a szamurájok?), az indonéz a világ legkönnyebb nyelve, míg a kínait pusztán praktikussági okokból szemeltem ki: elég sokan vannak ahhoz, hogy valahol csak rájuk bukkanjak.

Meglátjuk, menet közben még alakulhat. Mivel az iskola csak február elején kezdődik, nem tudom, milyen csoporttársaim lesznek – ezen is sok múlik. A munkahelyemen is sok múlik. Dehát így lesz ez érdekes.

Nyelvtanulás egyedül

2009. január 27.

Miért? Merülhet fel jogosan a kérdés. Napjainkban már annyi segítség elérhető (nyelviskolák, nyelvtanárok, stb.), miért vállalkozik valaki arra, hogy egyedül vágjon neki ennek a korántsem egyszerű feladatnak?

Több válasz lehetséges.

1. Bizonyítani vágyás. Kihívás. Teljesítménykényszer.
2. Szórakozásból.
3. Mert a főnök azt mondta, hogy nem fizeti a tanulmányainkat.
4. Csak.

A magam részéről azért vágok bele egyedül, mert sosem szerettem másoktól függeni, a nyelviskolai "kiscsoportos" (hát persze!) foglalkozásoktól pedig a hideg ráz.

Ha egyedül tanulok, akkor

- magam osztom be az időmet
- a magam tempójában haladok
- a magam kedve szerint tanulok
- az engem érdeklő témákat/fejezeteket tanulom

Persze hátrány, hogy

- kellő útmutatás nélkül nehezebb a dolog
- lassabb

Utóbbi pontra szeretnék rácsfolni kísérletemmel: igenis kell, hogy létezzen módszer/módszerek összessége, ami racionális időn belül használható, kielégítő, megfelelő nyelvtudást biztosít. Ezt fogom kutatni, keresni.

A tapasztalatokat, észrevételeket és segítségeket minden formában megköszönöm, postaládám mindig nyitva áll mindenki előtt.

Spanyol tanulmányok összefoglalása

2009. január 28.

A spanyol nyelv tanulását 2008. szeptember közepén kezdtem el, méghozzá az általam egyelőre legjobbnak tartott otthoni módszerrel, aminek a neve: Pimsleur. Ezen tanfolyamról külön szeretnék írni, mert nagyon megérdemli. A lényege, hogy 100 leckéből áll, amiből jelen állás szerint 78-et már megtanultam, illetve meghallgattam.

A leckék fél órásak, minden nap egy lecke meghallgatása/megtanulása javasolt. Sajnos nem mindig tudtam ezt megvalósítani, így az eltelt 136 nap alatt sikerült csak eddig eljutnom. Ausztráliába való novemberi költözésem és az itteni kalandok miatt alakult így a szám, nem is magyarázom. Tény és tapasztalat, hogy jobb lenne a tudásom, ha minden nap meghallgattam volna egy leckét.

A tananyag 4 részre bomlik – 3 szintre, melyek mindegyike 30 leckét tartalmaz, valamint egy extra cd-re, melyen még 10 bónusz lecke található. Az első két szintet viszonylag folyamatosan teljesítettem, ám a harmadikban már szakadások mutatkoztak, ezért is kell ismételnem ezt – azonban meg kell jegyezni, hogy a harmadik részt személy szerint kicsit "összecsapottnak" tartom, de erről is majd később.

A Pimsleur mellett folyamatosan használtam a Rosetta Stone spanyol oktatóját, egészen addig, míg egyszer csak meg nem unta a működést, és az első CD második leckéjénél elvérzett a dolog, így ezt nem számolhatom ide tulajdonképpen. Remélem egy-két héten belül össze tudom kalapálni a gépemet, hogy újra tudjam használni a Rosetta Stone-t, mert nagyon jó

anyagok találom, erről is később bővebben.

Használok még tovább Michel Thomas spanyol anyagát, valamint beszereztem az FSI spanyol kurzust is, ami elég vaskos történet, és többek egybehangzó véleménye szerint érdemes ennek már meglévő tudással nekifutni. Így ez még várat magára egy kicsit.

Ezen kívül kerestem még interneten ingyenesen hallgatható podcastokat, rádióadásokat, valamint jelenleg spanyol olvasókönyvekre vadászok (amiket már 200-300 szavas nyelvtudással lehet élvezni), sőt, még a PSP-t is beidomítottam és azon is futtatom üres perceimben a My Spanish Coach kis programot.

Azon elmélet mentén közelítem meg a dolgot, hogy minél több irányból "támadom" a nyelvet, annál könnyebb lesz bevenni a védőbástyáját.

Így tehát nincsen csodatanfolyam, csodamódszer, csodakönyv – csak ésszerű tematika, ami szerint végighaladunk a már létező anyagokon.

Tehát spanyol nyelvtudásom most nagyságrendileg 600-700 szóra támaszkodik, alapvető és egyszerű társalgásokat már megértek, a kezdőknek szóló podcastokkal pedig simán elbánok – véleményem szerint egy itthoni alapfokú (tudom, hogy azt mondtam, nem használom a nyelvvizsga szót), szóbeli vizsgát egy kis rákészüléssel minden további nélkül le tudnék tenni. Azért csak szóbelit, mert főleg audió anyagokat hallgattam, egyelőre úgy találtam, hogy a hallás utáni tanulás nagyon kedvez nekem – úgy vélem, ha már ez elér egy megfelelő szintet, bátran ugorhatok neki az írott anyagok is (elég érzékeny hallással rendelkezem). A tanulási típusokról is lesz még szó a későbbiekben.

A cél tehát, hogy 2009. május 10-ére tudjak nagyjából 2000 szót (kutatásaim szerint egy új-latin nyelv 21. századi, mindennapi kommunikációjának 95%-ához elég ennyi szó ismerete), valamint azokat folyékonyan tudjam összefűzni – a lehető leghelyesebb nyelvtannal. Folyamatos beszámoló várható.

Michel Thomas módszer

2009. január 29.

Ma befejeztem a [Michel Thomas](#) alapfokú spanyol tanfolyamát, ami összesen 8 CD-ből áll, nagyjából 8 órányi anyagot ölel fel.

A módszer a következő: először is csípőből ignorálja a "Helló, Gipsz Jakab a nevem. Buszsöfőr vagyok és 41 éves. Téged hogy hívnak?" típusú megközelítést, szó sincs a hagyományos értelemben vett nyelvtani formulákról.

Helyette elkezd magyarázni a nyelv felépítését és rengeteg példán keresztül demonstrálja őket. Ilyenformán a 8 óra alatt kb. 100-200 szót lehet megtanulni (többségében igék, mert ugye ezeket kell ragozni és az a nehéz, nem megtanulni a főneveket), azokat pedig meglévő tudásunk szerint már variálhatjuk. Kicsit hasonlít annyiban a Pimsleur módszerhez, hogy itt is feladja a kérdést, majd nekünk kell előbb megválaszolni és utána ő is megmondja a helyes

megoldást – ilyenformán tudjuk magunkat ellenőrizni.

Az egész olyan érzést kelt, mintha egy tanfolyamteremben ülnénk – sajnos néha szó szerint. Ami a legidegesítőbb, hogy valóban egy ilyen tantermet szimulál az egész: a felvételen van még két teljesen kezdő diák és tőlük kérdezzeti ki a dolgokat, majd a végén helyesbíti őket. A baj csak az, hogy a két diák teljesen dilettáns és fogyatékos, ugyanazokat a hibákat követik el, valamit borzadály kiejtésük van. Nem jó ezt megszokni elsőre, mert nagyon elszúrhatja már jó előre a nyelvtanulásunkat. A másik zavaró dolog Michel akcentusa (francia a szentem) – néha nem lehet érteni, amit mond angolul.

Éppen ezért szerintem a Michel Thomas módszert csak már egy bizonyos tudás felett érdemes használni, nehogy a rossz formulák (mert van bőven a diákoktól) beivódjanak emlékezetünkbe. Én úgy fogom csinálni, hogy a Pimsleurt teljesen végigtolom és utána folytatom ezzel a módszerrel. Kísérletezek vele tovább.

Pimsleur nyelvtanulás

2009. január 30.

Több egybehangzó tanulmány és [könyv](#) véleménye szerint is a [Pimsleur](#) a leghatékonyabb nyelvtanulási módszer, ha valaki egyedül akar boldogulni.

Magát az eljárást Paul Pimsleur dolgozta ki évtizedekkel ezelőtt és négy alapvető tényezőn alapul:

1.) Előrejelzés

A passzív nyelvtanulással ellentétben Pimsleur nem egy adott szót vagy mondatot ismételtet meg számtalanszor a tanulóval, hanem a lecke elején megtanult pár szóból saját magával kombináltatja össze a következőket, ezáltal teljesen aktív résztvevővé teszi azt.

2.) Felidézés

Meghatározott időközönként ismételteti meg a szavakat, mely időköz exponenciálisan növekszik (5 mp, 25 mp, 2 perc, 5 perc, 10 perc, 1 óra, 5 óra, 1 nap, 5 nap, 25 nap, 4 hónap, 2 év) – ennyi ismétléssel szerinte végleg megmarad a tudás.

3.) Alap szavak

Nincs semmiféle figurázás, csak a legegyszerűbb és leggyakoribb szavakat tanítja meg, hiszen a nyelvek többsége beszélt formában nagyjából 2000 szót tesz ki. A legteljesebb Pimsleur kurzusok során is maximum 600-700 szót lehet elsajátítani, így ez nem elégséges tudás a magabiztos kommunikációhoz.

4.) Organikus tanulás

Megkülönbözteti a vizuális és audió tanulást, egyúttal ki is zárja előbbit, hiszen anyanyelvünk tanulásánál sem használunk 6 éves korunkig szöveges tanulmányokat – ehelyett maximálisan

hallásunkra és kiejtésünkre koncentrálnak a natív beszélők megszólaltatásával.

Személyes tapasztalataim azt mutatják, hogy a tanfolyam remekül működik, nagyon megéri beszerezni. A tanuló az egyes elemek összekombinálásával maga jön rá a nyelv finomságaira és nyelvtanára, nem pedig tintaszagú nyelvkönyvekből kell azt magába szívnia, melyek sok mindent elmondhatnak magukról, csak azt nem, hogy életszerűek. Ezzel szemben ez a módszer az: étterem, megbeszélés, reptér, utazás, hotel – rengeteg témát érint, viszonylag kimerítően. Talán egy kicsit túlságosan üzleti irányba megy és túlságosan az amerikai emberekre koncentrálnak (szavak, mértékegységek, helyzetek miatt), de ez megbocsájtható fogyatékoság.

További negatívum, hogy nem minden nyelven elérhető és amikből megvan a három szint, az is elég limitált (viszont biztos!) tudást ad.

Az biztos, hogy az összes nyelv tanulásának ezzel fogok nekimenni, bátran ajánlom kezdésnek. Mire az ember a 3×30 lecke végére ér, olyan ismeretekkel fog rendelkezni, amikkel már bátran nekiállhat egyedül is tanulni a nyelvet, akár vizuálisan. Hogy mennyire, azt majd a további vizsgáldások fogják kideríteni.

UPDATE: a Pimsleur kínai szerintem nem éri meg a pénzt. Egyszerűen rossz a minőség, csapnivaló a felépítés és nem konzisztens. Ellenben a spanyol verzió nagyon tetszetős, nekem biztos alapot adott a további tanulmányok ráépítésére. Drága, de biztos alap. [Az eredeti Pimsleur leckéket itt tudod megvenni.](#)

Nyelvtanulási előkészületek – 1. rész

2009. január 31.

Alapos ember lévén általában nem ugrok neki semminek felkészületlenül. A jó munka és kellő határfokhoz létszükséglet a jó szervezés, előkészítés, mintegy a táptalaj betrágyázása, hogy egy ilyen agro-hasonlaltal éljek.

Egyedüli nyelvtanulóként fontos a jó anyagok begyűjtése. Azonban a "jó" elég tág fogalom, főleg olyan elterjedt nyelveknél, mint az angol vagy a spanyol. Egyszerűen túl sok dolog van a piacon ahhoz, hogy mindent meg tudjunk nézni, számba tudjunk venni. Ezért fontos, a jó szelektálás.

Azt mondják, több különböző tanuló típus létezik: audió típusú, vizuális típusú, stb. Lehet ezt bonyolítani, de nem érdemes. Szerintem meg két fajta tanuló van: aki érdeklődik a tanulás iránt, meg aki nem.

A már sokat emlegetett [Pimsleur](#) módszer szinte csak verbális kommunikációra tanít – van ugyan pár olvasási feladat, de az majdnem semmi. Mivel három éves gyerekként sem esünk neki a Britannica Hungarica-nak, hanem csak szüleink és játszótéri pajtásaink szavait utánozzuk, ezért úgy gondoltam, én is így közelítem meg a nyelvtanulást. Így ez a módszer tökéletes egy jó kezdésnek. Egy olyan kezdésnek, ami elegendő tudást ad ahhoz, hogy utána már a valós életben gyakorolhassuk meglévő (kicsiny) nyelvtudásunkat – szépen, napról napra,

percről percre, szóról szóra csiszolgatjuk, míg el nem érjük célunkat. Fontos tehát a jó alap, amire lehet építeni.

Amit észrevettem a Pimsleur kapcsán, hogy annyira jól fejleszti aktív tudásunkat, hogy az valami döbbenetes – szinte egyáltalán nem kell koncentrálnom a feladatokra, hanem gondolkodás nélkül jönnek a válaszok. Azt hiszem ez minden nyelvtanuló célja. Érdekes, hogy mikor elővettem spanyol szövegeket, furcsa volt az olvasás és a megértés is lassabban ment, mintha csak pusztán hallás után próbáltam volna felfogni a dolgokat. Ennek ellenére úgy érzem, hogy a tanulás ezen fázisában ez még nem probléma (David Fisher is megerősíti ezt a "Hogyan tanuljunk meg bármilyen nyelvet" c. könyvében)

De, mint már említettem, én a gyerekek nyelvtanulásából indulok ki, így ez a csapásvonal egyelőre tökéletesnek tűnik. Aztán ha nem, akkor leírom mindenki okulására.

Nyelvtanulási előkészületek – 2. rész

2009. február 1.

Beszélgünk most arról, hogy mire van szüksége a nyelvtanulónak fizikailag. Viccesnek tűnhet a dolog, ám szintén saját tapasztalat, hogy ha *alaposan* előkészülünk, sokkal könnyebben és szívesebben állunk neki tanulni.

Egy szépen rendben tartott asztal a megfelelő könyvekkel, szótárakkal, papírokkal, ceruzákkal, ragasztóval, szótanuló kártyával sokkal inkább sarkallja az embert, hogy minden nap leüljön foglalkozni a nyelvvel.

Egyes vélemények szerint jó, ha mindig ugyanazon a helyen tanulunk, mert megszokjuk, a "részünk" válik, míg más vélemények szerint (a Head First oktatókönyvek) pedig az a jó, ha folyamatosan változtatjuk a helyünket, egyszer zenét hallgatunk, egyszer sétálunk tanulás közben, ezzel is mindig új ingerekkel bombázva elménket, így az nem unja meg a tanulás "monotonosságát". Ezt mindenkinek kell magának kitalálnia.

Ajánlott beszerezni egy szép nagy füzetet, amiben az összes vonatkozó dolgot le tudjuk jegyezni, hogy EGY helyen legyen minden, mert nincs annál idegesítőbb, mikor nem találunk valamit. Legyen jó ceruzánk a szép ábrák rajzolásához, radír, toll. Fontosak a nyelvtanuló kártyák (vagy Flashcardok), melyekből ne a boltban kapható, előregyártottakat vegyünk, hanem teljesen üresek, melyeket magunk fogunk kitölteni.

Ezenkívül érdemes beszerezni egy nagyobb tárhellyel rendelkező mp3 lejátszót, hogy bárhol/bármikor tanulhassunk – ez az időmenedzsment egyik alapfeltétele. Kell még egy kis notesz és toll, ami mindig legyen nálunk, hogy bármi eszünkbe jut (új szavak, kérdés, ötlet, stb.), azt azonnal le tudjuk írni – elég kellemetlen, ha ez miatt kiesik valami haladásunkból.

A magam részéről a telefonomon lévő excel-kezelő programba szoktam menet közben jegyezni a megtanulandó szavakat, melyekből otthon flashcardot csinállok. Az egész telefonos dolog tehát egy híd, egy fontos elem, hogy a szavakat/frázisokat ne felejtsem el, míg leírom szótanuló kártyára, akkor pedig már egy életre megmarad, amit bárhol, bármikor

használhatok (excelből/szótárfüzetből szavakat tanulni tized annyira nem hatékony!).

Egyelőre tehát ennyi, de az előkészületeknek nincs még vége, hiszen mindig lehet finomítani, tökéletesebbé tenni a folyamatot. A cél: a lehető leghatékonyabb időkihasználás, a lehető legjobb hatásfokkal. Így leszünk eredményesek.

Egy Pimsleur lecke feldolgozása

2009. február 2.

Ugyebár minden Pimsleur lecke fél órás. Pimsleur doktor azt ajánlja, hogy ne készítsünk semmiféle jegyzetet, ne próbáljunk leírni semmit, stb., csak és kizárólag a leckére figyeljünk. Van benne valami, azonban ennek mégis ellent mondtam.

Ahogy hallgatom a leckét, az új szavakat és hasznosabbnak vélt mondatokat kiírom a telefonomba egy excel táblába (természetesen mind a spanyol, mind az angol részét), hogy *biztos* meglegyen írásban a tudás. Ezekből később szótanuló kártyákat csinállok és üres perceimben lapozgatom őket, így folyamatosan felidézem és meglepő hatékonysággal megjegyzem azokat.

A doki azt is mondja, hogy akkor menjünk tovább, ha a lecke legalább 80%-ára megfelelően tudunk válaszolni – ha nem, akkor hallgassuk meg újra. Én a következő módszert találtam ki: mindenképpen tovább megyek és öt leckénként ismételek. Hogy miért? Mert már számtalanszor előfordult, hogy egy későbbi leckében megértettem azt, amit korábban nem – és immáron a teljes tudással tudok visszamenni, újra meghallgatni és sokkal többet profitálok így belőle. Tehát mikor az ötödik leckénél tartok, akkor ugyanaznap meghallgatom az első leckét is – ekkor azonban már tényleg csak a leckére koncentrálok, nem kell irogatnom semmit. Másnap meghallgatom a hatodik leckét és utána a másodikat, harmadik nap meghallgatom a hetediket és a harmadik leckét és így tovább. Tapasztalatom szerint ez remekül működik.

Sőt, azt is megfigyeltem még, hogy ha egy leckét emilyen "felületes" módon tanulom csak először, majd később újra visszatérek rá, sokkal jobb hatásfokkal működik – egyszerűen az ismétlésből fakadóan. Tehát többet ér, mintha azt a fél órát erőlködve, csak arra figyelve használtam volna fel, majd soha többé nem hallgatnám meg újra.

Ezután, ha végigértem egy szinten (ami 30 lecke), akkor találomra kiválasztok pár leckét és az utcán, reggelizés közben, elalvás előtt, stb. hallgatom őket, tovább mélyítve a tudást. Majd átlépek a következő szintre.

Nyelvkörülmények

2009. február 3.

A napokban rájöttem, hogy milyen fontos is valójában az, hogy egy nyelvre "ráérezzünk". Sokan

mondják, hogy beleszerettek a francia nyelvbe (a zengésébe, a szépségébe, stb.), mert nagyon tetszik a kultúrájuk, az emberek, az ételeik, a zenéjük és még sorolhatnánk. Mások teljesen ráfüggenek a japánra, mert állandóan manga filmeket néznek. Némelyek az oroszot preferálják, mert viccesnek tartják és valamiért vonzza őket a tajga, meg a -40 fok.

A helyzet azonban az, hogy sokkal könnyebb egy nyelvet tanulni, ha az ember szereti azt. Ezzel sok újat nem mondtam, feltételezem. De ezt a folyamatot mesterségesen is gerjeszthetjük! Persze ha alaptól kiráz minket a hideg a francia kiejtéstől, akkor inkább ne erőltessük azt (hacsak nem valami csúnya fizetésemelés jár mellé. Most persze csak viccelek.).

Tehát vegyük az én esetemet: elkezdtem spanyolul tanulni – bevallom, részben azért, mert karrierem szempontjából még jól jöhet, hiszen világnyelvről beszélünk. Menet közben azonban nagyon megtetszett, a logikus átgondolása, a dallama, stb. Ennek következtében egyre többet akarok vele foglalkozni. Már nem csak a múlt idő képzését akarom megtanulni, hanem azt is szeretném tudni, hogy Kolombusz hogy fedezte fel Amerikát, hogy milyen hódításokat végeztek, hogy mit esznek, hogy mitől beszélnek olyan gyorsan, hogy miért tartanak állandóan sziesztát, hogy miért nem jó a sörük, hogy mitől van annyi energiájuk, hogy. A sor végtelen. Maga a kultúra kezdett el érdekelni. Nosza, ugorjunk bele!

Amúgy is nagy kedvenc zenekarom a [Ska-P](#), de mostanában extrán sokat hallgatom. Ezenkívül leporoltam a Cypress Hill spanyol nyelvű lemezéről is a port és bizony gyakran forog nálam. A napokban befejezem a Pimsleur harmadik szakaszát is, és azt megünneplendő, arra gondoltam, főzök valami tradicionális spanyol (mexikói, stb.) kaját – remélhetőleg jól sül el. A wikipedián olvasgatok egy kicsit a spanyol történelemről. A busuu.com-on spanyol emberek társaságát keresem.

Ezt az egészet úgy hívják: belemerülés. Elmerülni a kultúrában, felvenni a ritmusát. Ráérezni az ízére. Megérteni, ami mögötte van. Ezerszeresen megkönnyíti és ami még fontosabb: élvezetesebbé teszi a nyelvtanulást. Becsület szavamra. Próbáljátok ki. Ja, és nem csak saját tapasztalatról beszélek, hanem [A.G. Hawke](#) is ezt mondja. Azt hiszem [Paella](#) lesz a menü jövő héten.

Tervezzünk, ne kapkodjunk!

2009. február 4.

Egy olyan "fogás" kérdésnél, mint a nyelvtanulás, rettentő módon szükség van a helyes adminisztrációra, a gondos tervezésre, a jól felépített struktúrára – ha ezt jól kidolgoztuk, akkor már félig nyert ügyünk van.

A lényeg: nem szabad kapkodni és főleg nem egyszerre mindent akarni! A nyelvtanulás folyamatos dolog, nincsenek kimondott lépcsőfokai, meg kell tanulni észrevenni a saját haladásunkat. Ennek méréséről egy később posztban fogunk megemlékezni. El kell fogadni, hogy jövő hétvégére nem fogok tudni japánul – de már tudhatok *valamit* japánul. Észre kell venni, hogy valamit már tudunk, használhatjuk, a miénk. Ezerszer könnyebb a haladás – van visszaigazolás, van sikerélmény.

És itt jön a lényeg: a tervezés. Noha azt írtam az előbb, hogy nincsenek lépcsőfokok, azért mégis jól beoszthatjuk menetrendünket. A Pimsleur tananyagok többsége 90 leckét tesz ki, melyből minden nap egyet kell megtanulni – ideális esetben tehát három hónap alatt a zsebünkben lesz az átadni kívánt tudás. Szögezzük le magunknak: akkor minden reggel, munkába/suliba/egyéb helyre menet a Pimsleur leckét fogom hallgatni. Mondjuk ki! Írjuk le! Csináljunk belőle táblázatot! Csináljunk belőle grafikont! És mikor egy leckét letudtunk, jelöljük be. Minden nappal feljebb jutunk a nyelvtudás Csomolungmáján. Fontos, hogy jelöljük *fizikailag* előrehaladásunkat, hiszen ez ad róla valódi visszajelzést, hogy igen, tudom. Bármennyire banálisan is hangzik, rengeteget segít abban, hogy holnap is leüljünk foglalkozni a nyelvvel. Tapasztalat.

A magam részéről még három hónapom van intenzíven foglalkozni a spanyollal. Nemsokára megszerkesztem Exceles formában a menetrendemet és kiagatom ide, hátha segít valakinek a tervezésben. Mert a sikerhez három dolog kell: érdeklődés, tervezés, adminisztráció. Pont.

Effortless English – folyékony angol

2009. február 7.

Nemrég akadtam bele az [Effortless English](#) oktatóanyagba. Minthogy angolom csiszolását soha nem adom fel, igen megörültem, hogy végre valami használhatónak tűnőt találtam. Túlkinálat van. Annyi angoloktató anyag van, hogy az ember azt sem tudja, merre kapja a fejét. Persze egyik használhatatlanabb, mint a másik.

Az Effortless English-nél először a tanár személye ragadott meg: ennyire ellenszenves, ennyire amerikai figurát már rég láttam. De talán pont ezért működhet a dolog – gondoltam, adok neki egy esélyt.

Amit ígér: folyamatos, gondolkodás nélkül beszédet, [hibátlan nyelvtannal](#).

Ahogy ígéri: mindenféle különösebb megerőltetés nélküli tanulással.

Ez túl szépen hangzik, hogy igaz legyen. De megnézve a dolgot és kipróbálva pár leckét, mégis azt kell mondanom: működhet.

A módszer a következő: minden leckében hallunk egy kb. másfél perces kis történetet. Ezek szimplán kitalált kis „bugyuta” sztorik – majd a lecke tanulási részében mentorunk újra elmondja az egész történetet, de állandóan közbekérdezve – azaz megszólaltat minket. Mit hallottunk a történetben? Ki, mit csinált? De mindezt nagyon lassan, nagyon érthetően, szinte már fájoan lassan. A másfél perces sztorit így kihúzza fél órára.

Az eljárás lényege, hogy úgy tanuljuk az angolt, mint az anyanyelvűek (és itt nem feltétlen a gyerekekről beszélünk) – a helyes frázisok ismétlésével. Itt azonban nem vak, repetitív tanulásról van szó, hanem proaktív tanulásról: felteszi a kérdést, és mi magunk válaszoljuk meg, majd ő is elmondja a helyes választ, így ellenőrizhetjük magunkat. És ezt kell sokszor-sokszor meghallgatnunk. Minden nap egy, de inkább két órát javasol. És egy leckét legalább egy hétig kell tanulni. Amíg már a könyökünkön jön ki. Figyelem: a legfontosabb, hogy ne

veszítsük el az érdeklődésünket! Akarjuk jól megtanulni az anyagot!

Ami külön jó, hogy a 8. leckétől fogva már vannak Point of View leckék – ezekben ugyanazt a történetet elmondja múltban, befejezett jelenben, jelenben és jövőben – így tanuljuk meg tehát az igeidők képzését, állítása szerint gondolkodás nélkül. Nekem tetszik az ötlet. Ha belegondolunk, van benne valami.

Bizonyára mindenki számtalanszor tapasztalta már, hogy előbb végig kell gondolnia, amit mond, mielőtt kibökné azt – ezt segít lerövidíteni ezt a módszert. Mert a kutatások szerint (idézet [Lomb Katótól](#)): az anyanyelvűek sem „csak úgy” beszélnek, hanem ők is kigondolják előbb, majd csak utána mondják ki gondolataikat – mindössze az idő olyan rövid náluk, hogy a beszéd folyamatosnak hangzik. A cél – ennek lecsökkentése.

A magam részéről holnap kezdem el a harmadik leckét – úgy döntöttem, hogy a kezdő szint leckéire 3-3 napot szánok a 7 helyett, később pedig meglátom. Esetleg visszatérek még ide. A lényeg, hogy szépen verjük bele elménkbe a tudást. A szó pozitív értelmében. Az alap kurzusban 40 lecke van, plusz van haladó és üzleti angol is. 97 dolláros ára szerintem elfogadható. Letesztelem alaposan a dolgot. Veszíteni nem veszíthetek semmit – én naponta 2 órát hallgatom, vagy kicsit többet.

Főleg futás közben, utazás közben (ebből van kapásból tanítási napokon 3), reggeli közben és még egyéb helyeken. Tehát lehet kombinálni a dolgokat időtakarékoság szempontjából. Hátránya a módszernek, hogy bizonyos fokú nyelvtudást már igényel (tehát teljesen kezdőknek nem túl hasznos, bár lehet vele próbát tenni) – de onnantól kezdve már szépen fokozatosan építi fel az egész tudást, hiszen külön szómagyarázó rész is tartozik minden leckéhez, ahol a legegyszerűbb szavakkal mondják el a leckében lévő kifejezések értelmét.

[Az Effortless English-ről itt tudhatsz meg többet](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

Frissítés (2016. január): Időközben elértem az anyanyelvi szintet angolból és készítettem egy ötnapos videókurzust, amiben összefoglaltam 7 év nyelvtanulási tapasztalatát, amelyeket felhasználva háromszor gyorsabban haladhatsz angollal. [Katt ide, ha kíváncsi vagy rá!](#)

A Pimsleur nyelvkurzus lezárása

2009. február 8.

A mai napon befejeztem a Pimsleur kurzust – mind a 90 leckét meghallgattam/megtanultam. Még némi finomítás és újrhallgatás ráfér pár leckére, de a törzsanyagot elsajátítottam. Ezek után már nincs semmi szótárzás, egyszerűen csak minél többet fogom hallgatni a leckéket, ezzel megteremtve az "idegennyelvű környezetet" magam köré.

Gondolkodom rajta, hogy a leckék elején található párbeszédet összevágom egymás után és azokat fogom folyamatosan hallgatni, hiszen így valós párbeszédet tanulhatok folyamatosan. Nem is gondolkodom, megcsinálom. Minden lecke előtt van egy 1 perces dialógus (kétszer egymás után), ez szintenként 60 percet jelent, ami összesen 180 perc párbeszéd. Ezt szépen

feltolom az mp3 lejátszóra és orrvérzésig hallgatom őket. Jó taktikának tűnik egy részt egymás után sokszor meghallgatni – egészen a teljes megértésig, míg reflexből jönnek már a válaszok.

Még hátra van a spanyol plusz, ami további 10 leckét jelent, ezt a következő hét folyamán letudom, valamint a három szint olvasási részét – ez kb 3 órát jelent még, azaz a következő héten napi 2 órát kell foglalkoznom még a Pimsleurrel. De ezek után elmondhatom, hogy rendelkezem az alapokkal (amit meg akarok támasztani még különböző programokkal, ezekről a héten fogok még írni), ezek után már csakis valós szituációkban szeretném gyakorolni a nyelvet – podcastok aktív hallgatásával, videók nézésével, könyvek olvasásával. Ezek beszerzése folyamatban van, valamint fel kell kutatnom pár anyanyelvűt (lehetőleg jó lenne dél-amerikai, mert a spanyol akcentus nekem annyira nem tetszik), akikkel társaloghatok. Ezeknek módzatai kibontakozóban vannak, sőt, már nagyjából azt is sejtem, hogyan fogok folyékony nyelvtudást elérni belátható időn belül. A részletekről később. Addig is, tanulásra fel!

Összefoglaló – 6. hét

2009. február 10.

Még a múlt héten kitaláltam, hogy csinálok rendes adminisztrációt a nyelvtanulásról – nos, hogy ez mennyiben valósult meg, majd meglátjuk. Maradjunk annyiban, hogy van admin. A magam részéről így támasztom meg nehezen megszerzett tudásom és tekintek rá vissza büszkén. Ezentúl minden héten – előreláthatólag kedden – kiagatom ide a nyelvtanulási kis táblázatomat, hátha érdekel valakit. Esetleg nem tudja, hogy induljon el a saját adminisztráció elkészítésében. Bátran lehet tovább fejleszteni – meg nekem is megmondani jól a tanácsokat!

Amint látszik: 3,7 órát töltöttem spanyollal, ami lehetne több is, de jelenleg ennyire futja – nemsokára kicsit jobban átszervezem a dolgokat és szeretném 10 fölé tolni hetente. Az időmenedzsmentről is vannak már homályos fogalmaim, így azokat is idekarcolom majd, mindenki okulására, hátha.

Angollal 11 órát töltöttem, mely teljes mértékben az Effortless Englishből tevődik össze. AJ barátunk hangja már kezd kissé irritálni, azonban változatlanul bízom a módszerben. Egyszerűen *tudom*, hogy valami ilyesminek kell lennie a megfelelő módszernek. Aztán majd meglátjuk. Összevetek mindenfélét és leírom a tapasztalatokat. Összesen 14,9 órát töltöttem nyelvtanulásból a lehetséges 168-ból.

A kíméletlen számok imhol (~~mivel nem sikerült rájönnöm, hogyan működik ez a remek blog.hu motor, nem lehet rákattintani a képre, hogy nagyba tolja ki, ezért csak a "jobb kattintás—view picture" kombó működik Rájöttem hogy kell, lehet kattintani!);~~

Hét	Adatok		Spanyol						3,7	Angol				11	Összesítés	
			Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Lecke 3	Idő		Össz.	Lecke 1	Idő	Lecke 2			
7	2009.02.02	Hétfő	Pimsleur 3.23	27					27	EE Lvl 1.1	90			90	117	
	2009.02.03	Kedd	Pimsleur 3.24	27					27	EE Lvl 1.1	100			100	127	
	2009.02.04	Szerda	Pimsleur 3.25	28					28	EE Lvl 1.1	40			40	68	
	2009.02.05	Csütörtök	Pimsleur 3.26	29					29	EE Lvl 1.1	40	EE Lvl 1.2	76	116	145	
	2009.02.06	Péntek	Pimsleur 3.27	28	Pimsleur 3.28	29			57	EE Lvl 1.2	120			120	177	
	2009.02.07	Szombat	Pimsleur 3.29	29					29	EE Lvl 1.2	40			40	68	
	2009.02.08	Vasárnap	Pimsleur 3.30	24					24	EE Lvl 1.2	30	EE Lvl 1.3	135	165	189	14,9
Pimsleur - Módszer, 3 - Szint, 23 - Lecke									EE - Effortless English módszer Lvl - Szint, 2 - Lecke							

Angol kiejtés – American Accent Training

2009. február 12.

Már egy ideje minden nap rendszeresen használom AJ barátunk Effortless English anyagát, jelenleg a 4. leckénél tartok, ahol már kezdenek előfordulni használható dolgok és már nem annyira könnyű. Szerencsére. Azonban közben feliratkoztam az úriember hírlevelére is, amiben felhívta figyelmemet a kiejtésre.

Persze ez minden nyelvtanulónál központi téma, csak valaki magasról tesz rá, mert hogy minek. Azonban Lomb Kató felhívja a figyelmünket arra, hogy érdemes már nyelvtanulásunk legelejétől kezdve odafigyelni a kiejtésre – miután megszoktuk, már úgyis magától fog jönni és később nem lesz vele gondunk. Míg ellenben ha csak egy idő után akarnánk korigálni helytelen kiejtésünket, sokkal nehezebb dolgunk lenne.

Szóval AJ elregélte, hogy sok-sok kiejtés és akcentus-oktató anyaggal találkozott már, de hogy egyik sem volt az igazi. Ellenben egyet talált, ami mégis használható, nevezetesen [ezt](#). Meglestem a dolgot – Ann Cook kedélyesen magyaráz az akcentusról és a kiejtésről (figyelem, nem ugyanaz a kettő!), majd rengeteg gyakorlat is van – a történet négy cd-s, jár hozzá könyv is. A cd-eket persze érdemes többször meghallgatni és mindennap gyakorolni egy kicsit – állítólag 15-20 perc már jónak számít. Hogy mennyi időn belül? Azt ráhagyom az Ausztrálokra eldönteni – ha majd állandóan azt kérdezzétek, hogy amerikai vagyok-e, akkor tuti jó a módszer. Mindenesetre beépítem a napi menetrendbe. Egy pár hét múlva pedig összefoglalom a tapasztalatokat.

Frissítés (2016. január): Időközben elértem az anyanyelvi szintet angolból és készítettem egy ötnapos videókurzust, amiben összefoglaltam 7 év nyelvtanulási tapasztalatát, amelyeket felhasználva háromszor gyorsabban haladhatsz angollal. [Katt ide, ha kíváncsi vagy rá!](#)

Kontextus – segítség a nyelvtanulásban

2009. február 14.

A kontextus (szövegkörnyezet) bizonyára nem ismeretlen fogalom. Többször olvastam már róla, hogy hasznos kontextus alapján nyelvet tanulni – azaz nem szabad különálló szavakat magolni (többek között Lomb Katótól, de például legutóbb AJ Hoge-tól is).

Az más kérdés, hogy a szavakat külön-külön értenünk kell. Azonban a nyelv kifejezésekből épül fel. A tegnapi nap magam is meggyőződtem róla, hogy "kontextusul" tanulni megéri.

Hallgatván az Effortless English anyagot, éppen a negyedik leckénél járok, melyet éppen hetedjére hallgattam meg (természetesen miután a szótanító részt teljes mértékben megértettem, azaz magában a lecke tananyagában már nem volt ismeretlen szó vagy fogalom) – ekkor a mentor feltette a kérdést, hogy Grace (történetünk főhőse) hol lakik, Phoenix-ben vagy Los Angelesben? Természetesen emlékeztem, hogy Phoenix-ben, ám egyből az is beugrott, hogy Phoenix, Arizonában. Mindenféle gondolkodás nélkül. Tudatosult bennem, hogy Phoenix Arizona államban van. Tehát maga a Phoenix szó "magával rántotta" az Arizona szót.

Ez a kis történet nem lenne olyan izgalmas, ha elsiklanánk a tény felett, miszerint ugye a nyelv kifejezések, frázisok összeépítéséből áll. Azaz ha tudjuk, hogy mondjuk spanyolban a segédigék után főnévi igenév alakot használunk minden esetben (puedo comprar algo – tudok venni valamit), akkor a megfelelő gyakorlás után *automatikusan* a megfelelő alakot illesztjük a "puedo" (és persze más segédigék) után. Azaz nem csak a "venni"-vel tudjuk ezt megtenni, hanem a "futni", "aludni", "mosogatni" "kézenállni" ésatöbbi dolgokkal is. Magyarul: gondolkodás nélkül. Legalábbis látszólag gondolkodás nélkül. Ám mivel kifejezéseket fűzünk össze, nyelvtanilag helyesen, ezért sokkal több időnk van "gondolkodni" a következő helyes formulán. Tulajdonképpen időt nyerünk az egészszel.

Ezért érdemes tehát mondatokat és kifejezéseket megérteni és megtanulni. Jómagam elhatárolódom a repetitív, gépies ismétléstől, hogy "majd-csak-megjegyzem-így" – mert így átesünk a ló másik oldalára: ha egy kifejezést túlon túl "begyakorlunk", akkor beszéd közben is automatikusan előjöhethet, ha egy másik kifejezés is ugyanazzal a szóval kezdődik. Ezért fontos, hogy értsük és csak utána gyakoroljuk. Hogy utána tudatosan tudjuk kicserélgetni az egyes szavakat a kifejezésekben. És így fogunk folyamatosan kommunikálni.

Összefoglaló – 7. hét

2009. február 17.

Lezárult egy újabb hét, több jelentős haladás is történt nyelvtanulási ügyben. Először is lezártam a Pimsleur spanyol kurzust (már csak pár olvasási rész van hátra), így most következik a legizgalmasabb rész: a hogyan tovább? Egyelőre a Learning Spanish Like Crazy (LSLC) megoldás tűnik az esélyesnek, azon egyszerű oknál fogva, hogy nagyon hasonlít a Pimsleurre, másrészt pedig (számomra fontos és a Pimsleurnél ez nem volt teljesen jól megoldva) a mindennapi spanyol beszédet oktatja – úgy, ahogy a barátainkkal beszélgetünk. Ennek folyományaképpen mindig a tegezős formát használják, ami jó, mert a Pimsleur szinte kizárólag a magázással operált, és valljuk be, az elég furcsán hangzik, ha újdonsült barátainkat simán lemagázzuk (kivéve persze, ha üzleti megbeszélésre megyünk Mexikóba).

Nagyjából egy hónapot fog igénybe venni ez a rész, szépen megcsinálom az időbeosztást az angol tanulmányok mellé és majd leírom azt is.

További érdekesség még angol fronton, amit [Attila](#) barátom ajánlott: konkrétan [ez](#). English Teacher John vicces formában közöl podcastokat, amikben egyszerű és használható módon tárlja az angol nyelv részleteit. Elsőre mondjuk kicsit összefüggéstelennek tűnt, ám sok jó dolog van benne – vannak gyakorlatok (az élő nyelv használatával) és majdnem minden részben van egy-egy speciális angol kifejezés vagy szleng, amit elmagyaráz – ami megintcsak jó, hiszen a használt nyelvre tanít. A leckék nem hosszúak, érdemes többször meghallgatni őket. Ezt szintén beiktatom a napi menetrendbe, kb. 15-20 percet minden nap. Hasznos.

Ja, és még egy aranyos kis oldal (via [Pappito](#)), amiben az új-zélandi szlenggel ismerkedhetünk. Nagyon vicces dolgokat lehet találni!

A hét témája még a tyúk meg a tojás nyelvi megfelelője: a kezdők angoltanulása. Azaz, hogyan álljon neki valaki az angol nyelv tanulásának teljesen a nulláról. Sajnos jelen pillanatban használható észrevétellel még nem tudok szolgálni (csak kósza ötletek szintjén élnek), ám alakulóban van a dolog. Végezetül ismét jöjjön a táblázat a heti eredményekről:

Hét	Adatok		Spanyol						5,3		Angol				9,4		Összesítés	
	Dátum	Nap	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Lecke 3	Idő	Össz.	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Össz.	Napi idő	Heti idő		
7	2009.02.09	Hétfő	Pimsleur P.01	29	Pimsleur 3 dial.	32			61	EE Lvl 1.3	90			90	151			
	2009.02.10	Kedd	Pimsleur P.02	29	Pimsleur P.03	29	Pimsleur 3 dial.	20	78	EE Lvl 1.3	131			131	209			
	2009.02.11	Szerda	Pimsleur P.04	30					30	EE Lvl 1.4	66	Kiejtés	30	96	128			
	2009.02.12	Csütörtök	Pimsleur P.05	30					30	EE Lvl 1.4	45	Kiejtés	20	65	95			
	2009.02.13	Péntek	Pimsleur P.06	30	Pimsleur P.07	30			60	EE Lvl 1.4	80			80	140			
	2009.02.14	Szombat	Pimsleur P.08	30					30	EE Lvl 1.6	50			50	80			
	2009.02.15	Vasárnap	Pimsleur P.09	30					30	EE Lvl 1.6	50			50	80			
Pimsleur - Módszer, 3 - Szint, 23 - Lecke									EE - Effortless English módszer Lvl - Szint, 2 - Lecke									

Élet a Pimsleur után – LSLC

2009. február 18.

Spanyol tanulmányaim folytatódnak a Pimsleur kurzus után is. A [Learning Spanish Like Crazy](#) anyagra esett a választásom, melyet pár szóban be is mutatnék.

Két szint létezik belőle, melyek összesen 34 óra tananyagot tesznek ki, mely így nagyjából egy hónapnyi tanulást igényel (feltételezve, hogy minden leckét elég egyszer meghallgatni). Természetesen ez is az alapoktól indul, de egészen más megközelítésből – ami azért jó, mert ha az alapokat több nézőpontból is látjuk, jó eséllyel sokkal jobban megértjük azokat. Utána meg már gyerekjáték, mondhatnók.

Tehát a kurzus módszere hasonlít a Pimsleuréhoz – először hallunk egy párbeszédet, majd szépen szavanként elmagyarázzák, aztán ki is kérdezik tőlünk az anyagot.

A Pimsleur letudása után már könnyűnek tűnik, így azonban sokkal jobban tudunk koncentrálni a kiejtésünkre! Mivel a feladatok eleinte könnyűek és sok-sok van belőlük, valóban jól berögzülnek a dolgok – legalábbis tapasztalatom szerint. Már az első két leckénél észrevettem, hogy többször oda sem figyeltem (mással is foglalkoztam közben) és automatikusan jöttek a válaszok. Pontosan ez az, amit akarok. Már csak rá kell jönni a trükk nyitjára, hogy hogy van ez így – és azon a vonalon kell elindulni.

Külön jó, hogy teljes szövegátírással érkezik az anyag, így helyesírásunkat is javíthatjuk vele (speciel én az írás-olvasást hátrébb szorítom, majd ha már rendelkezem egy bizonyos tudással). Ja igen, az anyag a latin-amerikai spanyolt tárgyalja (főleg kiejtésbeli különbségek vannak, de abszolút nem zavaró. Még annyira sem, mint az angol különböző fajtáinál.)

Így tehát megvan a közvetkező hónapra a penitencia – így van időm a következő lépésen gondolkodni. Május 10-ig van még majdnem három hónapom.

Nyelvtanulási időközök

2009. február 20.

Több helyről is olvasni, hogy érdemes jól megtervezni a tanulási időbeosztásunkat (ez persze nem csak a nyelvtanulásra vonatkozik), amihez nem csak a hosszútávú időbeosztás tartozik hozzá, hanem bizony a napi, vagy akár órás lebontás is.

Ismeretes, hogy érdemes a tanulások között szüneteket tartani, kicsit felfrissülni, hogy utána újult erővel tudjuk magunkat belevetni az újabb kihívásokba. Azonban ehhez még hozzá lehet tenni azt is, hogy azért is érdemes ezt a modellt követni, hiszen így figyelmünkkel is játszunk. Mikor megszakítjuk a tanulást, ergo máshová irányítjuk a figyelmünket, majd utána ismét a tanulásra koncentrálunk, akkor "kénytelenek" vagyunk elménket "tornáztatni" – annak újra bele kell merülnie, keresztül kell mennie azokon a fázisokon, amik a tanulás folyamán elengedhetetlenek. Tehát ismétlünk. Minden egyes alkalommal, mikor újra nekiállunk tanulni.

Ezt magam is megfigyeltem, hogy érdemes a tanulási szakaszokat 20, maximum 30 perces időközökre osztani. Utána kicsit tesztek-veszek, iszok valamit, sétálok pár percet, majd folytatom – így kénytelen vagyok újra ráhangolódni a dologra. És ez az a folyamat, ami olyan eredményessé teszi az ismétlést. Gyorsan hozzá kell tenni, hogy megértés nélkül felesleges az ismétlés! Ezt soha nem szabad elfelejteni. Ekkor történhet a legrosszabb, kialakul valami repetitív reflex, ami helytelen használathoz, ne adj isten, félreértéshez vezet, aminek ugye nem kell magyarázni a következményeit.

Számtalan helyről olvasni, hogy érdekesebb így 4×30 percet tanulni, mint egyben 2 órát. Én is érzem, hogy ez a megfelelő módszer, így ezt is figyelembe fogom venni a további tanulások során.

Nyelvgyakorlás egyedül

2009. február 22.

Ha valaki egyedül esik neki egy nyelv tanulásának, nem válogathat az eszközök között, meg kell ragadnia minden lehetőséget ismeretei gyarapítására. Minthogy a nyelv, és mint ilyen, a nyelvi kommunikáció, erősen társasági cselekvés, kissé megnehezíti a nyelvtanuló dolgát.

Mit lehet tenni? Először is gyorsan elhessegetni az olyan negatív gondolatokat, hogy ez így nem fog menni, ezt így nem lehet, meg különben is.

Több helyen is olvastam már, valamint saját megfigyelésem is azt támasztja alá, hogy jól tesz, sőt *nagyon* jól tesz haladásunknak, ha hangosan tanulunk. Nem csak azért, mert kiejtésünk javul, hanem mert a magunk által elismételt információt "mégeggyel többször" halljuk, mint a felvételeken.

Pimsleur doktor is azt mondja, hogy nem elég, ha fogjuk szépen a leckét és végighallgatjuk, még talán meg is válaszoljuk a kérdéseket gondolatban. Nem. Ki *kell* mondani őket. Tapasztalatom szerint is rengeteget számít, sokkal jobban megjegyzem a dolgokat, és valahogy könnyebb is kimondanom őket, mintha csak ki kellene gondolnom. Ez elsőre kicsit furcsa lehet, de én a magam részéről ezt érzékelttem. Néha azon kaptam magam, hogy a vonaton, ha nem is hangosan, de mondogattam a válaszokat (na jó, mozgott a szám) – és sokkal könnyebb volt így teljesíteni az adott leckét. Egyszerűen hozzászokunk ahhoz, hogy a kommunikáció mellett folyamatosan gondolkodjunk *előre* a következő szón, a következő mondaton.

Nem jó tehát, ha azzal a szándékkal hallgatjuk a leckéket, hogy majd úgyis megtanuljuk őket. Legalább egyszer érdemes mindent végighallgatni, hogy meg is válaszoljuk őket (főleg a Pimsleurnél, de én most a Learning Spanish Like Crazy anyagnál is ezt vettem észre – ez azért jó, mert több időt hagy a gondolkodásra és jobban tudunk figyelni a kiejtésre – már csak ezért is érdemes kihasználni.). Aztán ha nagyon ráérünk, akkor még hallgathatjuk magunkban orrvérzésig ugyanazokat a leckéket – de egyszer tuti érdemes kimondani őket. Lesz eredménye, az biztos.

Összefoglaló – 8. hét

2009. február 24.

Az eheti nyelvtanulás némiképp gyászosabbra sikeredett, tekintve, hogy egy nagyobb projekten dolgozom, ami meglehetősen korlátozza az időmet, valamint volt egy csúnya adatvesztésem is, amibe majdnem beleöszültem, de szerencsére nem végleges a dolog, csak átmeneti – még nem sikerült visszamenteni mindent, de pár hétre előre már be voltak tárazva a nyelvtanulási leckék az mp3 lejátszón, így nem áll meg az élet. Azért a vasárnap már így is megszenvedte a dolgot, ekkor kimaradt az aznapra rendelt spanyol áldás.

Spanyol:

A Pimsleur olvasást majdnem befejeztem, és meglepő, hogy milyen "zavaró" kezdetben leírva látni a szöveget, mert eddig nyelvtanulásom jórészt csak hallott anyagból állt. Ha visszaemlékszem, valami ilyesmit érezhettünk elsősztályos korunkban, mikor megpróbálták belénk verni az ábécét. Egyes vélemények szerint a szöveg olvasása, miközben hallgatjuk ugyanazt mp3-ban, meglepően jó hatással van kiejtésünkre. Az összefüggésre még nem sikerült rájönnöm, mindenesetre hasznos tudni, és esetenként majd gyakorolni is – de ez azt hiszem, megmarad a nyelvtanulási utolsó fázisára. Addig csak és kizárólag (amíg lehet) hallás alapján tanulok. Erős a gyanúm, hogy így a gondolkodás gyorsabban megy és ha később vesszük hozzá az írást/olvasást, az is sokkal könnyebben fog jönni. Csak szépen, sorban

mindent.

A Learning Spanish Like Crazy meglepően jó anyagnak bizonyul, szépen, lassan halad, remekül lehet vele a kiejtést csiszolni (különösen, hogy ez a dél-amerikai kiejtés, nem pedig az a számomra kissé idegen spanyol), valamint nyelvtudásom aktív bővítésére elkezdtem rendszeresen podcastokat hallgatni. Ezek legjobbjá a [Notes in Spanish](#), ahol egy angol úriember (Ben) és madridi párja (Maria) okítanak minket az *aktív és élő* spanyol nyelvre kis dialógusok és pár magyarázat formájában. Az adások szórakoztatóak, sok van belőlük és érthetőek. Erőteljesen sokat fogom hallgatni őket (erről még később, hogy miért is jók a podcastok).

Angol:

Az Effortless English első szintjén is majdnem átrágtam magam, és meg kell mondjam, tetszik és használhatónak találok (annak ellenére, hogy néha már az agybaj kerületet, mikor az előadó szinte visítja a szavakat – de meggyőződésem, hogy ez is hozzájárul a jobb memorizáláshoz) – és a honlap keresési statisztikáit nézegetve elég sokan érdeklődnek a módszer iránt. Kell, hogy legyen benne valami. További részletek később.

Végül pedig a statisztika:

Hét	Adatok		Spanyol						6.0	Angol				6.7	Összesítés	
	Dátum	Nap	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Lecke 3	Idő	Össz.	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Össz.	Napi idő	Heti idő
8	2009/február 9.	Hétfő	Pimsleur P.10	30					30	EE Lvl 1.5	60	ETJ	20	100		130
	2009/február 10.	Kedd	LSLC1 P1.1-2	66	LS in 1 Week	66			132	EE Lvl 1.6	48			48		180
	2009/február 11.	Szerda	Pimsleur R2	36					36	EE Lvl 1.6	62			62		88
	2009/február 12.	Csütörtök	LSLC1 P1.3	30					30	EE Lvl 1.6	60			60		80
	2009/február 13.	Péntek	LSLC1 P1.4-5	60	NIS podcast	40			100	EE Lvl 1.7	60			60		180
	2009/február 14.	Szombat	LSLC1 P1.6	30					30	EE Lvl 1.7	40			40		70
	2009/február 15.	Vasárnap	-						0	EE Lvl 1.7	30			30		30

Pimsleur P - Pimsleur Plus, LSLC - Learning Spanish Like Crazy, NIS - Notes in Spanish podcast, EE - Effortless English, ETJ - English Teacher John

Spanyol podcast – Notes in Spanish

2009. február 25.

Nemrég ráakadtam egy remekjő Spanyol podcast oldalra. Mint arról már az előző posztban megemlékeztünk, a Notes in Spanish egy olyan oldal, amit egy angol úriember (Ben) és spanyol párja (Maria) csinál. Életük céljaként deklarálták a köz megtanítását az élő spanyol (barcelonai) nyelvre, melyet nem is csinálnak rosszul.

A podcastok mellett rengeteg hasznos írás (nyelvtanulási trükkök, fórumok, stb.) és videoblog is van. Elragadó a lelkesedésük! A google elsőként dobja ki a "spanish podcast" szavakra, tehát tudhatnak valamit.

Podcast ügyben úgy néz ki a dolog, hogy három szint van: kezdő, középhaladó, haladó. Összesen több mint 100 lecke van, így van mit hallgatni. A kezdő részlegben 30 lecke található, melyek mindegyike 15-20 perces, és 2x2 perc spanyol párbeszédet tartalmaz, bizonyos témákról, a többi időt a magyarázatok és példák teszik ki. A hasznos kifejezések és szavakat

egy hivatalos madrilena-tól hallhatjuk, aki meg is mondja, hogy mit, mikor és hogyan használjunk. A középhaladótól már csak spanyolul szólalnak meg hőseink, ami már csak azért is jó, mert a nyelvtanulás kettes lépésében már csak így érdemes tanulni. Mikor már értjük a nagyrészét, miért ne használnánk azt, amit tudunk?

A magam részéről úgy csinálom, hogy végighallgatom mind a 30 kezdő leckét, mellette természetesen bővítem a nyelvtanulás első lépcsőjét (ennek végére kb. 3 hónap múlva érek el), majd közben újra elkezdem az elejéről hallgatni a kezdő leckeiket, és kijegyzetelek minden hasznos kifejezést és szót, persze kontextusban. Mire elérek a középhaladó szintre, már fogok annyira tudni, hogy nagyrészét megértsem a tisztán spanyol szövegnek – és itt jön a képbe az Effortless English módszernél tapasztalt eljárás: érdemes egy szöveget addig tanulni/hallgatni, míg már teljesen, tökéletesen tudjuk és értjük. Személyes tapasztalataim is azt mondják velem, hogy szép és jó idegennyelvű rádiókat és filmeket néznünk, de még jobb, ha többször meghallgatjuk ugyanazt, mert a megértést segíti, és minden egyes feldolgozott perccel könnyebb lesz a következő. Mert ugye nem ismeretlen érzés a nyelvtanulóknak, hogy felteszi magának a kérdés: hogy a rájában tanulok én abból, ha filmet nézek? Hát úgy, ha érted. Hogy érted? Ha addig tanulod, míg felfogod, míg átjön az egész közölni kívánt tartalom. Tehát csak szépen szavanként, mondatonként, sorban. Így lehet gyorsan, megértéssel haladni.

Mire a haladó lecek végére érek, nagyrészt tisztában leszek a köznapi spanyol nyelv fordulataival, azokat használni tudom. Pontosán nem tudom még, mennyi időbe fog ez telni, de kalkulálás után természetesen leadminisztrálom.

Mellesleg Ben szimpatikus figura, Maria kiejtésétől pedig csak csodákat lehet zengeni. Imádnivaló a spanyol nyelv dallama.

UPDATE: éppen ma landolt postaládámban egy hírlevélt, miszerint a blogot jelölte a [Lonely Planet](#) a Travel Blog részlegben, mint esélyes nyertest. Eleddig magasan vezet. Ha ráérsz, [szavazz](#) rá.

Busuu.com – nyelvi közösségi oldal

2009. február 28.

A [busuu](#) olyan, mint a Facebook, de kimondottan nyelvtanulókra szabva. Ugyanúgy lehet kapcsolatokat jelölgetni benne, láthatjuk mi történik barátainkkal és hogy hogy állnak egy-egy nyelvvel.

Beállíthatjuk, hogy milyen nyelven tudunk, valamint hogy éppen miket tanulunk, ennek megfelelően kereshetünk partnereket/anyanyelvűeket, akik segítségünkre lesznek tudásunk tökéletesítésében. Mi több, saját tanító rendszere is van az oldalnak (persze csak a nagyobb nyelvekhez), én például elkezdtem a spanyolt. Itt digitális szótanuló kártyákkal tanulhatunk szavakat, majd írhatunk, szövegértést csinálhatunk, amit a többi lelkes anyanyelvű szívesen kijavít nekünk – így van visszacsatolás is teljesítményünkről.

Van rangsor, lehet levelezni, sőt még chatelni is, szóval színes-szagos. Ami fontos, hogy spanyol nyelvűekből elég sok van, ezért érdemes regisztrálni annak, aki ezt a nyelvet tanulja. A magam részéről már írtam pár embernek, hogy van-e kedvük segíteni nekem, míg én szívesen vállalom az ő magyarjuk ápolását. Merthogy ilyenek is akadnak, akik magyarul tanulnak – meglepően sokan!

Ezenkívül persze jó barátságokat és ismeretségeket lehet kialakítani, amit egy közösségi oldaltól ugye el is várnánk, tehát hajrá! A felhasználói felület véleményem szerint nagyon kellemesre sikeredett – jelenleg minél több tagot akarnak toborozni, tehát még nem teljes értékű az oldal, de már így is jól használható. És persze nem csak a spanyol iránt érdeklődőknek!

Rendszeresség

2009. március 2.

Nyilvánvaló, hogy a rendszeresség jó dolog – ha csak úgy általában beszélünk és ha a tanulást vesszük, akkor is. Ennek súlyát éppen a napokban vettem észre: mivel az mp3 lejátszóm megadta magát, kiesett pár nyelvtanulási szakasz. Az egészben az a pozitív, hogy máris érzem a hiányát, tehát mintegy rendszeres napi programmá vált az elmúlt hónapokban, és mikor ez megtörni látszik, a lustaság és felejtés szörnyetege elementáris erővel tör a felszínre. Részemről ezért is tartom fontosnak a folyamatos kapcsolatot az anyaggal.

A negatív oldala nyilván egyértelmű: a betervezett menetrend máris csúszik (persze csak egy-két nappal, de hát ugye sok egy-két nappól jön össze a több hónap). Nem tragédia, csak azért idegesítő.

Mivel szeretem összekötni a kellemest a hasznossal, ezért főleg futás és utazás közben szoktam tanulni – ekkor egyfajta 'multitasking'-ban megy a dolog, és az ember máris úgy érzi, hogy jobban kihasználta az idejét. Mivel az említett mp3 lejátszó meghalt (ez *is* Sony volt), csak a számítógépnél tudok tanulni, ami mellett nehéz futni, de legalábbis körülményes.

Megoldás: két mp3 lejátszó. A napokban láttam az egyik elektronikai áruházban egy névtelen mp3 lejátszót, 11 kerek dollárért – addig megteszi, míg egy rendes újat be nem szerzek.

A mai napi okosság tehát: mindig legyen B terv, és mindig legyünk rendszeresek. Megéri.

Összefoglaló – 9. hét

2009. március 2.

Sajnálatos módon, mint az már az előzőekben is kiderült, kissé megfeküdt a nyelvtanulás a múlt héten, de semmi baj, a probléma orvoslása már megkezdődött (remélhetőleg ma el is végeztetik a műtét). Addig is áthidalásként PSP-ről fogom hallgatni az adott leckéket.

Spanyol:

A Learning Spanish Like Crazy tényleg aranyos és használható, nekem mindenképpen beválik a Pimsleur után – ami érdekes benne, hogy a dél-amerikai kiejtés miatt a v és b hangok talán jobban különböznek, mint a rendes spanyolban. Tényleg lehet haszna ennek az audio-tanulásnak, a hallás ugyanis rettentően jól fejlődik – örülök, hogy már ilyeneket is kihallok.

Angol:

Angolban elértem az Effortless English második szintjére, ami már nagyságrendekkel "nehezebb", illetve hasznosabb. Több és gyorsabb szöveg van benne, jobb kifejezések, nem olyan unalmas sztorikkal. Azt hiszem ez tényleg nagyon jó lesz, bátran folytatom a továbbiakban. Amióta elkezdtem és írtam róla, elég sokan kérdezgettek erről a módszerről – én mindenkinek csak ajánlottam. Többen el is kezdték (még a testvérem is – aki szintén élvezi, mert ahogy ő mondta: már mindent megért az első leckéből és ez sikerélményt ad neki, ami viszont garantálja a folytatást. Vajon hány olyan esetről tudunk, mikor valamit azért hagyunk abba, mert nem értettük a dolgot?), és egyelőre pozitívak a visszajelzések. Még akkor is, ha a mentor hangja néha tényleg törvénytelen.

Végül pedig a múlt heti tanulmányi átlag:

Hét	Adatok		Spanyol						3,7	Angol				6,2	Összesítés	
	Dátum	Nap	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Lecke 3	Idő	Össz.	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Össz.	Napi idő	Heti idő
9	2009. február 9.	Hétfő	NIS podcast	40					40	EE Lw 1.7	85			85		125
	2009. február 10.	Kedd	NIS podcast	40					40	EE Lw 1.8	90			90		130
	2009. február 11.	Szerda	LSLC1 P1.7	35					35	EE Lw 1.8	70			70		105
	2009. február 12.	Csütörtök	LSLC1 P1.8	35					35	EE Lw 1.8	50			50		85
	2009. február 13.	Péntek	LSLC1 P1.9	36					36	EE Lw 1.8	40			40		76
	2009. február 14.	Szombat	LSLC1 P1.10	35					35	EE Lw 2.1	35			35		70
	2009. február 15.	Vasárnap							0					0		0

Pimsleur P - Pimsleur Plus, LSLC - Learning Spanish Like Crazy, NIS - Notes in Spanish podcast, EE - Effortless English, ETJ - English Teacher John

Apró trükkök – 1. rész

2009. március 6.

Remek szórakozást nyújtó játékkal üzem el üres (másod)perceimet – az MSN nevű azonnali üzenetküldő kliensben (micsoda magyar szó!) ugye ki lehet írni a nevünk mögé mindenféle üzeneteket, nagyjából úgy, mint a Facebookon (Bálint most éppen ezt csinálja, Bálint most éppen azt csinálja, stb...). Ezentúl ha valami új jut eszembe, akkor azt ennek a [szótárnak](#) a segítségével átfordítom spanyolra, majd az írom ki oda. Így naponta többször is látom, szem előtt van, szinte észrevétlenül van jelen szinte mindig.

Találtam még egy remek webes "kiejtő" [programot](#) (nem tudom, hogy írjam máshogy) – az AT&T Labs fejleszti és nagyon ígéretes. Több nyelven is tud (angol, francia, német, spanyol), különböző akcentusokkal – és meglepően szépen olvas fel. Csak be kell írni a szöveget, kiválasztani a nyelvet, a program átkonvertálja és már töltődik is le a gépünkre .wav formátumban, amit bármikor újra meghallgathatunk.

Összefoglaló – 10. hét

2009. március 10.

Az eheti izgalmak összefoglalása következik.

Spanyol:

Némileg megrendült a bizalmam a Learning Spanish Like Crazy oktatóanyagban. Nem olyan jól felépített, mint a Pimsleur (az egyes szavakat leginkább csak egy leckében ismételteti, a későbbiekben ritkán, így nem maradnak meg olyan könnyen), valamint a kontextussal sem vagyok kibékülve: tegnap azt hittem ott leteszem az anyagot, mikor azt a mondatot kellett lefordítani, hogy "A nagymamám tegnap nem hordott gyűrűt a kezén". Hogy is mondjam – nem túl életszerűek ezek a mondatok. Márpedig úgy vélem, ha már egyszer magamtól kell tanulnom, ami tudvalevőleg is nehezebb, akkor jó lenne valami hasznosat megtanulni – mondjuk, hogy hogyan kérjek sört, hogyan kell eligazítást kérni, hogyan kérdezhetek vissza, ha nem értek valamit.

Ennek tekintetében azzal sem vagyok kibékülve, hogy túl sok a nyelvtan – egy szónál szinte minden verzióján végig megy: (tegnap elmentem a moziba, tegnap elmentél a moziba, tegnap elment a moziba, tegnap elmentünk a moziba...), mire a végére érek, azt sem tudom mi melyik. Az a véleményem, hogy a nyelvtanulás ezen fázisában mondjuk E/1 és E/2, esetleg többszámban kellene beszélni, mert ezek a gyakran használt alakok. Aztán ha ezek már csuklóból jönnek, jöhet hozzá a többi is, de addig tök feleslegesen terheljük magunkat vele. Mégyszer: ez az én véleményem, nem deklarált, egyetemes igazság.

Angol:

Itt viszont jól alakulnak a dolgok. Az Effortless English második szintjén vagyok, végeztem az első leckével (egy teljes hétig hallgattam, ezt már érdemesebb), és rettentően tetszik. Más: érdekesebb, jobban felépített, természetesen nehezebb, de pont ezért használható.

Ide kapcsolódik még a hír: mivel a google keresések szerint nagyon sokan jönnek az oldalra az Effortless English miatt, úgy gondoltam, hogy egy huszáros vágással összehozom a kellemest a haszonnal: ezek után minden héten hétfőn összefoglalót írok az adott EE leckéből, amiben leírom, hogy mit tapasztaltam, meg a megfigyeléseim, esetleg ha tudok valami értelmeset hozzáfűzni, azt is. A komplett első szintről (8 lecke) szerdán, azaz holnap, fog kikerülni egy poszt, a második szint első leckéjével egyetemben. Remélhetőleg hasznos lesz mindenki számára. Azt hiszem tényleg megéri foglalkozni vele.

Végezetül pedig a szokásos táblázat:

Hét	Adatok		Spanyol						5,4	Angol				7,4	Összesítés	
	Dátum	Nap	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Lecke 3	Idő	Össz.	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Össz.	Napi idő	Heti idő
10	2009.03.02	Hétfő	LSLC1 P1.11	36					36						0	36
	2009.03.03	Kedd	LSLC1 P1.12	36	LSLC1 P1.13	36			72	EE Lvl 2.1	125			125		197
	2009.03.04	Szerda	LSLC1 P1.14	36	LSLC1 P1.15	36			72	EE Lvl 2.1	95			95		167
	2009.03.05	Csütörtök	LSLC1 P1.16	36					36	EE Lvl 2.1	57			57		93
	2009.03.06	Péntek	LSLC1 P1.17	36	LSLC1 P1.18	36			72	EE Lvl 2.1	85			85		157
	2009.03.07	Szombat							0	EE Lvl 2.1	50			50		50
	2009.03.08	Vasárnap	LSLC1 P1.19	36					36	EE Lvl 2.1	30			30		66
	Pimsleur P - Pimsleur Plus, LSLC - Learning Spanish Like Crazy, NIS - Notes in Spanish podcast, EE - Effortless English, ETJ - English Teacher John															

Effortless English összefoglaló – 1. szint

2009. március 11.

Az első szintben 8 lecke található (Day of the dead, A kiss, Bubba's food, Changed, Drag, Intimacy, Secret love, The race), mindegyik nagyjából 45 perc hosszú. Mindegyikben van egy történet (Audio), az ahhoz tartozó szómagyarázat (Vocabulary) és egy kis történet (Mini-Story), valamint egy .pdf file, amiben az Audio rész szöveges átírata látható. Az utolsó leckében (The race) már egy igeidőket gyakoroltató lecke (Point of View) is található.

Ahogy az oktató is mondja, először érdemes meghallgatni párszor az Audio leckét, valamint hozzáolvasni az átíratot, ezek után végighallgani párszor a szómagyarázatokat, majd pedig jó sokszor meghallgatni a történetet – utóbbiban nagyon egyszerű kérdéseket tesz fel, ezeket kell megválaszolnunk, pár másodpercre rá pedig ő is megadja a válaszokat, így könnyen ellenőrizhetjük magunkat. Vannak olyan kérdések, amikre elhangzott a válasz a szövegben, de vannak olyanok is, amikre nem! Ez kreatívításunkat, az adott szituációkra való reakcióidőnket hivatottak trenírozni.

A [módszer lényege](#), hogy *sokszor* kell meghallgatni a történetet, hogy minden szófordulat és nyelvtan már csípőből jöjjön, ne kelljen akadozva beszélnünk – gyanúsnak tűnhet, mert végtelenül unalmasnak hangzik, ám mivel saját magunknak kell kitalálni a megfelelő és helyes válaszokat, ezért proaktív a folyamat. És minden egyes sikeres mondat után érezzük, hogy “az már a miénk”, azaz tudjuk, és nagy valószínűséggel a valós életben is tudjuk már használni, nem kell törnünk a fejünket a pontos igeidőn és egyeztetett alakokon.

Éppen ezért érdemes tényleg sokszor meghallgatni őket (egyéntől függ, hányszor), míg már *tényleg* tudjuk és értjük, amit hallunk (meg persze amit mondunk). Nem érdemes a második hallgatás után átugrani a következő leckére, mert meglepő módon sok olyan fordulatot, szót és kifejezést fogunk találni, amiről azt hittük, hogy tudjuk. Ha már magabiztosan megy a történet, a kulcs-kifejezéseket értjük és bármikor elő tudjuk rántani őket, akkor mehetünk a következőre.

A magam részéről az első szint leckéit három napon keresztül hallgattam, napi átlagban másfél-két órát. (Nyelvtudásom szerénytelenség nélkül jónak nevezhető, ám ennek semmi köze ahhoz, hogy hányszor kell meghallgatni az adott leckét – mert tökéletességre és gyorsaságra (azaz folyékonyaságra), no meg könnyedségre törekszünk, ugyebár). Ha unalmasnak tűnik egy-egy lecke, érdemes szemünk előtt lebegtetni a tökéletes angol beszéd célját. Értsük meg, hogy ezért áldozatot kell hozni. Akinek nem tetszik, az ne csinálja, keressen más módszert. Véleményem szerint ez eddig a legjobb tananyag a folyamatos és hibátlan beszéd kifejlesztésére.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

Effortless English összefoglaló – 2. szint

1. lecke

2009. március 11.

A lecke címe: Bad Choices. Lehet érezni, hogy ez már “haladó” szint, az oktató sokkal gyorsabban beszél és maga a lecke is elég hosszúra sikeredett – nem csoda, hiszen ebben is van Point of View és már Commentary (a lecke anyagához tartozó kis szösszenet, amiben a tanár fejti ki véleményét az adott tárgyról – inkább csak érdekesség, de mivel a nyelvezet könnyű, érdemes ezt is meghallgatni párszor.)

Az Audio meghallgatása után jött egyszer a Vocabulary, majd párszor a Mini-Story. Következő nap újra ez a sorrend, de már meghallgattam hozzá a Commentart és a Point of View-t is. A harmadik napon szintén így ment, majd utána már csak az Audio-t, a MS-t és a PoV-t hallgattam, napjában legalább 1 órát (inkább többet).

Hasznos szófordulhatok vannak a leckében és már sokkal több mint az első szinten. Nem olyan szájbarágós, és itt már az a cél, hogy az egész MS-t el tudjuk magunktól mondani egy idő után (én egy hetet szántam rá). Ha nem megy, semmi gond. Hallgassuk újra, aztán próbáljuk újra – ezt mondja AJ. Azt hiszem érdemes megfontolni. Jövő hétfőn a 2. szint 2. leckéje jön!

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

A lecke címe: Bad Choices. Lehet érezni, hogy ez már “haladó” szint, az oktató sokkal gyorsabban beszél és maga a lecke is elég hosszúra sikeredett – nem csoda, hiszen ebben is van Point of View és már Commentary (a lecke anyagához tartozó kis szösszenet, amiben a tanár fejti ki véleményét az adott tárgyról – inkább csak érdekesség, de mivel a nyelvezet könnyű, érdemes ezt is meghallgatni párszor.)

Az Audio meghallgatása után jött egyszer a Vocabulary, majd párszor a Mini-Story. Következő nap újra ez a sorrend, de már meghallgattam hozzá a Commentart és a Point of View-t is. A harmadik napon szintén így ment, majd utána már csak az Audio-t, a MS-t és a PoV-t hallgattam, napjában legalább 1 órát (inkább többet).

Hasznos szófordulhatok vannak a leckében és már sokkal több mint az első szinten. Nem olyan szájbarágós, és itt már az a cél, hogy az egész MS-t el tudjuk magunktól mondani egy idő után (én egy hetet szántam rá). Ha nem megy, semmi gond. Hallgassuk újra, aztán próbáljuk újra – ezt mondja AJ. Azt hiszem érdemes megfontolni. Jövő hétfőn a 2. szint 2. leckéje jön!

Az Effortless English-ről szóló többi bejegyzés [itt](#) olvasható.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

Effortless English összefoglaló – 2. szint

2. lecke

2009. március 16.

A második leckében ismét egy párcapcsolat van a középpontban. Ami érdekes, hogy az első szinttől eltérően nem az Audio részben felolvasott levél szerepel a Mini-Story-ban – a levélben egy magányos nő kéri segítségét egy párterapeutától (szép szó), majd az válaszol is rá, ismét csak hasznos kifejezések tömkelegét zúdítva ránk. Az MS végén újra elmondja a történetet, ám a kulcs-kifejezéseknél megáll és elmondja kétszer, és megvárja, hogy elismételjük utána.

Maga a MS Julia Roberts-ről szól és annak tönkrement kapcsolatáról – noha valószínűsíthetően fiktív a dolog, azért érdemes megfigyelni, hogy általában ismert szereplőket használ a mentor példaként, nyilván ez is része a könnyebb érthetőségnek, a biztos pontok megadásának.

A kommentár részben ismét AJ Hoge személyes véleményét hallhatjuk néhány párcapcsolati dologról, míg a Point of View sztoriban a múlt idő, a befejezett jelen és a jövő idő szerepel.

Megint kb. napi 1-1,5 órát szántam a szövegek hallgatására (egy teljes héten keresztül), majd szombat és vasárnap megpróbáltam visszamondani a történeteket, beleszöve az új kifejezéseket. Meglepően érdekes feladat és határtalanul hasznos (micsoda alliteráció!) – csak javasolni tudom. Ha lehet, hangosan tegyük mindezt (csukott ablaknál)!

Érdekes volt megfigyelni, hogy a megtanult új kifejezésekbe milyen sokszor belebotlottam az angol kommunikáció során (ideértve mondjuk azt is, hogy este néztem egy filmet és szerepelt benne pl. a *bow to...* kifejezés, vagy éppen a *bottom line*. Eddig ezekre fel sem figyeltem, ám most már, hogy értem és tudom őket, szembe jönnek a hétköznapi szövegekben, a mindennapi életben. Furcsa. Egyúttal remek is. Így élvezetes nyelvet tanulni.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

A második leckében ismét egy párcapcsolat van a középpontban. Ami érdekes, hogy az első szinttől eltérően nem az Audio részben felolvasott levél szerepel a Mini-Story-ban – a levélben egy magányos nő kéri segítségét egy párterapeutától (szép szó), majd az válaszol is rá, ismét csak hasznos kifejezések tömkelegét zúdítva ránk. Az MS végén újra elmondja a történetet, ám a kulcs-kifejezéseknél megáll és elmondja kétszer, és megvárja, hogy elismételjük utána.

Maga a MS Julia Roberts-ről szól és annak tönkrement kapcsolatáról – noha valószínűsíthetően fiktív a dolog, azért érdemes megfigyelni, hogy általában ismert szereplőket használ a mentor példaként, nyilván ez is része a könnyebb érthetőségnek, a biztos pontok megadásának.

A kommentár részben ismét AJ Hoge személyes véleményét hallhatjuk néhány párcapcsolati dologról, míg a Point of View sztoriban a múlt idő, a befejezett jelen és a jövő idő szerepel.

Megint kb. napi 1-1,5 órát szántam a szövegek hallgatására (egy teljes héten keresztül), majd szombat és vasárnap megpróbáltam visszamondani a történeteket, beleszöve az új kifejezéseket. Meglepően érdekes feladat és határtalanul hasznos (micsoda alliteráció!) – csak javasolni tudom. Ha lehet, hangosan tegyük mindezt (csukott ablaknál)!

Érdekes volt megfigyelni, hogy a megtanult új kifejezésekbe milyen sokszor belebotlottam az angol kommunikáció során (ideértve mondjuk azt is, hogy este néztem egy filmet és szerepelt benne pl. a *bow to...* kifejezés, vagy éppen a *bottom line*. Eddig ezekre fel sem figyeltem, ám most már, hogy értem és tudom őket, szembe jönnek a hétköznapi szövegekben, a mindennapi életben. Furcsa. Egyúttal remek is. Így élvezetes nyelvet tanulni.

Az Effortless English-ről szóló többi bejegyzés [itt](#) olvasható.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

Összefoglaló – 11. hét

2009. március 17.

Spanyol:

Sajnálatos módon kegyetlenül ki kellett ábrándulnom a Learning Spanish Like Crazy anyagból. Véleményem szerint nem jó módon közelíti meg a nyelvtanulást/tanítást. Noha a módszer hasonlít a Pimsleurnél alkalmazottakra, vannak eltérő dolgok. Egy leckében általában egy igét vesz és azt ragozza végig a létező összes igeidőben, teljesen irreleváns kontextusban. Nem jó. Jó eséllyel teljesen összezavarja a tanulót, hogy "na akkor most melyik múlt időt is kell használnom?" – ugye ismerős érzés. Ráadásul az olyan mondatok, mint "Tegnap nem küldtem el neked a párnahuzatot" és hasonló, nem igazán szolgálják a kezdeti nyelvtanulás építését. Legalábbis nem hasznos módon. Egyszerűen nem maradnak meg a helyes formulák, ha mindet egyszerre zúdítják ránk. Úgyhogy az első szinttel végeztem (30 lecke), és ott is hagyom, ahogyan azt kell. Dehát pont ezért van ez a blog, hogy közzétegyem, mi a szerintem használható és mi a nem használható módszer.

A héten nekiállok a Learn Spanish in a week anyagnak, ami hét darab, egy órás lecke, egész jópofának tűnik. Ja, és nemsokára sikerül összekalapálni a gépemet és menni fog a Rosetta Stone spanyol is, és majd arról is jól leírom a véleményem.

Angol:

Itt már kedvezőbb fordulatok történtek. Az Effortless English továbbra is elsőrangú módszer, a második szint már sokkal érdekesebb és hasznosabb dolgokra tanít. Napi másfél órát mindig igyekszem hallgatni. Kicsit utána olvastam a módszernek meg AJ Hoge tanár úrnak, és bizony érdekes élete volt – és bizony vannak még dolgok a tarsolyában. Erről egy picit később bővebben.

A táblázat pedig:

Hét	Adatok		Spanyol						6,0	Angol				7,8	Összesítés	
	Dátum	Nap	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Lecke 3	Idő	Össz.	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Össz.	Napi idő	Heti idő
11	2009.03.09	Hétfő	LSLC1 P1.20	36	NIS podcast	15			51	EE Lv.2.2	70			70		121
	2009.03.10	Kedd	LSLC1 P1.21	36	LSLC1 P1.22	36	NIS podcast	45	117	EE Lv.2.2	115			115		232
	2009.03.11	Szerda	LSLC1 P1.23	36					36	EE Lv.2.2	80			80		116
	2009.03.12	Csütörtök	LSLC1 P1.24	25					25	EE Lv.2.2	45			45		70
	2009.03.13	Péntek	LSLC1 P1.25	30	LSLC1 P1.26	30			60	EE Lv.2.2	105			105		165
	2009.03.14	Szombat	LSLC1 P1.27	35					35	EE Lv.2.2	30			30		65
	2009.03.15	Vasárnap	LSLC1 P1.28	35					35	EE Lv.2.2	25			25		80

Pimsleur P - Pimsleur Plus, LSLC - Learning Spanish Like Crazy, NIS - Notes in Spanish podcast, EE - Effortless English, ETJ - English Teacher John

Effortless Spanish – folyékony spanyol?

2009. március 21.

Az Effortless English nyelvtanulási módszerről már lelkendeztünk egy sort a blog keretein belül is, mondván bizonyítottan hatékony és jó hatással van verbális készségünk fejlődésére. Egy kósza gondolattól vezérelve rákerestem a google-ben az Effortless Spanish szavakra, hátha. Persze feljött egy csomó szemét, azonban találtam egy [ilyet](#).

Kiváló cucc!

Az [Effortless English](#) nyelvtanulási módszerről már lelkendeztünk egy sort a blog keretein belül is, mondván bizonyítottan hatékony és jó hatással van verbális készségünk fejlődésére. Egy kósza gondolattól vezérelve rákerestem a google-ben az Effortless Spanish szavakra, hátha. Persze feljött egy csomó szemét, azonban találtam egy [ilyet](#).

Sajnos a weboldal használhatósága valahol nagyon lent van, így sok érdemi információt nem lehet belőle kiszűrni, attól eltekintve, hogy 2009. április 17-én jelentetik meg az Effortless English mintájára készült Effortless Spanish kurzust – ezt mondjuk nem is titkolhatnák, hiszen még a felosztás is pont ugyanolyan. Végülis tök mindegy, hogy ki csinálja, ha jó és használható. Én már számlálom visszafele a percekét. Mondjuk elég borsosnak hangzik az ára, de hát ugye a tudásba megéri befektetni.

Effortless English összefoglaló – 2. szint 3. lecke

2009. március 23.

A lecke címe: Greek Family. Az Audio részben ismét egy levelet olvashatunk/hallhatunk, amiben egy hölgy arról panaszkodik, hogy görög férjének családja mennyire nem akarja őt elfogadni. A lecke szövege sokkal könnyebb, mint a második szint előző leckéje, egyben rövidebb is.

A Vocabulary részben ismét átfogó képet kapunk a szavakról és kifejezésekről – a következőkről van szó:

Naive, converting, faith, relatives, extended family, refuse, the straw that brakes the camel's back, heritage, neutral, fit in with.

A Mini-Story itt a már megszokott módon különbözik az Audióban hallottaktól: kényes témát érintve a vallás kerül a középpontba, sőt, a Commentary részben AJ ki is fejti nem-tetszését bizonyos vallásokkal és ideológiákkal/személyekkel szemben (pl. George Bush), egyben fény derül arra is, hogy ő maga buddhista.

Külön jó még a MS résznél, hogy először elmondja a történetet, aztán elmondja kérdésekkel, majd a végén újra elmondja és megáll a kulcs-pontoknál, majd azokat háromszor elismétli – ebből is látszik, hogy folyamatosan fejleszti, finomítja, leckéről-leckére csiszolja a tananyagot. Dícséretes.

Mivel ez a lecke elég könnyű volt, így napi kb. 1 órát szántam rá, és már a harmadik naptól elkezdtem elmondani magamtól a történetet a különböző igeidőkben – és ismét rájöttem, hogy százszor-ezerszer hatékonyabb, ha ki is mondom, és hangosan, érthetően részletezem magamnak (vagy éppen másnak) a történetet – mert így használom a nyelvet. Fontos, hogy ne csak “magunkban gondoljuk el, mit mondanánk”. A következő héten a negyedik leckével jelentkezünk.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

A lecke címe: Greek Family. Az Audio részben ismét egy levelet olvashatunk/hallhatunk, amiben egy hölgy arról panaszkodik, hogy görög férjének családja mennyire nem akarja őt elfogadni. A lecke szövege sokkal könnyebb, mint a második szint előző leckéje, egyben rövidebb is.

A Vocabulary részben ismét átfogó képet kapunk a szavakról és kifejezésekről – a következőkről van szó:

Naive, converting, faith, relatives, extended family, refuse, the straw that brakes the camel's back, heritage, neutral, fit in with.

A Mini-Story itt a már megszokott módon különbözik az Audióban hallottaktól: kényes témát érintve a vallás kerül a középpontba, sőt, a Commentary részben AJ ki is fejti nem-tetszését bizonyos vallásokkal és ideológiákkal/személyekkel szemben (pl. George Bush), egyben fény derül arra is, hogy ő maga buddhista.

Külön jó még a MS résznél, hogy először elmondja a történetet, aztán elmondja kérdésekkel, majd a végén újra elmondja és megáll a kulcs-pontoknál, majd azokat háromszor elismétli – ebből is látszik, hogy folyamatosan fejleszti, finomítja, leckéről-leckére csiszolja a tananyagot. Dícséretes.

Mivel ez a lecke elég könnyű volt, így napi kb. 1 órát szántam rá, és már a harmadik naptól elkezdtem elmondani magamtól a történetet a különböző igeidőkben – és ismét rájöttem, hogy százszor-ezerszer hatékonyabb, ha ki is mondom, és hangosan, érthetően részletezem magamnak (vagy éppen másnak) a történetet – mert így használom a nyelvet. Fontos, hogy ne csak “magunkban gondoljuk el, mit mondanánk”. A következő héten a negyedik leckével jelentkezünk.

Az Effortless English-ről szóló többi bejegyzés [itt](#) olvasható.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

Összefoglaló – 12. hét

2009. március 24.

Az elmúlt heti izgalom következnek:

Spanyol:

Elsősorban a Learning Spanish in a Week-ről kell elismerőleg nyilatkoznom – noha nagyon kevés dolgot lehet megtanulni a 8 óra alatt (aminek azért nagy részében angolul magyarázzák a spanyol szavak jelentését), a kontextus mindenképpen dicséretes. Elvileg van több része is, de én nem leltem. Belehallgattam még a Spanish for Dummies-be, de úgy használhatatlan, ahogy van, nálam ott ütötte ki a biztosítékot, mikor a 2. percben rájöttem, hogy ez bizony gépi kiejtés. Nem voltak képesek találni egyetlen anyanyelvűt sem, aki felmondja azt a három cd-nyi anyagot? Ja, a héten nekiállok a Rosetta Stone-nak, úgyhogy majd jönnek róla az információk.

Angol:

Továbbra is az Effortless English van porondon, napi rendszerességgel. Saját példámon is látom, hogy hasznos, de több ilyen megerősítést kaptam már mástól is. Érdemes használni. Ami még jó, hogy rettentő sok része van, és nem csak AJ Hoge-tól, hanem mástól is, ha jól számoltam, vagy 80 különböző lecke van (mindegyiket egy héttel beszorozva másfél évre elegendő tananyag jön össze), tehát unatkozni nem fog, aki belevág, és lelkiismeretesen csinálja. Az Effortless English összefoglalók ezentúl is hétfőnként jelennek meg.

A táblázat pedig:

Hét	Adatok		Spanyol						7,2	Angol				5,7	Összesítés	
	Dátum	Nap	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Lecke 3	Idő	Össz.	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Össz.	Napi idő	Heti idő
12	2009.03.16	Hétfő	LSLC1 P1.29	36					36	EE Lvl 2.3	1:10			110		145
	2009.03.17	Kedd	LSLC1 P1.30	35	LS in 1 Week	66			101	EE Lvl 2.3	60			60		161
	2009.03.18	Szerda	LS in 1 Week 2	60					60	EE Lvl 2.3	40			40		100
	2009.03.19	Csütörtök	LS in 1 Week 3	58					68	EE Lvl 2.3	40			40		98
	2009.03.20	Péntek	LS in 1 Week 4	61					61	EE Lvl 2.3	40			40		101
	2009.03.21	Szombat	LS in 1 Week 5	60					60	EE Lvl 2.3	20			20		80
	2009.03.22	Vasárnap	LS in 1 Week 6	56					56	EE Lvl 2.3	30			30		96

Pimsleur P - Pimsleur Plus, LSLC - Learning Spanish Like Crazy, NIS - Notes in Spanish podcast, EE - Effortless English, ETJ - English Teacher John

Spanyol podcast ajánlat

2009. március 26.

A Notes in Spanish spanyol blogról már lelkendeztünk itt egy sort, most azonban kaptam egy hírlevelet tőlük, amin erősen elgondolkodtam. Tekintve, hogy nem vagyok naív és mindig is erős szemöldökhúzogatóval közelíttem meg a "soha vissza nem térő alkalmakat", meg az "egyszeri ajánlatokat", ám ezúttal elbizonytalanodtam.

Arról már magam is meggyőződtem, hogy a podcastok minősége rettentően jó, valóban az élő beszédet oktatja, a dialógusok fokozatosan nehezednek (a hölgy beszélő spanyol nyelvtanár, tehát valamit sejt az oktatásról) – egyszóval minden rendben van vele.

A poszt apropója [ez](#) az ajánlat. Az egész oktatóanyagot, tokkal vonóval, átiratokkal, extra anyagokkal együtt megvételezhetjük 73 euróért. Használok már egy ideje az anyag ingyenes részét (nem kapunk hozzá átiratokat – az írás/olvasás elsajátításához azonban ezek nélkülözhetetlenek) és tényleg nagyon jó. Majdnem 150 lecke, plusz az extra tartalmak – aki ezt mind megtanulja, az bátran mondhatja magáról, hogy tud spanyolul.

A probléma az, hogy jelenlegi anyagi helyzetem némi kívánni valót hagy maga után, ezért arra gondoltam, hogy ha esetleg érdekel valakit, azzal szívesen megfelezném a dolgot. Sajna csak holnapig él az egész, és csak most kaptam észbe. Ha tehát valakit érdekel a cucc, az ne habozzon írni ide. Hasta luego!

Effortless English összefoglaló – 2. szint

4. lecke

2009. március 30.

A lecke címe: Longtime Affair. Az audio részben ismét egy szívhezszóló szerelmi történetet ismerhetünk meg, melyben élete derekán eszmélő pár kapcsolati nehézségeiről tudhatunk meg egy-két fontosabb momentumot, melyből a főbb szavak a Vocabulary részben vannak kiemelve. Imhol, ezekről van szó:

Breaking it off, soulmates, unconditional, roots, intertwined, break away, no matter how you slice it, in the eyes of the public, perceived as.

Melyet még megtold néhányal a tényleges Mini-Story részben – természetesen itt is már egy másik történetet hallhatunk – kicsi Jim-nek elege van belőle, hogy az emberek nem tisztelik és ezért jól kigyúrja magát.

A tanár szokásához híven eléggé szabadon engedi a fantáziáját és lehetetlen dolgokról magyaráz (verekedés közben összezsavarodott a nyakuk, stb.), de pont ettől vicces és könnyen (könnyebben) megjegyezhető.

Megrögzött Amerika-hívőknek és jobboldaliaknak itt már húsbavágó élménye lehet, hiszen már nem is rejtetten bírálja George Bush-t AJ Hoge, ami nem feltétlen vall egészséges pártatlanságra, de hát ez az ő véleménye és az ő tananyaga, akinek nem tetszik, hallgathat mást.

Ez a lecke szintén nem volt túl nehéz, a különböző igeidőkben való elmondás sem okoz nagy kihívást, hiszen a sok párbeszédet úgyis mindig jelen időben kell használni. Azért jó, mert a magyaroknak nagy gondot okozó "Present Perfect" alakot is jobban megérthetjük segítségével. A jövő hétfőn jön a következő lecke!

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

A lecke címe: Longtime Affair. Az audio részben ismét egy szívhezszóló szerelmi történetet ismerhetünk meg, melyben élete derekán eszmélő pár kapcsolati nehézségeiről tudhatunk meg egy-két fontosabb momentumot, melyből a főbb szavak a Vocabulary részben vannak kiemelve. Imhol, ezekről van szó:

Breaking it off, soulmates, unconditional, roots, intertwined, break away, no matter how you slice it, in the eyes of the public, perceived as.

Melyet még megtold néhányval a tényleges Mini-Story részben – természetesen itt is már egy másik történetet hallhatunk – kicsi Jim-nek elege van belőle, hogy az emberek nem tisztelik és ezért jól kigyúrja magát.

A tanár szokásához híven eléggé szabadon engedi a fantáziáját és lehetetlen dolgokról magyaráz (verekedés közben összecsavarodott a nyakuk, stb.), de pont ettől vicces és könnyen (könnyebben) megjegyezhető.

Megrögzött Amerika-hívőknek és jobboldaliaknak itt már húsbavágó élménye lehet, hiszen már nem is rejtetten bírálja George Bush-t AJ Hoge, ami nem feltétlen vall egészséges pártatlanságra, de hát ez az ő véleménye és az ő tananyaga, akinek nem tetszik, hallgathat mást.

Ez a lecke szintén nem volt túl nehéz, a különböző igeidőkben való elmondás sem okoz nagy kihívást, hiszen a sok párbeszédet úgyis mindig jelen időben kell használni. Azért jó, mert a magyaroknak nagy gondot okozó "Present Perfect" alakot is jobban megérthetjük segítségével. A jövő hétfőn jön a következő lecke!

Az Effortless English-ről szóló többi bejegyzés [itt](#) olvasható.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

Összefoglaló – 13. hét

2009. március 31.

Kissé kaotikusra sikerült az időbeosztás a múlt héten (a hétvégén pedig némi pihenőt engedélyeztem magamnak, eképpen látható, hogy a szombat például úgy ahogy van, kimaradt), ám unalmasnak semmiképpen nem lehet nevezni. Imhol a részletek:

Spanyol:

Egy huszáros vágással úgy döntöttem, hogy megugrom a következő lépcsőfokot a tanulásban: most már nem csak példamondatokat és könyvszagú párbeszédet akarok hallgatni és tanulni, hanem ide nekem valami valódit! Valami igazit! Valami élőt! A huszáros vágáshoz jócskán hozzájárult a Notes in Spanish remek ajánlata, miszerint az összes általuk kínált anyagot 73,5 ojróért magunkévá lehet tenni – több mint 130 podcast (három szinten), melyekben a szereplők adott témákról beszélgetnek, spanyol akcentussal. Teljes átiratot kapunk az anyaghoz, szótanuló cumókat, segítséget, tippetet, csomó extra anyagot, szóval jóságos.

Hogy miként osztom be, még nem teljesen tiszta, mindenesetre egyelőre a három nap/lecke metódussal haladok. Remekül felépített, tematikusan következő, szuper anyag! Csakis ajánlani tudom, minden spanyolul tanulónak! Emellett most már tényleg nekiállok a Rosetta Stone-nak, de ha az is kész, akkor csak erre fogok koncentrálni. Véleményem szerint, ha ezen átrágtam magam (a megfelelő módszerrel), akkor elmondhatom magamról, hogy tudok spanyolul.

Angol:

Sok különleges itt nem történt, továbbra is mennek az Effortless English leckék, hallgatom AJ Hoge észosztását, és már egyre többször nevetek fel, mert olyan viccesen adja elő magát.

Alant pedig álljon itt a múlt hét mementőjéül szolgáló tanuási táblázat:

Hét	Adatok		Spanyol						5,2	Angol				6,3	Összesítés	
	Dátum	Nap	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Lecke 3	Idő	Össz.	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Össz.	Napi idő	Heti idő
13	2009.03.23	Hétfő	LS in 1 Week 7	60					60	EE Lvl 2.4	120			120		180
	2009.03.24	Kedd	LS in 1 Week 6	62	NIS podcast	60			112	EE Lvl 2.4	80			80		192
	2009.03.25	Szerda	NISB01 Corw.	60					60	EE Lvl 2.4	80			80		140
	2009.03.26	Csütörtök	NISB01 Corw.	30					30	EE Lvl 2.4	55			55		85
	2009.03.27	Péntek	NISB01 Corw.	30					30	EE Lvl 2.4	40			40		70
	2009.03.28	Szombat	-						0					0		0
	2009.03.29	Vasárnap	NISB02 Corw.	20					20					0		20

Pimsleur P - Pimsleur Plus, LSLC - Learning Spanish Like Crazy, NIS - Notes in Spanish podcast, EE - Effortless English, ETJ - English Teacher John NISB - Notes in Spanish Beginner Podcast

Effortless English összefoglaló – 2. szint

5. lecke

2009. április 6.

A lecke címe: Lost Custody. Az Audio részben ismét egy szívhez szóló történetet hallgathatunk meg egy fiatal anyáról, aki nem tud mihez kezdeni semmirekellő férjével, ám fél, ha elválik tőle, elveszti a gyermekét.

Az Vocabulary részben a következő szavakról rántják le a leplet:

to belittle, custody, unfit, to be better off, on disability, stick it out

Ám érdekes megfigyelni, hogy a Mini-Story részben nem mindent használ (pl. a disability) – ez egyébként gyakori a többi leckénél is, amit betudhatunk egyfajta figyelmetlenségnek.

A második szint gyakorlatának megfelelően a Mini-Story ismét másról szól, mint ami az Audio részben van – imhol egy elképzelt iskolai jelenetbe csöppenünk, ahol az egyik diák terrorizálja a többieket. AJ Hoge csípős humorral szúrja közbe az egyik résznel, hogy “a tanár fegyvert hoz az iskolában, mert tudjátok, mi amerikaiak, mind fegyvert viselünk”.

A Point of View részben ismét a múlt, a befejezett jelen és a jövő idő van terítéken, apró eltérések, melyeket érdemes jól begyakorolni, “hozzászoktatni” fülünket. Tényleg zseniális módszer.

A Commentary részben aztán meghallgathatjuk AJ élettörténetének egy darabját, mikor is szociális munkásként dolgozott, valamint, hogy miért lépett ki onnan. Jók ezek a történetek, feldobják a leckéket, valamint remek beszélgetési alapot adnak a haladóknak: aki úgy érzi, nyugodtan kereshet magának egy partnert és az adott témáról csevegget, hiszen pontosan azt akarjuk elérni, hogy bármiről, függetlenül és folyékonyan tudjunk angolul kommunikálni.

Az eheti hallgatással megint sumákoltam, szombaton kimaradt, ám már csütörtök magasságában úgy éreztem, elég jól mennek a leckék, fel is mondtam magamnak jópárszor, minden idejében őket. Mert ugye nem elég hallgatni, csinálni is kell ám! Ennyit mára, jövő hét hétfőn a második szint hatodik leckéje következik.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

A lecke címe: Lost Custody. Az Audio részben ismét egy szívhez szóló történetet hallgathatunk meg egy fiatal anyáról, aki nem tud mihez kezdeni semmirekellő férjével, ám fél, ha elválik tőle, elveszti a gyermekét.

Az Vocabulary részben a következő szavakról rántják le a leplet:

to belittle, custody, unfit, to be better off, on disability, stick it out

Ám érdekes megfigyelni, hogy a Mini-Story részben nem mindent használ (pl. a disability) – ez egyébként gyakori a többi leckénél is, amit betudhatunk egyfajta figyelmetlenségnek.

A második szint gyakorlatának megfelelően a Mini-Story ismét másról szól, mint ami az Audio részben van – imhol egy elképzelt iskolai jelenetbe csöppenünk, ahol az egyik diák terrorizálja a többieket. AJ Hoge csípős humorral szúrja közbe az egyik résznel, hogy “a tanár fegyvert hoz az iskolában, mert tudjátok, mi amerikaiak, mind fegyvert viselünk”.

A Point of View részben ismét a múlt, a befejezett jelen és a jövő idő van terítéken, apró eltérések, melyeket érdemes jól begyakorolni, “hozzászoktatni” fülünket. Tényleg zseniális módszer.

A Commentary részben aztán meghallgathatjuk AJ élettörténetének egy darabját, mikor is szociális munkásként dolgozott, valamint, hogy miért lépett ki onnan. Jók ezek a történetek, feldobják a leckéket, valamint remek beszélgetési alapot adnak a haladóknak: aki úgy érzi, nyugodtan kereshet magának egy partnert és az adott témáról csevegget, hiszen pontosan azt akarjuk elérni, hogy bármiről, függetlenül és folyékonyan tudjunk angolul kommunikálni.

Az eheti hallgatással megint sumákoltam, szombaton kimaradt, ám már csütörtök magasságában úgy éreztem, elég jól mennek a leckék, fel is mondtam magamnak jópárszor,

minden igeidőben őket. Mert ugye nem elég hallgatni, csinálni is kell ám! Ennyit mára, jövő hét hétfőn a második szint hatodik leckéje következik.

Az Effortless English-ről szóló többi bejegyzés [itt](#) olvasható.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

Összefoglaló – 14. hét

2009. április 7.

Spanyol:

Kész terv még mindig nem készült a Notes in Spanish podcastok tanulásához, mert ehhez át kellene nézni az összes eddig összegyűjtött nyelvtanulási okosságot és megfelelő rendszert összeállítani belőle, ám egyelőre erre még nem jutott időm. De a héten fog, úgyhogy nemsokára gőzerővel zakatol a spanyol vonat. Meg kell mondanom, az élő nyelvet sokkal élvezetesebb tanulni. Bár ezzel nem hiszem – hogy stílszerű legyek – feltaláltam volna a spanyol viaszt. Csak azt nem értem, hogy ezt a nyelvtanárook többsége miért nem veszi észre? Egyelőre három napig hallgatok egy négy perces leckét, átlag 30-40-szer. Nem erőlködöm a szavak és idiómák megjegyzésével. Egyelőre csak a passzív értést akarom fejleszteni, aztán majd szépen fokozatosan lépünk feljebb az olvasás, majd a beszéd felé.

Angol:

Az Effortless English továbbra is jó, AJ vígan duruzsol a fülemben, napi 1-1,5 órát, néha ha kedvem szottyan, akkor elbeszélgetek vele. Lassan végzek a második szinttel is – ami érdekes, hogy arra tanít, hogy NE gondolkozzunk, miközben beszélünk. Hagyjuk, hogy a szavak csak úgy jöjjenek maguktól, és maguktól öntsenek formát, mely a tökéletes beszédben testesül meg. A héten volt egy pillanatom, mikor próbáltam elmondani magamnak az egyik történetet, és azon gondolkodtam, hogy hogy van benne egy rész. Aztán hagytam a fenébe, és egyszerűen csak elkezdtem a lelegejéről, mondtam, mondtam és csak a történetre figyeltem, hogy MIT akarok mondani, nem pedig arra, hogy HOGYAN. A "hogyan" jött magától. Remek dolog ez. Már csak arra kell rájönni, hogy ezt hogyan lehet MINDIG elérni. Izgalmas dolog a nyelvtanulás.

Hét	Adatok		Spanyol						5,3	Angol				5	Összesítés	
	Dátum	Nap	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Lecke 3	Idő	Össz.	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Össz.	Napi idő	Heti idő
14	2009.03.30	Hétfő	NISE02 Conv.	70					70	EE Lw 2.5	90			90		160
	2009.03.31	Kedd	NISE02 Conv.	62					62	EE Lw 2.5	80			80		122
	2009.04.01	Szerda	NISE03 Conv.	45					45	EE Lw 2.5	25			25		70
	2009.04.02	Csütörtök	NISE03 Conv.	25					25	EE Lw 2.5	25			25		50
	2009.04.03	Péntek	NISE03 Conv.	93					93	EE Lw 2.5	85			85		178
	2009.04.04	Szombat	-						0					0		0
	2009.04.05	Vasárnap	NISE04 Conv.	20					20	EE Lw 2.5	15			15		35

Pimsleur P - Pimsleur Plus, LSLC - Learning Spanish Like Crazy, NIS - Notes in Spanish podcast, EE - Effortless English, ETJ - English Teacher John NISB - Notes in Spanish Beginner Podcast

Apró trükkök – 2. rész

2009. április 10.

A napokban újra előkaptam PSP-met, mert emlékeztem rá, hogy rajta volt még a ~~My Spanish Teacher~~ My Spanish Coach (köszí CS!) nevű játék. Semmi komoly, ebből nem fogunk megtanulni spanyolul, de üres perceinket jól el lehet vele verni. Különböző mini-játékok segítségével gyakorolhatjuk a szavakat, az egyszerűbb mondatokat, vicces, színes-szagos formában. Aranyos, de semmi komoly. Ha jól tudom, több nyelvből is hozzáférhető, és van Nintendo DS-re is.

Effortless English összefoglaló – 2. szint 6. lecke

2009. április 13.

A lecke címe: Meddling mother-in-law. Az Audio részben ismét egy levelet hallhatunk, amiben egy háztartásbeli panaszkodik elviselhetetlen anyósáról.

A Vocabulary részben a következő szavakat és kifejezésekkel ismerkedünk meg:

laundry, on the bed rest, due to, load, over to, picky, sorting by, to take upon oneself, strong-willed, parenting, to take things the wrong way

Sajnos folytatódik az a rossz hagyomány, hogy a Mini-Storyban, csak egy töredékét használják ezeknek a szavaknak (a bed rest, due to, load, parenting például úgy ahogy van, kimarad), élek a gyanúperrel, hogy ez direkt lehet. De akkor a többi kifejezést magunknak kellene begyakorolni? Pont erre lenne jó a Mini-Story.

A MS-ban egy tipikus házassági jelenetbe csöppenünk: lusta férj, háklis háziasszony, összeveszés minden apróságon, melyhez természetesen tartozik Point of View lecke is, amiben a sztorit hallgathatjuk meg különböző igeidőkben (esetünkben: múlt, befejezett jelen, jövő).

A Commentary részben AJ lényegében a saját angoloktatási rendszeréről magyaráz, meg hogy hogyan is kell(ene) használni – aki esetleg nincs tisztában vele, az bátran kezdje ezzel a résszel.

Hétfőn meghallgattam az egészet egyszerre, keddtől azonban már csak a MS-t és a POV-ot nyomattam, míg csütörtöktől már visszamondtam a történeteket magamnak is. Arra kellett rájönnöm, hogy nem ad semmivel többet a dolog, ha naponta 2x vagy 3x hallgatom meg. Inkább talán az számít, hogy mennyi ideig hallgatom – jelen esetben ez ugye 1 hét, de gondolkodom ennek lerövidítésén, kicsit hosszúnak és felesleges idővesztegetésnek találom. Erről azonban magam a tanár is azt mondja, hogy egyéneként változó lehet: valakinek akár 2 hétre is szüksége lehet ugyanakkor a leckének a teljes megtanulásához. Egyelőre maradok az egy hétnél, megnézem a következő szintet is, aztán majd döntök (hajlok a négy nap felé).

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

A lecke címe: Meddling mother-in-law. Az Audio részben ismét egy levelet hallhatunk, amiben egy háztartásbeli panaszkodik elviselhetetlen anyósáról.

A Vocabulary részben a következő szavakat és kifejezésekkel ismerkedünk meg:

laundry, on the bed rest, due to, load, over to, picky, sorting by, to take upon oneself, strong-willed, parenting, to take things the wrong way

Sajnos folytatódik az a rossz hagyomány, hogy a Mini-Storyban, csak egy töredékét használják ezeknek a szavaknak (a bed rest, due to, load, parenting például úgy ahogy van, kimarad), élek a gyanúperrel, hogy ez direkt lehet. De akkor a többi kifejezést magunknak kellene begyakorolni? Pont erre lenne jó a Mini-Story.

A MS-ban egy tipikus házassági jelenetbe csöppenünk: lusta férj, háklis háziasszony, összeveszés minden apróságon, melyhez természetesen tartozik Point of View lecke is, amiben a sztorit hallgathatjuk meg különböző igeidőkben (esetünkben: múlt, befejezett jelen, jövő).

A Commentary részben AJ lényegében a saját angoloktatási rendszeréről magyaráz, meg hogy hogyan is kell(ene) használni – aki esetleg nincs tisztában vele, az bátran kezdje ezzel a résszel.

Hétfőn meghallgattam az egészet egyszerre, keddtől azonban már csak a MS-t és a POV-ot nyomattam, míg csütörtöktől már visszamondtam a történeteket magamnak is. Arra kellett rájönnöm, hogy nem nem ad semmivel többet a dolog, ha naponta 2x vagy 3x hallgatom meg. Inkább talán az számít, hogy mennyi ideig hallgatom – jelen esetben ez ugye 1 hét, de gondolkodom ennek lerövidítésén, kicsit hosszúnak és felesleges idővesztegetésnek találom. Erről azonban magam a tanár is azt mondja, hogy egyénenként változó lehet: valakinek akár 2 hétre is szüksége lehet ugyanakkor a leckének a teljes megtanulásához. Egyelőre maradok az egy hétnél, megnézem a következő szintet is, aztán majd döntök (hajlok a négy nap felé).

Az Effortless English-ről szóló többi bejegyzés [itt](#) olvasható.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

Összefoglaló – 15. hét

2009. április 14.

Spanyol:

Több nagyszerű dolog is történt a héten – végre jött az isteni szikra, miszerint ha nem tudom feltenni a gépemre a Rosetta Stone-t (márpedig valami registry varázslás miatt nem lehet), akkor majd szépen emulálok egy virtuális gépet és arra tolom fel – így végre a tavaly

novemberben abbahagyott spanyolt tudom folytatni. Igazából újrakezdtém az egészet, de nem is baj. Magáról a Rosetta Stone Spanish-ről a héten szándékozom írni egy posztot.

A másik öröndetes dolog, hogy felfedeztem a busuu.com igen áldásos hatását: percek alatt lehet keríteni tanulópartnert. Főleg spanyolokból és dél-amerikaiakból van sok, kb. két óra alatt sikerült szert tennem egy Argentin személyi mentorra, akinek segítsége rendkívül felgyorsítja a haladásomat.

Harmadik dolog, egy apró kis közjáték volt a vonaton: valamelyik kedvenc Annihilator albumomat üvöltettem éppen, mikor a mellettem ülő középkorú úriember mobilja megcsörrent. Mikor felvette, abban a pillanatban felismertem, hogy ez itten bizony spanyol lesz, azonnal kitéptem a fülemből a fülhallgatót és figyeltem, mint a vadászkutya. Nem azért, mert érdekelt, hogy mit mond, hanem mert azért, hogy *hogyan* mondja. Önkéntelen reakció volt – és jót derültem magamon, máris hogy figyelek mindenre, ami a nyelvvel kapcsolatos. Azt hiszem jó úton járok.

Angol:

Bence ajánlására beletekintettem a Villám Angolba, ám kicsit húzódkodva, mert eléggé “csodamódszer gyanús”, csakúgy, mint a Taxus, amiket erős fenntartással kezelek. Ám valóban használható anyagnak tűnik, de véleményem szerint megint csak elméretezték a célközönséget: a teljesen kezdő, soha angolt nem hallott ember éppúgy a kukába fogja hajítani 3 nap után, mint a Taxust – nem jó a gradiens. Ellenben akik már elboldogulnak az angol párbeszédekkel, azoknak remek lehet – ha nem is teljesen életszerű helyzetek vannak benne, azért jó, mert rengeteg szöveget hallunk, mégpedig *helyesen* (tekintsünk el a fűlsértő angol akcentustól). Tervezek erről is írni nemsokára. Természetesen az Effortless English továbbra is dübörög, közeledünk a második szint vége felé!

Imhol a táblázat:

Hét	Adatok		Spanyol						16,1	Angol				8,6	Összesítés	
	Dátum	Nap	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Lecke 3	Idő	Össz.	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Össz.	Napi idő	Heti idő
15	2009.04.06	Hétfő	NISE04 Conx.	75 busuu		120			195	EE Lvl 2.6	70			70		265
	2009.04.07	Kedd	NISE04 Conx.	40 busuu		80	MSC	70	190	EE Lvl 2.6	40			40		230
	2009.04.08	Szerda	NISE05 Conx.	80 busuu		80	MSC	20	160	EE Lvl 2.6	75			75		235
	2009.04.09	Csütörtök	NISE05 Conx.	65 busuu		25			90	EE Lvl 2.6	55			55		145
	2009.04.10	Péntek	NISE05 Conx.	45 busuu		60	RS LI	30	135	EE Lvl 2.6	20	VA 1.1.1/2		60		215
	2009.04.11	Szombat	NISE05 Conx.	25 busuu		30	RS LI	40	105	EE Lvl 2.6	25	VA 1.1.3		30		160
	2009.04.12	Vasárnap	NISE06 Conx.	30			RS LI	60	90	EE Lvl 2.6	20	VA 1.1.4/5		120		230

Pimsleur P - Pimsleur Plus, NIS - Notes in Spanish podcast, EE - Effortless English, NISB - Notes in Spanish Beginner Podcast, RS - Rosetta Stone, MSC - My Spanish Coach, VA - Villám Angol

Spanyol:

Több nagyszerű dolog is történt a héten – végre jött az isteni szikra, miszerint ha nem tudom feltenni a gépemre a Rosetta Stone-t (márpedig valami registry varázslás miatt nem lehet), akkor majd szépen emulálok egy virtuális gépet és arra tolom fel – így végre a tavaly novemberben abbahagyott spanyolt tudom folytatni. Igazából újrakezdtém az egészet, de nem is baj. Magáról a Rosetta Stone Spanish-ről a héten szándékozom írni egy posztot.

A másik öröndetes dolog, hogy felfedeztem a busuu.com igen áldásos hatását: percek alatt lehet keríteni tanulópartnert. Főleg spanyolokból és dél-amerikaiakból van sok, kb. két óra alatt sikerült szert tennem egy Argentin személyi mentorra, akinek segítsége rendkívül felgyorsítja a haladásomat.

Harmadik dolog, egy apró kis közzjáték volt a vonaton: valamelyik kedvenc Annihilator albumomat üvöltöttem éppen, mikor a mellettem ülő középkorú úriember mobilja megcsörrent. Mikor felvette, abban a pillanatban felismertem, hogy ez itten bizony spanyol lesz, azonnal kitéptem a fülemből a fülhallgatót és figyeltem, mint a vadászkutya. Nem azért, mert érdekelt, hogy mit mond, hanem mert azért, hogy *hogyan* mondja. Önkéntelen reakció volt – és jót derültem magamon, máris hogy figyelek mindenre, ami a nyelvvel kapcsolatos. Azt hiszem jó úton járok.

Angol:

Bence ajánlására beletekintettem a Villám Angolba, ám kicsit húzódkodva, mert eléggé "csodamódszer gyanús", csakúgy, mint a Taxus, amiket erős fenntartással kezelek. Ám valóban használható anyagnak tűnik, de véleményem szerint megint csak elmerétezték a célközönséget: a teljesen kezdő, soha angolt nem hallott ember éppúgy a kukába fogja hajítani 3 nap után, mint a Taxust – nem jó a gradiens. Ellenben akik már elboldogulnak az angol párbeszédekkel, azoknak remek lehet – ha nem is teljesen életszerű helyzetek vannak benne, azért jó, mert rengeteg szöveget hallunk, mégpedig *helyesen* (tekintsünk el a fűlsértő angol akcentustól). Tervezek erről is írni nemsokára. Természetesen az [Effortless English](#) továbbra is dübörög, közeledünk a második szint vége felé!

Imhol a táblázat:

Hét	Adatok		Spanyol						16,1	Angol				8,6	Összesítés	
	Dátum	Nap	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Lecke 3	Idő	Össz.	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Össz.	Napi idő	Heti idő
15	2009.04.06	Hétfő	NISE04 Conx.	75 busuu		120			195	EE L4 2.6	70			70		265
	2009.04.07	Kedd	NISE04 Conx.	40 busuu		80	MSC	70	190	EE L4 2.6	40			40		230
	2009.04.08	Szerda	NISE05 Conx.	80 busuu		80	MSC	20	160	EE L4 2.6	75			75		235
	2009.04.09	Csütörtök	NISE05 Conx.	65 busuu		25			90	EE L4 2.6	55			55		145
	2009.04.10	Péntek	NISE05 Conx.	45 busuu		80	RS L1	30	135	EE L4 2.6	20	VA 1.1.1/2		80		215
	2009.04.11	Szombat	NISE06 Conx.	35 busuu		30	RS L1	40	105	EE L4 2.6	25	VA 1.1.3		30		160
	2009.04.12	Vasárnap	NISE06 Conx.	30			RS L1	80	90	EE L4 2.6	20	VA 1.1.4/5		120	140	230

Pimsleur P - Pimsleur Plus, NIS - Notes in Spanish podcast, EE - Effortless English, NISB - Notes in Spanish Beginner Podcast, RS - Rosetta Stone, MSC - My Spanish Coach, VA - Villám Angol

Linkek

2009. április 15.

Egy kicsit átszabtam a jobbra található linkrészleget, ám a blog.hu finoman szólva is felhasználó-ellenes felülete miatt nem teljesen olyanra sikerült, mint amilyenre szerettem volna (a gusztustalan hirdetések egy elegáns mozdulattal figyelmen kívül hagyni), de se baj.

Külön kategóriában vannak a nyelvi cuccok: Effortless English ugye angol módszer, Michel Thomas a megszállott nyelvtanár, akinek segítségével órák alatt sajátíthatunk el nyelvi alapokat, majd a Notes in Spanish, kedvenc spanyol oldalam, rögtön ezután jön a Pimsleur, ami az egyik legjobb nyelvi alapozó, aztán a Rosetta Stone, aminek rejtelseit most készülök felderíteni, utána Tim Ferriss, a megátalkodott életművész nyelvi gondolatai, míg végül a Voices en Espanol spanyol podcast és ötlettár oldala.

Tessék kattintani.

A szavak “elfelejtéséről”

2009. április 17.

Tegnap vendégség bonyolódott le nálunk, majd a beszélgetés valahogy a gyorsulási versenyekre és azok közönségére terelődött. Nyelvi szempontból ott kezdett érdekes lenni a dolog, mikor szóba került az az Ausztrál szlengszó, hogy: *revheads*. Először nem értettem, nem tudtam a *rev* igét és a *fej* szót érdemben összepárosítani. Tulajdonképpen nem tudtam, hogy mi az a *rev*. Mint kiderült, ezek azok az emberek, akik számára csak a kocsik léteznek, egész életüket azok, illetve az azokkal történő versenyzés teszi ki. Csúnyául úgy is mondhatnánk: autób**i.

Mikor ezt felfedték előttem, akkor ugrott be, hogy én *ismertem* már a *rev* igét, kutya-fáját! Mert az egyik Effortless English leckében benne volt, el is magyarázták mit jelentett, tehát tudnom kellett volna, azonnal be kellett volna ugrania a jelentésnek, egyből tisztán kellett volna látnom a *revheads* jelentését. Ám ez csak az *után* történt meg, miután megmondták a megfejtést. Ekkor jött fel az a dolog, hogy hiába "tudok" egy szót, azt később újra meg kell nézmem, át kell futnom rajta, hogy *valóban* tudjam. Igaza lehetett tehát Pimsleur doktornak az "időszakonként végzett felidézés" módszerével. Már csak azt kellene megfejteni, hogy ezek az időszakok hogyan alakulnak. Miután megtanultunk, letisztáztunk, értünk egy szót, véleményem szerint x ideig hagyni kell "ülni", majd újra elővenni (például egy ilyen helyzetben, mint a fenti), majd megnézni ismét. Most már tuti tudni fogom legközelebb. A legmagasabb szintje ennek az egésznek, ha a szó *automatikusan* beépül szókincsünkbe, azt teljes természetességgel használjuk. Gyanítom ehhez egy újabb felidézés, és persze pár használat szükséges. Mindenesetre érdemes ezzel a résszel kísérletezni, azt hiszem.

Szünetek

2009. április 19.

A tegnapi nap enyhe másnaposság miatt értékelhetetlenre sikerült, így a tanulás is kimaradt. Kíváncsian vettem elő ma újra az anyagokat – és meglepődve tapasztaltam, hogy úgy tűnt, mintha már évek óta nem tanultam volna. Ez megerősített a hitben, hogy igenis *minden nap* kell foglalkozni a tanulással – már ha tényleg eredményt akarunk elérni. Ha csak egy picit is, ha csak pár percet is, de tanulni kell, hogy ne essünk ki a ritmusból, hogy érezzük, hogy még benne vagyunk, hogy körülöttünk van az idegen nyelv aurája.

Ugyanakkor még tavaly novemberben megfigyeltem a következőt: szorgosan hallgattam minden nap a Pimsleur spanyol leckéket, ám egyszer kimaradt egy teljes hét. Alig mertem utána újra elővenni az új leckét, mert azt hittem semmit nem fogok érteni – és nem! Megleپődve

tapasztaltam, hogy szinte jobban értem a szövegeket, mint egy héttel előtte. Nyilván ebből nem következik az, hogy ha egy évet hagynék ki, akkor perfekt spanyol lennék. De valóban érdemes néha szüneteket beiktatni. Ahogy így visszaneztem a statisztikáimat, kéthetente ki szoktam hagyni egy napot. Lehet, hogy ritkábban kellene többet kihagyni? Mindenesetre élek a gyanúperrel, hogy jó, ha néha szüneteltetjük a tanulást. Kérdés, hogy mikor és mennyit?

Effortless English összefoglaló – 2. szint

7. lecke

2009. április 20.

A lecke címe: Nudist. Pikáns részeket várhatnánk, de persze ne várjunk semmi komolyat. Az Audio részben egy mókás történetet olvashatunk egy felelőtlen magamutogatóról.

A Vocabulary rész a következő szavakkal szolgál:

to retrieve, in the buff, to hesitate, fella, to streak, unsettling, course, to spot, to cross paths

Nem túl sok új, és véleményem szerint nem is túl hasznos szavak. Például az “in the buff” azt jelenti: mesztelenül. De miért ne használnánk helyette a “naked” szót? Csak azért, hogy “amerikaibbnak” tűnjünk? Hmm...

A Mini-Storyban hallható történet ismét egy párcapcsolati etitúd, horrorisztikus végkicsengéssel. A történet végén meghallgathatjuk a kulcsszavakat mégegyszer, ám ezekből is hiányzik jócskán (legalábbis a vocabulary részhez képest). Szóval, nem egy nyerő lecke.

A Commentary részben elvi kérdéseket feszegetünk, hogy akkor most mi is bűn és mi nem. Ezt leginkább csak azért érdemes meghallgatni, hogy szoktassuk magunkat az érveléshez az idegen nyelven.

A bevett gyakorlatot követve, már naponta csak egyszer hallgatom meg a MS-t és a POV leckéket, majd felmondom őket magamnak egyszer és kész. Úgy vélem, a tanárral ellentétben, hogy nincs különbség, hogy naponta négyszer, vagy egyszer hallgatom meg. Legalábbis én ezt vettem észre. Inkább az idő-intervallummal kell operálni, hogy mikor ismételjük át a leckét újra. De ez még nem világos. Talán a következő szinten kiderül – hiszen ezen a héten már a második szint utolsó leckéje jön.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

A lecke címe: Nudist. Pikáns részeket várhatnánk, de persze ne várjunk semmi komolyat. Az Audio részben egy mókás történetet olvashatunk egy felelőtlen magamutogatóról.

A Vocabulary rész a következő szavakkal szolgál:

to retrieve, in the buff, to hesitate, fella, to streak, unsettling, course, to spot, to cross paths

Nem túl sok új, és véleményem szerint nem is túl hasznos szavak. Például az “in the buff” azt jelenti: meztelenül. De miért ne használnánk helyette a “naked” szót? Csak azért, hogy “amerikaibbnak” tűnjünk? Hmm...

A Mini-Storyban hallható történet ismét egy párkapcsolati etitúd, horrorisztikus végkicsengéssel. A történet végén meghallgathatjuk a kulcsszavakat mégegyszer, ám ezekből is hiányzik jócskán (legalábbis a vocabulary részhez képest). Szóval, nem egy nyerő lecke.

A Commentary részben elvi kérdéseket feszegetünk, hogy akkor most mi is bűn és mi nem. Ezt leginkább csak azért érdemes meghallgatni, hogy szoktassuk magunkat az érveléshez az idegen nyelven.

A bevett gyakorlatot követve, már naponta csak egyszer hallgatom meg a MS-t és a POV leckéket, majd felmondom őket magamnak egyszer és kész. Úgy vélem, a tanárral ellentétben, hogy nincs különbség, hogy naponta négyszer, vagy egyszer hallgatom meg. Legalábbis én ezt vettem észre. Inkább az idő-intervallummal kell operálni, hogy mikor ismételjük át a leckét újra. De ez még nem világos. Talán a következő szinten kiderül – hiszen ezen a héten már a második szint utolsó leckéje jön.

Az Effortless English-ről szóló többi bejegyzés [itt](#) olvasható.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

Összefoglaló – 16. hét

2009. április 21.

Spanyol:

Végre kialakulni látszik egy hatékonynak nevezhető tanulási forma: egy kezdő Notes in Spanish [podcastot](#) két napig hallgatok, de csak és kizárólag a spanyol részt belőle, ami leckénként 4 perc. Naponta 3-4-szer veszem elő, és akkor meghallgatom párszor egymás után őket, néha olvasva hozzá a szöveget, néha a fordítást, a nekem tetsző kifejezéseket és fordulatokat pedig kiírom egy füzetbe, melyeknek további sorsa még eldöntetlen, ám valószínűsíthetően valami szótanuló-kártyán fognak idővel landolni. Bár az az érzésem, hogy még most melegében kellene ezt elvégezni rajtuk.

Továbbra is nyúvöm a Rosetta Stone spanyol részét, az első szinten már majdnem át is jutottam – úgy gondolom, hogy egy nagyobb, összefoglaló írás kivitelezéséhez egy kicsit több időre van szükség, úgyhogy ez még tolódik.

Ami még fontos volt a héten: valahogy összeakadtam (virtuálisan) Tim Ferriss-el, meg az ő nézeteivel, és úgy döntöttem: pontosan egy évvel a kezdés után folyékonyan fogok spanyolul beszélni. Ez szeptember 15-öt jelent. Addig van még majdnem öt hónapom – ebből az alapozó rész (a kezdő podcastok, a rosetta stone és még pár kiegészítő dolog) még nagyjából két hónapot vesz igénybe – onnantól viszont már csak és kizárólag a beszélt részre fogok

koncentrálni, amihez gyorsan lekasztok pár anyanyelvűt a közösségi oldalakon. Semmi értelme évekig bohóckodni, mikor ennyi idő alatt is el lehet jutni az általam óhajtott szintre (magabiztos, szóbeli kommunikáció).

Angol:

Ahogy így most előre kiszámítottam, a teljes angol anyag, amit szeretnék végignyomni, kb. innen még másfél év lenne. Nem akarok ennyi időt rááldozni, így ennek hatékony kidolgozása még szervezés alatt áll. De már van elképzelésem. Angolból a 99%-os anyanyelvi szint a cél. Ehhez az Effortless English jól jön, de találtam még pár hasznos anyagot, amik tesztelése most is folyik. Fránya angol, sajna nem lehet meglenni nélküle.

Végezetül pedig a táblázat:

Hét	Adatok		Spanyol				11,9	Angol				8,3	Összesítés			
	Dátum	Nap	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Lecke 3	Idő	Össz.	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Össz.	Napi idő	Heti idő
16	2009.04.13	Hétfő	NISB07 Corw.	25			RS L1	60	105	EE Lvl 2.7	42	VA 1.1.8	30	72	177	
	2009.04.14	Kedd	NISB07 Corw.	50			RS L1	50	100	EE Lvl 2.7	40	VA 1.1.9/10	60	100	200	
	2009.04.15	Szerda	NISB08 Corw.	15			RS L1	66	90	EE Lvl 2.7	40	VA 1.1.11/12	60	100	190	
	2009.04.16	Csütörtök	NISB08 Corw.	40	busuu	30	RS L1	95	185	EE Lvl 2.7	30	VA 1.1.13	45	75	240	
	2009.04.17	Péntek	NISB08 Corw.	25	busuu	40	RS L1	66	150	EE Lvl 2.7	30	VA 1.1.14	45	75	225	
	2009.04.18	Szombat	-						0	-				0	0	
	2009.04.19	Vasárnap	NISB09 Corw.	21	busuu	50	RS L1	45	116	EE Lvl 2.7	30	VA 1.1.15	45	75	191	
	Pimsleur P - Pimsleur Plus, NIS - Notes in Spanish podcast, EE - Effortless English, NISB - Notes in Spanish Beginner Podcast, RS - Rosetta Stone, VA - Villam Angol															

Busuu oklevél

2009. április 22.

A napokban lezártam a busuu.com-on az A1-es (kezdő) spanyol szintet, amiről még oklevelet is adtak! Önmagában véve nem sokat ér persze, de azért vicces. Az oldal továbbra is inkább csak az anyanyelvű partnerek felkutatására alkalmas – de arra nagyon.

*The official busuu.com Certificate
of Course Completion*

is hereby granted to

Balint Korosi

*for successfully completing the course A1 - Beginner 1
in Spanish on busuu.com - the language
learning community.*

*Awarded on 19/4/2009
by busuu.com*

The Academic Director of busuu.com

Course descriptions in accordance with the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)

Effortless English összefoglaló – 2. szint 8. lecke

2009. április 27.

A lecke címe: Obsessive behavior. A komoly címmel kecsegetető anyag egy ténylegesen létező betegségről szól: a cselekvéskényszerről. Vagy kényszeres cselekvésről? Mindegy.

A Vocabulary-ban a következőkkel ismerkedünk meg:

deny, probable, obsessive, behavior, refuse, chafed, reprimand, to nix, to stand up to somebody

A Mini-Story egy lányról szól, aki kényszeresen akar angolt tanulni, míg a Point of View részben ismét, immáron 976-szorra is meghallgathatjuk a present perfect helyes használatára vonatkozó instrukciókat. Kissé már unalmas... A Commentary részben pedig arról hallhatunk, hogy miért is nem jó az nekünk, ha erőlködve, görcsösen, a nyelvtanra koncentrálna és vizsgára készülve tanuljuk az angolt (vagy bármilyen nyelvet) – sok igazság van benne, legalábbis magam így találtam.

Őszintén szólva nem voltam elragadtatva ettől a leckétől: felesleges szavak, erőltet párbeszédmenet, idegesítő tónus. Igencsak tessék-lássék módon hallgattam, volt, mikor ki is hagytam egy nap az egészet. Elmondani elmondtam magamnak a történeteket (hangosan, ugyebár), hogy gyakoroljak, de mivel a kellő affinitás nem volt meg a lecke irányába, ezért úgy érzem, kísérleteim nem hozták meg a kellő eredményt. Kár volt így elrontani a 2. szint utolsó leckéjét. Jövő héten jön a harmadik szint!

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

A lecke címe: Obsessive behavior. A komoly címmel kecsegetető anyag egy ténylegesen létező betegségről szól: a cselekvéskényszerről. Vagy kényszeres cselekvésről? Mindegy.

A Vocabulary-ban a következőkkel ismerkedünk meg:

deny, probable, obsessive, behavior, refuse, chafed, reprimand, to nix, to stand up to somebody

A Mini-Story egy lányról szól, aki kényszeresen akar angolt tanulni, míg a Point of View részben ismét, immáron 976-szorra is meghallgathatjuk a present perfect helyes használatára vonatkozó instrukciókat. Kissé már unalmas... A Commentary részben pedig arról hallhatunk, hogy miért is nem jó az nekünk, ha erőlködve, görcsösen, a nyelvtanra koncentrálni és vizsgára készülve tanuljuk az angolt (vagy bármilyen nyelvet) – sok igazság van benne, legalábbis magam így találtam.

Őszintén szólva nem voltam elragadtatva ettől a leckétől: felesleges szavak, erőltet párbeszédmenet, idegesítő tónus. Igencsak tessék-lássék módon hallgattam, volt, mikor ki is hagytam egy nap az egészet. Elmondani elmondtam magamnak a történeteket (hangosan, ugyebár), hogy gyakoroljak, de mivel a kellő affinitás nem volt meg a lecke irányába, ezért úgy érzem, kísérleteim nem hozták meg a kellő eredményt. Kár volt így elrontani a 2. szint utolsó leckéjét. Jövő héten jön a harmadik szint!

Az Effortless English-ről szóló többi bejegyzés [itt](#) olvasható.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

Összefoglaló – 17. hét

2009. április 28.

Örvendetes módon az utóbbi időben többet tudtam nyelvtanulásra fordítani (igaz más dolgok kárára), így azt hiszem spanyolom ugrott egy újabb lépcsőfokot. Egyéni, napi, percre lebontott rekordot ünneplünk: szerdán egészen pontosan 324 percet sikerült a nappól nyelvek elsajátítására fordítani.

Mielőtt összefoglalnánk a heti eseményeket, hadd osszak meg egy dolgot a tisztelt nagyérdeművel: pont a minap akadtam bele az eszperantó nyelvbe. Jó, tudtam eddig is, hogy

létezik, de igazából sokat nem tudtam róla, azonkívül, hogy mesterséges nyelv és hogy kb. 2 millió ember beszéli világszerte. Mivel erős rokonságot mutat az új-latin nyelvekkel, és egyes szakértők szerint "négyyszer könnyebb" bármelyiknél (ezt mondjuk nem tudom, hogy mérték le), valamint jelentős táborának köszönhetően népszerű nyelvvé nőtte ki magát, így erősen gondolkodom, hogy nem kellene-e elsajátítani. Meglátjuk.

Spanyol:

Végre valahára találtam valamiféle működő rendszert a spanyol podcastok használatára: két napig hallgatom egy 4 perces párbeszédet, naponta átlag háromszor-négyyszer hallgatom 10-15 percig őket. Ezenkívül munka és egyéb elfoglaltság közben is ott duruzsol a fülemben, csak éppen a figyelmem nem azon van – így ha éppen várok egy weboldalra, hogy betöltődjön, akkor pár másodpercre odafigyelek a szövegre, meglepően jól működik a dolog, sok dolog megmarad így.

Gyúrom még a Rosetta Stone spanyolt is, az első szintet átugrottam, kb 18 órába tellett befejezni, most a második szinten karatézok. Egészen érdekes, és egyre jobban tetszik. De még mindig nem mondanám azt, hogy teljesen ismerem, majd akkor akarok róla írni, ha befejeztem. A Busuu.com oldalon most egy kis szünetet tartottam, hogy leülpedjen a tudás, de tekintve, hogy a következő két hétben nem nagyon lesz netem, itt nem folytatom egyelőre a tanulmányokat. Marad az offline tanulás. Itt a podcastok hallgatása mellett szeretném végignyomni még a [Real Spanish Control](#) tanfolyamot, ami elősorban a szövegértésre helyezi a hangsúlyt – a haladó podcastok hallgatásánál igen nagy segítséget nyújthat.

Angol:

Az Effortless English második szintjét lezártam, sajnálatos módon gyalázatos lett az utolsó lecke, örülök, hogy vége van. Azért nagy kíváncsisággal vágok bele a harmadik szintbe, meglátjuk mit lehet kihozni belőle.

A VillámAngolt is hallgatom szorgosan, minden nap, a Family 1-et már be is fejeztem, dübörög a Family 2. Az összes VillámAngol végighallgatása azért egy jó pár hónapba bele telik, de úgy tűnik haladóknak tényleg érdemes használni.

A múlt heti táblázat pediglen:

Effortless English összefoglaló – 3. szint

1. lecke

2009. május 6.

A múlt héten lezártuk az Effortless English második szintjét, így reményekkel telve vághattunk bele a harmadikba. Lássuk, milyenre sikeredett!

Az első lecke címe: Cafe Puccini. Az audió rész bő három perc hosszúságú, valamint tele van

tűzdelve “haladó” angol szavakkal. A történetben North Beach-ről hallhatunk (San Francisco egyik negyede), annak olasz bevándorlóiról, kultúrájáról, valamint a beat mozgalom megszületéséről.

A Vocabulary részen is látszik már, hogy egyel magasabb szinten járunk, csak úgy záporoznak ránk a kifejezések:

spot, immigrants, period, served as, literary, renaissance, in particular, developed, style, challenged, conservative, uniquely, liberal, credit, various, focal point, the movement, anarchist, made history, controversial, shocked, mainstream, independent publishers, wealthier residents, entrepreneurs, named after, composer, hold, animated, to mind, the intersection, hurry

Noha a haladó angolok soknak jónéhány kifejezés ismerős lehet, azért van jócskán, aminek több jelentése is van, valamint itt kompletten kontextusba ágyazva kapjuk meg őket, ami tovább segíti a megértésüket.

A Mini-Story felépítése is megváltozott kissé: a Vocabularyban lévő szavakból alkot újra egy történetet (egy írói versenyről, Steven King főszereplésével) – majd természetesen a szokásos módon újra elmondja a kis, bugyuta történetet, rengeteg kérdéssel kiegészítve, a legvégén pedig újra elmondja az egészet egyben. Az iram sokkal gyorsabb, mint a második szinten. Kapunk még a leckéhez egy pdf doksit is, amiben az Audio rész átíratát olvashatjuk, kiemelve benne a kulcsszavakat, a végén pedig referenciákkal az elhangzottakkal kapcsolatban (North Beach, Jack Kerouac, Allen Ginsberg, stb.).

Összességében véve tényleg jónak tűnik ez az EE tanulási rendszer: egy héten keresztül hallgatni a különböző részeket, oda-vissza, kontextusban, magyarázatokkal, valóban hoz eredményt. Az arany szabály azonban most is érvényes: ha nem érezzük kényelmesen magunkat a szöveggel kapcsolatban, vagy nem vagyunk vele elégedettek, akkor hallgassuk tovább, akár két hétig. Nem hajt a tatár. Inkább tudjunk kevesebbet, de azt jól, mint többet rosszul.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

A múlt héten lezártuk az Effortless English második szintjét, így reményekkel telve vághattunk bele a harmadikba. Lássuk, milyenre sikeredett!

Az első lecke címe: Cafe Puccini. Az audió rész bő három perc hosszúságú, valamint tele van tűzdelve “haladó” angol szavakkal. A történetben North Beach-ről hallhatunk (San Francisco egyik negyede), annak olasz bevándorlóiról, kultúrájáról, valamint a beat mozgalom megszületéséről.

A Vocabulary részen is látszik már, hogy egyel magasabb szinten járunk, csak úgy záporoznak ránk a kifejezések:

spot, immigrants, period, served as, literary, renaissance, in particular, developed, style, challenged, conservative, uniquely, liberal, credit, various, focal point, the movement, anarchist, made history, controversial, shocked, mainstream, independent publishers, wealthier residents, entrepreneurs, named after, composer, hold, animated, to mind, the intersection, hurry

Noha a haladó angolok soknak jónéhány kifejezés ismerős lehet, azért van jócskán, aminek több

jelentése is van, valamint itt kompletten kontextusba ágyazva kapjuk meg őket, ami tovább segíti a megértésüket.

A Mini-Story felépítése is megváltozott kissé: a Vocabularyban lévő szavakból alkot újra egy történetet (egy írói versenyről, Steven King főszereplésével) – majd természetesen a szokásos módon újra elmondja a kis, bugyuta történetet, rengeteg kérdéssel kiegészítve, a legvégén pedig újra elmondja az egészet egyben. Az iram sokkal gyorsabb, mint a második szinten.

Kapunk még a leckéhez egy pdf doksit is, amiben az Audio rész átiratát olvashatjuk, kiemelve benne a kulcsszavakat, a végén pedig referenciákkal az elhangzottakkal kapcsolatban (North Beach, Jack Kerouac, Allen Ginsberg, stb.).

Összességében véve tényleg jónak tűnik ez az EE tanulási rendszer: egy héten keresztül hallgatni a különböző részeket, oda-vissza, kontextusban, magyarázatokkal, valóban hoz eredményt. Az arany szabály azonban most is érvényes: ha nem érezzük kényelmesen magunkat a szöveggel kapcsolatban, vagy nem vagyunk vele elégedettek, akkor hallgassuk tovább, akár két hétig. Nem hajt a tatár. Inkább tudjunk kevesebbet, de azt jól, mint többet rosszul.

Az Effortless English-ről szóló többi bejegyzés [itt](#) olvasható.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

Effortless English összefoglaló – 3. szint

2. lecke

2009. május 13.

A lecke címe: Disobedience. A cikk az emberi akarat hiányáról szól, kicsit anarchista stílusban méltatja a kormányokat, hatóságokat és a katonákat. Nem mehetünk el szó nélkül a lecke mellett, hiszen csak a vak nem veszi észre, hogy itt bizony nem csak az angol nyelv rejtelméről van szó, hanem bizony kő kemény mondanivalóval is szemben találjuk magunkat. Aztán persze ki-ki döntse el magának, hogy ez most kell-e neki, vagy sem.

A Vocabulary részben a következő szavak szerepelnek:

just, by means of, well-disposed, agents, injustice, undue, a file of, soldiers, admirable, against their wills, common sense, conscience, damnable, inclined, forts, unscrupulous, the mass of men, the State, standing army, exercise, the moral sense, manufactured, command, straw, lump, considered, abominable, obedience, the media, moan, blame, shift, solely, carrying out their orders, abandoned, dutifully obeying, trigger, torturing, orders, particular, discharged,

refusing, disobey, unjust, follow their conscience, rebels, resistors, condemned, unpatriotic, imprisoned, vilified, harsh, radical, celebrated as, the authorities, ascum, break unjust law, lifetime

Szép kis lista, nem mondom. A Mini-Story részben egy bugyuta történetet hallhatunk egy anarchista ellenállóról, meg az ő megölésére elküldött Darth Chaney (vagy valami ilyesmi) bérgyilkosról. Sci-fi-ben jártasak nem hagyják figyelmen kívül a Star Wars áthallást a szövegben.

A magam részéről nekem nagyon tetszett a lecke, mert nem csak hasznos szavak vannak benne, hanem itt végre egy kész témát kapunk, ami mellett és ami ellen is érvelnek – így fejleszti “vitatkozó” képességünket. Tehát, hogy ne csak azt tudjuk elmondani, hogy “Józsi vagyok, 38 éves, vízszerelő”.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

A lecke címe: Disobedience. A cikk az emberi akarat hiányáról szól, kicsit anarchista stílusban méltatja a kormányokat, hatóságokat és a katonákat. Nem mehetünk el szó nélkül a lecke mellett, hiszen csak a vak nem veszi észre, hogy itt bizony nem csak az angol nyelv rejtelméről van szó, hanem bizony kő kemény mondanivalóval is szemben találjuk magunkat. Aztán persze ki-ki döntse el magának, hogy ez most kell-e neki, vagy sem.

A Vocabulary részben a következő szavak szerepelnek:

just, by means of, well-disposed, agents, injustice, undue, a file of, soldiers, admirable, against their wills, common sense, conscience, damnable, inclined, forts, unscrupulous, the mass of men, the State, standing army, exercise, the moral sense, manufactured, command, straw, lump, considered, abominable, obedience, the media, moan, blame, shift, solely, carrying out their orders, abandoned, dutifully obeying, trigger, torturing, orders, particular, discharged, refusing, disobey, unjust, follow their conscience, rebels, resistors, condemned, unpatriotic, imprisoned, vilified, harsh, radical, celebrated as, the authorities, ascum, break unjust law, lifetime

Szép kis lista, nem mondom. A Mini-Story részben egy bugyuta történetet hallhatunk egy anarchista ellenállóról, meg az ő megölésére elküldött Darth Chaney (vagy valami ilyesmi) bérgyilkosról. Sci-fi-ben jártasak nem hagyják figyelmen kívül a Star Wars áthallást a szövegben.

A magam részéről nekem nagyon tetszett a lecke, mert nem csak hasznos szavak vannak benne, hanem itt végre egy kész témát kapunk, ami mellett és ami ellen is érvelnek – így fejleszti “vitatkozó” képességünket. Tehát, hogy ne csak azt tudjuk elmondani, hogy “Józsi vagyok, 38 éves, vízszerelő”.

Az Effortless English-ről szóló többi bejegyzés [itt](#) olvasható.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

Effortless English összefoglaló – 3. szint

3. lecke

2009. május 19.

A lecke címe: Emotionally intelligent husbands. A cím több mint gyanús, és hát nem is csalódunk: mélyenszántó pszichológiai értekezés az új kor férfinemzedékéről.

A Vocabulary részben a következő szavak találhatók:

data, newlywed, indicate, transformed, emotionally intelligent, honors, emotions, emote, evolution, superior, upbringing, moral fiber, convey, elementary, priority, revised, map of his wife's world, keeps in touch with, admiration, fondness, outstanding, leads, troubled, delighted, mourn, entitlement, righteous indignation, authoritarian, withdraw into a lonely shell, is his due, consequence

Itt bizony már hozzá kell szokni, hogy ennyi új szó és kifejezés van. Persze nem mindegyik ismeretlen, ám az a baj, hogy a Mini-Story-ban nem mindegyiket használja a mentor. Így lényegében nem is tanuljuk meg igazán, csak egyszer halljuk a Vocabulary részben. A MS amúgy megint egy zűrös házasságról szól, szokás szerint idióta végkimenetellel, de ezeknek a kis történeteknek pont ez a funkciója.

Őszintén szólva nem vittem túlzásba a leckék hallgatását, nem nagyon tetszett. Kevés használható szót találtam benne, talán azért, mert a többség nagyon témaspecifikus. Az "authoritarian"-t pedig akkor sem tudnám kiejteni, ha történetesen kettő illetőleg három nyelvem lenne. Hozzá tartozik a történethez, hogy ezeket a kis sztorikat nem mondtam fel magamnak – egyszerűen csak hallgattam őket egy hétig. Gondolom így csak eléggé passzív módon fejlődik a nyelvtudás, de úgy vélem, ezekre a szavakra nekem – jelenleg – nincs szükségem.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

A lecke címe: Emotionally intelligent husbands. A cím több mint gyanús, és hát nem is csalódunk: mélyenszántó pszichológiai értekezés az új kor férfinemzedékéről.

A Vocabulary részben a következő szavak találhatók:

data, newlywed, indicate, transformed, emotionally intelligent, honors, emotions, emote, evolution, superior, upbringing, moral fiber, convey, elementary, priority, revised, map of his wife's world, keeps in touch with, admiration, fondness, outstanding, leads, troubled, delighted, mourn, entitlement, righteous indignation, authoritarian, withdraw into a lonely shell, is his due, consequence

Itt bizony már hozzá kell szokni, hogy ennyi új szó és kifejezés van. Persze nem mindegyik ismeretlen, ám az a baj, hogy a Mini-Story-ban nem mindegyiket használja a mentor. Így lényegében nem is tanuljuk meg igazán, csak egyszer halljuk a Vocabulary részben. A MS amúgy megint egy zűrös házasságról szól, szokás szerint idióta végkimenetellel, de ezeknek a kis történeteknek pont ez a funkciója.

Őszintén szólva nem vittem túlzásba a leckék hallgatását, nem nagyon tetszett. Kevés használható szót találtam benne, talán azért, mert a többség nagyon témaspecifikus. Az "authoritarian"-t pedig akkor sem tudnám kiejteni, ha történetesen kettő illetőleg három nyelvem lenne. Hozzá tartozik a történethez, hogy ezeket a kis sztorikat nem mondtam fel magamnak – egyszerűen csak hallgattam őket egy hétig. Gondolom így csak eléggé passzív módon fejlődik a nyelvtudás, de úgy vélem, ezekre a szavakra nekem – jelenleg – nincs szükségem.

Az Effortless English-ről szóló többi bejegyzés [itt](#) olvasható.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

Összefoglaló – 18-20. hét

2009. május 22.

Egy kissé kaotikusra sikeredett az elmúlt három hét, így, most egyben kerül terítékre az elmúlt időszak egyenlege.

Először is erősen gondolkodóba estem, hogy pontosan mit is takar az "Öt év-öt nyelv" kifejezés. Az eredeti terv szerint 2008. május 10-től indult volna és 2013. május 10-ig tartott volna, ám mondjuk úgy, technikai okok miatt az igazi nyelvtanulás csak 2008. szeptemberében kezdődött meg. Tovább csavarva a dolgot, hogy jelen blog 2009. január 25-én indult, és igazán, az érdemi, napi szintű tanulást csak akkor kezdtem meg. Erősen fontolóvá tettem a dolgot, hogy ettől a ponttól induljon az egész, és tartson 2014. január 25-ig. De persze ez nem is olyan érdekes, csak technikai részlet, mondhatnók.

Minthogy a határidők is, mondjuk úgy, képlékenyek, plusz részletesebb menetrendet még mindig nem állítottam fel, így lényegében csak úgy tanulok bele a nagyvilágba, aztán majd jön valami – pontosan ez az, ami nem vezet sehova. Így tényleg összekapom magam, és kijelölöm a célokat, hogy legyen mit figyelni. Mondjuk jó lenne végre eldönteni az 5 nyelv mibenlétét is. De mindent szépen, sorjában.

Spanyol:

Az elmúlt három hétben több dologba is belekezdtem, az egyik ilyen a [Villám Spanyol](#). Nem mondanám éppen rossznak, több dolog is nagyon tetszik benne, de amitől ki tudok futni a világból, az a leckék alatt hallható zene. Kb. mint egy gyászinduló. Nem tudom, ezt a tanulás serkentésére szánták? Mert akkor eléggé mellélőttek velem. Az alapfok első cd-jét befejeztem.

Aztán fogtam Michel Thomas Advanced Spanish kurzusát, és végigtoltam. Nem rossz, bár a végére már kicsit túlzásnak tartottam, hogy minden igeidőben végigragozza ugyanazt a 10 igét. Mindenesetre 5-6 órát megér az életünkből. Csak ne lenne olyan borzasztó angol kiejtése az úriembernek.

Haladtam a Rosetta Stone spanyollal is, de a második szint végére még nem értem el, mert elég sokat ismételt a program.

A Notes in Spanish kezdőknek szánt podcast-sorozatának 22 részét hallgattam meg a 30-ból – az igazi alapozást ezeknek a befejezése jelenti. Ám ezeknek újra nekifutok, hogy teljesen akkumuláljam a benne felhalmozott tudást. Aztán jöhet a haladó szint.

Angol:

Az Effortless English harmadik szintjén járunk. Vannak leckék, amik kifejezetten tetszenek, viccesek, szórakoztatóak, jó szavakat és kifejezéseket tartalmaznak, vannak amik nagyon soványak. Azért végignyomom, ha már elkezdtem, mert maga a rendszer nekem tetszik, és használhatónak találok.

Aztán hallgattam még a Villám Angol-t is, ami hál istennek némi modernizáláson esett át, így már nincs alatta zene. Főleg haladóknak ajánlott hallgatni, mert a párbeszéd jók, igaz van néhány nem túl életszerű, valamint az angol kiejtés engem speciel a falra kerget, de hát ez már csak ilyen.

A következőkben a végleges célok felállítása a cél. Különbösen is, ki mondta, hogy menet közben nem lehet rajtuk változtatni?

Effortless English összefoglaló – 3. szint 4. lecke

2009. május 25.

A lecke címe: First Battle. A fő cikk egy számomra eddig teljesen ismeretlen dologról, az [SCA](#)-ról szól, ami egy olyan társaság, akik leragadtak a középkorban. Érdeemes kicsit olvasgatni róluk, elég meglepő.

A Vocabulary szavai:

howl, thudded, in unison, braced, giddy, tendrils, wiry, clad in, scale, strode, cackling, goose bumps, butt, rattan, advanced, adrenaline, awe, anachronism, oddballs, medieval, strap on, outlandish, hyper-intelligent, geeks, hammish, buffs, misfits, to succumb, drudgery, affair, revolves around, centerpiece, implies, patchwork, guild, full-fledged, counter-society, monarchy, clans, persona, stunning, nerves, intensity, manic, meticulous, accomplished, embracement, eccentricity, camaraderie, jubilant, defiance, tedium, abandon, for its own sake, profound, nurture, essence

A Mini-Story-ban egy vicces sztorit hallhatunk két könyvelőről, akik az alkalmoszerű ivásnak köszönhetően alkoholistává válnak. Hogy ez miért jó? Mert vicces. És nem fárasztó meghallgatni 10-szerre sem. Vagy lehet, hogy csak én vagyok ilyen félresikerült ízlésű.

A Commentary részben hallhatunk arról az örökérvényű igazságról, hogy nem érdemes folyton csak a munkára meg tanulásra koncentrálni – néha kell lazítani is. Közhely, de igaz. Ez az SCA

is valahol erről, meg a jelen társadalom elleni lázadásról szól.

Úgy gondolom, hogy ennek a harmadik szintnek a leckéi vegyesek. Ez a rész kifejezetten tetszett (az alkoholista könyvelők miatt), de itt is van egy csomó olyan szó, amit az életben jó esetben ha 1,2-szer ha használnánk. Nem is próbálom megjegyezni őket, csak amennyi a hallgatás során "rámragad". Passzív tudásként úgyis ott lesz, és végülis nem Cicerónak készülünk.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

A lecke címe: First Battle. A fő cikk egy számomra eddig teljesen ismeretlen dologról, az [SCA](#)-ról szól, ami egy olyan társaság, akik leragadtak a középkorban. Érdekes kicsit olvasgatni róluk, elég meglepő.

A Vocabulary szavai:

howl, thudded, in unison, braced, giddy, tendrils, wiry, clad in, scale, strode, cackling, goose bumps, butt, rattan, advanced, adrenaline, awe, anachronism, oddballs, medieval, strap on, outlandish, hyper-intelligent, geeks, hammish, buffs, misfits, to succumb, drudgery, affair, revolves around, centerpiece, implies, patchwork, guild, full-fledged, counter-society, monarchy, clans, persona, stunning, nerves, intensity, manic, meticulous, accomplished, embracement, eccentricity, camaraderie, jubilant, defiance, tedium, abandon, for its own sake, profound, nurture, essence

A Mini-Story-ban egy vicces sztorit hallhatunk két könyvelőről, akik az alkalomszerű ivásnak köszönhetően alkoholistává válnak. Hogy ez miért jó? Mert vicces. És nem fárasztó meghallgatni 10-szerre sem. Vagy lehet, hogy csak én vagyok ilyen félresikerült ízlésű.

A Commentary részben hallhatunk arról az örökérvényű igazságról, hogy nem érdemes folyton csak a munkára meg tanulásra koncentrálni – néha kell lazítani is. Közhely, de igaz. Ez az SCA is valahol erről, meg a jelen társadalom elleni lázadásról szól.

Úgy gondolom, hogy ennek a harmadik szintnek a leckéi vegyesek. Ez a rész kifejezetten tetszett (az alkoholista könyvelők miatt), de itt is van egy csomó olyan szó, amit az életben jó esetben ha 1,2-szer ha használnánk. Nem is próbálom megjegyezni őket, csak amennyi a hallgatás során "rámragad". Passzív tudásként úgyis ott lesz, és végülis nem Cicerónak készülünk.

Az Effortless English-ről szóló többi bejegyzés [itt](#) olvasható.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

Összefoglaló – 21. hét

2009. május 27.

Nyelvtanulási hatásfokom némi visszaesést mutat, tekintve egyéb irányú elfoglaltságaimat és elkötelezettségeimet. Na, de sebaj, imhol az eredmények:

Spanyol:

A Villám Spanyol első részét lezártam, futkoz tőle a hátamon a hideg (igazából csak az alatta hallható zenétől), ám a jó ötletek egy részét hasznosítani fogom, melyekről majd idejében beszámolok. A [Notes in Spanish](#) kezdő podcastjainak már majdnem a végén vagyok, továbbra is rettenetesen tetszenek, még jobb, hogy teljesen ingyenesek. A Rosetta Stone-al egészen keveset foglalkoztam, de azt hiszem ez annyira nem is nagy baj, tekintve, hogy állandóan ismételtet, tehát nem nagyon tud lemaradni vele az ember. A technika csodái, ugye.

Angol:

Majdnem befejeztem a Villám Angol 3. csomagját, szódával elmegy. Az Effortless English némi fluktuációt mutat minőség szempontjából, ám a rendszer működőképessége megkérdőjelezhetetlen. Kicsit várom már, hogy a végére érjek és lássam, mennyit használt az angolomnak. Persze ez nem olyan dolog, ami egyik pillanatról a másikra változik, így a folyamat közben is kell látnunk a változásokat. Kár, hogy ezt a tanuló pont magáról állapítja meg a legnehezebben.

Végül a táblázat:

21	2009.05.18	Hétfő	MSB022 Conv.	20						20	EE Lvl 3.4	60	VA 3.1.8/9	60	120	140	Spanyol:
	2009.05.19	Kedd	MSB023 Conv.	30			RS L2	70		100	EE Lvl 3.4	60	VA 3.1.10	30	80	180	4,5
	2009.05.20	Szerda	MSB023 Conv.	25	YS AF1-84/88	90				115	EE Lvl 3.4	5			5	120	Angol:
	2009.05.21	Csütörtök								0	EE Lvl 3.4	40	VA 3.2.1/2	60	100	100	6,1
	2009.05.22	Péntek	MSB024 Conv.	25						25	EE Lvl 3.4	40			40	65	
	2009.05.23	Szombat	MSB024 Conv.	10						10	EE Lvl 3.4	20			20	30	Ossz:
	2009.05.24	Vasárnap								0					0	0	10,6

Igeidők

2009. május 28.

Nem tudom ki hogy van vele, de én a magam részéről ki tudnék futni a világból az angol nyelv különböző múltidőitől. Biztos jó nekik, hogy le tudják írni/el tudják mondani, hogy a két múltbeli esemény között milyen reláció áll fent, de ha szigorúan veszem, teljesen felesleges. Az ugye teljesen tiszta, hogy az egyszerű múlt és a folyamatos múlt használatának megkülönböztetése (és teljesen analóg módon az egyszerű jelen és folyamatos jelen) is teljesen felesleges – és ezt nem csak én állítom, hanem [Derek Bickerton](#) is:

It follows that Me a play tennis can mean either “I play tennis” or “I am playing tennis.” Is this a weakness? Not really. Context usually disambiguates it. If you're talking about something you're doing right now, I can see that you're doing it. If I can't, I assume you do it habitually.

Most, hogy ezt kiveséztük, rátérhetünk a Magyarok számára megintcsak kissé “felfoghatatlan” igeidőre, a befejezett jelenre, ami tulajdonképpen ugye múlt. Múlt, ami kapcsolatban áll a jelennel. És akinek nem lenne elég, az még bebiflázhatja a “múlt múlt” időt, azaz a befejezett múltat. Nos, a magam részéről, 12 év angoltanulás után sem merném azt állítani, hogy 100%-ig

világos ezek hogyanmiértje, de ez lehet, hogy az én szegénységi bizonyítványom, de az is lehet, hogy eleve hendikeppel indulunk. Osztrák barátom elmondása szerint neki ezek az igeidők semmiféle nehézséget nem jelentenek, hiszen teljesen, majdhogynem egy az egyben leképezhetők a német nyelvbe.

Mi meg ugye itt szütyögünk a mi kis három igeidőnkkel: múlt, jelen, jövő. Véletlenül sem szeretnék itt most nyelvi elemzésekbe belemenni, de csodás anyanyelvünk fennmaradása azt bizonyítja, hogy ez a modell is ugyanúgy életképes: mindent el tudunk vele mondani. Ugye a legkisebb ellenállás irányába haladunk: minek nekünk 12 igeidő, ha elég 3 is. Ezen kis egyszerű, paraszti gondolkodásmóddal azt is mondhatnók, hogy egy ideális világnyelv úgy nézne ki, hogy minél egyszerűbb legyen megtanulni – ugyanakkor felmerülne a kérdés, hogy ha túl egyszerű, lehet, hogy nem olyan kifejező? Nos, kicsit elkalandoztunk a témától.

Ami még rémlik a középiskolai, hagyományos nyelvoktatásból, hogy csodaszépen kiterítették elénk egy táblázatot, kb. az 5. órán az igeidőkkel, aztán lehet benyalni. Vállalva a felelősséget, ki merem jelenteni, hogy egyrészt ez az oka annak, hogy még mindig meg kell állnom néha és gondolkodni, hogy akkor ez most egyszerű múlt, vagy befejezett jelen? Gyűlölöm ezt az érzést.

Vegyük azt az esetet, mikor megkérdezzünk egy anyanyelvű angolt (esetleg amerikai, ausztrált, stb.), hogy mi a különbség a simple past és a present perfect helyett. Jó eséllyel igen furcsán fog ránk nézni (tudom, tapasztalat) – nem is tudja, hogy miről beszélünk. Az angolszász oktatásnak nem képezi szerves részét a nyelvtan: a gyerekek nem tanulják meg a saját nyelvük nyelvtanát. Mondjuk, ha ilyen [betűzési rendszert](#) kellene bevágni, nekem sem tetszene. De mégis tudják használni. Érdekes eredményekhez vezet ez a dolog. Azt hiszem igaza van AJ Hoge-nak:

Mikor egy nyelvet tanulsz, a “Miért” nem jó kérdés. Ha doktorálni akarsz egy nyelvből, ha nyelvész akarsz lenni, akkor megkérdezheted: “Ez miért így van?”, de ha egyszerűen csak beszélni akarsz a nyelvet, ne keresd a miértet!

Ez talán kissé furcsa hozzáállás, mindenesetre a fenti egyenletrendszerből levezetve elméletileg működik. AJ Hoge egyébként az Effortless English nyelvtanulási rendszer megalkotója.

A fenti kis eszmefuttatás eredményeképpen, azt a spanyolra vetítve a következőre jutottam: NEM fogok nyelvtant tanulni, NEM fogok nyelvtankönyveket nézegetni, NEM kérdezem meg: Miért? Sajnos a spanyolban is több múltidő van, amik hasonló felépítést mutatnak az angoléhoz. NEM akarom mégegyszer azt a hibát elkövetni, mint az angolnál. Ha nem jön be, akkor ráfáztam. Egy kísérletet megér.

Tehát a spanyolban: az egyes szám első személyű múltidejű igék végződhetnek -é, -ía, -ba, stb. módon, attól függően, hogy milyen igeidőben vagyunk. Őszintén szólva direkt nem is figyeltem [Michel Thomas](#) magyarázatainál az igeidőknél. Ne keverjen meg már az előtt, mielőtt megtanulnám a rendes használatukat. Ha nem tudom, hogy mi és mi között kell választanom, hanem egyszerűen csak tudom, hogy mi a helyes, akkor nem tudok hibázni. Nobel-díjas elméletemet felterjesztem a következő évi versenyre.

És hogy ez a gyakorlatban hogy néz ki? Orrba-szájba hallgatom a [Notes in Spanish](#) podcastokat, de csak a spanyol részt. Mivel van hozzá angol fordítás, ezért pontosan tudom, hogy miről beszélnek. Felesleges tudnom, hogy éppen most melyik igeidőről van szó. Ezenkívül használom még a Rosetta Stone spanyol oktatót, ami egy teljesen spanyol nyelven zajló, intuitív

ösztönök alapján működő anyag – nyelvtan kizárva. A magam részéről lehetségesnek tartom, hogy így fogom elsajátítani közel tökéletesen a spanyol (és remélhetőleg a másik 4) nyelvet is.

Nem tudom ki hogy van vele, de én a magam részéről ki tudnék futni a világból az angol nyelv különböző múltidőitől. Biztos jó nekik, hogy le tudják írni/el tudják mondani, hogy a két múltbeli esemény között milyen reláció áll fent, de ha szigorúan veszem, teljesen felesleges. Az ugye teljesen tiszta, hogy az egyszerű múlt és a folyamatos múlt használatának megkülönböztetése (és teljesen analóg módon az egyszerű jelen és folyamatos jelen) is teljesen felesleges – és ezt nem csak én állítom, hanem [Derek Bickerton](#) is:

It follows that Me a play tennis can mean either "I play tennis" or "I am playing tennis." Is this a weakness? Not really. Context usually disambiguates it. If you're talking about something you're doing right now, I can see that you're doing it. If I can't, I assume you do it habitually.

Most, hogy ezt kiveséztük, rátérhetünk a Magyarok számára megintcsak kissé "felfoghatatlan" igeidőre, a befejezett jelenre, ami tulajdonképpen ugye múlt. Múlt, ami kapcsolatban áll a jelennel. És akinek nem lenne elég, az még befűlázhatja a "múlt múlt" időt, azaz a befejezett múltat. Nos, a magam részéről, 12 év angoltanulás után sem merném azt állítani, hogy 100%-ig világos ezek hogyanmiértje, de ez lehet, hogy az én szegénységi bizonyítványom, de az is lehet, hogy eleve hendikeppel indulunk. Osztrák barátom elmondása szerint neki ezek az igeidők semmiféle nehézséget nem jelentenek, hiszen teljesen, majdhogynem egy az egyben leképezhetők a német nyelvbe.

Mi meg ugye itt szűttyögünk a mi kis három igeidőnkkel: múlt, jelen, jövő. Véletlenül sem szeretnék itt most nyelvi elemzésekbe belemenni, de csodás anyanyelvünk fennmaradása azt bizonyítja, hogy ez a modell is ugyanúgy életképes: mindent el tudunk vele mondani. Ugye a legkisebb ellenállás irányába haladunk: minek nekünk 12 igeidő, ha elég 3 is. Ezen kis egyszerű, paraszti gondolkodásmóddal azt is mondhatnók, hogy egy ideális világnyelv úgy nézne ki, hogy minél egyszerűbb legyen megtanulni – ugyanakkor felmerülne a kérdés, hogy ha túl egyszerű, lehet, hogy nem olyan kifejező? Nos, kicsit elkalandoztunk a témától.

Ami még rémlik a középiskolai, hagyományos nyelvoktatásból, hogy csodaszépen kiterítették elénk egy táblázatot, kb. az 5. órán az igeidőkkel, aztán lehet benyalni. Vállalva a felelősséget, ki merem jelteni, hogy egyrészt ez az oka annak, hogy még mindig meg kell állnom néha és gondolkodni, hogy akkor ez most egyszerű múlt, vagy befejezett jelen? Gyűlölöm ezt az érzést.

Vegyük azt az esetet, mikor megkérdezzünk egy anyanyelvű angolt (esetleg amerikai, ausztrált, stb.), hogy mi a különbség a simple past és a present perfect helyett. Jó eséllyel igen furcsán fog ránk nézni (tudom, tapasztalat) – nem is tudja, hogy miről beszélünk. Az angolszász oktatásnak nem képezi szerves részét a nyelvtan: a gyerekek nem tanulják meg a saját nyelvük nyelvtanát. Mondjuk, ha ilyen [betűzési rendszert](#) kellene bevágni, nekem sem tetszene. De mégis tudják használni. Érdekes eredményekhez vezet ez a dolog. Azt hiszem igaza van AJ Hoge-nak:

Mikor egy nyelvet tanulsz, a "Miért" nem jó kérdés. Ha doktorálni akarsz egy nyelvből, ha nyelvész akarsz lenni, akkor megkérdzheted: "Ez miért így van?", de ha egyszerűen csak beszélni akarsz a nyelvet, ne keresd a miértet!

Ez talán kissé furcsa hozzáállás, mindenesetre a fenti egyenletrendszerből levezetve elméletileg működik. AJ Hoge egyébként az [Effortless English](#) nyelvtanulási rendszer

megalkotója.

A fenti kis eszmefuttatás eredményeképpen, azt a spanyolra vetítve a következőre jutottam: NEM fogok nyelvtant tanulni, NEM fogok nyelvtankönyveket nézegetni, NEM kérdezem meg: Miért? Sajnos a spanyolban is több múltidő van, amik hasonló felépítést mutatnak az angoléhoz. NEM akarom még egyszer azt a hibát elkövetni, mint az angolnál. Ha nem jön be, akkor ráfáztam. Egy kísérletet megér.

Tehát a spanyolban: az egyes szám első személyű múltidejű igék végződhetnek -é, -ía, -ba, stb. módon, attól függően, hogy milyen igeidőben vagyunk. Őszintén szólva direkt nem is figyeltem [Michel Thomas](#) magyarázatainál az igeidőknél. Ne keverjen meg már az előtt, mielőtt megtanulnám a rendes használatukat. Ha nem tudom, hogy mi és mi között kell választanom, hanem egyszerűen csak tudom, hogy mi a helyes, akkor nem tudok hibázni. Nobel-díjas elméletemet felterjesztem a következő évi versenyre.

És hogy ez a gyakorlatban hogy néz ki? Orrba-szájba hallgatom a [Notes in Spanish](#) podcastokat, de csak a spanyol részt. Mivel van hozzá angol fordítás, ezért pontosan tudom, hogy miről beszélnek. Felesleges tudnom, hogy éppen most melyik igeidőről van szó. Ezenkívül használom még a Rosetta Stone spanyol oktatót, ami egy teljesen spanyol nyelven zajló, intuitív ösztönök alapján működő anyag – nyelvtan kizárva. A magam részéről lehetségesnek tartom, hogy így fogom elsajátítani közel tökéletesen a spanyol (és remélhetőleg a másik 4) nyelvet is.

Egy lépéssel előrébb

2009. május 29.

Tegnapi kis igeidős kirohanásom a jelek szerint elég nagy port kavart háztáji kis fórumunkban, mindenesetre most már elmondhatom, hogy önző módon csak mások nézőpontját szerettem volna kiprovokálni.

Először is: szeretném mindenkinek megköszönni, aki vette a fáradságot és megosztotta velem/velünk gondolatait.

Másodszor: igen hasznos volt számomra végigolvasni a kommenteket és rájöttem, hogy mindenkinek igaza van. Akiktől kaptam meleget: nagyon köszönöm, jól esett. Akiktől kaptam hideget: szintén nagyon köszönöm, mert rengeteget tanultam belőlük. A legfontosabb nyereség: rájöttem, hogy milyen fontos tisztelni a nyelveket. Igaz, hogy nem értek teljesen mindent az angolból, de nem mondhatom rá, hogy ez „sz@r” vagy „felesleges”. Furcsa módon egészen megváltozott az angolhoz való hozzáállásom – elfogadom olyannak, amilyen és úgy próbálom meg minél magasabb fokra fejleszteni. Azt hiszem ezzel magamnak teszek szívességet. Ugyanez vonatkozik természetesen a többi nyelvre is.

Külön köszönöm –CS- barátomnak, hogy távollétemben megválaszolt pár dolgot. Egy-két gondolatot szeretnék még közzétenni, mintegy összefoglalni a blog lényegét pár szóban, azoknak, akiket érdekel, de nem akarnak visszaolvasni 3 hónapnyi posztot.

Az „Öt év – öt nyelv” projekt valójában egy kísérlet, amiben a magunk házi módszereivel

keressük a választ arra a kérdésre, hogy miként lehet minél hatékonyabban elsajátítani egy adott nyelvet, melyhez a 21. század találmányait hívjuk segítségül. Noha királyi többszt használtam, valójában az Öt év – öt nyelv szerkesztősége egyszemélyes.

Amolyan hobbi, melynek jegyzetei erre a blogra kerülnek fel – remélhetőleg sokak örömére, ne adj isten, okulására. Semmi véresen komoly, egyszerűen szórakoztató időtöltés. Mert egy dolgot már biztosan megtanultam: legfontosabb, hogy élvezzük, amit csinálunk. Egy dolog még ide, csak úgy zárójelbe: saját, önfejtőségem miatt nem szeretem a „hogyan lehet” nézőpontot – mérnöki szemléletem engem is a „hogyan lehet” keresésére sarkall. És minthogy mindenki különböző, nem feltétlenül ért majd egyet az itt leírtakkal. De hát így kerek a világ (vagyis a Föld).

Mégegyszer köszönöm mindenkinek a kitüntető figyelmet és segítséget!

Effortless English összefoglaló – 3. szint

5. lecke

2009. június 1.

A lecke címe: Jack Kerouac. Igen, az a Jack Kerouac, aki a nagysikerű “Úton” c. regényt írta. A lecke Audio részében egy velős összefoglalóban követhetjük végig Kerouac életútját, egészen korai haláláig. Nem nagyon hazudtolta meg magát: úgy írt, ahogy élt. Az ital vitte el.

A Vocabulary-ban a következő szavak vannak:

novelist, critical success, considered, spontaneous, confessional, works, roaming, vast, landscape, sought, find his place, rejecting, desire, structures, experiment with, to embark, credited, catalyst, counterculture, profoundly, marked by, elder, prompted him, athletic, prowess, a star, achievement, scholarship, pan out, to journey, novels, seminal, published, established, beat, influenced by, constantly, building upon, drafts, tentatively, experimental, sympathetic tone, minorities, marginalized, purchased, demanding, revisions, to coincide with, uncensored, released, containing, deemed, explicit, drawn, solely, manuscript, autobiographical, road-trip, the defining work, discovered, immersion into, chronicled, scholar, siddhartha gautama, entitled, serialized, resulted from, hemorrhage, buried

A szöveggyakorlító Mini-Story-ban újra hallhatjuk a legfontosabb (?) szavakat, ami azért jó, mert nem kell állandóan végighallgatni előtte a Vocabulary amúgy kissé unalmas részét. Ehhez a leckéhez nincsen kommentár, sem pedig Point of View sztorik, ennek ellenére (vagy lehet, hogy csak Kerouac miatt), nekem eléggé tetszett. Naponta egy-két alkalomnál többször azonban nem hallgattam és nem is fogom a többi sem.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

A lecke címe: Jack Kerouac. Igen, az a Jack Kerouac, aki a nagysikerű “Úton” c. regényt írta. A lecke Audio részében egy velős összefoglalóban követhetjük végig Kerouac életútját, egészen

korai haláláig. Nem nagyon hazudtolta meg magát: úgy írt, ahogy élt. Az ital vitte el.

A Vocabulary-ban a következő szavak vannak:

novelist, critical success, considered, spontaneous, confessional, works, roaming, vast, landscape, sought, find his place, rejecting, desire, structures, experiment with, to embark, credited, catalyst, counterculture, profoundly, marked by, elder, prompted him, athletic, prowess, a star, achievement, scholarship, pan out, to journey, novels, seminal, published, established, beat, influenced by, constantly, building upon, drafts, tentatively, experimental, sympathetic tone, minorities, marginalized, purchased, demanding, revisions, to coincide with, uncensored, released, containing, deemed, explicit, drawn, solely, manuscript, autobiographical, road-trip, the defining work, discovered, immersion into, chronicled, scholar, Siddhartha Gautama, entitled, serialized, resulted from, hemorrhage, buried

A szöveggyakorlító Mini-Story-ban újra hallhatjuk a legfontosabb (?) szavakat, ami azért jó, mert nem kell állandóan végighallgatni előtte a Vocabulary amúgy kissé unalmas részét. Ehhez a leckéhez nincsen kommentár, sem pedig Point of View sztorik, ennek ellenére (vagy lehet, hogy csak Kerouac miatt), nekem eléggé tetszett. Naponta egy-két alkalomnál többször azonban nem hallgattam és nem is fogom a többi sem.

Az Effortless English-ről szóló többi bejegyzés [itt](#) olvasható.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

Összefoglaló – 22. hét

2009. június 2.

Bokros teendőim még mindig nem mutatnak fogyatkozást, ugyanakkor tanulok, amennyit csak lehetséges. Munka közben, utazásnál, takarításnál – remekül ki lehet használni az üres perceket.

Spanyol:

A Notes in Spanish kezdő podcast-sorozatának majdnem a végére értem, valamint a VillámSpanyol alapfok második részét is végigszenvedem már, ha elkezdtem. Ami viszont sokkal fontosabb: befejeztem a Rosetta Stone spanyol 2. szintjét: egészen pontosan 20 óra tanulást fektettem bele az elmúlt öt hétben. Azt hiszem sokkal gyorsabban nem érdemes haladni vele, szépen hagyni kell, hadd üllepedjen le a tudás. Ennek ellenére szuper módszer, és remekül tovább lehetne gondolni. Podcast ügyben kicsit jobban szétnéztem, találtam egy olyan oldalt, hogy: [Learn Out Loud](#), ahol a nyelvi podcastok külön kategóriát kaptak. Lehet mazsolázni, egyelőre én is csak beletekintettem. Persze a nagy számok törvénye alapján elég sok a, hmmm, gyengébb minőségű anyag.

Angol:

Az előbb említett Learn Out Loud-on természetesen vannak angol nyelvű podcastok is, csak győzze az ember végignézni őket. Én nem győztem. Ha valaki esetleg talál jót, ne sajnálja megosztani velünk.

Gózerővel haladok az Effortless English-el is, ám azt hiszem rájöttem, hogy én hol változtatnék rajta: annak ellenére, hogy AJ Hoge állandóan azt hangsúlyozza, hogy a beszélt nyelvre helyezi a hangsúlyt, rengeteg olyan szó van a leckéiben, amik, ha kis túlzással is, de már a szépirodalmi szintet ütik. Erre pedig nem az, hogy nincs szükség az élő nyelvben, mert de, csak éppen én nem ezen a szinten csinálnám ezt. Saját példámon tudom, hogy az angol nyelv a különböző prepozíciók és kifejezések miatt nehéz. Attól, hogy a go, a get, a take, a have és a többi hasonló szó 9246 fajta jelentéssel bír, azokhoz pedig még 2534823 prepozíció párosul, további jelentésmódosulással. Véleményem szerint ezeket kellene előbb 100%-ra kigyúrni, aztán lehet foglalkozni a szókincs-bővítéssel. Persze lehet, hogy másnak máshogy.

Csudijó érdekesség még [Amy Walker](#) videója, amit lusta vagyok beágyazni ide, úgyhogy tessék kattintani a linkre. Ha nem is 21 nyelven, de 21 akcentussal tud beszélni a hölgy. Személyes kedvenc az Orosz és az Ausztrál.

Végül a táblázat:

Hét	Adatok		Spanyol								117,3	Angol				112,1	Összesítés	
	Dátum	Nap	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Lecke 3	Idő	Lecke 4	Idő	Össz.	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Össz.	Napi idő	Heti idő
22	2009.05.25	Hétfő	NISE005 Conn	30							30	EE Lvl 3.5	60	VA.3.2.3/4	60	120	150	Spanyol:
	2009.05.26	Kedd	NISE005 Conn	20				RS L2	45	65	65	EE Lvl 3.5	60	VA.3.2.5	30	60	145	9,8
	2009.05.27	Szerda	NISE006 Conn	30				RS L2	60	90	90	EE Lvl 3.5	30			30	120	Angol:
	2009.05.28	Csütörtök	NISE007 Conn	30	VS AF2-1A/1B	60					90	EE Lvl 3.5	30			30	120	6,9
	2009.05.29	Péntek	NISE007 Conn	30	VS AF2-2A/2B	60					90	EE Lvl 3.5	25			25	115	
	2009.05.30	Szombat	NISE007 Conn	20				RS L2	60	80	80	EE Lvl 3.5	25			25	105	Össz.:
	2009.05.31	Vasárnap			VS AF2-4A/4B	60		RS L2	60	140	140	EE Lvl 3.5	15	VA.3.2.6	30	45	165	15,7

Effortless English összefoglaló – 3. szint 6. lecke

2009. június 8.

A lecke címe: Lifestyle diseases. A cikket egy lelkes (japán) Effortless English tanuló írta az amerikai, zsír alapú kultúráról. Görbe tükör, ugyebár.

A Vocabulary részben a következő szavak vannak:

contributing factor, life style, related, typified by, diabetes, obesity, surplus, the other day, calorie, images, overweight, servings, tasting, totaled, excess, supposed to, reducing, portion, unbelievably, will, toxic, avoiding, to shift, mental focus, foci, root causes, anxious, an outlet for, constantly, to distract, inappropriate, dealing with, challenge, to handle, gain, achievement, exam, exertion, enumerate, pursuit, the point is, the key, to cultivate

A lecke velejét adó Mini-Story egy bődületes baromság egy ideges emberről. Kezd egyre jobban zavarni ezeket a sztoriknak a blödsége – bár állítólag ebben áll az erejük. Könnyebb

megjegyezni a hülyeséget.

A leckéhez nem tartozik PoV és nincs hozzá kommentár sem. Őszintén szólva egy kicsit úgy gondolom, hogy esik a minőség színvonala és nem vagyok benne tökéletesen biztos, hogy megéri ennyi energiát befektetni egy leckébe. Mindenesetre végigcsinálom már az egész kurzust, utána pedig majd írok egy zsíros összefoglalót belőle.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

A lecke címe: Lifestyle diseases. A cikket egy lelkes (japán) Effortless English tanuló írta az amerikai, zsír alapú kultúráról. Görbe tükör, ugyebár.

A Vocabulary részben a következő szavak vannak:

contributing factor, life style, related, typified by, diabetes, obesity, surplus, the other day, calorie, images, overweight, servings, tasting, totaled, excess, supposed to, reducing, portion, unbelievably, will, toxic, avoiding, to shift, mental focus, foci, root causes, anxious, an outlet for, constantly, to distract, inappropriate, dealing with, challenge, to handle, gain, achievement, exam, exertion, enumerate, pursuit, the point is, the key, to cultivate

A lecke velejét adó Mini-Story egy bődületes baromság egy ideges emberről. Kezd egyre jobban zavarni ezeknek a sztoriknak a blödsége – bár állítólag ebben áll az erejük. Könnyebb megjegyezni a hülyeséget.

A leckéhez nem tartozik PoV és nincs hozzá kommentár sem. Őszintén szólva egy kicsit úgy gondolom, hogy esik a minőség színvonala és nem vagyok benne tökéletesen biztos, hogy megéri ennyi energiát befektetni egy leckébe. Mindenesetre végigcsinálom már az egész kurzust, utána pedig majd írok egy zsíros összefoglalót belőle.

Az Effortless English-ről szóló többi bejegyzés [itt](#) olvasható.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

Összefoglaló – 23. hét

2009. június 9.

Izgalmas hetek elé nézünk, ám ugyanakkor egy kis visszatekintő sem árt.

Spanyol:

Összeszorítottam a fogam, és belevágtam a Villám Spanyol középfokú anyag hallgatásába – meglepő módon semmivel nem találom nehezebbnek a szöveget, mint az alapfokú részt (ez így nem pontos – szerintem az alapfokú rész egy idő után kissé eldurvult. Nem tudom melyik szótár szerint számít az alap nyelvképzéshez a második világháború, hitleri elméletek és Sztálin Jóska

gaztetteinek tárgyalása – annak ellenére, hogy érdeklődöm a téma iránt, nem tudom hovatenni ennek mibenlétét). Most úgy vagyok vele, hogy minél előbb túl akarok rajta lenni – csak egyszer meghallgatom őket, hogy tudjam, ilyen is van, aztán meglátom, hogy később érdemes-e rá visszatérni. Mindenesetre a szövegek alatt hallható zene meglehetősen elrettentő tényező (számomra).

Angol:

Tim Ferriss [véleménye](#) nagy hatást gyakorolt rám a múlt héten – nem csak az angol tekintetében, hanem úgy általában a nyelvtanulást illetően. (Az úr egyébként 5 nyelven beszél folyékonyan, érdemes megnézni a Berlitz-nek készített reklámjait YouTube-on.) Kezdek hajlani afelé, hogy nem futok neki újra és újra az egész nyelvnek teljesen előről, csak hogy biztos legyek benne, hogy mindent tudok. Arra vagyok kénytelen rájönni, hogy nem lehetek lusta – neki kell állni és kitökölni, hogy mi az, amire szükségem van ahhoz, hogy folyékonyan és mindenféle megerőltetés nélkül tudjak kommunikálni. Ehhez meg kell nézmem, hogy miben vagyok gyenge, arra referenciát keresni, majd egy módszert, amivel azt tökéletesre polírozom. Nem lehet lustának lenni. Különben csak pazaroljuk az időt. És ettől egyik csodamódszer sem ment meg. Még az Effortless English sem. Noha utóbbi ugyan jó, csak kezdem úgy érezni, hogy nem arra, amire eredetileg ki lett találva (beszédközpontúság). Folytatom, és be is fejezem ennek használatát, de most már sokkal jobban koncentrálok a fent említett dolgokra. Nem akarok éveket eltölteni azzal, hogy elérjem a kitűzött célt (99%-os anyanyelvi angol).

Megértés vagy magolás?

2009. június 11.

A nyelvtanulást, mint folyamatot alapvetően két részre oszthatjuk fel: az egyik tábor erőből, úgymond magolással próbálja bevenni a célnyelv bástyáit, mondhatnók csak a fontos dolgokra koncentrálván, lényegi alapvetéseket bifláznak be, mondván, ha elég sokat tudnak belőlük, akkor azokat már egészen szépen össze lehet fűzni, ergo egyfajta folyékonytságot lehet elérni – mert a gyerekek is így tanulnak (állítólag).

A másik tábor a megértésre törekszik, mondhatnánk a hagyományos nyelvoktatás is innen próbálja megközelíteni a dolgot: elmagyarázza a nyelvtant, hogy maga a nyelv hogyan épül fel, majd a tanuló azokat magáévá téve elvileg saját maga építheti fel mondanivalóját az új nyelven.

Sajnálatos módon mindkét módszernek ismerjük a hátrányait: a ragozó nyelveknél (mint például édes anyanyelvünk is) már eleve elvérzünk a főneveknél. David Fisher a következőket írja "How to learn any language" c. könyvében:

"The grammar is extremely complex, words change regularly, there are some 30 noun cases to wade through and some 238 different forms of a noun in certain situations, and the language relies heavily on the intricate use of prefixes and suffixes to make new words and grammar points."

Ilyen mértékű toldalékolásnál már felmerülhet az igény, hogy inkább megtanulja, mi több, megérti az ember a nyelvtani szabályokat, majd azokat alkalmazva kommunikál. Ennek

azonban több rákfenéje is van: az egyik, hogy ugye oké, hogy értem, de azt hirtelen előkapni a tarsolyból és alkalmazni az adott szituációra – nem kis időt igényel. No meg ugye ott vannak a kivételek. Az egész a végén egy nyúlós, trutymóra hasonlít leginkább, amire hajlamosak vagyunk ráaggatni a nyelvtan címkét.

Félreértés ne essék, itt most nem az anyanyelvünkről akarunk értekezni, ez csak egy példa volt. Újabb ellenpélda az angol: a fránya prepozíciók és frázisok olyan mértékű eldurvulását láthatjuk, hogy igen nagymértékű kitartás kell, hogy az ember sikeresen megbírkózzon mindahánnyal: nem mindegy, hogy go to, go on, go at, go for, stb. Erről az angol tanulás honlap ezt nyilatkozza:

*A lényeg most ez: **a prepozícióknak nem lehet magyar megfelelőt találni.** Gondolj bele, ez teljesen logikus dolog, és minden eddigiből egyenesen következik. Azt mondtuk, hogy a prepozíciók a magyarban leginkább todalékoknak felelnek meg. Ez a leginkább máris aggasztó, de menjünk tovább! Azt is láttuk, hogy mind a magyar, mind az angol (gondolhatod, hogy az összes többi nyelv is) ugyanazt a nyelvi elemet száz meg száz dologra felhasználja. Az angol is például a for prepozíciót, meg a magyar is például a -nak/-nek todalékot. Ha a forprepozíciót a this is a present for Mary példa alapján -nak/-nek-ként írod ki a szótárdba ("ez ajándék Marinak") és úgy jegyzed meg, akkor igen nagy baj van, mert a for még használható úgy is, hogy "valamennyi ideig", a magyar /-nak/-nek viszont nem. És fordítva is: az úrnak képzeled magát angol fordításában semmiféle for-nak helye nincs, pedig a magyarban ott a -nak.*

Mi tehát a teendő? – Amit fentebb már leírtunk: majd használat közben tanuld meg a szerkezeteket. Azt tanuld meg, hogy "lám, ennek a dolognak a kifejezésére ilyen meg ilyen prepozíciót használ az angol" – ne pedig fordítva, hogy ti. ezt meg ezt a prepozíciót ilyen meg ilyen dolgokra lehet felhasználni. Ez utóbbi kérdést feszegetsek csak a szótárírók, ők ugyanis kénytelenek felvenni olyan szócikket is, hogy for, to, into, at és a többi. Más értelme nincs ennek a megközelítésnek.

A végén olvasható dologgal én egyet tudok érteni: ha valamit ki akarunk fejezni, akkor arra keressük meg a megfelelő, hmm, kifejezést, nem pedig fordítva – mert így gyakorlatilag egész életünket ezzel tölthetnénk.

Viszont ha azt vesszük, hogy mondjuk az angolszászok köszönésnél mindig azt mondják, hogy "How are you?", miközben nem arra kíváncsiak, hogy valójában hogy vagyunk, hanem egyszerűen ez a bevett szokás – akkor arra kell gondolnunk, hogy ezen nincs mit megérteni, nincs mit analizálni, így van, kész, pont. Ugyanígy nem érdemes elgondolkodni azon sem, hogy a spanyolban az "emberek" (la gente) szót a nyelvtan miért egyes számként kezeli. Egyszerűen így van és kész. Nincs mit megérteni vagy nem érteni rajta.

A magolós rész követői azt hangoztatják, hogy: "de bezzeg a gyerekek is úgy tanulják meg a nyelvet, hogy utánozzák, lemásolják szüleik beszédét". Azonban [Steven Pinker](#) a "[The language instinct](#)" c. könyvében kifejti ezt egy kicsit bővebben is, méghozzá pont az angol nyelven szemléltetve:

Egy 3 éves, Sarah nevű kislányon keresztül mutatja be a gyermekek tanulásának mibenlétét – ilyen mondatokat alkot a nyelvet éppen csak felfedező gyermek:

"When she be's in the kindergarten..."

"He's a boy so he gots a scary one."

"She do's what her mother tells her."

Vagyis az "s" képzőt oda teszi, ahova az szerinte illik (más kérdés, hogy nem illik) – de pont ez a lényeg. Ha szüleit utánozná, eleve tökéletesen beszélne, ám ő egyelőre csak próbákozik a nyelvtannal és később kerülnek a helyére a dolgok. Pinker így foglalja össze:

"She must, then, have created these forms herself, using an unconscious version of the English agreement rule. The very concept of imitation is suspect to begin with (if children are general imitators, why don't they imitate their parents' habit of sitting quietly in airplanes?), but sentences like these show clearly that language acquisition cannot be explained as a kind of imitation."

Ennek következményeképpen miért is ne lehetne összehozni a kellemest a hasznossal? Hogy a lehető legrövidebbre vegyük egy adott nyelv elsaját

Angol nyelvtan

2009. június 13.

Nemrégiben egy kedves hölgy keresett meg azzal, hogy érdekelne-e egy angol nyelvtankönyv? Levélváltásunkban közben jól elbeszélgettünk a nyelvtanulás egyéb velejáróiról, meg persze átkairól, a végén pedig már magam is kíváncsi lettem a könyvre.

Nem vagyok nagy rajongója a reklámoknak, most mégis kivételt teszek: ha valaki technikai oldalról közelíti meg az angolt, valamint rendelkezik már egy bizonyos szintű nyelvtudással, mindenképpen hasznos lehet neki ez a "kis" összefoglaló. A könyv nem kisebb feladatra vállalkozik, mint a teljes angol nyelvtan összefoglalására, teszi mindezt informatív és ami mégfontosabb, érthető módon. Az egész megközelítés abban áll, hogy először is elmagyarázza a szakszavakat a tanulónak: mi az a főnév, igenév, mikor és miért használjuk, satöbbi. Egészen pontosan:

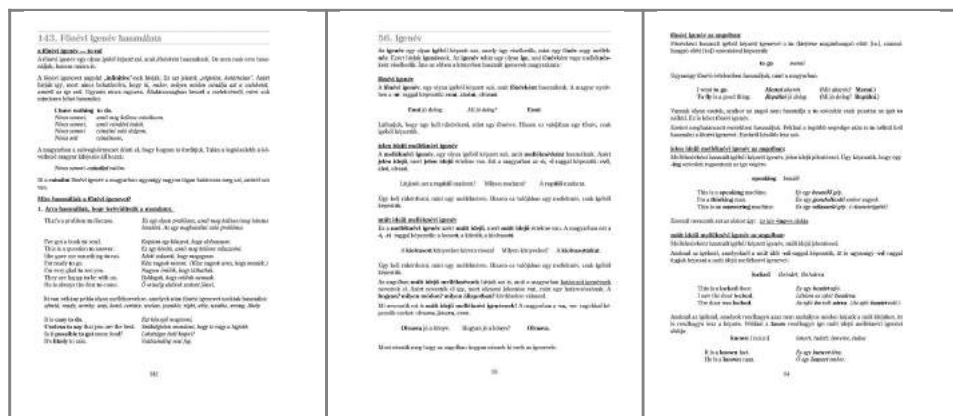
"Az angol nyelvtant úgy magyarázzák el, hogy a magyar nyelvtan szavait használják, amivel nem lenne semmi probléma, csakhogy a legtöbben ezeket a szavakat nem is értik. Főleg azért mert a mai oktatásban már a nyelvtan megértése háttérbe szorult. 100 évvel ezelőtt még ez nem így volt."

Meglepő, de a hiba valahol tényleg itt lehet a gépezetben – ha a tanuló nem érti, hogy mit tanul, hogy mit tanítanak neki, akkor hogyan várhatnánk el tőle, hogy sikeresen duplikálja, majd reprodukálja a tanultakat?

[Ezen tanulmány](#) szerint minimum 95%-os megértéssel kell rendelkezni valamiről, hogy folyamatos, érezhető fejlődést érhessünk el az adott területen. Akár kezdhetnénk úgy is, hogy megértjük az alapokat.

Ha nem értjük mit gyakorlunk, nem sokat érünk vele. Erre mondta [Tim Ferriss](#), hogy miért tanulnánk úgy, mint a gyerekek felnőtt létünkre, mikor annál sokkal jobban és hatékonyabban is megtehetjük azt? Hogy hogyan? Megértéssel.

A könyvet Csordás Norbert és csapata írta, [itt](#) érhető el. Hozzáteszem: nem olcsó a könyv, hogy ne legyen zsákbamacska a dolog, a szerzők hozzájárulásával felteszek ide 3 lapot a könyvből, ami alapján mindenki eldöntheti, hogy tetszik-e neki, avagy sem (a képek kattinthatóak, így nagyban is megnézhetőek).

Félreértés ne essék: ez egy jó és alapos **nyelvtankönyv**, de nem csodaszer az angolra. Ha a nyelvtani részeket szeretnéd pontosítani, csiszolni, akkor a segítségedre lesz – de nem tanulsz meg belőle angolul beszélni. Mindenesetre ez egy nagyon jól összeszedett, alaposan szerkesztett könyv, így a dolgát megteszi: jól elmagyarázza az angol nyelvtant.

Frissítés: készítettem egy ötnapos videókurzust, amiben összefoglaltam 7 év nyelvtanulási tapasztalatát, amelyeket felhasználva háromszor gyorsabban haladhatsz angollal. [Katt ide, ha kíváncsi vagy rá!](#)

Effortless English összefoglaló – 3. szint 7-8. lecke

2009. június 15.

Úgy döntöttem kicsit felgyorsítom és átvariálok a dolgokat. Kapóra jött, hogy a következő Effortless English lecke két részre van osztva Role of Media 1-2. Ezentúl minden héten két leckét hallgatok. Így a kecske is jól lakik meg a káposzta sem megy tönkre – szeretnék már a végére érni és másba belekezdeni, de ugyanakkor fontos, hogy egy héti hallgassunk egy

leckét. Szóval ezentúl hétfőnként két új EE leckéről lehet olvasni ehelyütt.

Tehát az első leckében a következő szavak vannak:

contemporary, in what sense, counter-posing, conceptions, has it, affairs, means, look up, alternative, barred from narrowly, rigidly, odd, prevailing, in operation, in theory, largely, point of view, keep to, notion, disinformation, context

Amint látható, viszonylag kevés új szóval találkozunk. Ugyanakkor a második részben a következőkkel futunk össze:

propaganda, slogan, pacifistic, committed, commission, population, hysterical, war-mongering, tear the Germans limb from limb, achievement, to whip up, red, pretty much, unions, the media, establishment, enthusiastically, progressive, circle, took great pride, to drive, reluctant, eliciting, fanaticism, extensive, fabrication, atrocities, put it, crucially, disseminate concocting, convert, hysteria, state, deviation

A Mini Story-knál már a banalitásnak olyan fokát látjuk, hogy már sírni akarunk – az egyikben egy amerikai ninjáról van szó, a másokban pedig egy hepciás kötekedő egyénről. Mindkét leckéhez tartozik kommentár és Point of View rész is.

Igazság szerint némi ellentmondást vélek felfedezni a tanár szövegeiben – tekintve, hogy az egész EE a beszélt, korhű, mindennapi nyelvet kívánja oktatni, nem értem, miért kell ilyen túlzásokba esni ezekben a történetekben. Egyszerűen bugyuták és bénák. Ha viszont ennek oka van, akkor magyarázzák meg, hogy a tisztelt felhasználó legyen tisztában vele. Legalábbis én így érzem. Ezért is akarok már a végére jutni.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

Úgy döntöttem kicsit felgyorsítom és átvariálok a dolgokat. Kapóra jött, hogy a következő Effortless English lecke két részre van osztva Role of Media 1-2. Ezentúl minden héten két leckét hallgatok. Így a kecske is jól lakik meg a káposzta sem megy tönkre – szeretnék már a végére érni és másba belekezdeni, de ugyanakkor fontos, hogy egy hétig hallgassunk egy leckét. Szóval ezentúl hétfőnként két új EE leckéről lehet olvasni ehelyütt.

Tehát az első leckében a következő szavak vannak:

contemporary, in what sense, counter-posing, conceptions, has it, affairs, means, look up, alternative, barred from narrowly, rigidly, odd, prevailing, in operation, in theory, largely, point of view, keep to, notion, disinformation, context

Amint látható, viszonylag kevés új szóval találkozunk. Ugyanakkor a második részben a következőkkel futunk össze:

propaganda, slogan, pacifistic, committed, commission, population, hysterical, war-mongering, tear the Germans limb from limb, achievement, to whip up, red, pretty much, unions, the media, establishment, enthusiastically, progressive, circle, took great pride, to drive, reluctant, eliciting, fanaticism, extensive, fabrication, atrocities, put it, crucially, disseminate concocting, convert, hysteria, state, deviation

A Mini Story-knál már a banalitásnak olyan fokát látjuk, hogy már sírni akarunk – az egyikben egy amerikai ninjáról van szó, a másikban pedig egy hepciás kötekedő egyénről. Mindkét leckéhez tartozik kommentár és Point of View rész is.

Igazság szerint némi ellentmondást vélek felfedezni a tanár szövegeiben – tekintve, hogy az egész EE a beszélt, korhű, mindennapi nyelvet kívánja oktatni, nem értem, miért kell ilyen túlzásokba esni ezekben a történetekben. Egyszerűen bugyuták és bénák. Ha viszont ennek oka van, akkor magyarázzák meg, hogy a tisztelt felhasználó legyen tisztában vele. Legalábbis én így érzem. Ezért is akarok már a végére jutni.

Az Effortless English-ről szóló többi bejegyzés [itt](#) olvasható.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

Összefoglaló – 24. hét

2009. június 16.

Spanyol:

Több szempontból is áttörés volt az elmúlt hét, először is sikerült végre megszabadulni a Villám Spanyoltól. Nagy élmény volt, de nem sírom vissza. Talán majd egyszer még előveszem, de amíg alatta van az a barokk zene – nos, nem.

Ami ennél sokkal jobb, hogy befejeztem végre Michel Thomas haladó spanyolját – ez az anyag szerintem nagyon jó, a jövőben bátran fogok MT-hoz fordulni nyelvtanulás ügyben. Ezen a héten állok neki a folytatásnak – van egy Language Builder oktatója, valamint egy Vocabulary Buildre. Biztos jók.

Ezenkívül bejeztem még a Notes in Spanish kezdő részét, és már bőven haladok a középhaladó fokozaton. Túlzás lenne azt állítani, hogy mindent értek, azonban nagyon sok mindent igen – négy és fél hónap után szerintem ez nem rossz eredmény. Továbbra is keresem a leghatékonyabb módját annak, hogy a beszédemet fejleszthessem, otthoni körülmények között.

Angol:

Az Effortless English leckéit kettessel veszem, igaz ugyanúgy egy hétig hallgatom őket. Kissé lejjebb hagyott a lelkesedésem, tekintve, hogy ellentmondásos egy kicsit. Mindenesetre vannak benne tényleg jó dolgok, ami miatt végig fogom csinálni. Sőt, újra nekiálltam a Villám Angol cuccait is hallgatni. Szódával elmegy.

Táblázat:

Hét	Adatok		Spanyol							167,8	Angol				147,4	Összesítés		
	Dátum	Nap	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Lecke 3	Idő	Lecke 4	Idő	Össz.	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Össz.	Napi idő	Heti idő
24	2009.06.08	Hétfő	NISB030 Conv.	30	VS KF-4A/4B	60	NSRSC-M2	70			160	EE Lvl 3 7-8	70			70	230	Spanyol:
	2009.06.09	Kedd	NISB030 Conv.	30	VS KF-5A	30	NSRSC-M2	120			180	EE Lvl 3 7-8	50			50	230	14,8
	2009.06.10	Szerda	NIS01	30			NSRSC-M3	45			75	EE Lvl 3 7-8	40			40	115	Angol:
	2009.06.11	Csütörtök	NIS02	30	VS KF-5B/6A/6B	120	NSRSC-M3	140			290	EE Lvl 3 7-8	30			30	320	5,3
	2009.06.12	Péntek	NIS03	40			NSRSC-M3	40			80	EE Lvl 3 7-8	40	VA.4.1.1	45	85	165	
	2009.06.13	Szombat	NIS04	30			MTSA-05	70			100	EE Lvl 3 7-8	25			25	125	Össz.:
	2009.06.14	Vasárnap									0	EE Lvl 3 7-8	20			20	20	20,1

Ingyenes nyelvtanulási anyagok

2009. június 19.

Csudajó linkgyűjteményre bukkantam az információs szupersztrádán (via Steve Kaufmann), ahol remekül össze vannak gyűjtve az interneten található ingyenes, nyelvtanulást segítő anyagok. Szépen tematizált, átlátható, nyelvekre bontott, csoportosított tünemények – a podcastoktól elkezdve az online kurzusokig megvan itt minden. Rohanó századunkban nem mellékes értékkel bír az sem, hogy minden ingyenes. Tessék mazsoláznii, méghozzá [innen](#).

Effortless English összefoglaló – 3. szint 9-10. lecke

2009. június 22.

A kilencedik lecke címe: mind maps. Az egész azokról a nagy színes ábrákról szól, amik segítségével könnyebben rendszerezhetjük gondolatainkat és jeleníthetjük meg őket papíron, vagy akár digitális formában.

A Mini-Story ismét egy bődületes baromság, majmokkal iglut építő eszkimó. A leckéhez nincs Point of View, a kommentárban pedig az elmetérkép használatáról hallhatunk.

Itt vannak a szavak hozzá:

diagram, linked to, radially, generate, structure, classify, image-centered, semantic, portions, presenting, radial, non-linear, graphical, brainstorming, elements, intuitively, concepts, recall, applications, revising, mnemonic, sort out, promoted, collaborate, concluded, find, retain, rough notes, sophisticated, guidelines, organic, radiate out, emphasis, associations, radial hierarchy

A második lecke címe: Microsoft censorship. A nemzetközi helyzet fokozóik, a történet Kínáról szól, ahol a Microsoft bizony elég kemény szűréseket vezetett be, mégpedig a kormány nyomására. Azt hiszem itt jött el az a pillanat, mikor a leckék megszűntek csak az angolról szólni – immáron mondanivalót, valós mondanivaló közvetítene. A szavak:

cyber, amnesty, authorities, controversial, blog, censorship, servers, censored, globally, criticism, implemented, to ensure, legal, access, filters, politically sensitive terms, displaying, AI,

produced, Falun Gond, massacre, admitted, directions, restricting, terms, asserts, at odds with, launced, blocked, prohibited, profanity, incident, the full range of

Mivel az utóbbi lecke szakmámba vágó, ezért érdeklődéssel hallgattam. Valójában arra kell rájöjjenek, hogy az adott leckéből nagyon jól fel lehet szedni az adott szakterület szavait. Úgy, hogy szinte észre sem veszi az ember – több ilyen kellene. Sajnos a Mini-Story itt sem túl releváns, egy aranyásóról szól. Igazából arra jó, hogy a szavakat más kontextusban is halljuk. De szerintem a két különböző kontextus még nem elég egy szó teljes megértéséhez. Ámbátor több mint a semmi, az tény. És eddig ez a legjobb.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

A kilencedik lecke címe: mind maps. Az egész azokról a nagy színes ábrákról szól, amik segítségével könnyebben rendszerezhetjük gondolatainkat és jeleníthetjük meg őket papíron, vagy akár digitális formában.

A Mini-Story ismét egy bődületes baromság, majmokkal iglut építő eszkimó. A leckéhez nincs Point of View, a kommentárban pedig az elmetérkép használatáról hallhatunk.

Itt vannak a szavak hozzá:

diagram, linked to, radially, generate, structure, classify, image-centered, semantic, portions, presenting, radial, non-linear, graphical, brainstorming, elements, intuitively, concepts, recall, applications, revising, mnemonic, sort out, promoted, collaborate, concluded, find, retain, rough notes, sophisticated, guidelines, organic, radiate out, emphasis, associations, radial hierarchy

A második lecke címe: Microsoft censorship. A nemzetközi helyzet fokozóik, a történet Kínáról szól, ahol a Microsoft bizony elég kemény szűréseket vezetett be, mégpedig a kormány nyomására. Azt hiszem itt jött el az a pillanat, mikor a leckék megszűntek csak az angolról szólni – immáron mondanivalót, valós mondanivaló közvetítenek. A szavak:

cyber, amnesty, authorities, controversial, blog, censorship, servers, censored, globally, criticism, implemented, to ensure, legal, access, filters, politically sensitive terms, displaying, AI, produced, Falun Gond, massacre, admitted, directions, restricting, terms, asserts, at odds with, launced, blocked, prohibited, profanity, incident, the full range of

Mivel az utóbbi lecke szakmámba vágó, ezért érdeklődéssel hallgattam. Valójában arra kell rájöjjenek, hogy az adott leckéből nagyon jól fel lehet szedni az adott szakterület szavait. Úgy, hogy szinte észre sem veszi az ember – több ilyen kellene. Sajnos a Mini-Story itt sem túl releváns, egy aranyásóról szól. Igazából arra jó, hogy a szavakat más kontextusban is halljuk. De szerintem a két különböző kontextus még nem elég egy szó teljes megértéséhez. Ámbátor több mint a semmi, az tény. És eddig ez a legjobb.

Az Effortless English-ről szóló többi bejegyzés [itt](#) olvasható.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

Összefoglaló – 25. hét

2009. június 23.

Spanyol:

Spanyolilag újra nekiálltam a Rosetta Stone-nak, hogy végre keresztül verjem a harmadik szintet is, és ezzel letudjam az egészet. Ez a rész már kicsit komplikáltabb, nem nehézségre, hanem mert össze-vissza tanít mindent, és van olyan, amit még nem is tanított meg, és már kérdezi. Egy kicsit lehet, hogy összecsapták a végét?

Ezenkívül szorgos kiscserkész módjára hallgatom a középhaladó podcastokat – passzív szövegértésem már egészen jó, mondhatnók majdnem meg vagyok vele elégedve. Persze azért még bőven rajta mit csiszolni.

A Michel Thomas féle spanyol kurzust is újra gyúrni kezdtem – régebben kicsit idegenkedtem tőle, mert elég száraznak tűnt, azonban mégis jó cucc: a nyelvtant élvezetes módon tanítja, nincs szenvedés. Egyszer végigmentem a teljes tanfolyamon (alapfok, haladó, nyelvtan, szókincs-bővítő), de gyanítom, még elő fogom venni a későbbiekben, miután jelenlegi tudásomat sikerült megszilárdítani.

Angol:

Csinálom az Effortless English és a Villám Angolt is, de egyre kisebb lelkesedéssel. Kezdem azt gondolni, hogy egy szint után már az embernek saját magának kell összeállítania a megtanulandó dolgokat, és azokhoz megtalálni a legmegfelelőbb módszert. Kicsit kidobott időnek érzem ezeket az angol-hallgatással töltött részeket. Lehet, hogy hagynom kéne a rákba őket és kitalálni, hogy mi is kell nekem, ahelyett, hogy olyan kurzusokat hallgassak, amiket mások csináltak, olyanok, akik rólam semmit nem is tudnak?

De azért mégiscsak ott van, hogy nem szeretek dolgokat félbehagyni. Az EE-ből még 7 hét van vissza. Összeszorítom a fogam és végigtolom. Csakúgy a VA-t.

Hét	Adatok		Spanyol							183,2	Angol				156,3	Összesítés	
			Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Lecke 3	Idő	Lecke 4	Idő	Össz.	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Össz.	Napi idő
25	2009.06.15	Hétfő	NISI05	30						30	EE Lvl.3.9-10	80	VA.4.1.1/2	90	170	200	Spanyol:
	2009.06.16	Kedd	NISI06	40		MTSLB-01	75	RS L3	45	160	EE Lvl.3.9-10	50	VA.4.1.3	45	95	255	12,8
	2009.06.17	Szerda	NISI07	30		MTSLB-02	75	RS L3	60	165	EE Lvl.3.9-10	45	VA.4.1.4/5/6	135	180	345	Angol:
	2009.06.18	Csütörtök	NISI08	30		MTSVB-01	80			110	-				0	110	10,0
	2009.06.19	Péntek				MTSVB-02	75			75	EE Lvl.3.9-10	20			20	95	
	2009.06.20	Szombat	NISI09	20			RS L3	45		145	EE Lvl.3.9-10	30	VA.4.1.7/8	90	120	265	Össz.:
	2009.06.21	Vasárnap				MTSVB-03	80			80	EE Lvl.3.9-10	15			15	95	22,8

Effortless English összefoglaló – 3. szint 11-12. lecke

2009. június 29.

A lecke címe: neo bedouins. Kortárs írás, melynek főhősei társadalmunk cyber-cowboy-ai (szép szó) – a lappal és mobillal felfegyverkezett yuppi, akik kávéházakban önmegvalósítanak. A szavak listája:

neo, bedouins, breed, flourishing, roaming, nomadic, wandered, come to be known as, armed with, access, muffins, the world at large, laying off, contributing to, insecurity, on the cheap, Palo Alto, declares, innovation, mobile, infrastructure, emerged, Kinkos, Wi-Fi, laptop, revenge, the means of production, hop, web worker, wild west, ritual roasters, epicenter, movement, packed, buzzed, segway scooter, hip, locked up in, venerable, firm, clientele, ensured, marine, Parisian, North Beach, hangouts, joined the ranks, It would figure, in action, overhead, struck out on his own

A leckéhez jár minden, ami az eddigiekhez, Pov, kommentár, Mini-Story. A Point of View történetnél van egy kis hiba (az egyikben Irakról van szó, amásikban Vietnámról), de hát oda se neki.

A 12. lecke címe: new year's resolution – azaz újévi fogadalom. Vicces dolog ez, még viccesebb tálalásban. Hogy hogyan lehet a következő szavakat Júliusz Cézár korába átültetni? Jó kérdés.

resolutions, formal, vague, tradition, mythical, at the head of, ancient, exchanged, cultures, solar, Julius Caesar, accurately, reflect, seasons, guardian, depicted, tradition, sacred, fortune, imprinted, commitment, interpreted, advantageous, go into effect, remain, achieved, set, maintaining, peak, vitality, to reduce, intake, focused, sensibly

Őszintén szólva annak ellenére, hogy tetszik az Effortless English elképzelése, ezeknél a leckéknél sem vagyok elragadtatva a kivitelezéstől. Egyrészt a felhasznált szavak nekem majdnem teljesen haszontalannak tünnek (persze nem mind), másrészt pedig a szómagyarázatokkal sem vagyok különösebben kibékülve: az nem magyarázza meg a szó értelmét, ha egy közelítő szinonímát mondunk rá. Mondjuk a Neo bedouins mint anyag kifejezetten tetszett, de ez csak azért van, mert magam is erős kötődéssel rendelkezem a technológia iránt. Talán sok egy hétig hallgatni a leckéket? A szombatot és a vasárnapot egy az egyben ki is hagytam. Ezt persze ráfoghatnám a bokros teendőkre, de azzal csak félig mondanék igazat. Lehet, hogy a Learn Real English-t kellene inkább nyomtatni az EE helyett (az is erre a szisztémára épül, csak valós párbeszédekkel).

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

A lecke címe: neo bedouins. Kortárs írás, melynek főhősei társadalmunk cyber-cowboy-ai (szép szó) – a lappal és mobillal felfegyverkezett yuppi, akik kávéházakban önmegvalósítanak. A szavak listája:

neo, bedouins, breed, flourishing, roaming, nomadic, wandered, come to be known as, armed with, access, muffins, the world at large, laying off, contributing to, insecurity, on the cheap, Palo Alto, declares, innovation, mobile, infrastructure, emerged, Kinkos, Wi-Fi, laptop, revenge, the means of production, hop, web worker, wild west, ritual roasters, epicenter, movement, packed, buzzed, segway scooter, hip, locked up in, venerable, firm, clientele, ensured, marine, Parisian, North Beach, hangouts, joined the ranks, It would figure, in action, overhead, struck out on his own

A leckéhez jár minden, ami az eddigiekhez, Pov, kommentár, Mini-Story. A Point of View történetnél van egy kis hiba (az egyikben Irakról van szó, amásikban Vietnámról), de hát oda se neki.

A 12. lecke címe: new year's resolution – azaz újévi fogadalom. Vicces dolog ez, még viccesebb tálalásban. Hogy hogyan lehet a következő szavakat Júliusz Cézár korába átültetni? Jó kérdés.

resolutions, formal, vague, tradition, mythical, at the head of, ancient, exchanged, cultures, solar, Julius Caesar, accurately, reflect, seasons, guardian, depicted, tradition, sacred, fortune, imprinted, commitment, interpreted, advantageous, go into effect, remain, achieved, set, maintaining, peak, vitality, to reduce, intake, focused, sensibly

Őszintén szólva annak ellenére, hogy tetszik az Effortless English elképzelése, ezeknél a leckéknél sem vagyok elragadtatva a kivitelezéstől. Egyrészt a felhasznált szavak nekem majdnem teljesen haszontalannak tűnnek (persze nem mind), másrészt pedig a szómagyarázatokkal sem vagyok különösebben kibékülve: az nem magyarázza meg a szó értelmét, ha egy közelítő szinonímát mondunk rá. Mondjuk a Neo bedouins mint anyag kifejezetten tetszett, de ez csak azért van, mert magam is erős kötődéssel rendelkezem a technológia iránt. Talán sok egy hétig hallgatni a leckéket? A szombatot és a vasárnapot egy az egyben ki is hagytam. Ezt persze ráfoghatnám a bokros teendőkre, de azzal csak félig mondanék igazat. Lehet, hogy a Learn Real English-t kellene inkább nyomtatni az EE helyett (az is erre a szisztémára épül, csak valós párbeszédekkel).

Az Effortless English-ről szóló többi bejegyzés [itt](#) olvasható.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

Összefoglaló – 26. hét

2009. június 30.

Spanyol:

Annak ellenére, hogy elég gyászos teljesítményt nyújtottam időileg, minőségi fejlődést, mondhatni ugrást hajtottam végre. Elegánsan bemutatva a "bevett gyakorlatnak", miszerint addig nem kezdünk társalgásba, verbális kommunikációnk gyakorlásába, míg egy adott szintet meg nem ütünk, úgy gondoltam, hogy mégis így fogok tenni. Már csak azért is, mert kínálkozott a remek alkalom: a jószerecsse összehozott itt Perth belvárosában egy Spanyol lánnyal. Kihhasználva az alkalmat, letámadtam mindegy 800-1000 szóra rúgó tudásommal, hogy legyen kedves segítsen belőlük összefüggő, mi több, értelmes szövegeket alkotni. Cserébe jómagam az angolját lektorálom.

Még öt hónapot van a városban – ennyi idő alatt el kell jutnom a magabiztos, folyékony (ha nem is tökéletes) társalgásig. Megvan a cél. Ennek érdekében kissé lejjebb vettem az egyéb irányú tanulmányokat (passzív szövegértés növelése), és minden erővel az aktív részre gyúrok.

Jelenleg a Kreatív Spanyol anyagával szemezgetek. Akár működhét is, most, hogy már van egy bizonyos tudásom. Mind a Kreatív Spanyolról, mind a nyelvcsereéről szeretnék még bővebben értekezni ehelyütt. De mindent csak sorjában.

Angol:

Annak ellenére, hogy nem vagyok anyanyelvű angol, bátran kijelenthetem, hogy egész jól bírom a nyelvet, de nem szeretném feladni a fejlesztését. És a Spanyol hölgygel folytatott beszélgetéseim során meglehetősen erősen kell figyelnem a hibáira, hogy kijavíthassam, így jómagami is fejlődök. Persze azért az Effortless English továbbra is fut, de szemezgetek a [Learn Real English](#)-el is (ne tessék megjedni a weboldaltól és a rajta található arcoktól!), ezek kivégzése után azonban már nem akarok semmiféle ilyen tanfolyammal szórakozni. Hogy hogyan tovább? Majd kiderül.

A táblázat pediglen:

Hét	Adatok		Spanyol								184,2	Angol				162,1	Összesítés		
	Dátum	Nap	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Lecke 3	Idő	Lecke 4	Idő	Össz.	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Össz.	Napi idő	Heti idő	
26	2009.06.22	Hétfő	NISI10	30			MTSVB:64	90			110	EE Lvl 3.11-12	90	VA 4.1.10	45	125	235	Spanyol:	
	2009.06.23	Kedd	NISI11	20			MTSVB:65	90			100					0	100	4.0	
	2009.06.24	Szerda	NISI12	10							10	EE Lvl 3.11-12	40	VA 4.2.1	45	85	95	Angol:	
	2009.06.25	Csütörtök	NISI13	20							20	EE Lvl 3.11-12	40	VA 4.2.2	45	85	165	5.7	
	2009.06.26	Péntek									0	EE Lvl 3.11-12		VA 4.2.3	45	45	45		
	2009.06.27	Szombat									0					0	0	0	0
	2009.06.28	Vasárnap									0					0	0	0	0

Nyelvcsere

2009. július 3.

Ma túl vagyok a negyedik nyelvcsere támadáson (micsoda szócsavar!), és csak jó tapasztalataim vannak. Aki esetleg nem ismerné, röviden vázolnám, miről van szó:

Két különböző nemzetiségű ember találkozik egy-két órára (mondjuk egy kávézóban/kocsmában) és egy kávé/sör/pálinka mellett elbeszélgetnek mindenféle dologról. Természetesen a beszélgetés egyik fele az egyik személy anyanyelvén, míg a másik fele másikén zajlik – így mindketten gyakorolhatják egymás nyelvét. Előszörban nem is feltétlenül a beszélgetési témák érdekesek, hanem maga a tény, hogy idegen nyelven beszélünk.

A magam esete egy kissé speciális volt: jártamban-keltemben ráleltem egy hirdetésre, melyben egy Spanyol lány nyelvcsere (angolul: language exchange) partnert keres, aki korigálja az angolját, cserébe viszont spanyol támogatást nyújt. Rögtön írtam is neki, kiderült, hogy kb. 2 km-re lakunk egymástól, ami egy több mint egymillió városnál nem kis mázli. Azért speciális az esetünk, mert ugye én nem vagyok anyanyelvű angol, bár azért elég jól bírom a nyelvet – ez őt nem zavarta, szívesen tanul velem.

Hetente kétszer találkozunk 2 órára – egyik fele tiszta angol, másik fele angol és spanyol, hiszen spanyolom még nincs olyan szinten, hogy azon könnyedén megértsem a magyarázatokat. Fontos tanulság volt a legelső találkozásból, hogy nem azt kell erőltetni, amit nem tudok, és nem ott kell megszűlni vért izzadva a helyes mondatokat – hanem azt kell mondani, amit tudok. A magabiztosság, az idegen nyelvvel szembeni kényelem a lényeg – hogy

merjünk megszólalni, bármilyen alapszintű is a tudás. Én magam is meglepődtem, de a második alkalomnál ez már működött – és a negyedik alkalomra minden gátlás feloldódott – durva túlzás lenne azt állítani, hogy folyékony bárbeszédet folytatunk atomfizikáról meg tengerbiológiáról, de az alapvető kommunikáció már működik.

Eredménynek könyvelem el, egyben újabb biztos pontot találtam a nyelvtanulásban: őrlődésem, hogy meddig nem szabad megszólalni/erőltetni a verbális kommunikációt teljesen megsemmisült. MINÉL hamarabb el kell kezdeni.

Sajnálatos esemény, hogy Arantza (ez a hölgy becses neve, amúgy barcelóna-i) az év végéig lesz még a városban – ám ez egy újabb ösztönző pont az eredményes tanulás mellett. Mire elmegy, szeretnék folyékonyan beszélni, többé-kevésbé helyesen. Aztán a többé-kevésbé dolgot már tudom szépen magamtól is javítgatni. Időnként majd beszámolok az egyes nyelvcsere órák tanulságáról.

Effortless English összefoglaló – 3. szint 13-14. lecke

2009. július 6.

Eheti Effortless English összefoglalónk következik!

13. lecke: No belief. Kifejezetten provokáló lecke, nem kicsit szól oda az igaz hitű hívőknek. Ettől függetlenül kifejezetten érdekes és tartalmas a mondanivalója.

remark, debate, provoked, incredulity, hangover, medieval, catholic, era, theist, dogmatic, atheist, fervently, blind faith, alternatively, reverse, doctrine, assumes, certitude, aspect, clinically, standards, taken no mean, identical, interpretation, formulated, model, agnosticism, grid, popularize, territory, restated, vividly, dogma, amounts to, grandiose, delusion, revised, absurd, perpetually, astonished, manage to, plural, mutable, singular, subliminally, programs, entity, linguistic, pervasive, gibberish, notion, derives from, biological, block-like, instant, cues, dissolve, processes, transmuted, aided, instruments, mysticism, constructed, systems, bundles, so much for, sealed, does not jibe with, be considered as, flowing, meandering, evolving, perceived by, senses, construct, interaction

Szép kis szólista.

14. lecke: Storytelling. Az egyik legérdekesebb lecke: itt végre arról hallhatunk, hogy hogyan született meg az Effortless English. Ilyen szavak vannak benne:

proficiency, readily, visualize, vulgar, comic, mnemonic, elaborate, build up, aural, sensory, associations, research-proven, emphasis, thoroughly, at first glance, silly, retell, redundant, ridiculously easy, pointless, exaggerated, aids, context, exposure to, participate in, trigger, passively, scan, several, out loud, at a surface level

Számomra inkább az utóbbi lecke volt tanulságos: szeretek a dolgok mögé látni. Szeretem

tudni, hogyan működnek. Nem elég jó, ha azt mondják, hogy ez egy jó módszer – azt is akarom tudni, hogy miért jó. A szövegekben hallható magyarázat kielégítő, csak nem értem, miért kellett ezzel idáig várni? Sebaj.

A vasárnap kimaradt, egyébirányú elfoglaltságok miatt, de szerintem a 6 nap folyamatos hallgatás is elég volt. Az a pár szó, amit érdemesnek éreztem megjegyezni, megvan. A többi leves.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

Eheti Effortless English összefoglalónk következik!

13. lecke: No belief. Kifejezetten provokáló lecke, nem kicsit szól oda az igaz hitű hívőknek. Ettől függetlenül kifejezetten érdekes és tartalmas a mondanivalója.

remark, debate, provoked, incredulity, hangover, medieval, catholic, era, theist, dogmatic, atheist, fervently, blind faith, alternatively, reverse, doctrine, assumes, certitude, aspect, clinically, standards, taken no mean, identical, interpretation, formulated, model, agnosticism, grid, popularize, territory, restated, vividly, dogma, ammounts to, grandiose, delusion, revised, absurd, perpetually, astonished, manage to, plural, mutable, singular, subliminally, programs, entity, linguistic, pervasive, gibberish, notion, derives from, biological, block-like, instant, cues, dissolve, processes, transmuted, aided, instruments, mysticism, constructed, systems, bundles, so much for, sealed, does not jibe with, be considered as, flowing, meandering, evolving, perceived by, senses, construct, interaction

Szép kis szólista.

14. lecke: Storytelling. Az egyik legérdekesebb lecke: itt végre arról hallhatunk, hogy hogyan született meg az Effortless English. Ilyen szavak vannak benne:

proficiency, readily, visualize, vulgar, comic, mnemonic, elaborate, build up, aural, sensory, associations, research-proven, emphasis, thoroughly, at first glance, silly, retell, redundant, ridiculously easy, pointless, exaggerated, aids, context, exposure to, participate in, trigger, passively, scan, several, out loud, at a surface level

Számomra inkább az utóbbi lecke volt tanulságos: szeretek a dolgok mögé látni. Szeretem tudni, hogyan működnek. Nem elég jó, ha azt mondják, hogy ez egy jó módszer – azt is akarom tudni, hogy miért jó. A szövegekben hallható magyarázat kielégítő, csak nem értem, miért kellett ezzel idáig várni? Sebaj.

A vasárnap kimaradt, egyébirányú elfoglaltságok miatt, de szerintem a 6 nap folyamatos hallgatás is elég volt. Az a pár szó, amit érdemesnek éreztem megjegyezni, megvan. A többi leves.

Az Effortless English-ről szóló többi bejegyzés [itt](#) olvasható.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

Összefoglaló – 27. hét

2009. július 7.

Saját értelmezésemben forradalmi áttörést értem el haladásomban, egészen pontosan pénteken – végre használható módszert találtam arra, hogyan tudom egyszerűen, gyorsan és hatékonyan bővíteni a szókincsemet. A cikk formába öntése a hét második felére várható. Addig is nézzük a nyelvekre lebontott részt:

Spanyol:

Ismét összeszedtem magam, és nekifeszültem a Rosetta Stone folytatásának. Azért az már régen rossz, hogy ha neki kell feszülni. Egyre nyögve nyelősebbnek érzem, főleg, hogy sokkal, de sokkal jobb módszerek is léteznek. Mindegy, most már végig megyek rajta, ha be is török miatta a monitorom képernyője. Aztán írok róla egy olyat, hogy még a digitális papír is belesárgul. Na, de.

Régebben szemezgettem még Gaál Ottó [Kreatív Spanyoljával](#), ám igencsak eltántorított a Kreatív Angol példája (ugyanis, ha nem is tele, de azért jócskán meg van tűzdelve hibákkal) – de most úgy döntöttem, hogy adok neki egy esélyt, persze csak is azután, hogy átnéztem az egészet Arantzával, spanyol ajkú meccénásommal. Hát igen, nem csoda, hogy a honlapon mindent a "nyelvvizsgáló" reklámoznak. Érdekes módon, egy szót nem ejtenek a valódi tudásról. Azonban úgy gondolom, hogy a módszer működhet, az eredményeket valamikor a későbbiekben szándékozom ehelyütt publikálni.

Elkezdtem még a [Synergy Spanish](#)-t, ami egyfajta keveréke a Pimsleurnek és a "csak azt tanuljuk meg ami fontos" módszernek. 25 leckéből áll, jópofa dolog.

Angol:

Semmi különös, a hétköznapiokban ugyanúgy használom az angolt – amit már egy ideje észrevettem, de még nem írtam le, hogy számomra észrevétlenül, de a háttérben is fejlődik a nyelvtudás. Legalábbis ez derül ki abból, hogy még mondjuk fél évvel ezelőtt kényelemből és "biztonságból" a filmekhez tettem angol feliratot (jót tesz a helyesírásnak, meg különben is, könnyebb érteni), ám ezt egy jó ideje már hanyagolom – egyszerűen nincs rá szükségem. Nyilván nem a [Ghost in the Shell 2](#)-ről beszélek, de azt még magyarul sem értettem, tehát a hiba nem itt van. Az általános nyelvértés növekedés viszont észrevehető.

Vicces megfigyelni az Effortless English-nél tanult néhány kacifántos szót a gyakorlatban – pl. mikor megtanultam az "unscrupulous" (ami lássuk be, nem túl gyakori az angol általános nyelvhasználatban), rögtön szembejött, ráadásul kétszer is egymás után (ha jól emlékszem, egy filmben, utána pedig egy cikkben) – persze valószínűleg csak arról van szó, hogy addig figyelmen kívül hagytam az ismeretlen szavakat, miután viszont már tudtam és értettem, egyből az aktív figyelem középpontjába került.

Hét	Adatok		Spanyol							195,2	Angol				167,5	Összesítés	
			Leeke 1	Idő	Leeke 2	Idő	Leeke 3	Idő	Leeke 4	Idő	Össz.	Leeke 1	Idő	Leeke 2	Idő	Össz.	Napi idő
27	2009.06.29	Hétfő	NISI14	20						20	EE Lvl 3. 13-14	80			80	100	Spanyol:
	2009.06.30	Kedd	NISI15	30				RS L3	30	60	EE Lvl 3. 13-14	60	VA.4.2,4/5	90	150	210	8.8
	2009.07.01	Szerda			Kreatív S. I.	40		RS L3	135	175	EE Lvl 3. 13-14	30			30	205	Angol:
	2009.07.02	Csütörtök			Kreatív S. I.	15		RS L3	30	45	EE Lvl 3. 13-14	30			30	75	7.6
	2009.07.03	Péntek	NISI16	20	Kreatív S. I.	45		RS L3	45	110	EE Lvl 3. 13-14	30	VA.4.2.6/7	45	75	185	
	2009.07.04	Szombat	NISI17	30	Kreatív S. I.	30		RS L3	30	90	EE Lvl 3. 13-14	30			30	120	Össz.:
	2009.07.05	Vasárnap			Kreatív S. I.	30				30	-				60	90	16.4

Effortless English összefoglaló – 3. szint 15-16. lecke

2009. július 13.

A 15. lecke: Thriving on chaos. Egy könyv címe, melyben világmegváltó dolgokat hallhatunk az életről, a világmindenségről, meg mindenről. Az anyag a következő szavakból áll össze:

revert, challenging, motion, having a hard time, relieve, chaos, trend, microphones, personalized, tough, entitled, thriving, to land on, sticking to, evolving, rapidly, overwhelming, pace, depressed, dig in, conservative, bitter, to keep up, reasonable, a recipe for failure, antithetical, principles, inflexible, limiting, adapt, circumstances, commitment, respectful, adaptable, society, tumultuous, age, reflection, theoretical, abstract, debate, concrete, grounded in, caught up in, speculation, tremendous, advantage, consequences, discover, innovation, label, so-called, reinforces, discard, rigid, churning, hyper speed, embrace, to enjoy the ride

16. lecke: TPR. Lényegében az Effortless English magvát alkotó dologról szól ez a lecke, megtudhatjuk belőle, hogy miért így kell nyelvet tanulni. Én mondjuk ezt egy kicsit előbb elmagyaráztam volna a tanulóknak, ha tanár lennék, de hát nem vagyok. Sebaj. A szavak:

dropping like flies, dropout, less than satisfactory, proficiency, standardized, proficient, experience, that is, at all costs, audio-lingual, grammar analysis, approaches, wide use, engaging in, pattern practice drills, theoretically, infinite, tpr, tprs, approximates, acquisition, receptive, respond, far in advance of, developed, approximate, delayed, extensively, internalized, beneficial, oral, comprehension, in sum, focus, supplement, major, go back to square one, extensive

A nagy tanulság az esetből: a 16. lecke kommentjében AJ Hoge rávilágít, hogy a nyelvtanítás történetmesélésen keresztül egy nagyon hatékony és eredményes módja a, hmmm, nyelvtanításnak. Főleg a kezdőknél. Amikor ezt hallottam, kissé azért méregbe gurultam. Valahogy éreztem én, hogy jó dolog ez az EE, de egy kicsit mégis lassúnak, és nem mindig helyénvalónak éreztem. Aztán rájöttem, hogy azért van, mert ez igazából a kezdő és középhaszadókhoz szóló tanítási módszer: villámgyorsan felhúzza egy stabil középhaszadó szintre a tanulót. Onnan azonban megáll egy kicsit a fejlődés. És hogy miért halad gyorsan az elején az ember? Mert a hülye történetekben rengeteg nyelvtant is megtanul észrevétlenül az ember. Hogy mikor kell folyamatos múltat használni, mikor hogyan kapcsolódnak a különböző igeidők, stb.

Viszont egy haladónak ezeket már illik zsigerből vágnia – és őt már inkább lassítja, az efféle

történetmesélés. Legalábbis én így vélem. Mindenféle szerénytelenség nélkül kijelenthetem, hogy elég jó az angolom, de jobbra, közel tökéletesre szeretném gyúrni, ezért is próbálkoztam az EE-vel. De azt hiszem valami más hiányzik nekem. Sajna nem tudom még, hogy mi az, de biztosan létezik. Mindenesetre jó dolog, hogy belefutottam az EE-be, mert elkezdtem alkalmazni a spanyolra, és remekül fog működni. Most állítom össze szépen saját magamnak a kis történeteket, aztán kedves spanyol mentorommal felmondatom szépen mp3-ba, és hallgatom őket orrba-szájba. Akkor látni fogom, hogy hogyan működik egy olyan nyelvnél, amit jóval kevésbé tudok. Szerítnem tuti módszer – egy bizonyos szintig. Meglátjuk meddig. Mert a spanyolok még nincs ott, mint az angolom.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

A 15. lecke: Thriving on chaos. Egy könyv címe, melyben világmegváltó dolgokat hallhatunk az életről, a világmindenségről, meg mindenről. Az anyag a következő szavakból áll össze:

revert, challenging, motion, having a hard time, relieve, chaos, trend, microphones, personalized, tough, entitled, thriving, to land on, sticking to, evolving, rapidly, overwhelming, pace, depressed, dig in, conservative, bitter, to keep up, reasonable, a recipe for failure, antithetical, principles, inflexible, limiting, adapt, circumstances, commitment, respectful, adaptable, society, tumultuous, age, reflection, theoretical, abstract, debate, concrete, grounded in, caught up in, speculation, tremendous, advantage, consequences, discover, innovation, label, so-called, reinforces, discard, rigid, churning, hyper speed, embrace, to enjoy the ride

16. lecke: TPR. Lényegében az Effortless English magvát alkotó dologról szól ez a lecke, megtudhatjuk belőle, hogy miért így kell nyelvet tanulni. Én mondjuk ezt egy kicsit előbb elmagyaráztam volna a tanulóknak, ha tanár lennék, de hát nem vagyok. Sebaj. A szavak:

dropping like flies, dropout, less than satisfactory, proficiency, standardized, proficient, experience, that is, at all costs, audio-lingual, grammar analysis, approaches, wide use, engaging in, pattern practice drills, theoretically, infinite, tpr, tprs, approximates, acquisition, receptive, respond, far in advance of, developed, approximate, delayed, extensively, internalized, beneficial, oral, comprehension, in sum, focus, supplement, major, go back to square one, extensive

A nagy tanulság az esetből: a 16. lecke kommentjében AJ Hoge rávilágít, hogy a nyelvoktatás történetmesélésen keresztül egy nagyon hatékony és eredményes módja a, hmmm, nyelvoktatásnak. Főleg a kezdőknél. Amikor ezt hallottam, kissé azért méregbe gurultam. Valahogy éreztem én, hogy jó dolog ez az EE, de egy kicsit mégis lassúnak, és nem mindig helyénvalónak éreztem. Aztán rájöttem, hogy azért van, mert ez igazából a kezdő és középhaladóknak szóló tanítási módszer: villámgyorsan felhúzza egy stabil középhaladó szintre a tanulót. Onnan azonban megáll egy kicsit a fejlődés. És hogy miért halad gyorsan az elején az ember? Mert a hülye történetekben rengeteg nyelvtant is megtanul észrevétlenül az ember. Hogy mikor kell folyamatos múltat használni, mikor hogyan kapcsolódnak a különböző igeidők, stb.

Viszont egy haladónak ezeket már illik zsigerből vágnia – és őt már inkább lassítja, az efféle történetmesélés. Legalábbis én így vélem. Mindenféle szerénytelenség nélkül kijelenthetem, hogy elég jó az angolom, de jobbra, közel tökéletesre szeretném gyúrni, ezért is próbálkoztam az EE-vel. De azt hiszem valami más hiányzik nekem. Sajna nem tudom még, hogy mi az, de biztosan létezik. Mindenesetre jó dolog, hogy belefutottam az EE-be, mert elkezdtem alkalmazni

a spanyolra, és remekül fog működni. Most állítom össze szépen saját magamnak a kis történeteket, aztán kedves spanyol mentorommal felmondatom szépen mp3-ba, és hallgatom őket orrba-szájba. Akkor látni fogom, hogy hogyan működik egy olyan nyelvnél, amit jóval kevésbé tudok. Szerítnem tuti módszer – egy bizonyos szintig. Meglátjuk meddig. Mert a spanyolok még nincs ott, mint az angolom.

Az Effortless English-ről szóló többi bejegyzés [itt](#) olvasható.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

Hatékony szótanulás

2009. július 15.

Minden nyelvtanuló előbb-utóbb beleütközik a szótanulás procedúrájába – a rettegett nyelvtan után ezt utálják általában a legjobban. Pedig lehet ezt szórakoztató, mi több, élvezetes módon is csinálni! A továbbiakban megpróbálom összefoglalni azokat a módszereket, amiket magam is próbáltam, és amiből kialakítottam a számomra legjobban működőt. Próbálok általánosságra törekedni és mindenki számára felhasználható dolgokat írni.

A hagyományos módszer

Bizonyára mindenkinek ismerős az általános iskolában alkalmazott szótárfüzet: középen kettéválasztott lap, bal oldalra az idegen nyelvű szó, jobb oldalra a magyar megfelelő – aztán lehet tanulni. Amíg ez a füzet másra nem szolgál, mint a szavak rendszerezetlen gyűjtése, addig ez teljesen oké. De hogy a füzetből hogyan tudjuk a leghatékonyabban betárazni a szavakat elménkbe, az már inkább technikai, semmint pedagógia kérdés. Lehet unalomig ismételni, "magolni", ismételni, oda-vissza lapozgatni, ismételtetni, míg az erőltetés hatására néhány szót véletlenül sikerül megjegyezni.

Ez minden, csak nem hatékony és nem élvezetes. Hány szót tudunk megjegyezni, mondjuk fél óra alatt? Hány szónak tudjuk a jelentését? Értjük azt, amit meg akarunk tanulni? Mennyi idő kell ahhoz, hogy 30 új szót megtanuljunk? Sajnálatos módon elég kétségbeejtő válaszokat várhatunk ezen égető kérdésekre.

Áttekintés

A szavak tanulásának módszere ott kezdődik, hogy meg kell értenünk: NEM a szavak hangalakját kell megtanulnunk – a szó mögött húzódó **jelentéstartalmat** kell megértenünk, ahhoz, hogy utána építőköcként használhassuk későbbi nyelvhasználatunk során. Ha nem értünk valamit, hogy várhatjuk el magunktól, hogy sikeresen tudjuk használni?

Ez talán egy számunkra teljesen idegen nyelven keresztül világíthatjuk meg a legjobban. Vegyük a kínai mandarint. Nyelvünk annyira messze esik a kínaitól, hogy semmiféle vonatkoztatási alappal nem rendelkezünk: nem tudunk szavakra asszociálni, alapvető felépítési különbségekből adódóan. Kínaiul (pinyin írással) a barát így van: péng. Tehát nekünk ezt a

furcsa hangzású szót kéne “bemagolni”, és minden alkalommal, mikor használni akarjuk, elő kéne rántani a tarsolyból. Azonban a péng nem egy egy szótagú, emelkedő tónusú szó, hanem egy jelentéssel bíró fogalom: két ember kölcsönös, szeretetre épülő, (általában) mégsem szexuális töltetű kapcsolatát jelenti. Egy olyan, a miénktől teljesen különböző (szándékosan nem írtam nehezebbet) nyelvben, mint a kínai, ha csak a hangalakok alapján akarnánk szavakat memorizálni, kb. 2,5 perc alatt adnánk fel ilyen irányú tanulmányainkat.

Kanyarodjunk vissza egy kicsit a gyakorlathoz: saját tapasztalat következik, mégpedig arról, hogy még a megértés sem elégséges, pusztán szükséges lépcsőfoka egy szó/fogalom megjegyzésének.

Mikor spanyolból egy új szóval találkoztam (és most kérem senki ne emlegesse, hogy a spanyol “könnyebb”, mert nem. Csak más.), azt szépen felvístem egy szótanuló kártyára, és alkalomadtán előrántottam és megnéztem, hogy emlékszem-e a jelentésre. 95%-ban nem ment. Egészen konkrétan, mikor a busuu.com-on csináltam az online leckéket, és ott találkoztam azzal a kifejezéssel, hogy “Jó étvágyat”, gyorsan kiírtam egy lapra, és mentem tovább. Szinte soha nem tudtam felidézni, hogy hogy van spanyolul ez a míves kifejezés. Miért nem? Noha a megértésem meg volt róla (hiszen tisztában vagyok vele, mit jelent az étkezés elején jó étvágyat kívánni), ám nem kapcsoltam hozzá semmihez. Nem volt, ami előírta, ami “kipiszkálja” elmémből a szót. Nem volt hozzá kontextus, nem volt “súlya” a dolognak. Nem volt az enyém. Ez a fogalom nem rendelkezett semmiféle érzelmi töltéssel számomra, tök érdektelen volt – annak ellenére, hogy tényleg tudni akartam. Hiányzott valami. A kapocs, ami ezeket a dolgokat összefogja.

A működő módszer

Tisztában vagyok vele, hogy az itt leírt dolgok 99%-a ismert, megfejtett, az univerzum nagy koponyái már évszázadokkal ezelőtt leírták, mindazonáltal merészelem venni a bátorságot, és összefoglalom (ha mást nem, magamnak), hogy én hogyan is jutottam el ide, hátha valaki másnak is hasznára válik még.

Ismert tény, hogy memóriánk vizuális, a képekként tárolt emlékeket sokkal könnyebben idézzük fel. Minél színesebb, érzelmmel telibb, annál könnyebben. Igen sok órát belefektettem, mire végre elhittem, hogy ez tényleg így van – de muszáj volt más módszereket is kipróbálni. Tehát egy konkrét példán keresztül próbálok meg levezetni az egyenletet.

A Rosetta Stone spanyol 3. szintjén tanuljuk meg a “hajó” szót (“velero”). Már aki megtanulja. Noha sikeresen felismertem a képeken a hajót (passzív tudás), ha nekem kellett megnevezni, hogy hogy van spanyolul ez a jármű, gyakorlatilag sosem jutott eszembe (aktív tudás). Mivel nem olyan ritka szó, ráadásul főnév, amit még csak ragozni sem nagyon kell, gondoltam belefektetek egy kis energiát, és megtanulom. Kissé mulatságosan hangozhat a következő sztori, de pontosan ezért működőképes:

Először is ugye tisztában vagyok vele, hogy a hajó az az eszköz, ami a vízen úszik, van vitorlája, és remekül lehet rajta naplementekor sörözni és pecázni különböző álló és folyó vizekben.

Ezután fogtam, és kettévágtam a szót: “vel” és “ero”. Az első kiejtése spanyolul valahol a “bel” és “bél” között van félúton. Hoppá, bél! Ez egy megfelelően gusztustalan szó ahhoz, hogy könnyű legyen asszociálni rá. Aztán jött az “ero”. Teljesen automatikusan, a hangalakból nekem az ugrott be, hogy “lelóg”. Lehet, hogy messze esik tőle, de hangzásra annyira nem. Mi több,

remekül lehet kombinálni a bél szóval, és ami a legfontosabb: nekem ez ugrott be. És ez a lényeg – hogy nekem mit jelent. Figyelem, 18 feletti tartalom következik.

Tehát jómagam igen nagy játékrajongó vagyok, nem vetem meg az erőszakos, néha már totális megszárlásba torkolló anyagokat sem. Ilyen volt Playstation-ön a [God of War](#) anyag. Van benne egy rész, mikor a főhős egy hajó árbócaról próbálja meg móresre tanítani a kétféjú sárkányt (hydra?). Elképzeltem, ahogy a hydra egy erélyes mozdulattal felhasítja Kratos hasát, majd lelöki az árbócról – ám, egy csúnya véletlen folytán emberünk belei rátekerednek a rúdra, és annál fogva lóg le onnan. A “belénél” fogva “lelóg”. Veleró. A hajó árbócaról. Megvan a kapocs. Direkt teszteltem utána, még aznap is, utána egy, kettő, három, öt nappal is, és mindannyiszor kristálytisztán előttem volt a szó. Az egy másik kérdés, hogy beszéd közben nincs annyi időnk, hogy felidézzük az egész történetet – ám ennek csökkentésére is léteznek remek jó módszerek, melyekről a későbbiekben szeretnék értekezni. A lényege ennek a technikának, hogy tudjuk a szót, az előhívásához kellő idő most nem lényeg. Csak ha egy szövegben olvassuk, akkor fel tudjuk idézni, hogy miről van szó. A sebesség most nem számít.

FRISSÍTÉS: Technikai helyesbítés: a veleró vitorlást jelent, nem hajót. Köszí Zsolti!

A legfontosabb dolog ennél a technikánál, hogy minél színesebb, ingergazdagabb, személyesebb legyen a sztori! És ez az, ahol számomra hibádzott a dolog. Régebben, mikor próbáltam használni ezt a technikát, csak gyorsan hozzárendeltem a szóhoz a legközelebbi eszembe jutó dolgot, aztán csodálkoztam, hogy egy nap múlva már nem emlékeztem rá.

A videojátékok számomra hatalmas érzelmi tartalommal rendelkeznek, ezért nem esik nehezemre elhelyezni bennük a különböző történeteket. Minél több ismerős dolog szerepel a sztoriban, annál könnyebb a dolgunk. Miután kigondoltuk a sztorit, szánjuk rá az időt, és színezzük ki! Mikor történik, hol történik, kik szerepelnek benne, miket látunk, hogy néz ki, ahol vagyunk, mennyi ideig történik, stb. Lényeg, hogy színes ÉS személyes legyen. Érdekeljen minket a dolog!

Azt gondolhatnánk, hogy ez rengeteg idő, és nem “éri meg” erre pazarolni azt. A valóságban azonban egy ilyen történet kiötlése, kiszínezése és fixálása nem több 1-2 percnél. Ahogy pedig egyre nagyobb gyakorlatot szerzünk benne, egyre gyorsabb lesz.

Mennyire időigényes ez a módszer?

Vegyük a legrosszabb esetet:

A beszélt angol nyelv 79,7%-át 2000 szó teszi ki – ez többé-kevésbé megfelel minden nyelvnek (az új-latin nyelveknél ez még kedvezőbb). Jómagam folyékony beszédre törekszem ezzel a projekttel, tehát azt mondhatom, hogy ez a 2000 szó nekem elég lesz. 2000 szó, mondjuk szorozva 2 perccel darabonként az 4000 perc. Ez órára átszámítva 66,6 óra, ami mondjuk napi egy óra tanulással számítva, bő két hónapon belül elsajátítható, kényelmes tempóban. Persze ezek sarkított eredmények, mert ugye az egyes szavak különböző jelentéseit nem veszi figyelembe (amik lényegében külön szónak számítanak), de azért mégis van képünk az egészről.

Hangsúlyoznám: ez a szavak megjegyzését, és nem a valós beszédekben való felhasználását segíti. Azzal később foglalkozunk.

Egyéb trükkök

Egy pár személyes trükköt még leírnék:

Az új-latin nyelveknél általában igen kellemetlen jelenség a főnevek neme (hím, nőnem, egyes esetekben még több is), ennek problémáját én a következőképpen hidaltam át: mivel spanyolban csak hím (el) és nőnem (la) van, ezért a választás igen egyszerű volt: ha egy szó hímnemű, akkor a sztoriban rossz idő van, villámok, vihar; ha nőnemű, akkor ragyogó napsütés, csodaszép báránnyelűk és pihe-puha szél lengedez.

Ezenkívül a ragozó nyelveknél ugye általában nem kellemes dolog a szóvégzések gyakori változása. Ez a spanyolban még nem is olyan vészes, mint mondjuk az oroszban. Én a következő technikát használtam:

Sok szó (például folyamatos jelenben) végződik -ido-ra. Ehhez kapcsoltam egy számomra jól ismert fogalmat (a [The IDOru](#) együtttest), majd ha egy szó erre végződik (pl. "Bienvenido" – "Isten hozott"), egyszerűen csak beleteszem a történetbe az együtttest. Mondjuk a háttérben az ő zenéjük szól, vagy az ő koncertjükön történik valami. Ennek analógiájára ki lehet alakítani a gyakori végzésekre egy-egy ilyen "jokert".

Lezárás

Foglaljuk tehát össze a dolog menetét:

1. Új szó – megérteni a szót/fogalmat
2. Valamiféle asszociációt találni hozzá (lehet hangalak is)
3. Történetet kreálni köré
4. A történetet rendesen kiszíneezni, egyénivé tenni
5. Élvezni az eljárás gyümölcsét

Effortless English összefoglaló – 3. szint 17-18. lecke

2009. július 21.

17. lecke: Our Universal Journey. Érdekes, bár számomra felháborítóan negatív hangvételű cikk. Nem szeretem, ha valaki megmagyarázza, hogy valamit hogy NEM lehet megcsinálni – még akkor sem, ha igaza van. Mindig a hogy LEHET szempontból kell szemlélni a dolgokat, különben nem jutunk, hogy stílszerű legyek, ötről a hatra. Nem is hallgattam meg egynél többször ezt a badarságot. Azért jó, hogy doktori címet kell ahhoz szerezni, hogy valaki ilyeneket írhasson.

A szavak:

incurable, tenuous, fragile, unpredictable, tumultuous, subject to, fatigue, have a handle on it,

tough, intellectually, impermanent, instinctively, persist, manipulate, have a strong influence on, the case, manipulation, best laid plans, catastrophic, security, conceivably, in the blink of an eye, appropriately, failure of nerve, adaptability, self-reliance, obsess over, overcome, confident, sense, circumstances, implies, task, to seek out, capacity, potentially, challenging, expands, concentrated, mythologist, the common thread, symbolic, face, challenges, wisdom, universal.

18. lecke: Validation. Ismét egy önfényező cikk, amiben AJ saját módszerének hatékonyságát bizonyítja, immáron számokkal. A szavak:

stacked, glance over, scores, pre-test, post-test, the course of, drawn to, dramatically more, a big jump, a traditional, approach, harangued, took my advice, faithfully, adolescent novels, jargon, exceptional, input, the bulk of, analysis, analyzing, drills, research, nag, cajole, comprehensible, thrilling, illustrated, quantitatively, in dramatic fashion, section, remaining, specifically studied, an isolated incident, replicate, findings, phenomenon, starkly, in person, quantitative, validation, exhort, plea, rely on

Közeledünk az Effortless ezen szintjének végéhez – ezen két leckéből sokat nem profitáltam, de ezt a számomra érdektelen témák és feleslegesen bonyolult szóhasználatnak köszönhető. Persze lehet, hogy csak én gondolom úgy, hogy előbb a “normál”, “hétköznapi” szavakat, szófordulatokat és helyzeteket kellene begyakorolni, és utána megtanulni olyan szavakat, mint “quantitative”, meg “instinctively” – mert bár nagyon jól hangzanak, ám ha kissé akadozó beszédünkbe még beleszövünk ilyen nagyinak tűnő szavakat, még nem fogunk jobbnak látszani, csak nevetségesebbnek. De ez csak az én véleményem.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

17. lecke: Our Universal Journey. Érdekes, bár számomra felháborítóan negatív hangvételű cikk. Nem szeretem, ha valaki megmagyarázza, hogy valamit hogy NEM lehet megcsinálni – még akkor sem, ha igaza van. Mindig a hogy LEHET szempontból kell szemlélni a dolgokat, különben nem jutunk, hogy stílszerű legyek, ötről a hatra. Nem is hallgattam meg egynél többször ezt a badarságot. Azért jó, hogy doktori címet kell ahhoz szerezni, hogy valaki ilyeneket írhasson.

A szavak:

incurable, tenuous, fragile, unpredictable, tumultuous, subject to, fatigue, have a handle on it, tough, intellectually, impermanent, instinctively, persist, manipulate, have a strong influence on, the case, manipulation, best laid plans, catastrophic, security, conceivably, in the blink of an eye, appropriately, failure of nerve, adaptability, self-reliance, obsess over, overcome, confident, sense, circumstances, implies, task, to seek out, capacity, potentially, challenging, expands, concentrated, mythologist, the common thread, symbolic, face, challenges, wisdom, universal.

18. lecke: Validation. Ismét egy önfényező cikk, amiben AJ saját módszerének hatékonyságát bizonyítja, immáron számokkal. A szavak:

stacked, glance over, scores, pre-test, post-test, the course of, drawn to, dramatically more, a big jump, a traditional, approach, harangued, took my advice, faithfully, adolescent novels, jargon, exceptional, input, the bulk of, analysis, analyzing, drills, research, nag, cajole, comprehensible, thrilling, illustrated, quantitatively, in dramatic fashion, section, remaining, specifically studied, an isolated incident, replicate, findings, phenomenon, starkly, in person,

quantitative, validation, exhort, plea, rely on

Közeledünk az Effortless ezen szintjének végéhez – ezen két leckéből sokat nem profitáltam, de ezt a számomra érdektelen témák és feleslegesen bonyolult szóhasználatnak köszönhető. Persze lehet, hogy csak én gondolom úgy, hogy előbb a “normál”, “hétköznapi” szavakat, szófordulatokat és helyzeteket kellene begyakorolni, és utána megtanulni olyan szavakat, mint “quantitative”, meg “instinctively” – mert bár nagyon jól hangzanak, ám ha kissé akadozó beszédünkbe még beleszövünk ilyen nagyonak tűnő szavakat, még nem fogunk jobbnak látszani, csak nevetségesebbnek. De ez csak az én véleményem.

Az Effortless English-ről szóló többi bejegyzés [itt](#) olvasható.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

Összefoglaló – 28. és 29. hét

2009. július 21.

Spanyol:

Befejeztem a Notes in Spanish "[Real Spanish Control](#)" anyagát, ami nagyon kellemes cucc, minden spanyolul tanulónak melegen ajánlott. Újabb elhaló kísérletet tettem a Rosetta Stone befejezésére, de megincsak kudarcba fulladt – majd a jövő héten. Talán.

Ezenkívül a legfontosabb az [ANKI](#) programnak a rendszeres használata. Ez egy csudijó, intelligens szótanuló-kártya program, ami képes arra, hogy minden kártyát a megfelelő időpontban toljon az arcunkba ahhoz, hogy még éppen ne felejtjük el. Egyelőre tesztelem, pár hiányossága ellenére nagyon tetszik a dolog, majd szeretnék róla többet is írni, amennyiben beválik. Ha nem, akkor lépünk tovább.

Fontosnak tartom még megjegyezni az Effortless Spanyol anyagot. Sajnos mint olyan, ez nem létezik, így kénytelen vagyok azt saját magamnak összekalapálni – amihez Arantza, natív spanyol hölgyemény, fog kellemetes hangjával asszisztálni. Többen kérdezték, hogy megosztom-e a dolgot másokkal is: a válasz, igen. Felteszem ide, mindenki okulására, hadd lássák, meg persze nekem is jó, ha van belőle visszajelzés. Egyúttal szeretném kijavítani benne az Effortless English-ben általam kifogásolt dolgokat. Egyelőre csak egy próba-lecke elkészítése zajlik, eredmények remélhetőleg már a héten lesznek.

Angol:

Az EE-nek nemsokára a végére érek, plusz belekezdtem a Villám Angol "Idiómák" lemezeibe, ami az előzőekkel ellentétben szerintem kifejezetten jó és használható.

A fő hír még angolilag, hogy [ennél](#) a cégnél fogok jómunkásemerkedni, az angol beszédet nem csak napi szinten, de elsődleges fegyverként fogom forgatni munkám során. Ennek ellenére nem szeretnék leállni az angol aktív fejlesztéséről. Csak még nem tudom, hogyan

tovább. Ötletek?

Hét	Adatok		Spanyol							215,9	Angol				181,5	Összesítés		
	Dátum	Nap	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Lecke 3	Idő	Lecke 4	Idő	Össz.	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Össz.	Napi idő	Heti idő
28	2009.07.06	Hétfő	NIS18	30	Kreatív S. I.	10	Synergy 1,2,3	60			100	EE Lvl 3.15-16	60			60	160	Spanyol:
	2009.07.07	Kedd	NIS19	10	Kreatív S. II.	30	Synergy 4	20	RS L3	30	90	EE Lvl 3.15-16	45			45	135	13.8
	2009.07.08	Szerda	NISRSC-M4	110	Kreatív S. II.	90			RS L3	65	255	EE Lvl 3.15-16	60			60	315	Angol:
	2009.07.09	Csütörtök	NISRSC-M5	190	Kreatív S. II.	10			RS L3	55	255	EE Lvl 3.15-16	30			30	285	7.5
	2009.07.10	Péntek	NISRSC-M6	20	Kreatív S. II.	15					35	EE Lvl 3.15-16	30	VA.4.2.8/9/10	135	165	200	
	2009.07.11	Szombat	ANKI	30	Kreatív S. II.	40					70	EE Lvl 3.15-16	30			30	100	Össz.:
	2009.07.12	Vasárnap	-		Kreatív S. II.	20					20	-	-			60	80	21.3
29	2009.07.13	Hétfő	ANKI	44	Kreatív S. II.	30			RS L3	55	129	EE Lvl 3.17-18	60			60	189	Spanyol:
	2009.07.14	Kedd	ANKI	26	Kreatív S. II.	50			RS L3	40	118	EE Lvl 3.17-18	30	VA.5.1.13/14	50	80	198	9.3
	2009.07.15	Szerda	ANKI	16	Kreatív S. II.	20					38	EE Lvl 3.17-18	30	VA.5.1.15/16	50	80	118	Angol:
	2009.07.16	Csütörtök	ANKI	16	Kreatív S. II.	30	NISI20	10			55	-	-			0	55	5.3
	2009.07.17	Péntek	ANKI	26	Kreatív S. III.	30	NISI21	20			76	EE Lvl 3.17-18	30			30	106	
	2009.07.18	Szombat	ANKI	23	Kreatív S. III.	50					73	-	-			0	73	Össz.:
	2009.07.19	Vasárnap	ANKI	21	Kreatív S. III.	45					66	EE Lvl 3.17-18	30			70	136	14.6

Effortless English összefoglaló – 3. szint 19-20. lecke

2009. július 27.

A 19. lecke címe: Vipassana, mely egy távolkeleti meditációs technikát takar.

stabbing, kidneys, unavoidable, scanned, searing, flesh, numb, ache, panic, butterflies in my stomach, gulped, sensations, advisors, flee, dispassionately, delved into, drained away, heaved, exhaled, wash through, crept, intense, vibration, escape, broke through, insight, consists of, systematic observation, variants, methods, transformations, intense, participants, theory, philosophy, unique aspect, donation, voluntary, coercion, sense, centered, initially, go out of the practice, as a result, volatile, unstable, gotten

A Mini-Storyban egy kutya és macska harcáról hallhatunk egy tál halért. A leckéhez tartozik kommentár is, amiben ennek a meditációs technikának mibenlétével ismerkedhetünk meg.

20. lecke: Worthy goals. Az utolsó leckeként egy kis ízelítőt kapunk abból, hogyan is született meg az Effortless English. Szavak:

trapped, staring, at a glacial pace, mind numbing, routine, miserable, inspiring, autonomy, degrading, comedy, captured, sterility, numbness, pointlessness, degradation, crushed, heartless, oppressive, face, misery, insincerity, drab, humiliation, quest, livelihood, search for, inspire, right livelihood, employee, administrators, element of, a whiff of, command, self-employment, principles, launched, sick of, useless, risk, follow my heart, to pursue, guarantees, spectre, hangs over you, worthy, goal, terrify, adventure, asking out, abroad, hesitated, accept, give up, antidote

És ezzel el is érkeztünk a harmadik szint végére. Az utolsó lecke tetszett, és különös módon a Mini-Story csak 5 perces volt – van egy olyan érzésem, hogy sokkal hosszabbnak nem is kell lennie.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

A 19. lecke címe: Vipassana, mely egy távolkeleti meditációs technikát takar.

stabbing, kidneys, unavoidable, scanned, searing, flesh, numb, ache, panic, butterflies in my stomach, gulped, sensations, advisors, flee, dispassionately, delved into, drained away, heaved, exhaled, wash through, crept, intense, vibration, escape, broke through, insight, consists of, systematic observation, variants, methods, transformations, intense, participants, theory, philosophy, unique aspect, donation, voluntary, coercion, sense, centered, initially, go out of the practice, as a result, volatile, unstable, gotten

A Mini-Storyban egy kutya és macska harcáról hallhatunk egy tál halért. A leckéhez tartozik kommentár is, amiben ennek a meditációs technikának mibenlétével ismerkedhetünk meg.

20. lecke: Worthy goals. Az utolsó leckeként egy kis ízelítőt kapunk abból, hogyan is született meg az Effortless English. Szavak:

trapped, staring, at a glacial pace, mind numbing, routine, miserable, inspiring, autonomy, degrading, comedy, captured, sterility, numbness, pointlessness, degradation, crushed, heartless, oppressive, face, misery, insincerity, drab, humiliation, quest, livelihood, search for, inspire, right livelihood, employee, administrators, element of, a whiff of, command, self-employment, principles, launched, sick of, useless, risk, follow my heart, to pursue, guarantees, spectre, hangs over you, worthy, goal, terrify, adventure, asking out, abroad, hesitated, accept, give up, antidote

És ezzel el is érkeztünk a harmadik szint végére. Az utolsó lecke tetszett, és különös módon a Mini-Story csak 5 perces volt – van egy olyan érzésem, hogy sokkal hosszabbnak nem is kell lennie.

Az Effortless English-ről szóló többi bejegyzés [itt](#) olvasható.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

Féléves összefoglaló

2009. július 28.

Arra gondoltam, hogy mivel a héten van a blog indulásának féléves évfordulója, a szokásos heti összefoglaló helyett kanyarítok egy féléves áttekintést. Imhol terül el:

Az öt év – öt nyelv célja

Meglehetősen beszédes cím, különösebb magyarázat talán nem is szükséges hozzá – hivatalosan január 25-étől számítom a projekt indulását, bár ez kissé fals, hiszen előtte is tanulgattam (ez a megfelelő szó) spanyolul, angolul pedig már tudtam. A jobb oldalon található számláló mutatja, hogy mikor fejeződik be a projekt, aminek bekövetkeztekor célom, hogy öt, a magyartól különböző, nyelven folyékonyan, különböző társadalmi szituációkban (de nem akadémikusi szinten) verbálisan kényelmesen helytálljak. Fő szempont volt még, hogy egyedül,

egyéni tanulással jussak el az áhított célhoz – ez persze nem lehetséges anyanyelvű barátok nélkül, de ez teljesen természetes. A blog ebben jegyzetelésül szolgál segítségemre, valamint remélem, hogy mások is profitálnak a dologból.

Itt szeretném megragadni az alkalmat, hogy egy kicsit fényezzem magam: noha a blog statisztikái nem verdesik az eget – ez nem is célja (nézzük csak meg [ezt](#) a posztot, ami kikerült az Index.hu főoldalára, majd megindult a szokásos flém-hullám) -, büszkeséggel tölt el a tudat, hogy több embernek nyújthattam közvetve vagy közvetlenül segítséget a nyelvtanulásban, annak megkezdésében, vagy motivációval annak folytatásában. És a dollármilliókat jelentő tízezres oldalátöltéseknél, bármilyen elcsépelten is hangzik, ez nekem sokkal többet ér. Köszönöm azoknak, akik szerény személyemhez fordultak tanáccsal, vagy segítségért – a jövőben is megteszek minden tőlem telhetőt, hogy a lehető leghasznosabb dolgok kerüljenek ide ki. Persze a postaláda mindenki előtt nyitva áll. És ha már ilyen érzelmes hangulatba kerültünk, szeretném kihangsúlyozni annak jelentőségét, hogy milyen csodálatos emberekkel sikerült megismerkednem ezen médiumon keresztül! Már megérte elindítani ezt az egészet (pedig a blog.hu blogmotor jónéhányszor elgondolkodtatott, hogy elhagyom a “csodálatos” hazai vizeket)!

Tehát a projekt több céllal is bővült: nem csak az öt nyelv elsajátítása szempont, hanem a segítségnyújtás is (szerény kereteim között), melynek jutalma az új kapcsolatok számának gyarapodása!

Kis kitérőnk után hadd magyarázzam meg a bizonyítványt: a tényleges spanyoltanulás valóban a blog indulásával esik egybe, angolul azonban, szerénytelenség nélkül, már akkor is elég jól tudtam. Viszont mégsem mondanám csalásnak az öt nyelvet, mert az angollal a 99%-os anyanyelvi cél a szint – tehát a tanulással nem csak hogy nem állhatok le, hanem jobban bele kell húznom.

Egy ilyen relatív dolognál, mint a nyelvtanulás, viszonylag nehéz mérhető értéket felvenni, amin keresztül a haladást lehet szemmel tartani – szubjektív dolog. Ennek ellenére azonban megpróbálom pár szóban összefoglalni, hogy mi történt az elmúlt félévben a két első nyelvben:

Spanyol

Rengeteg különböző módszert kipróbáltam az elmúlt fél évben, melyekről rendszeresen be is számoltam (egy csomóról viszont még nem!) – voltak zsákutcák, voltak kiváló dolgok, ez persze mind relatív: nekem jól működtek, másnak lehet, hogy kevésbé fog. Lényeg a lényeg: a fél év alatt heti 10-12 órát tudtam átlagban spanyolozásnak szentelni, amivel elértem egy stabil, középhaladó alattinak mondható szintet – ez nagyjából annyit tesz, hogy ha a tisztelt natívok hajlandóak kissé lejjebb venni a 200-as fordulattól, akkor a mindennapi helyzetek mondjuk 70%-át képes vagyok felfogni. A helyzetekre való reagálás még korántsem ilyen kényelmes, de a beszéd [fejlesztésének](#) éppen csak nekifogtam – de nem haladok rosszul. Fél éven belül el fogom érní a kitűzött célt, ebben biztos vagyok.

Ha esetleg Mexikó vagy Dél-Amerika egyéb zűrösebb területeire tévednék, már nem feltétlenül tudnának eladni szexrabszolgának, szókincsemet nagyjából 800-1000 szó közé teszem. Ennek megduplázása a cél, valamint magabiztos összefűzése.

Helyzetemet egy kissé megnehezíti, hogy szinte az összes otthon használható nyelvtanulási módszer kifulladás a kezdő szint tárgyalása után – innen már mindenkinek magának kell megtalálnia a hogyantovábbot, már ha akarja. Jogos lehet a feltevés, hogy ugorjunk egyből az

élő nyelv élvezeteibe: tévé, rádió, natív barátok, újság, stb. Ám ezek feltárásának is érdemes tematikus módon nekimenni, nem csak úgy – [Tim Ferris](#) már [bebizonyította](#), hogy egy ésszerű hozzáállással mennyivel megkönnyíthetjük a dolgunkat. Sajnos a “hogyan” pontosan nem írta le, de támpontokat adott, többek között ezekkel is szözmötölök mostanában – ha egyszer végre rátalálok a saját stílusomra, onnantól kezdve szentül hiszem, hogy rakétasebeséggel fogok fejlődni. Az elmúlt hét azért is sikerült olyan gyászosra tanulás szempontjából, mert ezeken a dolgokon törtem a fejemet. Lassan lesz eredménye.

Kifejezetten utálok a nyelvizsgákat és bizonyítványokat, meg a szintenkénti kategorizálást, éppen ezért nem is mondok olyat, hogy a középfokú feletti rész a célom fél éven belül – ez nem hiteles. Viszont a mindennapi helyzetekben a szövegértésemet (normál sebesség mellett) szeretném feltornáztatni 90%-ra, verbális kommunikációnak pedig kellemes folyást szeretnék adni, még ha nem is a leggyönyörűsebb óspanyol cirádákkal megtűzdelve. Első szempont mérésére egyszerű eszközt használok: bizonyára többen ismerik a “How I met your mother” című szituációs komédiát – nekem ez elég életszerű jelenetet tartalmaz ahhoz, hogy ha fél év múlva megnézem és értem a 90%-át, akkor azt mondhatom, hogy elértem a célokat. Utóbbira pedig csak egyetlen mód van: spanyol ajkú nyelvcseré társam, Arantza, élő szóban fog megpróbálni az idő lejártával. A célok megvannak, a helyes irány betájolva, vitorlát bonts!

Angol

Az angoltanulásom nagyjából 12 évvel ezelőtt kezdődött, mikor az általános iskolai németoktatástól úgy megcsömöröltem germánilag, hogy az első adandó alkalommal átnyergeltem az angolra. Műszaki középiskolától szokatlan módon magas óraszámokban tanultuk a nyelvet (heti 6 óra), és egy kiváló tanárt fogtunk ki – nem csak tanárnak, de embernek is nagyon jó volt, bátran mondhatom, hogy Fejes Norbert indított meg a nyelvek csodálatos útján. Szorgalmas diák voltam, két év tanulás után pedig iskolailag és testületileg alkalmam nyílt egy hónapot Finnországban eltölteni cserediákként, ami meghatározó élménnyel bírt nem csak nyelvtanulásomra, de életemre is. Igaz, hogy

Finnországban az angol nem hivatalos nyelv, de mindenki olyan magas szinten műveli, hogy igazából majdnem olyan volt, mintha natívak között lettünk volna – legalábbis a saját szintünkhöz képest. Az idegen nyelven való kommunikációra való kényszerítettség csodákra képes – és volt is. Hazajövetelem után pár hónapon belül minden különösebb nehézség nélkül középfokút csináltam (szóbelit – az írás számomra nem volt olyan fontos, csak így évek elteltével kezd egyre jelentősebbé válni). Az írásbelin ötödszöri nekifutásra sem engedtek át, érdekes módon mindig 58-59 pontom volt (60 ugye a határ), mikor kérvényeztem,

hogy hadd tekintsem meg a dolgozatomat, mondták, hogy erre két hónap múlva van lehetőségem. Mivel időközben a főiskolai diplomához elegendő lett a középfokú “A” vagy “B” vizsga, ezért úgy döntöttem: a Rigó utca felőlem akár fel is robbanhat, én többet be nem teszem oda a lábamat. Nincs szükségem papírokra, amik a nyelvtudásomat igazolják.

Nyelvgyarapodásomat jelentős mértékben köszönhetem a számítógépes játékoknak, valamint annak a ténynek, hogy 3 évig fordítóként dolgoztam, és dolgozgatok még a mai napig is – csodálatos szakma, hiszen ötvözi az otthonról dolgozás kényelmét a nyelvek és az írástudomány világával. Jelenleg a tolmácsi vizsga letételén gondolkozom, mert nagyon érdekel a szakma – tekintve, hogy Ausztráliában élek, ahol a magyarság száma nem is olyan kicsi, nem is lenne rossz dolog.

Angolomról állíthatom, hogy stabil felsőfok, mind a beszélt, mind az írott része – azonban, amint

azt már említettem, szeretném minél tökéletesebbre fejleszteni, amihez a különböző módszereket keresem. Sajnálatos módon nekem a szokásos dolgok nem működnek – nem érzek javulást attól, ha például sokat olvasok angolul. Ezért valami egyéni módszerrel próbálok majd rávilágítani a dologra, hogy hogyan lehet megugrani az utolsó lépcsőfokot – hogyan lehet majdnem anyanyelvű szintet elérni – záros határidőn belül. Egyelőre az Effortless English tűnik remekül működni – de sajnos már nem ezen a szinten. Viszont a spanyolom megturbózására remek támpontokkal szolgál. Angolozással nagyjából heti 6-8 órát töltöttem átlagban.

Lezárás

Nagyjából így állok most. A heti rendszerességű beszámolók megmaradnak, melyek várhatóan keddenként kerülnek ki. Természetesen továbbra is várok mindenféle tanácsot, hideget-meleget, szidást, elismerést, és persze sört minden mennyiségben lehet küldeni. A pilzeni típust kedvelem. Cím a szerkesztőségben.

(Mielőtt megvádolnának, hogy persze célszágban könnyű nyelvet tanulni, meg biztos az egész napom ezzel megy el: nos nem. Másfél állásban dolgozom, mellette pedig főiskolára járok – ez itt most nem önfényezés, csak egyszerűen annak bizonyítéka, hogy mindenre van idő, csak csinálni kell. A későbbiekben szeretnék erről külön írni.)

Féltetve a mókát, remélem, hogy hasznosnak ítéltetik ez a blog, várunk mindenkit szeretettel.

És hogy miért éppen “Öt év – öt nyelv”? Mert marha jól hangzik. És hogy miért ez az egész? Mert jó szórakozás.

Kiváló tisztelettel,

Bálint

Arra gondoltam, hogy mivel a héten van a blog indulásának féléves évfordulója, a szokásos heti összefoglaló helyett kanyarítok egy féléves áttekintést. Imhol kerül el:

Az öt év – öt nyelv célja

Meglehetősen beszédes cím, különösebb magyarázat talán nem is szükséges hozzá – hivatalosan január 25-étől számítom a projekt indulását, bár ez kissé fals, hiszen előtte is tanulgattam (ez a megfelelő szó) spanyolul, angolul pedig már tudtam. A jobb oldalon található számláló mutatja, hogy mikor fejeződik be a projekt, aminek bekövetkeztekor célom, hogy öt, a magyartól különböző, nyelven folyékonyan, különböző társadalmi szituációkban (de nem akadémikus szinten) verbálisan kényelmesen helytálljak. Fő szempont volt még, hogy egyedül, egyéni tanulással jussak el az áhított célhoz – ez persze nem lehetséges anyanyelvű barátok nélkül, de ez teljesen természetes. A blog ebben jegyzetelésül szolgál segítségemre, valamint remélem, hogy mások is profitálnak a dologból.

Itt szeretném megragadni az alkalmat, hogy egy kicsit fényezzem magam: noha a blog statisztikái nem verdesik az eget – ez nem is célja (nézzük csak meg [ezt](#) a posztot, ami kikerült az Index.hu főoldalára, majd megindult a szokásos flém-hullám) -, büszkeséggel tölt el a tudat, hogy több embernek nyújthattam közvetve vagy közvetlenül segítséget a nyelvtanulásban, annak megkezdésében, vagy motivációval annak folytatásában. És a dollármilliókat jelentő tízezres oldalletöltéseknél, bármilyen elcsépelten is hangzik, ez nekem sokkal többet ér.

Köszönöm azoknak, akik szerény személyemhez fordultak tanáccsal, vagy segítségért – a jövőben is megteszek minden tőlem telhetőt, hogy a lehető leghasznosabb dolgok kerüljenek ide ki. Persze a postaláda mindenki előtt nyitva áll. És ha már ilyen érzelmes hangulatba kerültünk, szeretném kihangsúlyozni annak jelentőségét, hogy milyen csodálatos emberekkel sikerült megismerkednem ezen médiumon keresztül! Már megérte elindítani ezt az egészet (pedig a blog.hu blogmotor jónéhányszor elgondolkodtatott, hogy elhagyom a "csodálatos" hazai vizeket)!

Tehát a projekt több céllal is bővült: nem csak az öt nyelv elsajátítása szempont, hanem a segítségnyújtás is (szerény kereteim között), melynek jutalma az új kapcsolatok számának gyarapodása!

Kis kitérőnk után hadd magyarázzam meg a bizonyítványt: a tényleges spanyoltanulás valóban a blog indulásával esik egybe, angolul azonban, szerénytelenség nélkül, már akkor is elég jól tudtam. Viszont mégsem mondanám csalásnak az öt nyelvet, mert az angollal a 99%-os anyanyelvi cél a szint – tehát a tanulással nem csak hogy nem állhatok le, hanem jobban bele kell húznom.

Egy ilyen relatív dolognál, mint a nyelvtanulás, viszonylag nehéz mérhető értéket felvenni, amin keresztül a haladást lehet szemmel tartani – szubjektív dolog. Ennek ellenére azonban megpróbálom pár szóban összefoglalni, hogy mi történt az elmúlt félévben a két első nyelvben:

Spanyol

Rengeteg különböző [módszert](#) kipróbáltam az elmúlt fél évben, melyekről rendszeresen be is számoltam (egy csomóról viszont még nem!) – voltak zsákutcák, voltak kiváló dolgok, ez persze mind relatív: nekem jól működtek, másnak lehet, hogy kevésbé fog. Lényeg a lényeg: a fél év alatt heti 10-12 órát tudtam átlagban spanyolozásnak szentelni, amivel elértem egy stabil, középhaladó alattinak mondható szintet – ez nagyjából annyit tesz, hogy ha a tisztelt natívok hajlandóak kissé lejjebb venni a 200-as fordulattól, akkor a mindennapi helyzetek mondjuk 70%-át képes vagyok felfogni. A helyzetekre való reagálás még korántsem ilyen kényelmes, de a beszéd [fejlesztésének](#) éppen csak nekifogtam – de nem haladok rosszul. Fél éven belül el fogom érni a kitűzött célt, ebben biztos vagyok.

Ha esetleg Mexikó vagy Dél-Amerika egyéb zűrösebb területeire tévednék, már nem feltétlenül tudnának eladni szexrabszolgának, szókimcsmet nagyjából 800-1000 szó közé teszem. Ennek megduplázása a cél, valamint magabiztos összefűzése.

Helyzetemet egy kissé megnehezíti, hogy szinte az összes otthon használható nyelvtanulási módszer kifulladás a kezdő szint tárgyalása után – innen már mindenkinek magának kell megtalálnia a hogyantovábbot, már ha akarja. Jogos lehet a feltevés, hogy ugorjunk egyből az élő nyelv élvezeteibe: tévé, rádió, natív barátok, újság, stb. Ám ezek feltárásának is érdemes tematikus módon nekimenni, nem csak úgy – [Tim Ferris](#) már [bebizonyította](#), hogy egy ésszerű hozzáállással mennyivel megkönnyíthetjük a dolgunkat. Sajnos a "hogyan" pontosan nem írta le, de támpontokat adott, többek között ezekkel is szöszmötölök mostanában – ha egyszer végre rátalálok a saját stílusomra, onnantól kezdve szentül hiszem, hogy rakétasebeséggel fogok fejlődni. Az elmúlt hét azért is sikerült olyan gyászosra tanulás szempontjából, mert ezeken a dolgokon törtem a fejemet. Lassan lesz eredménye.

Kifejezetten utálok a nyelvizsgákat és bizonyítványokat, meg a szintenkénti kategorizálást, éppen ezért nem is mondok olyat, hogy a középfokú feletti rész a célt fél éven belül – ez nem

hiteles. Viszont a mindennapi helyzetekben a szövegértésemet (normál sebesség mellett) szeretném feltornáztatni 90%-ra, verbális kommunikációmnak pedig kellemes folyást szeretnék adni, még ha nem is a leggyönyörűsebb óspanyol cirádákkal megtűzdelve. Első szempont mérésére egyszerű eszközt használok: bizonyára többen ismerik a "How I met your mother" című szituációs komédiát – nekem ez elég életszerű jelenetet tartalmaz ahhoz, hogy ha fél év múlva megnézem és értem a 90%-át, akkor azt mondhattam, hogy elértem a célokat. Utóbbira pedig csak egyetlen mód van: spanyol ajkú nyelvcsere társam, Arantza, élő szóban fog megbírálni az idő lejártával. A célok megvannak, a helyes irány betájolva, vitorlát bonts!

Angol

Az angoltanulásom nagyjából 12 évvel ezelőtt kezdődött, mikor az általános iskolai németoktatástól úgy megcsömöröltem germánilag, hogy az első adandó alkalommal átnyergeltem az angolra. Műszaki középiskolától szokatlan módon magas óraszámokban tanultuk a nyelvet (heti 6 óra), és egy kiváló tanárt fogtunk ki – nem csak tanárnak, de embernek is nagyon jó volt, bátran mondhatom, hogy Fejes Norbert indított meg a nyelvek csodálatos útján. Szorgalmas diák voltam, két év tanulás után pedig iskolailag és testületileg alkalmam nyílt egy hónapot Finnországban eltölteni cserediákként, ami meghatározó élménnyel bírt nem csak nyelvtanulásomra, de életemre is. Igaz, hogy

Finnországban az angol nem hivatalos nyelv, de mindenki olyan magas szinten műveli, hogy igazából majdnem olyan volt, mintha natívak között lettünk volna – legalábbis a saját szintünkhöz képest. Az idegen nyelven való kommunikációra való kényszerítettség csodákra képes – és volt is. Hazajövetelem után pár hónapon belül minden különösebb nehézség nélkül középfokú szintet csináltam (szóbelit – az írás számomra nem volt olyan fontos, csak így évek elteltével kezd egyre jelentősebbé válni). Az írásbelin ötödszöri nekifutásra sem engedtek át, érdekes módon mindig 58-59 pontom volt (60 ugye a határ), mikor kérvényeztem,

hogy hadd tekintsem meg a dolgozatomat, mondták, hogy erre két hónap múlva van lehetőségem. Mivel időközben a főiskolai diplomához elegendő lett a középfokú "A" vagy "B" vizsga, ezért úgy döntöttem: a Rigó utca felőlem akár fel is robbanhat, én többet be nem teszem oda a lábamat. Nincs szükségem papírokra, amik a nyelvtudásomat igazolják.

Nyelvgyarapodásomat jelentős mértékben köszönhetem a számítógépes játékoknak, valamint annak a ténynek, hogy 3 évig fordítóként dolgoztam, és dolgozgatok még a mai napig is – csodálatos szakma, hiszen ötvözi az otthonról dolgozás kényelmét a nyelvek és az írástudomány világával. Jelenleg a tolmácsi vizsga letételén gondolkozom, mert nagyon érdekel a szakma – tekintve, hogy Ausztráliában élek, ahol a magyarság száma nem is olyan kicsi, nem is lenne rossz dolog.

Angolomról állíthatom, hogy stabil felsőfok, mind a beszélt, mind az írott része – azonban, amint azt már említettem, szeretném minél tökéletesebbre fejleszteni, amihez a különböző módszereket keresem. Sajnálatos módon nekem a szokásos dolgok nem működnek – nem érzek javulást attól, ha például sokat olvasok angolul. Ezért valami egyéni módszerrel próbálok majd rávilágítani a dologra, hogy hogyan lehet megugrani az utolsó lépcsőfokot – hogyan lehet majdnem anyanyelvű szintet elérni – záros határidőn belül. Egyelőre az [Effortless English](#) tűnik remekül működőnek – de sajnos már nem ezen a szinten. Viszont a spanyolom megturbóztatására remek támpontokkal szolgál. Angolozással nagyjából heti 6-8 órát töltöttem általában.

Lezárás

Nagyjából így állok most. A heti rendszerességű beszámolók megmaradnak, melyek várhatóan keddenként kerülnek ki. Természetesen továbbra is várok mindenféle tanácsot, hideget-meleget, szidást, elismerést, és persze sört minden mennyiségben lehet küldeni. A pilzeni típust kedvelem. Cím a szerkesztőségben.

(Mielőtt megvádolnának, hogy persze célországban könnyű nyelvet tanulni, meg biztos az egész napom ezzel megy el: nos nem. Másfél állásban dolgozom, mellette pedig főiskolára járok – ez itt most nem önfényezés, csak egyszerűen annak bizonyítéka, hogy mindenre van idő, csak csinálni kell. A későbbiekben szeretnék erről külön írni.)

Félretéve a mókát, remélem, hogy hasznosnak ítéltetik ez a blog, várunk mindenkit szeretettel.

És hogy miért éppen "Öt év – öt nyelv"? Mert marha jól hangzik. És hogy miért ez az egész? Mert jó szórakozás.

Kiváló tisztelettel,

Bálint

Effortless English összefoglaló – bónusz lecke

2009. augusztus 3.

Na, kérném tisztelettel, a végére értünk Effortless English kalandjainknak – egy utolsó lecke maradt hátra. Egészen pontosan három lecke, de ez egybe van gyúrva. Nem másról van szó, mint a Hitch nevű filmről, Will Smith főszereplésével.

És hogy hogyan lehet egy filmből EE anyagot csinálni? Hát ez egy jó kérdés. Mindhárom leckében van egy kb. 2 perces részlet a filmből (persze csak a hang), amihez ugyanúgy tartozik szómagyarázat, majd pedig jöhetnek a rá épülő Mini-Story-k. A kommentekben hallhatunk arról, hogy miért is jó így nyelvet tanulni (amivel magam is messzemenőkéig egyetértek) – mert a beszélt angolt, a mindennapi angolt tárgyalja, nem pedig a tintaszagú könyvangolt, amit a tanfolyamtermeken kívül sehol nem használnak.

A magam részéről elszórakozgattam a leckével, ám egyúttal örülök is, hogy lezártam az Effortless English-t – jobban tudok koncentrálni a spanyolra.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

Na, kérném tisztelettel, a végére értünk Effortless English kalandjainknak – egy utolsó lecke maradt hátra. Egészen pontosan három lecke, de ez egybe van gyúrva. Nem másról van szó, mint a Hitch nevű filmről, Will Smith főszereplésével.

És hogy hogyan lehet egy filmből EE anyagot csinálni? Hát ez egy jó kérdés. Mindhárom

leckében van egy kb. 2 perces részlet a filmből (persze csak a hang), amihez ugyanúgy tartozik szómagyarázat, majd pedig jöhetnek a rá épülő Mini-Story-k. A kommentekben hallhatunk arról, hogy miért is jó így nyelvet tanulni (amivel magam is messzemenőig egyetértek) – mert a beszélt angolt, a mindennapi angolt tárgyalja, nem pedig a tintaszagú könyvangolt, amit a tanfolyamtermeken kívül sehol nem használnak.

A magam részéről elszórakozgattam a leckével, ám egyúttal örülök is, hogy lezártam az Effortless English-t – jobban tudok koncentrálni a spanyolra.

Az Effortless English-ről szóló többi bejegyzés [itt](#) olvasható.

Az eredeti [Effortless English anyagot ezen a linken tudod megvenni](#), aki megpróbálná, ossza meg velem is tapasztalatait. Jó tanulást!

Összefoglaló – 30. és 31. hét

2009. augusztus 4.

Az elmúlt két hét legjelentősebb eseménye angol szempontból, hogy lezártam az Effortless English-t, spanyolilag meg elkezdtem használni az [Anki](#) nevű szótanulókártya-programot (ennek a szónak a helyesírásában nem vagyok teljesen biztos), aminek az a lényege, hogy az általunk feljegyzett szavakat/mondatokat/kifejezéseket pontosan a legjobb időben mutatja nekünk – mikor már majdnem elfelejtenénk. Szándékozom róla írni még, ám [itt](#) található egy jó kis összefoglaló, ami egyben a módszert is ismerteti.

Ezenkívül próbálom magam minél több oldalról körbe venni a spanyollal, most hogy már tudok rá koncentrálni – egyelőre befejeztem az aktív angolozást. Persze, ha valami jó anyagba belebotlom, akkor újrazedem.

Végül a táblázat:

Hét	Adatok		Spanyol								229,6	Angol				184,3	Összesítés	
	Dátum	Nap	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Lecke 3	Idő	Lecke 4	Idő	Össz.	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Össz.	Napi idő	Heti idő
30	2009.07.20	Hétfő	ANKI	15	Kreatív S. III.	10					25	EE Lvl 3.19-20	70			70	95	Spanyol:
	2009.07.21	Kedd	ANKI	9	Kreatív S. III.	45					54	EE Lvl 3.19-20	40			40	94	2.0
	2009.07.22	Szerda	-	-	-	-					0	-				0	0	Angol:
	2009.07.23	Csütörtök	ANKI	20							20					0	20	2.7
	2009.07.24	Péntek	ANKI	20							20					0	20	
	2009.07.25	Szombat	ANKI	16	Kreatív S. III.	20					36	EE Lvl 3.19-20	30			30	66	Össz.:
2009.07.26	Vasárnap	ANKI	10							19	EE Lvl 3.19-20	20			20	30	5.0	
31	2009.07.27	Hétfő	ANKI	10							10	EE Lvl 4.1-2-3	20			20	30	Spanyol:
	2009.07.28	Kedd	ANKI	1	Kreatív S. III.	10					11	EE Lvl 4.1-2-3	20			20	31	9.5
	2009.07.29	Szerda	ANKI	24	Kreatív S. III.	60					84	EE Lvl 4.1-2-3	20			20	104	Angol:
	2009.07.30	Csütörtök	ANKI	18	Kreatív S. IV.	80					98	EE Lvl 4.1-2-3	20			20	118	1.3
	2009.07.31	Péntek	ANKI	20	Kreatív S. IV.	80	NSI22	10			110					0	110	
	2009.08.01	Szombat	ANKI	25	Kreatív S. IV.	80	NSI23	20			105					0	105	Össz.:
	2009.08.02	Vasárnap	-	-	Kreatív S. V.	80	NSI24	30	NSB	40	160					0	160	10.0

Összefoglaló – 32. hét

2009. augusztus 11.

Egy jó ideje most fordul elő először, hogy nem tanultam szándékosan angolul, csak és kizárólag a spanyolra koncentráltam. Véleményem szerint meg is van az eredménye. Elsősorban a kreatív spanyolra feküdtem rá, aminek immáron hatodik fejezetét gyűröm (összesen 12 részből áll), valamint alkalomadtán egy-egy új [Notes in Spanish](#) középhaladó epizódot is meghallgatok, amit témától függően egészen jól megérték már.

Emellett a kezdő szint összes leckéjét is újra végighallgatom üres perceimben – jó érzéssel tölt el, hogy ezek már tényleg „könnyűnek” számítanak, nem kell erőlködnöm, hogy értsem őket. Fizikailag ugyan nem nagyon mérhető a dolog, de emlékszem, mikor februárban hallgattam még ezeket, bizony nem érttem mindent, és nehezebben is ment. Szóval haladunk, kérem tisztelettel. Kerek tíz órát sikerült a spanyolnak szentelnem az elmúlt héten, aminél egy kicsit többet szeretnék, de sajnos időből most csak ennyire futja. Időmenedzsmentemet már a végletekig kihegyeztem, gyakorlatilag egyetlen üres pillanat sincs – amikor csak lehet, tanulok. Le kellene szokni az alvásról. Mindenesetre nem állok rosszul, amint a táblázat is mutatja, közelíték a 250 befektetett órához.

Hét	Adatok		Spanyol							239,6	Angol				184,3	Összesítés		
	Dátum	Nap	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Lecke 3	Idő	Lecke 4	Idő	Össz.	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Össz.	Napi idő	Heti idő
32	2009.08.03	Hétfő	ANKI	25	Kreatív S. V.	40	NISI25	20	NISB	20	110					0	110	Spanyol:
	2009.08.04	Kedd	ANKI	25	Kreatív S. V.	20			NISB	60	105					0	105	10.1
	2009.08.05	Szerda	ANKI	25	Kreatív S. V.	80	NISI26	10			115					0	115	Angol:
	2009.08.06	Csütörtök	ANKI	10	Kreatív S. VI.	70	NISI27	20	NISB	30	130					0	130	0.0
	2009.08.07	Péntek	ANKI	10	Kreatív S. VI.	10					20					0	20	
	2009.08.08	Szombat	ANKI	18	Kreatív S. VI.	35	NISI28	20	NISB	20	93					0	93	Össz.:
	2009.08.09	Vasárnap	ANKI	10	Kreatív S. VI.	25					35					0	35	10.1

Alapelvek

2009. augusztus 20.

Kérem tisztelettel a blog.hu nem akarja, hogy az ember felelős blogger legyen, egyszerűen mikor leülök írni valamit, mindig vagy karbantartás van, vagy csak egyszerűen nem hajlandó befogadni, amit írok és hibára hivatkozva elhajt melegebb éghajlatra. Mindezt nem sopánkodásból akarom írni, csak mentegetőzöm a tartalmas irományok hiánya miatt. De így legalább van mire fogni.

Szóval mostanság rengeteg időt szenteltem a nyelvtanulási technikák tanulmányozásának, hogy szűkíthessem a kört – mi az ami nekem jó, és mi az, ami kevésbé. Kezd is szűkülni a dolog, ahogyan kell. Csak gondoltam addig nem untatok vele senkit, amíg valami kézzel fogható nincs. Mindenesetre arra már rájöttem, hogy nem érdemes semmit leírni, hogy „ez má’ pedig kerek-perec így van és kész”, mert általában a rá következő nap rájövök, hogy mégsem.

Röviden vázolnám, hogy jelenleg hol tartok: eredeti (blog indulása előtti időről beszélünk ehelyütt) elképzelésem szerint valami olyasmi módszert szerettem volna fellelni az internet eldugott zugaiban, amivel a gyerekekhez hasonlóan akumulálhatom a tudást. Tudom, közhely, meg elég gázos terület, hiszen még a nagy koponyák is egymást gyalázzák a különböző teóriákkal, így nem hogy egységes tematika és megfejtés nem létezik, de még nagyjából egy irányba mutató vélemények sem. Éppen ezért az egyszeri tanulóknak marad a „kpróbálom – ha működik jó, ha nem működik nem jó” körhinta.

Aztán ráakadtam Tim Ferris jó munkásemler [írásaira](#), amiben pimaszul kijelenti (mi több, be is bizonyítja), hogy biza 3-12 hónap alatt minden nyelvet meg lehet tanulni 90%-os teljesítménnyel. Az elmélet szerint ízekre bontja a nyelvet, majd a kis darabkákat egyenként emésztli meg, legvégül összekalapálja egy egészé és csodálatos folyamba önti. Kár, hogy azt nem részletezi, hogy hogyan. Csak morzsákat vet a pórnépnek, és hát nincs mindenkinek pár éve rá, hogy kísérletezgesen (mint ahogy neki volt).

Ekkor határoztam el, hogy ha már úgyis csak fél évem van az első nyelv sikeres befogadásáig, jobb ha felkötöm a felkötőnivalót és megpróbálom alkalmazni a módszerét – azaz menjünk neki technikai oldalról a dolognak, ahelyett, hogy a kényelmes „majd úgy, mint a gyerekek” módszerrel bohóckodnék mondjuk nyelvenként öt, de minimum három évet.

Ekkor viszont további olvasmányokra és cikkekre bukkantam, miszerint a nem megfelelő módszerrel való tanulás kárt tesz a tudásban, későbbi haladásunkra lesz rossz hatással. Megint ott voltam, ahonnan elindultam. Magyarán szólva: ne csináljak semmit, mert jó esetben is csak stagnálok, rossz esetben még el is rontom a meg sem lévő nyelvtudásomat.

A 22-es csapdjából csak a valamelyik irányba való elmozdulással tudom elképzelni az egyről-kettőre jutást. Eképpen úgy gondoltam, hogy a két dolgot egymásnak eresztsem (technikai tanulás vs. gyermeki tanulás) és megpróbálom mindkettőből a legjobbat magamévá tenni.

A következő alapelvek szerint kívánok haladni:

- Csak és kizárólag jót/helyeset akarok megtanulni, aminek helyességében csak a kétely szikrája is felmerül – kuka.
- Abból indulok ki, hogy a tudás nem lehet rossz – tehát attól nem lehetek hátrányban, hogy valamit tudok (pl.: nyelvtan, ami a „gyerekek tanulási módszerét” támogatók szerint a későbbiekben lelassít, mi több, káros hatással van a tudásra)
- Meg sem fordult a fejemben, hogy a maradék öt hónap ne lenne elegendő a kitűzött cél elérésére (ha meg kicsit csúszik a dolog, nem baj, majd a többi nyelvnél behozom a lemaradást)
- Csak olyan módszert vagyok hajlandó elfogadni, amit hitelt érdemlően bizonyítottak (értsd: meggyőződtem róla, hogy az általam felállított követelményeknek 100%-ig megfelel). Ennek értelmében nincs értelme nyelvvizsgákról és lingvisztikai szakkifejezésekről beszélni, mert az mind szép és jó, csak kb. annyi köze van a nyelvtanuláshoz, mint.

Egyetlen szépséghibája a dolognak, hogy a próbálgatás időbe kerül, abból pedig ugye mint tudjuk, sosincs elég. Mi több, az itt leírtak nem garantált módszerek arra, hogy bárki másnak ugyanígy működik. Amennyiben mégis, a söröket a szerkesztőségbe tessenek küldeni. Köszönöm.

A következő hetekben szeretnék pár elmaradt posztot is kihegeszteni ide (főleg tesztek, másrészt még egy pár saját gondolatot) – kérem, maradjanak vonalban.

Összefoglaló – 33-34. hét

2009. augusztus 25.

Két hetes összefoglalónk következik. Legfontosabbnak azt tekintem, hogy végigértem a Notes in Spanish intermediate podcastjain. Általában minden nap egyet hallgattam meg, igyekeztem minél többször. Aztán így a vége felé csapott belém a felismerés, hogy hé! én ennek jó részét értem! Rendkívüli elégedettséggel töltött el a gondolat, persze nem szabad elbízni magam, megerősítésnek azonban kiváló volt. Látszik a befektetett munka és ez jó.

Új szórakozást találtam magamnak – ha egy spanyol mondat megtetszett valahol (bárhon), akkor azt feljegyeztem magamnak és bevéstem az Ankiba. Hogy ez miért jó, arról majd később. Persze az Ankit folyamatosan használom a Notes in Spanish-ból kibányászott mondatokkal is, jelenleg a kezdő szint közepe felé járok a kijegyzetelésben, naponta 66 új mondatot ismételek át az Ankival, de mellette persze hallgatom magukat az eredeti podcastokat. A megértésük semmiféle problémát nem okoz, mindössze a helyes formulákra figyelek, hogy mit, hogyan, mikor illik/kell mondani.

Kreatív Spanyolilag már a 9. fejezetnél tartok, azonban nem úgy használom, mint azt előírták (jó okkal). Egyszerűen csak végigmegyek a spanyol mondatokon és megnézem, hogy értem-e őket. Nem próbálok meg emlékezni rájuk, vagy dekódolni őket. És ha valamelyik mondatot hasznosnak találom, megy az Ankiba. Sajna a KS bőven meg van hintve hibával, ezért fenntartással kezelem, de azért jobb, mint a semmi.

Nekiálltam a Harry Potter első részének is spanyolul – a sztorit már ismerem, tehát sejtésem van róla, hogy miről szólnak a dolgok, és örömmel látom, hogy a szöveg legalább 40%-át minden nehézség és szótárazás nélkül értem (szinte soha semmihez nem használok szótárt, csak kontextusból akarom megérteni a dolgokat – és meglepő módon remekül működik! Ha az ember ugye rá van kényszerítve, megy az!). Természetesen a tetszetősebb mondatok itt is repülnek befele az Ankiba.

Sajna a heti 12 óra tanulást (ami mondjuk nincs napi 2 óra) nem tudom feljebb tornászni, ezért még jobban rá akarok állni a spanyol környezet kialakítására. Erről is részletesebben egy kicsit később. Végül a táblázat:

Hét	Adatok		Spanyol							265,0	Angol			184,3	Összesítés			
	Dátum	Nap	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Lecke 3	Idő	Lecke 4	Idő	Össz.	Lecke 1	Idő	Lecke 2	Idő	Össz.	Napi idő	Heti idő
33	2009.08.10	Hétfő	ANIKI	29	Kreatív S. VI.	70					99						99	Spanyol:
	2009.08.11	Kedd	ANIKI	28	Kreatív S. VI.	50	NISI29/30	60	NISB	20	158						158	11,9
	2009.08.12	Szerda	ANIKI	28	Kreatív S. VI.	45	NISI31	20			93						93	Angol:
	2009.08.13	Csütörtök	ANIKI	35	Kreatív S. VI.	20					55						55	0,0
	2009.08.14	Péntek	ANIKI	20	Mondatok	120	NISI32	20			160						160	
	2009.08.15	Szombat	ANIKI	30	Mondatok	30	NISI35	20			80						80	Össz.:
	2009.08.16	Vasárnap	ANIKI	20	Mondatok	20			NISB	30	70						70	11,9
34	2009.08.17	Hétfő	ANIKI	28	Mondatok	80	NISI37	10			118						118	Spanyol:
	2009.08.18	Kedd	ANIKI	19	Kreatív S. VIII	180	NISI38	10			209						209	11,5
	2009.08.19	Szerda	ANIKI	30	Kreatív S. VIII	70	NISI39	20			120						120	Angol:
	2009.08.20	Csütörtök	-		Kreatív S. VIII	30	NISI40	40			70						70	0,0
	2009.08.21	Péntek	-		Kreatív S. VIII	30	NISI41	20			50						50	
	2009.08.22	Szombat	-		Mondatok	45	NISI42	30			75						75	Össz.:
	2009.08.23	Vasárnap	ANIKI	19			NISI43/44/45	30			49						49	11,5

Hogyan lehet napi 2 órát nyelvtanulásra fordítani?

2009. augusztus 29.

Ahogy így visszanezsem az elmúlt hónapok statisztikáit, egyeseknek esetleg úgy tűnhet, hogy nekem jobb dolgom sincs, mint egész nap nyelvet tanulni.

Sajnos ez az igazságtól nagyon messze áll, ezért az Öt év – öt nyelv projekt sikeres kivitelezéséhez az időmenedzsment csodálatos világát kell erőteljesen tanulmányoznom, hogy ötről a hatra jussak. Vagy legalább egyről a kettőre.

Mindaz csak azért jött most fel, mert többen írták már és kérdezték, hogy én miként osztom be az időmet. A következőkben egy kis összefoglalót készülök ide kanyarítani, amiből hátha más is hasznos dolgokat tud leszűrni magának. Persze semmiféle világmegváltó megfejtés nincs az itt leírtakban, egész egyszerűen csak azt használom, amit már okos emberek kitaláltak – mert ugye felesleges újra feltalálni a kereket.

Egy átlagos nap a nyelvtanulásra

.

Az itt következő napom nem mondható átlagosnak, általában ennyire azért nem zsúfolt, az itt leírtakban mindössze azt szeretném vázolni, hogy szinte minden helyzetben és esetben lehet tanulni – már ha akar az ember.

Tehát reggeli kelés és koffeinmérgező hűrolvasások után felcsapom az [Ankit](#), amivel 10 percet szütyögök – ezzel nem érek a napi ismétlés végére, csak egy általános átfutásra jó. Fürdés közben mehet valami kis zene (mondjuk legyen [Ska-P](#), mert az jó), majd nekiesek az egyes számú munkámnak (fordítás).

A monitor mellé ki van téve a [Kreatív Spanyol](#) egy-egy lapja, és míg a gép a mentést végzi, vagy egy új weboldalt tölt be én megnézek két-három mondatot/szót. Ez az egész délelőtti fordítás során is minimum 3 lapnyi haladást jelent az anyagban.

Délben nekiesek az ebédfabrikálásnak – közben zúg a fülemben mp3 lejátszóról valami spanyol szöveg. [Notes in Spanish](#) anyag, [podcast](#), Harry Potter, esetleg spanyol zene.

Dél körül megindulok bevenni a főiskola bátyáit, valamint magamévá tenni az aznapi tananyagot (áttételesen van köze a nyelvekhez – mondhatnók szintetikusán: programozást tanulok) – továbbra is hallgatók valami spanyol anyagot – [Pimsleurt](#), [Michel Thomast](#), esetleg a Kreatív Spanyolt forgatom. A jegyzetelés miatt nem aggódom, hiszen már régen bebizonyosodott, hogy semmi szükség rá. Ha az embernek napi kapcsolata van a nyelvvel, minden a helyén lesz idővel – még hozzá nem is olyan hosszú idő után! Semmi szükség erőlködésre, jegyzetelésre, csak élvezem a leckéket.

Mikor gépközelben vagyok és ismételni támad kedvem, de nincs nálam a laptopom, elég csak felcsapni az [Anki online verzióját](#), ahová kártyáinkat automatikusan szinkronizálja a program, így csak netelés kell és máris tanulhatunk.

Nem kell sok, csak pár perc, ebből mondjuk 4-5 alkalom az egész napos okítás során. Szünetben diskurzus a csoporttársakkal (sajnos nincs Spanyol, csak két Brazil. Lehet, hogy a portugál lesz a következő nyelv?), majd irány a kettes számú vágóhíd (irodarabszolga) – mivel sűrű a program, ezért autóval kell mennem, ahol szintén remek alkalom nyílik a podcastok hallgatására – persze azért nem árt figyelni az útra sem.

De azért a háttérben mehet a dolog. Ha effektíve nem is figyelek a szövegre, ha a háttérben megy, abból baj nem lehet. Ha mást nem, legalább az intonációt szokom.

Munka közben folytatom az elcsent másodpercek felhasználását – két ügy között átnézek pár sort a Kreatív Spanyolból, szünetben diskurzus a munkatársakkal (angolul), majd hazafelé szintén még mehet valami spanyol zene, levezetőnek. Itthon egy laza Anki futam még, nem több 10 percnél.

Fürdés, fogmosás, borotválkozás közben is szól a spanyol zene. Lefekvés előtt még némi Harry Potter olvasás (szigorúan spanyolul), nem több egy-két oldalnál.

Mikor összeadom a számokat, a nap végére kijön 1,5-2 óra. És merem állítani, hogy sokkal hasznosabb így „szétdarabolva” tanulni – egyszerűen megszokjuk, hogy több felé figyeljünk és nem fog gondot okozni az egyik nyelvről a másikra váltani. Akkor haladunk jól, ha lefekvés előtt már spanyolul akarunk jóéjt kívánni kedvesünknek.

Nyilván egyfajta elkötelezettséget igényel a dolog, mindenesetre a saját példámon látom, hogy működik. Effektíve nincs olyan, hogy tanulási idő, mikor leülnék és felcsapnám a szótárakat (más kérdés, hogy nem használok szótárt, vagy csak nagyon ritkán).

Ezer meg ezer módja nyílik az idő hatékony kihasználásának – csak néhányat említettem, én ezeket használom, de tovább és tovább lehet fejleszteni. Például ha az utcán sétálok és meg kell állnom a zebránál, már reflexből nyúlok a [szótanuló kártyák](#) után – amíg zöldre vált a lámpa, átnézek öt kártyát.

A későbbiekben még szeretnék írni az idő hatékony beosztásáról, mert ez véleményem szerint rettentő fontossággal bír – és persze nem csak nyelvtanulás szempontjából.

Összefoglaló – 35-36. hét

2009. szeptember 8.

Azt hiszem áttérek a kétheti összefoglalóra, mint ahogy azt már meg is tettem. Az elmúlt két hétben a következő dolgok törpéntek:

A Kreatív Spanyolnak majdnem a végére értem, a héten szándékozok végighasítani rajta és írni belőle egy vaskos összefoglalót, becsszóra. Ami ennél sokkal fontosabb, hogy a Notes in Spanish középhaladó podcastjain is végigértem és nekimentem a haladóknak.

Megdöbbenésemre mindenféle nehézség nélkül tudom követni a beszélgetés folyását, persze nem értek minden szót és mondatot, de úgy általában képben vagyok a dologgal. Úgy látszik a masszív input elve jól működik – minél többet hallgat az ember ismerős szövegeket, annál több dolgot képes felismerni más szövegekben.

A podcastok úgy látszik jól vannak felépítve, mert az elmúlt 8 hónapban, amióta spanyolt tanulok, nagyjából 3 ujjamon meg tudom számolni, hogy hányszor használtam szótárt. Egyszerűen minden kijön a kontextusból. És ezer százalék, hogy sokkal jobban meg is marad így a dolog.

Nekiálltam nézni a How I met your mother sorozatot (persze spanyolul), ami az eredeti angol után meglehetősen furcsa volt, de nem volt nehéz hozzászokni. Az eredeti történetet ismertem, így az sokat segített a megértésben, és már most egy csomó dolgot tanultam belőlük – pedig semmi mást nem csináltam, csak filmet néztem, azaz szórakoztam.

Egy lépéssel azért tovább mentem ennél: [ezt](#) a programot használva kiemeltem a videókból a hanganyagot mp3 formátumban, rápaszíroztam őket az mp3 lejátszóra, és bárhová mentem, hallgattam őket. Ezeket az órákat nem örökítettem meg a statisztikában, mert nem feltétlenül aktív hallgatás volt, de mindig ott duruzsolt a fülemben. És nagyon jól működik! Miután egyszer láttam a videót, a hallgatás alapján is könnyen fel tudom idézni a helyzeteket, sőt, még jobban tudok figyelni a hallgatásra. Egyszerűen zseniális, hogy mennyire egyszerűen és jól lehet így fejleszteni a hallgatási képességet. Javallott módszer.

Olvasgatom a Harry Pottert is spanyolul, kellemes szórakozás, nyelvezete nem nehéz, úgyhogy szintén javallott a használata. Ne feledjük: minél több input, minél több irányból! Ez alatt nem a nyelvkönyveket és szótárakat értjük, hanem a valós életből, natívoknak készült dolgokat. Film, rádió, könyv, képregény, satöbbi. Legalábbis saját véleményem szerint (meg jó pár ezer más nyelvtanuló szerint is). Persze az Anki továbbra is minden nap játszik, remek kis program.

Hét	Adatok			Spanyol						290,5	Angol				184,3	Összesítés		
	Dátum	Nap	Locke 1	Idő	Locke 2	Idő	Locke 3	Idő	Locke 4	Idő	Össz.	Locke 1	Idő	Locke 2	Idő	Össz.	Napi idő	Heti idő
35	2009.08.24	Hétfő	ANKI	51	Kreatív S. IX	15	NISA46/33/34/36	60	Podcast	90	206							Spanyol:
	2009.08.25	Kedd	ANKI	28	Kreatív S. IX	20	NISA35/36	105	HP	40	193							Angol:
	2009.08.26	Szerda	ANKI	45	Kreatív S. X	30	NISA37/38	60			135							Össz.:
	2009.08.27	Csütörtök	ANKI	42	Kreatív S. X	30	NISA39/40	75	HIMYM1/2	40	187							Angol:
	2009.08.28	Péntek	ANKI	30	Kreatív S. X	20	NISA41/42	60			110							Össz.:
	2009.08.29	Szombat	ANKI	36	Kreatív S. X	35	NISA43	15			86							Angol:
	2009.08.30	Vasárnap	ANKI				NISA45	15			15							Össz.:
36	2009.08.31	Hétfő	ANKI	35			NISA44/45	30			65							Spanyol:
	2009.09.01	Kedd	ANKI	35	Kreatív S. XI	25	NISA46/47	60			120							Angol:
	2009.09.02	Szerda	ANKI	25	NISB	60	NISA48/49	60	HIMYM3	20	155							Össz.:
	2009.09.03	Csütörtök	ANKI	20	NISB	20	NISA50	30	HIMYM4	20	90							Angol:
	2009.09.04	Péntek	ANKI	10	Kreatív S. XI	15	NISA51/52	75			100							Össz.:
	2009.09.05	Szombat	ANKI	20	Kreatív S. XI	30	NISA53	20			70							Angol:
	2009.09.06	Vasárnap	ANKI	30			NISA54	20	HIMYM5	20	70							Össz.:

Kreatív Spanyol

2009. szeptember 24.

A Kreatív Spanyolt és annak szerzőjét, Gaál Ottót valószínűleg nem sok nyelvtanulónak kell bemutatni.

A csomagot 20.000 pénzért mérik, ezért kapunk egy pakk (200 oldal) papírt meg audio cd-t, amin a hanganyagokat találjuk a cucchoz.

A módszerről olvasva nagyon tetszetősnek tűnt a dolog, főleg, hogy egybe is vágott több, máshol olvasott dologgal – például [Stephen Krashen input hipotézisével](#), név szerint: minél több idegen nyelvű anyagnak tesszük ki magunkat, annál több minden meg fog ragadni. Ilyen egyszerű. Nincs varázslat. A trükk abban áll, hogyan lehet úgy leszűkíteni a dolgokat a feltétlenül szükséges inputra. No és persze az sem elhanyagolható, hogy az input helyes, nyelvtanilag tökéletes, stilisztikailag választékos, valamint konzisztens legyen. Az ehelyütt tapasztalt dolgok szigorúan magánvéleménynek minősülnek, de a felsorolt paramétereknek, hogy is mondjam, elég foghíjasan felel meg a Kreatív Spanyol. De erről később.

12 leckére bomlik az anyag, minden lecke elején kapunk egy talicskányi szót, amit bebiflázva (itt már kicsit elbizonytalanodtam, sosem voltam nagy barátja a szólisták tanulásának) neki is mehetünk a leckéknek. Rövid nyelvtani bevezető, aztán jön a lényeg: sok-sok mondat. Bal oldalon a magyar, jobb oldalon a spanyol. Mint egy szótárfüzet, csak éppen mondatokkal. A dolog lényege abban áll, ha megtanuljuk ezeket a mondatokat, akkor elvileg elő szóban is csípőből fogjuk tudni lökni őket, beszédkörnyezetben. Vagy a Rigó utcában.

A magam részéről (alapos felkészülés után) úgy döntöttem, hogy nem fordítgatom a szövegeket, mert ez többek egybehangzó véleménye szerint hátránnyal lehet a későbbi nyelvtanulásra. Nem a fordítást akarom megszokni, hanem magát a nyelvhasználatot. Ezért én csak a spanyol mondatokat néztem és azt, hogy értem-e őket, és ami nagyon nem ment, csak azt néztem meg magyarul. Egyszerűen hozzá akarok szokni, hogy csak és kizárólag spanyol szövegekkel foglalkozom, nem pedig a fordítgatásukkal. Ilyen szempontból jó az anyag, mert RENGETEГ példamondatot ad a cucc, amiket jól betárazhatunk magunknak.

A magam részéről én csak bejelöltem az érdekes/hasznos mondatokat, a lecke végén pedig kiírtam őket az [Anki-ba](#), és azzal gyakoroltgattam őket – de szigorúan csak a spanyol-magyar irányban, fordítva nem. Szintén része az input hipotézisnek, aminek működését [Khatzumoto](#) és az [Antimoon-os](#) srácok is bizonyíthatják.

A problémáim ott kezdődtek a dologgal, hogy a mondatok gyakorlatilag nem összefüggőek, így nem adnak kontextust, ami még nem is olyan nagy baj, de egyáltalán nem konzisztensek. Értem én, hogy Gaál úr azt sugallja, hogy ne tanuljunk nyelvtant, vagy csak minimálisat, amit én is maximálisan támogatok, csak ha valamit egyszer leír, és másszor mást ír, akkor azt én elvárnám, hogy magyarázza meg, hogy miért van. Lehet, hogy csak én vagyok ilyen finnyás, de ha leteszem egy valami mellett a voksom, akkor vagy próbálom tartani magam hozzá, vagy ha változtatok, akkor megmagyarázom. Kis dolgokról van szó, de számomra fontosak. Az anyagban teljesen összekeveredik a latin-amerikai spanyol a kasztíliai spanyollal, mind szóhasználat, mind nyelvtan szintjén, ami persze nem nagy különbség, de ha én egy Spanyol hölgygel társalgok, akkor nem szeretnék bedobni neki mexikói szavakat, azt várva, hogy rácsodálkozzon, hogy milyen jól beszélem a nyelvet, mert jó esetben is csak egy enyhe

megmosolygást kapok. De ez biztos csak az én rigolyám.

A nagyobb bajom ott kezdődik, hogy ha nem is tele, de azért jócskán meg van hintve hibával az anyag, amit még én is észrevettem, amatőr létemre. Elírások, félreütések, összekeverések bizonytalanítják el az egyéni nyelvtanulót – és ugye nincs kitől kérdezni, mert a magunk tanárai vagyunk, és ha valami ellentmondást látunk, akkor gondolkodunk, hogy akkor ez most miért is. Nem is beszélve arról, hogy a rossz példát látjuk, ami remekül meg fog ragadni emlékezetünkben.

Ezenkívül átnéztem Arantzával (barcelonai hölgyemény) egy jó részét és bizony elég kerek szemmel nézett néha. Semmiféle életszerűség nincs a mondatokban, gyakorlatilag egy nyelvtankönyvből összeollózott montázs az egész, ami számomra nem elég természetes. Megint csak saját vélemény. A mondatok és szerkezetek nem konzisztens, az életben használt verzióinak begyakorlása nekem nem tűnik ésszerűnek.

Az viszont nem megengedhető, hogy még a magyar szövegekben is van hiba. Nem mintha ezen akarnék lovagolni, egyszerűen csak az anyag igénytelenségét jelzi (mint ahogy a kivitelezés is – kb. olyan, mintha egy 80-as évekből menekített írógéppel szerkesztették volna). De ezt nem róhatjuk fel hibának, gondolom az olcsó ár érdekében ilyen – de az elírásokat már nem lehet ezzel magyarázni.

Az anyaghoz mellékelt hanganyag sajnos kb. annyit ér, mint halottnak a beöntés – ebből, aki megtanul magabiztosan beszélni, mi több, az imádnivaló spanyol intonációt elsajátítani, azzal szívesen kezet ráznék, valamint fizetném a következő sörét. A magam részéről én inkább letöltöttem párszáz órányi podcastot és abból igyekszem ezen hiányosságait pótolni.

Mindazonáltal nem akarom elvitatni az anyag erényeit (olcsó, sok anyag, más megközelítés) és hiszem, hogy jó szándékkal készült a dolog, mindössze a tálalással van bajom. Megint csak magánvélemény. Azért a honlapon található élménybeszámolókat érdemes elolvasni, én jókat derültem rajta.

Ja, elnézést, a legfontosabbat elfelejtettem: az anyag a nyelvvizsgára készít fel (ahogy azt a honlapon sem győzik hangsúlyozni), ezért minden eddigi rosszmájúságomat visszaszívom – hiszen egy szóval sem említették, hogy használható nyelvtudást adnak 20.000 forintért. Ennyit valóban megér.

Angol segédanyagok

2009. október 15.

Az elmúlt hetekben találtam két igen-igen hasznos dolgot az angolhoz.

Az első versenyző az [English Central](#), ami egy remek kis oldal a beszédünk és főleg a kiejtés fejlesztéséhez. A lényege a dolognak, hogy az oldalon találunk egy rakat videót, különböző témákban (politika, sport, zene, játékok, stb.), amiket nem csak nézegetni lehet, hanem aktívan részt is tudunk bennük venni, még pedig a következőképpen: miután megnéztünk egy pár másodpercet, el kell ismételnünk a hallottakat, ami után csinos kis értékelést kapunk

teljesítményünkről, valamint, hogy min kell még javítanunk. Láttunk már ilyet, itt azonban rettentően igényesen van tálalva, nem is beszélve arról, hogy abszolút naprakész dolgokból válogathatunk. Igazi gyöngyszem. Hátránya, hogy egyelőre csak 200 videóból válogathatunk (nem mintha nem lenne elég), valamint regisztrálni kell. Egy kedves Ausztrál cimborám nemrég világosított fel kiejtési hiányosságaimról (csodálkozom, hogy eddig más miért nem tette őket szóvá?), amik nem eget rengetőek, azonban ennek az oldalnak segítségével csodaszépen ki fogom tudni küszöbölni őket. Nagyon ajánlott a használata.

A második dolog egy Microsoft fejlesztés és még csak béta állapotban van, azonban mindenképpen ígéretes próbálkozásnak tűnik. [Erről](#) van szó. A rendszer lényege, hogy az oldal felső részén lévő szövegdobozba szépen beírhatunk egy angol szöveget, majd rábökve az ellenőrzésre megcsodálhatjuk szerzeményünket az alsó részben – nyelvtani hibáktól mentesen. Vagy legalábbis a nagyobbaktól mentesen. Azért jó a dolog, mert direkt olyanoknak fejlesztették ki, akik az angolt idegen nyelvként tanulták – és a tipikus hibákat szűri ki a rendszer. Az algoritmus elemzése itt teljesen felesleges, lényeg, hogy többségi alapon dönt a rendszer – szépen végigtúr hibátlan angol szövegeket és összehasonlítja a mienkkel, majd javaslatot tesz a valószínűleg helyes megoldásra/kifejezésre/nyelvtani formulára. Csodát nem kell várni tőle, de középhaladóknak igen erősen ajánlott a dolog, rengeteget lehet belőle tanulni. Egy anyanyelvű lektort természetesen nem helyettesít, mindenesetre remek dolog.

Frissítés: készítettem egy ötnapos videókurzust, amiben összefoglaltam 7 év nyelvtanulási tapasztalatát, amelyeket felhasználva háromszor gyorsabban haladhatsz angollal. [Katt ide, ha kíváncsi vagy rá!](#)

Hogy ne felejtsd el a megtanultakat – I. rész

2009. október 24.

Rendhagyó cikksorozatunkban ezúttal azt pedzegetjük, hogy mi a leghatékonyabb módja a szavak/fogalmak megjegyzésének. Első rész.

Áron nevű olvasónk a héten írt egy levelet, melyben az ANKI trükkjeiről kérdezett. Sajnálatos módon távolról sem nevezném magam profi ANKI felhasználónak, ezért tudásom meglehetősen hézagokkal büszkélkedik, azonban már három hónapja használom, így megpróbálom összefoglalni a legfontosabbakat róla.

Megjegyzés: az [ANKI](#)-t egy japán srác fejleszti (jelenleg is), ezért felépítésében, logikájában, kinézetében olyan messze áll az én európai gondolkodásomtól, hogy felét nem sikerült kihámoznom a programnak. Pedig rettentő potenciál van benne, remek darab, azonban én inkább egy hasznos kelléknek találom, semmint jó barátnak – pontosan azért, mert nekem nem áll kézre. De ettől még egy szuper dolog. Technikai hiányosságaimat eddig felgyülemlett nyelvtanulási tapasztalataimmal próbálom pótolni, a cikk is ennek szellemében íródott. Na, elég ebből, lássuk, mit tudunk!

SRS – az meg mi?

[Spaced Repetition System](#). Ettől sokkal okosabbak nem lettünk, ezért vegyük szemügyre közelebbről. Okos emberek megállapították, hogy sajnálatos módon az emberi elme felépítésénél fogva nem úgy működik, hogy beteszek oda valamit, és akkor az ott jól megmarad – egy szó, egy mondat, egy emlék, egy kép, stb., hanem bizony idővel halványul, ezért emlékezünk nehezebben régebbi dolgokra.

A jó hír azonban az, hogyha az emléket/képet/szót újra felidézzük, akkor az egy kis idővel tovább marad meg aktív memóriánkban. Tehát ha ezt a nyelvtanulásra vetítjük le, akkor ott ugye alapvető fontosságú a nagy szókincs. Szavakat hogy tanulunk? Leülünk, bemagolunk, mondjuk 30 szót egy nap (jó, nem így tanulunk, de ez csak a példa kedvéért), aminek legalább felét 5 perc múlva már nem is tudjuk. Egy óra múlva esetleg 5 szóra emlékszünk, másnap meg mondjuk 2-re. Ez sajnos elég sovány hatásfok (természetesen a számok sarkítottak, nem mérvadóak).

Az SRS értelmében azonban, ha ezt a 30 szót pontosan abban a pillanatban idéznénk fel újra (vagy mondjuk, olvasnánk el újra a lapról), mikor az kikerülne a rövidtávú memóriánkból, akkor az mégsem kerül ki, hanem szépen ott üldögél még egy darabig – azonban már egy kicsit hosszabb ideig – ergo egy levegővételyi szünethez jutunk, mielőtt újra át kellene ismételnünk. Ez nem új keletű dolog, sokan rájöttek már (pl. [Dr. Pimsleur is](#)), ezért higgyünk nekik, és használjuk ki.

A kérdés a hogyan? Mert mégsem lehet azt, hogy egész nap fogjuk a kezünkben a szótanuló papírt és azt nézegetjük véletlenszerűen, hátha pont elkapjuk a megfelelő pillanatot az ismétlésre. Persze az előtt is lehet ismételni, mielőtt éppen kikerülne a szó a rövidtávú memóriából, csak éppen felesleges. Minek? Addig tudjuk – ergo csak időpocsékolás lenne rá időt szánni. És itt jön be a képbe az SRS program.

SRS programok

Az SRS programok hatékony jószágok. Az elv mindenhol ugyanaz – egy listába szépen beleírjuk a szavakat/fogalmakat/akármiket (a program egyként kártyáknak hívja ezeket. Minden fogalom egy-egy kártya), amit meg akarunk jegyezni, majd elindítjuk az ismétlést – a program pontosan azokat a kártyákat fogja mutatni nekünk, amit éppen elfelejtünk. Egy bonyolult algoritmus nagyjából 95% pontossággal kiszámolja az optimális időt, hogy mikor kell újra megnéznünk a kártyát, így nem kell napokat töltenünk pár szó megtanulásával.

Természetesen nem tökéletes a dolog, de a 95% szerintem igen elfogadható arány. Tekinthejtük úgy, hogy az SRS a személyi titkárnőnk, aki a találkozóinkat szervezi nekünk az ügyfelekkel (kártyák). Minden programnak van egy osztályozó rendszere – miután megnéztünk egy kártyát, értékelnünk kell magunkat, hogy mennyire jól tudtuk felidézni az adott fogalmat (általában 1-5-ig), és a program ezt is tekintetbe veszi a következő ismétlésnél. Nagyjából ennyi, semmi ördögösség. Térjünk rá konkrétan az ANKI-ra.

ANKI – a legjobb SRS program

Az ANKI korunk egyik legnépszerűbb és legmegbízhatóbb SRS programja, fejlesztője egy japán úriember, aki egyébként már több ezer munkaórát beleölt a programba, folyamatosan fejlesztve azt, mindezt teljesen ingyen ([támogatni nem tilos](#)). Tényleg le a kalappal előtte, rettentő elfoglalt, az ANKI-t csak hobbiából csinálja és még így is volt ideje egy égető kérdésemre válaszolni, szinte órákon belül. Támogatásból tehát ötös. De ne rohanjunk előre.

Az ANKI-ban paklikat kell létrehozunk, amikbe szépen pakolhatjuk bele a kártyáinkat. Minden kártyának két oldala van – egy kérdés és egy válasz. A program először mindig a kérdés részét mutatja nekünk, majd a válasz gombra bökve megnézhetjük, a kérdéshez/fogalomhoz tartozó választ/jegyzeteket. Ezután értékelnünk kell a saját teljesítményünket, majd jöhet a következő kártya. Ez a kérdés-felelet rész egy kis magyarázatra szorul.

Kérdésnek tekintünk mindent, amit meg szeretnénk jegyezni – szavak, fogalmak, stb. A válasz mezőbe olyan dolgokat írunk, amik segítségünkre vannak a kérdés megértésében. Nyelvtanulásra levetítve (ugyanis az SRS távolról sem csak nyelvtanulásra használatos) ez úgy néz ki, hogy... Hmm... Azt hiszem, inkább jobb, ha egy példán keresztül mutatom be a dolgot. A példa saját spanyol SRS csomagomból való.

Kérdés: La gente estaba tomando el sol en las playas.

Rögtön az első érdekesség, hogy miért egy egész mondat van a kérdésben? Ez egy későbbi poszt témája, megéremel egy alapos kivésézést. Na kérem. Itt van a kérdés, belöki a program elém, én elolvasom. Tudom, hogy ez azt jelenti, hogy az emberek (la gente) csinálnak valamit a strandokon (las playas). Sajnos nem emlékszem, hogy az “estaba tomando el sol” mit jelent. Rábökök a válasz gombra, ekkor megjelenik a válasz rész is, ahol magyarul ott van a teljes fordítás:

Válasz: Az emberek napoznak a strandokon.

Sajnos a lényegi részre nem emlékeztem, így nem mondhatom, hogy tudom a kártyát, így rábökök az ismétlésre, így a kártya a pakli végére kerül, hogy a teljes ismétlés végén még egyszer próbát tehessen velem. Ha egy kártyát jól tudtam, megveregetem a saját vállam, majd rábökök a legjobb fokozatra, így az nagyjából pár óra múlva fog előjönni újra (attól függően, hogy hányszor tudtuk helyesen egymás után, pár alkalom elteltével a két ismétlés között már hónapok is eltelhetnek!)

És ez így megy szépen az összes lappal. Macerásnak hangzik, azonban ez minden, csak az nem. Nem is kell neki hosszú idő és rettentően megtérül a befektetett idő. Én naponta 20-30 percet szoktam vele foglalkozni, több felvonásban, tehát nem mondhatom, hogy rettentően időigényes lenne – nem is beszélve az előnyökről. Gyakorlatilag soha nem fogunk elfelejteni semmit, amit megtanultunk.

Végezetül még annyit: okos emberek még azt is mondták, hogy memóriánk gyakorlatilag végtelen, így felesleges azon aggódni, egyszer csak megtelik, és ha még valamit beteszünk, akkor egy régebbi dolog kiesik. Tuszkoljunk csak bele minél több dolgot!

Sajnos ez a cikk a kelleténél hosszabbra nyúlt, így úgy döntöttem, hogy több részben kerül leközlésre. A következő részben egy kicsit mélyebben belemergünk az ANKI-ba, várhatóan a jövő hétvége magasságában. Addig is jó tanulást!

A sorozat további részei:

– [Hogyan ne felejtse el a tanultakat II. rész](#)

– [Hogyan ne felejtse el a tanultakat III. rész](#)

Hogy ne felejtsd el a megtanultakat – II. rész

2009. november 7.

Rendhagyó cikksorozatunkban ezúttal azt pedzegetjük, hogy mi a leghatékonyabb módja a szavak/fogalmak megjegyzésének. Második rész.

Szóval, az [első részben](#) megismerkedtünk az SRS fogalmával és az SRS-t hasznosító programokkal, most pedig egy kicsit jobban megnézzük az egyik legnépszerűbb példányt, az Ankit.

Maga a program [innen](#) tölthető le, a [videókban](#) pedig megtekinthetjük, hogy hogyan is kell felállítanunk a dolgot, hogy minden flottul menjen. Hosszas kutakodás és olvasás után úgy döntöttem, hogy nekem az itt ajánlott módszerek nem felelnek meg, ezért ehelyütt inkább a saját tapasztalatomat írnám le. Megfogadni természetesen nem kötelező, pusztán tényít közlök, meggyőzni senkit nem akarok.

Aki csak egyszerűen a programot akarja használni, az nyugodtan nyomja végig a videókat (nem hosszú) és úgy nagyjából lesz képe, hogy mit is kellene tenni. Ha valamit nem találunk, nincs a helyén, nem ott van, ahol kellene lennie, ne lepődjünk meg, nem a mi készülékünkben van a hiba – a fejlesztő japán úriember, gondolkodásmódja jelentős eltérést mutat mienkéhez képest. Na, de.

Paklik

Miután elindítjuk a programot, kapunk egy képernyőt, ahol rögtön létrehozhatunk egy paklit (Deck), amibe majd szépen pakolásszuk bele a kártyáinkat. Egy pakliban végtelen számú kártya lehet, azonban ha szeretnénk kihasználni az online lehetőségeket (ezekről később), akkor érdemes észben tartani, hogy egy pakliban csak 10000 kártya lehet (és persze miért ne szeretnénk használni ezeket a lehetőségeket? Na, ugye.) Nyugodjunk meg, a 10000 bőven elég lesz.

Ha valaki több nyelvet akar egyszerre tanulni (nem ajánlott), akkor érdemes minden nyelvnek egy külön paklit kreálni, hogy ne keveredjenek a dolgok.

A magam részéről én csináltam egy külön paklit a Notes in Spanish-ból tanultaknak, egyet az általános spanyolnak (ide olyan dolgokat hajgálok, amik csak úgy szembejönnek innen-onnan, könyvekből, podcastokból, cikkekből, netről, stb...), egyet pedig a chat-nek (ide mennek azok a dolgok, amiket a natívokkal folytatott konzultációim során tanultam).

Kártyák

Miután kész a pakli, ki kell választanunk egy paklimodellt, ez csak azt befolyásolja, hogy hogyan néz ki a kártyánk. Normál esetben a Basic teljes mértékben meg fog nekünk felelni (a japán tanulásához lehet japánt választani, így egy kártyán több mező is van, ahol fel lehet tüntetni még több információt az anyagról (kiejtés, stb.), de megint csak ne rohanjunk előre).

Ez azt jelenti, hogy lesz egy kérdés (front) és egy válasz (back) mezőnk a kártyán (gyakorlatilag

a kártya két oldala), plusz a kártyához adhatunk úgynevezett „Tag”-eket, vagyis címkéket.

Ez akkor jöhet jól, ha később rendszerezni akarjuk terebélyesedő készletünket. Én itt olyan rendszert alkalmaztam, hogy pl. a Notes in Spanish pakliban minden egyes leckét külön címke illet meg. Tehát miikor egy leckéből kiszedek mondatokat és beírom őket a pakliba, akkor a hozzárendelem a kártyához a lecke számát (pl.: NISI14, ami a Notes in Spanish Intermediate 14. leckére utal). Vagy a chat pakliban lévő mondatokat a szerint címkézem fel, hogy a mondatot kitől tanultam, értelemszerűen a címke maga az illető neve lesz.

Kártyáinkat színezhethetjük, vastagíthatjuk, dőltbetű, toronyóra lánccal, teljesen testre szabható. Mi több, hanganyagot is hozzárendelhetünk, sőt, fel is vehetünk, menet közben! Így ha van egy anyanyelvű ember a közelünkben, csak rá kell böknünk a piros „Record audio” gombra és már mehet is a móka.

Ja, a legfontosabbat majdnem elfelejtettem: a jobb felső sarokban van egy gomb, ami mellett a sejtelmes „Cards” felirat van, magán a gombon pedig a „Forward” szó szerepel. Ha rákattintunk, akkor bejelölhetjük a „Forward” és „Reverse” opciót is.

És hogy ez mit takar? Nos, itt kezdi az Anki megkavarni a dolgokat. Figyelem kössük be az öveket, lehet, hogy elsöre nem lesz túl érthető, amit itt megpróbálok leírni. Sajnálom, írási képességeimen van még mit csiszolni.

Hopp, most látom, hogy elfogyott a hely, megint félbe kell hagynom mondandómat. Jövő héten folytatjuk!

A sorozat további részei:

– [Hogyan ne felejtsem el a tanultakat I. rész](#)

– [Hogyan ne felejtsem el a tanultakat III. rész](#)

Hogyan ne felejtse el a megtanultakat – III. rész

2009. november 19.

Rendhagyó cikksorozatunkban ezúttal azt pedzegetjük, hogy mi a leghatékonyabb módja a szavak/fogalmak megjegyzésének. Harmadik rész.

A [múltkor](#) ott hagytuk abba, hogy már tudjuk hogyan kell kártyákat létrehozni és a Forward/Reverse résznél ragadtunk le. Következzen ennek mélyebb analizálása, már amennyire ez lehetséges.

Tehát az ANKI úgynevezett fogalmakat (fact) tart számon. Egy fogalom nem egyenlő egy kártyával. Mielőtt saját magamat is összezavarnám, előrántanék ismét egy példát és azon keresztül demonstrálnám a hogyan-miértet.

ANKI fogalmak és kártyák

Tehát, vegyük az előző cikkben említett példát. Van egy kártyám, aminek a kérdés és válasz része így néz ki:

Kérdés: La gente estaba tomando el sol en las playas.

Válasz: Az emberek napoznak a strandokon.

Mikor ezt a kártyát létrehoztam, akkor a jobb felső sarokban csak a „Forward” opció volt bejelölve, ami azt jelenti, hogy az Anki fogta és így ahogy van, belepaszírozta a paklimba és ezzel mossa kezeit. Ez egy kártya és egyúttal egy fogalom is.

No, de. Ha a létrehozás pillanatában a „Forward” és „Reverse” is be lett volna jelölve, akkor az Anki KÉT kártyát hozott volna létre (és pakolta volna bele a pakliba) – a két kártya így nézne ki:

Kérdés: La gente estaba tomando el sol en las playas.

Válasz: Az emberek napoznak a strandokon.

Kérdés: Az emberek napoznak a strandokon.

Válasz: La gente estaba tomando el sol en las playas.

Magyarán mondva a kérdés részben egyszer a spanyol (angol, német, akármilyen) van, egyszer pedig a magyar. Azonban ez még mindig EGY fogalomnak számít, legalábbis Anki-földön. Ezt csak a miheztartás végett jegyezzük meg.

Ahogy én használom az ANKI-t

Kezdetben én is úgy gondoltam, hogy a „Forward” és „Reverse” dolgokat is hozzá kell adnom a paklihoz, hogy lássam a magyar kérdést is és tudjam rávágni a spanyol megfelelőit. Mert ha nem, akkor nem tudom, nem tanultam meg, nem ér semmit az egész. Helytelen.

Jöjjünk rá, hogy az SRS programok nem személyi tanárok, nem barátok, nem szókikérdező applikációk. Az SRS programok (így az ANKI is) arra szolgál, hogy ne felejtsek el a megtanultakat. Nem arra, hogy kikérdezze a végtelenül bemagolt szó és mondatlistákat és a körmünkre koppintson, ha valami nem stimmel. Nem.

Eképpen szólva a felhasználó azt is gyorsan észreveszi, hogy nincs szükség a „Forward” és „Reverse” dolgokra. Elég a „Forward” – vagyis csak az adott idegen nyelven látjuk a kérdést.

Természetesen ez azt követeli meg, hogy mikor új mondatokat adunk a gyűjteményünkhöz, azok jelentésével tisztában legyünk – a válasz részbe csak „biztos, ami biztos” alapon írjuk bele a magyar megfelelőjét. Még jobb, ha a válaszbba is csak a célnyelven írunk dolgokat – például a mondatban szereplő ismeretlen szavak definícióját, mondjuk egy szótárból kimásolva. El kell fogadnunk, hogy egy másik nyelvet tanulunk, nem pedig magyar órán vagyunk.

Minél több célnyelvű anyagot kell megismernünk, hogy a helyes mintákból később majd saját dolgokat építhessünk. Félreértés azt hinni, hogy az ANKI arra való, hogy kikérdezze tőlünk a szavakat/mondatokat (magyar -> célnyelv irányban). Az ANKI célja, hogy tudjuk, értsük meg az idegen nyelvű mondatot és váljon a részünkké annak helyes formája, stílusztikája és tartalma.

Párszáz megtanult szó/mondat után már képesek vagyunk saját magunktól értelmes, és ami a legfontosabb, helyes mondatokat alkotni. Gügyögni. Kommunikálni.

Kezdő nyelvtanulóként az adott nyelven kis nyikhajok vagyunk, bébik, akik fokozatosan sajátítják el a helyes kommunikáció elemeit. Ezt segít szimulálni az ANKI. A mihez tartás végett: az anyanyelvű szintű kommunikációhoz tízezres nagyságrendű anyagot kell magunkévé tennünk. De most már legalább tudjuk, hogy hogyan álljunk neki. (A kételkedők látogassanak el [erre](#) az oldalra – az úriember 18 hónap alatt tanult meg anyanyelvű szinten Japánul. Persze ő még más trükköket is alkalmazott, de az SRS az egyik kulcs.)

Hátránya a dolognak, hogy viszonylag időigényes. Nekem nagyjából 20 percet vesz igénybe egy nap az ismétlés és néhány új mondat megtanulása (általában 30-40), amit nem neveznék nagy áldozatnak a részemről, főleg a dolog hatékonyságát tekintetbe véve.

Időigényes olyan szempontból, hogy kell egy-két év, mire az ember eléri az anyanyelvi folyékony szintjét. Viszont hibátlanul, tökéletesen fog beszélni – már csak a kiejtést kell idejekorán elkezdni gyakorolni. Félreértés ne essék: az ANKI használata **nem** eredményez magában folyékony beszédet – csak segít elérni azt.

Lezárás

Persze a mondatok vakon való tanulása sem vezet sehová, de erről majd a következő cikkben. Szeretnék még némi áttekintést adni a pontos kezeléssel és néhány technikai dologgal megtámogatni az itt leírt elméletet. De ezt már csak legközelebb. Addig is: tanulásra fel!

A sorozat további részei:

– [Hogyan ne felejtsem el a tanultakat I. rész](#)

– [Hogyan ne felejtsem el a tanultakat II. rész](#)

Öt év – öt nyelv helyzetjelentés

2010. január 17.

Na kérem, új év, új tervek, új fogadalmak, új élet, új célok, új minden. Kisebb (nagyobb) magánéleti átszervezések után némileg tisztulni látszanak a felhők, így végre újra tudok írni. Többen kérdezték, hogy behalt-e a projekt, és őszinte meglepetésemre sokan igen mély sajnálatukat fejezték ki – igazán jól esett, köszönöm. A jó hír, hogy a projekt továbbra is fut, mi több az elmúlt két hónapban is futott (némileg kisebb intenzitással).

A még jobb hír, hogy az Öt év – öt nyelv újabb nyelvet mondhat magáénak – az angol és a spanyol után immár a kínai mandarin is szerepel a repertoárban. De ne rohanjunk ennyire előre, lássunk egy kis nyelvi összefoglalót:

Angol

A már említett magánéleti manővereknek köszönhetően a magyar nyelvtől szinte teljesen

elszakadtam (eltekintve a barátokkal való MSN/Skype-olást), akarva-akaratlanul is totálisan angol környezetbe kerültem (ami végülis nem hátrány, ha már az ember ugye elbattyog ezért egy másik kontinensre) – a munkahelyemen csak angolul beszélek, mi több, az angollal keresem a kenyerem. Szocializálódni csakis angolul tudok, hiszen a barátok, haverok, munkatársak egyike sem beszéli a magyart, ezenkívül helycserés támadás történt párkapcsolati ügyben, így jelenleg egy csodálatos Ausztrál hölgy társaságát élvezem minden este – ez ám a motiváció a fejlődésre! Tehát totális immerzió, aminek hatását érzem is:

Nem gondolkodom rajta, hogy “most angolul beszélek”, meg “most de jó lesz mert fejlődök”. Felesleges. Nem kell. Egyszerűen azért nem, mert nincs más választásom. Csak és kizárólag az angol segítségével maradhatok a víz felett – és bár nem vagyok anyanyelvű (jó eséllyel soha nem is leszek), mégis úgy érzem, mintha második anyanyelvként használnám, mindenféle megerősítés nélkül. Természetessé vált, meglepően rövid időn belül. Bizony, ha az ember kiszakad a komfortzónából, hajlamos jobban összekapni magát, minden tekintetben.

Angolilag még érdemes megjegyezni, úgy döntöttem, elvégzek egy angoltanári tanfolyamot (egészen pontosan [ezt](#)), egyrészt mert miért ne, másrészt meg távlati terveim között szerepel a Kínában, illetőleg más ázsiai országokban való angoltanítás, de ez egyelőre még messze van. Mindesetre efelé dolgozom. Ha másra nem is volt jó, az elmúlt pár hónap (mikor szünetelt a posztolás) lehetővé tette, hogy átgondoljam a dolgaimat és prioritást állítsak fel – egyre inkább tűnik úgy, hogy a nyelvek lesznek az én karrierem. De elég ebből.

Spanyol

Decemberben kissé lelassult a tanulás, korántsem fektettem a spanyolba annyit, amennyit szerettem volna, nem mondanám, hogy megtört a motiváció, egyszerűen így jött ki. 1 év alatt elértem egy jó középfokot, ami mindenféle tanári segítség nélkül azt hiszem egészen jónak mondható (a hogyanról egy kicsit később). A tényállás az, hogy a középfokról a haladóra, majd a teljesen folyékonyra való ugrás egy kicsit másképpen zajlik, és egyelőre még nem teljesen tiszta, hogy hogyan fogom végrehajtani. De már van elképzelésem. Rengeteget olvastam a témában, és nem fogom sajnálni megosztani a tapasztalatokat. □ □

A legnagyobb haladás, hogy stabil nyelvcsere időpontokat állítottam fel spanyol ajkú barátaimmal, így nincs kifogás, nincs menekvés, csinálni fogom (igaz többnyire csak online, de az is jobb, mint a semmi). Számításaim szerint 6 hónapon belül elérhetem a folyékony szintet – már ha tudom úgy rendezni időügyileg a napi tréninget. Egyelőre még nem tisztázott, főleg azért, mert a

Kínai

pillanatnyilag átvette a vezetést. Két hete, az új év hevében egyszerűen úgy döntöttem, hogy nekiállok és kész. Némi rákészülés után (két hét, nyelvi, etimológiai dolgok átolvasása, némi rendszerezett nyelvtani áttekintés, stb) megmarkoltam Heisig [könyvét](#), és neki is estem, immáron majdnem 400 kínai karaktert birtoklok. De erről megintcsak később. Gondolkodtam, hogy mi lenne a legmegfelelőbb módszer a kezdésnek, hiszen a karakterek ismerete csak egy dolog, a beszélt kínaiban nem sokat segítenek, ezért beneveztem a [ChinesePod](#)-ra, egyelőre innen gyorsan elsajátítom az alapokat, aztán irány az anyanyelvű anyagok.

Tolom még mellé a [Michel Thomas féle Mandarin](#) oktatóanyagot is, persze nem vérmes reményekkel (10 óra tanulás után ne várjunk csodákat), de az alapok megértésében remek cucc – kár, hogy nem magam Michel okít minket. Sebaj.

Mint már említettem, távlati terveim között szerepel a Kínában való huzamosabb láblóogatás, ez jó apropót adott, hogy ne kerülgessem tovább az egészet, és nekiálljak a tanulásának. Július körül tervezem, hogy Tajvanra látogatok, addigra már kézzel fogható tudást fogok birtokolni.

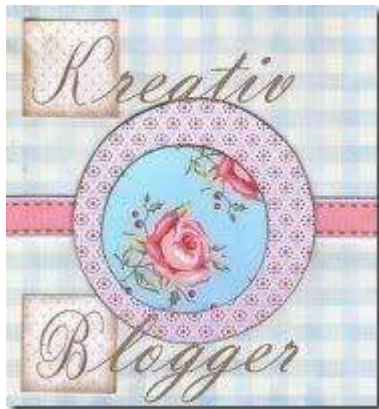
Összegzés

Nagyjából így állunk most, tehát mégegyszer köszönöm a sok kedves levelet, igyekszem a jövőben kicsit jobban dokumentálni a dolgokat. Rengeteg csudajó dologról olvastam, egy kazal tapasztalat felgyülemlt már, tehát lesz miről írni. Kérjük, maradjanak vonalban!

Kreatívkodás

2010. február 22.

Az imént kaptam egy igen kedves bejegyzést a [Csox blog szerkesztőjétől](#) (rejtélyes he név mögé bújtatva. Ilyenkor bánom, hogy a blogok többségén nincs egy adatlap, ahol meg lehetne nézni a szerzőt. ;)), miszerint kiérdemeltem a kreatív blogger címet, melyet egy elegáns kis emblémával fejelnek meg. Imhol figyel:

Derült égből jövő villámcsapás, ugyanakkor szívmengető. Komolyan. Remek érzés visszajelzést kapni arról, ha az ember valamit jól csinál (vagy legalább csinál). Köszönöm mégegyszer! És akkor most jöjjenek az én válaszaim/választottjaim:

Hét dolog rólam:

- Imádom a sört, személyes kedvencek a bajor és cseh költemények.
- Egészségtelen mennyiségű pepperónit és chilit fogyasztok. Csípős kaja minden

mennyiségben.

- Kedvenc zenekarom a [Meshuggah](#), akiknek itteni koncertjét pénzügyi okokból nem fogom [látni](#).
- Színtévesztő vagyok.
- Imádott húgom többszörös szépségkirálynő és tánc világbajnok.
- Majdnem a basszusgitárt választottam karrierül.
- A hallásom már-már egészségtelen módon jó, ezért mindig fül dugóval kell aludnom.

A hét jelöltem:

[Elmeeke](#), a kedvenc észosztó blogom.

[Idioglossia](#), spanyolhonba szakadt hazánkfia, igazi megmondásokkal.

[Plastik](#), az első blog, amit olvasni kezdtem. Zseniális.

[Latitude](#), személyes jó barát, fotóblog. Kreatív, na.

[Fóti Marcell](#), a netakadémia vezetője, Microsoft guru, aki nem csak szakmailag mutat példát nekem, de hozzáállásban is.

[Kocka](#), magáért beszél.

[Enba](#), a legnagyobb antiszociális mizantróp blogger Magyarországon, ám írásai igencsak könnyfakasztóan mulatságosak.

A díj azzal jár, hogy meg kell osztanod magadról 7 dolgot, valamint jelölnöd kell 7 másik bloggert a címre. Ja, és kikapcsolni a logót a blogodra.

Nemsokára jövünk a nyelvi bejegyzésekkel, tényleg már csak pár nap.

Miért szükséges a sok input?

2010. március 1.

Az elmúlt időben némileg kevesebb időm jutott irkálásra, a meglévő szabad órákat pedig értelemszerűen inkább nyelvtanulásba fektettem, semmint mellébeszélésbe. Úgy gondolom, érdemes inkább akkor írni, mikor van miről, nem pedig határidőkre. Na, elég a fecsegésből.

Az input

A csúnya angol szóra nem találtam csodaszép anyanyelvünkben megfelelőt, így hagytam úgy,

ahogy van. De így talán egy kis magyarázatra szorul.

Inputnak nevezünk mindent, ami befelé jön – szöveg/kép és hang formájában. Magyarán ezeket nem mi állítjuk elő (output), hanem valaki más által (ideális esetben a célnyelv natívjai által produkált) kerülnek originálásra, melyeket magunkévá teszünk. Remélem elég tudományos volt, és mindenkit kellőképpen sikerült összezavarni.

A lényeg: nyelvtanulóként olvasunk és hallgatunk, nem pedig beszélünk és írunk. Ez az input. És hogy miért jó ez?

Az input fontossága

Sok-sok nagyszerű és sikeres nyelvtanuló, nyelvész és okos ember megmondta már (Stephen Krashen nyelvész, az input-elmélet megalkotója, Steve Kaufmann, Khatzumoto) hogy ha elég sok inputot beviszünk, akkor a végén valami ki is fog jönni – mégpedig úgy, hogy nem feltétlenül kell megszakadnunk előtte.

Ez magyarra lefordítva annyit jelent, hogy ha elég sokat hallgatunk és olvasunk anyanyelvű anyagokat, akkor egyszer csak megnyílik a szánk és csodaszép, csodás mondatokat alkotunk, olyanokat, hogy még Shaw is belesárgulna.

Hogyan lehetséges ez, gyakorlás nélkül? Sehogya, persze. Gyakorolni kell. De nem kell túlzásba vinni. A lényeg a helyes, nyelvtanilag, stilisztikailag tökéletes és ízléses adat bevitele – a többit meg bízzuk rá elménknek. Majd ő szépen kiválogatja, hogy mit és hogyan akar. Nem kell erőlködni és megszakadni.

Ahogy a Zen Habits mondja: éj el többet, kevesebb munkával! Bízzuk csak rá szépen a dolgokat. Ha számítógépes hasonlattal akarnék élni, az egészet úgy kell elképzelni, mint egy töredezettség-mentesítést a merevlemezen. Mi betoljuk szépen a nagy adag információt a merevlemezre, a számítógép meg idő után megtelik, és nem tud mit kezdeni a sok adattal és belassul. Ekkor van szükség a töredezés-mentésítésre. Ezt nálunk az elme végzi. Belapátoljuk neki a jóságot, ő meg összekombinálja magának. Egyszerűen gyönyörű, hogy mennyire egyszerű. Még mondják, hogy a nyelvtanulás nehéz!

Példa az inputra

Sokkal jobban nem tudnám elmagyarázni a dolgot, mint az Antimoon-os srácok tették (két lengyel úriember, akik anyanyelvű szinten megtanultak angolul, nagyjából 3 év alatt), így hát álljon itt egy kis összefoglaló, hogy egy kicsit érthetőbb legyen a dolog:

1. Rengeteget olvasol és hallgatsz az adott célnyelven, érthető anyagokat – ezeket értelemszerűen megjegyzed, és később felismered őket, ha újra látod (az, hogy milyen hatásokkal, most nem érdekes, remekül lehet fejleszteni az Anki-val).

2. Mikor valamit írni vagy mondani szeretnél a célnyelven, elméd szépen előkotorja a hasonló, már hallott/látott mondatokat, majd azt átalakítva csodálatos új dolgokat alkothatunk. Mennyivel hatékonyabb ez, mint azon erőlködni, hogy “na vajon, most ez present perfect, vagy nem?”

Még egyértelműbb példa:

Tegyük fel, hogy kezdő angolosok vagyunk, és ilyen mondatokkal hozott minket össze a sors:

I like golf.

I like fishing for salmon.

Golf is relaxing.

Ebből a három egyszerű mondatból mindenféle különösebb erőlködés nélkül tudunk produkálni egy ilyet:

Fishing for salmon is relaxing.

Jó, nem?

Ezt persze egészen művészi fokra lehet vinni – minél több adat/mondat áll rendelkezésünkre, annál szebb/jobb dolgokat tudunk kikombinálni.

A tények

A rossz hír az, hogy rettentő mennyiségű inputra van szükségünk, hogy értelmes és összefüggő outputot tudjunk létrehozni. De ez talán nem is olyan rossz – már tudjuk, hogyan érjük el egy majdnem tökéletes szintet – innen már csak rajtunk és a befektetett időn múlik, hogy milyen gyorsan. Nincsenek csodakurzusok, nincsenek rövidítések, nincsenek 2 hét alatt középfokú nyelvvizsga módszerek. Befektetett idő és energia van, ami idővel megtérül – az input módszer megtérülési ideje viszont kiváló, főleg, ha figyelembe vesszük a minőséget.

Tehát a tények: ha tökéletes példákat tanulunk meg (nem kell aggódni, nem vészes, az Anki leveszi a vállunkról a terhet), abból hogyan tudunk rossz és hibás dolgokat alkotni? Válasz: sehogy. Úgy van.

Khatzumoto esküszik, hogy 10000 mondat megtanulása után ő anyanyelvű szinten beszél a japán nyelvet: a blogját és rajongótáborát nézegetve azt kell, hogy mondjam: én hiszek neki.

Steve Kaufmann 11 nyelven beszél, szintén az input módszer lelkes híve: nekem jó példát mutatott, szintén hiszek neki.

Az Antimoon-os srácok úgy beszélnek angolul, hogy néha még anyanyelvűek sem hiszik el, hogy ők nem amerikaiak.

Ramses, a Spanish-Only blog kreatora is szintén a módszere esküszik – és nála is működik.

Innentől kezdve nekem ez elég arra, hogy kövessem a példájukat. Az input módszer hatásos, bár tény, hogy nem holnap fogunk szecsuáni csirkét rendelni a sarki kínai büfében az elragadó kishölgytől.

Ha reálisak akarunk lenni: Khatzumoto 18 hónap alatt érte el nulláról az anyanyelvű szintet japánból, ám ő extrém eset és napi 24 órában volt kapcsolatban a nyelvvel (nem túlzás).

Ramses azt mondja, hogy 3-4 év alatt simán elérhető egy felsőfok.

Steve Kaufmann számításai szerint 1000 befektetett óra tanulással szintén elérhető a haladó/felsőfok, ez napi egy óra tanulással mondjuk 3 év. Reálisnak tűnik a dolog – a spanyolba 500 órát fektettem magamtól és elértem egy jó középfokot, és akkor még nem is tudtam a leghatékonyabb módszerekről!

Lezárás

Így állunk most, a magam részéről ezt tartom a legjobb módszernek egy nyelv megtanulására. Természetes módon, mindig a szintünknek megfelelő, élvezetes anyagokat hallgatunk és olvasunk, sokszor-sokszor ugyanazt az anyagot, a minták beépülnek elménkbe, a haladás pedig elképesztően gyors.

Két hónap kínai tanulás után már magabiztos kezdőnek nevezem magamat. Persze rengeteg trükk van input témában is: honnan szerzünk jó

, éppen a szintünknek megfelelő anyanyelvű anyagokat? Mennyit kell ismételni? Hogyan nem felejtjük el, amit már megtanultunk? Hogyan gyakoroljuk a már megtanultakat? Hogyan érjünk el stabil beszédkészséget magunktól? És a többi. Ezekről és még sok minden másról lesz szó a jövőben.

Hogyan válasszunk inputot?

2010. március 8.

Azt a múltkor már kitérgyaltuk, hogy [miért fontos az input](#). Nem kétséges: amennyiben nem áll rendelkezésünkre elégséges anyanyelvi anyag, úgy kissé nehezebb dolgunk van egy új nyelvet elsajátítani – mondjuk kb. egyenlő a lehetetlennel. Hiába is szeretnék megtanulni Mongolul (pusztán kíváncsiság), annyira elenyésző a hozzá található forrás, hogy ha nem költözöm [Ulánbátorba](#), akkor jó eséllyel soha nem fogom megtanulni. Éppen ezért egy elegáns húzással inkább egy olyan nyelvet választunk, amihez bőven található forrást.

A követelmények

Tehát egy nyelv gyors és biztos elsajátításához elengedhetetlen a gyakorlatilag végtelenhez konvergáló forrásanyag – és itt nem csak a tanfolyamokat értem, hanem a könyveket, tévé műsorokat, filmeket, képregényeket, játékokat, mindent, amit anyanyelvűek produkálnak anyanyelvűeknek. Ugyanis ez a hiteles forrás, nem pedig a tanfolyamok. (Félreértés ne essék, ezek tök jó rövidítést adnak, hogy megértsük a nyelvi alapokat, de a világtörténelemben még soha senki nem tanult meg folyékonyan semmilyen nyelven mondjuk a [Rosetta Stone](#) használatával, vagy a [Pimsleur](#) esetleg [Michel Thomas](#) anyagok hallgatásával).

Tehát ott tartottunk, hogy a nyelv rendelkezzen sok forrásanyaggal. Ez nagyobb nyelveknél (angol, orosz, spanyol, kínai, stb.) nem okoz gondot, ezt ki is pipálhatjuk.

Második számú követelmény, hogy legyenek olyan elérhető anyagok, amik a tisztelt

nyelvtanulót érdeklik – mégpedig a célnyelven. Tulajdonképpen ez a leglényegesebb pont. Teljesen felesleges nyelvtanon meg összetett múlt időn meg nyelvvizsgán görcsölni – ha találunk valamit, ami érdekel az adott nyelven, olyan gyorsan fogunk haladni a tanulásban, hogy el sem hisszük majd.

Miért? Mert nem is magával a nyelvvel foglalkozunk, hanem a választott anyagot akarjuk magunkévá tenni – a nyelvtanulás csak egy melléktermék. Hozzátesszük: hasznos melléktermék. De mi nem is ezt akarjuk. Minket az adott anyag érdekel. Nem akarunk megtanulni angolul/kínaiul/orszul/spanyolul. Mi azt a bizonyos dolgot akarjuk érteni, ami ott van előttünk és a célnyelv titokzatos homálya fedi el szemünk és fülünk előtt. Zavaros a dolog? Nézzünk egy példát!

Ahogyan én választok anyagot

Először is számba veszem, hogy mi érdekel (általában véve: számítógépek, programozás, technológia, nyelvek, sör, metál zene, rock 'n' roll, utazás, kultúrák, Star Wars, Transformers, basszusgitar, modellezés, anime és manga, megújuló erőforrások, emberi kapcsolatok, online business, önfelnevelés, csinos hölgyek, Harry Potter, számítógépes játékok minden mennyiségben és persze a lista a végtelenségig folytatható) – és ezek alapján kell elindulni.

Első körben gyorsan körülnézek Google-ben, hogy milyen zenekarok érdekelhetnek az adott nyelven – és már pattintom is befele őket az mp3 lejátszóba (spanyol: [Ska-P](#), [Molotov](#), angol: ezt nem nagyon kell ajánlani, mindenkinek megvannak a kedvencei. Nem fárasztanám a tisztelt nagydíjemet a saját ízlésemmel), végig szólhat, miközben írok, tanulok, dolgozom, mosogatok, takarítok, szerelek.

Második lépésben megkérdezem Google urat, hogy a kedvenc filmjeim és sorozataim elérhetőek-e az adott nyelven – esélyes, hogy igen. A "[How I met your mother](#)" részeit már rongyosra néztem spanyolul (sajna kínaiul nem találtam meg, nem is hiszem, hogy van). A [Harry Potter filmek](#) szintén. [Big Bang Theory](#), [Chuck](#), [Heroes](#), [My name is Earl](#) – minden jöhet.

Harmadik lépésben jöhetnek a könyvek/képregények: szintén Harry Potterrel kezdek, mert könnyen érhető és elérhető. A magam részéről imádom a [Star Wars](#)-t és a [Transformers](#)-t, így ezekre rögtön lecsapok. A helyi könyvesboltból felmárköljük a célnyelvi regényeket (spanyol: [Coelho](#), kínai: [Lao-ce](#)).

Negyedik lépésben jönnek az audiobookok és podcastok: a híresebb könyvek szintén megvannak audio formátumban is a népszerűbb nyelveken. Podcastból pedig aztán nincsen hiány. Csak beírom Google-be, hogy mi érdekel + podcast és már válogatok is a kincsek közül. Angol/kínai/spanyolhoz a legjobbnak pillanatnyilag az [englishpod.com](#), [chinesepod.com](#), [spanishpod.com](#) oldalakat tartom. Igaz, hogy fizetni kell (2000 forint havonta az alap csomag), de rettentő jó és profi kialakítású. Ez nem igazán egy témára fókuszál, inkább általános áttekintést ad a nyelvből. Én pillanatnyilag a kínai leckéket nyomatom innen ezerrel (napi 5-6). Ezenkívül lehet még rádiókat keresni, ami engem különösebben nem érdekel, mert nem szeretem a rádiókat. Viszont épp a minap találtam egy [TV-s weboldalt](#), ahol nyelvekre le vannak bontva az adások. Tömör gyönyör. Zúg is egész nap a kínai itt második monitoromon. □ □

Nem feltétlenül értünk még mindent – de az anyagok rendelkezésre kell álljanak, hogy mikor odaérünk, csak értük kelljen nyúlnunk. Különben is, egy kicsit mindig feljebb kell tenni a lécet, hogy haladjunk.

Ennyi?

Igen, ennyi. Fontos még, hogy hagyjuk abba a görcsölést. Hallgassuk/olvassuk a dolgokat és élvezzük. Élvezzük. Élvezzük azt, amit értünk, veregessük magunkat vállon, ha felismertünk egy szót, vagy kifejezést. Érdekeljen, hogy mit mondanak, érdekeljen a sztori, akarjuk tudni, mi van a könyv végén, akarjuk összerakni azt a tankmodellt, amihez csak orosz nyelvű leírás van. Megvan? Remek. A világ nyelvtanulóinak 99%-ánál többet tanultál az adott nyelven.

Nem hiszed? Nézd meg, hogy egy-két-hat hónappal ezelőtt hol tartottál és mennyit értettél az adott nyelven. Most mennyit értesz? Tudod mit? Nem is érdekes. Jól érezted magad közben? Jól szórakoztál? Megtuttál valami újat a világról? Több lettél tőle? Na, látod. Kit érdekel a nyelvtanulás, mikor annyi érdekesebb dolog van nála? Én a magam részéről inkább nézek egy kis My name is Earl-t spanyolul, minthogy tanuljak. Ja, várjunk csak. De hiszen én így is tanulok! De hát én nem is akartam! ☐ ☐

Ja, majdnem elfelejtettem a legfontosabbat: miután ezt végigolvastad, a következő utad a Google oldalára vezessen és keress olyan dolgokat, ami érdekel az adott célnyelven. Mi a hobbid? Mi a végzettséged? Mit csinálsz szabadidődben? Mi a kedvenc filmed? Mi a kedvenc könyved? Mi a kedvenc zenei műfajod? Keresd meg őket az adott nyelven. Most. Nem öt perc múlva. Nem holnap. Nem hétfőn. Most. Tessék, be is linkelem neked a [Google oldalt](#), hogy csak ide kelljen kattintanod. Aztán csak használd őket. Ennyi. Nincs varázslat, nincs trükk. Jó szórakozást!

Hogyan kezdünk neki egy új nyelv tanulásának?

2010. március 16.

Disclaimer: ez a poszt tele van affiliate linkekkel (nem az összes), tehát, ha nem akarsz támogatni a blogot, akkor ne kattints rájuk és még csak véletlenül se vedd meg azokat a termékeket!

Az [input módszer](#) hatékonyságához kétség sem fér, ám az eddigi [posztokban](#) valahogy hibádzik valami – hogyan lehet anyanyelvű dolgokat élvezni, ha gyakorlatilag semmit nem tudunk a célnyelven?

A két lépcső

[Barry Farber](#) a "[Hogyan tanuljunk meg bármilyen nyelvet](#)" c. könyvében azt írja, hogy a nyelvtanulás alapvetően két lépcsőre osztható. Az elsőben megpróbáljuk a lehető leggyorsabban magunkba szívni annyi alapot, amennyi elegendő az anyanyelvű anyagok élvezéséhez. Vagy legalábbis bizonyos fokú élvezéséhez.

Alapozó kurzusok

Hölgyeim és uraim, úgy döntöttek, hogy egy új nyelv megtanulására adják fejüket? Nagyon

helyes. Amennyiben nem egy nagyon ritka nyelvet választottak célnyelvként, nagy valószínűséggel rengeteg alapozó nyelvkurzust lehet hozzá találni. Hogy csak néhányat említsünk: [Pimsleur](#), [Michel Thomas](#), [Effortless English](#), [Rocket Languages](#) (például a spanyol), [Assimil](#), [Rosetta Stone](#) és a többi. Aztán persze ott vannak a különböző nyelvtanuló oldalak: [LiveMocha](#), [Busuu](#), [LingQ](#), satöbbi.

Én kipróbáltam majdnem mindent (a spanyol nyelven keresztül), igazán nekem csak a Pimsleur és Michel Thomas tetszett igazán, a többivel nem is vesződnék. Bár hozzá kell tennem, hogy a Pimsleur kínai szerintem használhatatlan (a spanyol viszont elég jó).

Szóval a lényeg: válasszunk egyet és toljuk végig becsülettel. Csak ne várjuk azt, hogy a kurzus után perfektül fogunk kommunikálni a nyelven. Öreg hiba, amit én is elkövettem. Ilyen nincs. Tartsuk észben: az alapozó kurzus csak egy ugródeszka, ami arra kell, hogy igazán tudjuk majd a nyelvet tanulni: eredeti formájában. Az alapozó dolgok átkok, amiktől minél gyorsabban meg kell szabadulni. Mesterségesek, kreáltak, drágák és különben is, ma még csak kedd van és messze a hétvége.

Nem szabad leragadni ezeknél a kurzusoknál: megvallom, én azt hittem, hogy ha végigcsinálok minden kurzust, akkor majd egyszer csak hipp-hopp tökéletesen fogom beszélni az adott nyelvet. Csak egy baj van ezzel: ezek a kurzusok csak horizontálisan szélesítik a tudásunkat, nem vertikálisan. Magyarul: egyhelyben toporgunk velük.

Nemrég jutottam el a Praxis Languages oldalra, ahol is [spanyolul](#), olaszul, franciául, angolul és [kínaiul](#) tanulhatunk. Vicces (és nagyon profi módon megszerkesztett) kis podcastokat hallgathatunk – minden szinten. A teljesen kezdőknek szólók éppen hogy csak tartalmazznak pár szót a célnyelven, azokon keresztül jól megismerhetők az alapvető nyelvtani funkciók úgy, hogy közben élő beszédet hallunk, anyanyelvűektől. Én jelenleg is nyomatom a középfokot spanyolból, kínaiából pedig a kezdő leckék pörögnek. Rettenetesen jók, én nagyon élvezem.

Hátrány, hogy fizetős az oldal, de az alap csomag csak 14 dollár, ami mondjuk egy óra egy nyelvtanárnál – ezért viszont elérünk minden podcastot, korlátlanul. Ja, ha feliratkozol, akkor egy hétig ingyen próbálgathatod az oldalt, érdemes! Ha mást nem, tölts le annyi podcastot, amennyit csak tudsz az egy hét alatt! □ □ További plusz, hogy a dialógusokat külön is le lehet tölteni – nekem állandóan mennek a fülemben, miután egyszer már meghallgattam a teljes podcastot és tudom, hogy miről van szó.

Tehát akkor most mi van?

Az van, vedd meg a lehető LEGKISEBB nyelvtankönyvet a nyelvhez (az én kedvencem a Lonely Planet). Miért a legkisebbet? Mert sokkal jobban össze van bennük foglalva a lényeg. Lapozd át, hogy legyen fogalmad a nyelv felépítéséről. *Hú, a mindenit, az angolban 12 igeidő van! Ah, a spanyolban nem lehet kikerülni a subjunctive-ot? A kínaiiban tényleg nincsenek igeidők? Nahát!* Fontos, hogy ne akadj már most le a dolgokon.

Később is ráérsz aggódni az anyanyelvedtől eltérő szerkezetek miatt (súgok: később sem kell). A kis könyvet időnként lapozd át, és vizsgálj meg a már ismerős dolgokat. De ne törd össze magad. Mindig csak egy keveset. És mindig csak azt, ami ismerős.

Közben válassz ki egy tanfolyamot és csináld végig. Figyelj oda, de ne feszülj meg! Felesleges szavak memorizálásával fárasztanod magad – ami fontos, úgyis előjön újra. Én sok időt elpazaroltam memorizálásra. Felesleges, hidd el. Amit meg akarsz jegyezni, arra ott az [Anki](#)

(Hogyan ne felejtjük el a megtanultakat [első](#), [második](#), [harmadik](#) rész). Ha mondjuk a Pimsleur-t csinálod, az pont három hónapig tart. Ennél tovább nem is nagyon érdemes szórakozni ezekkel a tanfolyamokkal. Miért? Már volt róla szó: mert mesterségesek. Hiába próbálják meg bármennyire is visszaadni a valóságot, nem anyanyelvűeknek készült. Márpedig te az anyanyelvű anyagokat akarod majd élvezni. Hagyd a mesterségest!

Amíg csinálod az alapozó tanfolyamot, lapozz fel néhány szót a szótárban, de ne vidd túlzásba! Láttál egy érdekes szót? Nézd meg. Egy szó állandó jelleggel újra meg újra előjön? Nézd meg. De ne ülj le szólistákat tanulni! Semmi értelme. Miért? Mert ha napi kapcsolatod van az eredeti nyelvvel, a szólisták értelmüket veszítik. Mindig csak azt nézd meg, ami éppen érdekel, vagy ami nem hagy nyugodni! Ez fontos. Ja, ezek a szavak mellesleg sokkal jobban meg is fognak maradni, mintha végtelen szólistákat próbálnál meg bebiflázni. Minőség, hölgyeim és uraim, nem mennyiség!

Vedd meg pár kedvenc könyvedet az adott nyelven (érdeemes próbálkozni az egyszerűsített kiadásokkal) és lapozgasd őket. *Hopp, nézd már, ezt a mondatot értem!* Ne felejtsd el vállon veregetni magad! Ez szintén fontos.

És persze emellett hallgass amennyi tévét/rádiót/podcastot, amennyit csak bírsz – még ha nem is érted őket. Fontos ráérezni a nyelv zenéjére/intonációjára és az senkinek sem árt, ha megy a háttérben, míg mosogatsz, vagy főzöl, nem?

Három hónap után

bátran kijelentheted, hogy magabiztos kezdő vagy az adott nyelven. Mennyibe fáj a dolog? Mondjuk úgy 30.000 forintba (nagyon rossz esetben, jó esetben kijössz 5.000 forintból), meg úgy 100 óra "tanulásba". A holtidőket (passzív hallgatás) nem számoljuk ide. Többet lehet, kevesebbet nem.

Ha én ezt csináltam volna, akkor nem egy év alatt érem el spanyolból a középfokot, hanem fél. Két hónap kínai tanulás után azonban már magabiztos kezdőként navigálok a nyelv dzsungelében. És rettentően élvezem. Te is tégy így! Ez a legfontosabb.

És hogy hogyan tovább? Legközelebb erről lesz szó.

Disclaimer: ez a poszt tele van affiliate linkekkel (nem az összes), tehát, ha nem akarod támogatni a blogot, akkor ne kattints rájuk és még csak véletlenül se vedd meg azokat a termékeket!

Az [input módszer](#) hatékonyságához kétség sem fér, ám az eddigi [posztokban](#) valahogy hibádzik valami – hogyan lehet anyanyelvű dolgokat élvezni, ha gyakorlatilag semmit nem tudunk a célnyelven?

A két lépcső

[Barry Farber](#) a "[Hogyan tanuljunk meg bármilyen nyelvet](#)" c. könyvében azt írja, hogy a nyelvtanulás alapvetően két lépcsőre osztható. Az elsőben megpróbáljuk a lehető leggyorsabban magunkba szívni annyi alapot, amennyi elegendő az anyanyelvű anyagok élvezéséhez. Vagy legalábbis bizonyos fokú élvezéséhez.

Alapozó kurzusok

Hölgyeim és uraim, úgy döntöttek, hogy egy új nyelv megtanulására adják fejüket? Nagyon helyes. Amennyiben nem egy nagyon ritka nyelvet választottak célnyelvként, nagy valószínűséggel rengeteg alapozó nyelvkurzust lehet hozzá találni. Hogy csak néhányat említsünk: [Pimsleur](#), [Michel Thomas](#), [Effortless English](#), [Rocket Languages](#) (például a spanyol), [Assimil](#), [Rosetta Stone](#) és a többi. Aztán persze ott vannak a különböző nyelvtanuló oldalak: [LiveMocha](#), [Busuu](#), [LingQ](#), satöbbi.

Én kipróbáltam majdnem mindent (a spanyol nyelven keresztül), igazán nekem csak a Pimsleur és Michel Thomas tetszett igazán, a többivel nem is vesződnék. Bár hozzá kell tegyem, hogy a Pimsleur kínai szerintem használhatatlan (a spanyol viszont elég jó).

Szóval a lényeg: válasszunk egyet és toljuk végig becsülettel. Csak ne várjuk azt, hogy a kurzus után perfektül fogunk kommunikálni a nyelven. Öreg hiba, amit én is elkövettem. Ilyen nincs. Tartsuk észben: az alapozó kurzus csak egy ugródeszka, ami arra kell, hogy igazán tudjuk majd a nyelvet tanulni: eredeti formájában. Az alapozó dolgok átkok, amiktől minél gyorsabban meg kell szabadulni. Mesterségesek, kreáltak, drágák és különben is, ma még csak kedd van és messze a hétvége.

Nem szabad leragadni ezeknél a kurzusoknál: megvallom, én azt hittem, hogy ha végigcsinálok minden kurzust, akkor majd egyszer csak hipp-hopp tökéletesen fogom beszélni az adott nyelvet. Csak egy baj van ezzel: ezek a kurzusok csak horizontálisan szélesítik a tudásunkat, nem vertikálisan. Magyarul: egyhelyben toporgunk velük.

Nemrég jutottam el a Praxis Languages oldalra, ahol is [spanyolul](#), olaszul, franciául, angolul és [kínaiul](#) tanulhatunk. Vicces (és nagyon profi módon megszerkesztett) kis podcastokat hallgathatunk – minden szinten. A teljesen kezdőknek szólók éppen hogy csak tartalmazznak pár szót a célnyelven, azokon keresztül jól megismerhetők az alapvető nyelvtani funkciók úgy, hogy közben élő beszédet hallunk, anyanyelvűektől. Én jelenleg is nyomatom a középfokot spanyolból, kínaiából pedig a kezdő leckék pörögnek. Rettenetesen jók, én nagyon élvezem.

Hátrány, hogy fizetős az oldal, de az alap csomag csak 14 dollár, ami mondjuk egy óra egy nyelvtanárnál – ezért viszont elérünk minden podcastot, korlátlanul. Ja, ha feliratkozol, akkor egy hétig ingyen próbálgathatod az oldalt, érdemes! Ha mást nem, tölts le annyi podcastot, amennyit csak tudsz az egy hét alatt! □ □további plusz, hogy a dialógusokat külön is le lehet tölteni – nekem állandóan mennek a fülemben, miután egyszer már meghallgattam a teljes podcastot és tudom, hogy miről van szó.

Tehát akkor most mi van?

Az van, vedd meg a lehető LEGKISEBB nyelvtankönyvet a nyelvhez (az én kedvencem a Lonely Planet). Miért a legkisebbet? Mert sokkal jobban össze van bennük foglalva a lényeg. Lapozd át, hogy legyen fogalmad a nyelv felépítéséről. *Hú, a mindenit, az angolban 12 igeidő van! Ah, a spanyolban nem lehet kikerülni a subjunctive-ot? A kínaiiban tényleg nincsenek igeidők? Nahát!* Fontos, hogy ne akadj már most le a dolgokon.

Később is ráérsz aggódni az anyanyelvedtől eltérő szerkezetek miatt (súgok: később sem kell). A kis könyvet időnként lapozd át, és vizsgáld meg a már ismerős dolgokat. De ne törd össze magad. Mindig csak egy keveset. És mindig csak azt, ami ismerős.

Közben válassz ki egy tanfolyamot és csináld végig. Figyelj oda, de ne feszülj meg! Felesleges szavak memorizálásával fárasztanod magad – ami fontos, úgyis előjön újra. Én sok időt

elpazaroltam memorizálásra. Felesleges, hidd el. Amit meg akarsz jegyezni, arra ott az [Anki](#) (Hogyan ne felejtjük el a megtanultakat [első](#), [második](#), [harmadik](#) rész). Ha mondjuk a Pimsleur-t csinálod, az pont három hónapig tart. Ennél tovább nem is nagyon érdemes szórakozni ezekkel a tanfolyamokkal. Miért? Már volt róla szó: mert mesterségesek. Hiába próbálják meg bármennyire is visszaadni a valóságot, nem anyanyelvűeknek készült. Márpedig te az anyanyelvű anyagokat akarod majd élvezni. Hagyd a mesterségest!

Amíg csinálod az alapozó tanfolyamot, lapozz fel néhány szót a szótárban, de ne vidd túlzásba! Láttál egy érdekes szót? Nézd meg. Egy szó állandó jelleggel újra meg újra előjön? Nézd meg. De ne ülj le szólistákat tanulni! Semmi értelme. Miért? Mert ha napi kapcsolatod van az eredeti nyelvvel, a szólisták értelmüket veszítik. Mindig csak azt nézd meg, ami éppen érdekel, vagy ami nem hagy nyugodni! Ez fontos. Ja, ezek a szavak mellesleg sokkal jobban meg is fognak maradni, mintha végtelen szólistákat próbálnál meg bebiflázni. Minőség, hölgyeim és uraim, nem mennyiség!

Vedd meg pár kedvenc könyvedet az adott nyelven (értelmes próbálkozni az egyszerűsített kiadásokkal) és lapozgasd őket. *Hopp, nézd már, ezt a mondatot értem!* Ne felejtsd el vállon veregetni magad! Ez szintén fontos.

És persze emellett hallgass amennyi tévét/rádiót/podcastot, amennyit csak bírsz – még ha nem is érted őket. Fontos ráérezni a nyelv zenéjére/intonációjára és az senkinek sem árt, ha megy a háttérben, míg mosogatsz, vagy főzöl, nem?

Három hónap után

bátran kijelentheted, hogy magabiztos kezdő vagy az adott nyelven. Mennyibe fájt a dolog? Mondjuk úgy 30.000 forintba (nagyon rossz esetben, jó esetben kijössz 5.000 forintból), meg úgy 100 óra “tanulásba”. A holtidőket (passzív hallgatás) nem számoljuk ide. Többet lehet, kevesebbet nem.

Ha én ezt csináltam volna, akkor nem egy év alatt érem el spanyolból a középfokot, hanem fél. Két hónap kínai tanulás után azonban már magabiztos kezdőként navigálok a nyelv dzsungelében. És rettentően élvezem. Te is tégy így! Ez a legfontosabb.

És hogy hogyan tovább? Legközelebb erről lesz szó.

Haladó nyelvtanulás

2010. március 23.

A múltkor ott hagytuk abba, hogy [hogyan érdemes nekirugaszkodni egy új nyelv tanulásának](#) (már ha magunktól kíséreljük meg a dolgot).

Tehát, ha már így felderítettük és magunkévá tettük az alapokat (mondjuk úgy 3-6 hónap alatt), akkor jön az igazi móka! Mikor a nyelvet úgy sajátítjuk el, ahogy az a maga egyszerűségében létezik. Élő anyagokon keresztül. Hogy ez mit jelent?

- Nem veszünk elő munkafüzeteket és nem töltünk ki “hiányzó mondatrészeket”

- Nem próbálunk meg esetlen, háromszavas szókinccsünkkel megalázni magunkat tanuló társaink és más emberek előtt.
- Nem erőlködünk, és nem feszülünk meg. Mindent csak kényelmes tempóban, ahogy jól esik.

Ez azt jelenti, hogy:

- Nincs stressz
- Nincs megfelelési vágy

Ellenben van:

- Szórakozás
- Eredmény

A lépések

Először is fontos tudni, hogy ez egy maraton és nem sprint. Persze, követhetünk sprint módszereket is, ám én hosszú távon ennek nem látom értelmét. Fel lehet szedni három hónap alatt egy jó közepes nyelvtudást, ám amint kihagyjuk életünkéből a napi rutint, pillanatok alatt eltűnik a tudás. Kegyetlen igazság. Megoldás? Legyen a nyelv az életed része. Áldozat? Ha rosszul csinálod, akkor igen.

Tehát a legelső feladat: felhalmozni annyi anyanyelvű cuccot, amennyit csak bírsz. Újságok, könyvek, filmek, zene, képregény, bármi jöhet. Két kritérium van:

- Érdekeljen és élvezd
- Legyen az adott célnyelven

Az anyagok gyűjtögetése lényegében soha nem marad abba. Mindig kell friss, hogy ébren tartsa az érdeklődést, ugyanakkor tudni kell azt is, hogy az ismétlés is fontos. De erről majd máskor.

A következő lépésben egyszerűen el kell határozni, hogy az életed részévé teszed az anyagokat. Minden nap. Vagy legalább heti hat nap. Ha ez macerásnak tűnik, akkor menj vissza és keress olyan dolgokat, amik érdekelnek és nem lesz macera. Hogyan tedd?

Oszd be minden napra, hogy mit fogsz csinálni. Előre, legalább egy hétre, de inkább egy hónapra. Segíteni fog betartani, de ne legyél túl szigorú magaddal. Ha kimarad egy nap, ha nincs kedved olvasni, akkor ne tedd. De az nem kifogás, hogy nincs idő. Idő mindig van – főleg, ha előre beosztod.

Utolsó lépés: egyszerűen csak csináld. Ennyi. Nincs trükk, nincs varázslat. Hallgass, nézz, olvass, élvezd és olyan gyorsan fogsz haladni, hogy el sem hiszed. Él a nyelvben! Ne tanulj, hanem éld át! Spanyolul tanulsz? Spanyol vagy. Kínait tanulsz? Kínai vagy. Angolt tanulsz? Angol vagy. (Tudod mit? Legyél inkább Ausztrál :))

Egy kicsit konkrétan

Én a magam részéről tavaly januárban kezdtem spanyolul tanulni, de még semmit nem tudtam az egésztől. Igazán fél év eltelte után találtam rá az input módszerre és azóta is nagy

megelégedéssel használom. Decemberre elértem a (becsült) középfokot, akkor azonban magánéleti mizériák miatt abbahagytam majdnem három hónapra. De korántsem veszítettem belőle annyit, mint gondoltam volna. Miért? Mert a bevitt input nem kopik el. Mivel annyi mindent láttam és hallottam, mélyen megrögzültek. Ott folytatom, ahol abbahagytam.

Tizenegy hónap alatt naponta átlagban másfél órát fordítottam aktívan a nyelvre, passzívan pedig mondjuk úgy napi kettőt. Beletettem a spanyolba 500 órát és minden perce élvezet volt. Soha nem feszültem meg, soha nem kellett vizsgák meg tesztek miatt aggódnom, kedves spanyolokkal, argentinokkal és venezuelaiakkal társalogtam. Nem korrigáltak lépten-nyomon, nem osztottak le, hogy lehetnék jobb. Együtt neveltünk a hibáimon (valószínűleg ők jobban :D). És december körül azt vettem észre, hogy “jéé, most már tuti nem adnának el dél-Amerikába rabszolgának, ha a spanyoltudásomon múlna az életem”. Mennyit tanultam? Gyakorlatilag nulla percet. Egyszerűen csak belemerültem és átéltem. Remek móka, javaslom neked is!

Ui: Ne felejts el beszámolni róla, hogy hogy megy!

Egy év alatt spanyolul

2010. április 7.

Egy kis áttekintő

Egy év alatt meg lehet tanulni spanyolul. Sőt, még kevesebb idő alatt is. Persze itt definiálni kellene, hogy mit jelent az, hogy “megtanulni” – milyen szint, milyen folyékonyság, stb. Mivel magam heves ellenzője vagyok a nyelvvizsgáknak, ezért saját magamnak állítottam fel csak célokat – folyékony kommunikációs szint, mindennapi szituációkban.

Ez megértés szinten nekem azt jelenti, hogy megértem a kedvenc filmsorozataim 80%-át, kommunikáció szinten pedig, hogy bármit el tudok mondani, még ha körbeírva is, relatíve kis hibákkal. Hozzá tartozik a dologhoz, hogy az egészet én két részre bontottam.

- Az első körben csak a megértéssel foglalkozom. Nem töröm magam azzal, hogy kommunikálni tudjak, nem érdekel, hogy nem tudok írni, vagy megszólalni. Miért nem? Mert tapasztalatból tudom, hogyha növelem a bevitt nyelvi inputot, akkor kommunikálni is jobban tudok. Varázslatnak hangzik, de működik. És ezt nálam jóval okosabbak és tapasztaltabbak állítják ([Krashen](#), [Steve Kaufmann](#), [Khatzumoto](#)), én pedig hiszek nekik.
- A második körben rágyúrok a kommunikációra, amikor már biztos alapom van, tudom, hogy mi folyik körülöttem, egyszerűen csak össze kell kapcsolnom magamban a már ismert anyagot és csak imitálnom kell azokat, akiktől hallottam/láttam.

Az igazsághoz hozzá tartozik, hogy a második részbe éppen hogy csak belekóstoltam, de úgy becsülöm, hogy fél-egy év alatt elérhetem a kitűzött célt. (Aki követik a blogot tudják, hogy “szükségből” elkezdtem a kínait tanulni, mert a nyáron Tajvanra megyek – így jelenleg a figyelmem megoszlik a spanyol és a kínai között, ami nem a legjobb, sőt egyáltalán. Na, de se baj.)

A kezdetek

Elég ebből, lássuk a részleteket. Tehát a spanyol projekt 2009. január 25-én kezdődött, és

decemberig tartott intenzíven (ott jött egy pár hónapos szünet, ám meglepő módon alig felejtettem valamit. Egy újabb érv az [input módszer](#) mellett)

Mivel az autodidakta nyelvtanulásban semmiféle tapasztalattal nem rendelkezem, ezért először kipróbáltam mindent, amiről csak hallottam. A [Pimsleur](#) japánnal már évekkal ezelőtt kísérleteztem és tetszett, így gondoltam neki is futok a spanyol verziónak. Nem is csalódtam benne, becsülettel végigcsináltam mind a 90 leckét.

Közben kitartóan keresgettem és olvastam a nyelvtanulásról (megkerestem a sikeres nyelvtanulók blogjait és szépen elkezdtem őket követni), február végén pedig ráleltem a [Notes In Spanish](#) oldalra – remek podcastok Madridból (melyet egy angol-spanyol házaspár készít – hátránya, hogy az angol úriember kiejtése, hmm, némileg zavaróvá vált egy idő után). A több mint 100 podcast (három szinten) ingyenesen letölthető, az átiratokért fizetni kell.

Én a magam részéről megvettem a legnagyobb pakkot, nagyjából 25 ezer forintot fizettem érte. Igazán nem kezdtem el hallgatni túl intenzíven, mert abban a hitben éltem, hogy ha a létező összes spanyol kurzust végigcsinálom, akkor majd perfekt leszek, hipp-hopp. Kezdők hibája. Sebaj.

Az alapozó kurzusok

Szóval próbálkoztam még a különböző varázslatos dolgokkal (Learn Spanish in a Week, hahahaha – remek vicc; [Learn Spanish Like Crazy](#) – a kezdeti lelkesedés lehanyatlott, mikor rájöttem, hogy ez lényegében egy nyelvtani táblázat igeragozásokkal, csak éppen audio formátumban), de igazából sokat nem értek. Aztán jött a Rosetta Stone, amiről azóta sem bírtam írni, mert attól tartok, hogy nem túrná a nyomdafestéket.

Az, hogy valami felháborítóan drága és legalább annyira haszontalan, teljesen egyértelmű ([Az itt található cikk és videó](#) megtekintése kötelező. Egyszerűen zseniális). De az a marketing, amit – el kell ismernem – nagyon profin generálnak köré, mindenkivel elhiteti, hogy ez a nyelvtanulás kulcsa. Nem is mennék bele, mert nem éri meg. Lényeg, hogy végigszenvedtem a harmadik szintig, de ott feladtam. Egyszerűen röhej, hogy milyen szavakat próbál meg tanítani, valamint az hinni, hogy ha négy képből ki tudjuk választani a helyes választ, akkor az stabil és használható nyelvtudást ad – nos, naivítás.

Végigszenvedtem még a [Villám Spanyolt](#) is, bár ne tettem volna! Lehet, hogy csak én vagyok így vele, de a relaxációnak szánt aláfestő zenétől konkrétan a falat kapartam – ekkor még nem tudtam, hogy ha valamit nem élvezek, és nem szórakoztat, akkor Ott. Kell. Hagyni. Pont. Gondoltam kitartó leszek és végigcsinálom. A haszontalan szavak tömkelege itt is csak úgy zúdul ránk. Komoly nyelvtanulók sürgősen elfelejtik. Már leírtam párszor és le fogom még többször – nincsenek csoda módszerek és nincsenek két hét alatt megtanulok egy nyelvet kurzusok.

A Pimsleur melletti másik használható dolognak [Michel Thomas](#) spanyol kurzusát tartom – nos, azt mondom, hogy azt a húsz órát megérte belefeccolni. Az öreg jól összefoglalja nekünk a lényegét, amire már szépen rá lehet építeni.

Nyelvtanuló weboldalak

Június felé elkezdtem kacsingatni a különböző oldalak felé. Először a [Busuu](#) fogott meg, mert eléggé spanyol központú, de igazából ez is csak egy Rosetta Stone klón. Nem látom (és tapasztalatból tudom, hogy nem is működik) hogy a bugyuta feleletválasztós játékokból hogyan lehetne stabil _és_ használható nyelvtudást szerezni. Ugyanakkor, amiért szeretem a busuu-t, mert sok anyanyelvű ismerőst és barátot szereztem, akik szívesen segítettek a gyakorlásban

(hozzá kell tenni – ebben a fázisban ezt még nem vittem túlzásba).

Próbáltam még a [Livemochát](#) is, ami talán a világ legnagyobb ilyen weboldala, sokan is használják – én megint csak arra használtam, hogy ismerősöket gyűjtsek. Ekkor már sejtettem, hogy az input módszer lesz az, amivel a legjobban lehet haladni.

Input módszer

A módszer lényegéről már [többször megemlékeztünk](#), akit érdekel, olvasson vissza. Szóval a nyár közepén elkezdtem masszívan nyelvi inputra szert tenni. A Notes In Spanish ebben kulcsszerepet játszott – azt hittem, hogy nem, vagy csak nagyon lassan fogok haladni. Félttem, hogy csak 30 kezdő lecke van, és utána nem fogom érteni a középhaladókat. De nem. Remekül fel van építve az egész és mindenféle probléma nélkül haladtam a leckékkel. Természetesen nem csak hallgattam, hanem rendszeren fel is dolgoztam őket, de ez megint csak egy másik poszt témája.

Ekkoriban olvastam a [Kreatív Spanyol](#) módszerről, ami némileg egybevágott az input hipotézissel, így gondoltam adok neki egy esélyt. Az érdeklődők [itt](#) olvashatnak róla.

Szeptember végén befejeztem a Notes In Spanish leckéteket, ám a végén már kicsit elment a kedvem tőlük, főleg Ben akkora már nagyon idegesítővé váló akcentusa miatt.

Innentől kezdve viszont teljesen az anyanyelvi anyagokra fókuszáltam – miután bizonyágot nyertem, hogy az input módszer működik, teljesen egyértelmű volt, hogy ebbe az irányba kell elmozdulni. Beszereztem annyi, engem érdeklő, spanyol anyanyelvi anyagot, amennyit csak tudtam, és szépen nekiálltam őket használni. Nem tanulni. Használni.

Mire gondolok itt? Harry Potter könyvek (nem röhögni!), különböző podcastok, spanyol rádiók, tévésorozatok, filmek. Ekkor jöttem rá (persze csak másoktól olvastam), hogy a sikeres nyelvtanulás (nem is szeretem ezt a szót, kellene valami frappánsabb – csak a nyelvelsajátítás hülyén hangzik :D) kulcsa az, hogy jól szórakozzák, hogy élvezzem azt, amit csinálók. Khatzumoto és Steve Kaufmann is megmondta.

Apropó Kaufmann – ő maga 11 nyelven beszél, tehát valamit sejt az öreg. Csinált egy weboldalt az elkötelezett nyelvtanulóknak – direkt nem említettem a fenti részben ezt. A neve az, hogy [LingQ](#), és teljes mértékben az input módszerre épít. Ez az egyetlen oldal, amit használok (használtam aktívan, pillanatnyilag nem), bár fejlesztői énemnek kissé idegen a kezelése. De ez megint egy másik poszt témája. Ha valaki regisztrálna, akkor jelöljön be ismerősnek [itt](#).

Stop

És elérkeztünk a decemberhez, ahol magánéleti átszervezések miatt a nyelvtanulás megfeneklett, de amint a kedves érdeklődők láthatják, nem végleg, ezerral robogunk tovább. □ □
Tehát 10 hónap után ott tartottam, hogy a tévésorozatok mondjuk 60%-át megértettem minden gond nélkül és ki tudtam fejezni magam spanyolul, nem gyorsan, nem tökéletesen, de azt hiszem nincs miért szégyenkezni. És még korántsem ért véget a móka. Sőt, az igazán érdekes része csak most jön. Távlati terv, hogy Spanyolországban is eltöltök egy pár hónapot, hogy maximumra tekerhessem a valódi nyelvtudásomat. De addig is használok a már eddig bevált módszereket és lassan rákapcsolok a kettős fázisra, vagyis az outputra.

Sok mindenről lehetne még írni, tippek, technikák, tapasztalatok, amire itt most nincs hely. Legközelebb arról értekezünk, hogyan lehet az egy évet lefelezni. Kérjük, maradjanak vonalban. □ □

UI: Minden kurzustól kaptam valamit, és mindegyikkel valamivel több spanyol birtokosa lettem. Pusztán annyit akartam kifejteni a cikkben, hogy a befektetett idő nem áll arányban az

eredményekkel, ezért véleményem szerint nem érdemes foglalkozni velük.

UI2: Az itt leírtak pusztán saját tapasztalat és saját vélemény. Mindenkinek megvan a joga, hogy más véleménnyel legyen. Nem állítom, hogy ez az egyetemes és végső jó, csak azt, hogy nekem mi jött be és mi nem. Kérjük mellőzzük a negatívkodó kommenteket. Köszönjük. (Természetesen építő kritika bármikor jöhet!)

UI3: Ez a 10 hónapba már nem tartozik bele, de a jelenlegi kedvenc spanyol forrásom (az anyanyelvi anyagokat leszámítva) egyértelműen a SpanishPod.com. Ajánlott.

Fél év alatt spanyolul

2010. május 3.

A múltkor ott hagytuk abba (vajon minden elkövetkező cikket így fogok kezdeni?), hogy hogyan lehet [spanyolból egy év](#) alatt elérni egy egészséges szintet – jelenlegi posztunkban pedig arról értekezünk, hogy hogyan is lehetne ugyanezt megtenni fél év alatt. Lássuk.

Megjegyzés: a cikk hipotetikus, mely saját tapasztalatból táplálkozik.

A tények

Ha keményen analitikus úton közelítjük meg a dolgot, akkor a következőkre van szükségünk:

- Nagyjából 500 befektetett óra
- Egy számítógép
- SRS program, audioszerkesztő program, videolejátszó
- Egy mp3 lejátszó legalább 4 giga memóriával
- Könyvek, referenciák, jegyzetek
- Ja, majd elfelejtettem: hajlandóság.

Ha ez megvan, készen is állunk. Menjünk neki a feladatnak.

Felkészülés

Először is érdemes egy kicsit tájékozódni a nyelvről, annak felépítéséről, az anyanyelvűekről, az adott kultúráról. Ennek fényében már fel is csaphatjuk a wikipédiát a vonatkozó [cikkek](#)nél, valamint vegyük meg a lehető legkisebb nyelvteni összefoglaló könyvet. Azért a legkisebbet, mert a nagyban csak szét van nyújtva a lényeg és elveszik a sorok között.

A magam részéről a [spanyol kisokossal](#) nyitottam (elég silány minőség, de jobb, mint a semmi, valamint párhuzamot von a magyar és a spanyol között, ami hasznos lehet), de nemrég találtam rá a [Lonely Planet könyveire](#). Egyszerűen annyira zseniálisak, hogy ezek után mással nem is próbálkozom. Lonely Planet amúgy utazás ügyben is a legjobb. Csak úgy mondom.

Olvasd át a könyvet egyszer, de ne törd magad, hogy megjegyezd a szabályokat, felesleges. Csak arra jó, hogy tudd, hogy mire számíts. Tanulmányaink során majd fokozatosan visszanézünk a kis könyvbe és felfedezzük, hogy hoppá, ezzel pont most találkoztam, dehát én ezt tudom! Egyfajta megerősítésként használjuk csak – és nem innen nyaljuk be, hogy abból

építsük fel a nyelvet. Nem kell újra feltalálni – hogy stílszerűek legyünk – a spanyolviaszt.

Nyelvi alapozás

Ahogy azt egy [előző cikkben már megtárgyaltuk](#), érdemes beszerezni egy alapozó kurzust, ami megadja a kezdő párszáz szavas szókincset, amivel, már ha nehezen is, meg botladozva, de elindulhatunk meghódítani a nyelvet. Személy szerint én a [Pimsleur](#)-t és [Michel Thomas](#)-t ajánlom (a kettő egyszerre a legjobb) – de megint csak magam tudom ismételni: jók ezek a kurzusok, csak ne várjuk, hogy az elvégzésük után bármiféle használható nyelvtudásunk is lesz.

Egyszerűen arra kellene, hogy szilárd alapokat kapjunk, amire már rá lehet építeni. A Pimsleur 90 (+10) leckéből áll (45 óra), Michel Thomas kurzusa nagyjából 20 órát tesz ki. Ezt egy hónap alatt kényelmesen le lehet pörgetni. Igaz, hogy a Pimsleurre azt mondják, hogy csak naponta egy leckét hallgassunk meg belőle, de én semmiféle negatív hatást nem találtam a gyakoribb tanulásban. Különben is, nem érünk rá. A tanulás nagyjából napi másfél-két óránkat fogja kitenni – ha emellett még van idő TV-t nézni (szigorúan spanyolul), zenét hallgatni, valami egyszerűbb szöveget olvasni, akkor ragadd meg az alkalmat. Ne törődj vele, hogy a legtöbbjét nem érted, annak örülj, amit értesz! És persze veregeds magad vállon. Önálló nyelvtanulóként ez fontos.

Számokban: az első hónapban 65 óra befektetés napi két órát jelent. Többet lehet, kevesebbet nem.

Belecsapunk a lecsóba

Harmadik lépésben tovább szilárdítjuk a tudásunkat – megfelelő kontextusba helyezett kiváló internetes anyagokkal. Az eddigi tapasztalataim alapján messze a [SpanishPod](#) oldala a legjobb (esetleg a [LingQ](#)). Nem idióta „töltsd ki a hiányzó mezőket” játékokkal próbál meg nyelvtudást árulni, hanem profi gárda által készített, az [input elvre alapuló](#) podcastokat csinálnak – és ami számomra nagyon fontos, ők maguk is nyelvtanulók. Tehát nem csak a levegőbe beszélnek (Pl. Jenny, a [ChinesePod](#) háziasszonya is a SpanishPoddal tanult meg spanyolul). Ne legyünk restek az alapoktól elkezdni a tanulást – hallgass meg minden podcastot egyszer, majd ha végigértél mind a 118 leckén egy szinten, akkor menj vissza és dolgozd fel őket rendszeren (érdekes/hasznos mondatok [ANKI-ba](#) való behajigálása), valamint töltsd le csak magukat a párbeszédet is, és told rá az mp3 lejátszódra – ez egész nap mehet a füledben. Mivel a párbeszéderek rövidek és érdekesek, jól meg fognak ragadni. A saját tapasztalatom az, hogy jobb egy kis rövid dialógust többször meghallgatni, és utána továbbmenni a következőre (a legtöbb mp3 lejátszón van olyan funkció, amivel egy számot játszhatunk a végtelenségig).

Számokban: napi 5 leckét meghallgatva a kezdő szint feldolgozása egy gyenge hónapot vesz igénybe, napi egy-másfél óra ráfordításával. Az elementary és intermediate leckék (139+113) hasonló tempóban további két hónapot vesz igénybe. Szintén érvényes, hogy naponta legalább 2 órát kell beletolnunk. A jó hír az, hogy mivel főleg audio alapú a tanulás, ezért bárhol lehet végezni. BKV-n, takarítás közben, bringázáskor, mindenhol. Időmenedzsment posztunk már készülőfélben van.

Természetesen itt is érvényes, hogy ezt a „mechanikus” tanulást élvezetes és nekünk tetsző dolgokkal kell kiegészíteni. Szerezz be minden számodra kedves filmet/sorozatot spanyolul és esténként azokat nézd lefekvés előtt. Vedd meg a kedvenc könyveidet spanyolul (egyszerűsített kiadás javallott), valamint kutasd fel a számodra kedves spanyol zenéket. Ne feledd, spanyol

vagy [Spanyolul élsz](#).

Ezen a szinten már elkezdhetünk kifelé kacsingatni, hogy hogyan tudnánk gyakorolni a már megszerzett tudást (ugye senki nem élt

abban a tévhitben, amit a legtöbb nyelviskola „beszédorientált tanulásként” hirdet – hogy már az első napoktól fogva megpróbálunk száználmas nyökögéssel megszólalni, és akkor az majd nekünk jó lesz?) – gyűjtsünk be pár anyanyelvű ismerőst (szintén készülőfélben lévő poszt) és készítsük fel őket, hogy nemsokára lerohanjuk őket dagadó spanyol tudásunkkal.

Úton a folyékonyág felé

Számításunk szerint van még két teljes hónapunk, hogy teljes mértékben középfokra tornásszuk tudásunkat. Gyerekjáték. Egyéni ízlés szerint lehet továbbmenni a SpanishPoddal (azért is jó, mert rengeteg kulturális betekintést ad – ami rettentően fontos a nyelvtanulásnál), ám itt már lélekben készülünk fel, hogy csak és kizárólag spanyol dolgokat hallgatunk/nézünk/olvasunk.

Hírek reggel? Spanyol híroldal. Lazítás este? Spanyol film. Ebédszünet a munkahelyen? Spanyol könyv/újság. Ebben a szakaszban felejtjük el (na jó, már a legelején is) hogy nyelvet tanulunk. Nem. Spanyolok vagyunk. Spanyolá kell válni előbb, hogy megtanulhassuk normálisan a nyelvet. Anomáliának hangzik, de így van (nem én állítom, hanem [Khatzumoto](#), aki azért már letett egy-két dolgot az asztalra).

Az utolsó két hónapban rámehetünk az outputra (persze természetesen az input bevitelét sosem hagyjuk abba) – a nyelcsere-partnerekkel hetente többszörös beszélgetés, fogalmazások írása, fordítás ésatöbbi. Kedvenc módszerem, hogy mikor egyedül vagyok és nincs kívül gyakorolnom, előkapom a Lonely Planet spanyol mondatgyűjteményét és végigolvasok egy oldalt, majd elképezem az ott használt helyzeteket és hogy én mit mondanék, és hogyan. Ha valamit nem tudok, akkor azt leírom és kikérdezem a következő anyanyelvűtől.

Számokban: napi 10-15 perc beszélgetés egy partnerrel, fél óra fordítás, fél óra beszélgetés magunkkal, valamint persze a szokásos input bevitele (legalább egy óra) összesen bő két órát tesz ki naponta. Természetesen ez csak az aktív időt mutatja – mikor nem figyelünk oda, akkor is kell valami spanyol menjen a háttérben (Khatzumoto még álmában is japán szövegeket hallgatott.).

Lezárás

Egyértelműnek hangzik, de azért emeljük ki itt is: minél több időt fektetünk be, annál hamarabb jön vissza fáradozásunk eredménye. Ha pedig jól csináljuk, nem is fáradozás. Nincsenek csodakurzusok. Befektetett idő és energia van. Ötszáz órát nem lehetetlen beletenni a nyelvbe fél év alatt (nekem egy év alatt sikerült, de lehet rajta javítani bőven) – egy stabil és magabiztos haladó szinthez nagyjából 1000-1200 órára van szükségünk. Ha a megfelelő módszerekkel töltjük ki ezt az 1000 órát, egy csodálatos és gyönyörű nyelvet mondhatunk magunkénak. Hát nem éri meg?

13 év alatt angolul

2010. május 11.

Egy kis történelmi visszatekintőt akarok ehelyütt megejteni, egyrészt hátha mások is tanulnak belőle, másrészt csak úgy magamnak is. Szóval a ballada a szegény pásztor legkisebb fiáról szól, akinek nagy vágya volt megtanulni angolul.

Kezdetek az angolban

Előre is elnézést, de ez egy abszolút személyes bejegyzés. Akit nem érdekel, nyugodtan lapozzon tovább. No, kérem, vágjunk bele.

Általános iskolában harmadiktól tanultam németet, egészen élveztem, a csinos tanárnő nagy lökést adott az órák menetének. Aztán hatodikban kaptunk egy kevésbé csinos, ám hatványozottan rigolyásabb hölgyet, aki mint olyan, egy jó időre ki is ölte belőlem a nyelvek iránti érdeklődést. A németét meg különösképpen. Még a mai napig is tart.

Ekképpen mikor középiskolába kerültem, két kézzel és vicsorgó foggal kaptam az angoloktatás után – kis küzdelem árán ugyan, de sikerült elrendezni, hogy egy remek csoportba kerüljek (teljesen kezdő, nulla tudás), ahol nem csak jó barátokra, de egy kiváló tanárra is leltem. Azt hiszem érdemes megemlíteni szó szerint, Fejes Norbert volt, aki rettentő nagy inspirációt adott a tanulásban, elsősorban azért, mert nem diákként, hanem inkább mint kis barátokra tekintett ránk.

Motivált voltam, tanultam, igyekeztem, két év tanulás után elmentem nyelviskolába egy intenzív tanfolyamra, ami másfél hónap kemény tanulás volt (szintén egy kiváló tanár) – ez után pedig jött egy lehetőség, hogy Finnországba menjünk cserediákként. Tudvalevőleg skandináv kollégáink elég magas szinten művelik az angolt, magam pedig elég szerényen a finnt (bár káromkodni még ma is folyékonyan tudok :D) így rosszul semmiképpen nem jöhettünk ki a dologból. Egy teljes hónapot töltöttünk el Nokia városában (igen, a telefonos város), ahol nem csak barátságokat, egy tinédzserszerelmet, de igen jó nyelvtanulási tapasztalatot is szereztem: nevezetesen rá voltam kényszerítve az angol használatára. És működött. Az egy hónap elég volt arra, hogy rájöjjek, hogyan kell használni a nyelvet hiányos szókinccsel, hogy hogyan fejezzem ki magam minden helyzetben, még ha nem is tökéletesen. És hogy hogyan ne érdekeljen, ha hibát vétek.

Ennek fényében 2000-ben gyorsan el is mentem nyelvvizsgázni, a középfokú szóbelim elsőre meg is lett, az írásbeli azóta sem (hajrá Rigó utca!) – csak az a gyanús, hogy mindig 59 ponton húztak el, és mikor megkérdeztem, hogy mikor nézhetném meg a dolgozatomat, közölték, hogy két hónap múlva. Eredendő nyelvvizsgagyűlöletem valahonnan innen táplálkozik. De ez egy másik sztori.

Haladó angol

Eljött a főiskola ideje, jött egy lehetőség, miszerint a nottinghami egyetem kihelyezett kurzusán lehet tanulni mérnökként – méghozzá minden tárgyat angolul. Jól hangzott, azonban mivel anyanyelvű tanárunk kevés volt, többnyire csak a magyar akcentusos angolt hallottam az órákon – de szókinccs szempontjából jó volt. Rutint szereztem az angolul való írásban, prezentációtartásban (ez kifejezetten hasznos és élvezetes volt), valamint rájöttem, hogy egy

szakdolgozatot három nap alatt is le lehet fordítani magyarról angolra, ha nagyon sürges az idő.
□ □

A főiskola vége felé kezdtem el dolgozni a [CD Projektnél](#) fordítóként – álomállás: számítógépes játékokat fordítani és még pénzt is kapni érte? Tökély. Majdnem négy évig nyomtam – érdekes módon, nem éreztem magamon fejlődést. Legalábbis nem akkorát. Ez a felsőbb szintek átka. A fejlődés nem olyan látványos, és ez kevesebb motivációt ad.

Felsőfok

Utolsó nagyobb lépésként talán azt a tényt említhetném meg, hogy 2008-ban szívem parancsára Ausztráliába költöztem (jelenleg is itt élek), az akkori élettársammal (ő Ausztrál-Magyar) – valamikor ilyen tájban volt, hogy elkezdtem spanyolul tanulni. Fél évvel ezelőtt, az újév hevében útjaink elváltak, én pedig teljes egészében angol környezetbe kerültem (tekintve, hogy otthon magyarul beszéltünk), mind a munkám (helpdesk szolgálja egy mobilszolgáltatót), mind a szociális életem angolul zajlott és zajlik.

Egy hónap után azt vettem észre, hogy már egyáltalán nem is érdekel, hogy magyarul vagy angolul kell kifejeznem magam. Nem vagyok anyanyelvű, de a nyelv egy jó részét birtoklom, ideértve az Ausztrál szlenget tetemes részét is. Azt mondhatom, hogy teljes magabiztossággal bírom a nyelvet, annak majdnem összes aspektusával együtt. A magam részéről a beszélt formát mindig is előnyben részesítettem az írottal szemben, ám írói vénám kielégítésére örömmel használom immáron az angolt is. Némi akcentus még persze érződik a beszédemen, és nyilván nincs akkora szókinccsem, mint egy anyanyelvűnek, de már majdnem teljesen elégedett vagyok a tudásommal. Majdnem.

Jelenleg egy online [TEFL kurzust](#) csinálok, aminek végén hivatalosan is taníthatok angolt. Az ott tanított módszerekkel, mint aktív nyelvtanuló, többnyire nem értek egyet. De ez megint csak egy másik poszt témája. Nemsokára jön ez is.

Interjú egy anyanyelvű baráttal az én nyelvtudásomról

Szerencsére alkalmam volt meginterjúvolni egy kedves Ausztrál barátomat, akit már bő három éve ismerek. Megkértem, hogy hasonlítsa össze az akkori tudásomat a mostanival, mivel az ember magán jóval kevésbé veszi észre a haladást. Noha én akkor is abban a hitben éltem már, hogy jó az angolom, azért éreztem azt a nyűgöt, hogy nem tudok mindent teljesen tökéletesen kifejezni (sajna még most sem, de rajta vagyok) – Craig elmondása alapján a folyékonyt, pontosságot és technikai szókinccset össze sem lehet hasonlítani (értelemszerűen jobb :D).

Craig szerint az egyetlen terület, ahol nem volt fejlődés, az a kiejtés – mert szerinte az már eredendően is jó volt (én a mai napig nem vagyok vele megeléged

ve, az egyik legfájóbb hiányosságnak tartom – főleg, hogy az [Antimoon](#)-os srácok példájából kiindulva tudom, hogy el lehet érni az anyanyelvi szintet).

Ami nekem nagyon meglepő volt, hogy szerinte hibát is alig vétek (nem emlékszik rá, mikor vétettem utoljára), ami felér egy hájjal kezegetéssel, tekintve, hogy mélyreható (másnapos) beszélgetéseink között olyan témák bukkannak fel, mint technológia, politika, vallás, megújuló energiaforrások, emberi kapcsolatok és sok más. Persze nyilván felfelé kerekít, de akkor is jól esett.

A húsz perces interjú rettentő jó visszajelzést (és persze önbizalmat) adott, hogy igenis, amennyiben nem látod magadon a fejlődést, akkor is van. Az interjú témája nem a saját képességeim villogtatása volt, hanem, hogy objektív képet kapjak a saját haladásomról. Tanulság: ha beleteszed az időt és az energiát, akkor fejlődsz. Pont. A kérdés, hogy mibe kell tenni az energiát, hogy ott fejlődj, ahol akarsz. (És ne tartson 13 évig :D)

Mi járult még ehhez hozzá?

Azt hiszem a legfőbb ok, hogy sikerült megtanulnom rendesen angolul az érdeklődés volt. Egyrészt már gyerekkorom óta imádtam a számítógépeket és a játékokat, így muszáj volt megtanulnom a nyelvet, hogy normálisan tudjam élvezni a kalandjátékokat, amikben tudvalegőleg irgalmatlan mennyiségű szöveg van.

Talán a legemlékezetesebb ilyen a [Final Fantasy VII](#) volt – ez a játék 1997-ben jött ki, amikor én éppen csak elkezdtem angolul tanulni. A játék annyira jó volt, hogy irgalmatlan energiát fektettem annak megértésébe. Szótárazás, és napi 12-14 óra játék. És bár nem értettem mindent, a rengeteg passzív olvasás és az érdeklődés átlendített minden akadályon. A játékba kb. 150-200 órát fektettem bele – és nem azért mert angolul akartam tanulni. Azért tanultam meg angolul, mert érdekelt a játék. Ha találsz egy megfelelően nagy érdeklődést keltő dolgot az életedben, garantált a siker. És ez persze bármelyik nyelvre érvényes. Meg úgy általában bármire.

Egy másik fontos trükk, amire menet közben jöttem rá: mikor Ausztráliába költöztem, már elég jól tudtam angolul, de azért filmet nézni még akkor is felirattal szerettem (angol felirattal sokat lehet tanulni!). A film és sorozatmánia csak ekkor tört rám, és férfiasan bevallom, annyit néztem, hogy egyszerűen lusta voltam mindig feliratokat keresgélni hozzájuk, azt ráapplikálni a filmre, stb. Ezért elkezdtem felirat nélkül nézni a dolgokat – emlékszem, még a Battlestar Galactica volt az első ilyen. És noha voltak hiányos foltok, a fülem fokozatosan hozzászokott a hallás utáni értéshez. Egyszerűen túl lusta voltam, hogy feliratot használjak – és ennek később hatalmas előnyét láttam. Javallott módszer haladóknak.

Persze a szociális élet is erős motiváció – azok a barátok, akikkel itt találkoztam, nem igazán beszélnek a magyart. Azonban mivel bennem megvolt a tanulásra való hajlandóság (bennük pedig a türelem), ezért mindig gyermeki türelemmel (és egyfajta büszkeséggel) magyarázták nekem az ismeretlen szavakat, szlenget és fogalmakat. Újabb pont az egynyelvű tanulás mellett. Azt kell mondanom, hogy ha nem is sokat, de egy pár életre szóló barátságot köszönhetek az angolnak. És már csak ezért is megérte.

Hogyan tovább?

Az angoltanulást, mint olyat már nem csinálom – inkább a napi használat miatt magamba szívom. Egyre többet, egyre jobban. Tudom, hogy az anyanyelvű szint szinte lehetetlen, mégis erre törekszem – és ha nem sikerül, akkor sincs miért szégyenkezni. Magasra kell tenni a léceket, a jó eredmény érdekében. □ □

Most, ahogy így visszanézek a múltra, rá kell jönnöm, hogy a formális tanulás csak igen kis részt tett ki a sikerben. Az, hogy Finnországban egyszerűen nem volt más választásom, mint az angolt használni, hogy a Final Fantasy-t nem tudtam máshogy élvezni, csak ha alaposan nekifekszem, az, hogy nem kaptam volna meg életem fordítói állását szilárd tudás nélkül, az, hogy kijöhöttem Ausztráliába, az, hogy a három külföldi emberből én vagyok az egyik a cégnél, pusztán az angoltudásom miatt, az, hogy annyi csodálatos barátra és élményre szert tettem az angol által mind-mind azt mutatja, hogy igenis százmilliószorosan megtérül a befektetett idő és energia. Most pedig ott tartok, hogy szeretném ezt átadni másoknak is.

A következő cikkben arról lesz szó, hogy hogyan esnék neki most az angolnak, ha ma kellene újratekdenem. És nem tartana 13 évig, ez biztos. □ □

Frissítés (2016. január): Időközben elértem az anyanyelvi szintet angolból és készítettem egy ötnapos videókurzust, amiben összefoglaltam 7 év nyelvtanulási tapasztalatát, amelyeket felhasználva háromszor gyorsabban haladhatsz angollal. [Katt ide, ha kíváncsi vagy rá!](#)

Szemléletváltás az angoltanuláshoz

2010. május 31.

Egy kis nyelvtanulási tapasztalattal, no meg sok utánaolvasással a hátam mögött már bátran ki merem jelenteni, hogy egy nyelvet, ha nem is anyanyelvi, de professzionális szinten meg lehet tanulni 1500 óra célzott ráfordítással ([referencia](#)). A professzionális szintet én úgy definiálnám, hogy a célországban mindenféle akadály nélkül képes az ember funkcionálni: munka, szocializálódás, ügyintézés, satöbbi.

Kérdés: hogyan fektessük be ezt az 1500 órát? Hogyan fektessük be a leghatékonyabban, hogy a megtérülés minél nagyobb legyen? És ami még ennél is fontosabb, hogyan fektessük bele mindezt az angolba, ami nélkül napjainkban jóformán létezni sem lehet?

Az [input módszerről](#) már ugye olvastunk, tudjuk, hogy megfelelő nyelvi bevétel nélkül érdemlegesen nem tudunk produkálni – ez az oka annak, hogy sok nyelvtanuló évek “tanulása” után sem tud egy pohár vizet helyesen kérni (bizonyított teszt, Lomb Kató írt még erről az “Így tanulok nyelveket” c. könyvében). Tehát ha egy durva becslést kellene mondanom, én így osztanám fel magamnak ezt az 1500 órát: 1000 óra input (hanganyag hallgatás, filmek, újságok, könyvek, rádió, stb.), 500 óra output (chat, beszélgetés, írás, fogalmazás, stb.).

Mindenképpen az inputtal kezdeném, de nem feltétlenül csak az 1000 óra ledarálása után kezdenék el kommunikálni (mert mese nincs, gyakorolni és használni kell a nyelvet, hogy rendszeren elsajátítsuk). Egyelőre nem erőlködnék azon, hogy három szavas szókinccsemből bármiféle értékelhető is kihozzak. Először meg kell szerezni egy adott szókinccset, aztán majd utána lehet legózni velük. Persze a gyakorlás fontos, de a gyakorlás nem azt jelenti, hogy próbálom kitalálni, hogy hogyan mondanék valamit a célnyelven – hanem azt, hogy pontosan TUDOM, hogy azt hogy mondják, és nekem az adott helyzetben kell azt megfelelően alkalmaznom. Ennek gyakorlására kiváló az [Effortless English](#) anyag.

Az általános tanácsok itt is érvényesek. Csak semmi kapkodás, semmi idegeskedés, semmi “eredményorientáltság”. Szépen, kimérten, csakis élvezettel. Szintén bizonyított tény, és ha jobban belegondolunk, logikus is, hogyha valamit élvezünk, azt könnyebben/gyorsabban megtanuljuk. Persze tűzzük ki, hogy mondjuk X hónapon/éven belül ilyen és ilyen szinten szeretnék angolul tudni – de sokkal fontosabb, hogy élvezzük magát az egészet. A határfok, érdekes módon, sokkal nagyobb lesz.

Felmerül a kérdés, hogy hogyan lehet valamit élvezni az adott nyelven, ha egy szót nem értünk belőle? Igen, nincs mese, az elején bele kell tenni azt az 50 órát, hogy legyen rálátásunk a nyelvre. Én speciel megvenném a lehető legkisebb nyelvtani összefoglalót (mondjuk az [Angol Kisokost](#)), esetleg [Csordás Norbert angol nyelvkönyvét](#), és bizony végigolvasnám. Nem erőlködve, és még csak véletlenül sem próbálnék megjegyezni egyetlen nyelvtani szabályt sem. Miért is tenném? Nem épül semmire, nincs abszolút semmiféle viszonyítási alapom, amihez kapcsolhatnám.

Tehát végigolvasnám, hogy legyen rálátásom a nyelvre, hogy hogyan épül fel. Kikeresném, hogy miért könnyű az angol (csak egy határozott névelő, nincs ragozás, rövid mondatok, stb.), majd tudomásul venném a nehéz részét (az örületbe kergető prepozíciók, sok szabály és még több kivétel, lehetetlen betűzés, sok igeidő). Az elején miért ne koncentrálnék a könnyű részre? Aztán ha az már megvan, akkor jöhet a többi.

Néha (mondjuk hetente kétszer) fellapoznám a könyvet és megnézném, hogy a héten milyen ismerős dolgokkal találkoztam kontextusban – és ilyenkor jön az “aha” effektus. Mikor valamit magadtól próbálsz kitalálni (tehát kontextusból), megerőlteted a szürkeállományt és sikerül megfejteni, akkor adhatsz magadnak egy vállon veregetést – tuti, hogy megmarad. Ez a tudás már a tiéd.

De ha visszanezel a könyvbe és átfutod a szabályokat, azzal remekül meg lehet erősíteni a már meglévő tudást. Persze nem mindent lehet kitalálni kontextusból, nincs mese – van, amit meg kell tanulni. De igazából ez miatt én nem aggódnék – majd, ha már ott tartok, hogy a tökéletes beszédre koncentrálok. Addig teljesen felesleges a részletekben elveszni, míg a nyelv legalapvetőbb elemeivel sem vagyunk tisztában.

Esetleg keresnék egy magántanárt, akinek megmondanám, hogy nekem arra van szükségem, hogy 3-5-10 órában magyarázza el a nyelv működését. Mi nehéz benne, mi könnyű, mire kell figyelni, mire nem, nyelvtani áttekintés, stb. Ez után azonban szilárd meggyőződésem, hogy nincs szükség tanárra. Persze egy jó tanár felgyorsíthatja a haladást, de ha valaki hajlandó beletenni az energiát, akkor a tanár nem is olyan lényeges.

Ha már túlvagyunk a kezdeti nehézségeken (mondjuk 50 óra, szókincsünk pedig már stabilan párszáz szó), jöhet a mélyvíz! Először is el kell fogadni a tényt, hogy ha angolul tanulsz, akkor Angol vagy (vagy Amerikai, ahogy tetszik). Vedd körbe magad olyan dolgokkal, amiket ők használnak. Hírek? [BBC](#). Filmek, sorozatok? [Csakis eredeti nyelven](#) (kezdetben magyar felirat megengedett).

Frissítés: készítettem egy ötnapos videókurzust, amiben összefoglaltam 7 év nyelvtanulási tapasztalatát, amelyeket felhasználva háromszor gyorsabban haladhatsz angollal. [Katt ide, ha kíváncsi vagy rá!](#)

Nyelvhack – Hogyan tanulj meg három hónap (vagy rövidebb idő) alatt 1500 kínai írásjelet

2010. június 28.

Új rovatunkban nem hagyományos nyelvtanulási technikákat veszünk szemügyre. Az első epizódban a kínai karaktereket vesszük górcső alá, és megnézzük, hogy valójában miért is NEM nehéz őket megtanulni.

Akik követik a blogot, azok bizonyára tudják, hogy még az év elején belekezdtem a kínai tanulásába, az eddig felgyűlt tapasztalatokat ebben a cikkben tesszük közzé. Jelenleg csak az írott kínait tárgyaljuk.

Kínai alapok

Van egy olyan általánosan elterjedt közhit, hogy a kínai nyelv lehetetlenül nehéz, fehér ember

számára megtanulhatatlan, meg különben is olyan hülye firkákkal írnak, amit ép ember nem fog fel ésszel. Mikor az emberek kérdezzétek, hogy miért tanulok kínait és azt válaszolom, hogy mert érdekel, akkor erre a reakció egyből az volt, hogy "de az nagyon nehéz". A kíváncsiságtól hajtvva mindig visszakérdeztem, hogy "és egészen pontosan melyik része is nehéz?", de igazából senki nem tudott épkezláb választ adni. Persze, hiszen nem is ismerik a nyelvet. Nem állítom, hogy én igen, de ha már csak a vonatkozó wikipedia cikket elolvassuk, kiderül, hogy a beszélt kínai az egyik legegyszerűbb nyelv (ez egy másik cikk témája), míg az írott részre remek trükkök léteznek. Itt következik egy.

A kínai karakterek és felépítésük

A mi kis ártatlan ábécénk is kirívóan sok karaktert használ (44), szemben mondjuk az angollal (26), így több Ausztrál barátom heves tiltakozásba kezdett, mikor elkezdtem nekik magyarázni, hogy hogyan is épül fel csodás nyelvünk. "Minek az a sok extra karakter?". Na, igen. Ennek fényében, ha vetünk egy pillantást egy [kínai szótárra](#), akkor azt gondolhatnánk, hogy megtanulni a kínai írásjeleket, legjobb esetben is öngyilkosság. A szótár rengeteg, már nem használt karaktert is tartalmaz, a modern nyelv nagyjából 25 ezer karakterre becsüli a jelenleg köztudatban lévő és használt elemek számát. Máris csak fele annyival van dolgunk. Azonban, ha azt vesszük, hogy a mindennapi élethez, újságolvasáshoz, tévézéshez elegendő 3-5 ezer is, rögtön még egy nagyot könnyítettünk a saját dolgunkon. Megy ez, kérem szépen.

Sőt, további jó hír, hogy még maguk a kínaiak is rájöttek, hogy minek annyira komplikálni az életüket – 1949-től fokozatosan elkezdtek bevezetni az egyszerűsített karakterek használatát, melyek kevesebb vonásból állnak (Tajvanon, Hong Kong-ban és Makaón továbbra is a tradicionális karaktereket használják). De az igazán jó hír az, hogy az összes karakter 214 szabványos kis [építőelemből](#) épül fel. Ergo, ha megtanuljuk ezt a 214 építőelemet (ez csak ötször annyi, mint a mi ábécénk), onnantól már csak valamilyen furmányos módszerrel össze kell kapcsolni őket, és így már gyerekjáték lesz a karakterek megtanulása. Hát nem nagyszerű? A kínai zsenialitás, ugye.

Előkészületek a tanuláshoz

Egy bizonyos Heisig nevű úriember jó pár évvel ezelőtt már felfedezte, hogy ha a 214 építőelemet a megfelelő módszerrel kombináljuk össze, gyerekjáték lesz megjegyezni a karaktereket. Nagy hirtelen írt is róla egy gyakorlati könyvet (Remembering the Kanji 1 és 2), melyben egyenként 1500, a napjainkban használt leggyakoribb japán karaktert tárgyalt és tanított meg az olvasónak. A kínai változatra (Remembering the Hanzi) már nagyon régóta áhítozott a nép, így hosszas herce-hurca után végül 2009-ben kijött e változat első könyve. Én eBayről vettem meg, nagyjából 8000 forintba fájt, ami sok, de rettenetesen megéri a befektetést. (A könyvnek létezik a tradicionális és egyszerűsített karaktereket tartalmazó változata, jómagam az utóbbit vettem meg, arra gondolván, hogy onnan már egyszerűbb lesz megtanulni a tradicionálisát. Majd ha már kell)

Szükségünk lesz még egy SRS programra (az SRS-ről bővebben a [Hogyan ne felejtünk el a megtanultakat – I, II, III.](#) rész), az Öt év – öt nyelv szerkesztősége az [ANKI-ra](#) esküszik, így példáinkat ezen keresztül fogjuk bemutatni.

Ezen kívül már csak internetkapcsolat és némi angoltudás szükséges a tanuláshoz. Lássunk neki.

Tanuljunk kínai karaktereket egyszerűen

A könyv elég részletesen leírja a módszer használatát, ám álljon itt egy gyors összefoglaló. Ötvenöt fejezetre van felosztva, így nagyjából minden fejezetre jut 30 karakter (ez változó) – minden karakterhez kapcsolódik egy kis történet, ami az azt felépítő elemek kombinációjából tevődik össze. A kis építőelemeket fokozatosan mutatja be és utána tárgyalja az azokból összerakható teljes karaktereket. Ha ez egy kicsit homályosnak hangzana, álljon itt egy példa:

A következő építőelem jelentése: nap (日)

Ha két napot összekombinálunk, ezt kapjuk: 𠄎 (sikeres, virágzó), melyhez a következő kis történet tartozik – mi lehetne csodálatosabb (sikeresebb, jobb), mint a csodaszép kék ég, melyen **két** nap van?

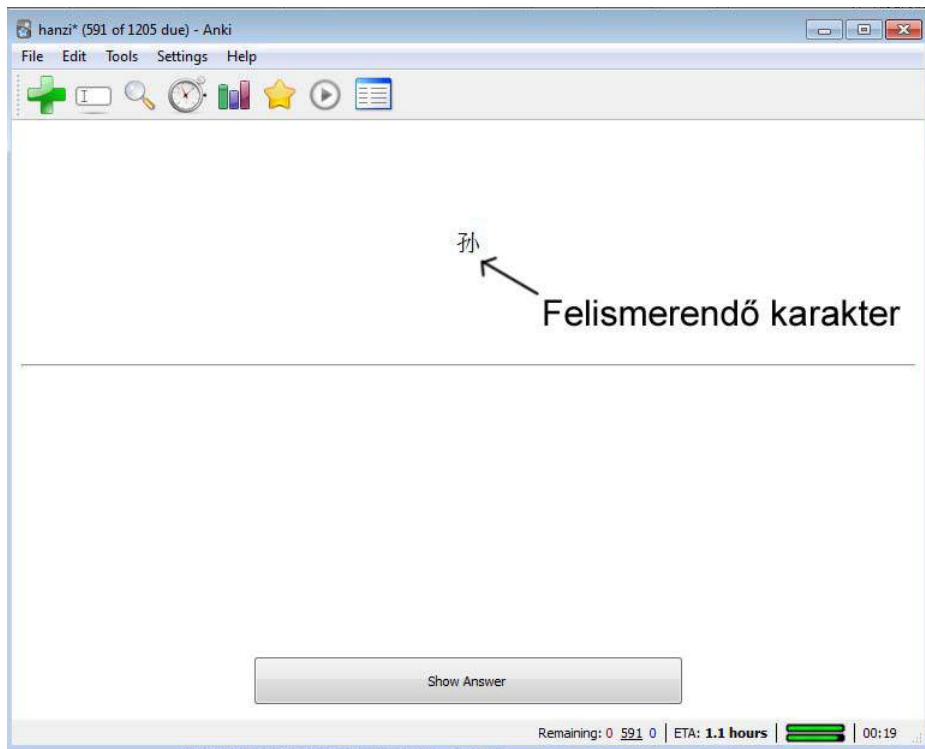
Amennyiben három napot összekombinálunk, ezt kapjuk: 𠄎, melynek jelentése: fényes, ragyogó. A történet hozzá: A ragyogásról mi más juthatna eszünkbe, mint egy gyémánt? Ha valaha tartottál már a fénybe egy gyémántot, láthattad, ahogy az összes kis határoló lapja úgy tündökölt, akár egy miniatűr nap. Ez a karakter egy napot ábrázol, három különböző helyen (azaz egyszerre van “mindenhol”), ami mindent beragyog, csakúgy, mint egy gyémánt. Pofonegyszerű.

A könyv nagyon lassan kezdi el tárgyalni a dolgokat, a legegyszerűbb írásjelekkel kezdve, nagyon részletes sztorikat adva. Az egész technika alapja a mnemonikákra épül, magyarul a karakterre egy egész történetet felépítünk, rengeteg kapcsolódó ponttal (helyszín, idő, stb.), amik alapján könnyebben felidézzük. És mivel ezekből a kapcsolódó pontokból sok van, valamelyik csak eszünkbe jut – így sikerül “berántani” a karaktert is az emlékezetünkéből. Bővebben erről a technikáról a [“Hatékony szótanulás”](#) cikkben lehet olvasni.

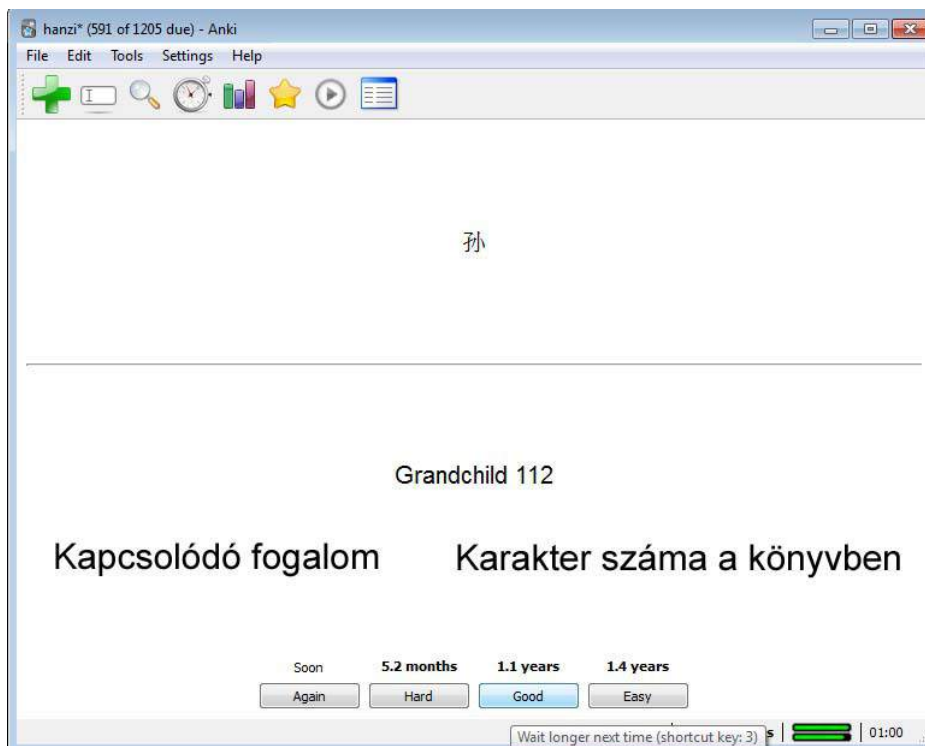
Tehát van egy hatékony módszerünk, hogy megjegyezzük a karaktereket – már csak egy kis segítség kellene, hogy villámgyorsan fel is tudjuk őket idézni. És itt jön képbe az ANKI. Képes beszámolóink következnek.

Az, hogy a programot hogyan kell kezelni, már leírtuk, így most csak azt nézzük meg, hogy hogyan is használjuk a kínai karaktereknél. Sok trükkje nincs a dolognak.

A program belöki elénk a felismerendő karaktert (felső rész) – miután úgy gondoljuk, hogy tudjuk a helyes választ, bökjünk rá a Show Answer gombra, mikor is megjelenik a, tádámm, válasz. Ímhol:

Harmadik lépésben osztályoznunk kell, hogy mennyire jól emlékeztünk a karakterre.

Ha nagyon jól és könnyen felismertük, akkor nyomjunk rá a jobb oldalon lévő Easy-re, ha felismertük a karaktert, de több időbe telt, akkor a középső Good-ra, ha sokáig tartott és csak részben emlékeztünk, akkor a Hard-ra, míg ha egyáltalán fogalmunk sem volt róla, hogy melyik karakter az, akkor értelemszerűen az Again gombra. A trükk ott jön, hogy ha egy karakterre jól emlékeztünk, akkor azt csak jóval később (esetünkben 1,4 év múlva) fogja újra mutatni (ez az érték azért ilyen nagy, mert ezt a kártyát már sokszor láttam. Minél többször ismersz fel helyesen egy karaktert, annál később fogsz azzal újra találkozni). Addig felesleges néznünk, mert a program által használt bonyolult algoritmusok úgy számítják, hogy ezen időben a memóriánkban marad a karakter. Tehát felesleges addig gyakorolni. Hatékonyság, hölgyeim és uraim. Ennyi a történet.

Számolgassunk!

Naponta 20 karakter megtanulása a könyvből pofonegyszerű, nagyjából 40-60 percet vesz igénybe, legrosszabb esetben. Minél részletesebben kidolgozod a kis történetet, annál könnyebb lesz visszaemlékezni a karakterre. Itt jön egy nagyon fontos trükk, ami nem csak a karakterek tanulására vonatkozik, hanem bármire, amire könnyen és egyszerűen akarsz visszaemlékezni: dolgozd ki a történetet alaposan és vigyél bele minél több személyes dolgot. Részletekért megint csak a [szótanulás](#) cikkre tudunk referálni (nekem a személyes vonatkozás ott a videojáték volt, ami erős érzelmi töltetet hordoz, így könnyebb visszalékeznem a kapcsolt szóra).

Az ANKI használata (SRS-ezés) nagyjából napi 10 percet vesz igénybe – mindössze ennyi kell, hogy memóriánkban maradjanak a karakterek. Számoljunk: napi 20 karakter megtanulása azt jelenti, hogy havonta 600 karaktert be tudunk vágni, amiből extrapolálva az jön ki, hogy az 1500 karakter megtanulása 2,5 hónap (75 nap) alatt elvégezhető. Ezután már meglesz az alap "szókincs", amire ráépíthetünk a valós szövegek olvasgatásával (a kontextusban való olvasást majd egy későbbi cikkben tárgyaljuk).

Természetesen az ANKI-t folyamatosan, minden nap kell használnunk, hogy ne essünk ki a ritmusból – ha ki-ki hagyunk egy napot, akkor felgyűlnek az átismétlendő karakterek és maguk alá temetnek. Szánj rá naponta 10 percet. Nem vagy gép előtt? Az Ankit lehet már online is használni. Amint a fenti példa is mutatja, ha egy karaktert kb. 4-6-szor jól felismertünk egyhuzamban, akkor a következő ismétlésre csak évek múlva kerül sor. Tedd bele az időt az elején, és rettentő módon megkönnyíted a dolgodat.

Hozzáállás, hogyan tovább?

Az egésznek persze csak akkor van értelme, ha már MOST elhatároztad, hogy naponta egy órát rászánsz erre. Megfelelő hozzáállás nélkül neki se állj, sokkal hasznosabban is el tudod tölteni azt az egy órát.

Az 1500 karakter megtanulása után én megvettem a [ZhongWen](#) szótár papír kiadását, ami összesen 4000 karaktert tartalmaz, kontextussal és etimológiával. Ezt még nem kezdtem el szisztematikusan tanulni, mert reménykedem, hogy végre kijön Heisig második könyve is, amiben újabb 1500 karakter lesz, ami már kellő alap a rendes kontextusban való tanuláshoz. Amint ez megtörténik, természetesen beszámolunk róla. Addig is tanuld meg az első 1500-at. Utána már sokkal könnyebb lesz.

Utószöveg: az Öt év – öt nyelv szerkesztősége jövő héten megkezd egy hónapos ázsiai felderítő túráját, a posztok ritkulni fognak, ám a tervbe van véve a bejárt országokról való nyelvi összefoglalás. Igény, vélemény?

Az Öt év – öt nyelv szerkesztőségének ázsiai felfedezőkörútja nyelvi szempontból (avagy miért nem voltak írások eddig)

2010. augusztus 17.

Szerkesztőségünk (mely jómagamból valamint imádott laptopomból áll) az új 2010. évének július havában felkerekedett, hogy felderítse a titokzatos Ázsiát, mely tett mögött nem titkoltan nyelvtanulási vonatkozások is húzódtak. Legalábbis áttételesen.

A körút egy teljes hónapig tartott, melynek során négy országot sikerült bejárni (sorrendben: Hong Kong, Thaiföld, Tajvan, Malajzia). Márai után szabadon tudjuk, hogy utazni párban több szempontból is jobb: társam az úton Zsófi volt, akinek ezúton is szeretnék köszönetet mondani, hogy elviselt. Nem szeretnék utazós blogot csinálni az Öt év – öt nyelvből, de azt hiszem, ennyi kulturális körkép belefér. Lássuk a lényegét, országokra lebontva.

Hong Kong (Kowloon)

Július hetedikén, hosszas repkedés és átszállás után végre sikerült leszállni délelőtt 11 magasságában, ahol mindenféle probléma nélkül megtaláltuk egymást Zsófiival. Az első nyelvi kaland már a buszon kezdődött, mikor is – rossz nyelvtanulóként és még rosszabb turistaként arra gondolván, hogy ha már Hong Kong amúgy is angol gyarmat volt, akkor majd angolul – megkérdeztem, hogy nekünk itt kell-e leszállni a buszról a szálláshoz.

Peeersze – jött a kétes válasz. Persze, hogy nem ott kellett. A városi klíma (értsd: irgalmatlan hőség elviselhetetlen párával) nem sarkallt gyaloglásra, ezért taxit intettünk, akit szintén sikertelenül ostromoltam angol instrukcióimmal. Tudtam, hogy a jó úton vagyunk, tehát csak nyíl egyenesen kellett volna menni, mutattam az út nevét a taxisnak, meg a házszámot, de a jó életnek nem akarta felismerni.

A történethez hozzátartozik, hogy ugye kedves angliai megszállóink miatt mindenki van írva angolul is (néha szívderítően mulatságos nyelvtannal), még az utcanevek is. Végül csak elvergődtünk a hotelbe. A szállásfoglalás neten történt, természetesen képek alapján – a recepciósnő igen erősen (és igen szerény angoltudással) erősködött, hogy ad nekünk egy nagyobb szobát ugyanannyiért.

A nagyobb szoba kb. egy franciaágy nagyságú szappantartó volt, amihez tartozott egy bőrrönd nagyságú vécé. Na és hol a fürdőszoba? Hát a vécé falán: oda volt erősítve a zuhanyrózsa. A hölgy csak széttárta a kezét és ennyit mondott: Hong Kong-ban ekkorák a hotelszobák.

A városban öt napot töltöttünk, ennyi idő alatt vajmi kevés kultúrát sikerült magunkba szívni (a

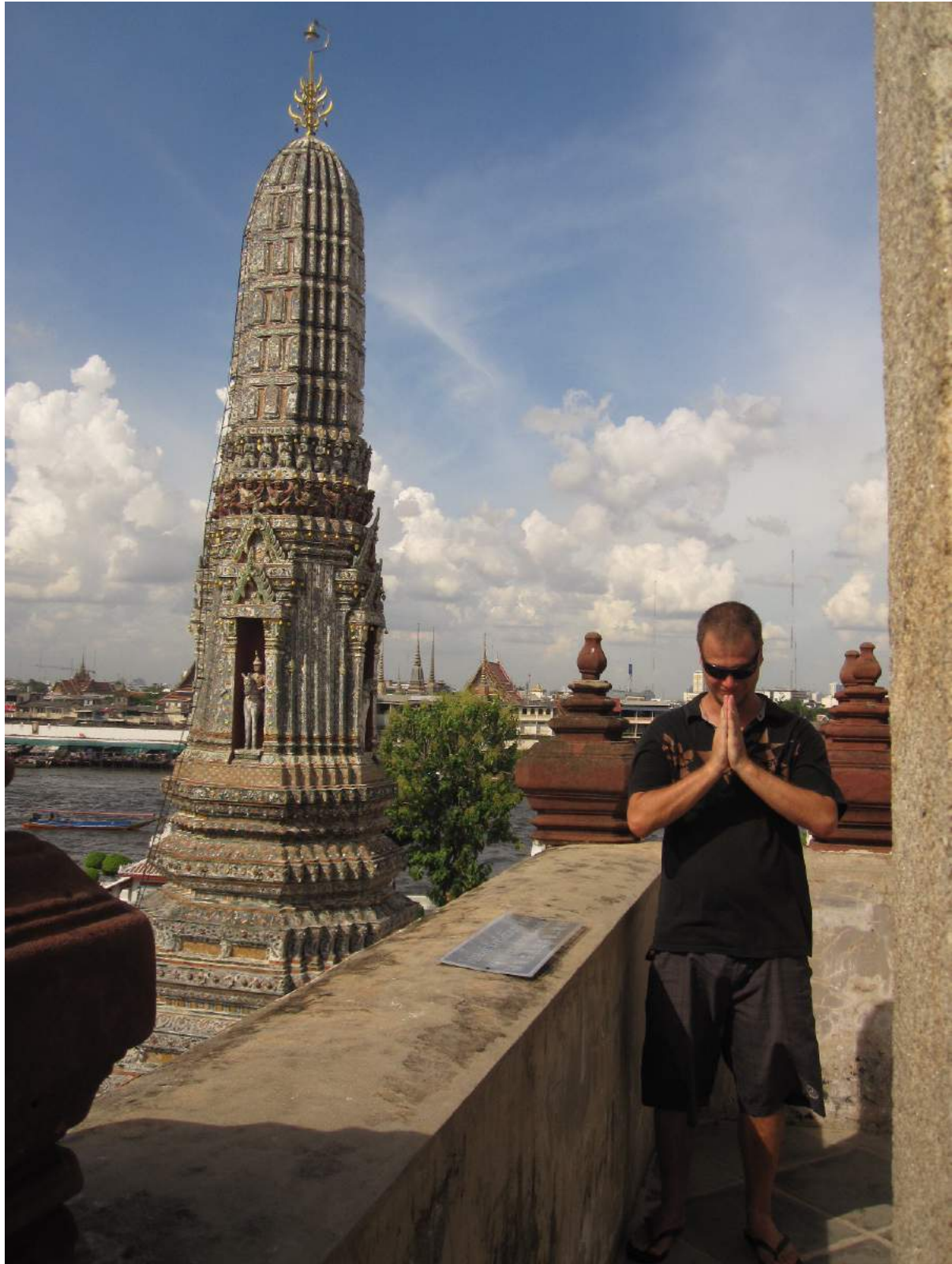
sörről ugyanez nem mondható el), ám az emberek kedvességétől, a rendszeretettől, a tisztaságtól, a pontosságtól, a tömegközlekedéstől, no meg természetesen a kajától egyszerűen csak elájulni lehet.

Aki itt jár, az feltétlenül menjen a világ legnagyobb kültéri Buddha szobrához, és menjen fel a bölcsesség ösvényén a hegyre, olyat fog látni, amelyet még soha. Szerkesztőségünk egyértelműen életre szóló élményként definiálta a dolgot.

Nyelv: Hong Kong-ban a kantoni nyelvjárást beszélik, mely nem mutat semmiféle hasonlóságot a legelterjedtebb kínai nyelvjárással, a mandarinnal (beszélt nyelv). Kínával ellentétben ők nem tértek át az egyszerűsített karakterek használatára, ám ez az átlagembernek nem okoz gondot: egy északról jött parasztember ugyanúgy el tudja olvasni az újságokat, mint a helyiek – viszont szóban nem tudná megértetni magát.

A kínaiak ugye egyetértettek abban, hogy jó lesz, ha lesz egy közös nyelvük, ez lett a mandarin, ezt nagyjából mindenki beszéli – ha nem anyanyelvként, akkor is valamilyen szinten elsajátították. Ez Ázsia angolja. Az esetek nagy százalékában valahogy megértettük magunkat angolul, néhány esetben még volt alkalmam pár mandarin mondatot is bedobni, amit látszólag megértettek (étterem), tehát dagadt a mellkasom. Nyelvtanulás élesben, kérem szépen.

Thaiföld (Phuket, Chiang Mai, Bangkok)

Thaiföld sokakban a távoli, varázslatos világ képzetét kelti, pálmafák, szép nők, olcsóság, tengerpart, kedves emberek, meg persze mosolygás minden mennyiségben. Nem szeretnék erről értekezni, ezt mindenki maga dönti el, maradjunk abban, hogy a távoli, meg a tengerpart

igaz.

A többi meg részben, vagy sehogy. Tizenegy napot töltöttünk a három városban, sok mindent láttunk, sokat kajáltunk (nekem speciel egyáltalán nem tetszik a thai kaja: mindent televágnak gyömbérrrel meg mentával), meg biztos bennem van a hiba (meg Zsófiiban is), de engem nem igazán ragadott magával a hely.

Az ország gazdasága masszívan a turizmusra épül, ehhez képest még a hotelekben sem igazán beszélnek három szónál többet angolul, ami azért több mint érdekes. Maga a thai nyelv engem csak olyan szempontból érdekelt, hogy az Automatic Language Growth (ALG) nyelvtanulási módszer innen indult ki.

Szerencsére sikerült meglátogatnunk Bangkokban az American University Alumni Language Center iskolát, ahol ezzel a módszerrel tanítanak. Angolul és thai nyelven is lehet itt tanulni – a módszer lényege abszolút az inputra épül: bemegyünk szépen a nyelviskolába, leülünk a padra (amikor kedvünk tartja a hét hat napján) és figyelünk a tanárra.

Nincs füzet, nincs papír, nincsenek feladatok, csak figyelünk és “növesztjük” magunkban a nyelvet. 2000 elvégzett óra után állítólag anyanyelvi szinten fogunk beszélni. Ez a reklámszöveg – bár a sulit boltjában kiderült a turpisság: 10 szintre van felosztva a kurzus, mindegyik nagyjából 200 órát ölel fel – és az első három szinten azért kell ám könyvet venni. Viszont az ötödik szintig az emberek meg sem szólalnak, nincs párbeszéd, nincs gyakorlat, semmi. Csak figyelnek.

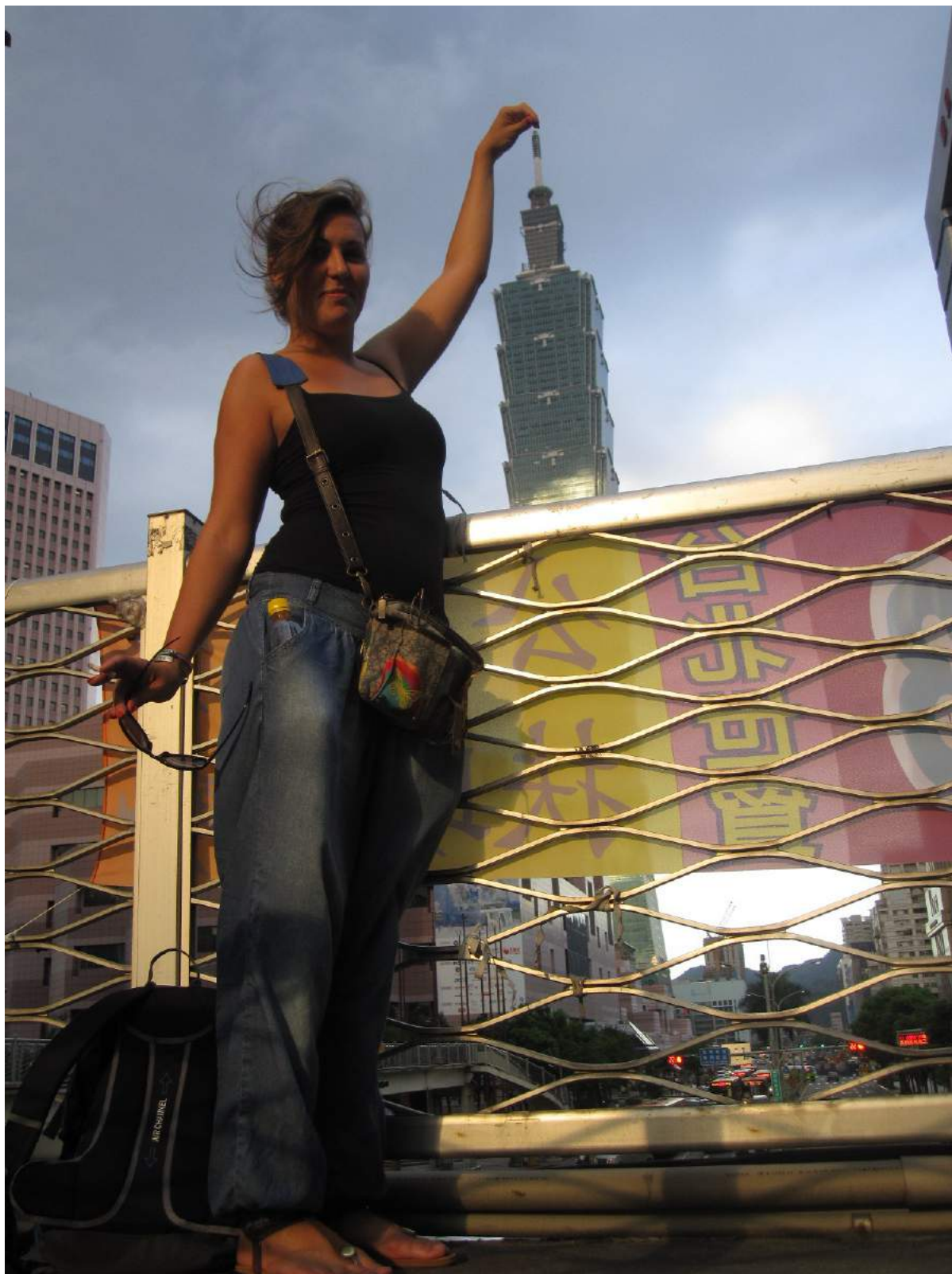
Sőt, miután elhagyják a sulit, meg is van tiltva a tanulás (???), nem szabad a nyelvvel foglalkozni. Ha előre befizetjük a 2000 órát, akkor nagyjából 1,1 millió forintra jön ki (550 forint/órával számolva). Érdekes, de mondjuk [Benny-t](#) elnézegetve sokkal gyorsabban is el lehet sajátítani egy nyelvet. ALG-ék azzal érvelnek, hogy az a tudás viszont nem alapos, míg ha az ő módszerükkel tanulunk, akkor tényleg anyanyelvűként jövünk ki az iskolából.

A <http://womenlearnthai.com/> oldalon olvasott interjúk alapján ez azonban nem teljesen igaz. A magam részéről hiszek abban, hogy ennél jóval rövidebb idő alatt is el lehet egy *elég* jó szintet érni.

Nyelvi vonatkozású még a következő kis történet is: [Craig](#) barátommal sikerült találkozni Chiang Mai-ban, akivel elmentünk mulatni és összetalálkoztunk pár barátjával Ausztráliából – mikor hazafelé tartottunk, a kocsiban az egyik srác megkérdezte, hogy miért beszélek úgy, mint egy Ausztrál? Igen szívmelengető érzés volt, még ha tudtam is, hogy az akcentusom még mindig sántít némileg. Az ilyen dolgok erősítik meg az embert abban, hogy igenis folyamatosan *van* fejlődés egy nyelvben, még ha nem is vesszük észre.

Tajvan (Taipei)

A körút fő célállomása, az egész herce-hurca kvintesszenciája. Tajvan ötlete egy kedves csoporttársamtól Vanesszától származik, ő taipeii és Ausztráliában találkoztam vele.

Rengeteget mesélt az országról, a kultúráról és persze a nyelvről. Minthogy a mandarint már az év elején elkezdtem feszegetni, gondoltam akár meg is nézhetném, hogy hogyan is fest az élő valójában.

Kissé tartottam is az egészszől, mert nagyon magas elvárásaim voltak az elmondottak alapján – de nem kellett csalódnom. Tajvanról az embernek általában a gagyik, meg az elektromos küttyühamisítványok jutnak eszébe – közben meg egyáltalán nem így van.

Mikor gurultunk be Taipei belvárosába a busszal a reptérről, egyből olyan érzés csapott meg (mindkettőnk), hogy ez itt az ázsiai Budapest. Egy az egyben ugyanúgy néz ki, csak kicsit modernebb és minden kínaiul van kiírva.

A szállásunk szerény volt, de elsősorban az ajánlók alapján foglaltuk le – a hostel tulajdonosa egy nálunk pár évvel idősebb kínai lány/hölgy (szintén Vanessa) volt, aki végtelenül kedves és segítőkész volt. Nem csak elintézett nekünk amúgy problémás dolgokat (átalakító, telefon, bérlet, stb.), de még saját költségen is elvitt minket egy autentikus kínai étterembe, ahol csodálatos dolgokat ettünk.

Az én kínaim nem lett volna elegendő, hogy elboldoguljunk (szinte sehol nem beszélnek angolul), de ezekről a dolgokról nagyon nagy kár lett volna lemaradni. A tajvaniak rettentő segítőkészek, állandóan, kérés nélkül útbaigazítottak minket, az egész város tiszta, békés, mégis nyüzsgő, soha nem áll meg egy percre sem (este 11-kor nyitva tartó kisállat üzletek? Sima ügy.) Mindig történik valami, mindig van mit nézni.

Nyelvi szempontból nagyon tanulságos volt a túra, nem csak azért, mert egy csomó anyagot gyűjtöttem (ilyenkor még a haszontalan szórólapok is jól jönnek – hiszen autentikus nyelvezetet hordoznak, a tanulás szempontjából ez elengedhetetlen), de már jó elképzelésem van róla, hogy mennyi energiát kell befektetnem, hogy rendesen megtanuljam a nyelvet. Örömmel nyugtáztam, hogy rengeteg karaktert felismertem (annak ellenére, hogy én az egyszerűsített karaktereket tanultam, Tajvanon pedig a tradicionálisakat használják), de természetesen kontextusban még nem értettem őket.

Esetlen kommunikációs próbálkozásaimat cinikus mosolyok kísérték, azonban nem a rosszindulat látszott ezeken, hanem inkább az a tipikusan fehér embereknek fenntartott “úgysem fogod megtanulni az életben a nyelvünket” mosoly volt. Na, majd meglátjuk.

Malajzia (Kuala Lumpur)

Itt mindössze két napot töltöttünk – a szerkesztőség legmegrázóbb élménye vallási okokra vezethető vissza: irtózatosan megadóztatják az alkoholt, ezért fordulhat elő, hogy a boltban egy 0,33-as sör 700 forintba kerül.

A kezdeti sokkon túltéve magunkat megnézegettük a helyi nevezetességeket (Petronas tornyok), kajáltunk párat, majd a Nemzeti Mecsetben egy rendkívül érdekes beszélgetésbe keveredtünk egy önkéntes misszionáriussal, aki meggyőződésből okította a tudatlan turistákat az iszlám tanaira.

Nyelvileg nem sok érdekes történt, noha Malajziában sok kínai él, meglepő módon kevés kínai felirattal találkoztunk. A nyelv igen közel áll az indonézhez, ugyanúgy latin betűket használ, de engem speciel semmilyen szinten nem mozgatott meg. A turizmusnak hála angolul nagyjából mindenhol beszéltek.

Összefoglaló

Azt kell mondanom, hogy csodálatos élményekkel gazdagodtunk, semmiképpen nem hagytam volna ki ezt a túrát. Sok dologra rávilágított és meggyőződtem róla, hogy igenis Taipeiben fogok megtanulni kínaiul. A kérdés még az, hogy mikor.

Az Öt év – öt nyelv szerkesztőségének bázisa jelenleg kis hazánkban van, ám természetesen nem állunk meg, tervben van egy pár hónapos spanyolországi túra is, ahol az eddigi passzív tudásomat akarom átalakítani folyékony beszéddé – mert ha nagyon őszintére akarom venni az egészet, az elmúlt hónapokban igen-igen elhanyagoltam a tanulmányokat.

Jó hír viszont, hogy csomó új dologról olvastam és tanultam, így megint csak van mit próbálgatni és van miről írni. Kérjük, maradjanak vonalban, szeptembertől ismét több írás várható.

Vállalj lehetetlent – avagy miért több a kevesebb

2010. szeptember 20.

Az egyetlen baj a hosszú határidőkkel, hogy az ember hajlamos elkényelmesedni és azt gondolni, hogy “majd holnap dupla olyan keményen dolgozom” – ami valljuk be: sosincs így. Így történhet meg az, hogy a fű már térdig ér, amit le kellene vágni; a lakásban már tiszta por minden és ideje lenne porszívózni, de valahogy a tévéműsor mindig érdekesebb; na meg persze, hogy “idén megtanulok spanyolul” – aztán valahogy mégsem. Nincs ezzel semmi gond, a lustaság talán a legalapvetőbb emberi “erény” – az egyetlen negatívum, hogy semmire nem jutunk így a kitűzött célokkal. Jelen posztunk nem is annyira a nyelvtanulásról, inkább a motivációiról szól, a cikk apropóját pedig a blog egyik olvasója, Cseh Tamás szolgáltatta: 6-7 hónapon belül le kell tennie egy középfokú nyelvvizsgát egy számára teljesen ismeretlen nyelvből. Sajnálatos módon összes ismerőse szerint ez teljesen lehetetlen. A saját példamból tudom, hogy nem, sőt, egyúttal igen jó motivációt is adhat a dolog. Lássuk hogyan!

A “majd holnap” effektus

Néha elgondolkodom, hogy nem választottam-e rosszul, mikor az “Öt év – öt nyelv” nevet adtam a projektnek. Az igazat megvallva az utóbbi időben ellustultam és korántsem foglalkoztam annyit a nyelvekkel, mint az első egy évben. Elkényelmesedtem, nem hajt a tatár, holnap is van nap, meg a többi szokásos kifogás. Nemrég olvastam pár igazán kiváló dolgot a témában – a furcsa az volt bennük, hogy noha teljesen különböző forrásokból származtak az adatok, nagyjából mégis egyetértettek valamiben: ha lehetetlenül szűk határidőt jelölsz ki magadnak egy adott feladat teljesítésére, sokkal valószínűbb, hogy sikerül azt végrehajtanod. Hogy miért? Mert egyszerűen “muszáj”. Ha holnap van a matek vizsga, és már csak egy éjszakád van tanulni, valószínűleg nem fogsz leragadni minden kis apró adatnál – csakis a lényeges, alapvető dolgokra koncentrálsz, hogy legalább a kettes meglegyen. Vagy talán nem?

Ugye mindenkinek ismerős az az érzés, mikor kapott egy feladatot (a főnökétől, tanárától, szüleitől, stb.), de nem mondták meg, hogy pontosan mikorra is kellene megcsinálni, ám x idő elteltével a felettesek igenis hangot adtak nemtetszésüknek, miszerint “még mindig nem csináltad meg?”. Na, igen. A hiba ott van, hogy nincs *pontosan* definiálva a *mit* és a *mikorra* fogalma.

Miért fontos definiálni a célokat?

Mikor bő másfél éve [elindult ez a blog](#), ezt írtam: “A cél tehát 2014. január 25-ig öt nyelv magabiztos birtoklása”. Már belátom, hogy hibát követtem itt el. Mi az, hogy magabiztos tudás? Nincs rendesen definiálva. Nem tudsz valami olyan felé haladni, amiről azt sem tudod, hogy micsoda. Pontosán le kell szögezni. Legyen az egy nyelvvizsga, vagy akár az, hogy öt percet képes vagy folyamatosan beszélni az adott nyelven, esetleg képes akarsz lenni vitatkozni kínaiul a napenergiáról – bármi is a célod, konkretizálni kell azt. És persze hozzá kell rendelni egy időpontot, hogy mikorra akarod ezt teljesíteni.

Nagy rajongója vagyok Tim Ferriss-nek, a [Négy órás munkahét c.](#) könyvében sokat ír a témáról: ha egy feladat elvégzéséhez normál esetben mondjuk egy hét szükséges, akkor szabj magadnak két napot rá – és adj bele apait-anyait. Így csakis a lehető legfontosabb dolgokra tudsz figyelni és nincs időd elveszni a részletekben. Ha ezt nyelvtanulásra vetítjük, akkor a következőképpen néz ki a dolog:

Mondjuk az én célom az, hogy kényelmesen tudjak spanyolul társalogni velem egykorúakkal, és persze a minket érintő témákról. Mikor tanulok, és olyan szavakkal találkozom, mint “ágynemű”, vagy “kilincs”, egyszerűen nem fogom venni a fáradságot, hogy megtanuljam őket. Mert *abban a pillanatban* nincs rájuk szükségem. Ha már egy erős felsőfokra gyúrok, az persze már más kérdés – de a kötetlen beszélgetéshez nincs szükségem ilyen szavakra. A maximalista hozzáállást egy kicsit meg kell változtatni és elfogadni, hogy ha rövid időn belül akarunk egy nyelven jól beszélni, kénytelenek vagyunk kiszórni a felesleges dolgokat. Inkább ismerek kevesebb szót, de azokat folyékonyan össze akarom tudni fűzni, viszonylag helyes nyelvtannal.

Megint csak számoljunk: ha a kitűzött szinthez nekem mondjuk 2000 szó ismerete szükséges, akkor az azt jelenti, hogy egy éven keresztül naponta 5,5 szót kell megtanulnom. Nevetségesen kevésnek hangzik, ugye? Akkor mégis, miért nem vagyunk képesek betartani? Hadd kérdezzek valamit: gondoltál már erre így? Leültél már valaha úgy, hogy igen, minden napra kijelölök 3 percet, hogy megtanuljak öt új szót az adott nyelven? Készítettél tanulási tervet, netalán szólistát a megtanulandó szavakról? Van egy *konkrét* terved és elképzelésed, ami mentén haladsz? Nincs? Rossz hír: sokkal nehezebb dolgod lesz.

Mi a megoldás?

Megoldás? Tűzd ki egy célt, jelöld ki (és írd le!) a hozzá vezető utat – készíts egy térképet. Becsüld meg a szükséges időt hozzá. Aztán felezd meg az időt és *most azonnal* állj neki tanulni! Tölts le egy podcastot, olvass el egy cikket, keress egy anyanyelvű embert, akivel beszélgetsz pár percet. És ne félj kiszórni mindent, amit úgy érzel, hogy *pillanatnyilag* nem segíti a céljaid elérését. Mindig az adott szintednek megfelelő dolgokat tanul, valamint egy picit felette: így lesz gyors a haladásod. Honnan tudod, hogy mi az adott szinted? Megint csak rossz hír: tapasztalatból. De idővel sokkal könnyebb lesz. Ha nagyon nem értesz egy szöveget, túl sok az ismeretlen szó, nem érdekel, akkor keress egy újat, könnyebbet. Ennyi a trükk. De *minden nap* foglalkozz legalább *valamennyit* a nyelvvel. Sokkal jobban megéri napi 20 percet a nyelvre szánni, mint kéthetenként 2 teljes napot.

Tehát még egyszer, a szükséges lépések:

1. Tűzd ki a célt és írd le! Ez nagyon fontos. Írd le, és tedd ki a papírt az asztalodra, ahol mindig látod.
2. Dolgozz ki egy menetrendet, lehetőleg napi beosztással.
3. Felezd meg a szerinted reális időt, tervezd újra az egészet és írd be a tanulási menetrendet egy papír alapú naptárba, ami mindig szem előtt van.
4. Tanulj minden nap a kidolgozott terv szerint.

Jómagam is így fogok tenni. Októbertől újra teljes időben fogok tanulni és persze dokumentálni a tapasztalatokat. Most, hogy ezt leírtam ide, már nincs menekvés. ☐ ☐

Egy élő példa: Benny, az ír poliglott

Aki nem ismerné Benny-t, annak hadd mutassam be röviden: egy 28 éves ír úriember, aki jelenleg 8 nyelven beszél és hivatásos nyelvtanuló. Nagyjából háromhavonta mindig egy új országba költözik és igyekszik az adott nyelvet elsajátítani ennyi idő alatt. Mielőtt felhördülne a tömeg, hogy ez meg miféle arcátlanság, tegyük hozzá: természetesen nem anyanyelvi szinten akar megtanulni, csak szeretne kényelmesen és érthetően beszélgetni a helyiekkel. Kifinomult és néha vicces módszereivel eleddig sikeresen vette az akadályokat, megtanult alapfokon csehül, három hónap alatt teljesen a nulláról megtanult németül és majdnem teljesen letette a C2-es nyelvvizsgát (Egy kis magyarázat: C2-es nyelvvizsga: EU szabvány, ami a felsőfok magasabb szintjét jelképezi; majdnem teljesen letette: az öt vizsgafeladatból négyen átment, a hallgatáson elbukott).

Azért is aktuális felhozni őt példának, mert pozitív hozzáállása nem csak magával ragadó és inspiráló, de jelenleg éppen Budapesten tartózkodik és a magyar nyelv bátyáit igyekszik bevenni – valamint szétoszlatni azt a tévhitet, miszerint létezik “legnehezebb nyelv” a világon, ahová édes anyanyelvünket hajlandóak néhányan erős patriotizmustól nem mentesen besorolni. Célja, hogy október közepéig társalgási szinten megtanuljon magyarul – szeretné bebizonyítani, hogy igenis lehetséges ez három hónap alatt, még egy olyan “nehéz” nyelvvel is, mint a miénk.

Volt már alkalmam Benny-vel élőben is találkozni és sikerült leegyeztetni vele egy interjút október közepére: az Öt év – öt nyelv olvasói első kézből kaphatnak infót arról, hogy meddig lehet jó hozzáállással eljutni a magyar tanulással három rövid hónap alatt – ha minden jól megy, kamerával rögzítjük az eseményeket. Ha valaki csak egy utolsó lökésre vár nyelvtanulás-

ügyileg, az bátran keresse fel [Benny blogját](#) és kövesse őt bizalommal, nekem rengeteget segített.

Utözöngék

Az írás végére még idekívánkozik egy bocsánatkérés mindazok felé, akiknek még nem volt időm válaszolni személyesen: a hazaköltözés korántsem zökkenőmentes, de azért mindenképpen izgalmas dolog. Egy kis türelmet mindenkitől. És ahogy ígértem: októbertől ismét teljes gőz. Addig is: tanulj meg ma *öt* szót a célnyelven!

Az egyetlen baj a hosszú határidőkkel, hogy az ember hajlamos elkényelmesedni és azt gondolni, hogy “majd holnap dupla olyan keményen dolgozom” – ami valljuk be: sosincs így. Így történhet meg az, hogy a fű már térdig ér, amit le kellene vágni; a lakásban már tiszta por minden és ideje lenne porszívózni, de valahogy a tévéműsor mindig érdekesebb; na meg persze, hogy “idén megtanulok spanyolul” – aztán valahogy mégsem. Nincs ezzel semmi gond, a lustaság talán a legalapvetőbb emberi “erény” – az egyetlen negatívum, hogy semmire nem jutunk így a kitűzött célokkal. Jelen posztunk nem is annyira a nyelvtanulásról, inkább a motivációiról szól, a cikk apropóját pedig a blog egyik olvasója, Cseh Tamás szolgáltatta: 6-7 hónapon belül le kell tennie egy középfokú nyelvvizsgát egy számára teljesen ismeretlen nyelvből. Sajnálatos módon összes ismerőse szerint ez teljesen lehetetlen. A saját példamból tudom, hogy nem, sőt, egyúttal igen jó motivációt is adhat a dolog. Lássuk hogyan!

A “majd holnap” effektus

Néha elgondolkodom, hogy nem választottam-e rosszul, mikor az “Öt év – öt nyelv” nevet adtam a projektnek. Az igazat megvallva az utóbbi időben ellustultam és korántsem foglalkoztam annyit a nyelvekkel, mint az első egy évben. Elkényelmesedtem, nem hajt a tatár, holnap is van nap, meg a többi szokásos kifogás. Nemrég olvastam pár igazán kiváló dolgot a témában – a furcsa az volt bennük, hogy noha teljesen különböző forrásokból származtak az adatok, nagyjából mégis egyetértettek valamiben: ha lehetetlenül szűk határidőt jelölsz ki magadnak egy adott feladat teljesítésére, sokkal valószínűbb, hogy sikerül azt végrehajtanod. Hogy miért? Mert egyszerűen “muszáj”. Ha holnap van a matek vizsga, és már csak egy éjszakád van tanulni, valószínűleg nem fogsz leragadni minden kis apró adatról – csakis a lényeges, alapvető dolgokra koncentrálsz, hogy legalább a kettes meglegyen. Vagy talán nem?

Ugye mindenkinek ismerős az az érzés, mikor kapott egy feladatot (a főnökétől, tanárától, szüleitől, stb.), de nem mondták meg, hogy pontosan mikorra is kellene megcsinálni, ám x idő elteltével a felettesek igenis hangot adtak nemtetszésüknek, miszerint “még mindig nem csináltad meg?”. Na, igen. A hiba ott van, hogy nincs *pontosan* definiálva a *mit* és a *mikorra* fogalma.

Miért fontos definiálni a célokat?

Mikor bő másfél éve [elindult ez a blog](#), ezt írtam: “A cél tehát 2014. január 25-ig öt nyelv magabiztos birtoklása”. Már belátom, hogy hibát követtem itt el. Mi az, hogy magabiztos tudás? Nincs rendesen definiálva. Nem tudsz valami olyan felé haladni, amiről azt sem tudod, hogy micsoda. Pontosán le kell szögezni. Legyen az egy nyelvvizsga, vagy akár az, hogy öt percet képes vagy folyamatosan beszélni az adott nyelven, esetleg képes akarsz lenni vitatkozni kínaiul a napenergiáról – bármi is a célod, konkretizálni kell azt. És persze hozzá kell rendelni egy időpontot, hogy mikorra akarod ezt teljesíteni.

Nagy rajongója vagyok Tim Ferriss-nek, a [Négy órás munkahét c.](#) könyvében sokat ír a témáról: ha egy feladat elvégzéséhez normál esetben mondjuk egy hét szükséges, akkor szabj magadnak két napot rá – és adj bele apait-anyait. Így csakis a lehető legfontosabb dolgokra tudsz figyelni és nincs időd elveszni a részletekben. Ha ezt nyelvtanulásra vetítjük, akkor a következőképpen néz ki a dolog:

Mondjuk az én célom az, hogy kényelmesen tudjak spanyolul társalogni velem egykorúakkal, és persze a minket érintő témákról. Mikor tanulok, és olyan szavakkal találkozom, mint “ágynemű”, vagy “kilincs”, egyszerűen nem fogom venni a fáradságot, hogy megtanuljam őket. Mert *abban a pillanatban* nincs rájuk szükségem. Ha már egy erős felsőfokra gyúrok, az persze már más kérdés – de a kötetlen beszélgetéshez nincs szükségem ilyen szavakra. A maximalista hozzáállást egy kicsit meg kell változtatni és elfogadni, hogy ha rövid időn belül akarunk egy nyelven jól beszélni, kénytelenek vagyunk kiszórni a felesleges dolgokat. Inkább ismerek kevesebb szót, de azokat folyékonyan össze akarom tudni fűzni, viszonylag helyes nyelvtannal.

Megint csak számoljunk: ha a kitűzött szinthez nekem mondjuk 2000 szó ismerete szükséges, akkor az azt jelenti, hogy egy éven keresztül naponta 5,5 szót kell megtanulnom. Nevetségesen kevésnek hangzik, ugye? Akkor mégis, miért nem vagyunk képesek betartani? Hadd kérdezzek valamit: gondoltál már erre így? Leültél már valaha úgy, hogy igen, minden napra kijelölök 3 percet, hogy megtanuljak öt új szót az adott nyelven? Készítettél tanulási tervet, netalán szólistát a megtanulandó szavakról? Van egy *konkrét* terved és elképzelésed, ami mentén haladsz? Nincs? Rossz hír: sokkal nehezebb dolgod lesz.

Mi a megoldás?

Megoldás? Tűzz ki egy célt, jelöld ki (és írd le!) a hozzá vezető utat – készíts egy térképet. Becsüld meg a szükséges időt hozzá. Aztán felezd meg az időt és *most azonnal* állj neki tanulni! Tölts le egy podcastot, olvass el egy cikket, keress egy anyanyelvű embert, akivel beszélgetsz pár percet. És ne félj kiszórni mindent, amit úgy érzel, hogy *pillanatnyilag* nem segíti a céljaid elérését. Mindig az adott szintednek megfelelő dolgokat tanul, valamint egy picit felette: így lesz gyors a haladásod. Honnan tudod, hogy mi az adott szinted? Megint csak rossz hír: tapasztalatból. De idővel sokkal könnyebb lesz. Ha nagyon nem értesz egy szöveget, túl sok az ismeretlen szó, nem érdekel, akkor keress egy újat, könnyebbet. Ennyi a trükk. De *minden nap* foglalkozz legalább *valamennyit* a nyelvvel. Sokkal jobban megéri napi 20 percet a nyelvre szánni, mint kéthetenként 2 teljes napot.

Tehát még egyszer, a szükséges lépések:

1. Tűzd ki a célt és írd le! Ez nagyon fontos. Írd le, és tedd ki a papírt az asztalodra, ahol mindig látod.
2. Dolgozz ki egy menetrendet, lehetőleg napi beosztással.
3. Felezd meg a szerinted reális időt, tervezd újra az egészet és írd be a tanulási menetrendet egy papír alapú naptárba, ami mindig szem előtt van.
4. Tanulj minden nap a kidolgozott terv szerint.

Jómagam is így fogok tenni. Októbertől újra teljes időben fogok tanulni és persze dokumentálni a tapasztalatokat. Most, hogy ezt leírtam ide, már nincs menekvés. ☐ ☐

Egy élő példa: Benny, az ír poliglott

Aki nem ismerné Benny-t, annak hadd mutassam be röviden: egy 28 éves ír úriember, aki jelenleg 8 nyelven beszél és hivatásos nyelvtanuló. Nagyjából háromhavonta mindig egy új országba költözik és igyekszik az adott nyelvet elsajátítani ennyi idő alatt. Mielőtt felhörödnél a tömeg, hogy ez meg miféle arcátlanság, tegyük hozzá: természetesen nem anyanyelvi szinten akar megtanulni, csak szeretne kényelmesen és érthetően beszélgetni a helyiekkel. Kifinomult és néha vicces módszereivel eleddig sikeresen vette az akadályokat, megtanult alapfokon csehül, három hónap alatt teljesen a nulláról megtanult németül és majdnem teljesen letette a C2-es nyelvvizsgát (Egy kis magyarázat: C2-es nyelvvizsga: EU szabvány, ami a felsőfok magasabb szintjét jelképezi; majdnem teljesen letette: az öt vizsgafeladatból négyen átment, a hallgatáson elbukott).

Azért is aktuális felhozni őt példának, mert pozitív hozzáállása ne

m csak magával ragadó és inspiráló, de jelenleg éppen Budapesten tartózkodik és a magyar nyelv bátyáit igyekszik bevenni – valamint szétosztani azt a tévhitet, miszerint létezik “legnehezebb nyelv” a világon, ahová édes anyanyelvünket hajlandóak néhányan erős patriotizmustól nem mentesen besorolni. Célja, hogy október közepéig társalgási szinten megtanuljon magyarul – szeretné bebizonyítani, hogy igenis lehetséges ez három hónap alatt, még egy olyan “nehéz” nyelvvel is, mint a miénk.

Volt már alkalmam Benny-vel élőben is találkozni és sikerült leegyeztetni vele egy interjút október közepére: az Öt év – öt nyelv olvasói első kézből kaphatnak infót arról, hogy meddig lehet jó hozzáállással eljutni a magyar tanulással három rövid hónap alatt – ha minden jól megy, kamerával rögzítjük az eseményeket. Ha valaki csak egy utolsó lökésre vár nyelvtanulási-ügyileg, az bátran keresse fel [Benny blogját](#) és kövesse őt bizalommal, nekem rengeteget segített.

Utószó

Az írás végére még idekíváncozik egy bocsánatkérés mindazok felé, akiknek még nem volt időm válaszolni személyesen: a hazaköltözés korántsem zökkenőmentes, de azért mindenképpen izgalmas dolog. Egy kis türelmet mindenkitől. És ahogy ígértem: októbertől ismét teljes gőz. Addig is: tanulj meg ma *öt* szót a célnyelven!

Legyél te is nyelvhacker – Nyelvhack Kézikönyv (Fi3M Premium)

2010. október 5.

Amik figyelemmel kísérik a blog alakulását, már többször olvashatták sirámaimat, amiért nincs időm írni. Nos, végre lerántjuk a fátylat a miértről. Az elmúlt másfél hónapban (2010. augusztus-szeptember) Benny (az ír poliglott) barátom Language Hacking Guide (magyarul: [Nyelvhack Kézikönyv](#)) fordításán dolgoztam.

FRISSÍTÉS: A Nyelvhack Kézikönyv teljesen át lett gyúrva, egy csomó kiegészítő videó jár hozzá, interjúk híres poliglottokkal, extra tanulási anyagokkal a különböző nyelvekhez, rövidítések, társalgási útmutató és megannyi más. Az új anyag összeállításában személyesen is segédkeztem és minden szerénykedés nélkül azt kell mondanom: remek lett. A csomag új neve: Fluent in 3 Months Premium és az egyetlen dolog nem változott: az ár. ☐ [Katt ide és nézd meg mi van benne!](#)

Benny Lewis, az ír poliglott

Benny Lewis 28 éves és nyolc nyelven beszél (angol, spanyol, francia, olasz, eszperantó, portugál, német, ír). Sajátos módszert fejlesztett ki a nyelvtanulásra, melyben a fő hangsúlyt a beszélt nyelvre helyezi.

Ami mindenképpen említésre méltó, az az, hogy 21 éves koráig anyanyelvén kívül (angol) egyáltalán nem beszélt semmilyen nyelven! Hosszas kínlódás után sem tudta megtanulni rendes anyanyelvét (ír), a némettel is hiába próbálkoztak tanárai, sőt, spanyolból is bukásra volt ítélve.

Aztán elköltözött Spanyolországba, ahol fél évig mindennel kísérletezett, de a jó égnek nem ragadt rá semmi a nyelvből. Antitalentumnak tartotta magát. Aztán megelégedte. Felkötötte a gatyát és meghozta élete legkeményebb döntését:

Egy hónapon keresztül csak spanyolul fogok beszélni, akármilyen gyenge is a szintem. Mindig, mindenhol, mindenkivel.

Ez az egy hónap olyan áttörést hozott az életében, hogy utána rájött: a sok kudarc ellenére mégis képes volt eredményesen megszólalni egy idegen nyelven. Nagy lökést adott neki a dolog, mely után szinte falta a nyelveket. Ma pedig nyolcat beszél teljes magabiztossággal.

Az írás apropója azon kívül, hogy elkészült a fordítás az, hogy Benny jelenleg Magyarországon tartózkodik (igaz, már nem sokáig) és a magyar nyelv alapjait akarja elsajátítani két hónap alatt, elfogadható szinten beszélve azt, ezzel is bebizonyítva, hogy nem létezik olyan, hogy "legnehezebb nyelv".

Na, de vissza a kézikönyvhöz. Benny hét év tanulás után úgy érezte, elég tapasztalatot gyűjtött a témában ahhoz, hogy mindazt papírra vesse (jobban mondva: digitális papírra) és segítsen vele másokat.

Az egész művet teljesen máshogy kell elképzelni mint egy nyelvi kurzust – Benny a nyelvtanulás azon elemeire helyezi a hangsúlyt, amit a tanfolyamokon valahogy elfelejtenek megemlíteni: magabiztosság; emberi kapcsolatok; önbizalom ahhoz, hogy ki tud nyitni a szádat; fegyelem, hogy betartsd a tanulási menetrendedet; stb.

Egyfajta útmutató mindarról, amit valahogy nem említenek meg nyelvtanulási körökben, pedig éppolyan fontos dolgok, mint a nyelvtan, vagy a szókincs.

A Nyelvhack Kézikönyv (Language Hacking Guide)

Engedtesse meg, hogy a magyar verzióról írjak egy pár szót. A könyv 124 oldalból áll (plusz egy csomó feladatlapból és bónusz cuccból) és hat nagyobb fejezetre van osztva (Hozzáállás, Akcióterv, Kommunikálni az első naptól kezdve, Beszélgetés anyanyelvűekkel, Tanulási segédletek, Konkrét nyelvi problémák), melyek teljesen felölelik a nem konvencionális nyelvtanulás témakörét.

Hozzáállás– Ez a rész tisztába teszi az alapokat: miért akarsz megtanulni egy nyelvet? Valóban meg akarod tenni? Milyen áldozatokat vagy érte hajlandó hozni? Miért nincs olyan, hogy nyelvtelhetség?

Benny húsz oldalon keresztül fejt ki nézeteit és rombolja le a hagyományos eszmerendszerek nézeteit, egyúttal segít feltüzelnéni a magadba vetett hitet, hogy egy nyelvet igenis meg lehet tanulni jól beszélni – méghozzá gyorsan.

Akcióterv– Benny (akárcsak jómagam) mérnök végzettségű, éppen ezért szeret mindent megtervezni és persze lemérni. Ez a rész arról szól, hogy hogyan kell felállítani egy jó tanulási tervet, amit nem nehéz betartani – mi több, az egész segítségedre lesz abban, hogy nap, mint nap tudj a nyelvvel foglalkozni.

Nincs rá időd? Az Öt év – öt nyelv blogon is leírt technikák kerülnek újra reflektorfénybe – amit már én is hangsúlyoztam: az, hogy nincs időd a nyelvtanulásra egyszerűen hazugság. Félre a kifogásokkal!

Kommunikálni az első naptól kezdve – Ez némileg furcsán hangozhat annak, aki nem ismeri Benny módszereit, ám tényleg működik (ahogy azt a fenti videó is mutatja).

Jól beszélni egy nyelven tiszta matek: minél többet gyakorolsz, annál jobban fog menni. Éppen ezért kell már rögtön az első naptól elkezdni, a legalapabb dolgokkal, hogy hozzácsokj magához a kommunikációhoz.

A fejezetben még arról is szó van, hogy a kommunikáció nem feltétlenül jelent csak verbális kommunikációt – a testbeszéd, akcentus, testtartás, stb. is nagyban hozzájárul ahhoz, hogy átjárd a nyelvet és azt igazi valójában használd. Hallottál már ilyenekről egy nyelvtanfolyamon?

Beszélgetés anyanyelvűekkel– Ha valaki szégyenlős, akkor nehezen szólal meg egy idegen nyelven. “Sorry, do you speak English?” – kérdezi a turista Budapest belvárosában a gyanútlan fiattól. “Ööö, ööö, no...”. Ismerős?

Még akkor is, ha az ember évekig tanul egy nyelvet, ezekben az adott szituációkban nagyon nehéz lehet kinyitni a száját és valóban érhetően kommunikálni. Miért? Mert nem gyakorolt előtte eleget.

Teljesen új neki a helyzet. A könyvben arról is lehet olvasni, hogy hogyan szerezz pillanatok alatt anyanyelvű ismerősöket, akikkel bármikor gyakorolhatsz és felkészülhetsz az ilyen eseményekre.

Nem élsz a célországban? Ez teljesen mellékes az internet korában – bármikor találhatsz olyan segítőkész embereket, akik örömmel javítják ki hibáidat, miközben te fénysebességgel száguldasz a folyékony kommunikáció irányába.

Tanulási segédletek– Gyengének hiszed a memóriádat? Nem maradnak meg a szavak a

fejedben? Én is írtam a blogon már pár módszerről, és bevallom férfiasan, jó pár közülük Benny-től származott, melyeket a saját igényeimre szabtam át. Szó van még a már említett "időteremtésről", valamint egy rakat ingyenes, internetes nyelvtanulási segédlet van csokorba gyűjtve. Nem egyet magam is aktívan használok (pl. forvo.com, wordreference.com, lang-8.com, stb.)

Konkrét nyelvi problémák- Utálod, hogy franciában meg spanyolban minden szónak neve van? Nem boldogulsz az Ázsiai nyelvek tónusaival? Hogyan lehet a hasonló nyelvek között átszarmaztatni a szavakat? Hogyan fejlesztheted az akcentusodat? Ezekről is szó van ebben a részben.

A kézikönyvhöz járnak feladatlapok, melyek pontosan a kijelölt úton fognak tartani és nem hagyják, hogy feladd, vagy idő előtt abba hagyd a dolgot. Ezen kívül, ami nekem a legjobban tetszett, hogy jár még a könyv mellé egy csomag interjú híres nyelvtanulókkal.

[Khatzumoto](#)-ról már itt is olvashattatok, Benny egy elég hosszú interjút csinált vele a sajátos módszeréről.

[Alexander Arguelles](#) professzor közel ötven nyelven ért, nem mindennapi tudásáról szintén terjengősen beszél.

[Moses McCormick](#) pedig az a figura, aki otthon ülve megtanult több mint 40 nyelvet, köztük több Ázsiait és Afrikait. Inspirációnak sem semmi hallgatni ezeket az embereket! Ja és majdnem elfelejtettem: a kézikönyv 18 nyelven érhető el, ez mind benne van a csomagban, tehát gyakorolni a célnyelvet sem utolsó!

Egy kis értékelés

Én végig élveztem a fordítást, voltak olyan részek, ahol hevesen bólogattam, voltak azonban olyanok is, amikkel nem értettem egyet (például az áthidaló szófordulatok gyakori használata szerintem robotikussá teheti a beszédet).

Viszont ami nekem a legnagyobb változást hozta az az, hogy szép meg jó, ha sok inputot nyomok magamba (értsd: sokat olvasok és hallgatok az adott nyelven), de attól még nem fogunk megtanulni beszélni. A beszédhez gyakorolni kell, és minthogy az én célom is a folyékony kommunikáció, így kénytelen vagyok megfogadni a leírt tanácsokat. ☐ ☐

Vannak módszerek, hogy hogyan lehet mindennap gyakorolni, akár partnerrel, akár partner nélkül. Ez alapján én magam is teljesen átalakítom a tanulásomat és kevesebb hangsúlyt helyezek az inputra (hallgatás, olvasás) és némileg többet az aktív nyelvgyakorlásra.

Az igaz, hogy egy év alatt megtanultam egy normális szinten spanyolul érteni az input módszerrel, ám beszélni nem tudok (FRISSÍTÉS: most már igen, [részetek itt](#)), pontosan azért, mert szinte semmit nem gyakoroltam, mert félttem, hogy "jajj, ha helytelenül mondok valamit, akkor azt úgy fogom megjegyezni és akkor úgy ragad meg, és akkor mi lesz, jajj-jajj".

Aztán az olvasás közben rájöttem, hogy ettől felesleges félni (egy rész pont erről szól), másrészt a 2+2 még mindig 4: ha gyakorolsz, jobb leszel.

Kinek való a Nyelvhack kézikönyv?

Aki hajlandó rászánni pár órát, hogy elolvassa és utána átültesse a gyakorlatba is az ott ajánlott dolgokat. Annak, aki nem hisz a csodamódszerekben és csodatanfolyamokban, annak aki tudja, hogy mit szeretne (megtanulni egy nyelvet) és azt szeretné a leggyorsabban, leghatékonyabban. És hajlandó érte tenni.

Semmi esetre sem javasolt olyanoknak, akik ettől várják a megváltást – a könyv utat mutat, hogy hogyan lehet eljutni egy jó kommunikációs szintre bármilyen nyelven, de a leírtakat alkalmazni kell.

A termék maga egy digitális könyv, amit a vásárlás után azonnal letölthetsz, a hozzá tartozó extra videókat és anyagokat pedig azonnal és bármikor megnézheted. A terméknek két verziója van: ha csak angolul akarsz megvenni, akkor \$87 dollárba kerül, míg ha mind a 18 nyelvű fordítást (köztük az általam készített magyart is) szeretnéd magadénak tudni, akkor csak egy 10-est kell rádobni: ez \$97 dollár (nagyjából 20 ezer forint, ami egy nyelviskolai kurzus fele, vagy négy óra egy magántanárnál. Viszont garantáltan több hasznos és ami a lényeg: életszerű anyag van benne.)

Ha érdekel a könyv, akkor [itt olvashatsz róla bővebben](#).

Ha beruházol, ne felejts el beszámolni, hogy miben segített neked! Hajrá!

Öt év – öt nyelv v2.0

2010. október 13.

Na, kérem. Ezt is megértük. Végre-valahára sikerült leszámolni a gyűlölt blog.hu minden mocskával, meg nem jelenő kommentjeivel, valami egészen hihetetlen gány kódhalmazával és itt most abba is hagyom, mielőtt elkapna a hév.

Tehát, először is el szeretném mondani, hogy az elmúlt időben kapott biztató és kedves hangvételi levelek hatására úgy éreztem, hogy illik megköszönni a projektbe vetett hitet, így némiképp saját szerverre, saját felügyelet alá hajtottam mindent. Lesz itt minden, rendszeres posztok (bevallom, a ritkább posztolás egyik oka az volt, hogy nem egyszer elszálltak a blog.hu-n szerkesztett írásaim), tippek-trükkök, beszámolók, fényképek, még talán videók is, toronyóra lánccal, masszőr lányok és természetesen ingyen sör.

Engedtessek meg beharangozni pár dolgot, csak úgy ízelítőnek:

- Legalább egy poszt hetente
-
- A mikro hangvételi dolgok mellett sem megyünk el, inentől Twitterezünk is, tessék követni a [szerkesztőséget](#).

Sajna az oldal még messze nem 100%-os, pár helyen még előfordulnak angol szövegek (sajna nem sikerült még mindent magyarítani), de hát oda se neki.

Na, kérem. Ezt is megértük. Végre-valahára sikerült leszámolni a gyűlölt blog.hu minden mocskával, meg nem jelenő kommentjeivel, valami egészen hihetetlen gány kódhalmazával, és itt most abba is hagyom, mielőtt elkapna a hév. Ja, aki nem értené az emelkedett hangulatú beköszöntő velejét, annak csak annyit, hogy a minap az "Öt év – öt nyelv" szerkesztősége átköltözött ide a régi otevothyelv.blog.hu oldalról.

Tehát, először is el szeretném mondani, hogy az elmúlt hónapokban kapott biztató és kedves hangvételű levelek hatására úgy éreztem, hogy illik megköszönni a projektbe vetett hitet, így némiképp saját szerverre, saját felügyelet alá hajtottam mindent. Lesz itt minden, rendszeres posztok (bevallom, a ritkább posztolás egyik oka az volt, hogy nem egyszer elszálltak a blog.hu-n szerkesztett írásaim), tippek-trükkök, beszámolók, fényképek, még talán videók is, toronyóra láncsal, masszőr lányok és természetesen ingyen sör.

Engedtessek meg beharangozni pár dolgot, csak úgy ízelítőnek:

- Legalább egy poszt hetente
- Normális kommentelési lehetőség
- Reklámentesség (azonban a szerkesztőség fenntartja a jogot az általa favorizált dolgok publikálására)
- Megosztható írások (Facebook, Twitter, StumbleUpon, Digg, Technorati, Email)
- A mikro hangvételű dolgok mellett sem megyünk el, innentől Twitterezünk is, tessék követni a [szerkesztőséget](#).
- További fejlesztések, esetlegesen fórum, hírlevél, valamint bahamai utazási csekkek kisorsolása

Sajna az oldal még messze nem 100%-os, pár helyen még előfordulnak angol szövegek (sajna nem sikerült még mindent magyarítani), de hát oda se neki. Itt szeretnék egy kis segítséget kérni: ha valaki még valami hibát vesz észre, vagy egyszerűen csak nem tetszik neki valami, akkor az [ezen a helyen](#) vesse már le! Előre is köszi!

Aztán nézzük tovább az újdonságokat: először is véleményem szerint sokkal szebb ez a design, ízlésesebb és nem utolsó sorban sokkal jobban átlátható. A sötét háttér miatt nem fárasztó a szemnek olvasni. Mostantól komolyan belelendülünk a dolgokba, így aki szívügyének érzi az oldal alakulását, az ne legyen rest, s terjessze az ígét. Tettetek meghálálattik.

Szerencsére a teljes blog tartalmát sikerült megmenteni a blog.hu karmaiból, ám technikai okok miatt nem tudom megszüntetni a régi oldalt. Arra kérnék mindenkit, aki a régi oldalra (otevothyelv.blog.hu) linkelt, az tolja már át az új oldalra azt (otevothyelv.com).

Ja igen, és hogy miért .com és miért nem .hu? Erről kis hazánk csodálatos bürokratikus rendszere hosszú regéket tudna zengen, ám maradjunk annyiban, hogy a .hu domain regisztrálása két hétbe, valamint irgalmatlan papírmunkába fájt volna. Úgyhogy lett .com. Tessék szeretni.

Ha bármi kérdés, kérés, óhaj-sóhaj van, vagy egyszerűen csak ellenállhatatlan vágyat érzel, hogy sörrel jutalmazd a szerkesztőség fáradozását, akkor ne habozz billentyűzetet ragadni és ide lőni egy levelet:

balint kukac otevothyelv pont com

A szerkesztőségi Twitterfolyam imhol érhető el: [Öt év – öt nyelv Twitter](#)

Az RSS feedre itt lehet feliratkozni: [Öt év – öt nyelv RSS Feed](#) (Figyelem, a régi feed nem él már, újra fel kell iratkozni!)

Facebookilag itt található a szerkesztőség: [Öt év – öt nyelv Facebook](#)

Most pedig irány a nyelvtanulás, és ahogy matróz berkekben mondani szokták: jó szelet!

Két hónap alatt magyarul – Benny Lewis interjú

2010. október 14.

Imhol egy kis videó, amit Benny barátommal készítettem a minap. Bennyről bővebben [itt olvashattok](#), míg az általa használt [módszerekről itt](#) (jobb oldalon katt a magyar zászlóra!). Csak így gyorsan összefoglalva annyit kell tudni róla, hogy három hónapig élt Budapesten, melyből két teljes hónapot a magyar nyelv elsajátítására áldozott. Hogy mennyire működik a módszere, arról szerintem a videó elég jó képet ad.

Ja, és befejeztük a Benny-s posztokat, mielőtt valaki azt vágná a fejemhez, hogy megalakítottam a Benny magyar rajongói klubbot. ☐ ☐ Találkozunk jövő héten! Imhol egy kis videó, amit Benny barátommal készítettem a minap. Bennyről bővebben [itt olvashattok](#), míg az általa használt [módszerekről itt](#) (jobb oldalon katt a magyar zászlóra!). Csak így gyorsan összefoglalva annyit kell tudni róla, hogy három hónapig élt Budapesten, melyből két teljes hónapot a magyar nyelv elsajátítására áldozott. Hogy mennyire működik a módszere, arról szerintem a videó elég jó képet ad.

Találkozunk jövő héten!

Miért nem tudok jobban X nyelven

2010. október 18.

Frusztráló dolog, mikor az ember nagy elánnal beleveti magát egy új nyelv tanulásába, motivált, kitartó, nyomja-gyűri, eltelik fél év, elkopik a lendület, aztán rájön, hogy igazából ő nem is tud semmit azon kívül, hogy bemutatkozzon. Ezért kellett hat hónapot az életéből erre szánni? Nem kétséges, még a legkitartóbb tanulók is hajlamosak lehetnek feladni és hagyni a francba az egészet. De mi van akkor, ha az a nyelv mindenképpen kell nekünk? Ha a marha jó sorozat csak az adott nyelven elérhető? Ha az a kacér spanyol hölgyemény sajnos nem beszél semmilyen más nyelven, így kénytelen vagy megtanulni te az ő nyelvén, ha szorosabb kapcsolatba akarsz kerülni vele? Ha már csak fél év van a diplomáig, és azt meg ugye nem adják oda nyelvvizsga nélkül?

Az egész csak hozzáállás kérdése

Nyilván, ez egy közhely. De mégis, mint minden közhelyben, ebben is van igazság. Hadd kezdjem egy személyes példával. A minap spanyoltanulás közben keresgettem anyagot a [LingQ oldalon](#). Rá is akadtam [Alsuvi](#) leckéire, amik nem csak jól megszerkesztettek, de engem érdeklő témákat is feszegetnek. A spanyol úriember mediterrán temperamentummal hadarja a különböző technológiai, kulturális és egyéb szövegeket. Noha nagyon érdekel a dolog, hazudnék, ha azt mondanám, hogy mindent elsőre értettem. Sőt, másodikra sem. "Ez gáz" – gondoltam. Aztán rájöttem, hogy igazából nem is. [Khatzumoto](#) okosságait már régóta olvasom, és eszembe jutott egy jó mondása:

A nyelvtanulásnál szívni fogsz. Keményen. De egyre kevesebbet.

Ennek fényében kicsit jobban körülnéztem az oldalon, és rá is akadtam ugyanannak a leckének a lassított verziójára. A srác nem volt rest két különböző verzióban rögzíteni az anyagot, egy lassabb verziót direkt a tanulóknak. Nem vagyok nagy híve a könnyített dolgoknak, hiszen ez a valós életben beszélt nyelvvél köszönőviszonyban sincs, ám el kell ismernem, neki sikerült úgy megcsinálnia a dolgot, hogy ne legyen zavaró és ne hasson vontatottnak. Újra elkezdtem hallgatni, és tádámm, csoda történt! Majdnem mindent megértettem. Rettenet büszkeség fogott el. Mi is történt itt valójában?

Sikerélmény, sikerélmény, sikerélmény

Biztosan neked is ismerős a helyzet, mikor valamiben sikerélményed van (legyen az tanulás, egy helyes fiú elcsábítása, sport, akármi), akkor elkezd bizseregni a gyomrod, úgy érzed tele vagy energiával, és tiéd a világ. Tovább akarsz menni, még többet akarsz, ledönteni minden korlátot és magadévá tenni azt, ami téged megillet (nem félrasszociálni! :))

Abban gondolom kiegyezhetünk, hogy a pozitív visszacsatolás rendkívül fontos. A negatív visszacsatolás meg rendkívül káros. Teendő: az előbbit szorgalmazni, míg az utóbbit kerülni kell. Na, de hogyan?

Nézzük meg a mérleg két oldalát: ha sorozatosan csak kudarcélményed van, akkor miért is akarnál folytatni valamit? Jön a lehangoló "nem érdekel", "erre nekem nincs is szükségem", "majd holnap újra nekifutok" érzés. Persze, hogy nem akarod. Ellenben, és most itt a nyelvtanulást vesszük alapul, ha állandóan, apró-pici sikereket érsz el, akkor biztosíthatlak, hogy holnap is le akarsz ülni a dologgal foglalkozni.

Csak a jó oldalt szabad nézni

Azt kell mondanom, hogy rendkívül zavaró a dolog, hogy noha értek spanyolul, beszélni még korántsem tudok úgy, mint azt szeretném. Az értés és kifejezési képességeim, úgymond, kiegyensúlyozatlanok. De ezt magamnak csináltam, hiszen sokkal többet foglalkoztam az [input befogadásával](#), mint a tényleges gyakorlással. Gyakorlás nélkül meg nincs eredmény. Sajnos erre csak most jöttem rá.

Az is zavaró, hogy ennek fényében nem mondhatom azt, hogy "tudok spanyolul", mert az egyenlet egyik fele hibádzik. Nyelvcseré partnerekkel folytatott beszélgetéseim során nem tudok Cicerói magasságokba emelkedni és cirkalmas körmondatokban beszélni. Ellenben meglepődve vettem tudomásul, hogy az engem érdeklő dolgokról tudok beszélni, és ha az életem múlna rajta Dél-Amerikában, akkor megértetném magam a helyiekkel. Nem tökéletesen, nem folyékonyan, de tudok kommunikálni. Hát nem ez a nyelvtanulás célja? Dehogynem. Siker. Akkor nézzük, hogyan tovább? Mi az, amiből nekem sikerélményem volt? Az, hogy

megértettem magam, hogy engem érdeklő emberekkel kommunikáltam, akik nem szólták le egyelőre elég limitált képességeimet.

Tehát ebből kell még több!

Egyszerűen csak meg kell nézni, hogy mikor értél el sikert, és újra megismételni azt. Lehet, hogy neked az lesz, hogy el tudsz olvasni egy fejezetet a Zabhegyezőből. Vagy meg tudod nézni a Star Wars-t eredetiben és megérted a lényegét. Az is lehet, hogy egy könyvesboltban ki tudsz segíteni egy külföldit, mert a pénztáros nem beszéli a nyelvet. A lényeg, hogy észre kell venni, mi az, amikor bizsereg a gyomrod – aztán azokat a pillanatokat megismételni.

Ismét közhely, de nagyon is igaz: a negatív dolgoktól nem lesz jobb. Nem lesz jobb, ha az mondd “ááá, miért nem tudok még angolul?”. Mondd azt inkább, hogy “ma is sikerült megtanulnom 10 új szót, amiket használni is tudtam”. És ennyi. Ez haladás. Egy lépéssel előrébb vagy. Persze látni kell a végcél, de folyton azzal frusztrálni magad, hogy “mé' nem vagyok má' ott?” – nos, kontraproduktív.

Éppen ezért nagyon fontos egy gondos és aprólékos tervet felállítani: úgy kell megszerkeszteni a dolgot, hogy minden napra jusson, lehetőleg minél több, ilyen “AHA” pillanat. És akkor nem lesz kín a tanulás. Mi több, várni fogod, hogy leülhess újra és megint sikerélmény-túladagolásod legyen, ami után megint még jobban fogod várni a következő tanulási időt. Ez egy öngerjesztő folyamat, amibe ha belekerülsz, senki nem állíthat meg. Kapd el a ritmust, onnantól már könnyű! Jó mulatást!

Neked mi okoz/okozott sikerélményt? Mi az, amiért nem tanulsz szívesen? Hogyan motiváld magad? Mi volt a legnagyobb elismerés számodra? Mikor voltál a legbüszkébb magadra? Oszd meg velünk a saját tapasztalatodat te is, hátha másnak is hasznára válnak! Ha tetszett ez az írás, ne felejtse el megosztani!

Frusztráló dolog, mikor az ember nagy elánnal beleveti magát egy új nyelv tanulásába, motivált, kitartó, nyomja-gyűri, eltelik fél év, elkopik a lendület, aztán rájön, hogy igazából ő nem is tud semmit azon kívül, hogy bemutatkozzon. Ezért kellett hat hónapot az életéből erre szánni? Nem kétséges, még a legkitartóbb tanulók is hajlamosak lehetnek feladni és hagyni a francba az egészet. De mi van akkor, ha az a nyelv mindenképpen kell nekünk? Ha a marha jó sorozat csak az adott nyelven elérhető? Ha az a kacér spanyol hölgyemény sajnos nem beszél semmilyen más nyelven, így kénytelen vagy megtanulni te az ő nyelvén, ha szorosabb kapcsolatba akarsz kerülni vele? Ha már csak fél év van a diplomáig, és azt meg ugye nem adják oda nyelvvizsga nélkül?

Az egész csak hozzáállás kérdése

Nyilván, ez egy közhely. De mégis, mint minden közhelyben, ebben is van igazság. Hadd kezdjem egy személyes példával. A minap spanyoltanulás közben keresgettem anyagot a [LingQ oldalon](#). Rá is akadtam [Alsuvi](#) leckéire, amik nem csak jól megszerkesztettek, de engem érdeklő témákat is feszegetnek. A spanyol úriember mediterrán temperamentummal hadarja a különböző technológiai, kulturális és egyéb szövegeket. Noha nagyon érdekel a dolog, hazudnék, ha azt mondanám, hogy mindent elsőre értettem. Sőt, másodikra sem. “Ez gáz” – gondoltam. Aztán rájöttem, hogy igazából nem is. [Khatzumoto](#) okosságait már régóta olvasom, és eszembe jutott egy jó mondása:

A nyelvtanulásnál szívni fogsz. Keményen. De egyre kevesebbet.

Ennek fényében kicsit jobban körülnéztem az oldalon, és rá is akadtam ugyanannak a leckének a lassított verziójára. A srác nem volt rest két különböző verzióban rögzíteni az anyagot, egy lassabb verziót direkt a tanulóknak. Nem vagyok nagy híve a könnyített dolgoknak, hiszen ez a valós életben beszélt nyelvvel köszönőviszonyban sincs, ám el kell ismernem, neki sikerült úgy megcsinálnia a dolgot, hogy ne legyen zavaró és ne hasson vontatottnak. Újra elkezdtem hallgatni, és tádámm, csoda történt! Majdnem mindent megértettem. Rettenet büszkeség fogott el. Mi is történt itt valójában?

Sikerélmény, sikerélmény, sikerélmény

Biztosan neked is ismerős a helyzet, mikor valamiben sikerélményed van (legyen az tanulás, egy helyes fiú elcsábítása, sport, akármi), akkor elkezd bizseregni a gyomrod, úgy érzed tele vagy energiával, és tiéd a világ. Tovább akarsz menni, még többet akarsz, ledönteni minden korlátot és magadévá tenni azt, ami téged megillet (nem félrasszociálni! :))

Abban gondolom kiegyezhetünk, hogy a pozitív visszacsatolás rendkívül fontos. A negatív visszacsatolás meg rendkívül káros. Teendő: az előbbit szorgalmazni, míg az utóbbit kerülni kell. Na, de hogyan?

Nézzük meg a mérleg két oldalát: ha sorozatosan csak kudarcélményed van, akkor miért is akarnál folytatni valamit? Jön a lehangoló "nem érdekel", "erre nekem nincs is szükségem", "majd holnap újra nekifutok" érzés. Persze, hogy nem akarsz. Ellenben, és most itt a nyelvtanulást vesszük alapul, ha állandóan, apró-pici sikereket érsz el, akkor biztosíthatlak, hogy holnap is le akarsz ülni a dologgal foglalkozni.

Csak a jó oldalt szabad nézni

Azt kell mondanom, hogy rendkívül zavaró a dolog, hogy noha értek spanyolul, beszélni még korántsem tudok úgy, mint azt szeretném. Az értés és kifejezési képességeim, úgymond, kiegyensúlyozatlanok. De ezt magamnak csináltam, hiszen sokkal többet foglalkoztam az [input befogadásával](#), mint a tényleges gyakorlással. Gyakorlás nélkül meg nincs eredmény. Sajnos erre csak most jöttem rá.

Az is zavaró, hogy ennek fényében nem mondhatom azt, hogy "tudok spanyolul", mert az egyenlet egyik fele hibádzik. Nyelvcsere partnerekkel folytatott beszélgetéseim során nem tudok Cicerói magasságokba emelkedni és cirkalmas körmondatokban beszélni. Ellenben meglepődve vettem tudomásul, hogy az engem érdeklő dolgokról tudok beszélni, és ha az életem múlna rajta Dél-Amerikában, akkor megértetném magam a helyiekkel. Nem tökéletesen, nem folyékonyan, de tudok kommunikálni. Hát nem ez a nyelvtanulás célja? Dehogynem. Siker. Akkor nézzük, hogyan tovább? Mi az, amiből nekem sikerélményem volt? Az, hogy megértettem magam, hogy engem érdeklő emberekkel kommunikáltam, akik nem szólták le egyelőre elég limitált képességeimet.

Tehát ebből kell még több!

Egyszerűen csak meg kell nézni, hogy mikor értél el sikert, és újra megismételni azt. Lehet, hogy neked az lesz, hogy el tudsz olvasni egy fejezetet a Zabhegyezőből. Vagy meg tudod nézni a Star Wars-t eredetiben és megérted a lényegét. Az is lehet, hogy egy könyvesboltban ki tudsz segíteni egy külföldit, mert a pénztáros nem beszéli a nyelvet. A lényeg, hogy észre kell

venni, mi az, amikor bizsereg a gyomrod – aztán azokat a pillanatokat megismételni.

Ismét közhely, de nagyon is igaz: a negatív dolgoktól nem lesz jobb. Nem lesz jobb, ha az mondod “ááá, miért nem tudok még angolul?”. Mondd azt inkább, hogy “ma is sikerült megtanulnom 10 új szót, amiket használni is tudtam”. És ennyi. Ez haladás. Egy lépéssel előrébb vagy. Persze látni kell a végcélt, de folyton azzal frusztrálni magad, hogy “mé’ nem vagyok má’ ott?” – nos, kontraproduktív.

Éppen ezért nagyon fontos egy gondos és aprólékos tervet felállítani: úgy kell megszerkeszteni a dolgot, hogy minden napra jusson, lehetőleg minél több, ilyen “AHA” pillanat. És akkor nem lesz kín a tanulás. Mi több, várni fogod, hogy leülhess újra és megint sikerélmény-túladagolásod legyen, ami után megint még jobban fogod várni a következő tanulási időt. Ez egy öngerjesztő folyamat, amibe ha belekerülsz, senki nem állíthat meg. Kapd el a ritmust, onnantól már könnyű! Jó mulatást!

Neked mi okoz/okozott sikerélményt? Mi az, amiért nem tanulsz szívesen? Hogyan motiváld magad? Mi volt a legnagyobb elismerés számodra? Mikor voltál a legbüszkébb magadra? Oszd meg velünk a saját tapasztalatodat te is, hátha másnak is hasznára válnak! Ha tetszett ez az írás, ne felejtse el megosztani!

Gyakorold a nyelvet az interneten!

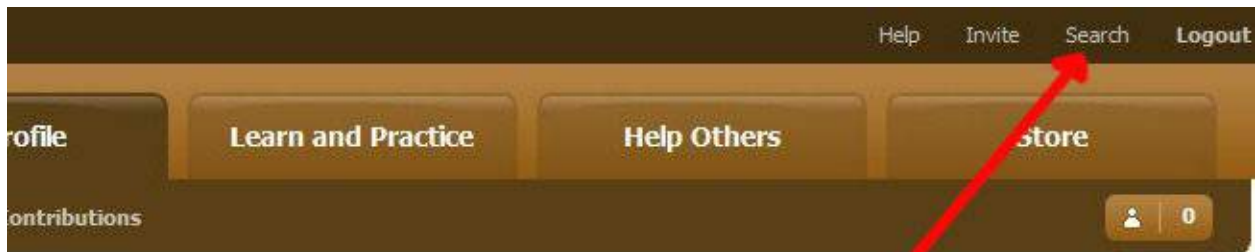
2010. október 27.

Elcsépelet közhely, hogy gyakorlat teszi a mester, ám sajnos nincs ez másképp a nyelveknél sem. Persze nagyon jó, ha az ember sok [inputot](#) nyomat befelé, de ha az a célod, hogy magabiztosan beszélj egy adott nyelven, nincs mese, ki kell nyitnod a szádat. De mi a helyzet akkor, ha nemhogy egy anyanyelvű nincs a közelben, de még egy ugyanazt a nyelvet tanuló, már magasabb szinten lévő ember sem? Szerencsére a 21. században már erre is rengeteg megoldás létezik, ezekből mazsolázunk most.

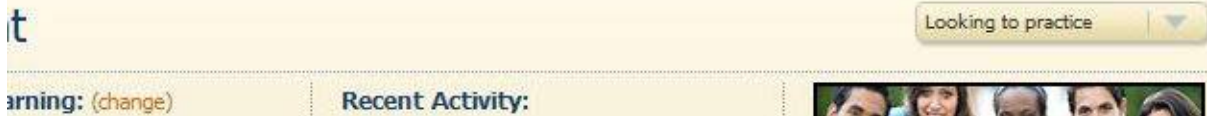
Ha ezt a cikket olvasod, jó eséllyel van egy jó nethozzáférése, így az alábbi oldalakat és szolgáltatásokat minden további nélkül elérheted. Ami pedig a legjobb az egészben: mindez teljesen ingyenes! Lássuk, miből élünk.

Livemocha

A [Livemocha](#) napjaink egyik legnépszerűbb nyelvtanulós weboldala, ahol aztán van minden. Különböző ingyenes kurzusok, fizetős kurzusok, képkiragó, szóbeillesztő, minden ami (nem) kell. Viszont rendkívül nagy előnye, hogy rettentően sokan használják, méghozzá a világ minden tájáról. A különböző bugyuta kurzusokat csípőből érdemes ignorálni, nekünk hús-vér emberek kellene, akikkel gyakorolhatunk. A regisztráció után a főképernyő fogad, ahol kattints rá a keresés (Search) gombra.

Kattints ide!

Az első sorban állítsd be azt a nyelvet, amit tanulsz (és amit a partnered beszél), a második sorban pedig állítsd be az anyanyelvedet, vagy azt, amin elég magabiztosan beszélsz. Mivel nyelvcsere partnereket keresünk, természetesen nem csak te gyakorolod az idegen nyelvet, de partnereid is szeretnék gyakorolni veled azt, amit ők tanulnak (valószínűleg a magyar lesz ez). Meglepően sok ember tanul magyarul, én mexikóiaktól kezdve japánig sok mindenkivel összeakadtam már itt.

Search People

Speaking

Learning

Username

SUBMIT

Az általad tanult nyelv

**Anyanyelved, vagy a nyelv,
amin jól beszélsz**

Kattints ide!

Válassz ki pár szimpatikus embert (a képek sokat segíthetnek), és írd nekik egy udvarias levelet, amiben megkéred őket, hogy segítsenek gyakorolni az adott nyelvet veled, persze azzal a feltétellel, hogy te is segíted őket a magyarban (vagy amit nagyon jól beszélsz).

Search Result

Írj levelet a szimpatikus embereknek!

	<i>Username</i> <i>Last Login Date</i> <i>Speaks</i> <i>Learning</i>	Christopher Brinkman ● Oct 27, 2010, 3:16 pm English(Native) Polish(Beginner), Hungarian(Beginner)	 Send Message Add Friend Block User
	<i>Username</i> <i>Last Login Date</i> <i>Speaks</i> <i>Learning</i>	Brooks ● Oct 27, 2010, 2:14 pm English(Native) Hungarian(Intermediate)	 Send Message Add Friend Block User

Itt egy angol mintalevél, amit átalakíthatsz kedved szerint (érdekes mindenkinek személyre szabott levelet írni)

Hi ,

I'm learning and I saw your profile on Livemocha.com and I understand that you learn . I was wondering if you wanted to do language exchange with me to improve our language skills. If so please let me know.

Regards,

Persze az segít, ha te is kitöltöd rendesen a profilodat, raksz fel képet, hogy a másik fél is tudja, hogy mire számítsz. Az én taktikám itt az volt, hogy írtam kb. 30-40 embernek, és megvártam, hogy kik válaszolnak (nem mindenki fog). Ez volt az első szűrő. A válaszok alapján annak nem is írtam vissza, aki nem volt szimpatikus (teljesen felesleges, hiszen hosszabb távon lehetetlen olyan emberrel társalogni, aki nem szimpatikus és nem érdekel). Aki viszont igen, annak írtam magamról és megadtam az egyéb elérhetőségeimet (email cím, skype, msn cím), hiszen ezek sokkal praktikusabbak a gyakorlásra, mint az oldal beépített chat-rendszere.

Egy pár levél után, ha még mindig érdekel a személy, akkor tegyél javaslatot arra, hogy chateljetek valamelyik programmal. Ez azért is jó, mert nem kell rögtön élőben beszélni, elég csak írni – így te is hozzászoksz az idegen nyelven való kommunikációhoz, van időd bőven gondolkodni, szótárazni, stb. Persze annak sincs semmi akadálya, hogy rögtön beleugorj a közepébe és egyből társalogjatok.

Az én egyetlen, már említett kritériumom az volt, hogy szimpatikus legyen az illető, és legyen közös érdeklődési körünk. Én főleg korombeli lányoknak írtam. □ Csak az összehasonlítási alapok végett: a 30-40 emberből mondjuk 20-25 válaszolt, akiből a rostálás után megmaradt 3 szimpatikus ember, akik közül végül egyet tartom a kapcsolatot. Minőség a mennyiség helyett! Ez nagyon fontos, mert máskülönben semmi kedved nem lesz beszélgetni egy tök idegennel, tök érdektelen témákról.

A nyelvtanulás nem csak a nyelvtanról szól, hanem az érdeklődésről és a másik ember megismeréséről. Ezt sosem szabad elfelejteni – sajnos én olyanról még nem hallottam, hogy ezt valamelyik tanfolyamon hangsúlyozták volna. Sebaj, újabb pont az otthoni tanulás mellett.

Milyen megoldások vannak még?

Természetesen a Livemocha csak egy a kb. ezer zilliárd oldal közül, ám mivel ez a legnagyobb, így itt van a legtöbb ember, nagyobb a valószínűsége, hogy beleakadsz valakibe, akivel szót értesz. Ettől függetlenül, ha mondjuk spanyolul tanulsz, akkor érdemes felkeresni a Busuu.com-ot – itt rengeteg spanyol és dél-amerikai ember tanul nyelveket, és tapasztalatom szerint sokkal barátságosabbak is. A fent leírt módszerrel, ugyanennyi ember közül én szintén 3 emberrel kötöttem szorosabb viszonyt, akiből kettővel meg is maradt a kapcsolat.

Ha fontos a jó közösség, akkor érdemes felkeresni a LingQ.com-ot. Ez jóval kisebb, mint a fent említett két oldal, ám ebből következőleg sokkal barátságosabb is. Itt tényleg mindenki nagyon segítőkész. Sajnos az oldal rengeteg funkciója fizetős, és elsősorban az input módszerre épülő tanulást segíti, ám könnyen találhatsz szimpatikus embereket a gyakorlásra. A tanárokkal egyébként pénzért is lehet beszélgetni, akik aztán jelentést írnak a beszélgetésből és megmondják, hogy mire figyelj oda.

Remélem hasznos volt ez a kis összefoglaló, hogy segítsen elindulni a gyakorlás útján. Ne feledd azonban, hogy úgy fair, ha te is annyit segítesz a másoknak, amennyit ők segítettek neked! Sok sikert és jó gyakorlást!

Neked milyen tapasztalatod van az internetes nyelvtanulásról? Milyen emberekkel, hogyan ismerkedtél meg? Van valami vicces történeted róluk? Hogyan és miről beszélgettek? Oszd meg másokkal is a tapasztalataidat!

Anyanyelvű szinten beszélni egy idegen nyelvet?

2010. november 4.

Induljunk ki abból a naiv feltevésből, hogy mindenki, aki valaha is nekiállt egy új nyelvet tanulni, szerette volna elérni az anyanyelvű szintet. Ergo mondhatjuk azt, hogy a nyelvtanulás célja az, hogy mindegy második anyanyelveként forgassuk az új idiómát. Ez persze sarkított példa, ám csak az egyszerűség kedvéért vegyük ezt alapul. Mégis miért van az, hogy ezeknek az embereknek a töredékének a töredéke éri el ezt a szintet? (Egy jó példa erre az Antimoonos srác, aki lengyel létére gyakorlatilag anyanyelvű amerikai).

Nyilván okolhatnánk a módszert, a motivációt (vagy inkább annak hiányát), a tanárokat, a drága tanfolyamokat, magunkat, a nyelv nehézségét, a hülye kiejtést és még sok mindent. Lépünk egy kicsit vissza és tekintsünk így a kérdésre: kell-e nekem egyáltalán anyanyelvű szinten beszélni, funkcionálni az adott nyelven? Biztos vagyok benne, hogy a többségnek nem a válasza. Elég csak gyorsan letenni a nyelvvizsgát, hogy megkaphassuk a diplomát, vagy az előléptetést. Egy mérnök, vagy programozó az esetek 90%-ban csak az írott nyelvet használja, azt kell értenie – hova erőlködjön a beszéddel? Teljesen világos, nincs is ezzel gond.

Hibákat elkövetni kötelező

De mi van azokkal, akik tényleg szeretnének jók lenni az adott nyelven? Akik szeretnének magabiztosan, mondhatnók: irigylésre méltóan megszólalni? Rájuk bizony zilliárd órányi tanulás és rengeteg megaláztatás vár az elkövetett hibákért. Nem tudod, hogy mikor kell aposztrófot használni az angolban írásban? A levelezőpartnered már biztosan röhög a markába, hogy “még ezt sem tudja, heh”. Nem használod a spanyolban a subjunctive-ot? Az a csinos spanyol csaj csak biztosan úgy tesz, mintha élvezné a veled való beszélgetést, magában pedig azt gondolja: “micsoda idióta”. Sikerült összeraknod életed első kínai mondatát – csak éppen rossz tónust használtál, így a kedves magasztalás helyett valami tömény obszcenitást zúdítottál a partneredre? Jobb, ha most rögtön harakirit követsz el, mielőtt a nyilvános megaláztatás miatt élve nyelne el a föld.

Remélhetőleg az előbbi pár sorból áttűnik az irónia, mellyel csak egy hanyag kontrasztot akarunk állítani a ténynek, hogy nem szabad félni a hibák elkövetésétől. Közhely, de igaz. Sőt: egy MIT tanulmány szerint minél több hibát követünk el, annál gyorsabban tanulunk (mellesleg [Tim Ferriss](#) és [Benny](#) is ezt hangsúlyozza). Ja, hogy nem ez miatt aggódsz, hanem a szégyenteljes pillanatoktól? Szerencsére ezt a legkönnyebb megoldani: egyszerűen nem kell vele foglalkozni. Ha elfogadod a tényt, hogy idegen nyelvet tanulni szívás, még hozzá nem is kicsi, akkor könnyen belátható, hogy ez egy természetes velejárója a dolognak.

Rossz hír: csak te gondold ezt megsemmisítőnek, ergo minden áron kerülendő dolognak. Felesleges tovább ragozni az egészet, inkább fogadd el, hogy néha kényelmetlen helyzetekbe kerülsz. Ami viszont nem mindegy, az az, hogy **hogyan kezeled**: az előbbi gondolatot folytatva egészséges önbizalommal kell tekintened magadra és azt gondolni, hogy “én itt most tanulok, végre elkövettem egy hibát, amit teljesen ingyen és bérmentve ki is javítottak nekem. Tuti, hogy többet nem fog előfordulni, hiszen egy életre megjegyeztem. És ha mégis, akkor sem dől össze a világ. Nyelvet tanulni csupa móka és szórakozás.”. Banális? Az. Működik? Igen.

Nem akarok itt most a közhelyes “a gyerekek is így tanulnak, meg őket nem érdekli, ha hibát követnek el, stb.” gondolatsorba belekeveredni, ehelyett inkább a következőre szeretnék rávilágítani, amelyet 2 éves ausztráliai tartózkodásom után sikerült is elég vastagon megtapasztalnom:

Az anyanyelvűek is számtalan hibát követnek el. Sőt, olyanokat is, amiket egy becsületes tanuló soha. Ami még rosszabb: ők nincsenek is tisztában vele. És mivel nem tudják, hogy helytelenül beszélnek/írnak, ezért nem is szégyenkeznek miatta. Mert nincs is mi miatt. A kommunikációs folyam zajlik, gondolatokat cserélünk és szocializálódunk – elértük a nyelvtanulási célunkat. Csokorba gyűjtöttem egy pár hibát, csak úgy a mihez tartás végett:

Az anyanyelvűek is hibáznak

Első könnyed példánk a többes számra vonatkozik. Ha azt mondom, hogy “There is a tree in the garden”, akkor az azt jelenti, hogy “Van egy fa a kertben”. Azonban ha azt akarom mondani, hogy “Fák vannak a kertben”, akkor az “There are trees in the garden”. Ennek ellenére el kell mondanom: megszámlálhatatlan alkalommal hallottam Ausztráliában a szótár szerint főbűnek számító “There is trees”, “There is the tickets”, stb. kifejezéseket. Nyelvtanilag helytelen. Érdekel valakit? Nem. Ezzel persze nem helytelen beszédre akarunk ösztönözni, ám észben kell tartani, hogy azért mert hibákat követsz el, még nem fogsz a pokolra jutni. Legfeljebb nevettek egy jót. Tudom, nagyon sokáig én is félttem ettől az egésztől, és inkább másodpercekig gondolkodtam a helyes szófordulat használatán – addigra azonban már teljesen más volt a

téma, én pedig lemaradtam róla. Megérte? Nem.

A második példa előtt sokáig értetlenül álltam. Egy kedves kinti barátommal sokat sms-eztünk, és egyszer azt írta, hogy "I should of brought the car yesterday" (El kellett volna hoznom a kocsit tegnap – azonban ez helyesen így lett volna: I should have brought the car yesterday). Természetesen értettem mire gondol, azonban furcsálltam, hogy ennyire mellélőtt helyesírásban. Szóvá is tettem neki legközelebbi találkozásunkkor, hogy miért "of"-ot írt "have" helyett – ő azonban csak értetlenül nézett rám. Nem értette mi a bajom. Nem tudta, hogy helytelenül írta – ez az egész pedig onnan jön, hogy erős akcentusa miatt, valamint a tény miatt, hogy a "should have" szavakat egyben mondják ki, nem tudta, hogy azt pontosan hogy írják. Persze beszélhetnénk az angolszász országok írás és olvasási problémáiról, melyek főleg az oktatásból erednek, ám azt kell mondanom, hogy igen meglepődtem, mikor ugyanezt a hibát láttam egy egyetemet végzett, vállalkozó barátom írásában. Nem is egyszer. Ez nem őket minősíti, egyszerűen csak azt akartam bemutatni, hogy hibákat mindenki csinál – a vízvázasztó az az, hogy hogyan kezeli az ember. Remélem most már egy kicsit azért könnyebb szívvel gondolsz a dologra, hogy látod: az anyanyelvűek sem tökéletesek. Távolról sem.

Aztán jöhet a nagy kedvenc: az angol igeidők. Létezik belőlük egy talicskányival, mi azonban most a múltat nézzük meg. Vegyük az egyszerű múlt és a befejezett jelen közötti különbséget, melyet a magyar anyanyelvű ember nehezen ért meg. Igazából semmi ördögösség nincs benne, előbbi arra vonatkozik, ha valami múltbeli esemény kihat a jelenre, míg utóbbi nem. Ez persze ködösen hangzik, ezért nézzünk meg egy példát: Ha azt mondom, hogy "*I've just closed the door*", akkor azt jelenti, hogy az ajtó be van csukva, tehát valaki nem tud bejönni kintről. Ha azt mondom, hogy "*I just closed the door*", akkor az azt jelenti, hogy becsuktam az ajtót, megtörtént, kész, pont. Na, de: ha ezt életbeli szituációra vetítjük, ahol másodpercenként új gondolatok hangzanak el, nem teljesen mindegy, hogy melyiket használjuk? De igen. Elmondtad, amit akartál, hogy az ajtó be van csukva. Kész. Pont. Senkit nem érdekel, hogy melyik múltat használtad, beszélgetőpartnered meg fogja érteni. A miérteket meg hagyjuk meg a nyelvészeknek. Igen ám, de sok, tökélyre törekvő ember elméjében ott fog motoszkálni a dolog: de most az anyanyelvű azt gondolja, hogy teljesen hülye vagyok, mert nem is azt használtam, amit kellett volna. Francba, legközelebb háromszor is át kell gondolnom, hogy mit mondok. Jó hírem van: nem így van.

Több száz angol anyanyelvűvel folytatott beszélgetéseim során bátran kijelenthetem: még csak észre sem veszik. Mert nem csak az számít, hogy mit mondasz, hanem meglepő módon főleg az, hogy *hogyan*. Nem hiszed? Több barátomtól megkaptam már, hogy ha velem beszélnek, teljesen el is felejtik, hogy nem vagyok anyanyelvű ausztrál, és csak néha esik nekik le, mikor jobban figyelnek az akcentusomra, vagy nagy ritkán visszakérdezek egy szleng szóra, hogy mit jelent. Pedig én sem gondolkodom, hogy most melyik múltat használjam, vagy mi a 100%-ig, szótárpontos, ide illő szó. Ellenben úgy hangsúlyozom, úgy fűzöm össze a szavakat, azokat a szavakat és kifejezéseket használom, amiket ők. Imitálom őket. Úgy beszélek, ahogy ők. Hibásan. És ez így van jól. Tökéletes nyelv csak a szótárban létezik. Mi viszont nem szótárakkal akarunk kommunikálni, hanem hús-vér emberekkel. Ugye?

Konklúzió

Lezárásnak tehát annyit, hogy noha az eszményi állapot az lenne, ha a kiválasztott nyelvet tökéletes, anyanyelvi szinten tudnánk beszélni, ez az állapot gyakorlatilag elérhetetlen. Tehát a nagy tanulság a végére: ne erőlködj, nem ez az állapot a cél. A cél, hogy tanulj, szórakozz, kommunikálj és a legfontosabb: végig élvezd. Hajrá!

Nyelvi hibák és a beszéd gyorsasága

2010. november 9.

Előző heti posztunkra több levelet kapott a szerkesztőség, miszerint “persze, persze, szép meg jó, de mégis hogy NE foglalkozzak azzal, hogy hibásan beszélek, és különben is, hogyan tudnék gyorsabban, folyékonyabban, egyszersmind természetesebben beszélni?”. E barokkos körmondat után örömmel közölhetjük, hogy 100%-os megoldás ugyan nem létezik erre (abból kifolyólag, hogy mindenki más), ám azért remek trükkök vannak a jó irányba való elmozdulásra.

A bevezető után gyorsan le kell hűtenünk a kedélyeket: nincsenek olyan hackek, amivel az ember egy perc alatt hipp-hopp átáll és teljes folyékonyással fog kommunikálni. Sajnos ez nem így működik. Viszont a jó hír az, hogy csak pár kisebb dolgot, és főleg a hozzáállást kell megváltoztatni ahhoz, hogy látványos eredmények szülessenek. Nézzük is meg tehát a probléma gyökerét, honnan ki indul ez az egész és miről is van szó.

Túl sokat gondolkodom és lassan beszélek

Az ember hajlamos erősen leértékelni a saját képességeit, és egy kudarc után azonnal levonni a teljes konklúziót: “nincs tehetségem a nyelvekhez, túl nehéz, hülyeség, nem is érdekel”. Azonban ha megnézzünk több sikeres nyelvtanulót ([Tim Ferriss](#) – aki egyenesen azt állítja, hogy hibákat KELL elkövetni, hogy az ember tanuljon belőlük, [Steve Kaufmann](#) – ő egyszerűen nem foglalkozik velük, és mégis bátran csacsog 11 nyelven (miközben olyan hibákat vét, ami az én szerény spanyolomnak is feltűnik még)), akkor látható, hogy sikerük kulcsa éppen abban áll, hogy hibákat követnek el.

Kedvenc példám erre Thomas A. Edison (gyk. az égő feltalálója). Egy riporter egyszer megkérdezte tőle, hogy hogyan érzi magát több mint 800 sikertelen kísérlet után arra, hogy egy működő égőt hozzon létre. Edison válasza frappáns volt: “igazából egyetlen sikertelen kísérletem sem volt, inkább úgy mondanám, hogy találtam 800 módszert, ami megmutatta, hogy mi NEM működik. Ha megszabadulok mind a 800 hibától, megtalálom azt az egyet, ami működni fog.”. Nem adta fel az öreg, hiszen mint tudjuk, évekkal később (nem melleleg újabb több ezer (!) “sikertelen” kísérlet után) végre sikerült megalkotnia azt az égőt, ami ma is bevilágítja kicsiny bolygónkat.

Minden a hozzáálláson múlik

Pontosan ezt a hozzáállást kell felvenni a nyelvtanulásnál is. Igazából sokkal kevésbé technikai dolgokról szól a dolog, semmint egyfajta belső önbizalomról. A siker kulcsa – és most világszám jön! – a gyakorlásban áll. A bukás viszont abban, hogy az ember miért NEM gyakorol. Ha valaki eleve úgy gondolja, hogy nem megy neki a 800 saját “sikertelen kísérletének”, akkor vajon mondhatja-e magáról, hogy “mindent megtettem?” Tehát elfogadhatjuk azt, hogy végeredményben, ha hibázni nem is jó dolog, ám szükséges a fejlődés szempontjából (ne

felejtük: a nyelvtanulás szívás. Szívni fogsz. De egyre kevesebbet – idézet [Khatzumotótól](#)). Ilyen értelemben viszont már egyenesen örülnie kell az egyszeri nyelvtanulónak, ha esélye nyílik valakivel az adott nyelven trécselnie, mert hibákat fog elkövetni. De nem fog vele foglalkozni. Legalábbis nem a szó hagyományos értelmében.

Fontos tisztában lenni azzal, hogy hibázol, hiszen csak akkor tudod kijavítani őket. Tehát nem érdemes ész nélkül hadarni, mert átesünk a ló túloldalára (rengeteg indiai ismerősöm ebbe a kategóriába tartozik, akik tipikusan egyáltalán nem foglalkoznak a hibákkal, csak mondják, csak mondják – végül is megértjük, hogy miről beszélnek, de egy idő után zavaró). Meg kell találni az arany középutat és persze a saját stílusodat. Tudnod kell, hogy gyakorolsz, hogy igenis sikeresen kommunikálsz, mégpedig azzal a céllal, hogy később még pontosabban és még könnyebben fejezhesd ki magad azon a nyelven.

Saját példa

Én a magam részéről ezt úgy csináltam, hogy mindig megkértem a partnereimet, hogy ne szóljanak közbe a beszélgetésbe, mert az szétzúrodja azt és elveszti a lendületét és értelmét (magát a kommunikációt) – viszont legyenek szívesek a beszélgetés végén pár hibámra rámutatni. Tipikus dolgokra, amiket gyakran elkövettem, sokszor észrevétlenül. Ennek nem kell 2-3-nál többnek lennie. Akkor aztán irány haza és még frissiben kikeresni, hogy azok hogy is vannak, nézni rá pár példát, [memória trükkökkel](#) begyakorolni – és tádámm: holnaptól máris egy fokkal pontosabban beszélek. A trükk a sok kicsi sokra megy elvben van. Egyszerre úgysem tud megjegyezni az ember 2421 hibát – ezért mindig csak a legnagyobbakra figyelve, azokat folyamatosan korrigálva kell haladni.

Ez nem csak azért lesz jó, mert egyre pontosabban fogsz beszélni, hanem egyre többet is: megnő az önbizalmad, és még többet szeretnél kommunikálni, mert sikerélményed van. Ímhol a dolog folyamatábrája:

1. Ne gondolkodj, hanem beszélj.
2. Tudd, hogy mit beszélsz.
3. Tudd meg, hogy miket hibáztál.
4. Értsd meg, hogy miért követted el azokat a hibákat.
5. Gyakorold be a helyes formulát.
6. Használd.

Aztán menj vissza a kör elejére és ismételd meg. Csak rajtad múlik, hogy milyen gyorsan érsz el az általad kitűzött célig – annyit azonban mondhatok, hogy a saját angolom láttam: ez egy rettentően hatékony módszer.

Egyéb trükkök a beszéd gyorsítására

Természetesen egy csomó trükk létezik a beszéd felgyorsítására, ezek közül az egyik a [prof. Arguelles](#) által kidolgozott shadowing (mikor egy adott szöveget hallgatunk és együtt mondjuk a szöveget a beszélővel), melyet én is próbáltam, ám nem vagyok nagy híve. Hozzá kell tennem, többen esküsznek rá, hogy nekik működött – ez is olyan, hogy ki kell próbálni és megnézni, hogy neked működik-e. Ha igen, akkor abból kell minél többet csinálni. A shadowing módszerről [itt informálódhatsz bővebben](#) (az oldal alján vannak a videók).

Amit én még hasznosnak találtam, az az előre megtanult szófordulatok és szerkezetek. Ha találkozom valamivel, amiről úgy gondolom, hogy *most azonnal* hasznát vehetem (minek fektessek olyan dologba energiát, amire nincs most szükségem?), akkor memóriatechnikákkal megjegyzem, aztán pedig bevágom az ANKI-ba, hogy az ismétlés sem maradjon el, valamint megpróbálom használni, amennyit csak tudom (írásban és szóban is). Ezek a begyakorolt formulák természetesen hatnak és jól összekötik a folyamatos beszédet. A betanult példákból elméd mintegy legóként összerakja a képet és "átáll" az adott nyelv használatára – egészen bámulatos módon.

Nem is kell különösebben erőlködni és egyszer csak azt fogod észrevenni, hogy mindent jobban értesz. Ezt hívják inputnak, amiből majd a kis belső számítógéped összerakja magának a képet és képes lesz sokkal gyorsabban és folyékonyabban beszélni. Persze nem holnapra. De holnap már *valamivel* gyorsabban fogsz beszélni. Tehát a végére a tanulság: gyakorolni, gyakorolni, gyakorolni. Ez a legjobb hack. □ □

Neked milyen tapasztalatod van a témában? Milyen trükköket alkalmazol? Milyen hibákat követsz el rendszeresen? Oszd meg a tapasztalataidat, hogy mások is tanulhassanak belőle! Tetszett az írás? Ne felejtse el megosztani Facebookon!

Ausztrál akcentus a gyakorlatban

2010. november 25.

Akik olvasgatják a blogot, azok bizonyára tisztában vannak azzal, hogy az ausztrál angol iránt kifejezetten elfogult vagyok, nem csak azért, mert volt szerencsém huzamosabb időt eltölteni az említett közegben, hanem mert egyszerűen rettentően viccesnek, egyszersmind szerethetőnek vélem. Nézetemet a világ kisebb hányada osztja csak, általánosan elterjedt vélemény (főleg amerikai barátaink körében), hogy az ausztrál angol érthetetlen, hülyeség, tele van szlenggel és különben is, mekkora parasztok ezek.

Rajongásom iránta nyilván nagy részben köszönhető annak, hogy sok barátom és élményem köt oda, így nem tudok pártosság nélkül beszélni róla. Öt év – öt nyelvileg kisebb változásokon estünk át a közelmúltban, így gondoltam, hogy némileg felpozsdítem az egész projektet, mégpedig konkrét célkitűzésekkel. De erről később. Előbb lássunk egy keveset az ausztrál angolról, akcentusról és szlengről.

Az ausztrál angol kialakulása

Köztudott, hogy Ausztrália első fehér lakói angol (és mintegy 25%-uk ír) fegyencek voltak – egyesek az angol munkásosztálynak otthont adó Cockney akcentus tekintik az ausztrál alapjának (ha az érthetlenséget vesszük alapul, nem járunk messze az igazságtól). A legenda szerint azért beszélnek olyan sajátosan Ausztráliában, szinte már csukott szájjal, mert a kontinensen rengeteg, valamint rettentően szemtelen légy van (megerősíthetem), amik nem átallnak egyenesen az ember szájába is belerepülni, ha már ott vannak. Mások a száraz

időszakban keletkező homokviharakat jelölték meg a már hasbeszélés számba menő akcentus kiindulási pontjának. Természetesen az ottani nyelvészek két kézzel (és lábbal) tiltakoznak ezen légből kapott teóriák ellen. Mindenesetre viccesek.

Az ausztrál akcentus

Alapvetően a nyelvész urak három nagy csoportra osztják fel az ottani akcentust: széles, általános és művelt. Nem biztos, a fordítások teljesen pontosak, de ez mindegy is.

A **széles**, mint azt neve is mutatja, az a tipikusan erős, kicsit nyávogós, némileg parasztos beütésű akcentus, ilyen beszélt például a néhai Steve Irwin krokodilvadász is. Ímhol egy videó, csak hogy legyen képünk az egésze:

Nagyjából a népesség 10%-a beszéli ezt az akcentus.

Következő a sorban az **általános ausztrál akcentus**, melyet a népesség 80%-a beszél. Kevésbé erős, ám azért még így is elég jellegzetes. Nichole Kidman és Kylie Minogue is ezt beszéli.

A sorban az utolsó, az angol örökségből táplálkozó **“művelt”** akcentus, mely amolyan angolosan pöffeszkedő egy kicsit. Cate Blanchett és Geoffrey Rush is ezt beszéli:

Összefoglalva annyit lehet elmondani róla, hogy elég erőteljes (sosem felejttem az első találkozásomat egy igazi belső-Ausztráliából származó úriemberrel, akinek egyetlen szava nem sok, annyit sem értettem), valamint, hogy orrból beszélnek. Ehhez párosul még a szinte zárt ajak, valamint a teljesen egyedien, és főleg elnyújtva ejtett magánhangzók (ez elsősorban a queenslandi lakosokra igaz, ahol az élet jóval lassabb, és miiiiindent, oooolyan meeeegfontoooooltan mooondanak). Természetesen a három kategória helyel-közzel keveredik, de nagy általánosságban elmondhatjuk, hogy így lehet rendszerezni őket. Személy szerint én rettentő viccesnek és szórakoztatónak találok a széles akcentust. És ezzel el is érkeztünk posztunk egyik fő mondanivalójához.

Tökéletes akcentus – lehetetlen?

Több felől hallottam már, hogy nekünk, magyaroknak sokkal könnyebb úgy megtanulni németül, hogy ismeretlenek egy bizonyos ideig elhiggyék rólunk, hogy mi is anyanyelvűek vagyunk. Ez egyszerűen szánk kialakítása, a hangzókészletünk, és megannyi más dolog miatt mondják. Azonban azt sosem felejtik el megemlíteni, hogy igazán tökéletesen megtanulni angolul “nem lehet”. Mert arra születni kell, bla, bla, bla. Nos, igen. Nehéz. Azonban egy emberről már biztosan tudok, akinek még amerikaiakkal is sikerült elhítenie, hogy ő is amerikai (pedig nem, mert lengyel). Az úriember [honlapja erre található](#). Érdemes átfutni azoknak, akik angolul tanulnak.

Tehát, hogy van már egy előljáró példánk, nem átkodok arra vállalkozni, hogy a következő *két teljes hónapot az ausztrál akcentus minél tökéletesebb elsajátítására* fordítsam. Hogy bebizonyítsam, hogy ez annyira nem is nehéz, hogy még évek múlva is, mikor az emberben már “benne van” a hibás kiejtés, meg lehet tanulni egy adott akcentust. Hogy miért pont két hónap? Pont január 25-én lesz két éve, hogy elindult a blog. Addig pont két hónap van. Mi kell még? Nos, némi bizonyíték. Felvettem pár másodpercet a jelenlegi szintemből, és két hónap

után majd szépen összehasonlítom az akkorival – ti meg majd eldöntitek magatoknak, hogy megérte-e.

Kiragadtam egy kis példát is. Egyik kedvenc ausztrál együttesemnek, a Blood Dusternek, az egyik lemezén van egy kis snitt, ahol egy úriember egy vádlottról beszél, széles ausztrál akcentussal. Ez lesz a kontroll. Tessék kattintani az alábbi linkre, ahol meghallgathatjátok a szöveget (vigyázat, obszcenitást is tartalmaz):

[Az eredeti szöveg](#)

A szöveg átírata:

Okay, I have prepared a statement. As everyone knows, Tony has an extremely large penis. Unfortunately for the girl involved she was unaware of the fact. Charges against Tony have been dropped as the damage was deemed accident. Tony would like to thank the publikc for their understanding in this matter and I have no further questions to answer this time.

Ímhol pedig a saját hangom (meg kell jegyezzem, hogy nem rajongok a saját hangomért, érzés szerint ki lehet röhögni) – elhiszem, ha valaki idegesítőnek és pöffeszkedőnek találja. Ne kíméljetek.

[Bálint akcentusa](#)

A következőkben tehát főleg az akcentusfejlesztő dolgokról lehet olvasni.

Frissítés: Ha érdekel az [ausztrál angol](#), akkor ide kattintva tudsz róla többet olvasni, valamint egy [interjú is kapcsolódik hozzá](#).

Remélhetőleg tanulságos lesz mindenki számára, én már nagyon régen elhatároztam, hogy szeretném letenni a voksom egy adott akcentus mellett és azt a lehető legjobban elsajátítani – csak mindig lusta voltam rá. Sok hasznos dologról olvastam, hogy hogyan lehet ezt fejleszteni, ezeket fogom szépen végig próbálni és közölni az eredményeket.

Frissítés (2016. január): Időközben elértem az anyanyelvi szintet angolból és készítettem egy ötnapos videókurzust, amiben összefoglaltam 7 év nyelvtanulási tapasztalatát, amelyeket felhasználva háromszor gyorsabban haladhatsz angollal. [Katt ide, ha kíváncsi vagy rá!](#)

Nyelvcseré a gyakorlatban

2010. december 10.

A blog követői bizonyára tudják, hogy jelenleg az [ausztrál akcentus](#) fejlesztésén ügyködöm, ám a mai téma már többször felmerült a kommentekben és levelekben is, így ez kerül tárgyalásra.

Mi az a nyelvcseré?

Kezdjük az elején: nyelvcserének azt nevezzük, mikor két ember összejön nyelvgyakorlás céljából. Általában a két személy anyanyelve különböző, ám ami hasonló bennük az az, hogy a partner anyanyelvét szeretnék gyakorolni, illetve jobban elsajátítani. Adja magát a dolog: az összejövetel felében az egyik nyelven, míg a másik felében a másik nyelven trécselnek. A trükk ugye abban van, ahogy a régi mondás is tartja: gyakorlat teszi a mestert. Az ilyen nyelvcserék során gyakorlatilag magunkra erőltetjük a nyelvhasználatot, ami kezdetben kissé furcsa, mi több, természetellenesnek is hathat – már csak azért is, mert általában a felek nem is nagyon ismerik egymást, hiszen valamilyen közvetítő médiumon keresztül találták meg a másikat (pl. internet), és nem feltétlenül régi ismerősök, akiknek már megannyi közös témája van.

Mint már említettük vala, gyakorolni jó, ám miután túlestünk a kezdeti, formális dolgokon, akkor jön a trükkös rész: miről beszéljünk? Persze mindenki kíváncsi először a másik nevére/életkorára/zenei ízlésére, ám ezeket a témákat villámgyorsan ki lehet löni. Akkor mi van? Súlyos és kényelmetlen csend? Az viszont nem gyakorlás, ugye. A “miről beszéljek” nem is annyira technikai dolog, semmint inkább hozzáállás kérdése (mint megannyi dolog a nyelvtanulásban). Engedtessek meg leírni a saját tapasztalataimat, valamint néhány ötlettel is hadd szolgáljak.

Hogyan csináljunk nyelvcserét?

Egy régebbi cikkben már volt róla szó, hogy [hogyan használhatjuk az internet nyelvgyakorlásra](#): találunk néhány szimpatikus partnert, aztán hajrá. A szöveges chatelés közben azonban megvan az a privilégiumunk, hogy tetszőleges idő áll rendelkezésünkre a válaszok megfogalmazására, sőt, ha nem tetszik valaki, egy másodperc alatt ott is hagyhatjuk. Kész, passz, le van a gond. Ám egy élő találkozóznál ez azért másképpen megy. Az emberben mégiscsak van annyi modor, hogy ha a partner vette a fáradságot, hogy találkozik vele, akkor megpróbálja normálisan levezényelni a dolgot. Még ha nincs is ínyére. Ám tapasztalatból tudjuk, hogy ami nincs ínyünkre, az nem igazán gyümölcsöző haladásunk szempontjából. Megoldás? Könnyítsük meg a saját dolgunkat azzal, hogy eleve a megfelelő partnert választjuk ki az élő találkozóóra – mondhatnók, alkalmazzunk szűrőket.

Valószínűleg úgyis az interneten keresünk partnereket – használjuk ki ezt. Nem rossz ötlet “meginterjúztatni” (mondjuk egy pár emailben, vagy chaten) a partnereket a találkozó előtt: fontos, hogy “ráérezzetek” egymásra. Az azonos életkor, hasonló zenei érdeklődés és kulturális tevékenységek eleve jó kiindulási alapot adnak. Azonban van az a tényező, amikor egyszerűen tudod, hogy ezzel az **emberrel** találkozni akarsz. Nem csak nyelvgyakorlás céljából, hanem azért is, mert mint ember érdekel. Számomra ez a legfontosabb, nem utolsó sorban pedig így a legkönnyebb eldönteni, hogy érdemes-e belevágni. És ez hogy dől el? Egyszerűen érezni fogod. Hogy ő is érdeklődik-e a személyed iránt, hogy kíváncsi-e rád. Ha nyögvenyelősen megy a dolog, akkor én személy szerint passzolnék. Nincs értelme erőltetni, és amúgy is csak kellemetlen lenne. Fektesd az energiádat a megfelelő partner megtalálásába, akivel nem **csak** a gyakorlás miatt akarsz találkozni. Ezerszeresen megtérül a befektetett energia – nem csak szívesebben fogsz vele gyakorolni, de kevésbé érzed majd kényelmetlennek a hibáidat is – sőt, még az is lehet, hogy életre szóló barátságot köttök majd. Nem is olyan rosszak ezek a “mellékhatások”. ☐ ☐gázán akkor csináltad jól a “kiválasztást”, ha már az első találkozóznál úgy üdvözlitek egymás, mintha évek óta ismernétek már a másikat.

A nyelvcseré menete

A nyelvcserék lebonyolítására általában kávéházak/kocsmák szolgálnak, kinek-kinek ízlése

szerint. Maga a folyamat nagyjából 1-2 órás. Érdeemes először az egyik nyelvre koncentrálni, majd félidőben átváltani a másikra, hogy mindenkinek egyenlő ideje legyen a gyakorlásra. Egyeztetek meg **előre**, hogy mennyi időt fogtok beszélni az adott nyelven és ragaszkodjatok hozzá. Ez fontos, én elkövettem párszor azt a hibát, hogy nem tettem, aminek az én gyakorlásom látta a kárát. Jusson mindenkinek egyenlő ideje a gyakorlásra – mégpedig a szintjétől függetlenül.

Az első alkalom valószínűleg úgyis a másik mélyebb megismerésének jegyében zajlik, ám ha elakad a beszélgetés (ami a fenti módszer alkalmazásával szinte lehetetlen), akkor íme néhány remek kérdés, amit bármikor bedobhatsz:

- Mesélj a hazádról/városodról.
- Mesélj a barátaidról (ez remek táptalaja lehet a további vicces sztoriknak, kiváló a múlt idő gyakorlására).
- Mi volt a legörültebb dolog, amit életedben csináltál?
- Mit csináltál tegnap?
- Mi a kedvenc (alkoholos) italod? Tegyük a szívünkre a kezünket hölgyeim és uraim: az esetek 90%-ban ez úgy beindítja a beszélgetést, hogy nem győzzük követni. ☐ ☐

A további találkozókra érdemes a már megismert dolgokra felépíteni a beszélgetéseket, valamint átbeszélni a legutóbbi találkozó óta történeteket. Személy szerint inkább szeretem megvárni, míg a másik is kérdez tőlem, magamtól nem kezdek el beszélni a saját dolgaimról (inkább kérdezek tőle, majd arra reagálok) – ez remek módszer arra, hogy leszűrjem: valóban érdeklém-e az illetőt. Ha nem, akkor a továbbiakban nem valószínű, hogy érdemes találkozni. Ne vesztegesd olyanokra az idődet, akik nem érdemlik meg. Akkor jársz jó nyomon, ha már úgy váltok el, hogy megbeszéltétek egy közös bulit, valamikor a közeljövőben. Ott baj már nem lehet. Számomra a legfontosabb tanulság a nyelvcsereben az volt, hogy nem is igazán a nyelv a lényeg, hanem az **ember** maga.

A személy **érdekeljen**, utána a többi jön magától. Inkább legyen egy vagy két ember, akivel rendszeresen találkozol és élvezed a társaságát, mint több olyan, aki egyáltalán nem is érdekel, és csak azért akarsz vele találkozni, hogy az éppen tanult nyelvtani szabályokat begyakorold vele. Ne is fáradj vele, nem sokat fog érni. Találkozz érdekes és neked szimpatikus egyénnel: sokkal gyorsabban is fogsz fejlődni, valamint sokkal jobban is fogsz szórakozni. Mert ugye nem felejtjük el, hogy a nyelvtanulást csupán szórakozásból, a magunk örömeire csináljuk, igaz? Úgyhogy hajrá, gyakorlásra fel!

Jobb akcentust szerezni passzív módon?

2010. december 23.

Ha valaki a nyelvtudása (vagy éppen bármelyik képességét) valamelyik aspektusát szeretné fejleszteni, akkor meglepő módon gyakorolnia kell azt. Vegyük az akcentust, minthogy éppen az [ausztrál akcentusfejlesztés](#) közepén járunk projektünkben. Ha szeretnék úgy beszélni, mint ők, akkor pontosan úgy kell formálnom a hangokat, úgy kell tartanom a számat, úgy kell

használnom a testbeszédemet, ahogyan azt az anyanyelvűek teszik – van is erre egy szép szó: imitálás. Másolás. Másolni kell azt, ahogyan az anyanyelvűek beszélnek.

De olyan hülyén érzem magam közben!

Biztosan nem vagyok egyedül azzal, hogy néha hülyén érzem magam gyakorlás közben – mikor pontosan próbálok utánózni egy adott beszélőt, természetellenesnek tűnik. Műnek. Nem én vagyok. Nehéz. Fúj. Aztán csak fel kellett idéznem drága nagypapám szavait: ahány nyelvet tudsz, annyi ember vagy. **Tehát nem is kell, hogy én legyek.** Na de mégis, hogyan lehet hozzászokni a furcsa hangokhoz, a természetellenes kiejtéshez és a többihez? Egyszerűen csak meg kell szokni. Hogyan lehet megszokni? **Ha minél több ilyen eseményben/akcióban/tapasztalatban van részed.**

És itt vissza is értünk az [input fontosságához](#): rengeteg hallgatással (és olvasással) trenírozzuk érzékszerveinket, hogy ne tűnjön természetellenesnek az a fajta hangképzés. Példa: mielőtt kikerültem volna Ausztráliába, már akkor is hallottam több ausztrált beszélni, és feltűnt, milyen furcsán – nincs jobb szó – kunkorítják az “o” betűt. Mikor azt mondják, hogy “No”, akkor az nekem leginkább “Naaaooojjjj”-nak hangzik, és hangzott is. Hiába szerettem volna már akkor is “ausztrálul” beszélni, nem jött természetesen, olyan mesterkéltnek tűnt volna.

Aztán még az ottartózkodásom végén azt vettem észre, miközben egy nagyon jó ausztrál barátommal beszélgettem, hogy én is ugyanúgy használom már “o” hangot. Na jó, nem ugyanúgy, de nagyon hasonlóan. Pedig nem is volt tudatos, egyszerűen csak annyit hallottam a környezetemben (iskola, munkahely, barátok, stb.), hogy a fülem átállt rá, a fülem pedig ráparancsolt a számra, hogy ecsém, azt márpedig így kell használni. A legjobb az az egészben, hogy ez egy teljesen automatikus folyamat. Magától létrejön, ha az ember “fürdik” az adott nyelv közegében. És nem, nem kell ehhez az országban tartózkodni. A [rengeteg film, rádió és zene](#) segítségével nagyon is egyszerűen lehet magunknak anyanyelvi környezetet teremteni – gyakorlatilag bármilyen nyelven.

Másik példa, amit szintén csak hazajövetelem után vettem észre: mivel anno angolt én csak a tévéből, filmekből hallottam, ahol néhány kivételtől eltekintve az amerikai angolt nyomatják, az én kiejtésem is ilyesféle volt. Számomra a legszembetűnőbb a “Can’t” volt. Amerikailul ez ugyebár “kent”, míg angol angolul és ausztrálul inkább “khánt”. [Ázsiai kalandjaink során](#) tette szóvá [Zsófi](#), hogy én hogy ejtem ezt a szót: nem is figyeltem rá, de én is automatikusan a “khánt”-ot használtam. Valahonnan innen ered, hogy az amerikaiak utálják az ausztrál angolt, az ausztrálok meg savazzák az amerikaiak, mert elkorcsosítják a nyelvet. De ez egy másik történet.

Amit ebből ki akartam hozni: a nyelvtanulásnál egy csomó dolog “ingyen” jön – nem is kell tudatosan erőlködni vele. Elég, ha felcsapsz egy célnyelvű rádiót és hallgatsz éjjel-nappal. Elég, ha a háttérben megy, miközben te tanulsz, főzöl, takarítasz, autót mosol, vagy éppen gyúrsz. A fül hozzászokik, és természetesen fog magától fejlődni a kiejtésed és az akcentusod.

A passzív tanulás előnyei

Erre a legmeglepőbb példát a [The Third Ear c. könyvben](#) olvastam: Hong Kongban rengeteg nyugati üzletember van, akik csak és kizárólag a pénz miatt vannak ott, és köszönik szépen, nagyon jól elboldogulnak az angollal, nem tanulják meg a kantoni nyelvjárást (a hong kongi kínai dialektus). Egy tanulmány pontosan összefoglalta, hogy azok a nyugati emberek, akik már

évek óta Hong Kongban éltek és egy szót nem tudtak kantoniul, egyszer csak szükségét érezték, hogy megtanuljanak mandarinul (a fő kínai dialektus), üzleti szempontból csak jó lehet, ha a tárgyaláson legalább egy “hellót” el tudunk mondani.

A meglepő az volt, hogy minden résztvevőnél a következőt tapasztalták: pontosan úgy ejtették ki a mandarin szavakat (hibásan), mint a hong kongiak, akik később kezdenek el mandarinul tanulni. Pontosan ugyanazokat a kiejtési hibákat vétették el. Pedig nyugati barátaink egyáltalán nem tudtak kantoniul – ám abban a környezetben éltek, és akarva-akaratlanul is lépten-nyomon körül voltak vele véve: a boltban, a kocsmában, a hotelben, a fallabda pályán és a pókerklubban. A fülük egyszerűen “beitta” a hangokat, és ennek a “káros” hatásnak következményeképpen maguk is úgy próbálták megformálni a mandarin szavakat, mintha maguk is kantoni anyanyelvűek lettek volna.

Mindez átültetve a gyakorlatba

Erre alapozva a jelenlegi tanulási módszerem arra épül, hogy megpróbálok éjjel-nappal valamilyen ausztrál dolgot hallgatni. A [National Radio](#) jó, ám arra jöttem rá, hogy igazán nem hasznos, mert túl sok féle ember beszél, több különböző akcentussal, sőt, nem csak ausztrálok. Ezért úgy döntöttem, hogy kiválasztok egy valakit, akinek az akcentusát szeretném utánozni – és őt fogom orrba-szájba hallgatni. Ő lett [Jim Jeffries](#) (köszönd Andrís!), egy remek, nyers és nagyon őszinte komikus.

Showjai kicsit erősnek tűnhetnek (főleg így a karácsonyi hangulatban), profán megnyilvánulásai és világnézete nem mindenkinek tetszik (nem véletlenül verték meg már a színpadon), ám mindent valami olyan tehetséggel és orgánummal ad elő, hogy az egészen magával ragadó. És pontosan ezért vagyok képes naponta órákon át hallgatni ugyanazt a műsorát. Újra és újra. Már kívülről fújom a poénokat, ám nem számít, mert olyan szórakoztató maga az előadásmód is, hogy nem unalmas. És ezért újra és újra meghallgatom – az input, a “helyes” kiejtés pedig rögződik.

Amit minden sikeres nyelvtanulónál olvastam már: a szórakozva tanulás megtöbbszörözi az eredményeket. Ha valamit élvez az ember, sokkal többet ki fog tudni hozni belőle. A feladat tehát adja magát: olyan anyagokat kell találni, amit az ember élvez, és nem un meg. Nekem Jim ilyen. Neked mi az?

Egyelőre ez csak a passzív része a tanulásnak, az aktív fejlesztésről a következő cikkben szeretnék írni. Maradjon addigra is valami.

Tehát nagyjából itt tartunk most, felismertük az input fontosságát, lapátoljuk befelé a nyelvet, méghozzá nagykanállal. Az eredmények pedig jönni fognak.

Az ezévi lezárás

Hölgyeim és uraim, ennyi volt az idei Öt év – öt nyelv adás, mindenkinek nagyon boldog karácsonyt, még jobb újévet, halászlét, káposztát, lencsét, sört, pezsgőt, mákos gubát, szerencsét, barátokat, egészséget, szerelmet és hasonló jókat a következőkre is. Mi jövőre is leszünk, aki élvezte az eddigieket, az tekintsen be a 2011-es évben is kicsiny szerkesztőségünkbe. Jó szelet mindenkinek!

‘Öt év – öt nyelv’ – a második év

2011. január 28.

Jeles naphoz érkezett kicsiny háztájink (ami azt illeti, ez nem teljesen pontos, mert a jeles nap egészen pontosan január 25. volt), szóhoz is alig jutok (és nem csak a kínzó számárköhögéstől). Hölgyeim és uraim: az ‘Öt év – öt nyelv’ projekt második születésnapját ünnepli!

Sajnálatos módon ez a cikk is kissé megkésve tűnik fel a horizonton, ami a kóros időhiánynak tudható be – de nem akarok mentegetőzni, lássuk, miből élünk, mi történt az elmúlt egy évben.

Kínai

Tavaly január elején, az újév hevében nekiestem nagy böszén kínai karaktereket tanulni, egyszerűen nem tudtam ellenállni a kínai nyelv kísértésének – [ebből 3 hónap alatt sikerült elsajátítanom 1500-at](#), amit semmiképpen nem neveznék rossz eredménynek. Aki ismeri a kínai nyelv alapjait, az tudja, hogy a karakterek ismerete még nem jogosít fel a folyékony olvasásra, sőt, semmilyen olvasásra – ehhez nyilván nyelvtan és egyéb dolgok is szükségesek, amikkel én csak érintőlegesen rendelkezem.

Kínai kalandjaim során akadtam bele a [chinesepod.com](#) oldalba, aminek hamar-gyorsan előfizetőjévé is váltam (2000 forint havonta a legalapabb csomag) – rettentő szimpatikus, igényesen csomagolt, nagyszerű iparos munka. Csak ajánlani lehet – profi szakemberek munkája, igényes körítéssel. Azt hiszem, hogy a rendes haladáshoz érdemesebb lenne igénybe venni valamelyik drágább csomagot, amihez már tanári segítség is jár (heti 1-2 alkalommal beszélgetés (skype-on keresztül), stb.) ez azonban 8-10000 pengőbe kerül, ami első hallásra soknak tűnhet, ám ha azt veszem, hogy egy nyelvtanfolyamért, vagy egy mangántanárért ennek többszörösét kifizetném egy hónapban, akkor nagyon is jó beruházás.

A kínai némileg pihenőpályára került, főleg magánéleti okok miatt, de nagy szívem vágya, hogy bekerüljön a hivatalos ‘Öt év – öt nyelv’ projektbe, azáltal, hogy elérek belőle egy kielégítő szintet. Már csak azért is, mert júliusban volt alkalmam [Tajvanra és Hong Kongra látogatni](#) – és mindkét hely annyira tetszet, hogy alig tudom szavakba foglalni.

Tehát a kínai terveimet már böszén szövögetem, és ki tudja, mit hoz még a ködös jövő? Az biztos, hogy ide minden ki fog kerülni róla.

Spanyol

A spanyollal 2009 végéig nagyon aktívan foglalkoztam (napi 2-3 óra), ám akkor, megint csak magánéleti bonyodalmak miatt némileg lelassult a tempó. Addigra már elértem egy – véleményem szerint – középfokú szintet (sajnos csak passzív módon, mivel aktívan a nyelvet nem gyakoroltam annyit. Sebaj, jó tanulság lesz a következőkre nézve, hogy hogyan kell beosztani a tanulást.), ám ott megállni látszottam. A szintet fenntartottam olvasással és hallgatással, ám magát a beszélt nyelvet nem sikerült még elsajátítanom érdemi szinten.

Ez egész egyszerűen annak köszönhető, hogy – tádámm – nem gyakoroltam, beszéltem eleget. Tanulság: a **jövőben több hangsúlyt kell erre fektetni**. Szép dolog az [input módszer](#) és hatékony is, ám a kitűzött célhoz (folyékony kommunikáció) ez nem elég. Még mindig nem adnának el Dél-Amerikába rabszolgának, ha a spanyolomon múlna, ám maradjunk annyiban, hogy konferenciákat sem fogok tartani az úrkutatásról. Egyelőre. □ □

Angol

A tavalyi év fordulópont volt az angol szempontjából – noha egy ideje már Ausztráliában életem, addig viszonylag sok magyar vett körül, így nem mondhatnám, hogy tökéletes volt az idegen nyelvű környezet. A 2009-es év vége változást hozott a magánéletemben, minek köszönhetően már csak és kizárólag angol nyelvű környezet vett körül. A munkában angolul beszéltem, csak ausztrál és ázsiai barátaim voltak, akikkel csak angolul kommunikáltunk, valamint saját kis üzletemet is beindítottam, aminek kommunikációját természetesen angolul kell levelezni.

Ausztráliában 2010 júliusáig voltam, volt tehát bő fél évem teljesen idegen nyelvű környezetben – és ez bizony meg is látszott a beszédemen (és írásos kommunikációmon). Nemcsak rengeteg szlenget és kifejezést tanultam (köszönhetően Russell és Mat barátaimnak), de teljesen megszoktam, hogy angolul fejezzem ki magam, bármiről is van szó. Ennek pedig egy oka volt – mert rá voltam kényszerítve. Szociális ember lévén muszáj volt kommunikálnom, **ezt viszont csak angolul tehettem meg**. Ez hatalmas fejlődést jelentett, (amit ugye magán az ember [kevésbé vesz észre](#)), ugyanakkor elvezetett ahhoz a felismeréshez, hogy ha sikerül valahogy a **“szeretnék egy nyelvet tudni”** hozzáállást átfordítani **“muszáj egy nyelvet tudnom”**-ra, akkor rettentő nagy áttöréseket lehet elérni. Sok utána olvasással rájöttem, hogy ez nem is olyan nehéz. De erről majd a későbbiekben.

Az év végén belekezdtem egy két hónapos projektbe, minek keretében kicsit [ki akarom gyúrni az akcentusomat](#) (General Australian Accent), mert úgy érzem, hogy egyéb tekintetben már a lehető legközelebb állok az anyanyelvi szinthez (amit úgy fogalmaznék meg, hogy ismeretleneknek, akik nem angol anyanyelvűek, el tudnám adni magam, hogy ausztrál vagyok.)

Az angolhoz tartozik még, hogy volt szerencsém lefordítani Benny [Language Hacking Guide](#)-jét (Nyelvhack Kézikönyv) – melyben rengeteg jó tippet kaphat az átlag nyelvtanuló, és melyek nagy része a saját tapasztalataimmal is egybevág és magam is sok dolgot felhasználtam belőle.

A második év értékelése

Összevetve a 2010-es év nem volt olyan hasznos és eredményes, mint amennyire szerettem volna. Ez részben köszönhető időhiánynak, lustaságnak, saját életem körüli herce-hurcának. De ezek olyan kifogások, amiket bárki fel tud hozni a saját életéből – és teljességgel nem tartoznak a tárgyhoz. Én inkább vállalom a felelősséget, hogy igenis tehettem volna többet, ami egyben jó tanulság is: a jövőben fogok is. Egyszerűen csak új módokat kell találni, hogy hogyan lehet több időt a nyelvtanulásra fordítani. És ezeket a módokat mindig meg lehet találni – [erre már sikerült rájönnöm](#).

Amint már említettem, fő tanulsága az évnek az volt, hogy **gyakorolni kell**, ehhez embereket/barátokat kell keresni – mert a nyelv a kommunikációról és az **emberekről szól**, nem pedig a nyelvtanfolyamokról, könyvekről és kurzusokról meg nyelvtanról. Benny barátom rávilágított, hogy ha az embert helyezzük a nyelvtanulás középpontjába, akkor egy egészen új perspektívába kerül az egész – hirtelen megszűnik kényszernek lenni és átalakul hasznos és

élvezetes időtöltéssé. Ez olyan egyértelmű dolog, hogy már-már kiveri a szemünket – *mégsem hallottam egyetlen nyelvtanfolyamon vagy tanártól sem.*

Ezekkel a tapasztalatokkal felvértezve vágunk bele a harmadik évbe, amiről már most annyit elmondhatok, hogy jócskán fog tartalmazni érdekes és meglepő dolgokat. Végezetül pedig szeretném minden olvasó és kommentelő figyelmét megköszönni, nem kevésbé azoknak, akik biztató szavaikkal és emailjekkel folyamatosan tartották és tartják bennem a lelket. Ezt mindig elmondom, így most is: már csak ezért is megérte az egészet elindítani. Hogy emberek írnak arról, hogy mennyire meghozta az egész projekt a kedvüket, hogy egészen új perspektívákat és motivációt nyertek. Sikerek és sikertörténetek – soha ne apadjon el, küldjétek őket bátran! Nincs más hátra, mint előre! Jó szelet!

UI: Az érdeklődők kedvéért: az akcentusos cikk jövő csütörtökön fog kikerülni az oldalra, azt követően pedig jön egy új nyelv. Na, vajon mi lesz az?

Technikai szünet

2011. február 3.

Elnézést minden érintettől, a mára szánt ausztrál akcentusos cikk egy darab bal kéz hiányában még várat magára (jelenleg is egy ujjal pötyögök) – amint jobban lesz a kezem, azonnal kikerül ide a cikk. A főszerkesztő úr gyógyulására éltető söradagokat küldeni semmiképpen nem tilos, azokat a szerkesztőségbe várjuk.

Az új nyelv

2011. február 10.

Sajnálatos módon a múlt héten egy kissé felelőtlen voltam, így pár végtaggal kevesebbet tudok igénybe venni jelenleg, ami nem könnyíti meg a cikk írását. Gondoltam, hogy ezzel a drámai felütéssel vezetném be a számomra egyik legfontosabb lépést az idei évben, mely nem más, mint a negyedik nyelv beiktatása az 'Öt év – öt nyelv' programba. Később jövök [itt tudnak informálódni az eddig történetekről](#). No, vágjunk a közepébe.

Az új nyelv: NÉMET

Egy páran biztosan emlékeznek még rá, hogy nem egyszer negatív hangot ütöttem meg germán testvéreink anyanyelve iránt, melyre elsősorban a súlyos, gyermekkorban, galád tanárok által elkövetett sérelmeket tudnék felhozni okként, melynek szenvedő alanya ifjú elmém volt. Nos, hadd magyarázzam meg, stílszerűen, a bizonyítványom.

Miért a német?

Több prózai oka is van a dolognak. De kezdjük az elején. Anno 9 éves koromban kezdtek el németül tanítani, amit az első évben kedveltem (lám, milyen fontos a tanár személye!), ám utána olyan borzasztó és pocskék tanárokat kaptunk, akik nem csak elvették a kedvét mindenkinek a tanulástól, de még erősen meg is utáltatták velünk a nyelvet. Hat teljes éven keresztül ment ez, melynek során egészen hatékony burkot sikerült kifejleszteni bármiféle germán behatás ellen.

Mondanom sem kell, tudásom a hat év után is kimerült abban, hogy "Ich heiÙe Bálint und ein groÙe bier, bitte" – bár ez utóbbiban sem vagyok biztos (helyesbítés: biztos, hogy nem jó), hogy nyelvtanilag helyes. Tehát az oktatás sikerességéról és jelenlegi szintemról ennyit. Pedig kisdobos becsszóra, én küzdöttem. Nemes csatában hullottam el.

Ugorjunk előre az időben 10 évet – akkoriban számítógépes játékok honosításával kerestem a kenyerem. Egy nap kezembe akadt egy [War Leaders](#) nevű anyag, mely egy második világháborús stratégiai cucc – a történelmet mindig is kedveltem (és mint minden böcsületes férfigyedet, a második világháborús tankok pedig különösen érdekelték), így erősen belevetettem magam a kor tanulmányozásába, hogy hű képet festhessek az anyagról a fordításban. Vicces módon az anyag tömve volt történelmi hibákkal, amiket pusztá szorgalomból magam bogoztam ki, így a magyar verzióba már a történelmileg (többnyire) helyes adatok kerültek – viszont ez óhatatlanul is közelebb hozott mindkét oldalhoz. Aki szerint pedig nem a [Tigris](#) a világ legjobb tankja, nos, azzal még vitatkozni sem vagyok hajlandó.

Éreztem, hogy némileg dereng valami a bensőmben a nyelv iránt is, ám ezt sörkonzervekkel sikerült elfojtanom – ha már itt tartunk, egy újabb német csoda, melynek nagy rajongója vagyok: a bajor sörök. Hmm. Máris két dolog, ami érdekel a kultúrából (ugyanaz nem mondható el a kajáról).

És mint tudjuk, a tanulás alapja, hogy legyen valami érzelmi kötődés a témához – a habzó sörök és az Oktoberfest hangulatánál erősebb motivációt pedig pillanatnyilag nem tudnék felsorolni.

A következő esemény Benny barátom [német akciója](#) volt – három hónap alatt, teljesen nulláról letett a C2-es (felsőfokú) német nyelvvizsga 5 megmérettetéséből 4-et (a hallgatáson elvázett). Számomra ez volt a döntő bizonyíték, hogy az, amit csinál – működik. Csakúgy, mint ő, magam is műszaki ember vagyok, tehát szeretem látni, hogy valami működik. Benny amúgy kidobott egy kis elektronys könyvet [német kalandjairól](#), melyben leírja, hogy milyen rövidítések léteznek a nyelv gyorsabb elsajátítására.

És végül az utolsó érv

Ahogy az a projekt mottójában is benne van, a cél: hatékony kommunikációs szintet elérni az adott nyelvben – ami főleg a verbális kommunikációra vonatkozik. Benny módszere pontosan egybevág ezzel, ezért úgy döntöttem, hogy magam is alávetem a kísérletnek. Aki esetleg nem tudná, röviden a módszer: a folyamatos passzív tanulás mellet (zene, film, hírek, rádió, stb. állandó hallgatása) a minél több aktív nyelvhasználaton van a hangsúly. Magyarul: bármilyen szegényes is a szókinced és bármilyen sovány is a nyelvtanod, gyakorolj valakivel – hiszen a célod úgyis a kommunikáció, miért ne kezdenéd el már a legelején gyakorolni? A hogyanokról is miértekról később.

Az élet úgy hozta, hogy egy nagyon közeli barátom, aki perfekt német (noha nem anyanyelvű) tud időt szakítani arra, hogy majdnem minden (hétköz)nap gyakoroljon velem élőben.

A felállás

Hogy egy kicsit izgalmasabbá és mozgalmasabbá tegyük a dolgokat, bevezetünk néhány játékszabályt. Tim Ferriss óta tudjuk, hogy a szoros határidők felállítása dupla teljesítményre ösztönöz, ennek tekintetében a következő mókát ötlöttem ki magamnak:

Három hónap alatt, egészen pontosan 2011. május 10-éig, meg akarok tanulni érthetően kommunikálni németül, bármilyen szabadon választott, hétköznapi témában. Nem tökéletesen, ám folyékonyan és magabiztosan.

Nem próbálkozom nyelvvizsgával (valamiféle ragacsos undort érzek irántuk), azonban, hogy legyen valami tétje a dolognak: a három hónap végén egy videóval szeretném a t. közönség elé tárni, hogy meddig jutottam, illetve mennyire volt sikeres/sikertelen a kísérlet.

A fenti elmélet alapján azt találtam ki, hogy az egyedül elvégezhető dolgokat (tanulás, hallgatás, film, stb.) mind magamra vállalom, a társammal rendelkezésre álló időt pedig majdnem teljes egészében a kommunikáció gyakorlására fordítom (némi nyelvtani magyarázat azért nyilván kelleni fog). Az elmélet tehát az, hogy bármilyen keveset is tud valaki, el kell kezdeni gyakorolni – legalább azt, amit tud. Aztán szépen hozzátanulni, és így fejleszteni és növelni szépen a nyelvet.

Ez látszólag és némileg (mondjuk úgy 99%-ban) ellentmond az eddig általam hangoztatottakkal (a passzív tanulás és az input fontossága) – én inkább szeretek erre úgy gondolni, hogy a különböző módszerekkel való kísérletezés, és a leghatékonyabb dolgok összeollózása a montázsból. A passzív nyelvtanulás tehát továbbra is fontos része marad a folyamatnak, azonban kibővül a képlet a folyamatos gyakorlással.

Egyelőre tehát ennyi, a részletekről hamarosan. Nos, jobb nekiállni, mert a február amúgy is csak 28 napos! □ □UPDATE: Azért május 10. a határidő, mert akkor van születésnapom :D)

Hogyan álljak neki a német nyelv tanulásának?

2011. március 1.

Frissítés: ez a cikk 2011-ben jelent meg, azóta rengeteg dolog megváltozott. 2014. márciusától 2015. májusáig megtanultam felsőfokon németül, ebből sikeresen nyelvvizsgát is tettem. Az egy év nyelvtanulási tapasztalatait [itt foglaltam össze egyben.](#)

Amint azt a t. olvasók már bizonyára tudják, szerkesztőségünk két hete újabb nyelvvel bővítette a repertoárt, mellyel elértem a bűvös 4-es számot. Nem másról, mint a németről van szó, melyet – gyakorlatilag – teljesen nulláról szándékozom bevenni.

Hogy egy kicsit izgalmasabbá tegyük a dolgokat, első lépésben három hónapot szánok az érthető beszéd elsajátítására – mely alatt természetesen nem felsőfokú, Goethei magasságokba emelkedő cirádás megnyilvánulásokat kell érteni, hanem funkcionális és

magabiztos kommunikációt. Szóbeli kommunikációt.

Mérnök ember lévén szeretem a részleteket, szeretek tervezni és felépíteni előre a menetrendet – már ezerszer bebizonyosodott, hogy ez rettentően megnöveli a siker esélyét – és nem csak a nyelvtanulásban. Tehát, a teljesség igénye nélkül nézzük, hogy hogyan is állunk eddig.

Szavak, szavak, szavak...

A kommunikáció legkisebb értelmes egysége a szó – szavak nélkül nehéz (kivéve persze, ha a jelnyelvről beszélünk, ugye. :)). Ennek tekintetében úgy gondoltam, hogy be kellene lapátolni úgy 1000-1500 szót, amikkel már kedvemre játszadózhatok és kalandozhatok a nyelvtan csodálatos (?) birodalmában.

Pár héttel ezelőtt visongatva tapsikoltam, mikor rátaláltam a www.smart.fm oldalra – aki nem ismerné, annak pár szóban: A lényege, hogy egy csomó, előre elkészített szólistát kapunk, amiket a gép tol az arcunkba az SRS szabályainak megfelelően – ami, mint tudjuk, a létező leghatékonyabb szótanulási és elnemfelejtési (ez azért Kazinczy-díj gyanús szó) módszer.

Teljesen online, teljesen ingyenes – volt. Egyszer csak bejelentették – a megkezdett listáim közepén -, hogy viszlát, lehúzzuk a redőnyt, lehet átférni a www.iknow.jp-re, ahol lehet 1000 yen-t csengetni havonta a szolgáltatásért.

Boldogan fizettem volna érte, de egyrészt az új rendszer kiforratlan, másrészt ilyen embereknek nem vagyok hajlandó pénzt a zsebébe tenni. Abban már megegyeztünk, hogy a szavak nélkül nem megyünk sokra, ezért egyszerűen csak egy másik megoldást kell találni, ami hasonlóan hatékony – mert ugye nem érünk rá tökölni. Kapóra jött Benny barátom “Why German is easy?” kis könyve, melyben remekül összefoglalta azokat a “rövidítéseket”, amikkel sokkal gyorsabban lehet elsajátítani az alapokat.

Az elektronikus könyvhöz jár három pakli [ANKI kártya](#), nagyjából összesen 2500 szóval – ezeket gyorsan be is röföntem a programba és napi 100 kártyát le is pörgetek vele. Persze szigorúan kis adagokban – mint tudjuk, így sokkal jobb hatásfokkal maradnak meg a dolgok.

A problémásabb szavak megjegyzéséhez [mnemonikai trükköket használok](#), így egy hónap alatt simán meglesz a kívánt szókincs. Persze csak elméletben – azért ezeket az újonnan tanult szavakat a beszéd hevében csípőből előhúzogatni, nos, nem kis bravúr. De mindenért a maga idejében aggódunk, ugyebár.

A szavak ismerete még nem egyezik meg a megértéssel

A már megtanult szavakat kontextusban erősítem meg – erre való az **olvasás**. Keresve sem találhatnánk jobb helyet német (és még 10 másik nyelv) anyagok felkutatására, mint a www.lingq.com oldalt.

Én [Vera anyagait olvasgatom](#) éppen, a nekem tetsző mondatokat természetesen belezúdítom az ANKI-ba, hogy később is emlékezzek rá (mivel villámprojektről van szó, ezért kizárólag magyar-német irányban). Amit nem értek, vagy nem vagyok benne biztos, kihagyom. Az egyszerű, érthető, és számomra fontos dolgokat írom ki.

Ebből még nem áll össze az egész!

Emellett, tetszik-nem tetszik, muszáj nyelvtant tanulni. Többen ajánlották (és többen ellenezték – Helló, Eszti! :) – a Start Neu könyvet, végül mintegy másfél másodperces hezitálás után le is kaptam a polcra, a hozzátartozó munkafüzettel együtt. Némileg megbántam már, ezért csak érintőlegesen, a rám vonatkozó dolgokat dolgozom fel benne.

FRISSÍTÉS: A Start Neu egy borzalom, kerülendő!

[A 80/20-as szabály elve itt is érvényesül](#) – a meglévő dolgok 20%-a felelős az eredmények 80%-áért. Tehát minden repül, ami csak egy kicsit is haszontalannak tűnik.

(Frissítés: A Start Neu annak rendje módja szerint repült is. Az indokokért [erre tessék.](#))

De te beszélni akarsz, nem? Akkor a beszélt szöveget is értened kell!

Mint azt már az [input módszer](#) miatt tudjuk, az, ha a háttérben megy valami német nyelvű dolog, sosem árt. Éppen ezért német rádió, a különböző kedvenc filmsorozataim német verziója, no és persze német zenék szólnak. Ha más dolgom van, akkor is körbevesz a nyelv. A hatékonyság titka a találékonyság, ugyebár.

És hogy lesz ebből beszéd?

Természetesen gyakorlással. [Sok gyakorlással](#). A belső monológok, fogalmazások írása elengedhetetlen, ám magától értetődően egy partnerrel való interakció jelenti a mesterség elsajátításának leggyorsabb módját.

Akinek erre nincs módja, szégyenlősebb, illetve partnerhiányos, azoknak erősen ajánlott a [Leicht Deutsch Lernen](#) hanganyag, amely teljes egészében megegyezik az angoltanulásomhoz használt (és a mai napig általam bátran ajánlott) Effortless English anyaggal, csak éppen a német nyelvre szabva.

Villámgyors nyelvcserepartner felkutatása ügyében most is a [Livemocha](#)-hoz, valamint a [lang-8.com](#)-hoz folyamodomok.

Nos, nagy vonalakban ennyi, nagyjából így áll a jelenlegi helyzet. Természetesen a későbbiekben szeretnék pár dologba egy kicsit részletesebben belemenni, és persze a tapasztalatokat is összefoglalni.

Május 10-én pedig minden kiderül. ☐ ☐ Addig is, ha bárkinek bármilyen tanácsa, tapasztalat, tippje, trükkje, anyaga, linkje, könyve van, az ossza meg velem/velünk alul a kommentekben. Hajrá, jó szelet!

Frissítés: Ez a cikk 2011-ben született, azonban 2014. március 20-án egy új német projektbe fogtam, amelyben immáron a felsőfok a cél, az év végéig. A részleteket [erre találsz](#).

Nem működik? Kukába vele!

2011. március 17.

A szoros határidőknek megvan az a csodálatos előnye, hogy hajlamosak az embert maximális teljesítményre kényszeríteni, egyszerre mind a felesleges sallangoktól megszabadítani. Mindenki tegye fel kisdobos becsszóra a kezét, aki nem így van a dologgal: ha nem szorít az idő, hajlamos nem is az adott feladatra figyelni. Egy utolsó éjszakán elkészített beadandó? Egy utolsó héten összevágott jelentés? Egy utolsó pillanatban összehányt előadás? Na, ugye.

A jelenség mögött fekvő pszichológiát nem tisztünk boncolgatni – mindazonáltal nem árt néhány sarkalatos pontra rávilágítani. Kezdve azzal, hogy ez a jelenség: jó. Pozitív stressznek hívják, ami teljesítménynövekvést hivatott elérni, nem pedig szívinfarktust. A trükk abban van, hogy a rendelkezésre álló időt hogyan lehet kihasználni a leghatékonyabban. Tehát első lépésként érdemes elfogadni, hogy a szűk határidőkkel semmi probléma nincsen. Az adott idő alatt használt módszerekkel már annál inkább lehet.

Hol itt a probléma?

Banálisan egyszerűnek tűnhet a következő dolog, ám pont ezért igen kevésszer állunk meg és tekintünk rá annak teljes valójában: ami nem megy azt a.) ki kell dobni b.) át kell alakítani. Tegyük fel magunknak a következő költői kérdést: ha ez a dolog nem azt a célt szolgálja, amit kitűztem magam elé (mert ugye kitűztük!), akkor tulajdonképpen mi a jóságos tengerész térdkalácsát akarok én tőle? Kuka. Következő.

Természetesen létezik az a jelenség, hogy az ember természetétől fogva szereti befejezni, amit elkezdett, már csak egyfajta önigazolásként is, hogy “de bizony jó lesz az ahogy én azt kigondoltam”, ám ha egy kicsit felülemelkedünk az egón, és távolabbról nézünk a dologra, akkor ezt látjuk: ez a dolog nekem nem segít/nem hasznos/nem működik, keresek valamit, ami viszont igen, nem pedig azt próbálom meg bebizonyítani, hogy ez miért nem működik, és hogy ennek *igenis* működnie kellene. Ez mind pontosan az ellenkezőjét szolgálja céljainknak. Kuka.

Belátni ezt nem is olyan egyszerű, a már említett okok miatt, ám megéri – ezáltal lehetőségünk nyílik **valóban** tenni valamit a kitűzött cél érdekében. Csak egy új szöveget kell keresnünk, amin keresztül sikeresebben támadhatunk. Persze, az új dolgok félelmetesek, meg meg kell hozzájuk mozdulni, meg különben is, fúj. Lehet ezt is mondani. Ez teljesen rendben van. Csak eredményre ne számítsunk.

Mik a biztos jelek, hogy valami nem működik?

Ha nincs kedvünk foglalkozni a dologgal, fáraszt, bánt, felbosszant, idegesít – akkor biztosra vehetjük, hogy olyan pontra értünk, ahol egy hatalmasat kell tekerni a kormányon. Különben hajónk óhatatlanul meg fog rekedni.

Filozófiai soraink abból a rendkívül egyszerű jelenségből táplálkoznak, hogy a jelenleg is futó [német projekt](#) tempója kissé lelassult. Kevesebbet foglalkoztam vele az elmúlt napokban, mint szerettem volna. Ennek azonban nem időhiány a magyarázata (bármennyire is jól esne ráfogni erre), hanem a nem megfelelő eszközök és módszerek használata. Egyszerűen olyan dolgokat csináltam, amiről úgy *gondoltam*, hogy azok segíteni fogják a haladásomat – ám pontosan az ellenkezőjét értem el vele.

Tényszerűsítsük a dolgokat, a nyelvtanulásra levetítve! Mérnöki szemléletem szereti gyakorlati példákon keresztül látni, hogy mi történik, majd onnan levezetni és megérteni az elméletet (nyelvtan). Azonban azzal is tisztában vagyok, hogy nulla elmélettel nem lehet nekimenni a dolgoknak. Próbáltam én bevenni a bástyát (Start Neu kezdőknek németkönyv), ám a 14.

leckénél elszakadt a cérna.

Egyszerűen **abszolút nem tudok azonosulni a mondanivalóval**, a helyzetekkel, a szereplőkkel, nem tudom felvenni a ritmusát, ergo **nem tudok belőle tanulni**. Mondhatnám, hogy bennem van a hiba, ám ezt a támadást inkább azzal hárítom, hogy keresek valamit, amiről nem ezt fogom gondolni. Tehát a könyv repül. Hogy mi jön helyette az még kérdéses, ám itt most nem ez a lényeg. Hanem, hogy *ami neked nem működik, azt ki kell dobni*. És ez nem csak a nyelvtanulásra érvényes.

Der, die, das – melyiket szeressem?

2011. április 7.

Szerkesztőségünk nagy erővel küzd a német nyelv megszelídítésén, jelen cikkünkben pedig az egyik legkellemetlenebb részét fogjuk szemügyre venni: a névelőket. Miért kell belőlük ennyi? Hogy lehet megkülönböztetni őket? Miért vannak egyáltalán? Hogy lehet megjegyezni őket? Erre tessék.

A német névelők

Amint az jó eséllyel ismeretes, a névelők azok a csúnya dolgok egy nyelvben, melyek megelőznek egy főnevet – látom, hogy néhányan már itt nyúlnak a kikapcs gomb felé, ám a helyzet közel sem ilyen rossz. A magyar nyelv egy huszáros vágással elintézi a határozott névelőket (“a” illetve “az”), míg az angol ezt még egyszerűbben lerendezi (“the”). Nem így a gaz germán.

A német buzgalom három határozott névelővel is előrukkolt (“der”, “die”, “das”), melyek mindegyike csak azt jelenti, hogy “a” (illetve “az”). A német precizitást viszont sikerült eredményesen meghazudtolni azzal az egyszerű ténnyel, hogy a főnevek elé meglehetősen sztochasztikus módon dobálták oda a névelőket, (majdnem) mindenféle logikát mellőzve. Értjük ez alatt azt, hogy alapvetően egy főnév lehet hímnemű (“der”), nőnemű (“die”) vagy semleges (“das”).

Az egyszeri felhasználó gondolná, hogy a férfias dolgok megkapják a “der” névelőt, a nőiesek a “die”-t, a maradék meg a “das”-t, aztán mindenki mehet a dolgára. Nos, ez többnyire így is van, ám természetesen kivétel is akad bőséggel. Csak azért, hogy soha ne legyünk biztosak a dolgunkban. Éppen ezért egy új szó megtanulásánál nem csak magát a szót kell megjegyeznünk, ám annak pontos névelőjét is.

Memória és mnemonika

Arról, hogy egy szót [hogyan jegyezhetünk meg könnyedén ehelyütt olvashat a t. olvasó](#) – egy egyszerű mnemonikai technikáról van szó, melyben elménk vizuális felépítését használjuk fel arra, hogy könnyebben eltároljunk számunkra fontos szavakat. Egyszerűen szövünk köréjük egy történetet, minél több személyes kapcsolattal – ezek a személyes kapcsolatok (a történetben lévő személyek, helyek, idő, stb.) valamelyike jó eséllyel “előrántja” memóriánk mélyéről a kellő szót, a kellő időben.

Tehát a kulcs a történet – igen ám, de hogyan illesszük bele ezeket a történetekbe a szó névelőjét? Egyszerű – rendeljünk mindhárom névelőhöz valami emlékeztető dolgot, amit tegyünk bele a vonatkozó szó történetébe.

Amennyiben sikerült mindenkinek kellőképpen összezavarni, annyiban világítsunk rá a problémára gyakorlati szempontból – hölgyeim is uraim, egy példa.

Névelők megjegyzése

Én a névelők megjegyzéséhez az időjárást “használtam”. Amennyiben egy szó hímnemű, akkor viharos, villámló, ítéletidő van a történetben. Amennyiben nőnemű az adott szó, akkor pihepuha tavaszi idő, és csodálatos napsütésben történnek a dolgok – ha pedig semleges a névelő, akkor komor, őszi idő van, acélszürke felhőkkel, mikor az embernek még az ágyból sincs kedve felkelni. Ímhol a példa:

A “tó” németül “der See” – amennyiben kiejtjük a szót, ezt halljuk: “der zé” – és már be is ugrik egy furcsa-furcsa tó, melynek Z betű alakja van. Látom magam előtt a vizet, a partot, a nádat, a hajókat rajta. Felülnézetből látom, tökéletes Z betűt formáz – ezzel le is tudtuk magát a szót, jó eséllyel, ha szükségünk lesz rá, egyből be fog ugrani ez a furcsa kép, amiről egyből tudjuk a német megfelelőt. A csodálatos képet azonban egy irgalmatlan vihar rontja el. A szél pusztítva fúj, a hajókat dobálja a víz, az emberek elejtik a sörösüvegeket és beesnek a tóba. Koromfekete felhők, madarak sehol és még a halak is lehúztak a mélybe. Tehát ha a tó jelentését keresem németül, harmadik szemem előtt egy Z alakú tó sejlik fel, melyet irgalmatlanul tépáz a vihar. See = Z, der = vihar. A tó = Z alakú tó viharos időjárásban.

A svédcsavar ott jön a dologba, hogy a “die See” pedig tengert jelent németül. Megkülönböztetni a kettőt semeddig nem tart – ezúttal egy Z alakú tengert képzelünk el (mondjuk úgy zilliószor nagyobbban, mint egy tavat), ahol viszont idilli kép fogad minket – napsütés, bikinis lányok, hideg sör, grillezés a vitorlásokon, satöbbi. Megvan? Színezd ki valami személyessel – tényleg képzelj el, hogy ott vagy egy vitorlásra, a saját haverjaiddal: képzelj el pontosan, hogy kik vannak ott, és mit csinálnak. Minél részletesebb a kép, annál könnyebben megjegyezed a szót. Ha pedig beugrik a Z alakú víz (tó vagy tenger), akkor csak nézz rá lelki szemeiddel az időjárásra – és máris tudni fogod, hogy melyik névelőt kell használni.

Német hírek a szerkesztőségéből

2011. május 16.

Hölgyeim is uraim, kicsiny háztájink [legutóbbi projektje](#) a múlt héten befejeződött, így nincs más hátra, mint levonni a konklúziókat. Azok kedvéért, akik most kapcsolódnának be az események folyásába: a kitűzött cél az volt, hogy három hónap alatt egy hatékony kommunikációs szintet elérjek német nyelven. Ez természetesen nem azt jelenti, hogy Nietzsche tanulmányairól vitatkozzak posztdoktori asszisztensekkel, sokkal inkább, hogy “nem adnak el rabszolgának az adott nyelven”.

Mivel az idő szűkös volt, abszolút a funkcionalitásra helyeztem a hangsúlyt (azaz a nekem nem releváns dolgokat egyszerűen kihagytam) – nem foglalkoztam a könyvek sablonszövegeivel,

csak az éppen hasznosnak talált szavakat és kifejezéseket tanultam meg. Nyelvtanból egy maroknyit már zsebettem, de nem én leszek a következő német Grétsy László – ezzel azonban nincs semmi gond.

És hol a videó?

Amint azt már a projekt elején be is jelentettük volt, élményeinkről egy videointerjúban fogunk megemlékezni, melyben egy kedves barátom nyaggat németül. Na, de hol a videó? A kérdés jogos. A válasz azonban ködös: készülöben van. Egészen pontosan holnap kerül felvételre – azonban a blogra kikerülni csak jövő héten fog, ugyanis holnap van szerencsém Németországba utazni egy hétre, ahol leginkább a sörök élvezetének fogok hódolni. Ergo a szerkesztési munkálatok nem fognak végbemenni a héten, ezt szinte biztosan állíthatom.

A bizonyítvány magyarázásának kettes része pedig az, hogy ugyebár ez az egész dolog május 10-éig tartott, miért nem akkor vettem fel a videót? Nos, szintén nem állt módomban. De kisdobos becsszóra mondom, hogy május 10-e óta egy szót nem tanultam németül, a jelenlegi szintem azt a pontot fogja tükrözni, mikor a három hónap lejárt. Tehát köszönöm az érdeklődést és a nyaggatást, úton van a dolog. ☐ ☐

Őszintén szólva sokkal jobb tapasztalatokra tettem szert, mint gondoltam volna. Először is tényleg megszerettem a német nyelvet (logikus, nagyon logikus!), másrészt egy csomó új módszer is remekül bevált. Hogy ezek mik, nem szeretném előre lelőni. Amint jövő héten kikerül a videó, mindenki maga döntheti el, hogy milyen sikerrel jártam a dologban, aztán ráérek utána magyarázkodni. ☐ ☐ Meg leszűrni a tapasztalatokat. Úgyhogy maradjunk is ennyiben, én izgatott vagyok, főleg, hogy nemsokára teljesen anyanyelvi környezetben is tesztelhetem a tudásomat. Hölgyeim és uraim, a nyelvek csodálatos világa rettentően izgalmas! Jövő héten találkozunk!

Német videó – interjú 3 hónap tanulás után

2011. június 1.

Hölgyeim és uraim, végre valahára sikerült felkészülni a német videót internetes körökbe, mi több, még feliratot is sikerült applikálni rá. A későn jövők kedvéért némi összefoglaló:

Bő három hónappal ezelőtt a fejembe vettem, hogy letesztelem [Benny barátom módszerét](#) (rögtön az első naptól kommunikálni az adott nyelven). A [kiválasztott nyelv a német volt](#) (melyet ugyan 6 évig vertek belém, ám egy árva szó nem maradt meg belőle, utólagosan pedig kiderült az is, hogy a 6 év **teljes időpocsékolás volt** (rossz módszerek, helló!), nem maradt meg semmi, nincsenek semmiféle “tudatalatti maradékok”, amik segítettek volna.)

Szóval, karöltve néhány [már bizonyított módszerrel](#), nekiálltam az azonnali és a lehető legsűrűbb beszédgyakorlásnak. Ha nem partnerrel, akkor magamban (utcán, buszon, zuhany alatt, stb.) – végtére is, ha a [projekt célja](#) egyszer a beszéd, akkor értelemszerűen azt kell gyakorolni. Ez némileg szembemegy a spanyol nyelvnel alkalmazott [input módszernek](#), ám inkább tekintsünk úgy rá, hogy jól kiegészítik egymást.

Tehát, következzenek a majd' 6 percnyi német nyelvű interjú Judit barátommal (a háttérben pedig Dani keresztfiam hallható. :))

(A legjátzó alján lévő legördülő menüből lehet kiválasztani hozzá a feliratot. A German ne tévesszen meg senkit, magyar lesz az! :D)

Amint az mindenkinek valószínűleg szemet szúrt, nem beszélek folyékonyan, pláne nem hibamentesen, és jócskán van mit javítani a testbeszédem is (ami egyébként meglepően sokat tesz ki a kommunikációban).

Viszont nagyon jó volt: hogy rájöjjek arra a teljesen triviális dologra, amit az input módszer idején nehéz volt bevennie a gyomromnak: ha beszélni akarok egy másik nyelven, akkor ki kell nyitni a számat és **beszélnem** kell. Ennyi a varázslat.

Hibák vannak, hibák lesznek, de nem számít, sokkal inkább örülök, hogy elértem oda, amit csak "már nem adnak el rabszolgának" szintnek szoktam nevezni. No, tessék, lehet darabokra szedni alant a kommentekben. ☐ ☐

Beszélj folyékonyan – passzív nyelvtudásból aktív

2011. július 29.

Az Öt év – öt nyelv hajója továbbra sem süllyedt el (utólag is köszöntem a sok aggódó levelet), de hát be kell látnunk, hogy nyár lévén egy kis szünet belefér a dolgokba – azonban nem igaz, hogy nincs mit dokumentálni. Úgyhogy csapjunk is a közepébe!

Legutóbb ott engedték el a kormányt, hogy lezártuk a 3 hónapos intenzív [német részt egy videóval](#). Némi latolgatás után úgy gondoltam, hogy ha már úgyis nyár, meg jó idő, forró szerelem és hideg sör, akkor mi lehetne aktuálisabb a **spanyolnál**?

Elég régen foglalkoztam vele, azonban egy nyár végi barcelonai utazás apropót adott a dolognak, valamint arra is, hogy felkössem a gatyát és végre a passzív tudásomat aktívba fordítsam. A németnél bebizonyosodott, hogy szép meg jó, ha passzívan tanulunk nyelvet, azonban a gyakorlást **semmi** nem helyettesíti. Így mit volt mit tenni: felkutattam az összes rendelkezésre álló (többnyire ingyenes) forrást, hogy augusztusban már a spanyol szerelmes nyelvén tudjak jéghideg sangriát rendelni a katalánoknál. Lássuk, miből élünk!

A passzív tudás jó. De nem elég!

A blog követői bizonyosan tudják, hogy az [input mennyire fontos a nyelvtanulásban](#) – sokat olvasni és sok szöveget hallgatni, még akkor is, ha nem is figyelünk oda. Óriási mértékben megdobja a szövegértést és érdekes módon még a kiejtést is fejleszti. Azonban nem fogunk tőle gyorsabban sört rendelni, és főleg nem fogunk vele tökéletes alakú modell lányokat felszedni egy koktélpartin. Mert ahhoz meg kell szólalni. Jó ideig reménykedtem én is benne, hogy a passzív hallgatással el lehet jutni egy jó szintre a beszédben. De nem. Ahhoz.

Gyakorolni. Kell. Pont.

Informatikai tapasztalataimra támaszkodva, bátran ki merem jelenteni, hogy a fokozatosság itt is beválí. Jelöljük ki a célt (mondjuk folyékonyan beszélni spanyolul), jelöljük ki, hogy mi az ideális állapot hozzá (hezitálás nélkül, magabiztosan elbeszélgetni egy anyanyelvűvel, akit éppen most ismertél meg), majd építsük fel szépen a hozzá vezető utat.

A beszédnél én ezt úgy tudnám elképzelni, hogyszongya:

- képesnek lenni levelet írni tetszőleges témában, szótár segítségével, viszonylag kevés hibával
- képesnek lenni chatelni egy anyanyelvűvel, kevés szótárhasználattal, viszonylag kevés hibával
- képesnek lenni szóban elmondani egy történetet, amiből előre felkészültem
- képesnek lenni szóban egyszerű, hétköznapi témákról beszélgetni, lassan, de kevés hibával
- képesnek lenni bármilyen hétköznapi helyzetet kezelni, azokra rövid válaszdővel reflektálni, kevés hibával

Az ívesen felépített pályát persze nem kötelező szó szerint követni, értelemszerűen, ha valakinek a folyékony beszéd a célja, akkor az ideális az, ha azt minél többet gyakorolja, azonban ha valakinek nincs bátorsága hozzá, hogy kinyissa a száját, esetleg nincs túl sok lehetősége anyanyelvűvel élőben találkozni, akkor az előtte említett módszerek egyfajta pótszerként is szolgálhatnak. Mindegyik hozzátesz egy picit a kívánt cél eléréséhez. No, elég az elméletből, lássuk, hogy néz ez ki a gyakorlatban!

Az első lépcső: levélírás

A recept ismert: szerezz anyanyelvű ismerősöket és írd nekik. Na, igen. Ez azonban több sebből is vérzik. Honnan szerezz anyanyelvű ismerősöket? Honnan tudom, hogy megfelelően segítenek-e? Hogy jó fejek? Hogyan fogok abból tanulni, ha csak hibásan összehányom a leveleimet? Mennyi ideig kell egy válaszra várnom? Ésatöbbi.

Saját tapasztalatomban egyértelműen a [Lang-8](#) oldal a nyerő: egyfajta online naplónak használhatjuk (eddig semmi különös), azonban a bejegyzéseinket pillanatokon (legrosszabb esetben pár órán) belül anyanyelvűek javítják ki, jelezve pontosan a hibáinkat, alternatívákat javasolva és pontozva a teljesítményünket. Így máris több legyet csaptunk agyon: tanulunk hibáinkból (a haladóbbak kedvéért: a kijavított mondatokat érdemes [ANKI-ba](#) beletenni, a folyamatos “észbentartás” kedvéért), közben pedig jó fejekkel ismerkedünk. Meglepő, hogy az emberek mennyire segítőkészek – és több emberrel azóta már én is “magánban” levelezek. A nyelvtanulás ugye nem a nyelvtanról szól, hanem az **emberről**. A szimpla *érdeklődés* óriási szakadékokat képes áthidalni.

Az oldal teljesen ingyenes, azonban amennyit kiveszünk, annyit illik is visszatenni: segíts te is másoknak, javítsd ki az írásait azoknak, akik magyarul tanulnak! Ki tudja, talán életre szóló barátságok is köttethetnek. ☐ ☐

Az oldal már csak azért is nagyon jó, mert a Google Translate alapból be van építve – én azonban erősen ajánlom valami normális szótár használatát (ez spanyolnál a [Spanishdict.com](#)), valamint a [Tatoeba](#) kötelező szerepeltetését (ezekben rengeteg példamondatot találsz minden nyelven, így ha nem tudod, hogy egy adott szót hogyan kell használni, itt biztosan találsz rá

példát. Felbecsülhetetlenül jó cucc!).

A második lépcső: chat

Végigpróbálva az összes létező nyelvtanuló oldalt, azt kell mondanom, nem vagyok különösebben egyikkel sem megelégedve. A magam részéről azt csináltam, hogy írtam vagy 50-60 embernek (akik szimpatikusak voltak), és a válaszukból leszűkítettem kb. 5-re, akivel szívesen leveleznék/beszélnék, mert vannak közös érdeklődési pontok.

Aztán választottunk egy kommunikációs platformot (gTalk, MSN, Skype, etc.) és ott beszélgettünk/beszélgetünk. Egy-két alkalom után ki fog derülni, hogy ki az akivel "egy húron pendülsz", ha magától leül a beszélgetés, akkor nem is érdemes erőltetni. Egy jó partner érdeklődni fog irántad, már persze, ha te is érdeklődsz! Ha ez nincs meg, hagyd, nem kár érte! Inkább keress valaki mást, aki átmegy ezeken a szűrőkön – és megint csak lehetséges, hogy egy új barátsággal leszel gazdagabb. Újra vessük ide: az embert nézd a nyelv mögött, ne pedig a nyelvtant! (Személyes eredmény: az említett 50-60 emberből megmaradt 2).

A harmadik lépcső: élő beszéd

Beszélnél, de nem tudod kivel? Jó lenne egy kis tanári segítség, ami megadja a kezdőlökést? Nem sajnálsz rá párszáz forintot? Menj a [Fiverr.com](https://www.fiverr.com) oldalra! Öt dollárért számtalan tanárt találsz, bármilyen nyelven, akik fél-egy órát beszélgetnek veled ennyi pénzért. Átmeneti megoldás, meg ugye nem olyan, mint élőben, meg nehezebb közben sört rendelni (bár megoldható), ám a semminél több.

Bármilyen nyelvet is gyakorolsz, a [Conversation Exchange](#) a barátod. Városokra lebontva találhatsz nyelvcsere-partnereket, akik szívesen tanulnák a te nyelved, cserébe segítenek neked a sajátjukkal. Meglepően sok külföldi tanul magyarul – nincs más dolgod, mint leegyeztetni a randi helyszínét, idejét, aztán már mehet is a móka (figyelem: noha a randi szót használtuk, ezek az oldalak *nem* szexpartner keresésre szolgálnak). A [nyelvcsérés támadásról ebben az írásban olvashatsz egy kicsit bővebben](#).

Továbbá rendelkezésre állnak még különböző klubok ([ez például egy](#)), én azonban nem különösebben vagyok oda ezekért, pont az előzőekben vázoltak miatt. Szeretem én megválogatni, hogy kivel és miről akarok beszélni. Ez csak saját vélemény, ne tartson vissza senkit!

Egy fokkal továbbgondolva a dolgot, remek helyek a gyakorlásra a [Couchsurfing](#) találkozók: Budapesten is többször van ilyen évente, ahol aztán összegyűlik minden csodabogár, a világ minden tájáról – nagy eséllyel találsz valakit, aki beszél az általad tanult nyelvet.

A magam részéről én az első két módszert gyakorlom aktívan, egészen jó eredményekkel – hogy mennyire, az nem is olyan sokára ki fog derülni. ☐ ☐

UI: szerény blogunkat nevezték a [Goldenblog versenybe](#), teljesen arcátlan módon a [szakértői blogok](#) kategóriában. A szavazás augusztus 8-án fog indulni: aki megtenné, hogy nyom egyet kicsiny háztájinkra, azoknak kijár egy virtuális vállveregetés, egy nagy köszönöm, valamint egy korsó sör (a háromból az egyik kakuktktojás. Na de melyik?!)

Nem megy a beszéd? Akkor csalj!

2011. szeptember 20.

Szerkesztőségünk néhány hete áthelyezte a főhadiszállását Barcelonába, szigorúan nyelvtanulási célzattal (természetesen a hideg sörnek, a tengerpartnak és a kreol lányoknak ehhez *semmi* köze nem volt), melynek során rengeteg trükköt sikerült akumulálnunk – felebaráti szeretetből pedig meg is osztjuk ezeket a tisztelt nagyérdeművel. Erre tessék!

A turista, aki még nem nyitotta ki a száját

Akik valamennyire figyelemmel kísérik a blogot és a projekt alakulását, azok tudják, hogy a spanyol nyelv bátyáit főleg az [input módszerrel próbáltam bevenni](#) – azonban ez igen kevés, hogy külföldön két számmal nagyobb úszógyát vegyen az ember. Ehhez ugyanis ki kell nyitni a száját. De mit tesz az emberfia, akinek vajmi kevés beszédtapasztalata van? Úgy van. Csal.

Ha nem megy, akkor csalj!

Természetesen mindenféle negatív konnotációtól mentes a fenti cím, szigorúan a nyelvtanulásra értendő. Na, akkor magyarázzuk meg a bizonyítványt! Bizonyára többeknek ismerős a helyzet, mikor az izzadó hónaljú turista áll a büfé előtt és egyre növekvő hangerővel üvölti saját anyanyelvén, hogy “én mustárral rendeltem a hamburgert és nem majonézsal, cserélje már ki!” -, majd ledöbbenve konstatálja, hogy erőfeszítéseinek vajmi kevés foganatja van. A tisztelt eladó megrántja a vállát, belemosolyog a delikvens arcába, majd odafordul a következő vevőhöz.

Természetesen az olyan alap dolgokba felesleges belemenni, mint a normális hozzáállás, sokkal inkább szeretnék rávilágítani arra a tényre, hogy bizonyos, előre begyakorolt szófordulatokkal mennyire megkönnyíthetjük a saját dolgunkat, mondhatnók, megszírozhatjuk a gépszíjat.

Így csalj beszéd közben!

1. Használj körbeírást!

Alap trükk, de nagyon jól működik: ha valami olyan mondanivalód akad, ami messze kívül esik a tudásodon, akkor **írd körbe azt, amit mondani akarsz egyszerűbb szavakkal!** Ez két dolog miatt is nagyon hasznos: sokkal folyékonyabbnak fog hangzani a beszéded, másrészt pedig az anyanyelvű delikvens eleve elismeréssel fog hozzád állni, hogy hallható akcentusod ellenére is erőfeszítést teszel, hogy az ő nyelvén szólalj meg, kérj segítséget (ez spanyóliában különösen érvényes: a lehető legkevésbé sem erőlködnek, hogy angolul beszéljenek – ami nekünk, nyelvtanulóknak remek gyakorlási terepet biztosít!).

A folyékonyabbnak “hangzó” beszéd már csak azért is jó, mert kontextust ad a mondanivalódnak. Ha a boltban állva annyit ismételnél fennhangon, hogy “pan” (spanyolul: kenyér), valószínűleg előbb hívnák rád a rohamrendőrséget, minthogy eszükbe jutna hozzád vágni egy zsemlet.

2. Tanulj be bármikor felhasználható szófordulatokat!

Ha előre betanulható szófordulatokkal vegyíted a dolgot, az olyan környezetbe ágyazza a tényleges mondanivalót, amit a másik fél könnyebben értelmezni fog – felkészíti a befogadót arra, hogy itten mi kérem szépen most próbálunk valami érdelemlegeset, nekünk fontosat közölni. Példa: “Elnézést, meg tudná mondani, hogy...”, “Nem tudom jó helyen járok-e, de szeretnék...”, stb.

Néhány példa a körbeírásra

Mivel nagy híve vagyok a gyakorlati tanulásnak, ezért ímhol két kis szösszenet a barcelonai kiruccanásból.

1. Hostelünk fürdője némileg kihívásokkal küzdött komfort terén: az első nap több víz volt a szobában, mint a víztartályban. Leslattyogtam a portára és a nagyon kedves, idősödő hölgynek előadtam, hogy aszongya: “Jó napot, nézze, van egy kis problémánk a 307-es szobában. Nem működik a zuhany és a vécé – meg tudná nézni?” – ahelyett, hogy megpróbáltam volna erőlködni, hogy “De hát eldugult a víztartály és különben is, bla bla bla”. Fogalmam sincs, hogy hogy van az, hogy “eldugul”, nem beszélve a “víztartályról” – ellenben a probléma orvoslásra talált. Első számú szabály: **mindig mond azt, amit tudsz, ne pedig azzal erőlködj, amit nem.** Ez a természetesség és folyékonyság önbizalmat sugároz, amitől nagyságrendekkel megugrik a megítélésed az anyanyelvűek körében – amitől meg csak tovább nő az önbizalmad. Hát nem csodálatos?

2. Kedvenc útitárs Orsolyám mindenképpen szerette volna meglepni szeretteit egy csomag trükkös Lucky Strike cigivel: ugyanis a füstszűrőn van egy kis gomb, amit megnyomva a normál cigi mentolossá “alakul”. A kaland elején Orsi egy ismerőstől kapta, viszont nem tudta, hogy hogy hívják. Hozzátennem, utolsó nap, szombat éjszaka van, éjjel-nappali, ahol a közértes hölgyön látszik, hogy egy szó angolt nem beszél. Mit teszel? Elkezdesz magyarázni, hogy “Lucky Strike”, meg elkezdesz forogni, ami az “átalakulást” szimbolizálja? Na, de mi van a mentollal? Hogy magyarázod el, ha az epilepsziás rohamra emlékeztető performanszod közben még mindig nem vágták volna le, hogy mi a jó életet akarsz? Sokkal inkább célszerű így megközelíteni a dolgot: széles mosollyal lépj oda a pult mellé, majd: “Jó estét, a hölgyek egy Lucky Strike cigarettát szeretnének venni. Nem tudom a nevét, de biztosan ismeri, aminek az oldalán van egy gomb...”, stb. Teljesen alap szókészlet (sablon, amit bármikor lehet használni: nem tudom a nevét, biztosan ismeri, stb...), magabiztos fellépés – eredmény: két mp múlva, 6 euróval könnyebb zsebbel el is távoztunk kedvenc bárunk felé.

Természetesen nagyon fontos, hogy az ember miként éli meg ezeket a dolgokat: rengeteget számít a testbeszéd, a hanglejtés, a kiállás – ezekről későbbiekben szeretnék majd egy külön cikket kanyarítani.

3. Bólogass!

Ha a lelkes nyelvtanuló először vándorol a célországba, esélyes, hogy nem fog minden egyes felé irányított szót és mondatot érteni – de a figyelmes tanuló könnyedén kiszűri a kontextusból, hogy mire is gondoltak, mit akartak vele közölni. Nem kell tehát leragadni minden szónál, amit nem értesz – figyelj a nagy képre és koncentrálj arra, hogy **mit akarhat** mondani a másik? Ebből a megközelítésből már sokkal könnyebben tudsz érdemben hozzászólni is a témához.

Példa: az utolsó napokra, kis hanyagság miatt külön szállást kellett találnom, amire az [Airbnb](#) jelentette a megoldást (magánszemélyek adják ki a felesleges szobájukat/szállásukat – százszor olcsóbb, mint egy hostel és sokkal személyesebb. Csak ajánlani tudom!) – kimentem

a megadott címre, ám szállásadóm munka miatt nem tudta személyesen átadni a kulcsomat, ezért elküldte a barátját. Az úriember igazi égimeszelő, mindig mosolygó, száját soha be nem fogó tag volt – a közhelyeket lezavarva megmutatta a szobámat és elmagyarázta a szabályokat.

Tekintve, hogy a helyi virtusnak megfelelően kb. 369 szó/perc sebességgel beszélt, esélyem sem volt mindent megérteni – viszont elkaptam kulcsszavakat. Ágy, kulcs, itt van a fürdő, meleg van, focimeccs, stb. A felém megszavazott bizalmat daliai kiállításomnak tulajdonítom: az első másodpercben levágta, hogy nem vagyok perfekt spanyol, ugyanakkor azt is látta, hogy nem jövök zavarba tőle – ezért bizalommal megnyílt és ontotta rám az ígét, mintha csak egy haverja lennék egy másik városból. Hazudnék, ha azt mondanám, hogy mindent értettem – de a már említett kulcsszavak elegendőek voltak ahhoz, hogy megfelelően reagáljak: bólintsak, mosolyogjak, nyugtázzak, bosszankodó arcot vágjak (ez a meccsre vonatkozott), helyeseljek (milyen meleg van!) – egyszóval úgy *tettem*, mintha mindent értenék. És ennyi elég is, mert a kis finomságokkal elég később foglalkozni. Megértettem a lényegét, tudtam érdemben reagálni, majd 10 perc trécselés után ment mindenki a maga dolgára – én pedig elégedetten veregettem meg képzeletben a saját vállam.

Mert előtte piszkosul be voltam gyulladva. Tanulság: ha jó kiállást mutatsz, akkor azt is fogják látni rajtad. Ha bénázol, szerencsétlenkedsz, rossz testbeszédet használsz -, akkor nem igazán fogsz gyorsan haladni és nem lesz hatalmas kulturális életed az adott helyen.

Ez a pár apró kaland már olyan lökést adott, hogy egyáltalán nem féltém a következő helyzetektől, sőt, egyenesen kerestem őket – az utolsó nap (a már említett bárban), a tulajdonos sráccal dumálgattam a helyi dolgokról, valamint viccelődtünk a kocsmában lakó kutyáról. Tehát a legvégső trükk az ez: **nyisd ki a szád.**

Hogyan felejtettem el németül (és mit lehet ellene tenni)?

2011. november 21.

A nagyra becsült olvasók még emlékezhetnek, hogy februárban [belekóstoltam a német nyelv tanulásába](#), ami egészen pontosan egy három hónapos villámprojekt volt, csak hogy lássuk, milyen szintre lehet eljutni ennyi idő alatt. Az érdeklődők itt tekinthetik meg az [összefoglalót](#).

Május az nálam már nyár, így a nagy nyári szünetben főleg a spanyolom csiszolására figyeltem, melynek apropója egy barcelonai kiruccanás volt ([ami egészen jól sikerült](#)) – aztán beköszöntött az ősz (fúj!), és kissé lenyugodtak a dolgok (bizonyos szempontból viszont nagyon is felpörögtek).

Az [www.iknow.jp](#)-n volt egy akció, miszerint fél éves előfizetés nem több mint 10 ezer jó magyar forintot kóstált, úgyhogy muszáj volt beneveznem (később jövök kedvéért: iknow.jp – kínai és japán írásjeleket/szavakat tanít [SRS technikával](#)), a napi nyelvtanulásom egy-két órára korlátozódik, mely főleg az oldalon való gyakorlásból áll (kisebb részben pedig a nyelvtan felderítésére koncentrálok – ami meglepően egyszerű. Sztereotípiák, helló!).

Tudom, hogy többeknek nem tetszik, (másoknak meg igen), hogy olyan elvont nyelvvél foglalkozunk a blogon, mint a kínai – ám a tanulás érzelmvezérelt dolog: ha valami érdekel, sokkal könnyebben meg fogod tanulni. Engem pedig jelenleg ez nagyon érdekel. Na, de elég ebből. Lássuk, mit történt a németemmel!

Mennyi ideig tart elfelejteni egy nyelvet?

A fenti kardinális kérdést már sokszor és sokan próbálták megválaszolni, pontos szám azonban nincs rá – általánosságban elmondható, hogy minél kevesebb a ráfutás, annál gyorsabban el is felejtetted. A spanyolnál [egy évig](#) rengeteg inputot vittem be (olvasás és hallgatás formájában), és úgy érzem, hogy a mai napig alig kopott valamit a tudásom (aminek a fenntartásában az SRS rendszernek nagy szerepe van).

Konkretizáljuk a dolgokat – a német projekt május közepén befejeződött, és megvallva az őszintét, azóta kb. egy percet nem foglalkoztam vele. Nem kell tehát csodálkozni, ha visszaértem a kiindulóponttra (az egy percet sem foglalkoztam vele azt jelenti, hogy még az ANKI-t sem nyitottam ki, hogy a beírt mondatokat gyakoroljam. Szégyelld magad, Bálint!). Most persze védekezhetnék azzal, hogy direkt volt, hogy lássam, mennyi idő alatt felejttem el, és azt mennyi idő alatt lehet visszahozni. De ez csak egy ügyes háritás lenne, amit jó eséllyel senki nem venne be.

Azonban ha már így hozta a sors, próbáljuk meg kihozni belőle a legtöbbet és tényleg tegyünk a fent leírt módon – azaz egy későbbi időpontban valamilyen formában visszatérünk a némethez és megnézzük, hogyan lehet feleleveníteni a rég halottnak hitt tudást.

Ha elfelejtetted, miért nem állítod át a százalékszámológót a jobb oldalra?

Egyrészt – visszaállítottam, csak nem nullára, ugyanis ez nem lenne igaz. Másrészt pedig a szakirodalom áttúrása után, valamint egészséges önbizalomtól feszített mellkassal ki merem jelenteni, hogy az akkor elért szint 2-4 héten belül visszahozható. (Ha valakit érdekel a téma, Tim Ferriss úrnál [olvashat egy kicsit róla](#)).

A Ferriss által említett módszereket egy kicsit meg lehet turbózni: eleve szótanuló kártyák helyett [Anki-t használunk](#), ami kb. 400%-al hatékonyabb a hagyományos módszernél. [Khatzumoto](#) óta tudjuk (az úriember másfél év alatt tanult meg anyanyelvi szinten japánul), hogy a már meglévő szint fenntartásához elegendő napi 10-20 perc Ankizés! És erre nem voltam én képes? Hát igen, szégyelljem magam! ☐ ☐

Összefoglalva a dolgokat: sajnálom is, meg nem is, hogy a németem elhalványult. Profitálni belőle mindenképpen a t. olvasóközönség fog, hiszen amint odaérünk (azaz megunom a kínait), akkor visszatérünk a témára, és addig feszegetjük, míg tényleg el nem érem azt a szintet (illetve jobbat). Addig is, szokás szerint egy csomó mindent főzünk a boszorkánykonyhában, úgyhogy tessék szépen izgulni!

Hogyan érjem el a nyelvtanulási céljaimat 2012-ben?

2012. január 11.

Az idei év az egyszerűsítés éve lesz kicsiny háztájinkban. Ennek szellemében a várt közhelyek puffogatása elmarad (újévi fogadalmak, helló!), helyette valóban arra koncentrálnunk, ami fontos. Valószínűleg nem járunk messze az igazságtól, ha azt mondjuk, hogy a legtöbb embernél az újévi lendület hamar elkopik, és egyre nehezebben tartja be a december 31-én, delíriumos állapotban tett ködös fogadalmakat. Amivel nincsen semmi gond. Maximum nem haladunk semerre. Na és?

Miért bukik be a legtöbb újévi fogadalom?

Ha most nagyon praktikus akarnék lenni, egyetlen mondatban össze lehetne foglalni: **mert az ember túlvállalja magát.** "Idén leszokom a dohányzásról, fogyok 20 kilót, megcsinálok 2 diplomát, megnyerem a lottót, leteszek 3 felsőfokú nyelvvizsgát (kell a diplomához, ugye), valamint beházasodom Ausztráliába" – gondolja mindenki az újév hevében. Aztán mikor a másnap alábbhagy január elsején, az ember még tartja is magát: nem gyújt rá, valamint nem nyúl automatikusan a maradék pizza szeletért. De hova tűnik ez egy hét múlva? Jó eséllyel a lelkiismeret zezugos bugyrainak mélyére.

Túl sok mindenre kell egyszerre figyelni, az ember túl sok mindenhez akarja tartani magát, túl sok helyen akar egyszerre megfelelni. Hölgyeim és uraim, 2012-ben, miután már sokadszorra átmentünk ezen, rá kell, hogy jöjjünk: ez így, ebben a formában nem fog menni. Akkor mégis hogy?

Idén megtanulok .....-ul, -ül (behelyettesítendő)!

Ha már így konkretizáljuk a dolgot, mint nyelvtanulás: pontosan hogy is kell azt érteni, hogy "megtanulok X nyelven"? Mit jelent az, hogy megtanulok? Mikortól mondhatom azt, hogy megtanultam? Mérhető valami alapján? Van olyan pont, amikor fújhatok egyet és azt mondhatom: na, ez is megvan?

Amennyiben nincs, van egy rossz hírem: jó eséllyel nem is fog teljesülni a dolog. Ócska közhely, de nagyon igaz: ha nem tűzöd ki a **pontos** célt, akkor honnan tudhatnád, hogy mikor értél oda?

A célok megfelelő meghatározása már fél siker.

A hangsúly a **megfelelő** szón van. Ha azt mondom, hogy "idén megtanulok németül", az sajna nem elég pontos, a már ismerttetett okok miatt. De ha azt mondom, hogy "idén levezénylek legalább egy darab, legalább 10 perces beszélgetést egy osztrák leányzóval, kötetlen témában úgy, hogy közben nem érzem kényelmetlenül magam, hanem magabiztosan beszélek (magabiztos = nincsenek hosszú szünetek, kényelmetlen hallgatások), valamint ideális esetben megszerzem a telefonszámát is" – akkor az már kezd hasonlítani egy **konkrét** célhoz.

Megvan a cél – hogyan ne bukjam el?

[Ezen tanulmány szerint](#), a fogadalmat tevők 78 százaléka egy nagyon egyszerű ok miatt bukik el: mert a nehézségekre koncentrálnak. Ismét csak egy remek közhelybe futottunk bele, azonban ez teljes mértékben egybevág Scott Young ["How To Change A Habit" c. könyvével](#), miszerint, ha egy szokás megváltoztatásánál arra figyelünk, **hogyan ne szenvedjünk közben**, akkor jó eséllyel nem fogjuk tudni megváltoztatni. Azonban ha találunk valami olyat, ami **élvezetessé** teszi a dolgot, nagyban megnöveljük a sikerre való esélyünket.

Hogyan ne szenvedjek közben?

Mi az, ami végtelen elégedettséggel tölt el *mindenkit*? Hát persze: a **sikerélmény**. Akkor már csak ebből kell minél többet bezsebelnünk. Ha azt mondom, hogy június 30-ra leteszem a középfokú nyelvvizsgát, az jó ugyan, de elég távoli dolog. Addig még a vasfegyelműek motivációja sem tart ki, nemhogy az enyém. Éppen ezért a nagy célt (teszem azt nyelvvizsga) minél több kis *alcélra* kell lebontani, melyek teljesítése *gyerekjáték*. A sok kicsi sikerélmény pozitív visszacsatolást hoz létre bennünk, aminek hatására haladásunk irtózatossá módosul, mégpedig egy szimpla oknál fogva: mert nem hagyjuk abba a tanulást.

Három, kettő, egy... Tessék!

Kürt Lewin után szabadon: a **"Semmi sem fontosabb egy elmélet szempontjából, mint a jó gyakorlat"** elv mentén ímhol a pontos lépések sorozata, mely garantálja a sikert (garantálja = legalább 50%-al megnöveli az esélyét):

1. Vegyél elő egy tiszta, A4-es lapot, a kedvenc tollal.
2. Húzz egy lefelé mutató nyilat a bal oldalra:
3. A nyíl hegyéhez írd oda a végcélodat.
4. Határozd meg az alcélokat (ne feledd, minél több, annál jobb!) (Tipp: indulj ki a végcéltől és dolgozz visszafelé!)
5. Helyezd el őket fentről lefelé, egyre jobban közeledve a célodhoz.
6. Mindegyik cél mellé írd oda egy dátumot, amikor *el kell azt érned*.
7. Ahogy telik az idő és haladsz, mindig *pipáld ki* az adott, teljesített célt.
8. Minden egyes pipa után jutalmazd meg magad valamivel (csoki, sör, mozi, akármi)
9. Mikor elérted a végcél: örülj, valamint küldj sört a szerkesztőségbe a csodálatos tippéért!
10. Ugorj az 1. pontra!

A kis pipák kiosztogatása már önmagában is jó érzéssel tölti el az embert, hogy a tudása gyarapodik, már szinte mellékes. Pontosán ez a lényeg: hogy levenni a figyelmet a "kötelező tanulásról", a tudást inkább egy hasznos mellékterméknek kell tekinteni, semmint egy elérendő célnak. **A cél, hogy jól szórakozzunk és sikerélményünk legyen.**

Hogy ne csak a számat jártassam, bemutatom a saját célkitűzéseimet (a januári hónapra, kínai nyelvből):

2012. január - kínai terv

Eszerint január végén képesnek kell lennem a [New Practical Chinese Reader 1](#) könyvből, egy tetszőleges oldalt felütve, kiválasztanom egy tetszőleges mondatot, valamint azt felolvasni, úgy, hogy azt egy anyanyelvű megértse.

Ehhez értelemszerűen ismernem kell magukat a karaktereket és azok kiejtéseit (biztosra megyek, január 27-ig szeretnék 1500 karaktert *biztosan* tudni), találnom kell valakit, aki majd ellenőrzi (ez a könnyebb része, már meg is van), valamint nem árt, ha azt is tudom, hogy miről beszélnek (a nyelvtani betonzást maga a NPCR és a [Colloquial Chinese Mandarin](#) könyv adja).

Már maga az akció, hogy elszűttyögsz a terv papírra vetésével, hatalmas lendületet és motivációt ad ahhoz, hogy azt be is tartsd. Tedd ki egy jól látható helyre és **tartsd be**. És nem lesz, aki megállítson.

Te milyen tervet fogsz készíteni? Vagy készítettél már? Milyen egyéb trükkök vannak a tarsolyodban? Oszd meg velünk alul a kommentekben!

‘Öt év – öt nyelv’ – a harmadik év

2012. január 25.

Hölgyeim és uraim, örömkönnyeiktől nedves szemekkel van szerencsém beharangozni, hogy az ‘Öt év – öt nyelv’ projekt – tádámm – harmadik születésnapját ünnepli! Rendhagyó írásunkban kicsit visszatekintünk, hogy mi történt az előző évben, valamint természetesen arra is ránézünk, hogy mi várható a következőben. Már csak (még?) két év van vissza a kísérletből, utána pedig

megtépem ruhámat, hamut szórok a fejemre és elvonulok a pusztába meditálni. Esetleg sört inni.

Mi történt a 3. évben?

Angol

Egészen pontosan ma van egy éve, hogy ki kellett [volna kerülnie az ausztrál akcentusos kísérletem](#) bizonyítékának, ám ez nem történt meg. Még. Mentség nincs, csak annyi, hogy nincs elfelejtve. És esküszöm, hogy azóta nem foglalkoztam többet vele, úgyhogy még most is ugyanazon a szinten vagyok. ☐ ☐

Úgy érzem, hogy angolból már elértem azt a szintet, amit akartam (ha valaki nem anyanyelvű és nem ismer, jó eséllyel nem mondja meg, hogy nem vagyok anyanyelvű) – így ezt ki is pipáltam, aktívan nem foglalkozom vele (bár gyakorlatilag napi szinten használom).

Még Ausztráliában szereztem képesítést az okítására is, amit elkezdtem a gyakorlatban is kamatoztatni, szegény diákjaim legnagyobb sérelmére. A módszerbe sikerült rengeteg, út közben felszedett tapasztalatot belegyúrni, bár persze fejlődni mindig van hová – így a nebulók egyúttal kísérleti nyulak is. Szegények.

Német

Az évet jól indítottam, mindjárt egy [iszonyatos buktával](#), aminek következtében két hétig csak ujjal voltam képes pötyögni – bár ennek ellenére megvolt a [4. nyelv beharangozása](#), egészen pontosan február 10-én, ami természetesen a német volt. Noha néhányan furcsállták a választást, ám legalább ugyanennyien örültek is neki.

A némettel egy villámprojekt keretében ismerkedtem (noha az általános iskolában évekig erőszakolták rám, én kitartóan ellenálltam neki akkor) meg, mely egészen pontosan 3 hónapig tartott, a végét pedig egy [videóval](#) ünnepeltük meg. Kétségtelen, hogy a 3 hónap alatt sokkal-sokkal jobbat is el lehetett volna érni (most már tudom), de nagyon hasznos tapasztalat volt és sokat számított. Már tudom, hogy mit csinálnék máshogyan, ha most kellene újra megcsinálnom a három hónapot – és hogyan érnék el egy sokkal magabiztosabb és folyékonyabb szintet. Hogy hogyan? Gonosz módon ezt fenntartjuk a jövőbeli írások témájának, már csak annál is inkább, hiszen a három hónap után [gyakorlatilag semmit nem foglalkoztam a némettel](#), így az szépen elvonult pihenőre elmém egyik elrejtett zugába. Hogy azt hogyan lehet onnan előkapni és újra aktiválni – nos, ez is témája lesz a negyedik évnek.

Spanyol

A nyár hevében némileg belevetettem magam a passzív spanyol felelevenítésébe, [ami egészen jól sikerült](#), meglepően kevés befektetéssel. Annak ellenére, hogy a spanyolt távolról sem használom napi szinten (mint mondjuk az angolt), a két éve megszerzett passzív tudás még mindig masszívan ott van. Megéri tehát az [input módszerrel megalapozni a nyelvet](#) – ez már biztos.

A nyelvet főleg az [ANKI használatával](#) tartottam fenn, ami naponta kb. 5-10 percet vett igénybe. Azt hiszem, ennél jobb időbefektetést nehezen lehetne találni.

Noha a harmadik évben nem volt különösebb áttörés a nyelvet illetően, elégedett vagyok vele,

hogyan van egy stabil tudásom, amit használni is tudok – természetesen ezen még rengeteg csiszolni való van, ám az év közben felszedett tapasztalatokkal már nem lesz olyan nehéz a dolog.

Kínai

Bármilyen ellenállást is próbálok kifejezni, nem megy. Egyszerűen beszív ez a nyelv, eszméletlen a logikája, a felépítése, a kultúrája. Noha tavalyelőtt már végigmentem Heisig első könyvén és [benyaltam 1500 karaktert](#), azokat nem igazán tartottam életben (ugye, megint csak az ANKI-t kellett volna használni). Még ősszel előfizettem a www.iknow.jp-re, ami szintekre bontva tanítja meg a 2000 leggyakoribb szót – ami nem azonos a karakterrel. Előbb érdemes a karaktereket (sőt, még inkább az azokat felépítő kis elemeket) megtanulni, és majd utána jöhetnek az összetett, két, esetenként három karakterből álló szavak. Így iknow.jp pihen, és újra nekimentem a karakterek tanulásának, egy teljesen új rendszerrel, amiről nemsokára szeretnék írni – és annyit már most megígerhetek, nem csak a kínaihoz lesz használható.

A napokban befejeztem a [HSK 3. szintjén](#) kért írásjegyek tanulását, ami kereken egy hónapot vett igénybe.

Mivel az input szempontjából nagyon fontos az olvasás, így értelemszerűen előbb meg kell tanulnom az írásjegyeket – ám ehhez már egészen jó úton járok. Közben nagy erővel keresem a gyakorlópartnereket/tanárokat. ☐ ☐

Értékelődsdi

Noha a harmadik évről nem mondhatjuk, hogy az írás jegyében telt volna (összesen 10 írás), azért nincs ok a panaszra: sok mindent elértem, amit szerettem volna (és sok mindent nem, de sebaj), valamint rengeteg tapasztalattal lettem gazdagabb, amit majd az elkövetkezőkben szeretnék csepegtetni itt a blogon, remélhetőleg mindenki örömére.

Természetesen az Öt év – öt nyelv hajója tovább szeli a vizeket, a maradék két évre bátran tekintünk előre. Mielőtt bárki megkérdezné: nem, még nincs ötödik nyelv. ☐ ☐Egyelőre maradjunk a jelenlegiek kigyúrásánál – a 4. év főleg erről fog szólni, de hogy mennyiben is, arról bővebben egy picit később.

Egy kis statisztika

Az elmúlt egy évben a blogon összesen **66689 látogatás** volt, amely alkalommal **33489 ember** összesen 162145 (átlagosan tehát 2,43) oldalt nézett meg. Hadd emeljem ki még egyszer: 33489 ember, amiből 17113 ember visszatérő olvasó! **Ez 2790 havi olvasót jelent**, azonban az utolsó **30 napban már több mint 5000 ember volt kíváncsi az itt leírtakra**. Komolyan, nem találok szavakat.

Végezetül pedig szeretnék néhány szentimentális gondolatot idevetni a digitális papírra: t. olvasó, köszönöm a figyelmet, a támogatást, és főleg azt, hogy egyszerűen csak itt voltál és figyelleddel megtisztelted a blogot és a projektet.

Az elmúlt három évben olyan csodálatos emberekkel ismerkedtem meg a blog kapcsán, hogy kívánni sem tudnék jobbat – akit pedig nem ismerek személyesen, azoknak is nagy köszönet jár a szurkolásért, az ötletekért, tippekért, bátorításért, meg persze az ige terjesztéséért (amiért külön piros pont jár!). Nem is szeretném tovább ragozni a dolgot, csak annyit leírni még, hogy

nélküled/nélkületek most nem tartanánk/tartanék itt. Köszönöm!

Technikai sarok: Google keresések nyelvtanulóknak

2012. január 30.

Van szerencsénk beharangozni az Öt év – öt nyelv legújabb rovatát, ami nem más, mint a Technikai sarok. Mérnökemberként nagyon sok olyan technológiai dolgot alapnak vettem, ami más számára nem biztos, hogy teljesen egyértelmű (legalábbis levelek garmadája utal erre), így időről időre ezeket fogjuk szétboncolni, olyan felkiáltással, hogy ha már a 21. században vagyunk, akkor legalább használjuk ki. A technológiától lehet idegenkedni, meg nem szeretni, meg fúj, ám ezt a blogot is valószínűleg azok olvassák, akik inkább **lerövidíteni** akarják a tanulásra szánt időt, nem pedig keservesebbé tenni. Ennyi bevezető után lássuk, hogy Google barátunk hogyan lehet – nagy – segítségünkre a tanulásban. Erre parancsoljanak, hölgyeim és uraim!

Google. Az valami keresőizé, nem?

Biztos vagyok benne, hogy a Google-ről már mindenki hallott, igazából nehéz kikerülni – ez egy olyan kereső, ami az internetre fellapátolt cuccok között segít eligazodni. Van nemzetközi és honosított oldala is (www.google.com és www.google.hu). Nem szeretnék túlságosan szájbarágós lenni, úgyhogy ugorjunk is.

Hogyan tud a Google segíteni a nyelvtanulásban?

Leginkább úgy lehet tekinteni rá, mint egy bölcs, öreg tanárra – aki mindenre tudja a választ, csak jól kell kérdezni tőle. Erre valók a keresések. Van egy olyan mondás, miszerint ami nincs fenn az interneten, az nem is létezik. Erős a gyanúm, hogy ez így is van – tehát csak ügyesnek kell lenni, és mindent meg lehet találni. Ha például beírom, hogy “német nyelvtan”, akkor (ha minden igaz), az [Öt év – öt nyelv vonatkozó cikke](#) a negyedik helyen jön ki.

[Hogyan álljunk neki a német nyelv tanulásának? | Öt év - öt nyelv ...](#)

[otevotnyelv.com/hogyan-alljunk-neki-a-ne... - Cached - Translate this page](#)

Block all otevotnyelv.com results

2011. márc. 1. – Az Öt év - öt nyelv projektje a németet veszi górcső alá, az írásban pedig kiderül, hogy hogyan érdemes nekiállni németet tanulni.

You shared this

A német cikk a 4. helyen a Google-ben

A Google az évek során rengeteget fejlődött, egyre kényelmesebb lett a használata. Ha hirtelen nem tudjuk, hogy milyen szótárhoz kapjuk egy szó meghatározásánál, ahol nem veszünk el a

ránk szakadó variációkban, ragozásokban és szinonimákban, akkor elég csak annyit beírni, hogy:

definition: keresett szó

Így:

Google "definition: " használata

Igaz, hogy ez egynyelvű (tehát magyarra nem fogja lefordítani nekünk a két szép szemünkért), ám valaki éppen az egynyelvű szótárakat preferálja. Azonnal láthatjuk a szó leggyakrabban használt jelentését, annak szófaját és persze szinonimáit, a hab a tortán pedig, hogy a kis hangszóróra nyomva azonnal ki is ejti nekünk a szót. Ha a *további infóra (More info)* kattintasz, akkor még példamondatokat is kapsz hozzá, így kontextusban láthatod a dolgokat. Az egész azért nagyon jó, mert **villámgyorsan** használható, az ember nem veszik el az adatrengetegben.

Szótanulás a Google segítségével

Az ugye tiszta, hogy elménk elég erősen vizuális, így az összes dolgot így tárolja – ebből következik, hogy ha már eleve így adjuk be neki a dolgot, akkor könnyebben megemésztí magának a szentem. Mit jelent ez a gyakorlatban? Ha egy megtanulandó szóhoz tudok kötni egy **adott képet**, akkor az szépen beágyazódik az elmémbe, ahonnan sokkal könnyebb lesz előrángatni, amikor szükség lesz rá. Példa következik:

Mondjuk a "door" (ajtó) szót akarom megtanulni angolul. Bepötyögöm szépen a keresőbe, hogy "ajtó", majd a képernyő tetején a Képek (Images) pontra kattintok – és lám, máris mennyi kontextust kaptunk a dologhoz. Keresek egy olyat, ami alapján valahogy hozzá tudom kötni az ajtó fogalmát az angol jelentéshez. Ez esetben mondjuk annyi, hogy legyen az ajtón valami, ami a D betűre emlékeztet, mert ha felidézem azt a képet, akkor arról a D betűről már be fog ugrani annak angol megfelelője (door).

Az ajtó feletti üveg “D” betűt formáz

Ezt hívják idegenül “triggerelésnek” (kioldásnak), amikor már egy kis részletből beugrik a többi, hiszen memóriánk mélyén valahol ott szunnyad az egész szó.

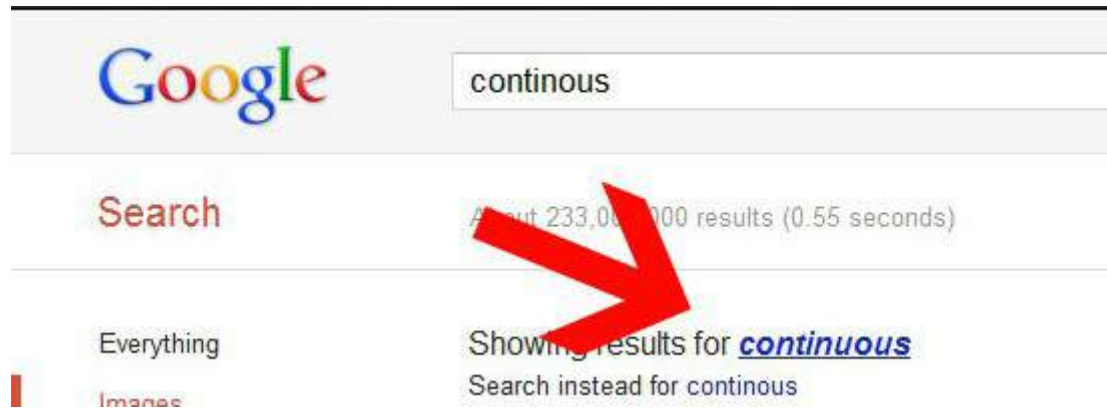
Ez a módszer persze főleg főneveknél hatékony, fogalmaknál már egy kicsit trükkösebb, de azért meg lehet oldani. Használd a fantáziád, és nem lesz gondod! ☐ ☐

A helyes forma meghatározása

Az már mindenkivel előfordult, hogy tudott egy szót/kifejezést az adott nyelven, de nem jutott eszébe a pontos/helyes forma. Ilyenkor elég előkapnunk a keresőt és bevésni neki, ő pedig ki fogja találni **helyettünk**, hogy mire gondoltunk.

Példa:

Vegyük azt az angol szót, hogy “continuous” (folyamatos). A magánhangzók garmadája némileg megnehezíti az egyszerű nyelvtanuló betűzését, és fogalma sincs, hogy hogyan kell leírni, fejből nem emlékszik, viszont rosszat nem szeretne írni a levélben, mert akkor megvetés tárgya lesz (persze, hogy nem). Tehát mondjuk sacra beírja azt, hogy “continous”. Ekkor ez fog kijönni:

Az automatikusan helyesbített forma

Tádámm, a nyíllal jelölt részen máris láthatjuk a helyes formát.

Döntés két szó között – melyik a helyes?

Mi van akkor, ha két verzió közül nem tudjuk eldönteni, hogy melyik a helyes? Vegyünk például spanyolban a “labda” szót (pelota). Nem tudom eldönteni, hogy mi a névelője: “el” vagy “la” (képzetes a dolog, spanyolban elég jól és logikusan le vannak erre fektetve a szabályok). Bevésem a keresőbe, hogy “el pelota”, majd utána azt, hogy “la pelota” – majd egyszerűen összehasonlítom, hogy melyik verzióból van több a neten – jó eséllyel az lesz a helyes. Nem teljesen megbízható a módszer (hiszen a pl. a rádióknak “el” és “la” alakja is van, attól függően, hogy a rádióra, mint intézményre, vagy mint tárgyra tekintünk), ám gyors, és az esetek többségében nagy segítségére lehet a kezdő nyelvtanulónak.

A Google keresési eredmények száma

Ez a módszer azért lehet csalóka, mert a neten ugye bárki irkálhat: az is, aki lehet, hogy még annyira sem tud az adott nyelven, mint mi. Éppen ezért hasznos az [NGram](#), ami szintén egy Google szerkezet, és lényegében ugyanazt csinálja, mint a fenti módszer, ám digitalizált könyvekben keres, valamint rajzol mellé szép ábrát is nekünk. Ha két szót/szófordulatot akarunk összehasonlítani, akkor az így fog kinézni:

A “there is” és “there are” gyakoriságának összehasonlítása

Az angolban ugye a “van” fogalmát többféleképpen is ki lehet fejezni, van ugye a “there is” és a “there are”, utóbbit a többes számoknál használjuk. A grafikonból látható, hogy a “there is”-t nagyságrendekkel többet használják: ez pedig részben abból az egyszerű tényből (is) fakad, hogy még az anyanyelvűek sem beszélnek helyesen a saját nyelvüket, és sokszor lustaságból, vagy tudatlanságból “there is”-t mondanak akkor is, mikor többes számot kellene használni. Hát, ilyen ez az élő nyelv.

Ha viszont maximalisták vagyunk, akkor ezzel a módszerrel viszonylag gyorsan és biztosan

dönthetünk a két forma között – értelemszerűen csak akkor működik, mikor mind a kettővel tisztában vagyunk, helyettünk nem tudja kitalálni még a Google sem (szerencsére).

Példa:

Nekünk, magyaroknak az angol többes számaival az átlagosnál többször gyúlik meg a bajunk, egyszerűen a magyar nyelv sajátossága (vagy inkább az angol?) miatt. Melyik is a helyes? (A kifejezéseket érdemes kettős macskaköröm (“...”) közé tenni, mert így a pontos szóösszetételre keresünk rá. A zárójelben lévő számok a keresési eredményt mutatják.)

1. “Everybody has to” (28200000) / “Everybody have to” (7900000) (az első a helyes)
2. “I need informations about” (199000) / “I need information about” (3270000) (a második a helyes).

Stilisztika – használd a természetes formát!

Még van egy nagyon hasznos felhasználási módja a rendszernek: ha nem vagyunk biztosak benne, hogy egy szó illik-e az adott környezetbe, akkor azt is ki tudjuk deríteni, hogy valóban helyes-e a megérzésünk. Melyik hangzik természetesebben?

1. “A tall mountain” (339000) / “A hight mountain” (8850000)
2. “A little interesting” (3340000) / “Quite interesting” (11700000)
3. “Strong smoker” (14700) / “Serious smoker” (52900) / “Heavy smoker” (1110000)

Természetesen itt is a számok döntenek.

Első adásunkba ennyi fért bele, remélhetőleg hasznos volt az itt összehozott iromány. Technikára fel!

Emlékezz a megtanultakra – a nagy ANKI leírás (és videó)

2012. február 27.

Ha egyetlen dolgot kellene választani, hogy mi volt a legnagyobb hatással a nyelvtudásomra, akkor az egyértelműen az Anki lenne.

Hogy mi az az Anki?

Egy programocská, ami biztosítja, hogy amit egyszer már megtanultam (legyen az egy szó, kifejezés, dátum, akármilyen), azt soha többé ne felejtsem el. Nézzük meg közelebbről, hogy pontosan mit is tud, miért érdemes használni nyelvtanulásnál és hogyan is néz ki.

A régi módszer: szótanuló kártyák

Biztosan mindenki ismeri a könyvesboltokban kapható, előre elkészített szótanulókártyákat: az egyik oldalán rajta van a szó az adott nyelven (mondjuk angol), a másikon pedig gyönyörűséges anyanyelvünkön.

Így, mikor buszon, metróon, villamoson utazunk, a fürdőkádban pancsolunk, netán a fogorvosnál várakozunk az ítéletre, könnyen előkaphatjuk őket és egy átnézhetjük a csomagot, gyarapítva ezzel [szókincsünket](#) a célnyelven. Természetesen létezik ennek a csináld magad verziója is: kartonlapokra az ember fia (és persze lánya) maga írálja rá a szavakat, amiket emlékezetébe szeretne vésni.

Pontosan mit is jelent az, hogy az emlékezetünkbe vésni?

Tudományosan szólva (nyugalom, ez az egyetlen okoskodó rész tényfeltáró cikkünkben) azt, hogy rövid távú memóriánkból átpakoljuk a hosszú távú memóriába. Így lehetséges, hogy hosszú külföldön tartózkodás után is keblünkre öleljük szeretteinket hazatérésünk után, hiszen még mindig emlékszünk arcukra, megismerjük őket.

Na, de miért?

Mert lényegében naponta találkozunk velük, “nem esik ki az arcuk a memóriánkból”. Volt már olyan veled, hogy egy általános iskolai volt osztálytárssal évekkal később találkoztál, tudtad, hogy évekig jártatok egy osztályba, könnyedén felismerted az arcát és mégsem jutott eszedbe a neve?

Na, ugye.

Memóriánk kép alapú, tehát az arcára inkább emlékszünk, a nevére azonban nehezebben.

Az analógiát **átvetítve a nyelvtanulásra**, könnyen beláthatjuk, hogy miért jók a szótanuló kártyák: mert bármikor átnézhetjük őket, így “a memóriánkban tartva” az új szavakat.

Igen ám, csak létezik egy olyan fogalom, hogy [SRS \(Spaced Repetition System\)](#) : ez lényegében azt jelenti, hogy mikor elménk egy új fogalommal (legyen az kép, szó, szám, bármi) találkozik, akkor az bizonyos ideig a rövid távú memóriánkban fészkel, azonban egy idő után az **“kiesik”** onnan, és fújhatjuk.

Ugye mindenki ismeri azt a kényelmetlen szituációt, mikor egy közös barát bemutat egy idegen embernek, kezét ráztok, mindketten elmondjátok a saját neveteket, aztán pár perc múlva, mikor meg akarod szólítani az illetőt, hogy ugyan, legyen már kedves odaadni azt a behűtött sört az asztalról, nos, nem jut eszedbe a neve, és valami lehetetlen személyes névmás használatával kell áthidalni a meglehetősen kényelmetlen szituációt?

Tipp: a bemutatkozás utáni 15 másodpercen belül használd valamilyen formában az illető nevét, majd a bemutatkozás utáni 2 percen belül is – így már áthelyezted hosszú távú memóriádba a nevét és megkímélte magad a fent vázolt kényelmetlen helyzetektől.

Tehát, amint az iménti példából is látszik, az állandó ismétlés előbb utóbb meghozza az eredményét, az új fogalom pedig átkerül **hosszú távú memóriánkba** és jó esetben ott is marad. Szemfüleesebbek észrevehették, hogy két szám is szerepelt a példában: 15 másodperc, majd pedig 2 perc.

Ez azért van, mert minden egyes ismétlésnél egy picit tovább emlékszünk az új fogalomra – az időintervallum exponenciálisan növekszik.

Még szemfülesebbek felcsillanhat a szemük: akkor ez azt jelenti, hogy ha a szótanuló kártyákat mindig azelőtt nézném meg, mielőtt “kiesnének” a memóriámból, akkor tovább emlékeznék a megtanultakra?

Igen, azt.

A hiba a történetben ugye ott van, hogy mikor is jön el ez az idő, mikor át kellene ismételnünk az adott szót?

Ki tudja ezt?

És ki tudja számon tartani **minden egyes új szónál**? Bárcsak lenne rá valami módszer, ami “figyeli” helyettünk az egészet, hogy nekünk minél kevesebb időt kelljen a tanulással/ismétléssel foglalkozni, helyette pedig bőszén űzhessük kedvenc hobbinkat. Jobb hely lenne ez a világ. Nos, kérem, a világbékét ebben az esetben az ANKI fogja elhozni.

Ugyanis ő fog gondoskodni a fent leírtakról.

Az új módszer: ANKI, a legyőzhetetlen memóriabajnok

Amint azt már háromrészes “[Hogyan ne felejtsd el a megtanultakat](#)” sorozatunkban kitérgyaltuk, rengeteg program létezik a megtanultak memóriánkban tartására, azonban kétség kívül az [ANKI a király](#).

Nem kell mást tenni, mint naponta 10-20 percet használni – a többit rá lehet bízni. Az ANKI egyébként “tanulás általi emlékezést” jelent japánul.

Hogy miért is a legjobb, az elég technikai (matematikai algoritmusokkal talán nem untatnánk a nagyérdeműt) és az átlag nyelvtanulót rettentő módon hidegen hagyó dolog, úgyhogy higgyük el, hogy így van, és inkább koncentráljunk a használatra.

Három nagy előnye van még: teljesen **ingyenes**, a számítógéptől kezdve a mobiltelefonon keresztül a kenyérpíritóig **mindenre létezik átírata**, valamint **hatalmas közösség áll mögötte**.

Amint azt már a bevezetőben olvasható volt, jelen cikkünkben inkább a “hogyan”-ra szeretnénk koncentrálni, most, hogy már tudjuk a “miért”-et.

Az ANKI használata I. rész – Beállítások

Tekintve, hogy a program használata nem mindig egyértelmű, bátorkodtam a program trükkösebb részeit felvenni, hogy milyen beállításokkal érdemes nekiindulni a tanuláshoz, egészen az elejétől.

Magát a programot a <http://www.ankisrs.net> oldalról lehet letölteni (valószínűleg a Windows verzió lesz a legmegfelelőbb a legtöbb embernek), egy gyors telepítés és már neki is eshetünk a dolognak.

A beállításoknál érdemes átállítani a nyelvet magyarra, azonban nem kell meglepődni, ha még így is találkozunk angol részekkel – még nem teljes a fordítás (arra viszont figyelj, hogy ha

kiválasztottál egy nyelvet, később azt nem tudod már megváltoztatni!)

Szintén megéri rögtön a kezdésnél regisztrálni egy online fiókot, így kártyáinkat bárhol a világon elérjük majd, ahol van egy számítógép, rajta egy böngészővel és internetkapcsolattal.

□ □

<https://www.youtube.com/watch?v=SZ3OXzzHhQQ>

Az ANKI használata II. rész

Rövid áttekintés, hogy pontosan hogyan is működik a program, majd pedig megnézzük, hogy honnan szerezhetünk már kész, előre "legyártott" kártyacsomagokat, gyakorlatilag a világ összes nyelvére.

Van itt minden: német csomag, spanyol, angol, japán, kínai, minden. Itt szeretném megjegyezni, hogy noha az ANKI-t elsősorban nyelvtanulásra fejlesztették ki, távolról sem ez az egyetlen funkciója: bármilyen más tárgy tanulására is használhatjuk (ideális például történelmi évszámok megjegyzésére, de akár fizikai fogalmakat is tanulhatunk vele.)

Komolyabb nyelvtanulási célokkal rendelkezők azonban a saját paklik gyártását fogják preferálni (magam is így vagyok vele), az ő kedvükért ezt is áttekintjük a videóban.

□ □

<https://www.youtube.com/watch?v=jJXaZCGtlm0>

Az ANKI használata III. rész – Trükkök

A harmadik részben látható, hogy hogyan kell használni helyesen a programot, valamint számos apró trükkéről is szó esik (tanulási intervallumok, online szinkronizálás, [miért ne tanulj szavakat](#), sokkal inkább kifejezéseket vagy mondatokat, stb.)

□ □

<https://youtu.be/WREwJtQ5270>

Remélhetőleg a felvett videók hasznosak voltak, az elméleti bevezető pedig nem volt túl unalmas, azonban úgy vélem, hogy egy kis megértés sosem árt, mielőtt valamit vakul nekiállna az ember használni. Ha bővebben érdekel a téma és szeretnél mindenre emlékezni, amit egyszer már megtanultál, [akkor ez érdekelhet.](#)

Mexikóból Guatemalába két keréken – interjú a nem hagyományos nyelvtanulásról Füstös Attilával

2012. március 6.

Mindig is nagyra tartottam az olyan embereket, akik képesek arra, hogy gondolnak egy nagyot és megcselekszik a mások számára talán örütségnek látszó, ám szívüknek oly' kedves dolgokat – az Öt év – öt nyelv háztájijának személyes jó barátja, [Füstös Attila \(alias Füsti\)](#) tavaly letekert Mexikóból Guatemalába, útjának célja pedig spanyoljának minél természetesebb csiszolása volt, ezen átlagosnak nem nevezhető módszerrel. Lássuk az eredményeket!

Mondj pár szót magadról, illetve a saját kis nyelvtanulási projektedről!

Az utolsó 15 hónapomat azzal töltöttem (2010. októbertől 2012. decemberig), hogy megvalósítom az ötletemet és megtanulok spanyolul. Ennek érdekében otthagytam az előző munkahelyem, fogtam a spórolt pénzem és kitaláltam, hogy én akkor most tényleg megtanulok spanyolul. A terv az volt, hogy pár hónapos alapozó nyelvtanulás után elhúzó Latin-Amerikába, és körülbelül 1 éves, anyanyelvi környezetben történő utazgatás és nyelvtanulás után újabb egy évig ott is maradok úgy, hogy szakmámban munkát vállalok. A terv egy kicsit átalakult – de hát ilyenek a tervek. □ □

Miért pont Dél-Amerikát választottad a kísérlet helyszínéül?

Úgy két évvel ezelőtt mesélte egy barátom, hogy amikor Közép-Amerikában utazgatott, Guatemalában talált egy-két helyet, ahol olcsón lehet spanyolul tanulni (100USD / hét – szállás, kaja, spanyoltanár napi 5-6 órára). Letétben van egy diplomám, amit csak akkor kapok meg, ha bemutatok két nyelvvizsga-bizonyítványt. A helyzet az, hogy ekkor csak angolul tudtam. Nulla nyelvérzékkel meg kellett tanulnom még egy nyelvet, és akkor a fenti történeten felbuzdulva elhatároztam, hogy spanyolul tanulok és Latin-Amerikába megyek utazgatni – ez így mégiscsak jobban hangzik a száraz nyelvtanulásnál.

Hazaköltöztem a szüleimhez, és a négy fal között keményen tanultam körülbelül 4 hónapig, napi 12 órában, heti kétszer tanárral is. Mikor úgy éreztem, hogy szükségem van az anyanyelvi környezetre, vettem egy repjegyet Mexikóba – teljesen véletlenül április 1-jére.

Két-három héttel az indulás előtt ráébredtem, hogy unom a négy fal látványát és nyelvtanulási szempontból sem lenne előnytelen, ha... Jött egy ötlet a márciusi tavasszal, hogy Mexikóvárosból Guatemalába ne busszal menjek, hanem kalandosabb módon vágjak neki az útnak. Ezért aztán becsomagoltam a bringámat és vittem magammal. Majd három hónap alatt, nyugisan bő 2500km-et megtéve letekertem [Mexikón keresztül Mexikóvárosból Guatemalába](#). Guatemala Xela nevű városában béreltem egy szobát és megint a négy fal közt éltem hónapokig, spanyolul tanulva.

Kérlek nyugtass meg mindenkit, hogy utazni nem olyan drága, mint ahogy sokan gondolják!

Igazából, vagy a barátom kamuzott, vagy erős volt az infláció. ☐ ☒ A legolcsóbb spanyol tanulási lehetőség ellátással együtt 140-150 dollárba kerül hetente. Mivel én otthagytam a munkahelyem, ezért időm volt, mint tenger. Pénzem viszont nulla – a legolcsóbb lehetőséget kerestem. Úgy, hogy magamnak szerveztem mindent és csak annyi órát vettem, amire szükségem volt, a megélhetés költségeit le tudtam húzni heti 50-60 dollár körüli összegre – szállás, kaja, spanyol tanár (3×2 óra hetente) és így hetente egyszer belefért egy sörözés is vagy kirándulás a helyben kialakult csapattal. Persze ehhez azért még hozzáadódik a repülőjegy, a biztosítás és a „hopp erre nem számítottam” költségek... így utánaszámolva, alsó hangon is legalább havi 100 ezer forintra van szükség a megélhetéshez. Megnyugtadni nem tudok senkit, azért ez a 15 hónap összességében elég drága volt. De nagyon megérte – még úgy is, hogy még nem tudom, meg van-e a nyelvvizsgám.

Mik a legfontosabb nyelvtanulási tapasztalatok, amiket felszedtél az úton?

Tipikusan az a harcos vagyok, akit minden nyelvtanár elátkozott. A nyelvtanulási készségem és képességem nagyon alacsony volt. Mindig sokkal tovább tartott (és tart) megérteni valamit nyelvtanulási témában, mint az átlagnak. A kihívás, hogy legyen még egy nyelvvizsgám, szinte elérhetetlennek tűnt pár éve. Nem tartom magam olyan típusnak, aki az elérhetetlen kihívásoktól elmenekül. Inkább keresem a lehetőséget, hogyan lehetne megugrani... Jelen esetben azzal, hogy kiléptem és azt határoztam el, hogy spanyol nyelvterületen fogok dolgozni.

A motiváltság a nyelvtanulásnál nagyon fontos, ez az első és legfontosabb tapasztalat. Más, amikor mesélik, vagy olvasod valahol, de megérteni: ez fontos felfedezés volt. A másik a blogon is sokszor emlegetett mondat: **úgy kell tanulni, hogy az ember élvezze**. Mindig ezt kell keresni. Ez persze mindenkinél más és időben sem állandó!

Milyen szinten van most a spanyolod?

Mikor megérkeztem Mexikóvárosba és a helyi emberekkel spanyolul próbáltam beszélgetni, sokan átváltottak angolra, már azok, akik beszéltek valamilyen szinten. Mikor a tanulós hónapok után újra visszamentem Mexikóvárosba, azt vettem észre, hogy még a kényesebb témák esetében is ragaszkodtak inkább a spanyolhoz, talán mert kényelmesebbnek érezték. Ez tetszett. De voltam spanyol nyelvű állásinterjún, ahol ajánlatot is kaptam és persze emellett nagyon sokféle problémát oldottam meg spanyolul. Érzésem szerint tudnék tanulni vagy dolgozni spanyolul.

Őszintén szólva, a nyelvvizsga szerintem nem tükrözi igazán a valós nyelvtudást. Fontos a nyelvvizsgarendszer, mint intézmény, de nem biztos, hogy megtanít arra, ami a magabiztos megszólaláshoz kell. Illetve fordítva is igaz, a magabiztos beszéd nem feltétlenül eredményez sikeres nyelvvizsgát. Most csináltam végig egy másfél hónapos, szuperintenzív, nyelvvizsgára való felkészülést. Úgy érzem, hogy ez a szisztematikus felkészülés viszont sokat segített a nyelvismeret elmélyítésében, javításában. Jó lenne az elkövetkező 5 évben újra spanyol nyelvterületen élni, hogy be is vésődjön rendesen. Középfokú nyelvvizsgán most voltam januárban. Még nem tudom az eredményt.

Mi az a helyzet, amit úgy érzed, hogy nem tudnál megoldani spanyolul?

Bármi, amihez nagyon mély nyelvismeret kell. Szépirodalommal például még angolul is problémám van, pedig majdnem három évig éltem Angliában és napi szinten használom az angolt. Ha valahol számít az, hogy 100 százalékig helyes legyen, amit mondok vagy leírok, azt mindig ellenőriztetem.

Kedvenc spanyol szó?

Bonita, increíble, igualdad – főleg a hangzás miatt, és az angol megfelelőjükkal párban valahogy furcsák. Ezek a szavak nekem visszatérő vendégek voltak. Egyébként baromira szeretem a különböző akcentusokat a spanyolban. Különösen a spanyolföldi az, ami megdobogtatja a szívem. Valahogy úgy érzem, a madridi és a baszk területek nyelvjárása inkább pikáns, míg a latin-amerikai, bár nagyon jó tanuláshoz, nagyon közel van az angolhoz – olyan fűszertelen nekem.

Latin csajok? ☐ ☐

Csajozni mentem, de hazudnék, ha azt mondanám, hogy megtaláltam a számításom – bár volt barátnőm a Mexikóban. Nem szeretem a sztereotípiákat, de rá kellett jönnöm, hogy nehezen találok Közép-Amerikában olyan lányt, akitől eldobom az agyam. Másra számítottam ezen a téren, de azért nincs miért panaszkodni. ☐ ☐

Legviccesebb esemény az úton?

Álljon itt egy nyelvi történet. Bringázás közben volt egy tábla a hátamon egy Móricka-rajzzal (én mosolygok egy platós teherautó hátulján a bringámmal), egy cél megjelöléssel (a következő

város neve) és a felirattal: „Necesito un aventón, por favor”. Ez a mexikói nyelvjárásban annyit jelent, hogy „vegyél már fel, lécci”. Sokan fel is vettek és együtt utaztunk tíz percet, fél órát, épp amennyit... és ez mindig nagyon jó élmény volt. Mikor azonban Guatemalába érkeztem, jelezték, hogy ez a tábla itt elég veszélyes lesz, mert errefelé az utak keskenyek, nagyon kanyargósak, a helyi buszvezetők pedig viccesek (konkrétan örültek). Mint kiderült, az aventón spanyol szó Guatemalában lelökést jelent. Konkrétan arra szőlítottam fel a mögöttem közlekedő autósokat, kamionosokat és örült buszvezetöket, hogy ugyan, lökjenek már bele az árokba...

Legneccesebb esemény az úton?

Amikor átléptem a Guatemala – Mexikó határt, elfelejtettem pecsétet kérni az 5 km-rel lejjebb (nagyon lejjebb) lévő határon, amire a guatemalai oldalon figyelmeztettek. Nem sok kedvem volt újra feltekerni az utolsó emelkedőn. Az arckifejezésemből ezt a határőrök is megsejthették, mert megengedték, hogy ott hagyjam az irodájukban a bringámat, míg egyszerűen taxival visszamegyek a pecsétért. Otthagytam a bringám, teljes felszereléssel, lappal, mindennel az egyik legkisebb közép-amerikai határátelőkötőhelyen, lezáratlanul a hivatali helyiségben. Tíz métert se tettünk meg taxival, mikor újból átgondolva a dolgot, nagyon elkezdtem izgulni – fél óra full para. Visszatérve minden ott állt érintetlenül.

Szóval semmi megrázó vagy negatív élményem nem volt, tényleg. Olyan előfordult, hogy ismerősöktől loptak el telefont, vagy kisebb betegségek, de semmi komoly. Nagyon rendes emberek, hihetetlen, hogy nyitott hozzáállással az emberek mennyire rendesek – állítom mindenhol.

Legjobb élmény az úton?

Nincs olyan, hogy legjobb. Eszméletlen jó volt egy az egyben és részleteiben. Lehetetlen kiemelni bármit... Talán az emberek szeretete, úgy összességében. Ezt megtapasztalni nagyon nagy élmény volt.

Hová utazol legközelebb? Ott is megtanulod a nyelvet?

Említettem, hogy állást kerestem valahol a kontinensen, spanyol nyelvterületen. Nagyon nehéz a latin álláspiacra betörni, Ázsiából és Ausztráliából viszont több megkeresést is kaptam. Még Mexikóban voltam, mikor aláírtam az egyik ilyen szerződést, úgyhogy most már Koreában vagyok. Szülőbamban most kezdtem el dolgozni (az interjú, annak papírra vetése és a megjelenése között eltelt pár hét...).

Bár a munka nyelve itt az angol, a koreait egyszerűen muszáj lesz megtanulni. Mondjuk, ezzel a céllal is jöttem ki. Az első 4-6 hónapot biztosan keményen fogom tolni. Ha megvannak az alapok, akkor utána az anyanyelvi környezet már megteszi a hatását. De az alapok kellene. Nem mellesleg a koreai csajok így első pár nap után nagyon bejönnek... úgyhogy van is értelme.

Szerinted rá lehet kattanni a nyelvtanulásra?

Kicsit olyan érzésem van most, hogy bárhová is keveredjek a világon, az első hónapokban érdemes sok energiát befektetni, hogy tudjak beszélni a helyi emberekkel. Ez az, ami **komolyan képes lebontani a falakat**. Látom azokat a külföldieket körülöttem, akik tudnak koreaiul és én is szeretném azt érezni, amit ők.

A spanyol tapasztalatból és főleg a nyelvvizsgára való felkészülésből eredően van pár ötletem arra, hogyan csiszoljam tovább az angolomat. Ha lesz időm, jó lenne ebbe is energiát fektetni. A spanyolnál megelégszem a szinten tartással, ha szükség lesz rá valamikor a jövőben, akkor úgyis rá kell feküdni megint. Nem tudom, ez függésnek számít-e, de az biztos, hogy másképp állok a kérdéshez, mint mondjuk két évvel ezelőtt. Akkor biztos nem gondoltam volna, hogy ma folyékonyan beszélek spanyolul... és ez baromi jó érzés ám.

Ha hazajössz majd Koreából, hogyan fogod a tapasztalataidat kamatoztatni? Itt nem

konkrétan a koreai nyelvre gondolok, hanem arra, amit az évek alatt megtanultál.

Ez maradjon titok. ☐ Főleg azért, mert fogggalmam se nincsen. De nem sok az esélye, hogy épp két év múlva hazaköltözöm. Vannak irányok, tervek nagy vonalakban, de élvezem, mikor az élet fogja a radírt meg a ceruzát és új vonalakat rajzol a papírra. Biztosan szeretnék otthon élni legalább 5 évet, valamikor az elkövetkező 15 évben.

Sör vagy bor?

Pálinka, amit sajnos Latin Amerikában nem volt lehetőségem megismertetni az ismerőseimmel. A szigorú koreai szabályok miatt most is csak három üveggel tudtam ide kihozni. Ez meg elég gyorsan elmegy ajándékba, aztán félek, hogy nem marad a bulikra, amikor meg lehetne mutatni, hogy milyen az igazi magyar nedű.

4 módszer a megszerzett nyelvtudás fenntartására

2012. április 12.

Hogyan lehetséges egy (vagy akár több) nyelvet karban tartani úgy, hogy az ne tiszavirágként múltjon el abban a pillanatban, ahogy abbahagytad a tanulását? A kérdés teljesen jogos és mivel többen felvetették már, itt az ideje egy kicsit jobban a dolgok mélyére nézni.

Hallgatni arany!

Az ugye teljesen tiszta sor, hogy a [passzív nyelvbevitel](#) is rettentő mértékben képes támogatni a haladásunkat az adott nyelven. Passzív alatt azt értjük, hogy nem feszülünk meg benne, marha kényelmesen vesszük a dolgokat: egyszerűen csak hallgatni kell valamit az adott nyelven, hagyni, hogy hadd menjen a háttérben, miközben mi teljesen mással foglalkozunk.

Lehet az egy internetes rádió, egy film vagy bármilyen más filmsorozat, sőt, még zene is. Szavakat/kifejezéseket, néha egész mondatokat is elkapunk így, amelyeket elménk azonnal eltesz a megfelelő skatulyába, így legközelebb már könnyedén felismeri. Hangsúlyozzuk: **nem kell aktívan figyelni a szövegre**. Nem kell megfeszülni azon, hogy megértsük a szöveget. Nem kell semmit csinálni. Csak hallgatni és **hagyni, hogy a tudatalattink végezze a dolgát**.

Persze ennek legfőképpen akkor van értelme, amikor éppen minden mást csinálsz, csak nem tanulsz: ilyen elfoglaltság lehet a takarítás/mosogatás, az edzés, a chatelés, facebookozás, neten való bolyongás, vagy az utazás... A legszebb és egyben legpraktikusabb pontja a módszernek, hogy nem kell a nyelvtanulásnak aktív figyelmet szentelni: csak hagyd, hogy keresztülfolyjon rajtad a nyelv! A passzív hallgatással a szövegértésed az egekbe fog szökni, elméd pedig a háttérben folyamatosan dekódolja a dolgokat, "frissen tartva" így a már meglévő tudást.

Számomra akkor lett világos, hogy ez a módszer mennyire csodálatosan tud működni, amikor a

spanyol szövegeket hallgattam és rá két évre is tisztán felismerem és értem a hasonló szintű szövegeket.

Előny: nem igényel figyelmet, plusz időt és energiát.

Hátrány: a tényleges nyelvtudás megszerzését illetően időigényes, hatékonysága csak más módszerrel együtt kiegészülve elégséges.

Filmek, sorozatok – avagy fejleszd a szövegértésedet kikapcsolódás közben!

A fenti módszer finomított változata, amikor a kedvenc sorozataidat/filmjeidet az adott nyelven nézed.

Tipp: Ha még nem érzed magad a megfelelő szinten, akkor rakj rá feliratot (először magyart, aztán később az adott nyelvét) – de aztán hagyd el! Érdemes figyelni az adott akcentusra is: ha az amerikai angolt szoktad meg, akkor lehetőleg ne valami cockney-i művészfilmmel próbáld meg fenntartani a szintet. Azt hallgasd, amihez hozzá vagy szokva!

Nekem ez a módszer az angol szövegértésem közel tökéletesre fejlesztésében volt nagyon nagy segítségemre: az egyik kedvenc sorozatomhoz ([Battlestar Galactica](#)) lusta voltam feliratokat keresni, ezért nekiálltam csak hallás alapján megérteni. Először nagyon nehézkesen ment a dolog, de minden egyes résszel egyre jobban és jobban ment, majd mire végigértem a négy évadon, azt vettem észre, hogy bármilyen más filmet meg tudok nézni, semmihez nem kell felirat, mindent tökéletesen értek.

Előny: erős érzelmi töltet (mivel szereted azokat a filmeket), ezért a hatékonysága többszörös az előzőnél.

Hátrány: időigényes, közben másra nem tudsz figyelni, csak részben passzív.

ANKI, a nyelvtanulás Ferrarija

Az ANKI az Öt év – öt nyelv vesszőparipája, [korábban már többször is volt róla szó](#). Az ANKI egy elektronikus, kártyás szótanuló program, amivel nem csak szavakat, de kifejezéseket és mondatokat is lehet tanulni. Ha az embernek nincs ideje másra, csak átfutja a paklijában lévő kártyákat és máris biztosítja, hogy szinten maradjon a tudása az adott nyelvben.

Ezt a módszert szintén a spanyoltanulással kapcsolatban hasznosítottam legfőképpen: naponta 5-10 percet foglalkozom a spanyol mondataim és kifejezéseim átlapozásával és ez életben tartja az aktív tudásomat.

Előny: elképesztően hatékony, meglepően kevés időbefektetéssel. A nyelvtanulással eltöltött leghatékonyabb öt perc lesz a napodból.

Hátrány: egy kicsi technikai tudás szükséges a beüzemeléshez. De félni nem kell, szerkesztőségünk máris az esetleges segítségére rohan egy teljeskörű áttekintővel, [amelyet itt lehet elolvasni](#).

Könyvmolyok és képregényrajongók előnyben

Aki nem szeret hallás után szövegértetni (szép magyar szó), annak erősen ajánlott az olvasás a szinten tartáshoz. A már elért szinten keress néhány számodra érdekes olvasmányt, és minden nap olvasd belőle 10-15 percet. Nem kell új szavakat kigyűjteni és tanulmányozni belőle – egyszerűen csak olvasd. Ahogy a hallgatásnál is: hagyd, hogy átfolyjon rajtad a nyelv, hogy életben tartsa saját magát. Még jobb, ha valami olyasmit olvasol, amit magyarul már amúgy előtte is ismertél – ergo tudod miről szól. Újra: mivel nem a tanulás a cél, a lehető **legkevesebb energiát** akarjuk befektetni a fenntartásba.

Erősen javasolt a **képregények** használata: ezek egyrészt vizuális hatásokkal erősítik meg az olvasottakat (+50% a megértéshez, azonnal), másrészt érzelmi töltettel rendelkeznek (nyilván azt olvasod, ami téged érdekel), harmadrészt pedig általában rövidebb, egyszerűbb mondatok szerepelnek benne, ami könnyebben emészthetővé teszi őket. Személyes kedvenceim a Pókember, Transformers, a manga világból pedig a Berserk (érzékenyebb gyomrúak kerüljék).

Persze egy egyszerűbb könyv, novellagyűjtemény is jó lehet, de még jobb tud lenni egy magazin az adott nyelven.

Ne feledd: itt nem cél a tanulás, az új szavak elsajátítása, stb. Csak a szinten tartás! Olvasd egyszerű szövegeket és ne szenvedj velük! Jó forrás lehet a lingq.com, ahol nem csak szövegeket találsz minden szinten, de hozzájuk hanganyag is tartozik.

Előny: olvasni jó. Nem csak az adott nyelvet tarthatod fenn, de közben az elméd is pallérozod.

Hátrány: nem minden helyzetben lehet olvasni, külön rá kell készülni.

Összegzés

A fent leírt módszerekben egy közös dolog van: **tilos erőltetni őket!** Ez olyan, mint az edzés: nem mész le a terembe, ha lázas és beteg vagy.

Ne felejtse el: ahhoz, hogy fenntartsd a meglévő tudást, meglepően kevés befektetés szükséges. Ne tegyél bele többet, ha nem a fejlődés a cél. A megtakarított időben inkább legyél a barátoddal/barátnóddal, menj ki a szabadba sétálni, élj a hobbidnak, vagy egyszerűen küldj sört a szerkesztőség címére!

Fontos megjegyezni, hogy minél több a nyelvre a ráfutás (minél tovább és minél hatékonyabban tanulod), annál kevesebb energiába kerül fenntartani. Ezért van az, hogy én a [német projekt](#) után (három hónap alatt alapszintű kommunikáció) sikeresen el is felejtettem azt teljesen. De semmi gond, van már trükk a kalapban, amivel vissza lehet hozni azt is – melyekről a későbbiekben lesz majd szó.

Ha a négy módszer mindegyikéből, naponta csak 5 percet alkalmazol, már jelentősen lassítottad a felejtési folyamatot!

Ha azonban még ennyi idő sincs, és csak az abszolút minimumot akarod, akkor javaslom az ANKI használatát – ez biztosítja a legjobb befektetés/eredmény arányt.

Ha pedig napi 5 perced sincs, akkor pedig igazából csak kifogásokat keresel, és nem megoldást.

Egyszerű, de nagyszerű – avagy ne bonyolítsd túl!

2012. június 14.

Az elmúlt hónapokban számtalan kérdés érkezett a szerkesztőségi postaládába, melyekből az egyik leggyakoribb a “már tudok x nyelven, de nem tudok szépen, választékosan beszélni” volt. Kissé lírai hangvételű írásunk a témáról elmélkedik. Erre tessék!

A probléma

Sokan vannak úgy, hogy elérnek egy bizonyos szintet az adott nyelven, tudják az összes ragozást és igeidőt, lehetetlen, még a Webster szótár szerkesztői által is alig ismert szavakat vágnak zsigerből, sőt, még megszólalni is képesek – ám valahogy mégis úgy érzik, hogy nem tudják kifejezni magukat. Nem tudják *szépen* kifejezni magukat. Természetellenesnek érzik a saját beszédüket és utálják saját magukat hallani. Új társaságban vagy, ahol az adott nyelv a közvetítő médium? Akkor inkább meg sem szólalsz, nehogy “hülyeséget” mondj, ráadásul helytelenül. Ismerős? Nekem nagyon.

A saját történetem (hosszú, de tanulságos)

Hadd égessem be magam most egy kicsit: leírom a [saját történetemet](#) az angollal, valamint természetesen megosztom az útközben összegyűlt tapasztalatokat. Tizennégy éves koromban kezdtem el tanulni, viszonylag későn, ám meglehetősen nagy affinitást mutattam az irányába, így két év alatt sikeres középfokú szóbelit tettem a rettegett Rigó utcában (ironikus módon írásbelim azóta sincs, köszöntem szépen, jól megvagyok nélküle) – ebben nagy szerepe volt annak, hogy egy hónapot volt szerencsém Finnországban tölteni, ahol tudvalevőleg elég magas szinten bírják az angolt, így nem volt probléma a gyakorlással.

Tekintve, hogy Szabolcs cimborámmal ketten voltunk az egész világ ellen a mi 16 évünkkel, eléggé gyorsan fel kellett találni magunkat: a reptértől kezdve a bolton át a rendőrségig (kfm) mindenhol ki kellett vágnunk magunkat – nem volt más választásunk, mint használni a hiányos nyelvtudásunkat, már ha nem akartunk belefagyni a -30 fokos Finn éjszakába. Ez az egy hónap intenzív használat elég volt arra, hogy “elhiggyük”, hogy mi most aztán már tudunk angolul, tök természetesen, tök folyékonyan beszélünk.

Teltek-múltak az évek, életemben egyre meghatározóbb lett az angol nyelv, végül már annak aktív használatából kerestem meg a kenyérre valót (fordítóként), mikor jött a lehetőség, hogy Ausztráliába költözök. Ekkor már 12 éve nyűttem a nyelvet és noha szépirodalmi regényeket soha nem írtam, azért elég jól elboldogultam vele. Az új országba kerülve hirtelen rengeteg új emberrel találkoztam, új társaságok, új események, új helyzetek – ahol illett volna mutatni valamit abból, hogy Kelet-Európában is ismerik azt a szót, hogy “szociális” – ezt azonban én leginkább mély hallgatásokkal cáfoltam.

Ha kérdeztek, két szóban elintéztem a választ, és azt is úgy, hogy “biztos, hogy helyes legyen nyelvtanilag”. Ez két dologra volt jó: egyrészt egy idő után feladták a szakálásomat, másrészt pedig totál kirekesztve éreztem magam – a saját hibámból. Nem igazán éreztem önmagamnak az angolt – ami röhejes volt, hiszen már gyakorlatilag anyanyelvi szinten tudtam. A teljesítményem mégsem ezt mutatta.

Mégis, mi hiányzik?

Egy teljes évig éltem úgy az országban, hogy szinte alig használtam aktívan a nyelvet ([passzívan igen](#), hiszen a kinti fősulin [természetesen angolul](#) hallgattam a tárgyakat) – aztán egy [mobilszolgáltató céghez](#) kerültem, ahol viszonylag sokat kellett telefonon beszélnem, ami először rettenetes élmény volt. Minden nap úgy mentem dolgozni, mintha a saját akasztásomra battyogtam volna.

Mivel sok választási lehetőségem nem volt, amennyiben a hasam továbbra is meg kívántam szilárd étellel tölteni, azt a módszert választottam, hogy egyszerűen belevetettem magam a beszédbe. Nem gondolkodtam, hanem egyből tárcsáztam a számot és az adott helyzetre reagáltam. Iszonyatosakat bénáztam, bakiztam, szenvedtem és saját magam előtt égtem. Teljes három hétig. Aztán megszűnt. Tökéletesen idevág Churchill idézete:

If you're going through hell, keep going.

Ha a poklok poklán mész keresztül, menj tovább!

Ekkor már kezdett világossá válni, hogy a filozofálás és menet közbeni analízálás nagyon szép és jó, csak éppen kommunikálni **nem** fogok tudni miattuk.

A segítő kezek

Két nagyon jó barátot szereztem ezen a helyen: Russellt és Matet. Mivel az első napokban egyedül voltam, mint a kisujjam (ráadásul az egyedüli nem-ausztrál emberként a cégnél), villámgyorsan körülnéztem, hogy milyen szociális hálót tudnék magamnak szőni. A két úriemberről már első ránézésre is tudtam, hogy biztosan el lehet velük fogyasztani egy-két (hús) korsó sört (ami meg is történt, nem egy ízben). Borzasztóan vágytam társaságra, hasonló gondolkodásúakra, mondjuk ki: barátokra.

Russell szépen és választékosan beszélt, de rengeteg szlenget használt, Mat pedig nem csak félig angol volt és hadart, de emellett dadogott és még több szlenget használt, mint Russell. **Azonban azt már akkor is tudtam, hogy a nyelv csak egy híd, egy eszköz – a nyelvtanulás lényege maga a másik személy megismerése.** Ezt a hidat pedig a lehető leggyorsabban fel kellett építenem, hogy megtarthassam a társaságukat. Először is [csaltam, ahol csak tudtam](#) – úgy *tettem*, mintha mindent értenék – pedig Mat 240 szó/perces tempójánál örültem, ha kulcsszavakat elkaptam és a **kontextusból** kihámoztam, hogy mit is *akarhatott* mondani. Persze néha lejött, hogy fogalmam sem volt, miről beszél, ekkor ott volt az idő visszakérdezni: “tehát, akkor azt mondod, hogy...” és megismételtem a **saját, suta, egyszerű szavaimmal** a mondandóját.

Átfogalmaztam, átgyúrtam a sajátomra, az én agyamnak is befogadhatóra. Mivel interakciónk mindennapos volt, azért természetesen nem csak hallgatnom és értenem, de reagálnom és

válaszolnom is kellett bizonyos helyzetekre és dolgokra – itt pedig el is érkeztünk történetünk fő mondanivalójához: **az ember egyszerű szavakkal és kifejezésekkel is tökéletesen kifejezheti magát.** Sokkal fontosabb mondjuk 999 szót tudni és azokat folyékonyan összefűzni, mint mondjuk passzívan 9999 szót, amiből a jó életnek nem tudunk összerakni egy értelmes mondatot, mert addigra már háromszor irányt váltott a társalgás. A régi mondás itt is érvényes: **nem a mennyiség, hanem a minőség számít!**

Tudj kevesebbet, de azt biztosan és pontosan! Ennek meg is lett az eredménye: országos cimborákká váltunk a két lóköttel és rengeteget lógtunk együtt, ha ők nincsenek, akkor nem is tudom mi lett volna velem kint. Persze közben rengeteget éreztem, hogy *“ezt jobban, szebben is tudnám mondani”*, de a már említett kondíciók miatt erre sem lehetőségem, sem időm nem volt. Így aztán megtanultam angolul gondolkodni és úgy reagálni. Ehhez annyi kellett, hogy pontosan ismerjem, hogy ők milyen szerkezeteket használnak – ez pedig abból jött, hogy rengeteget hallottam őket beszélni.

Pár hét után azt vettem észre, hogy már nem okoz gondot kifejezni magam, teljesen természetes, hogy angolul kell reagálni valamire, értettem a poénokat és azonnal tudtam mindenre reflektálni – de még mindig nem voltam elégedett a teljesítménnyel. Még mindig nem éreztem **“sajátomnak”** a nyelvet – **dühített a dolog**, de nem tudtam vele mit kezdeni, a sulis és két meló mellett már csak néhány sörnek jutott hely. Hagytam is az egészet a francba. Aztán pár hónap múlva újra megvizsgáltam a dolgot és azt vettem észre, hogy ugyan nem én vagyok [Shaw](#), de már nincs bennem az a frusztráló érzés, hogy *“nem az enyém a nyelv”*. Azt mondtam, amit akartam, úgy, ahogy akartam, értem a szlenget, oda-vissza szakszövegeket fordítok és nem okoz problémát a helyi hatósággal való viaskodás sem (nyelvi szempontból – nyugalom, van ott is bürokrácia rendesen!).

Tapasztalatok és konklúzió

Megfigyelésem és tapasztalataim a következőket mondják velem: azonnal hagyj abba az aggodást azon, hogy *“nem beszélsz elég jól és szépen”* és csak [beszélj](#). Beszélj **egyszerűen, de helyesen**. Tanuld meg egyszerűen kifejezni magad – tanuld meg azt az 50 igét, ami a legfontosabb és gyakorold be azok *pontos* használatát. Aztán rakj hozzá főneveket. A legvégére hagyd a mellékneveket.

Szlenge? Ha nem élsz az adott országban, tedd fel magadnak a kérdést: kell? Nem. Minek? Ha pedig kikerülsz pár hét/hónap alatt magadtól felszeded. Egyelőre ne terheld magad vele. Csak szépen fokozatosan. Tanuld meg az alapokat *jól és helyesen*, aztán utána pakold rá folyamatosan a dolgokat. Több év aktív nyelvtanulással töltött idő után azt kell mondanom: megéri *egyszerűsíteni*, és a **kevesebb néha sokkal több**.

Ausztrál angol (videó)

2012. augusztus 14.

A blog rendszeres olvasóinak bizonyára nem ismeretlen szerkesztőségünk ausztráliai kötődése – ennek fényében az alábbi írásban az ausztrál angolról, kultúráról, szociális hálóról

beszélgetek egy ausztrál hölgygel, természetesen angolul.

A videó másik nem titkolt célja, hogy megmutassa: valóban beszélek angolul, még ha az Ausztráliából való hazaköltözésem óta eltelt két év alatt némileg meg is kopott a dolog. Az anyag szerkesztésénél még az is feltűnt, hogy az ausztrál akcentusra oly' jellemző módon minden mondat végén felviszem a hangsúlyt – aki nincs hozzászokva, meglehetősen idegesítőnek találhatja (bevallom, néhányszor én is bevertem volna a saját arcom), affektáló.

Pedig esküszöm nem direkt és nem a kamera miatt van. Na, lássuk a lényegét – az elhangzottakról magyarázat alatt (az alul lévő kis buborékra kattintva bekapcsolhatod mind a magyar, mind az angol feliratot).

□ □

https://www.youtube.com/watch?v=65xnJJX_B9k

Az ausztrál angol legendája

Ahogy azt az [ausztrál akcentusos](#) cikkben már kiveséztük, a kenguruföldi nyelvjárásnak kétségtelenül megvannak a sajátosságai, ami miatt lehet szeretni, lehet gyűlölni, lehet nem érteni, de semmiképpen nem lehet iránta közömbösnek maradni.

A magam részéről roppant szórakoztatónak találom és mikor meghallok egy ausztrált beszélni (főleg, ha a széles akcentust beszéli), akkor azonnal mosolyra húzódik a szám. Anna egyébként nem a széles, hanem az általános ausztrál akcentust beszéli, bár elmondása szerint egy pár korsó sör után már némileg áthajlik. Az élő nyelv, ugye.

Érdekes megfigyelni nála is ahogy az “á” hangot inkább úgy ejti, mintha az “a” és az “á” között lenne (pl. a light szónál jól megfigyelhető), valamint az orrban képzett hangot, ami amúgy is nagyon jellemző az ausztrálokra.

A legenda szerint a kontinensen lepraként terjedő legyek erősen közrejátszottak ebben: egyszerűen képtelenség volt úgy beszélni, hogy ne szálljanak bele az ember orrába/szájába, ezért az emberek alig nyitják ki a szájukat beszédnél, ezért is képződik a hang az orrban.

Eredet

A legenda még azt is tartja, hogy az ausztrál angol eredetileg az angliai Cockney-ből ered – a munkásosztály által beszélt, nem éppen Shakespeari nyelv még korcsosabb változatának tartják az ausztrált (főleg az amerikaiak nincsenek érte oda. Ez azonban visszafelé is igaz.)

A Cockney-i angolról tudni kell még, hogy egy nagyon fontos dologgal járult hozzá a nyelv gazdagságának bővítéséhez: a rímelő szlenggel. Rettentő érdekes dolog, a videóban azonban lehet, hogy nem jön át teljesen, hogy miről van szó. A dolog úgy épül fel, hogy egy adott szóra keresnek rímelő szópárt, majd magát a rímelő tagot elhagyják belőle, így a szlenget csak azok értik meg, akik ismerik a rímet. Egy pár példa mindjárt megvilágítja a dolgot:

Telephone – Dog and Bone

Road – Frog and Toad

Stairs – Apples and Pears

Tehát ha a **Telephone** (telefon) szót akarom szlengeseníteni, akkor egyszerűen csak veszem a dog and bone kifejezést (ami ugye rímel rá), majd lecsípem belőle a bone szót – így szlengben a **dog** (ami normál esetben kutyát jelent) telefont fog jelenteni, teljesen összezavarva a hallgatót, aki nem érti, hogy mi van.

Ugyanígy van a **Road** (út) is: Frog (béka) and Toad (béka), ami rímel rá, lecsípjük a Toad szót, így megmarad a frog. Tehát ha azt mondom, hogy “Let's hit the **frog**”, akkor nem állatkínzásra szólítom fel a beszélgetőpartnerem, hanem arra, hogy induljunk már el (csapassuk neki az útra, szó szerint).

Az egyik legismertebb rímelő szleng, amit Anglián kívül is használnak napjainkban (sőt, érdekes módon inkább csak ott), az a **Stairs** (lépcső) – **Apples** (almák) and Pears (körték). Így ha azt mondom, hogy “I'm going up the apples”, akkor nem örültem meg, mindössze szlengben mondtam azt, hogy “felmegyek a lépcsőn”.

A sort a végtelenségig lehetne folytatni, akit jobban érdekel a dolog, érdemes [átfutni a wikipedia cikkét](#).

Tipikus ausztrál szavak és kifejezések

A videóban is elhangzik az egyik leggyakrabban használt szó: “**mate**”, amit magyarra talán **cimborának** lehetne a legjobban fordítani, bár ez nem adja át teljesen a szó értelmét. Annyira gyakori, hogy szinte tényleg minden második mondat végére odateszik, mondja fiatal öregnek, öreg fiatalnak, fiú lánynak, csajok fiúknak – tényleg mindenki. Mindenki lehet cimborá, rögtön az első perctől fogva.

Lecimborázod a bolti eladót, az egyetemi tanárt, a főnöködet és senki nem fogja rossz néven venni, sőt. A dolog még az első világháborúból ered, mikor is az **ANZAC** (Australian and New Zealand Army Corps -thank you Alex!) katonákat kivezényelték Gallipoliba, akiknek ez volt az első nagyszabású akciójuk, amit keményen be is szívtak, azonban a legenda innen eredeztetni a híres ausztrál bajtársiasságot, ahonnan a kifejezés is jön: “**They would give you their shirt off their back**” – még a saját pólójukat is odaadják érted/neked.

Rögtön szót kell ejtenünk a második leggyakrabban használt szóról, mely nem a “the” vagy a “you”, hanem az, hogy “**hey**”, amit szintén, jellemzően, a mondat végére tesznek oda (szintén minden második mondat végére) és egyfajta megerősítésre váró kérdésként jelentkezik. Példa:

What a game it was last night, hey? – Micsoda meccs volt a tegnapi, mi?

Az amerikai angolban talán a “right” szó helyettesíti az ausztrál “hey”-t, de nem pontosan ugyanaz a funkciója, csak hasonló. Mivel sok mondat végére odakerül, ezért a kezdő fülnek, ami nem járatos az ausztrál kiejtésben, úgy hangozhat, hogy valami teljesen idegen nyelvet beszélnek – pedig ha az ember tudja, hogy mire figyeljen, nem is olyan nehéz megérteni.

Ehhez persze az sem árt, ha az ember tisztában van a rendkívül színes kis hasonlatokkal, amit tipikusan Ausztráliában használnak. Példa következik:

Ha valakit nagyon nem kedvelsz, akkor azt mondhatod rá:

“I wouldn't even use him as shark bait” – Még cápa csalinak sem használnám.

Ha valaki nagyon reménytelen eset, akkor:

He couldn't even organize a piss up in a brewery – Még egy berúgást sem tudna megszervezni egy sörfőzdében.

Természetesen vannak szavak, amiket inkább csak az ausztrálban használnak. Például a vietnámi papucsra még itthon is szoktuk használni az angol flip-flopot, Ausztráliában ezt **thongs**-nak hívják (és az év 12 hónapjából 9-ben mindenki ebben jár, mindenhová). Míg az angol angolban a trousers az gatyát jelent, a pants náluk alsógatyát, míg Ausztráliában a sima gatyára is használható. Anna a videóban használta a **“uni”** szót, ami természetesen a university (egyetem) rövidítése – azonban annyira elterjedt a használata, hogy a universityt már kis sem szokták mondani.

A sort persze a végtelenségig lehetne folytatni, ez inkább csak ízelítő abból, hogy egy nyelvet mennyire különbözőképpen lehet beszélni. Erről írt blogot egy amerikai nyelvész, aki Angliában él, akit érdekel a dolog, [érdemes megkukkantani itt.](#)

Kiejtés

Legvégül essen még pár szó a kiejtésbeli különbségekről: míg Amerikában azt mondják a paradicsomra, hogy **tomato** (ejtsd: tométó), addig Ausztráliában és Angliában is tomátónak ejtik. Érdekes kis szavacska az **either** (sem) – ezt lehet “íder”-nek vagy “ájder”-nek is ejteni, mindkettő elfogadott. Igazából még az anyanyelvűek is felváltva használják.

Az ausztrál angolra jellemző még a már említett “a” és “á” közötti átmenet, valamint az “o” hang furcsa ejtése: mintha egy “j” is odakeveredne mellé. A nem szó például úgy hangzik leginkább, mintha azt mondanák, hogy “nooooj”.

A videóban volt egy kis szójáték is, ez a nagysikerű [Flight of the Conchords](#) sorozatból való, és az új-zélandi “íző” kiejtést figurázza ki. Az érdeklődők itt tekinthetik [meg az ominózus jelenetet.](#)

Az “ízés” miatt a “dead” (halott) szó úgy hangzik az amerikai fülének, mintha azt mondta volna, hogy “did” (csinált). Ha ennyi segítséggel ki tudod bogozni a videót, akkor máris elég jó szinten van az angolod!

Frissítés (2016. január): Időközben elértem az anyanyelvi szintet angolból és készítettem egy ötnapos videókurzust, amiben összefoglaltam 7 év nyelvtanulási tapasztalatát, amelyeket felhasználva háromszor gyorsabban haladhatsz angollal. [Katt ide, ha kíváncsi vagy rá!](#)

Ha a cél az eszköz, könnyebb az út

2012. augusztus 23.

Kövért voltam. Férfias mivoltomra mintegy plusz 15 kilóval erősítettem rá fénykoromban. A kövér talán nem is jó szó – csak mondjuk hasban erős. Nem egy olyan dolog, amivel nem lehet élni, de egy idő után már zavart, hogy állandóan ezzel húztak a cimboráim. Többször próbáltam mindenféle módszerrel lefogyni, ami ideig-óráig ment is, de aztán pár hónap elteltével megint ugyanott voltam, ahonnan elindultam. Évekig ment ez így. Aztán tavaly ősszel valami

megváltozott.

Mielőtt az hinné valaki, hogy az Öt év – öt nyelv átalakult a Nők Lapja “Diéta” rovatává, gyorsan szeretném eloszlatni a tévhitet: nemsokára megviláglik, hogyan kapcsolódik ez a történet a tanuláshoz. Vagyis inkább a haladáshoz.

Mi a cél?

2012. július vége igen fontos szerepet játszott az életemben: régi álmom teljesült, [Ironman](#) lettem. Az Ironman tulajdonképpen nem egy verseny, de mégis: aki egy darabban végig tudja csinálni, az már elégedett lehet magával (3,8 km úszás után 180 km bringázás jön, majd a végére még egy laza levezető 42 km futás). Tekintve, hogy én magam voltam a megtestesült anti-sport a már fent említett súlytöbblettel, többeknek igen viccesen hangzott tavaly szeptemberben, mikor kijelentettem, hogy én biza ezt meg fogom csinálni, mégpedig mielőtt 30 éves leszek (azaz idén). Nem egészen tudtam, hogy hogyan, de a cél már megvolt. Túlélni, egy darabban, és két lábon beérni a célba. A többi nem számít.

Minden siker kulcsa a tervezés

Tíz hónapom volt felkészülni, ami többek egybehangzó véleménye szerint elég kell, hogy legyen. Módszeresen felépítettem egy edzéstervet (amiben nem tudok eleget hálálkodni a barátaimnak és szakértőknek), aminek ha a végére érek, akkor meg fogom tudni csinálni a versenyt. És akkor szeptember 13-án elkezdtem: 2 perc futás, 2 perc gyaloglás – és ebből négy kört. Ezt a kiváló eredményt akár meg is tudtam volna duplázni, de tudtam, hogy nem kell – haladjunk terv szerint!

Karácsonyig eljutottam odáig, hogy le tudtam futni 9 kilométert egy óra alatt, így úgy gondoltam, hogy **az alapok** már megvannak. Jöhet a következő fokozat. Mivel a tél beállt, mínusz 20 fokban pedig nem olyan vicces tropára vágni az ízületeket, ezért áttértem az úszásra. Ja igen, utoljára 4 éve “úsztam” (még anno Melbourne-ben, mikor ott éltem), ahol a 4. hossz felénél asztmás kutyaként próbáltam partra vergődni a medence szélénél, ahol is akut fejfájással és erős hányingerrel fetrengtem egy fél órát, mire fel tudtam állni (a kép nem túlzás). Januárban rettentő büszke voltam magamra, hogy teljes 600 métert képes voltam leúszni “nagymamában” (mellúszás, fej kint a vízből), ami áprilisig szépen felment 2000 méterre, amit 53 perc alatt tudtam letolni (rendes mellúszásban).

Jöhetett a bringa (persze mellette a másik kettő is megmaradt) – mivel a három közül ezt szeretem a legjobban, így nem okozott különösebben nagy nehézséget reggel hatkor kelni, hogy Norbert cimborámmal nyomjunk egy Budapest-Visegrád-Budapest kört, hetente három-négy alkalommal.

Azt vettem észre a hónapok múlásával, hogy jobban alszom, hogy mérföldekkel jobb a közérzetem, és mikor a tükörbe néztem, egészen meg voltam elégedve a látvánnyal, annak ellenére, hogy a heti 5-6 edzés és a vitaminok miatt annyit zabáltam, mint egy hadsereg. Aztán elérkezett július 28, a megmérettetés napja – különösebben nem mennék bele, aki szeretne ízelítőt kapni belőle, az nézze meg ezt a videót:

□ □

<https://youtube.com/watch?v=>

A lényeg, hogy 15:30 perc alatt beértem, az utolsó órát jelző tűzijátékot pedig már az infúziós sátor kényelmes sarkából néztem végig barátnőmmel, aki végig ott volt mellettem és mindenben segített.

Mik a tanulságok, és hogyan lehet ezeket ráhúzni a nyelvtanulásra?

Haladunk, haladunk!

Hogy miért ez a személyes történet? Természetesen azért, mert dicsekedni akarok vele, hiszen beképzelt pojáca vagyok. Ugyanakkor néhány rendkívül fontos dologra rávilágított számomra, amelyeket a következőkben összegeznék, és amelyeket innentől kezdve úgy érzem, hogy szerves része lesz az életemnek.

1. A legfontosabb a címben is említett dolog: **hogya a kijelölt cél** (a verseny teljesítése) **volt maga az eszköz**, ami végigvezetett azon az úton, hogy most már azt mondhatom, hogy egészen emberi formám és alakom van. Szó sem volt arról, hogy én fogyni, vagy alakítani akartam volna a testem: “csak” a versenyt akartam megcsinálni.

Mivel nem a fogyásra (egy jó adag negatív érzélemmel töltött dolog, amihez általában nem a boldogság képe társul) figyeltem, az csak egy kellemes “melléktermék” lett egy olyan folyamatban, amit végig élveztem. Hogy jön ez a **nyelvtanuláshoz**?

Úgy, hogy jól kell megválasztani a célt: nem azért fogsz tudni egy adott nyelven, mert nyelvvizsgád van belőle, hanem azért lesz nyelvvizsgád, mert tudod a nyelvet. A kettő közötti különbség kardinális – tehát, ha a tudást úgy szerzed meg, hogy az közben végig szórakoztató, valóban tanulni akarsz, minden nap gyarapodni egy picivel, akkor a végén “mellesleg” lesz egy nyelvvizsgád/jobb állásod/akármid, a tudás **mellett**. Ha fordítva mész neki a dolognak, garantálom, hogy erősen fognak csikorogni a fogaid. Nem lehetetlen, de minek nehezítenéd

meg a saját dolgod? A nyelvet **akard** tudni, minden más abból fog jönni.

2. A fokozatosság nagyon fontos. Elkezdhettem volna a felkészülést úgy is, hogy fél órát futok egyből, biztos ment volna. Két hétig. Aztán úgy beleunok és kiégek, mint annak a rendje (saját tapasztalat, nem egyszer megtörtént). A fokozatosság kritikus fontosságú: mindig a lehető legkisebbet kell ugrani, de úgy, hogy még legyen haladás – ekkor nem fog munkának és szenvedésnek tűnni a dolog, az érdeklődésed fennmarad és nem úgy fogsz leülni tanulni, hogy közben azon jár az eszed, bárcsak mehetnél már meccset nézni/barátnőzni/kocsmába/akárhova.

Ki ez a jóképű és fitt úriember?

3. Soha ne becsüld alá az aktuális szintedet, mert ez csak hátráltatni fog! Talán elkészerítő lehet, ha naponta csak 2 új szót tudsz megtanulni, de minden lépés haladás, minden lépés több mint a semmi. Legyél tisztában az aktuális szinteddel, fogadd el, és nézz vissza gyakran: már mennyit megtettél a kijelölt úton! Soha nem szabad azon bánkódni, hogy mit **nem tudsz** még (esetemben ez a két perces futással kezdődött, ami mondhatni sovány, de tudtam, hogy lesz ez még jobb is), hanem mindig arra kell figyelni, amit már megtanultál és képes vagy használni. Tarts revíziót gyakran és dícsérd meg önmagad, hogy mennyit teljesítettél már – többet számít, mint gondolnád!

4. A nyelvtanulás, mint amúgy minden emberi interakció társas sport. Definíció szerint nem boldogulhatsz mások nélkül: hiszen ha nincs kivel kommunikálni, akkor minek nyelvet tanulni? Ahogy nekem sem sikerült volna az Ironman a barátaim tanácsai, segítőkészsége, rengeteg befektetett energiája, a barátnőm önzetlen viselkedése (maradjunk annyiban, hogy nem vagyok a legkedvesebb ember a földön a reggeli hatos kelésekkor) és segítsége nélkül, úgy nyelvet sem lehet és nem is érdemes úgy tanulni.

Keress, kérj és fogadj el segítséget: anyanyelvűektől, tanároktól, azoktól, akik már megcsinálták előtted. Jó eséllyel tudják, hogy mit beszélnek. Persze nem mindig. De ez már egy másik történet. A lényeg: a nyelv a kommunikációról szól, az pedig az emberekről. Vond bele őket is a játékba, jól jársz!

Frissítés (2018. 05. 02.) – Egy csomóan kérték az edzéstervemet, amit el is küldtem, de nem igazán merem jó szívvel ajánlani, mert én sem értek hozzá. Egyszerűen menj el [Moós Gergőékhez a Fuss Te Is akadámiára \(én is ott tolom\)](#).

Mennyit érnek az Öt év – öt nyelv módszerei, avagy a spanyol körút utóöngéi

2012. szeptember 28.

Kicsiny háztájink immáron bő három éve üzemel, így sok minden felgyűlt már a kamrában. Nemcsak konkrét nyelvtudás, de egy csomó módszer, trükk és segédlet is. Majdnem egy hónappal ezelőtt másodmagammal nyakamba vettem Európát (annak is főleg spanyolországi részét), hogy élesben leteszteljem, mennyit is ér az, amit én itt prédikálok a blogon. Mivel gyakorlati ember vagyok, szeretem látni, hogy hogyan működnek a dolgok. Nagyon sokan írnak levelet, hogy köszönik a blogon olvasott tanácsokat, amitől kicsiny szívem repes – azonban volt bennem némi kétség, hogy **valóban** jó dolgokról írok-e? Valóban használhatók-e? Valóban hatékonyak? Meg kellett nézmem magamnak, hogy ne csak bort igyak és (esetleg) vizet prédikáljak.

Vonatok, vonatok, vonatok

Tehát, némi rákészülés után, augusztus 28-án felpattantunk Dávid cimborámmal a Budapestről Zürichbe tartó éjszakai vonatra és már úton is voltunk Spanyolország felé. Dávid 4 szón kívül nem sokat beszél spanyolul (bár azt a 4 szót meglehetősen hatékonyan használja. Igen, az egyik a sör a négyből.), így teljes mértékben magamra és a saját tudásomra voltam hagyatva. Ami nem is baj, hiszen alkalmam volt lemérni a saját tudásomat.

Némi viszontagság árán (kigyulladó vonatok, meg ilyesmi), eljutottunk Port Boun keresztül Spanyóliába, onnan pedig már szabad volt a vásár. Saját magammal szemben támasztott követelmény volt, hogy amíg az országban vagyok (nagyjából 3 hét), mindent spanyolul kell intézmem, legyen az bármily bonyolult feladat is ([facebook követők](#) tudják, hogy ezt csak egy alkalommal szegtem meg). Természetesen Dáviddal magyarul beszélünk (már amikor nem nézelődünk, turistáskodunk, tájat bámultunk, szocializálódunk), illetve volt néhány kivételes eset (például az [erasmus buli](#), ahol minden nemzet jelen volt, a spanyolt kivéve). Lássuk a konkrét dolgokat!

Belevágunk

Kulturális szempontból érdekes volt látni, hogy Spanyolország, amennyire a turizmusra támaszkodik, annyira konokul ellenáll az angol nyelv világhódító térnyerésének – ez persze nekem csak jó volt, mert ha akartam volna sem nagyon tudtam volna angolul boldogulni (a legtöbb esetben, természetesen voltak kivételek).

Az egész utazás lényege a véletlenszerűség volt: soha nem tudtuk, hogy másnap melyik

városban kötünk ki, hogy kivel, hol, hogyan utazunk, így garantálható volt a lehetetlen szituációk legszélesebb palettája (például mikor [ilyen csodálatos dolgok történnek az emberrel](#)), valamint az, hogy a meglévő nyelvtudást kell ráhúzni az adott szituációkra és nem fordítva (azaz nem csak azt megcsinálni, amit tudok, hanem mindent elintézni azzal a tudással, amim van).

Talán ez volt a legnagyobb tapasztalat az egész történetben: hogy limitált tudással is (nem szeretem a kategorizálást, de valahova középfok köré teszem a tudásom, viszont a passzív értésem jóval magasabb volt az út előtt, mint az aktív beszédképességem) lehet boldogulni, sőt, kell is. Hiszen a sok-sok hibán és bakin keresztül tanul csak igazán az ember. Lehet életed végéig tankönyveket nyálazni, meg filmeket nézni, de attól nem fogsz tudni érthetően, szépen beszélni. Bármennyire is rajongója vagyok az [input módszerek](#), sajnos be kell látnunk a nagy igazságot: ha beszélni akarsz, akkor, tádámm, gyakorolni kell.

Mi van, ha nem merek megszólalni?

Tuti módszert fejlesztettem ki rá: ahelyett, hogy gondolkodnék, egyszerűen csak kinyitottam a számat ("Hola!"), aztán vártam, hogy mi történik, felmértem, hogy én mit szeretnék, hova szeretnék eljutni és hogy ahhoz mit kell tennem. Aztán a meglévő tudásomból összeeszkábáltam a mondataimat, közben igyekeztem figyelni (és persze használni), a kint látott testbeszédre, hangsúlyozásra, arcmimikára, stb. Ezek a dolgok legalább annyit számítanak, mint az, hogy mit mondasz. Mit is jelent ez pontosan? Azt, [ha úgy teszel](#), mintha tudnál valamit, magabiztosan lépsz fel, akkor az is fog **látszani** rajtad, így eleve így fognak hozzáállni a helyzetedhez, ami természetesen megcirógatja az egódat, ami további magabiztos fellépésre ösztönöz, ördögi (ez esetben angyali) kör!

Ez persze néha rosszul sült el, mert kicsit túljátszottam a dolgot és a náluk megszokott 400 szó/perces sebességgel kezdtek el válaszolni (természetesen a jó nyelvtanuló ilyenkor sem jön zavarba, a rengeteg módszer egyikét alkalmazva veri vissza a támadást, illetve fordítja a javára), de voltak olyanok is (például Barcelonában az egyik pénztáros hölgy a vasúton), akik egyből lelassítottak, szépen gesztikuláltak, érthetően, [egyszerű szavakat használva](#).

Mikor válik természetessé az új nyelv?

Mikor már az ember gond nélkül tud gondolkodni és automatikusan törnek elő belőle a mondatok. Igen ám, de ezt a dolgot mesterségesen is lehet piszkálgatni és megsiettetni. Kezdvé például azzal a nagyon egyszerű trükkel, hogy próbálsz minél több gondolatodat megfogalmazni az adott nyelven. Ehhez még csak partner sem kell, és bármikor lehet csinálni (azért autózás közben ne): a magam részéről azt csináltam, hogy folyamatosan elemeztem a körülöttem lévő szituációkat és elgondolkodtam, hogy mit reagálnék rá, ha kellene. Példa:

Sétálunk Madrid belvárosában, egyszer csak elmegyünk egy kis édességbolt mellett, ahol rengeteg vödör van megtöltve a legkülönfélébb édes cuccal. Be ugyan nem megyünk, de arra gondolok, hogy ha be **kellene** mennem valamiért, mit csinálnék? Mit mondanék? Kigondolok egy adott szituációt (például egy zacskót ebből a cukorból, kettőt meg abból szeretnék, de vajon nekem kell lemérni? Vagy a pultnál méretni?) és megpróbálok megfogalmazni magamban a dolgot – természetesen, ha egy szó nem jut eszembe, már rántom is elő a hűsleges [Samsung Galaxy](#) telefonomat és egy [offline \(internetkapcsolat nélküli\) szótárból](#) villámgyorsan előkeresem. Ezzel a módszerrel az üres perceket nagyon hatékonyan és ami a lényeg: aktívan ki lehet használni.

Persze nem ér annyit, mintha "éles" helyzetben kommunikálnál valakivel, de a folyékonyághoz

igenis hozzátesz. És a folyékonyaságból jön a “természetesség” is. Mikor hirtelen, reflexből tudsz reagálni már az adott nyelven. Ezt pedig lehet és kell is “erőltetni”. Persze csak ha gyorsan meg akarsz tanulni beszélni.

De akkor is! Utálok téveszteni!

Hát igen, gyerekkorunk óta belénk van nevelve, hogy tévedni rossz, a hibázásért büntetés (feketepont, körmös, egyes, bónuszmegvonás, kinek-mi) jár, így azt ösztönből próbáljuk elkerülni. Jó hír: nem kell. Sőt: kötelező. Tévedni jó, mert csak így tudod meg pontosan, hogy mit hogyan **nem** kell használni, és a helyzet érzelmi töltete (“beégés a többiek előtt) azonnal elmédbe égeti az eseményt, és ha valaki van olyan kedves és ki is javít rögtön, akkor azt garantálom, hogy egy életre megtanulod. Erre mondta Khatzumoto, hogy “a nyelvtanulásnál az a cél, hogy minden nap egyre kevesebbet szívj”. Persze, szívni kell, csak éppen azt felejtjük el, hogy ez része a folyamatnak és nem egy rossz dolog, hanem a tanulás velejárója. Tekints így a dologra, és sokkal könnyebb lesz megszólalnod.

Mikor hülyeséget mondtam, nem foglalkoztam vele – az ég világon nem történt semmi. Soha nem nevettek ki. A legrosszabb, ami történt az az volt, hogy kérdés nélkül átváltottak angolra (azon kevesek egyike, akik tudtak). De kiszúrtam velük, mert én akkor is spanyolul beszéltem vissza. □ □öbnyire vették az adást és szívesen visszaváltottak spanyolra.

Volt például, hogy a boltban zöldséget vettünk, amit az embernek nem magának kell lemérnie, hanem van erre egy külön bolti dolgozó. Mikor a “mér” ige helyett a “kivenni” igét használtam (pesar helyett sacar), és a srác nem értette, hogy én mi a jó életet akarok, akkor sem történt semmi. Egyszerűen azonnal váltottam, megmondtam neki, hogy elnézést, kijavítottam magam és az élet ment tovább. Ez azért volt jó, mert soha, de soha az életben nem fogom elfelejteni többet ezt az igét. A picit kellemetlen helyzet érzelmi töltete beégette az elmémbe a szót. Ezért fontos a gyakorlás, de még fontosabb a tévesztés! Tévedni kell ezer módon, hogy tudd, mit hogyan nem kell mondani. A tanulás már csak egy ilyen dolog, a hibák pedig a legjobb tanárok.

Hogy áll most a spanyolom?

Nem beszélek tökéletesen. Nem vagyok higany folyékonyaságú. De elértem, amit akartam: tudom magam kommunikálni az adott nyelven, tudok szocializálódni vele, meg tudok vele bármilyen helyzetet oldani, ha úgy hozza a sors. Hogy nem helyesen, vagy nem szlenget beszélve, az ebben a szakaszban kit érdekel? Ha Spanyolországba költöznék és ott élnék hónapokig/évekig, mindenre lenne időm. Ezen a ponton az a fontos, hogy magabiztos vagyok a nyelven, amiről természetesen hamarosan egy videót is fogok készíteni, aztán ahelyett, hogy én magam írogatnék itt, majd a t. publikum megadja a verdiktet.

Ami legalább ilyen fontos számomra az az, hogy a módszerek, amiket a tanulásnál használok hatékonyak, és ezeket bármelyik másik nyelv tanulására ráhúzhatom. Megnyugodtam, hogy nem csak iszom a bort, de prédikálom is. □ □Ha úgy gondolkod, hogy az Öt év – öt nyelv neked is segített valamilyen formában, akkor ne légy rest egy “Like”-ot nyomni, hogy másnak is megkönnyítsd a dolgát. Hirtelen ennyi, nemsokára jön a spanyol videó, amiben persze beszámolok a kint történetekről is! Addig is:

Un abrazo fuerte,

Bálint

Kicsiny háztájink immáron bő három éve üzemel, így sok minden felgyűlt már a kamrában. Nemcsak konkrét nyelvtudás, de egy csomó módszer, trükk és segédlet is. Majdnem egy hónappal ezelőtt másodmagammal nyakamba vettem Európát (annak is főleg spanyolországi részét), hogy élesben leteszteljem, mennyit is ér az, amit én itt prédikálok a blogon. Mivel gyakorlati ember vagyok, szeretem látni, hogy hogyan működnek a dolgok. Nagyon sokan írnak levelet, hogy köszönik a blogon olvasott tanácsokat, amitől kicsiny szívem repes – azonban volt bennem némi kétség, hogy _valóban_ jó dolgokról írok-e? Valóban használhatók-e? Valóban hatékonyak? Meg kellett nézнем magamnak, hogy ne csak bort igyak és (esetleg) vizet prédikáljak.

Vonatok, vonatok, vonatok

Tehát, némi rákészülés után, augusztus 28-án felpattantunk Dávid cimborámmal a Budapestről Zürichbe tartó éjszakai vonatra és már úton is voltunk Spanyolország felé. Dávid 4 szón kívül nem sokat beszél spanyolul (bár azt a 4 szót meglehetősen hatékonyan használja. Igen, az egyik a sör a négyből.), így teljes mértékben magamra és a saját tudásomra voltam hagyatva. Ami nem is baj, hiszen alkalmam volt lemérni a saját tudásomat.

Némi viszontagság árán (kigyulladó vonatok, meg ilyesmi), eljutottunk Port Boun keresztül Spanyóliába, onnan pedig már szabad volt a vásár. Saját magammal szemben támasztott követelmény volt, hogy amíg az országban vagyok (nagyjából 3 hét), mindent spanyolul kell intézнем, legyen az bármily bonyolult feladat is (_facebook követők tudják, hogy ezt csak egy alkalommal szegtem meg). Természetesen Dáviddal magyarul beszélтünk (már amikor nem nézelődтünk, turistáskodтunk, tájat bámultunk, szocializálódтunk), illetve volt néhány kivételes eset (például az __erasmus buli, ahol minden nemzet jelen volt, a spanyolt kivéve). Lássuk a konkrét dolgokat!

Spanyolország, aa.....

Kulturális szempontból érdekes volt látni, hogy Spanyolország, amennyire a turizmusra támaszkodik, annyira konokul ellenáll az angol nyelv világhódító térnyerésének – ez persze nekem csak jó volt, mert ha akartam volna sem nagyon tudtam volna angolul boldogulni (a legtöbb esetben, természetesen voltak kivételek).

Az egész utazás lényege a véletlenszerűség volt: soha nem tudtuk, hogy másnap melyik városban kötünk ki, hogy kivel, hol, hogyan utazunk, így garantálható volt a lehetetlen szituációk legszélesebb palettája (például mikor __ilyen csodálatos dolgok történnek az emberrel), valamint az, hogy a meglévő nyelvtudást kell ráhúzni az adott szituációkra és nem fordítva (azaz nem csak azt megcsinálni, amit tudok, hanem mindent elintézni azzal a tudással, amim van).

Talán ez volt a legnagyobb tapasztalat az egész történetben: hogy limitált tudással is (nem szeretem a kategorizálást, de valahova középfok köré teszem a tudásom, viszont a passzív értésem jóval magasabb volt az út előtt, mint az aktív beszédképességem) lehet boldogulni, sőt, kell is. Hiszen a sok-sok hibán és bakin keresztül tanul csak igazán az ember. Lehet életem végéig tankönyveket nyálanzni, meg filmeket nézni, de attól nem fogsz tudni érthetően, szépen beszélni. Bármennyire is rajongója vagyok az __input módszernek, sajnos be kell látnunk a nagy igazságot: ha beszélni akarsz, akkor, tádamm, gyakorolni kell.

Mi van, ha nem merek megszólalni?

Tuti módszert fejlesztettem ki rá: ahelyett, hogy gondolkodnék, egyszerűen csak kinyitottam a számat ("Hola!"), aztán vártam, hogy mi történik, felmértem, hogy én mit szeretnék, hova szeretnék eljutni és hogy ahhoz mit kell tennem. Aztán a meglévő tudásomból összeeszkábáltam a mondataimat, közben igyekeztem figyelni (és persze használni), a kint látott testbeszédre, hangsúlyozásra, arcmimikára, stb. Ezek a dolgok legalább annyit számítanak, mint az, hogy mit mondasz. Mit is jelent ez pontosan? Azt, ha úgy __teszel, mintha tudnál valamit, magabiztosan lépsz fel, akkor az is fog _látszani rajtad, így eleve így fognak hozzáállni a helyzetedhez, ami természetesen megcirógatja az egódat, ami további magabiztos fellépésre ösztönöz, ördögi (ez esetben angyali) kör!

Ez persze néha rosszul sült el, mert kicsit túljátszottam a dolgot és a náluk megszokott 400 szó/perces sebességgel kezdtek el válaszolni (természetesen a jó nyelvtanuló ilyenkor sem jön zavarba, a rengeteg módszer __egyikét alkalmazva veri vissza a támadást, illetve fordítja a javára), de voltak olyanok is (például Barcelonában az egyik pénztáros hölgy a vasúton), akik egyből lelassítottak, szépen gesztikuláltak, érthetően, __egyszerű szavakat használva.

Mikor válik természetessé az új nyelv?

Mikor már az ember gond nélkül tud gondolkodni és automatikusan törnek elő belőle a mondatok. Igen ám, de ezt a dolgot mesterségesen is lehet piszkálgatni és megsiettetni. Kezdve például azzal a nagyon egyszerű trükkel, hogy próbálsz minél több gondolatodat megfogalmazni az adott nyelven. Ehhez még csak partner sem kell, és bármikor lehet csinálni (azért autóvezetés közben ne): a magam részéről azt csináltam, hogy folyamatosan elemeztem a körülöttem lévő szituációkat és elgondolkodtam, hogy mit reagálnék rá, ha kellene. Példa:

Sétálunk Madrid belvárosában, egyszer csak elmegyünk egy kis édességbolt mellett, ahol rengeteg vödör van megtöltve a legkülönbébb édes cuccal. Be ugyan nem megyünk, de arra gondolok, hogy ha be __kellene mennem valamiért, mit csinálnék? Mit mondanék? Kigondolok egy adott szituációt (például egy zacskót ebből a cukorból, kettőt meg abból szeretnék, de vajon nekem kell lemérni? Vagy a pultnál mérteni?) és megpróbálok megfogalmazni magamban a dolgot – természetesen, ha egy szó nem jut eszembe, már rántom is elő a hűsége Samsung Galaxy telefonomat és egy offline (internetkapcsolat nélküli) szótárból villámgyorsan előkeresem. Ezzel a módszerrel az üres perceket nagyon hatékonyan és ami a lényeg: aktívan ki lehet használni. Persze nem ér annyit, mintha "éles" helyzetben kommunikálnál valakivel, de a folyékonyághoz _igenis hozzátesz. És a folyékonyágból jön a "természetesség" is. Mikor hirtelen, reflexből tudsz reagálni már az adott nyelven. Ezt pedig lehet és kell is "erőltetni". Persze csak ha gyorsan meg akarsz tanulni beszélni.

De akkor is! Utálok téveszteni!

Hát igen, gyerekkorunk óta belénk van nevelve, hogy tévedni rossz, a hibázásért büntetés (feketepont, körmös, egyes, bónuszmegvonás, kinek-mi) jár, így azt ösztönből próbáljuk elkerülni. Jó hír: nem kell. Sőt: kötelező. Tévedni jó, mert csak így tudod meg pontosan, hogy mit hogyan _nem kell használni, és a helyzet érzelmi töltete ("beégés a többiek előtt) azonnal elmédbe égeti az eseményt, és ha valaki van olyan kedves és ki is javít rögtön, akkor azt garantálom, hogy egy életre megtanulod. Erre mondta Khatzumoto, hogy "a nyelvtanulásnál az a cél, hogy minden nap egyre kevesebbet szívj". Persze, szívni kell, csak éppen azt felejtjük el, hogy ez része a folyamatnak és nem egy rossz dolog, hanem a tanulás velejárója. Tekints így a dologra, és sokkal könnyebb lesz megszólalnod.

Mikor hülyeséget mondtam, nem foglalkoztam vele – az ég világon nem történt semmi. Soha

nem nevettek ki. A legrosszabb, ami történt az az volt, hogy kérdés nélkül átváltottak angolra (azon kevesek egyike, akik tudtak). De kiszúrtam velük, mert én akkor is spanyolul beszéltem vissza. □ □öbnyire vették az adást és szívesen visszaváltottak spanyolra.

Volt például, hogy a boltban zöldséget vettünk, amit az embernek nem magának kell lemérnie, hanem van erre egy külön bolti dolgozó. Mikor a “mér” ige helyett a “kivenni” igét használtam (pesar helyett sacar), és a srác nem értette, hogy én mi a jó életet akarok, akkor sem történt semmi. Egyszerűen azonnal váltottam, megmondtam neki, hogy elnézést, kijavítottam magam és az élet ment tovább. Ez azért volt jó, mert soha, de soha az életben nem fogom elfelejteni többet ezt az igét. A picit kellemetlen helyzet érzelmi töltete beégette az elmémbe a szót. Ezért fontos a gyakorlás, de még fontosabb a tévesztés! Tévedni kell ezer módon, hogy tudd, mit hogyan nem kell mondani. A tanulás már csak egy ilyen dolog, a hibák pedig a legjobb tanárok.

Hogy áll most a spanyolom?

Nem beszélek tökéletesen. Nem vagyok higany folyékonyágú. De elértem, amit akartam: tudom magam kommunikálni az adott nyelven, tudok szocializálódni vele, meg tudok vele bármilyen helyzetet oldani, ha úgy hozza a sors. Hogy nem helyesen, vagy nem szlenget beszélve, az ebben a szakaszban kit érdekel? Ha Spanyolországba költöznék és ott élnék hónapokig/évekig, mindenre lenne időm. Ezen a ponton az a fontos, hogy magabiztos vagyok a nyelven, amiről természetesen hamarosan egy videót is fogok készíteni, aztán ahelyett, hogy én magam írogatnék itt, majd a t. publikum megadja a verdiktet.

Ami legalább ilyen fontos számomra az az, hogy a módszerek, amiket a tanulásnál használok hatékonyak, és ezeket bármelyik másik nyelv tanulására ráhúzhatom. Megnyugodtam, hogy nem csak iszom a bort, de prédikálom is. □ □Ha úgy gondolod, hogy az Öt év – öt nyelv neked is segített valamilyen formában, akkor ne légy rest egy “Like”-ot nyomni, hogy másnak is megkönnyítsd a dolgát. Hirtelen ennyi, nemsokára jön a spanyol videó, amiben persze beszámolok a kint történetekről is! Addig is:

Un abrazo fuerte,

Bálint

Az Öt év – öt nyelv spanyol körútja – Passzív nyelvtudásból így lesz aktív

2012. december 15.

Az Öt év – öt nyelv blogon már rengeteg szó esett a [passzív nyelvtanulásról](#) (mikor az ember csak érti, de használni nem igazán tudja a nyelvet), de rá kell jönnünk, hogy ez csak az egyik fele az egyenletnek. A legtöbb embernek ugye azzal van gondja, hogy hogyan szólaljon meg az új nyelven, mert ugye “félek, hogy hülyeséget mondok”, “nem ismerek elég szót”, “nem nyílik ki a szám”, és a hasonlók.

Mind teljesen érthető ok, azonban attól még nem fogunk tudni egy nyelvet, ha kifogásokat

gyártunk és nem megoldásokat keresünk. Anno, mikor az Öt év – öt nyelv projekt elkezdődött, a spanyol volt az első nyelv, amibe belevetettem magam – [egy teljes évig tanultam](#) az _input módszerrel, aminek köszönhetően egészen magabiztos szintre értem – a megértésben. De beszélni nem igazán tudtam. Aztán hagytam is a dolgot és átváltottam egy picit a [kínaira](#), majd a [németre](#), majd egy tavaly nyári [barcelonai utazás](#) során úgy felbátorodtam, hogy úgy döntöttem: idén pontot teszek az ügy végére, és átfordítom a passzív tudásom aktívba. Méghozzá záros határidőn belül.

Miről is van szó?

Aki olvasta [ezt az írást](#), az tudja már, hogy egy nem egészen hagyományos módszert választottam a dolog lefolytatására: időt, energiát és pénzt nem kímélve, vettem (vagyis vettünk egy cimborámmal) egy vonatbérletet, ami egész Európában érvényes és kivonatoltunk Spanyolországig, amit aztán jól körbeutaztunk 3 hét alatt.

Dávid cimborám nem tud spanyolul, így szerencsére nekem kellett minden helyzetet megoldani – ami fejlődés szempontból elmondhatatlanul jó volt. Ismételni önmagam nem akarom, az egésznek számomra annyi volt a lényege és tanulsága, hogy:

1. Nem szabad tökölni, meg “várni, amíg elég jól nem tudok” – egyszerűen bele kell ugrani a mélyvízbe, mert akkor aztán tuti, hogy megtanul úszni az ember.
2. Folyamatosan figyelni kell a visszajelzéseket: teljesen rendben van, ha hibázunk, sőt, kell is, de utána ki kell deríteni, hogy mi volt az oka, és hogy hogyan lehet helyesen mondani – mert csak így lehet fejlődni. Ha csak beszélsz a nagyvilágba és nem figyelsz a visszajelzésekre, akkor nem fog változni a szinted.

Hogy énmeddig jutottam? A döntést meghagyom a t. nagyérdeműnek – kis technikai és egyéb magánéleti malőrök miatt (mindenkinek van valami kifogása, ugye?) most készült el az összefoglaló videó, mely itt tekinthető meg:

□ □

<https://www.youtube.com/watch?v=S9GhoCIICl4>

(A vágásért köszönet Zolinak – a feliratot pedig a lejátszó alján lévő kis négyzetnél lehet ki/be kapcsolni.)

Ezennel a spanyolt ünnepélyesen le is zárnám, az aktív fejlesztésre nem fogok figyelni, hiszen rengeteg dolog van még az Öt év – öt nyelv háza táján, ami szintén figyelmet igényel. Mindazonáltal úgy érzem, hogy elértem egy egészen jó szintet – és hogy hagyom-e [elkallódn](#)i, [mint a németet](#)? Nemsokára ez is ki fog derülni!

A [német videónál](#) ez a spanyol, véleményem szerint, mérföldekkel jobban sikerült, noha még mindig pokolian taszítom a kamerát, azért a végére már egészen belejöttem – érdekes megnézni, hogy az elején mennyire nem használtam ki a testbeszédben lévő lehetőségeket, míg a végére már Freddy Kruegerként hadonászok és gesztikulálok és néha még egy nevetés is becsúszik. Kemény dolog ez a kamera, de ez is olyan, mint bármi más: ha nem megy, erőltetni kell, aztán majd egyre jobb lesz. Ez persze a nyelvtanulásra is vonatkozik! □ □

Hölgyeim és uraim, rohamléptekkel haladunk a világvége felé, ha azonban jövő hét pénteken érdeklődés hiányában mégis elmaradna a dolog, akkor azért jövőre is várok mindenkit szeretettel vissza. Meg még előbb is – mert természetesen rengeteg minden van a kalapban!

Addig is: nem elfelejteni ma is tenni legalább egy kicsit annak érdekében, hogy fejlődj az adott nyelven! Ha pedig véleményed van, javasolnál valamit, kiröhögnél, beszólnál, megosztanál valamit, akkor azt tedd meg egy picit lejjebb a kommentekben!

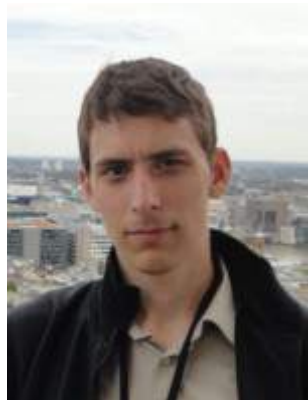
Vendégposzt: Papp Norbert sikersztória az angollal

2012. december 27.

Új sorozat indul a blogon, hogy ne csak az én ügyetlenkedéseimen lehessen kacagni, hanem mások sikerein felbuzdulhasson a t. olvasóközösség. Sikersztorik rovatunk első beszállója Papp Norbert olvasónk, aki az angoltanulását vette kézbe, majd kitartással és tervezéssel bámulatos fejlődésen ment keresztül. Át is adom neki a szót, inentől már ő vezeti tovább a tollat.

A történetem egészen különleges. 7 nap Londonban, 21 nap Walesben. Hogyan jutottam el a **kezdő kíváncsiságból a társalgási szintű angoltudásig**? A kalandom mesébe illő, a nyelvi fejlődésem pedig remélem motiváló lesz számotokra. Engedjétek meg, hogy elkalauzoljalak titeket a nyelvtanulás sokat emlegetett, s immár számomra is bizonyított módszerébe.

Tudatlanságból a tudás felé

Középiskolában az angoltanárom csak elszomorított és megutáltatta velem a nyelvet a hozzáállásával és a tanítási módszereivel, ezért kezembe vettem a tanulásom. Beregisztráltam egy levelezőpartner-kereső oldalra. (www.interpals.net) Akkoriban egy kisebb terjedelmű levél megfogalmazása is órákat emésztett fel, de élveztem. Többször (ő, hányszor!) elhatároztam, hogy tényleg mindent beleadok a nyelvtanulásba.

Így találtam rá az [Öt év – öt nyelvre](#) is, így találtam rá megannyi nyelvtanulási módszerre, de lusta voltam. **Meguntam**. Nehéznek találtam foglalkozni a témával. Összességében a levelezés az, ami rengeteget lendített az írás és szövegértésem terén, azt hiszem leginkább azért, mert szórakoztatott. Mike barátommal való kapcsolatom egy YouTube kommenttel kezdődött, majd msn és [skype](#) segítségével ismerkedtünk meg jobban, végül 1 évvel később meghívott magához Londonba, minden költséget állva. Mai napig nem tudom elhinni, egész egyszerűen regénybe illő történet, de a fókusz ebben a cikkben maradjon a nyelvtanuláson.

„London, baby!”

Kint eleinte meg voltam szeppenne. Kevés volt a szókincsem, sosem beszéltem korábban angolul, de Mike a kezdetektől barátságos és segítőkész volt. Lassabban beszélt és körülírta a szót, amit épp nem értettem. Az első utazás a repülőtértől Enfieldbe kissé szótlannal telt, de a fejemben próbáltam mondatokat alkotni és néha bátortalanul kimondani, majd néhány nap elteltével **egyre bátrabb lettem**. A látottakat és az élményeim képtelen vagyok néhány mondatban összefoglalni, de a nyaralás végéhez közeledve több dolgot is sikerült megfigyelnem fejlődésem kapcsán.

Egyre többet megértettem a történeteiből (pl. a királyi családról a Windsor kastélynál), egyre többet beszélgettünk, egyre jobban ki tudtam magam fejezni, ugyanakkor már egyre fáradtabb voltam, egyre jobban fájt a fejem és egyre jobban abba akartam hagyni ezt az egészet.

Ez az a bizonyos holtpon, amit [Benny Lewis is említ könyvében](#). Nagyon hamar feladnám itthon, a számítógémem előtt ülve, de legyen ez az élő példa arra, hogy túl lehet élni. Kicsit ki kell lépni a komfortzónából ebben az időszakban. Ha túl soknak érzed a nyelvtanulást, ne hagyd abba – van egy pont, amit elhagyva látványos fejlődésen mész keresztül. A kiutazásom előtt itthon is volt ilyen holtpon, aminek eredményeképp abbahagytam a nyelvtanulást, viszont kint erre nem volt lehetőségem.

Wales... egy új kaland

Elhatároztam, hogy 6 hónap alatt meg tanulok **folyékonyan** beszélni. A nyaralás utáni kezdeti motiváció hamar elszállt, a cél nem teljesült be. Mike ugyanakkor ismét kihívott magához, immár Walesbe az új lakásába, kaptam egy retúrjegyet és felültem a repülőre. 18 újabb napot töltöttem az Egyesült Királyságban, több alkalommal nem tudtam eldönteni, épp egy filmben vagyok, vagy csak álmodom. Csodálatos volt. Érezhetően jobban kezdődött a kommunikáció, mint 2 éve, mint tavaly, de a folyékony társalgási szint még messze volt.

A nyaralás végéhez közeledve értettem meg annak a bizonyos [inputnak a jelentőségét](#). Esős idő esetén otthon maradtunk, rengeteget néztem az angol Comedy Centralt, angol felirattal. A tudtom nélkül egyre többet és többet megértettem belőle. Rengeteget beszélgettem, akadtak szituációk, amikor nem tudtam kifejezni magam, nem találtam egy bizonyos szót, de kifejezőképességem rengeteget fejlődött – mert a [körbeírás \(majdnem\) mindig segített](#).

Tudás a gyakorlatban

Mike mellett biztonságban éreztem magam és nyelvi tudásom, de mi a helyzet nélküle? Hazautazásom előtti utolsó éjszakát messze Walesből, egyedül töltöttem. Kalandos utazás volt. Chesterben várost néztem, eltévedtem, leszóltattam az első velem szembe jövő úriembert, aki készséggel elkísért egy darabon és útbaigazított, hogy hol találom az állomást. **Az első pillanat, mikor valóban éreztem a nyelvi fejlődésem.**

Milton Keynesben szálltam meg, de nem tudtam merre van a hotelem. Tudtam a címet pechemre olyan embert kérdeztem meg, aki sikeresen elküldött egy másik irányba – másfél óras gyaloglás lett a röpke 15 perces út helyett. Legalább 8 emberrel beszéltem utam során, végül a recepción is zökkenőmentesen vettem az akadályt. Mindenképp élmény volt. Hazautazásom is rejtegetett izgalmas percek, órákat. Viharba került a Luton reptér, viharba kerültünk Németország felett és kényszerleszállást hajtottunk végre Pozsonyban, mert nem kaptunk engedélyt Budapesten landolni. Röpke 4 óra késéssel és 2 új külföldi ismerőssel

érkeztem meg – Pozsonyban másfél órát vártunk, elkezdtem beszélgetni a mellettem ülőkkel, majd a kaland folytatódott velük a fővárosban.

Összességében...

... a tapasztalatom az, hogy ha életed **részévé** teszed a nyelvet, akkor érhetsz el fejlődést. Nekem szerencsém volt, hogy ennyi időt tölthettem el anyanyelvi környezetben (*még mielőtt mindenki felháborodna – az anyanyelvi környezet hiánya nem lehet kifogás, enélkül is meg vannak az eszközök a haladásra! – Bálint*) és már tudom, hogy alkossam meg körülöttem azt, ami kint körülvett. Nem tudom elégszer hangsúlyozni, mennyire fontos az „[input](#)”.

Mióta hazajöttem szabályosan felfalom a vígjáték-sorozatokat. Eleinte keveset értettem és angol felirattal néztem, évadról évadra, részről részre viszont már szinte nem is fordítottam le magamban, természetesnek tűnt. Egy újabb sorozat 4. évadjánál tartok, eleinte furcsa volt felirat nélkül, nem minden szót hallottam ki, viszont napról napra érzem a fejlődésem, hihetetlen gyorsan haladok. Ne add fel az elején, mikor kényelmetlenné válik, hogy angolul nézed, használj magyar feliratot, ha túl soknak érzed.

Olvass cikkeket angolul, olvass könyveket angolul, hallgass angol rádiót, nézz angol tv-t, sorozatot, filmet, levelezz vagy skype-olj külföldiekkel. Egy a lényeg: élvezd! Szórakoztasson, érdekeljen... és meg lesz a várva várt mézédés gyümölcs! Mostanában esténként BBC One és ITV1 megy a számítógépen, szabadidőmben kedvenc sorozatom nézem angolul felirat nélkül, minden gond nélkül olvasok szakmai blogokat angolul, napi rendszerességgel kommentelek angolul kedvenc facebook oldalaim posztjaihoz vagy épp elmegyek sörözni erasmus diákokkal. Sikerült beépítenem a mindennapokba a nyelvet úgy, hogy abszolút nem kényelmetlen, sőt, minden nap egyre jobban élvezem. Te mit teszel ezért?

Tetszett Norbi története? Van hasonló élményed? Oszd meg velünk lent a kommentekben, hogy mások is tanulhassanak belőle! ☐ ☐

Nyelvi reaktiválás – avagy 90 nap optimalizált némettanulás

2013. január 7.

Egy nyelvet megtanulni nem éppen a legkönnyebb feladatok egyike, még akkor sem, ha éppen a lehető legjobb módszerekkel, a lehető leghatékonyabb tanulási technikákkal és a lehető legtöbb időt fordítod rá. Ha életedben már legalább egy nyelvet megtanultál, akkor biztosan tudod, hogy ez beletett meló nélkül nem megy – nincs ezzel gond. A frusztrálóbb rész ott kezdődik, mikor egy ideig, valamilyen okból kifolyólag, nem használod azt – így az veszettül elkezd hanyatlani, míg pár röpké hónap eltelte után automatikusan elfordulsz az utcán barátságosan rád köszönő külfölditől, aki csak némi útbaigazítást szeretne. Idegesítő egy dolog, és ha az ember nem használja minden nap a nyelvet, akkor az bizony kopik.

Fenntartani a megszerzett nyelvtudást

Ausztráliai tartózkodásom alatt úgy vélem, hogy gyakorlatilag [anyanyelvi szinten](#) elsajátítottam a nyelvet, azonban azóta eltelt két év, és néha én is észreveszem, hogy egy-egy szó vagy szleng nehezebben jut eszembe.

Az Öt év – öt nyelv [egyik legnépszerűbb cikke](#) pont arról szól, hogy hogyan lehet szépen egyenletesen fenntartani a megszerzett tudást, napi 30-60 perc befektetett idővel – azonban felmerül a kérdés, hogy mi van akkor, ha az embernek még ennyi ideje sincs rá? Esetleg energiája. Esetleg kedve. Esetleg mert belegondol, hogy valójában **minek is fenntartani valamit, amit nem használ?**

Mi lenne, ha még annyi időt és energiát sem kellene belefektetni a nyelv fenntartásába, mint amit a fent tárgyalt cikkben leírtunk? Mi lenne, ha lenne egy olyan csodamódszer, amivel rövid időn belül előhúzhatnánk a kalapból a már egyszer megszerzett tudást, akkor, amikor kell? Hadd pihenjen addig ott az elménk mélyén, ahol a helye van, aztán a megfelelő pillanatban (a külföldi nyaralás előtt, a munkainterjú előtt, a nyelvvizsga előtt, stb.) azt bekapcsolhatnánk?

Nem csak szebb lenne ez a világ, de nekünk is több időnk maradna az olyan fontos dolgok üzésére, mint a barátaink és szeretteinkkel való időtöltés, sörvitamin szervezetbe juttatása, sportolás, természet megcsodálása és hasonló értékes és a tanuláznál ezerszer érdekesebb dolog. Jó hír – úgy hívják ezt a dolgot, hogy **reaktiválás**.

Reaktiválni a megszerzett nyelvtudást

Két évvel ezelőtt, [három hónapos némettanulás](#) után eljutottam egy egészen [elfogadható szintre](#), azonban az a szint [szépen el is kopott](#). Ma megint úgy vagyok, hogy szinte három szót nem tudok összerakni a nyelven. Ja, de. Sört még mindig 100%-os hatékonysággal tudok rendelni – azonban ez viszonylag haszontalan tudás, amikor valaki mondjuk azt szeretné megtudni tőlem, hogy merre van a Nyugati pályaudvar. Jelenlegi német szintemet az alábbi videó demonstrálja (csak a miheztartás végett):

□ □

<https://youtube.com/watch?v=>

Innen szép nyerni. Ez persze félig lustaságból is fakad, ám azonban saját magamnak is meg szerettem volna nézni, amit már régóta sejtek: hogy az egyszer elért szintre villámgyorsan, akár hetek alatt vissza lehet érni. Erre mondják azt, hogy “Hát, igazából tudok én angolul/németül/olaszul/japánul, de most nem tudnék beszélni. De ha eltölthetnék pár hetet az adott országban, akkor visszajönne egyből minden”. No, hát akkor próbáljuk meg ezt megcsinálni – méghozzá a legszűkebb keresztmetszet nélkül: azaz nem megyünk el az adott országba (csak a végén – lásd később!), hanem azt hozzuk ide.

Ha olvastad [ezt a cikket](#), akkor tudod, hogy nyáron pont az ellenkezőjét csináltam ennek: odabattyogtam szépen Spanyolországba, hogy három hét alatt [aktívba](#) fordítsam az addig viszonylag [passzív tudásomat](#).

Most azonban az a célom, hogy bebizonyítsam, elég pár röpké hét, néhány hatékony módszer, egy kis hajlandóság és máris visszajön az az elfeledett tudás, mi több, azt bőven meg is lehet

még fejléni.

A 90 napos német diéta

A kísérlet első felét már csont nélkül teljesítettem: sikeresen elfelejtettem németet, eddig hibátlan teljesítmény nyújtok. Azonban a nehezebb része most jön: az eddig felgyűlt tapasztalatok alapján, valamint az összes tanulástechnikai [csíziót](#) bevetve szeretném feltámasztani poraiból a némettudásomat, valamint megfejléni egy újabb adaggal. Az előző videó, khm, hagyott némi kívánnivalót maga után (én azóta sem mertem megnézni újra), de nem lényeg. A **szívás** és a **visszacsatolás** fontos része a **haladásnak**. A következő jobb lesz.

A következő???

Az, biza. Nem csak a számat szeretném jártatni, hanem megmutatni, hogy hozzáállással, egy kis motivációval, a megfelelő eszközökkel és módszerekkel képes az ember eljutni **3 hónap alatt társalgási szintre egy új nyelven**.

És mikor akasztják a hóhért: három hónap múlva Berlinbe megyek 5 napra (egészen pontosan április 7-ig), ahol élesben, anyanyelvi környezetben próbálom ki a tudásomat, csetlek-botlok, és remélhetőleg minél több hasznos információval tudok majd szolgálni a t. olvasónak németileg.

Valamilyen érthetetlen okból kifolyólag a t. olvasók szeretik azt is mozgóképen nyomon követni, hogy miket szerencsétlenkedek, ami kameraidegenségemet ismerve felettébb érdekes, de hát a nép akarata szent. Úgyhogy, kérem tisztelettel, **az április 8-ai héten** várható egy nagyjából **10 perces videó összefoglaló** a berlini élményekből, a tapasztalatokról, egyebekről.

Ticket details & travel information

Travel dates for: KOROSI / BALINT MR
Ticket number: [220-2328723584](#) *
Form of Payment: XXXXXXXXXXXX9148

* You have access to the passenger receipt by clicking the ticket number up to 30 days after commencement of travel.

Your flight itinerary

Flight	Date	from	to	Departure	Arrival	Reservation
LH 3031 operated by: EUROWINGS	03 April	BUDAPEST HU FERENC LISZT TERMINAL 2A	BERLIN DE TEGEL	12:55 h	14:15 h	Economy Class (K) confirmed
LH 3030 operated by: EUROWINGS	07 April	BERLIN DE TEGEL	BUDAPEST HU FERENC LISZT TERMINAL 2A	15:05 h	16:25 h	Economy Class (K) confirmed

Ha akkor még mindig csak sört tudok kérni németül, akkor egyrészt egy életre elástam magam, másrészt kollektíve meginvitálnék minden olvasót egy sörözésre, ahol mindent én állok (az előző mondatban van egy rész, ami nem igaz. Vajon melyik?).

És hogy hogyan szándékozom elérni azt, hogy magabiztosan (ezúttal tényleg magabiztosan), tudjak germánul csacsogni valakivel, mindennapi témákról? Erről fog szólni a következő három hónap. Akit bővebben érdekelnek a történések és szeretne mindenről előbb értesülni, valamint az apróbb műhelytitkokba is beelátni, az bátran iratkozzon fel a hírlevélre a jobboldali kis dobozban, vagy az írás alatti részben.

FRISSÍTÉS: a három hónap letelte után, [az eredmény itt tekinthető meg](#).

Egy gyors intermezzo, a blogot érintő dolgokról: amint látható, az utóbbi időben újra rendszeressé váltak az írások – pörög minden ezerrel. További nagy átalakítások vannak, és ha szeretnél te is segíteni az oldal alakításában, beleszólni abba, hogy miről legyen szó, vagy csak egyszerűen felebaráti szeretetből megkönnyíteni a munkámat, akkor [töltsd ki ezt a rövid \(két perc, tényleg\) kérdőívet!](#) Hálám a síríg üldöz, valamint koalák tömkelegét mented meg velem (részletek a kérdőíven!)

Mit gondolsz a leírtakról? Te mivel tartod karban a megszerzett tudást? Hány nyelvet felejtettél el? Mi a véleményed, sikerülni fog a kitűzött céloim? A lent lévő kommentekben oszd meg a gondolataidat, de akkor is nyugodtan írd, ha csak bátorítani, netán anyázni szeretnél. Hajrá!

‘Öt év – öt nyelv’ – a negyedik év

2013. január 25.

Hölgyeim és uraim, nagy nap a mai, hiszen az Öt év – öt nyelv kalandtúra 4. születésnapjához ért, a cikkben áttekintjük az elmúlt év legfontosabb eseményeit, írásait, kardinális videóit, megnézzük, hogy mi zajlott le az Öt év hátterében, illetőleg arra is ránézünk, hogy mi fog történni az utolsó évben. És vajon mi lesz az ötödik nyelv?

Angol

Meglehetősen sok előkészület után sikerült [leszervezni egy ausztrál hölgygel egy interjút](#), melyben nem csak az ausztrál kultúráról és nyelvről tudhat meg a t. olvasó érdekes dolgokat, ellenben az is bebizonyosodik, hogy Bálint tényleg beszél angolul, méghozzá folyékonyan és többek egybehangzó véleménye szerint meggyőző ausztrál akcentussal és szókinccsel.

Az angolom fejlesztése tehát már rég nem prioritás, a mindennapi életben is használom eleget, ha akarnám sem tudnám elfelejteni. Igaz, pont a videó kapcsán vettem észre saját magamon, hogy mióta hazajöttem Ausztráliából, azóta némileg megkopott a dolog – legalábbis az akkori színhez képest. Sebaj, én tökéletesen meg vagyok vele elégedve, szóval itt be is vések magamnak egy piros pontot.

Spanyol

Szívem csücske. Egyszerűen nem tudok betelni a nyelv szépségével – csak éppen meglehetősen [passzív tudással rendelkeztem](#), ami szép és jó, csak nekem nem elég. Szeretnék mind az öt nyelven tudni kommunikálni. Mivel mindig is a radikális megoldások híve voltam, nem sokat lafacacáztam és egy huszáros vágással beruháztam egy európai vonatbérletbe, és Dávid barátommal, valamint hú hátizsákjainkkal nyáron nyakunkba vettük Spanyolországot. Mivel Dávid a “kérek egy sört”-ön kívül nem sokat beszél spanyolul, így a három hét alatt

meglehetősen sok alkalmam volt azt használni és gyúrni, így az [értékelő videóból](#) az is kiderül, hogy szerintem elértem egy egészen jó szintet, valamint az is, hogy **lehetséges** pár hét/hónap alatt a passzív tudást [aktívba](#) fordítani.

Német

A passzív-aktív viszonyát egy újabb gyakorlati példán keresztül szeretném lefesteni. Mivel a két évvel ezelőtt tanult [németem](#) már erősen elrejtőzött az elmém egy sötét bugyrába, ezért [18 nappal ezelőtt](#) arra vállalkoztam, hogy újabb 3 hónap szánok arra, hogy felelevenítsem a tudást, mi több megfejelem azzal, hogy elérek egy folyékony szintet, gyakorlatilag megint a nulláról kezdve (beszámoló hamarosan). Mielőtt felhördülne a t. közösség, a folyékony szintet én a következőképpen definiálom:

“Képes vagyok anyanyelvűekkel egy kocsmai beszélgetésben érdemben részt venni, úgy, hogy hozzám is szóljanak és ne csak szemlesütve legyintsenek, mikor megpróbálok mondani valamit”.

Azt hiszem, ezt a fajta definíció jól mutatna a Nemzeti alaptantervben is. Hogy izgalmasabb legyen a dolog, a 90 nap végén (április 3) irány Berlin, ahol élőben fogom keresztrefeszíteni magam, ami pedig videóban is lesz dokumentálva – lássuk, mennyire hatékonyak az Öt év módszerei!

Kínai

Férfiasan megmondva, az elmúlt évben nem nagyon foglalkoztam a dologgal. De ami késik, nem múlik. Van még meglepetés a kalapban.

Értékelősdí

Alapvetően egészen meg vagyok elégedve az elmúlt évvel, persze, mindig lehetne többet, jobbat, satöbbit, de ne legyünk telhetetlenek. Kifogásom persze nekem is van arra, hogy miért nem tettem meg többet, azonban ez senkit nem érdekel. Mindenkinek megvan a saját maga hasfájása. Ehelyett inkább arra koncentrálok, **ami jól ment**, valamint az **előttem álló feladatokra**.

Pillanatnyilag a futó német projekt a legfontosabb – ha török, ha szakad, április 7-én lezáródik a 90 napos kísérlet, utána minden kiderül.

Egy dolgot szeretnék még megemlíteni: a blog indulásakor csak a saját haladásom dokumentálására volt fenntartva, de ahogy teltek az évek, egyre több kérdéssel kerestetek meg, amit botcsinálta kontárként igyekeztem valamilyen formában megválaszolni – a blog tehát átalakult egy szuper nyelvtanulási közösségé, ahol mindenki segít a másoknak, az olvasók is jó viszonyt alakítanak ki egymással. Erről a blog indításakor még reménykedni sem mertem!

Az Öt év – öt nyelv tehát számomra már mást jelent, mint a kezdet kezdetén: nem csak a saját haladásom fontos, hanem az is, hogy mások is okulhassanak a hibáimból és profitálhassanak a tapasztalataimból. Ez meglehetősen sok időt és energiát vesz igénybe, de egyáltalán nem bánom, sőt! Jó szamaritánus módjára mindenkinek igyekszem személyesen válaszolni,

azonban a blog meglehetősen kinőtte már önmagát, havonta több mint 8000-en olvassátok, így néha (elég) sok időbe telik, míg mindenkinek vissza tudok írni.

Igyekszem, és előre is köszönöm mindenkinek a figyelmet. Ahogy a minap már [Facebookon is megállapítottam](#), az Öt év – öt nyelv olvasói nem csak a legszebbek, legokosabbak, de a legjobb fejek is. Köszönet tehát ezért, igyekszem ezt a jövőben is megszolgálni, aki pedig leküzdhetetlen vágyat érez a hálálkodás kifejezésére, még mindig küldhet sört a szerkesztőség címére (bajor és cseh kivonatok előnyben).

Mi történt még?

A háttérben (értsd, ami nem látszik a blogon) rengeteg dolog zajlik le, nap mint nap.

Az aktív nyelvtanulásom mellett naponta 1-2 órát mindig foglalkozom az Öt évvel valamilyen formában: programozgatom, hogy gyorsabban fusson, a háttérben cibálom a szervert, a Facebookon naponta osztom az észét (a tavalyi célt (1000 követő) jócskán felülteljesítve, már majdnem 1500-an vagyunk. [Csatlakozz te is!](#)).

Aztán képeket keresgetek, mindent elolvasok a nyelvtanulás témakörben, falom a könyveket, új módszerekkel próbálkozom, technikai dolgokat finomítgatok, levlistát szerkesztek (Láttad már? Az Öt év legbelsőbb szektája, csak olyanoknak, akik valóban haladni akarnak. Ha nem vagy még feliratkozva, akkor ezt a jobb oldalon teheted meg!), kommentekre válaszolok, házassági megkereséseket utasítok vissza a női olvasóközösség legnagyobb szívfájdalmára, új kapcsolatokat építünk ki ([Angol nyelvtanulás](#), [My English Teacher](#), [LingWing](#), [Nyelvparádé](#), [Használd a nyelved](#), sőt, még az októberi [Családi Lapban](#) is szerepelt a blog).

Üres perceimben (teljes képzavar) szógyakoriság-listákat kalapálok, emailekre válaszolok és folyamatosan azon töröm a fejem, hogy hogyan tudna a blog, a szemlélet, a nyelvtanulás szeretete még több emberhez eljutni. Ez utóbbiban te/ti tudtok a legtöbbet segíteni. ☐ ☐

Ezenkívül van még két szupertitkos dolog, ezekről csak annyit árulhatok el jelenleg, hogy az elsőről egy hónapon belül fog fellebbenni a fátyol, a másodikról pedig áprilisban, a német projekt után. Lehet találgatni!

Több új dolog is indult a blog életében: ilyen volt a [Technikai sarok](#), ahol azzal foglalkozunk behatóbban, hogy a technológia hogyan segíthet felgyorsítani a tanulást. Házi kedvencünk, a memóriabajnok [Anki](#) program, amivel az életben soha többet nem felejtess el semmit (na jó, 95%-kát). A négy év alatt ez az egyik legnépszerűbb írás – a másik pedig az, hogy hogyan is lehet [fenntartani a már megszerzett nyelvtudást](#), a lehető legkisebb erőfeszítéssel.

Másik új rovatunk a vendégposztok megjelenése: itt nem én, hanem a bloghoz közelálló, vagy valamilyen formában érintett személy ír valami velősebbet.

Elsőként Attila barátommal olvashattatok egy [interjút](#) (akit szintén a blogon keresztül ismerhettem meg), aki szintén a radikális módszerek elkötelezettje: úgy gondolta, hogy az lesz a legjobb spanyoltudásának fejlesztésére, ha felpattan a bringájára és leteker Mexikóvárosból Guatemalába, közben pedig magára cibálva a valós, használt nyelvet. Személyes hőssémmé vált.

Másodikszámú versenyzőnk Papp Norbi, aki hatalmas siker sztorit írt abból, hogy hogyan

hódította meg az angol nyelv bástyáit – [erre olvashatjátok](#).

Nem tartozik szorosan a témához, azonban nekem mindenképpen sokat jelent, valamint némileg párhuzamba is lehet állítani a nyelvtanulással, hogy júliusban sikerült teljesítenem az emberi erőpróbák egyik legkeményebbjét, az [ironmant](#). Sokat tanultam közben a motivációról, kitartásról, elkötelezettségről, barátságokról, technikáról, amiből rengeteget profitáltam mind emberileg, mind “hozzáállásilag”.

Fontos még a két hete közzétett első Öt év kérdőív, amiben a t. nagyközönséget interjúoltam meg arról, hogy mit szeretnének látni a blogon, milyen nyelvtanulási nehézségek a leggyakoribbak, mivel érdemes behatóbban foglalkozni majd **valamilyen** formában.

A kérdőívet majdnem **négyszázan** töltötték ki, amiért meleg kézfogásokat és ropogós köszönömöket fogok kiosztani az első Öt év – öt nyelv találkozón. A kiértékelés jelenleg is zajlik, a jövő hét elején pedig egy cikk formájában össze is foglalom majd a tanulságokat.

Hogyan tovább?

A folyamatos fejlesztésnek már most kézzelfogható eredményei vannak: elsősorban az, hogy szövetkeztünk a legjobb külföldi étellel foglalkozó magyar bloggal, a [Nők Külföldönnel](#) (hímnemű olvasóink is bátran kattintanak a linkre, nem harap!).

Nagyon sokan azért tanulnak nyelvet, hogy azzal külföldön vállaljanak munkát, azonban ez a dolog nem is olyan egyszerű. Én is éltem külföldön és ha Petra blogja már akkor létezett volna, bizony sok mindenben megkönnyítette volna a kiköltözésemet, kinti életemet, beilleszkedésemet.

Petrával a szövetség jegyében remek dolgokat kezdtünk el főzni a boszorkánykonyhában és ahogy már említettem, erről egy hónapon belül le is rántjuk a leplet. Annyit megsúghatok, hogy ha minden igaz, akkor sokkal gyorsabban, jobban és hatékonyabban fogunk tudni segíteni mindenkinek, aki célirányosan szeretne nyelvet tanulni.

Ezenkívül, ahogy már fent is írtam, folyamatosan azon dolgozok, hogy még jobban, még többet tudjak megosztani a közösséggel. Sajna a nap csak 24 órából áll, valamint galád módon olyan dolgok veszik el az Öt évtől az időm, mint holmi munka, de az érdeklődők kedvéért megnyugtatóan közlöm, hogy az alvásról már majdnem teljesen leszoktam (vagy legalábbis átalakítottam).

És hogy mi lesz az **ötödik nyelv**? Azt sajnos egyelőre nem árulhatom el, mindenesetre a kíváncsiságot enyhítendő, annyit mondhatok, hogy két hónap múlva fog mindenre fény derülni. Addig lehet találgatni. □ □

Rólatok, nektek, tőletek

Itt a végén pedig újra szeretném megragadni az alkalmat, hogy megköszönjem MINDENKINEK a figyelmet, a rengeteg jó szót, hozzászólást, emailt, söröket, biztatást, támogatást, ötleteket és még sok minden mást. A számok tükrében a következőképpen alakult a blog élete: az elmúlt egy évben **6072 ember kereste fel a blogot**, ebből az utolsó egy hónapban **8084** volt – a növekedés annak köszönhető, hogy több időm volt cikket írni és dokumentálni a történéseket.

Havonta ez átlagosan 5060 embert jelent, míg ez a 2011-es évben még csak 2784 ember volt, tehát majdnem **megduplázódott!**

Szemem könnybe lábad, lehelet megszakad, hang bennreked – azt hiszem újra elmondhatom, hogy érdemes csinálni és folytatni mind a tanulást, mind a blogot. Hogy is lehetne másképp, mikor ilyeneket írtok, nap mint nap:

Szuper inspiráció a blog, gyakran ajánlom is tovább ismerőseimnek, ha nyelvtanulásról van szó. Köszí, hogy írod! ☐ ☐

u.i.: Ha már a túlélésük rajtam múlt, bábikoala-simogatót mikor nyitsz? :))

Köszí! Amióta a Blogodat olvasom (használok) egész szép rend lett a fejemben. ☐ ☐

Nem érzem azt , hogy hiába tanulok. Lett önbizalmam és kitartásom. Nagyon használható a blog! Még egyszer KÖSZI!

Jó lenne, ha az 5 év után a blog nem állna le, hanem írnád tovább. Szerintem aki eddig követte, az utána is szeretné tudni, hogyan alakul a történeted a nyelvekkel.

Ha te nem vagy, sose gyűjtök magamban össze annyi motivációt, hogy nekiálljak az angolnak egyedül. A bemutatott módszereknek hála remekül megy, már lassan négy hónapja minden nap több órát szánok rá és imádom minden percét!

Köszönöm, hogy csinálod, reményt ad:)

Egyetlen problémám a bloggal, hogy nincs cím megadva, így nem tudom hova küldeni a hálálkodó söröket.

Ezeket akár én is írhatnám magamnak, de nem, ezeket valóban ti követtétek el. (Na jó, az egyik én voltam. Na, melyik?)

Természetesen van még sok más, ám ezeket majd a kérdőív elemzésében fogjuk jobban boncolgatni. És hogy mi lesz az Öt év – öt nyelvvél 2014. január 25. után? Megszűnik? Folytatódik? Törlődik az internetről? Szektát alapít? Amíg kiderül, addig is köszi a figyelmet, jó tanulást, jó hétvégét, rock 'n' roll! Jövő héttől itt folytatjuk!

Az Öt év – öt nyelv további irányvonalát megszabó kérdőív értékelése

2013. január 29.

Két héttel ezelőtt, hirtelen felindulásból meginterjúvoltam az olvasóközösséget, hogy jobb képet kapjak arról, hogy milyen dolgokkal érdemes a jövőben egy picit többet foglalkozni. A 375 ember, aki volt oly' kedves és kitöltötte a kérdőívet, azt csókoltatom, valamint izenem nekik, hogy 375 darab egészséges koalackót menekítettek meg ezzel. Szép munka volt! Lássuk az eredményeket!

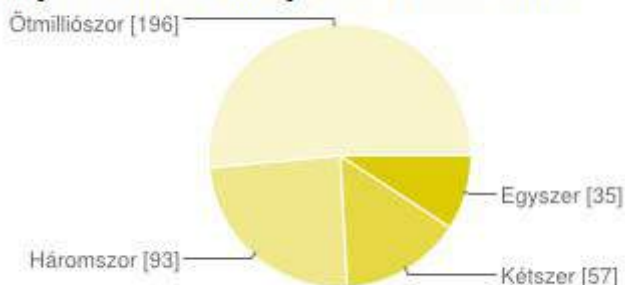

Demográfia

Az Öt év olvasóinak döntő többsége 25-35 év közötti közötti, valószínűleg inkább nő, mint sem, valamint majdnem biztos, hogy rendelkezik legalább egy diplomával. Ennek fényében feltenném a költői kérdést, hogy vajon mi a jó életet csinálnak az egyetemi nyelvoktatásban, ha az olvasók **65%-a** azt mondja, hogy valamilyen formában **baja van a nyelvtanulással?**

Nyelvek

Hányszor álltál már neki nyelvet tanulni életedben?

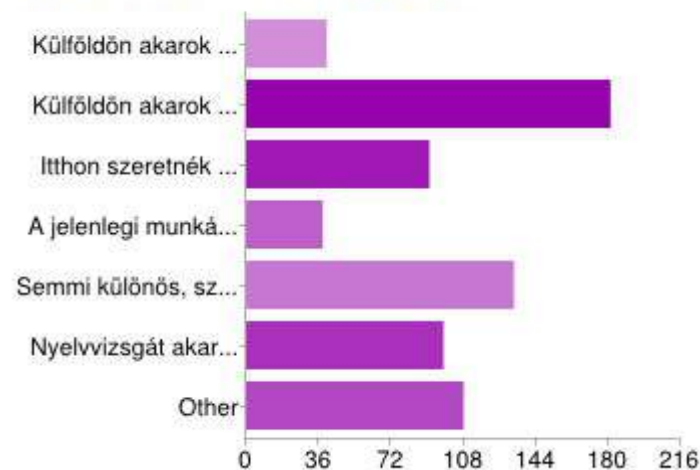
A kérdésre, hogy **milyen nyelvet próbáltál már sikertelenül megtanulni**, 209-an jelölték meg az angolt, míg a némettel 196-an jártak ugyanígy, a francia, spanyol és az olasz nagyjából holtversenyben a harmadik. A kérdésre, hogy miért nem sikerült azt megtanulni a következő válaszok voltak a "legnépszerűbbek":

- Lustaság
- Motiváció hiánya
- Rossz tanár
- Időhiány
- Sikerélmény hiánya
- Rossz módszerek
- Külföldön is a magyar közösséghez való ragaszkodás
- Az ivás előnyben részesítése a tanulással szemben (halál komoly)
- Eleve nem is szerette a nyelvet (itt toronymagasan a német vezet)

A válaszokban fele-fele arányban oszlik meg a felelősség a "dilettáns, rossz tanárok/rossz nyelvtanfolyamok/rossz nyelviskolák" és maga a tanuló között. Az is kiderült, hogy az olvasók 51%-a már több mint háromszor nekiállt (sikertelenül) egy új nyelv megtanulásának. Nem meglepő módon a legnépszerűbb nyelvek az **angol** és a **német** (36% mind a kettő), aztán a spanyol 7%-kal, francia 5%-kal, olasz 4%-kal, míg a fennmaradó 12% más nyelvekből tevődik össze.

Motiváció

Mi a célod az aktuálisan tanult nyelvvel?

Sajna nem látszanak normálisan a kiírások

És hogy **miért tanultok nyelveket?** Külföldet már megjárt, majd onnan végleg hazatért emberként kicsit örömmel, kicsit szomorúan olvastam, hogy elsősorban azért tanultok, hogy **külföldön vállaljatok munkát** vele, egészen pontosan **47% tervezi**, hogy hosszabb-rövidebb időre külhonba távozna.

Az olvasó akarata szent – és pontosan azért, hogy a blog még többet tudjon nektek segíteni, ezért közös szervezkedésbe kezdünk a legjobb, külföldi étellel foglalkozó bloggal, a [Nők Külföldönnel](#) – a részletekről nem is olyan sokára! ([Petra](#) (a blog írója) nagyon érti a dolgát, rengeteg embernek segített és ő maga is expat (tartósan külföldön élő ember), így ő maga is tapasztalatból beszél.)

A válaszadók **25%-a itthon szeretne jobb munkához jutni** a tanult nyelvvel, míg **10%-nál a jelenlegi munkájában** követelik meg a magasabb nyelvi tudást.

Érdekes (és számomra igencsak szívet melengető) módon nem elsősorban a **nyelvvizsga** a cél mindenkinél – **mindössze 26% mondta**, hogy ezért tanul! Ami viszont a legmeglepőbb és legörömtelibb volt, az az, hogy **35% azt mondta**, hogy semmi különös oka nincs a tanulásra, **egyszerűen szeret nyelvet tanulni!**

Akkor most vagy az Öt év olvasói átlagon felüliek (efelől semmi kétségem), vagy az EU jelentések valahol sántítanak, miszerint az egész unión belül mi vagyunk a legutolsók nyelvtudásban. Nos, ha ez igaz is, akkor úgy tűnik, ez nemsokára megváltozik! ☐ ☐

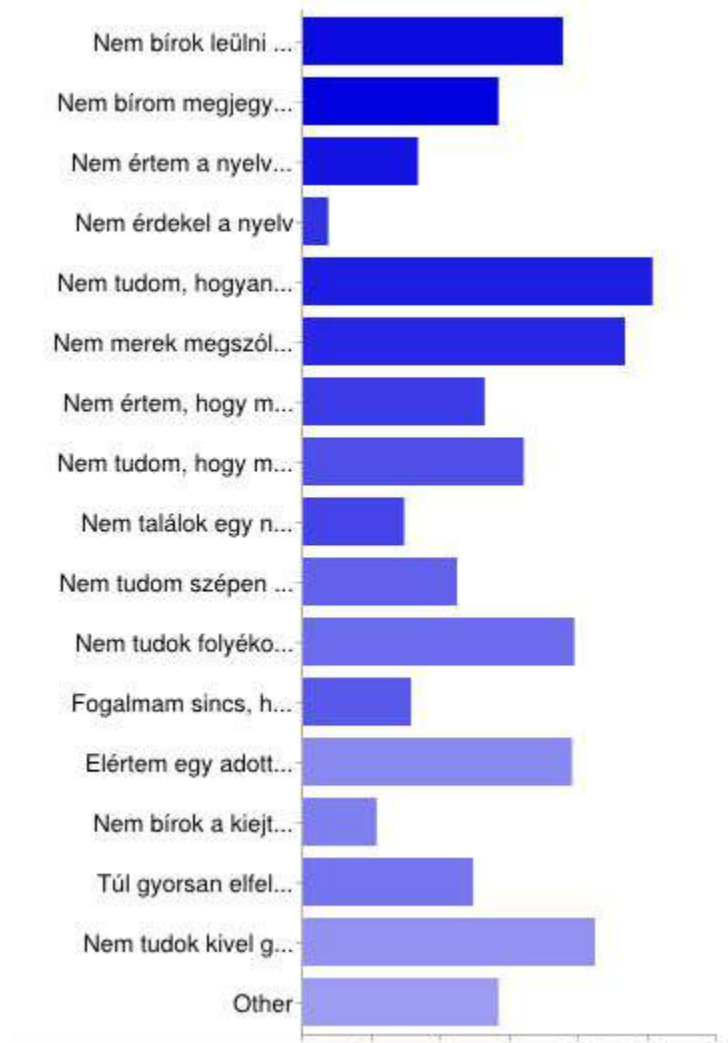
Nehézségek

Azt vettük górcső alá, hogy mi az, ami a legnagyobb akadály számotokra a nyelvtanuláshoz/nyelvtanulásban. Némileg meglepő, ugyanakkor kegyetlenül őszinte volt, hogy a válaszadók **40%-a erélyesen bevallotta**, nem tudja, hogyan kell **gyorsan és hatékonyan tanulni**.

Ez egyrészt szomorú, hiszen az oktatás elég erős hiányosságaira mutat rá csípőből, másrészt

viszont életben tartja az Öt évet: a blogon ugyanis pontosan azon van a **hangsúly**, hogy az ember hogyan érheti el a lehető **legnagyobb fejlődést a lehető legkisebb befektetéssel**.

Mi jelent számodra akadályt a nyelvtanulásban?

A gonosz dolgok, amik megakadályoznak egy új nyelv elsajátításában

És ennek biza szerves része a megfelelő tanulástechnikák alkalmazása, gondoljunk csak a [mnemonikák használatára](#), az [emlékezés meghackelésére](#), a [technológia bevonására](#), valamint a többi apró trükkre. A másodikszámú probléma (37%-kal) a klasszikus “**nem merek megszólalni**” jelenség.

Itt szerkesztőségünk daliás főszerkesztője siet a t. publikum segítségére, hiszen újonnan nem győzi magát különböző videofelvételekkel leégetni és bemutatni, hogy hogyan nem kell csinálni dolgokat, alkalmoszerűen és véletlenszerűen pedig azt, hogy hogyan kell. A szerkesztőség rövidtávú célkitűzéseinek zászlóvivője az utóbbi arányának megemelése (értsd: **még több élő videó.**)

Haladjunk tovább: **31%** mondta, hogy **nem tud folyékonyan beszélni** és úgy érzi, hogy **soha nem is fog**. A jó hír itt, hogy a jövőben erre szeretnék koncentráltan figyelni, hiszen a [német](#)

[projekt](#) is erről szól: három hónap alatt társalgási szintre jutni (érdeklődők kedvéért, pénteken jön a cikk a jelenlegi állásról).

Az olvasók **30%-a** azt mondja, hogy képtelen rávenni magát arra, hogy **leüljön tanulni**. Nos, ha a hegy nem jön Mohamedhez, ugye – ha valami szórakoztató, akkor nem esik nehezünkre foglalkozni vele. Ezért meg kell fordítani a dolgot: olyan eszközökkel és anyagokból kell tanulni, amik szórakoztatók.

Persze, ezt könnyebb mondani, mint megtenni, de ki mondta, hogy ez sétagalopp? Rettentő fontos, **miből tanul az ember**: lehet valaki marha szorgalmas, ha egy csapnivaló könyvből, kurzust, tanártól tanul, akkor az életben **nem jut el** az általa kívánt szintre.

Apropó, adott szint. Szintén **30% mondta**, hogy már elért egy bizonyos szintre, de ott **megrekedt**, nem tudja hogyan fejlődjön tovább. Hát igen, a plató jelenség nem egyedi, azonban csak akkor kellemetlen, ha az ember nem tudja, hogy ez **mindig, mindenkinél bekövetkezik**.

A titok annyi, hogy nem szabad feladni, tovább kell csinálni, a látszólagos nem-fejlődés ellenére is, aztán egy ponton ugrásszerű fejlődés fog eljönni.

További szemelvények a nehézségekből, csak címszavakban:

- Nem bírom megjegyezni a szavakat – bátran fordulj [ehhez](#), valamint [ehhez](#) a cikkhez.
- Nem értem a nyelvtant – ha angolt tanulsz, [erre vedd az irányt](#), ha németet, [akkor erre](#).
- Nem érdekel a nyelv – na, vajon melyik nyelv vezet a közutálatban?
- Nem értem, hogy mit beszélnek hozzám – hallgass és olvass minél többet. Mit? [Erre tessék](#).
- Nem találok egy normális tanárt/nyelviskolát – vedd fontolóra az egyéni tanulást.
- Nem tudom választékosan kifejezni magam – ez nem is olyan fontos, [mint gondolnád](#) (egyelőre).
- Túl gyorsan elfelejtem a tanultakat – bátran fordulj az [ANKI-hoz](#).
- Nem tudok kivel gyakorolni – [Verbling](#), [iTalki](#), [Livemocha](#).

Vélemények a blogról

Utolsó pontként még lehetett véleményt fejteni magáról a nyelvtanulásról, valamint a blogról is. Utóbbinál kaptam hideget-meleget (inkább utóbbi, előbbit pedig igyekszem megszívlelni, köszi!).

Mivel a kérdőív teljesen anonim volt, így fogalmam sincs a beküldők személyéről, így címszavakban néhány válasz:

- Vannak, akik egészen kicsi gyermekek nyelvtanításáról érdeklődnek, nekik bátran ajánlom a [Nevelj kétnyelvű gyereket](#) blogot.
- Többen érdeklődtek, hogy hol lehet velem összefutni. Amennyiben ön 20-30 közötti, modellkarrierrel rendelkező lány, aki multimilliomos családi háttérrel rendelkezik, kedveli a metálzenét, valamint a csípős kaját, azonnal jelentkezzen a szerkesztőségben. A többieknek sajnos várniuk kell az első blogtalálkozóra.
- Többen javasolták azt is, hogy mikor lejár az öt év, adjak ki egy **könyvet** belőle. Természetesen már most elkezdtem írni, a megfilmesítésen már dolgoznak, én pedig a jogdíjakból már tervezgetem a tenerifei elvonulásomat.
- Egy olvasó írta, hogy a Nyelvhack Kézikönyv fordítása némileg erőltetett lett, ezért

inkább eredetiben olvasta el. Igazat kell neki adnom, lehetett volna sokkal jobb is, azonban kb. 5 napom volt rá és korrektor sem volt, úgyhogy ez egyelőre ilyen, ha lesz majd időm, át fogom gyúrni. A cél annyi volt, hogy aki nem tud angolul, az is el tudja olvasni azokat az ötleteket, amikről Benny ír benne. Mindenesetre köszönöm az őszinte szavakat!

- Volt, aki megjegyezte, hogy mostanában össze-vissza, ad hoc módra érkeznek a bejegyzések, és hogy térjek vissza inkább a **minőségi posztok** írásához. Ebben különbözik a véleményünk, mi több, nagyon sokan írták, hogy végre több poszt van. Az, hogy néha bekerül egy-egy [interjú](#), vagy más [témájú cikk](#), csak egy picit színesíti a blogot.
- Aztán volt olyan is, aki javallotta, hogy **fordítsak le** híres nyelvtanulók blog posztjait és azokat tegyem ki ide. Ez a dolog több sebből is vérzik: egyrészt lusta vagyok, másrészt pedig nem szeretnék plagizálni. A hivatkozásokat úgyis mindig kiteszem, hogy honnan vannak az ötletek.
- Természetesen rengeteg ajánlat érkezett, hogy mi legyen az ötödik nyelv: a **japántól** kezdve, az arabon és a **portugálon** át a **franciáig**. Ahogy azt már az előző cikkben megtárgyaltuk, március közepe felé fog kiderülni, hogy mi is lesz az a bizonyos nyelv, mindenesetre az biztos, hogy francia **nem**. ☐ ☐

A tömjénező dolgokat nem másolom be, mert egyrészt az előző [születinapi cikkben](#) már volt róla szó, másrészt pedig tényleg azt fogjátok hinni, hogy magamnak írogatok ilyen dolgokat. Ezeket külön köszönöm, borús téli estéken, ezeket veszem elő, hogy újra motivációt találjak a blog folytatásához! ☐ ☐

No, kérem, hölgyeim és uraim, még egyszer nagyon köszönöm a segítséget, a kérdőív nagyon sok dologra rávilágított, volt amit sejtettem, volt, amiről fogalmam sem volt.

A jövőben az adott témákhoz fogunk igazodni és az egész blog profilját így alakítani.

Tehát több lesz a **tanulási hack**, a **folyékonyságot segítő technikák** boncolgatása, **gyakrabban** kerülnek ki írások, **több videó** lesz, jobban dokumentálom a **saját haladásomat is**. Huh, már most forog tőle a fejem!

Köszö a figyelmet, ha pedig bármi hozzáfűzni valód van az elhangzottakhoz, akkor azt lent a kommentekben oszd meg velünk!

Az olasz közgazdász és a nyelvtanulás – hatékonyság a maximumon

2013. február 1.

Noha nem sok közöm van az olasz nyelvhez, Vilfredo Pareto olasz közgazdász nagyon nagy hatással volt arra, hogy hogyan tekintek a nyelvtanulásra. Meg úgy általában megváltoztatta az egész életem, egyetlen apró szabálya. A következőkben arról lesz szó, hogy miként lehet elérni a legkisebb befektetéssel a legnagyobb eredményt.

Mi az a 80/20 elv?

Pareto szabálya lényegében azt mondja ki, hogy az eredmények 80%-a a befektetett munka 20%-ból jön. Ha ez egy kicsit zavaros lenne, akkor gyorsan nézzünk rá egy példát!

Kapitalista társadalmunkon ezt nagyon könnyű észrevenni: a társadalom 20%-a birtokolja az anyagi javak 80%-át. Vagy egy cég ügyfeleinek 20%-a biztosítja a cég bevételeinek 80%-át. Vagy a problémák 80%-a mindig az elkövetett hibák 20%-ából ered.

A sort persze lehetne folytatni, és a számok nem is mindig pontosan így néznek ki, azonban a mi szempontunkból a lényeg ez: hogyan lehet elérni a legkevesebb (legkisebb) befektetett munkával a legnagyobb (leghatékonyabb) eredményt?

Magyarul: mivel lusta vagyok és nem akarok évekig szenvedni, mire eljutok egy "jó" szintre egy nyelvből, **mi a nyelvnek az a 20%-a, amivel az esetek 80%-ban megértetem magam és funkcionálni tudok az adott nyelven?**

A hagyományos megközelítés követői már készíthetik is a kövezésre szánt szikladarabokat, mert a következő eretnek gondolatokért biztos, hogy agyondobálnak:

Mi van, ha **direkt** nem tanulok meg mindent az adott nyelven, ami "elő van írva" (na, erről lehetne még cifrákat írni), hanem csak azt a minimumot, amivel elérhetem az [általam kitűzött célt](#)? Mi van, ha nem akarok megtanulni 5-6000 szót az új nyelven, mielőtt **bármit** is mondanék, vagy egyáltalán megszólalnék az adott nyelven?

Mi lenne, ha az új nyelv kacifántos részeit (mint mondjuk a német nyelv csodálatos melléknévragozása) úgy, ahogy van, [kihagynám](#) (egyelőre) és arra koncentrálnék, ami fontos – a helyes kiejtés, a jó szórend, az érthető nyelvtan, valamint a legfontosabb 1500-2000 szó megtanulása?

Ez a fajta megközelítés egy **újfajta** szemléletet követel meg, amit a gyerekkorunktól belénk nevelt "hibázni rossz, hibázni nem szabad" elvek miatt kicsit nehéz átvenni, ám rendkívül kedvező mellékhatása van: az ember **sokkal gyorsabban** eléri azt, amit akar. Hogy nem lesz tökéletes?

Hát igen, **valamit valamiért**. Azonban felmerül a teljesen jogos kérdés: nem lesz tökéletes, NA ÉS? A kommunikáció, a kultúra, az új emberek, az új élmények mind kárpótolni fognak érte.

A spanyol úr és az 50 szó esete

Mikor még Ausztráliában éltem és 1 hónapja tanultam csak spanyolul, elmentem a helyi nyelvkönyvboltba, ahol válogattam a jobbnál jobb könyvek között, mikor spanyol szó ütötte meg a fülem.

Természetesen egy nyelvi könyvesboltban lehetetlen elvárás lett volna, hogy az eladó angolon kívül más nyelven is beszéljen, így a kommunikáció kissé nehézkes volt.

Jó nyelvtanulóként már oda is pattantam, és az egyik spanyol hanganyagból még emlékeztem, hogy hogyan kérdezik meg, hogy tudok-e segíteni? Simán letegeztem a ránézésre 55 körüli urat (a magázást feleslegesnek tartottam megtanulni), aki felcsillanó szemmel azonnal elkezdett 834 szó/perces tempóval hadarni, hogy ő bizony a gyerekeinek akar valami angol nyelvű oktató dvd-

t venni, ebből és ebből a sorozatból.

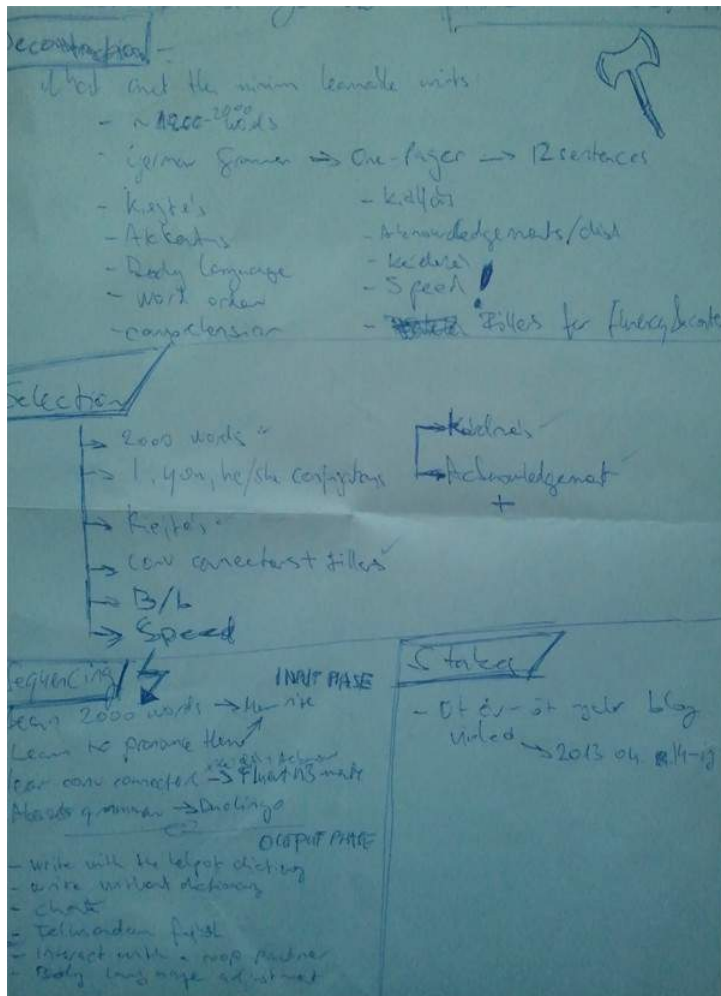
Némileg lehűtöttem a kedélyét, mikor én viszont 2 szó/perces sebességgel próbáltam kifaggatni, hogy pontosan miről is van szó. Mikor végre megvolt, megkérdeztem az eladóhölgyet angolul és nagy nehezen, de elrendeztem a kettőjük közötti üzletet.

Az akkor mind az 50 szóból álló tudásommal segitettem az úrnak, elismerő szavakat besöpörve a hölgytől. Igen büszkén léptem ki a boltból.

Tudtam folyékonyan kommunikálni? Nem. Ismertem a legtöbb tankönyv szerint 2000 alapszót spanyolul? Nem. Használtam akárcsak egyetlen megfelelő nyelvtani szabályt is? Aligha.

Viszont lett az úriember gyerekének angol nyelvtanfolyama? De még milyen! Az az ötven szó (ami ugye az elenyésző kisebbség, vagy hívhatjuk képletesen a 20%-nak is) elrendezte a függőben lévő ügyet (oké, nem voltam illedelmes, hiszen nem magáztam, stb. stb., ezért tehát csak 80%-ban teljesítettem a feladatot).

Mi köze ennek a nyelvtanuláshoz?

A német nyelv szétszedése a 80/20 elv alapján

2013-ban, az egyik projektem keretében három hónapot adtam magamnak, hogy társalgási szinten legyen a németem (gyakorlatilag nulláról). Ez persze több száz (ezer?) óra tanulás (és gyakorlást) igényel(ne), ám ez természetesen senkinek nem fér bele, még akkor sem, ha a tanulást teljes munkaidőben csinálja.

Egyszerűen ki kell SZÓRNI, amire JELENLEG nincs szükség, majd a megmaradt alapot felépíteni (a 20%, ugye) és maxra gyúrni, hogy legyen egy biztos kiindulási pont. Aztán arra majd lehet építkezni (akár a három hónap után). Induljunk el visszafele:

Mi kell ahhoz, hogy társalgási szintűnek nevezhessem a németem?

1. A 2000 leggyakoribb BESZÉLT szó
2. Vállalható nyelvtan (legfontosabb dolgok: ragozás, igeidők, szórend)
3. Egy viszonylag vállalható sebességű beszéd. A nyökögést senki nem szereti.
4. Érthető kiejtés
5. Hallott szöveg kontextus alapján való megértése
6. Magabiztos kiállítás/testbeszéd

Persze ezeket a dolgokat tovább lehet még bontani, sorba rakni, tologatni, rakosgatni, és ez természetesen nem az egész kép, de a három hónapos céloom eléréséhez lényegben erről van szó.

Haladjunk sorrendben:

1. 2000 leggyakoribb beszélt szó: remek jó szógyakoróság listákból ezt össze lehet válogatni, az én kedvencem [ez](#). Ezeket a már említett [szótanulási technikával](#) begyűröm a fejembe, majd az [SRS](#) technika segítségével ott is tartom őket (a németnél én erre a [Memrise ezen kurzusát](#) használok, de ezt is ritkítom a 80/20 szabály szerint – ez egyszerűen **mindenre** jó!)

2. A német nyelvtan [áttekintő képe](#) alapján kiválogattam, hogy mi az, amire szükségem lesz, és mi az amire (egyelőre) nem. Utóbbiba tartozik a már említett melléknévragozás: 1 hónap tanulás után **számít-e valamit**, ha azt mondom, az “én szép söreimet” helyett (meine schönen Bieren), hogy az “én szép söreim” (meine schöne Biere)? Na, ugye. Helyes? Nem. Számít ez JELENLEG? Nem. Jó, ha örökre így szokom meg? Nem. De ezt nem is mondta senki, azonban **pillanatnyilag** nem kell.

Lehet, hogy soha nem érek (vagy nem akarok) elérni arra a szintre, ahol számít – ha igen, akkor majd foglalkozom vele akkor. Ez persze nem azt jelenti, hogy szándékosan rosszul használnám mindig (hiszen a szabályokkal többé-kevésbé tisztában vagyok), azonban ha hibát vétek, egyszerűen nem foglalkozom vele, mert ha az ember nem nyökög, hanem viszonylag gyorsan beszél, a kontextusból úgylis ki fogják találni, hogy mire gondol. Ezért fontos a...

3. Sebesség. Gyorsan akkor tud beszélni az ember, ha a) ismeri az adott szót/kifejezést/szöveget/témát b) gyakorolta.

Egyszerűsítsük le a példát: ha külföldre megy valaki és van ott ismerőse, szinte biztos, hogy először káromkodni tanul meg, aztán számolni. A mágnesként tapadó káromkodásokat az ember fia úton-útfélen ismételteti, így ha mondjuk megbicsaklik a lába, akkor néha önkéntelenül is kicsúszik a száján, míg az adott országban van.

Anno, még Finnországban, a kosármecsek közben én is észrevettem, hogy erősen “vittu”-zok,

az angol vagy a magyar megfelelői helyett. Ezzel csak azt akartam szemléltetni, hogy amíg az ember kevés szót ismer, azokat gyorsan elő tudja húzni az elméjéből. Minél többet kezd megtapasztalni az adott nyelvből, annál jobban elmerül benne, annál többet analizál. (Hogy is mondják ezt? Milyen névelő jön ide? Meg a hasonlók.)

Tanulj meg kevesebb szót, de azt jól, tanuld meg a legfontosabb nyelvtani szabályokat (ha egy pohár vizet szeretnél kérni, akkor ne az anyukáját kezd el szidni), aztán **hajrá a gyakorlással!**

Újabb remek trükk a sebesség növelésére az összekötő szövegek használata ("Én úgy gondolom, hogy...", "Mi a véleményed arról, hogy...", "Ezzel nem értek egyet...", "Mi lenne, ha...", stb.), amelyek már önmagukban is megérnek egy misét.

4. Érthető kiejtés: ez magától értetődik. Az ember minél több helyes, anyanyelvi szöveget hall, annál jobb lesz a kiejtése – persze a saját nyelvét és száját is kell trenírozni az új hangok (már ha vannak) kiejtésére, de ilyen szempontból nekünk magyaroknak elég nagy szerencsénk van, főleg a némettel.

Gyakorlatilag 1-2 óra alatt át lehet tekinteni az egész kiejtési rendszert (mert ugyanolyan fonetikus, mint a miénk), begyakorolni, és onnantól kezdve máris tudunk hangosan olvasni. Több magyar barátom is olyan szinten elsajátította a német kiejtést, hogy őket is németnek hitték, míg az angolban ezt sokkal nehezebb elérni (noha nem lehetetlen, az [Antimoonos](#) srácoknak sikerült).

Azonban az anyanyelvi szint eléréséhez már megint vegyük elő a jó öreg 80/20 szabályt: az érthető kiejtés elsajátításához (németből) elég nekünk 1 nap. Az anyanyelvi kiejtés eléréséhez évek.

Érdeemes éveket belefecölni ez utóbbiba, vagy a fennmaradó időben inkább egy teljesen új nyelvet elsajátítani tűrhető szinten? A választ persze mindenkinek magának kell megadnia, én az utóbbira szavazok.

5. A testbeszéd tipikusan 80/20. Ha az ember tudja, hogy mire figyeljen, rendkívül hatásosan lehet befolyásolni vele a fellépést (és ez nem csak a nyelvtanulásban kamatoztatható), mivel mindkét irányban működik: azaz, ha nem érzem magabiztosnak magam, akkor nem is látszom annak.

Azonban, ha [úgy teszek, mintha az lennék](#), akkor az is fog látszani. Amy Cuddy zseniális TED előadását érdemes azonnal megnézned, ha még nem láttad:

Az egyes kultúrákra jellemző testbeszédről tehát érdemes tájékozódni (legegyszerűbb módja az eredeti filmek nézése), valamint néhány alapfogalommal tisztában lenni. Azonban a lényeg 80%-át már a fenti videóból is megérti egy földi halandó, az alapján pedig hatással lehet a sajátjára is, ami pedig nagyban befolyásolja az önbizalmát, megjelenését, fellépését.

Összegzés

Amint az tehát látszik, hogy mikor a tanulásban (és az élet más területein is) eljön az a pillanat, ahol a további befektetett energia már nagyon kis megtérülést hoz, akkor érdemes **váltani** és

egy másik problémával foglalkozni.

Példa: ha tudok egy adott nyelvből már 2000 szót, akkor **vajon az éri meg jobban**, ha a következő egy órában megtanulok 10 új (és kb. soha nem használt) szót, vagy mondjuk keresek egy partnert, **akivel egy órát gyakorlok**, hogy folyékonyabban tudjam használni a nyelvet?

A 80/20 analízis tehát borzasztó hasznos eszköz – és nem csak a nyelvtanulásban.

Segítség, felborult a tervem!

2013. február 13.

Szeretek terveket faragni, mert így tudom, hogy hová és hogyan szeretnék elérni – mintegy térképet adnak előre, a nagy útra. Aztán persze jön az élet és egy marha nagy, fekete alkoholos filccel összefirkálja az egészet.

Ez persze csak akkor kellemetlen, ha az ember nem tudja előre, hogy ilyenek MINDIG lesznek. Így már sokkal nagyobb nyugalommal fogja várni a csapásokat – hogy aztán rögtönözhesen.

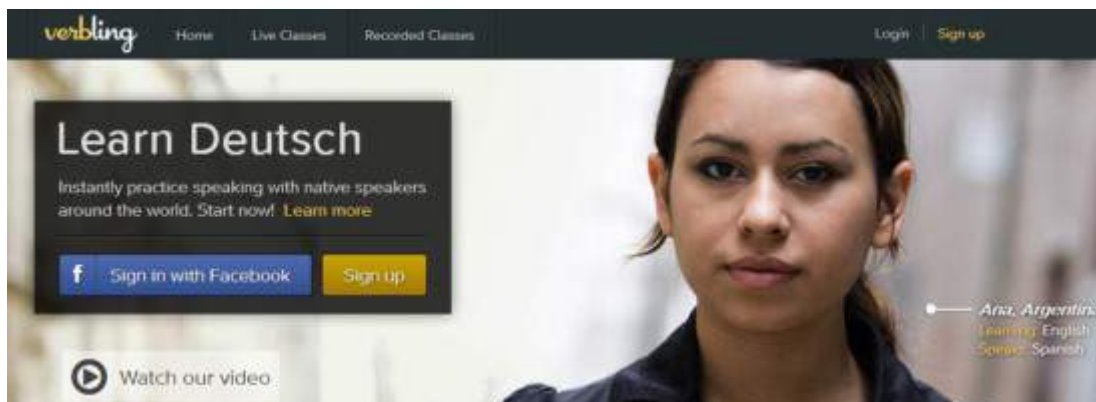
A [német projekt](#) első, tanulós hónapja jól zárult, magamévá tettem a legfontosabb 1500 szót és átlátom a nyelv működését és nyelvtanát – irány a gyakorlás! Na, de...

Gyakorolni lehet így is...

Az ugye teljesen alap, hogy a nyelvtanulás két dologból jön: **tanulásból** ÉS **gyakorlásból**. Előbbit kényelmesen és viszonylag egyszerűen meg lehet tenni, akár otthon is. A gyakorlás már kicsit csücskösebb, mert ezt viszonylag nehéz egyedül, pont a már említett dolgok miatt.

Persze **nyelvcseré** partnert találni nem olyan nehéz, rengeteg oldal létezik erre ([italki](#), [sharetalk](#), [livemocha](#), hogy csak néhányat említsünk), ám JÓ partnert találni már közel sem ennyire egyszerű dolog. A projekt négy éve alatt számtalan beszélgetőtársam volt már, de kb. 2 ujjamon meg tudnám számolni, hogy kik voltak azok, akikkel minden alkalom után úgy éreztem, hogy tudásom érzékelhető mértékben gyarapodott és nem csak az **önbizalmam** rombolták le azzal, hogy mit NEM tudok.

Szóval, ekkor jött a [verbling](#), ami amolyan nyelvtanulási [chatroulette](#): beállíthatod, hogy milyen nyelvet tanulsz, hogy milyen nyelvet beszélsz, aztán az oldal összesorsol egy véletlenszerű emberkével (természetesen a megfelelő nyelvpárral), és van 5-5 percedek, hogy egyik, majd a másik nyelvet gyakoroljátok.

Elméletben ez szép és jó, mert 5 percet bárkivel végig lehet dumálni, nincs meg az a kellemetlen érzés, mikor egy teljesen ismeretlen emberrel találkozol a városban valahol egy kávéra, leültök, megbeszélitek, hogy kit hogy hívnak és mi a hobbija, aztán kínos csend az óra hátralévő részéig.

Mivel a február 7-én lejárt az első 30 nap a [90 napos projektből](#), ezért a kő kemény tanulási időszaknak véget vettem és bele akartam vetni magam a gyakorlásba, legyen tudásom bármily kevés is. Ha beszélni akarok, akkor gyakorolnom kell azt, amim van. Pont.

Elszámított lépés, kapkodás

Sajnálatos módon a Verbling nem így gondolta, mert akármikor próbálkoztam, a jó életnek nem tudott egy emberrel SEM összehozni (pedig megadtam, hogy folyékonyan beszélek angolul és németül szeretnék tanulni – azért ez nem olyan ritka páros).

Írtam a fejlesztőknek, hogy vajon a rendszer bibis, vagy én vagyok totál béna, mire azt a választ kaptam, hogy biztosan más időzónában vagyok a németül beszélőkkel, ezért rosszkor próbáltam. Rosszkor próbáltam reggel, délután és éjszaka is. Rosszkor próbáltam 20-30 percen keresztül, alkalmanként.

Elkövettem azt a hibát, hogy a gyakorlásomat **erre akartam alapozni – és meg voltam löve**. Mert nem működött a dolog. Döntést kellett hoznom: keresek valami **kifogást** és elmélázgatok arról, hogy jajj, de kiszúrt velem az univerzum, majd valamelyik barátommal hetente gyakorlok 20 percet, és a 90. nap végén azt **hazudom**, hogy technikai okok miatt (az a szemét univerzum!) nem sikerült teljesíteni a projektet, VAGY villámgyorsan keresek valami **megoldást**.

A helyes hozzáállás: alkalmazkodás

Fogadalmat tettem, hogy az első 30 nap után MINDEN NAP fogok beszélni és gyakorolni valamennyit. Mivel az óra **ketyegett** (február 8-at írtunk és beszéd még sehol), azonnal léptem: elővettem a féltve őrzött bankkártyát és azonnal kerítettem egy embert, akivel rögtön, **még aznap** tudok gyakorolni.

Persze, **elhúzhattam** volna az időt még napokig, hetekig, keresve valakit, aki nem csak ingyen vállalja, de jó fej is, érdekel is, és nem pusztán a nyelv köt össze minket. De akkor nem haladnék. Ugyhogyz ezt benyeltem, de nem érdekelt. Tudom, hogy csak áldozatokkal lehet haladni.

Hála az égnek, az univerzum kegyes volt: Marcot (jelenlegi társam, beszélgetőpartnerem, mentorom, okítóm) kb. 3 perc keresés után találtam meg. Miután elmagyaráztam neki, hogy mit szeretnék, mi a célom három hónap után, vett egy nagy levegőt, majd **kihajította** a "Wie heißt du..." típusú, előre elkészített tananyagot és azonnal belevetettük magunkat az igazi, valódi, utcai német nyelv feltárásába és gyakorlásába. Marc képzett angoltanár, de németet is tanít – ideje tehát pénzbe kerül.

Bármilyen hihetetlen is, az Öt év – öt nyelv daliás főszerkesztője is pénzből él, a rajongók által beküldött sörökért sajnos nem adnak kenyeret a boltban, valamint az edzőteremben sem akarnak elfogadni egy rekesz sört a bérletért cserébe. Azonban ezen a ponton úgy gondoltam, hogy megéri befektetni a gyors haladás érdekében. Meg persze az olvasóközönség okulására is. Mindent az olvasókért, ugye! ☐ ☐

A tanulság: legyél rugalmas!

Számomra ebből a tanulság annyi volt, hogy néha fontos **mérlegelni**, hogy mi is fontosabb az ember számára. Ez az én esetemben így néz ki: jelenleg **idő** az, amiből a **legkevesebb** van (bő másfél hónap van a német projektből!), ezért ahol tudok rövidítek, jelen esetben egy képzett, gyakorlati szemléletű tanárral/beszélgetőpartnerrel – ugyanakkor fontos belátni, hogy ez csekély áldozat azért, hogy mennyi időt és energiát **megspórol** nekem.

Máshol ezeket a dolgokat nem tudnám megtanulni (Marc egy picit fiatalabb, mint én, tehát kb. ugyanazok a dolgok érdekelnek minket), legalábbis nem így, nem ennyi idő alatt. Én úgy döntöttem, hogy ez nekem megér X összeget, és biztos vagyok benne, hogy áprilisban, mikor véget ér a projekt, nem fogom ezt megbánni. De ezt eldöntitek majd ti! ☐ ☐

Mit gondolsz? Volt már hasonlóban részed? Megrekedtél valahol? Mit csináltál? Oszd meg velünk lent a kommentekben!

Apropó, ha már az elérhető segítségről van szó, a témához kapcsolódóan: amint azt már pedzegettem az elmúlt időkben, nagy dolgok vannak készülőben, és az egyikről végre leránthatom a leplet!

[Petrával, a Nők Külföldön](#) szakértő pszichológusával összefogtunk és **egy online gyakorlati tréning** keretében szeretnénk segíteni mindazoknak, akik úgy érzik, hogy **egy helyben toporognak** nyelvtanulásilag, hogy nem képesek haladni a céljaik felé.

Aki úgy érzi, hogy **motivációra** van szüksége, aki szeretne szembesülni a ráakódott **félelmekkel** és pár érdekes tanulási **trükkre** is kíváncsi, az február 25-én csatlakozzon hozzánk! A részletekről jövő héten, addig is jó haladást mindenkinek!

Van olyan, hogy egyedül nyelvet tanulni?

2013. február 20.

Az összes biológia és társadalomtudományi könyvből tudjuk, hogy az ember társas lény. Általában nem szeret egyedül lenni és amennyiben lehet, minden dolgot megoszt pajtásaival. Jobban esik a sör is, ha többen vannak, egyedül egy focimeccs nem annyira izgalmas, a szexről meg már nem is beszélve. Miért éppen a nyelvtanulás lenne kivétel?

Egyedül tanulok, majd én megmutatom!

Anno, mikor az Öt év – öt nyelv elkezdődött, a felsőoktatástól teljesen megcsömörlötten kijelentettem magamnak, hogy én majd egyedül megtanulok szépen x nyelven, a fene se akar tanárokkal, tanfolyamokkal szenvedni, pláne nem pénzt adni nekik a jó esetben is középszerű munkáért.

Ez a dolog egy pontig egészen jól is ment – csak azt felejtettem ki a képletből, hogy a nyelvtudás/nyelvtanulás az **kommunikáció** – és mint olyan, meglehetősen **társas sport**. Megtanulhatok én szépen bengáliul egyedül is, ám viszonylag kevés sikerélményem lesz vele itthon, a négy fal között. Meg különben is: mennyire lenne az **reális tudás**?

Amit egyedül nem lehet

Saját példa: már majdnem két hete, minden nap szorgalmasan gyakorlom a [német nyelvet](#) – az esetek többségében egy német sráccal, Marckal. Mark nem átallott rávilágítani, hogy meglehetősen sokat (értsd: túl sokat) használom az “uuuuund...” (és) szófordulatot a beszédben (ez igazából csak arra van, hogy ne legyen **csönd**, miközben én lázasan pakolom közben össze a mondandómat a fejemben).

Míg angolnál ez teljesen elfogadott (aaaaaaand...), addig ez a németnél annyira nem szokás – erre viszont **magamtól az életben nem jöttem volna rá**, sőt, észre sem vettem volna. Viszont most hogy elmondta, már tudok rá figyelni. A nyelv élő dolog, nem lehet csak és kizárólag könyvekbe kalapálni őket, onnan meg tetszésünk szerint a fejünkbe tölteni.

Azzal azért mindenki tisztában van, hogy a nyelvtanulóknak készített könyvek és tanfolyamok, hmm, némileg ferdítene a dolgokat illetően, ezért is van az, hogy a t. nyelvtanuló x év nyelvtanulás után gondol egy nagyot, hogy ő majd. Felpattan az első gépre Londonba, ám leszállás után csúnyát koppan, hogy őt bizony jól átvágták, mert Angliában biztos, hogy nem angolul beszélnek, hanem valami marsbéli nyelv elkorcsosult változatát.

Ja igen, azt **elfelejtik említeni a könyvek és tanfolyamok**, hogy az anyanyelvűek viszonylag kevésszer fognak nekünk fele sebességgel, mindenfajta szlengtől mentesen, kristálytisztan kiejtéssel, szavakat nem elharapva duruzsolni a fülünktől pont megfelelő távolságra.

És mikor eszünkbe jut, hogy hopp, majd megkérem, hogy ismétlje meg, akkor hirtelen leizzadok és a világ elkezd forogni körülöttem, mert nem jut eszembe, hogy hogyan is kell ezt mondani, ő meg csak mondja, mondja, én meg idióta módjára bólogatok, közben fogalmam sincs miről beszél már, áh, már mindegy, feladom, legyőztek, visszavonulok...

Tulajdonképpen mi is történik?

Az, hogy elfelejtettük, hogy a **kommunikáció társas sport**. Ha az ember egy nyelvet tanul, azt

azért teszi, hogy **más emberekkel kommunikáljon**. Pont. Úgy is mondhatnók, hogy a nyelvtanulás alfája és omegája az ember. Számomra ez egy hatalmas felismerés volt – a könyvek, filmek, tananyagok, tanárok, tanfolyamok, nyelviskolák, akármik, mind csak **segítenek** abban, hogy gyorsabban és helyesebben tanulhassak meg egy nyelvet, hogy aztán annak segítségével más emberekkel kommunikálhassak.

Maximálisan megpróbáltam ellenállni ennek az elképzelésnek – olyan ember vagyok, aki szereti maga megoldani a saját dolgait. Aztán rá kellett jönnöm, hogy ez bizony nem így megy. Legalábbis ha **gyorsan** és **látványosan** akarok haladni. Már pedig nem sok idő van már az Öt év végéig! ☐ ☐

További örömteli esemény, hogy a blog 4 éves történetében először értük el azt, hogy az elmúlt 30 napban több mint 10000 (tízezer!) ember olvasta. Azt hiszem, tényleg jó kis közösség kezd kialakulni és remek dolgok vannak itt születőben. Úgyhogy t. olvasó, köszönöm, köszönjük az eddigi figyelmet, a jövőben duplán igyekszem rászolgálni! Ha pedig tetszik a dolog és szeretnél segíteni, oszd meg másokkal is! ☐ ☐

Mi a különbség a nyelvtanulás és a nyelvgyakorlás között?

2013. március 7.

Nyelvtanulás. Varázslatos szó. Valakiben csodálatot, valakiben tengermély gyűlöletet kelt. De pontosan mit és kell nyelvtanulás alatt érteni? Mikor hajnali kettőkor még a könyv felett görnyedve próbálom megérteni a 49. féle igeidőt és a melléknévragozás rejtelseit? Netán mikor a hangszóróra tapadva próbálom kiszűrni, hogy vajon a tévémbelemelő éppen milyen híreket közöl?

Vagy mikor véresre koptattam már az ujjaim a ceruzámmal, annyi feleletválasztós tesztet töltöttem ki? Esetleg mikor a nyelviskolában kihívnak az egész csoport elé egy társal egyetemben, hogy játsszunk el egy képzeletbeli szituációt? Szerintem ennél egy picit összetettebb a dolog, a következő írásban pedig szeretném megmutatni az egyik legnagyobb felismerésemet a témában.

Nyelvet tanulni és nyelvet gyakorolni nem ugyanaz

Nagyon sokan keresnek meg azzal, hogy nem tudnak egy nyelven megszólalni, hiába tudják már a nyelvtant, az összes szót bemagolták és mégis, nem megy. **Mi lehet a hiba?** Banálisan egyszerű a dolog, és ilyenkor mindig meg szoktam kérdezni: az elmúlt egy hónapban/évben/évtizedben egészen pontosan hány percet (netán) órát töltött az illető a megtanult szavak/kifejezések/nyelvtan **gyakorlásával**? Mennyit használtad a megtanultakat (akár mesterséges környezetben)? **Mennyit beszéltél**, mennyit **kommunikáltál** az adott nyelven?

Tegyük a kezünket a szívünkre és valljuk be, hogy az eredmény legtöbbször lehangolóan

kevés. Felmerül a kérdés:

Egészen pontosan mitől is kellene nekünk jól, érthetően, szépen és gyorsan beszélnünk egy adott nyelven?

Miért feltételezzük, hogy új szavak magolásával nő a beszédkészségünk? Hogy ha még három órát csináljuk a szókitöltő feladatokat, az egészen pontosan **hogyan is fog segíteni** bennünket abban, hogy beszélni tudjunk az adott nyelven?

Úgy van. **Sehogy.** Bármilyen fájdalmas is ezt beismerni, attól ez még így van.

Igen, nehéz dolog egy új nyelven beszélni, mert **rengeteg** különböző képesség egyidejű összehangolását jelenti. Nem csak egy elfogadható szókinccsel kell rendelkezni, képben kell lenni a nyelvtannal, nem árt, ha ki is tudjuk ejteni a dolgokat, miközben pedig az sem hátrány, ha figyelünk arra, hogy a partnerünk mit magyaráz éppen nekünk, hogy arra épkézláb választ tudjunk komponálni valós időben.

Igen. Ez nehéz. Rohadtul nehéz. Viszont még két feleletválasztós teszt kitöltésétől egy szemernyi sem fogsz jobban beszélni. Persze, az könnyű, és biztonságot nyújtó cselekvés, hiszen utána elmondhatod, hogy “de hát én mindent megtettem, mindent megpróbáltam, mégsem megy”. És kész, ezzel le is ráztad a felelősséget, innentől nem a te bajod, **te megpróbáltad.**

Gyakorlás nélkül nem megy

Mikor anno elkezdtem spanyolul tanulni, [egy teljes éven keresztül csak olvastam és szövegeket hallgattam](#). Gyakorlatilag **egy percet nem beszéltem**, nem szólaltam meg. Mai fejjel visszanezve, nem is értem, hogy hogyan gondoltam, hogy akkor én majd egyszer csak **meg fogok szólalni** és csodaszép Márquez-i spanyolsággal fogok trillázni. Vicces visszagondolni.

Aztán mikor [tavaly nyáron végigjártam Spanyolországot](#), számtalan alkalmam adódott beszélni, a nyelvet használni – és még több alkalmam volt beégni, lebögni, lesajnáló tekintetekben fürdeni. De a három hét folyamatos gyakorlás meghozta a gyümölcsét, és most azt mondhatom, hogy egészen folyékonyan tudok beszélni spanyolul is. Azért mert **gyakoroltam**.

Igen, nehéz dolog beszélni, főleg, ha még nincs benne gyakorlatod. De mitől lenne egy új nyelvnél? Egyszerűen el kell fogadni, hogy az elején **szívunk**. Nagyon. Mindenki. Aztán egyre kevesebbet. A cél nem az, hogy holnapra tökéletesen beszéljünk, hanem hogy holnap **kevésbé szívjunk, mint ma**.

Szerencsére még nem tartunk ott, hogy egy új nyelvet egyszerűen csak betöltünk az agyunka. És amíg ez nincs így, addig a szívás mindig is ott lesz. Nem felháborodni kell ezen, hanem elfogadni és a folyamat természetes részének tekinteni.

A belénk nevelt reflexektől fogva irtózunk a hibák elkövetésétől, hiszen az mindig büntetéssel járt. “Ha rossz jegyet hozol haza, nem mehetsz ki játszani”, “ha nem leszel ötös atomfizikából, akkor bizony sajnos meg kell válnod az egyik ujjpercedtől”.

Azonban itt ezt kell felejtetni. Az Öt év – öt nyelv (és személyes) superhőse, Lomb Kató is megmondta: “a nyelv az egyetlen dolog, amit rosszul is érdemes tudni”. És mennyire igaza van.

Most pedig morzsoljuk el a könnyeket a szemünk sarkában, aztán tervezd meg, hogy a már **megtanultakat** hogyan fogod **gyakorolni**.

Hogy lehet 2 hónap után az adott nyelven beszélni?

2013. március 12.

A [német projektem](#) egészen jól halad, már csak egy gyenge hónap van hátra a végső megmérettetésig és úgy érzem, hogy minden nap újabb és újabb sziklát faragok le a nyelv védőbástyájából. Mivel a projekt célja az, hogy három hónap után társalgási szintű némettel rendelkezem (gyakorlatilag a nulláról), ezért sokan kérdezték már emailben és kommentekben is, hogy hogyan kezdtem el gyakorolni a beszédet, amikor még nem is tudtam szinte semmit.

Szavak, szavak, szavak

Az első 30 nap gyakorlatilag szinte csak tanulásról szólt – gyakorlásról itt még nem nagyon volt szó. Ha nincs szókincs, nincs tudásunk az adott nyelven, akkor lássuk be: nincs is igazán mit gyakorolni. Így az első hónap a legkeményebb és legkevésbé érdekesebb: be kell lapátolni azt a minimális mennyiségű tudást a nyelvből, amire már lehet építkezni.

Ez nálam azt jelentette, hogy fogtam egy szógyakorlás listát (ami a filmekben és sorozatokban (tehát a beszélt nyelvre épülő) szereplő szavakat tartalmazta, kigyomláztam belőle azokat, amikről úgy gondoltam, hogy [nekem nincs rájuk szükségem](#), majd felépítettem egy haditervet, hogy hogyan tudom betenni azt az 1500 szót egy hónap alatt, ami majd megadja a német kalandok vázát.

Természetesen szavakkal az ember nem megy sokra, hacsak nem akar egy kőkori barbárnak tűnni, mikor beszél. Ahhoz, hogy valami értelmes dolgot ki tudjunk nyögni, szükség van némi nyelvtanra és kontextusra. De hogyan beszéljen az ember, ha fogalma sincs ezekről?

Mondatok, mondatok, mondatok

Az alapszavak ismerete után érdemes megismerkedni az egyel nagyobb szerkezeti egységgel: a mondatokkal. Miért? Mert ezek **egyből használható tudást adnak**. Még Lomb Kató egyik könyvében olvastam a pohár víz tesztéről. Ez lényegében azt jelenti, hogy azt vizsgálták, hogy a tanulók mennyi idő után tudnak egy pohár vizet kérni helyesen az adott nyelven.

Megdöbbenő dolgok jöttek ki (akár több év után sem sikerült) – pedig ha szigorúan vesszük, akár 2 perc ráfordítással meg lehet oldani ezt a dolgot: betanulni a szükséges mondatot emlékezetből. Még csak teljesen érteni sem kell, hogy mit jelent, de a célunkat el fogjuk vele érni: nem fogunk szomjban halni az adott országban.

Ez az egész is csak azt mutatja, hogy fontos betartani a tanuláshoz a fontossági sorrendeket.

Ergo, ha sok (több száz, esetleg ezer) ilyen mondatot megtanul az ember, akkor képes lesz kommunikálni az adott nyelven. Természetesen ez még nem egyenlő a képességgel, hogy saját mondatokat tudjon alkotni belőlük, de ez egy remek **átmenet** odáig. Nem kell mindent egyszerre – fontos a fokozatosság.

Rengeteg mondat megtanulásával az ember:

- Iszonyatosan sok nyelvtant felszív, szinte észrevétlenül
- Folyamatosan ismétli a legfontosabb/leggyakoribb szavakat
- Kontextusba helyezi a dolgokat, így a mondatmintákat egyénileg is át tudja alakítani (például a pohár víz helyett egy almát is tud kérni, amennyiben megtanulja az alma szót).

Átmeneti időszak

Elég tehát nagyjából tisztában lenni a nyelvtannal, majd a rengeteg mondat megtanulása során fokozatosan letisztázódik a dolog **egyenként**. Így lehet elkerülni, hogy az ember feje pörögjön a sok meg nem értett dologtól.

A németnél a második hónaptól [kezdtém el gyakorolni](#) – minden nap megtanultam pár új mondatot, pár új kifejezést és azok segítségével próbáltam átadni, amit mondani akartam Marcnak (az egyik (legjobb) némettanárom).

Mivel a fokozatosság itt is nagyon fontos (mindenhol az!) meg sem próbálkoztam mindent németül mondani. Rengeteget kérdeztem tőle:

- Ezt hogy mondják németül?
- Azt hogy mondják németül?
- Te melyiket használnád?
- Te hogy mondanád?
- Szokták ezt használni?

Ezeket közvetítőnyelven kérdeztem (esetünkben ez az angol volt, mert [jelenleg angolul sokkal jobban beszélek](#), mint németül és a kérdéseket sokkal gyorsabban meg tudtuk így beszélni, nem tököltük el az időt), ám a második hónap végeztével (március 7-én) megmondtam Marcnak, hogy aki bújít, aki nem, innentől már csak németül kommunikálhatunk.

Van akkora tudásom, hogy most már arra koncentráljak, hogy hogyan adjam át a mondanivalómat valós időben, kényszerítve magam arra, hogy németül gondolkodjak.

Naponta legalább egy órát beszélek németül, így az utolsó egy hónapot arra szánom, hogy **rászoktassam magam a németül való gondolkodásra**, hogy nem nyúlhatok vissza az angolhoz, vagy a magyarhoz.

Természetesen az események dokumentálása sem marad el, hiszen a [berlini út](#) éppen arra hivatott, hogy éles környezetben teszteljük a dolgot. Aztán majd eldöntitek ti, hogy mennyire sikerült jól a dolog. ☐ ☐

Addig is jó tanulást mindenkinek – ha pedig tetszettek az itt leírtak, oszd meg másokkal is!

Vécébe a nyelvtannal!

2013. március 22.

Ha megkérdezzük egy nyelvet tanuló embert, hogy mivel van a legnagyobb problémája egy új nyelv tanulásánál, jó eséllyel egyből rávágja: a nyelvtannal. A nyelvtan macerás, ki kell bogozni, állandóan ott van, nem lehet megkerülni, nem lehet kihagyni.

Beszélt nyelvnél még idegesítőbb a dolog: valós időben zsonglőrködni az új szavakkal, kiejtéssel és még a helyes nyelvtannal is, lássuk be, kínszenvedés. A magam részéről egy huszáros vágással intéztem el a kérdést: oda teszem a nyelvtant, ahová való: a vécébe.

Soha nem lesz tökéletes

Nincs tökéletesen beszélt/írott nyelv. Érdekes módon, erre pont az Öt év – öt nyelv kapcsán jöttem rá: néha kapok olyanoktól levelet, akiknek bizony szívesen megírnám, hogy bátran ajánlom a magyar nyelv, mint idegen nyelv elsajátítását először, aztán merészkedjen egy új nyelv ismeretlen talajára.

Anyanyelvüként sem beszélünk tökéletesen, rövidítünk, szlengben beszélünk, elharapjuk a dolgokat, hadarunk, hagyunk dolgokat (általában – általában', ugye) – így egy új nyelvnél sem érdemes a nyelvtant túlanalizálni.

Mindenhol vannak furcsa szabályok, lehetetlen ragozások, számtalan kivétel ([helló, ango!](#)) – a legegyszerűbb, ha patópálosan vesszük az akadályt: ráérünk arra még! Ha állandóan azzal szütyögysz, hogy mit hogyan kell mondani, akkor [soha nem fogsz semmit mondani](#). Akkor pedig hiába tudsz ötezer szót a nyelven, mégsem mondhatod, hogy beszélsz az adott nyelven. Az pedig nem jó.

A nyelvtan megközelítése a WW módszerrel

Mindig is célszerűnek tartottam megközelíteni úgy egy problémát, hogy megnézem először, hogy hova akarok eljutni – tehát, át akarom látni a nagy képet.

Ez a gyakorlatban számomra azt jelenti, hogy van egy átfogó képem (mondjuk) a német nyelv nyelvtanáról. És hogy mi az a WW? W, mint Wikipédia, és W, mint WC.

A nagy kép

A Wikipédia remek dolog minden új ismeret elsajátításának elkezdéséhez. Példaként vegyük a német nyelvet.

A német nyelvtanról szóló cikke szerintem egészen jó, így egy óra olvasás után tudom, hogy [néz ki a nyelv \(angol verzió\)](#), miért úgy gondolkodik, miért úgy történnek a dolgok.

Az olvasás során azt is megtudhatod, hogy 4 eset van, van egyfajta furcsa szórendje (az ige a mondat végére kerül), rettentő logikusan pakol össze szavakból összetett szavakat, rögtön három határozott névelő is van (ezek még fognak bonyodalmat okozni, gondolja a gyanakvó nyelvtanuló), vannak benne nemek, a többes számok nem teljesen egyértelműek, vannak benne segédigék (angolul tudók most fellelegezhetnek, ezek rettentően megkönnyítik a beszédet), nem muszáj jövő időt használni, a jelennel is simán kifejezhetjük a jövőt (csakúgy, mint magyarban), van benne szenvedő (semmi új annak, aki már tud angolul), a melléknévragozás pedig bizony nem egy rózsaszín leányálom, stb.

Vécébe a nyelvtannal!

Mielőtt egyetemes felhördülés lenne a nyelvészi vénával megáldott olvasók között, gyorsan elmondom: a dolog szó szerint értendő. Én nemes egyszerűséggel fogtam a nyelvtankönyveimet és **beraktam őket a vécébe**.

Mikor éppen arra jártam, mindig elolvastam egy oldalt, kitöltöttem egy oldalt a könyvben a tesztből, ránéztem a kivételekre, visszaolvastam, ha valamit láttam nap közben a tanulásnál, vagy ha esetleg valami már többször feljött beszédnél és nem értettem, hogy miért úgy van, akkor azt gyorsan kikerestem.

Ez a módszer **visszájára fordítja a nyelvtan tanulását**: nem alulról, háromcsilliárd nyelvtani szabály beseggelésével indítja a nyelvet. Végül is mi nyelvet akarunk tanulni, nem pedig a nyelvRŐL. Azt meghagyjuk a nyelvészeknek.

Így tehát a kezdeti, wikipédiás módszerrel van rálátásod az egészre, és onnan mehetsz **lefelé, egyenként szívod magadba a szükséges nyelvtani elemeket**, abban a sorrendben, ahogy az **neked kényelmes**, ahogy azzal **te** találkozol, nem pedig valami 99 éves aggastyán nyelvészprofesszor által elméletben összeállított menetrend szerint.

Bizonyára megvannak a szépségei a német melléknévragozásnak, és magam is érzem, hogy megdobban a szívem, mikor a névelőegyeztetés kerül szóba (nem), de az én meglátásom az, hogy majd akkor érdemes ezekkel foglalkozni, mikor odaérsz, nem pedig előtte szétparázni már magad rajta.

Végezetül

Természetesen az itt leírtak csak az én megközelítésemet mutatják, valaki kifejezetten élvezi, hogy elmerülhet a 86 féle igeidő rejtelseiben, és a prepozíciók vakarászásában – semmi gond nincs ezzel.

De ha valaki **gyorsan akar egy viszonylag folyékony szintet elérni**, akkor el kell fogadni, hogy a tökéletesség és a folyékonyság közötti részt nagyon kényesen kell kiegyensúlyozni. A kérdés, hogy ezt mennyire tudod optimalizálni. Te hogy csinálod?

Vége!

2013. április 1.

Nos, hölgyeim és uraim, betelt a pohár. Sajnálattal kell közölnöm, hogy az Öt év – öt nyelv projekt és blog itt és most véget ér, befejezés nélkül.

Az okokat persze hosszan részletezném, de igazából olyan mélyen le vagyok én is sújtva, hogy semmi kedvem ezekről vicceskedve írogatni.

Természetesen a blog bő négy éve alatt sok-sok hűséges, segítőkész olvasó tett tanúbizonyságot támogató szándékáról, így az ő kedvükért mégis leírom néhány sorban, hogy mi történt.

Anyázók

Alapvetően nem vagyok egy nagyon mellre vevős gyerek, de az utóbbi időben, ahogy a blog egyre népszerűbb lett, a nagy számok törvénye alapján, egyre több, hmm, nem egyező véleményű ember is rátalált.

Ők persze nem rejtik véka alá a véleményüket, nem átallnak külön virtuális tollat ragadni, hogy megírják (külön nekem, más fórumokon, stb.), hogy igazából az Öt év egy hülyeség, amúgy is képtelenség ezt megcsinálni, a csávó kamuzik, fogalma sincs a nyelvekről és a tanulásról, stb. (a sor gyönyörűen folytatódik, csak pár szépet akartam kiemelni).

Az Öt év nem a nyelvtanulás alfája és omegája, soha nem is akart az lenni – az én kis háztáji főhadiszállásom, ahol írogatok a saját tapasztalataimról.

Csak egyszerűen meguntam a szélmalomharcot. Itt szeretném megragadni az alkalmat és megköszönni viszont mindazoknak, akik véleményükkel, bátorításukkal és pár jó szavukkal mindig kiálltak a blog és/vagy mellettem. Ropogós virtuális kézfogás/vállveregetés nektek.

Időhiány

Noha nem érzem úgy, hogy az átlagnál bármennyire is jobban meg lennék áldva nyelvérzéssel,

egy dolog, amiben úgy érzem, hogy jó vagyok, az az idő hatékony beosztása, a tanulás szegmentálása, a rendszerszintű áttekintés és a "legkevesebből a legtöbbet kihozni".

Sajnos elértem azt a pontot, ahol ez már nem elég. Az Öt év egy netes naplóként kezdődött, hogy magamnak felírogassam, hogy hol tartok, aztán egy egészen jó motivációs/technikai bloggá nőtte ki magát.

Az elmúlt négy év alatt nem csak a nyelveket tanultam (napi 1-2 órát), de emellett a cikkeket írtam, szerkesztettem, képeket kerestem, kapcsolatokat építettem, stratégiai tanácskozásokra járkáltam, nem egyszer külföldre utaztam miatta, álmatlanul forgolódtam, még álmomban is billentyűket pötyögtettem.

Összeszámoltam, hogy az utóbbi időben bizony az Öt év – öt nyelv cakk-pakk felér egy félállással nekem (heti 20-25 óra "munka").

Noha nem csak szerény, de kimondottan jóképű gyerek is vagyok, ezért sajna nem adnak kenyeret a boltban, így bármily hihetetlen, én is pénzből élek, amiért teljesen abszurd módon még dolgoznom is kell.

Van nekem még egy elég helyre kis szociális hálóm is, és szeretek a barátaimmal is néhanapján összeülni és megfejteni a világ nagy kérdéseit. Emellett elég intenzíven [sportolok is](#), így bármily' szívfájdalom is, három dolgot tudok csökkenteni, hogy még ép elmém megmaradjon: vagy az alvást, vagy az Öt évre szánt időt, vagy a munkát.

Mivel az alvást már így is minimalizáltam, a melót a kapitalista társadalomban viszonylag nehéz kikerülni, így egyetlen választás marad: az Öt év. Fájdalom. Nagy.

A kegyelemdőfés

Minderre pedig a Lufthansa repülőtársaság tette fel a pontot. [A három hónappal ezelőtt kitűzött cél](#) (hogy elérjek egy társalgási szintet németből) célegyenesében betették a kaput. Tudvalevőleg a három hónap végére vételeztem egy repülőjegyet Berlinbe, hogy ott éles helyzetben teszteljem le a tudásom, mindezt pedig képekkel, szöveggel, kamerával dokumentáljam is.

A repjegyem április 3-ra szólt. Tök jól hangzott addig a dolog, míg tegnap nem kaptam egy tündéri levelet a fent említett légitársaságtól, hogy ők biza egyoldalúlag inkább elállnának a dologtól, törölték a járatomat (mivel akciós jegy volt, így reklamációra semmi lehetőség), a pénzt MAJD valamikor visszautalják, ha éppen úgy tartja kedvük, amúgy meg szép napot.

És ekkor eltörött a mécses. Szívem-lelkem beletettem az Öt évbe, nem kevés időt, energiát és pénzt lapátoltam bele, de ezen a ponton, ahol minden összejött, sajnos nem tudok továbbblendülni.

Sajnálom és legfőképpen azok miatt a csodálatos emberek miatt, akik végig bátorítottak, támogattak, volt egy jó szavuk. Köszönöm nektek, az Öt év és mindenki nevében.

Ez a cikk még egy pár napig fennmarad, utána pedig az egész blogot törlöm a föld színéről.

Hogy lesz-e folytatása, vagy valamilyen formában visszajön-e még, az eléggé kétséges.

Mindenesetre szép volt, jó volt, talán igaz sem volt. Kitartást a nyelvekhez és tanuláshoz, és ne feledjétek:

“A nyelv az egyetlen dolog, amit rosszul is érdemes tudni” – Lomb Kató

Üdvözlettel, és összeszorult szívvel

Bálint

Áprilisi tréfa

2013. április 2.

A tervezett világvége (legalábbis a blog világának vége) elmaradt. Nagy levegő kifúj, fennakadt szemek leereszkednek, éles torokköszörülés. Hölgyeim és uraim, már több mint 12 órája nem írunk ÁPRILIS 1-et, így lelőhetem a poént. Az Öt év – öt nyelv marad, mi több, töretlenül robog tovább – ki tudja még meddig!

Hülye vicc

Az elmúlt négy évben egyszer sem volt [április elsejei vicces cikk](#), úgyhogy gondoltam most egy kicsit behozom a lemaradást. Néhányan úgy gondolták, hogy egy kicsit túlzásba vittem a dolgot.

Őszintén szólva néhány nagyon közeli barátom is tök komolyan elhitte a dolgot (sőt, még a saját testvérem is) – lehet, a húsvéti locsolkodás korán indult és addigra már a fejeket némileg ködbe borította a pálinka (helyes!)? ☐ ☐

Szóval a blog nem megy sehova, mi több, fejlődik, terjeszkedik, és ha tartjuk az ütemtervet, jövő ilyenkor már világuralomra is törünk. Utána ingyen sör jár minden olvasónak, aki hitelt érdemlően tudja bizonyítani, hogy már legalább egy éve olvassa a blogot.

Akik egy pillanatig mellkasra vették a dolgot, azoktól elnézést kérek, akik átláttak rajta, azok ne vessenek velem együtt. Aztán fogjuk meg egymás kezét és libbenjünk tova a sikerek felé.

Mi volt igaz a tegnapi viccből?

Nos, meglepő módon kettő dolgot kivéve minden: az egyik, hogy vége lesz (nem lesz), másrészt pedig a Lufthansa is csak részben tréfált meg: nem törölték a jegyem, mindössze egy hülye módosítást tettek bele és a direkt járat helyett Münchenben át kell szállnom, amire meglehetősen kevés időm lesz (amúgy ez adta az tréfa ötletét). Tehát lesz itt minden: Berlin, sör, német beszámoló, interjú, videó, toronyóra lánccal.

A cikk többi része azonban igaz:

– Tényleg vannak emberek akik vélt vagy valós dolgok miatt támadják a blogot/engem. A

felhördülő tömeg reakciója (ne törődj velük, kukába/vécébe velük, meglincselni őket, stb.) szívet melengető volt, de amúgy sem vagyok egy szívbjajos gyerek. Tudom, amit tudok, tudom, hogy amit csinállok, az jó, az, ha valakinek nem tetszik, különösebben nem érdekel, ha pedig nem olyan stílusban adja ezt elő, mint ahogy azt jobb helyeken szokás, akkor az az ő szegénységi bizonyítványa. Csókoltatom őket.

A rengeteg támogatónak/olvasónak/barátnak viszont ismét köszönömöket kell kiosztanom – nagyon sokat jelent. Érdekes, hogy ha az ember néha ilyen drasztikus eszközökhöz nyúl, hogy megnyílnak tőle az emberek. De nem csalódtam az olvasókban, köszönöm még egyszer!

– Tényleg rengeteg időt és energiát beleteszek a blogba, de ez lenne az utolsó, amiről lemondanék. Előbb jönne az alvás és a sport. És igaza volt mindenkinek, aki azt mondta, hogy amit már leírtam, az örökre itt marad – jól rávágnék a saját kezemre, ha a blogot törölné valaki, beleértve magam is. ☐ ☐

Bizonyos szempontból ez csak a kezdet – mert rengeteg átalakítást, fejlesztést, designváltást tervezek, amiknek csak egy töredéke publikus egyelőre (ide tartozik ugye az utolsó nyelv is).

Engem őszintén meglepett, hogy nem is egy ember javasolta, hogy miért nem csinálom a blogból pénzt, ők nagyon szívesen fizetnének, ha továbbra is olvashatnék az agyemenéseimet – ez tényleg nagyon jól esett. Nem a pénz miatt, hanem hogy valakinek tényleg ennyit számít.

Erről annyit, hogy a blogot továbbra is írni fogom, mindig is elérhető lesz, továbbra is igyekszem tartani a színvonalat – azonban nem titok, hogy valóban dolgozom pár dolgon (többek között egy online tanfolyamon, valamint egy előadáson), amik majd mélyebben belemennek a dolgokba, a miértekbe és hogyanokba. Ezek természetüknél fogva pénzmagot fognak kóstálni, azonban a jó hír, hogy ez amúgy sem mindenkinek készül és végképp nem lesz rákényszerítve senki, hogy megvegye. ☐ ☐

Tehát...

Aki csak a végét olvassa el: nem, nincs vége. Legalábbis 2014. január 25-ig még tuti.

Őszintén köszönöm a sok kedves aggódó levelet, könnyekig meghatódtam tőlük (képletesen) – viszonzásképpen megígérem, hogy nem viccelek többet ezzel. Amíg ilyen csodálatos közösség van itt, addig megéri csinálni és a rengeteg pozitív visszajelzés (ezalatt főleg azt értem, hogy nektek miben/hogyan segített a blog, sikertörténetek, motivációs dolgok, stb.) miatt továbbra is szeretnék beletenni ennyi energiát és munkát. Nem csak az írásba, hanem a tanulásba is – mert rengeteget számít, hogy ennyien olvassák és drukkolnak a dologért.

Gőzerővel folynak a készülődések a háttérben és lesz itt még annyi meglepetés, hogy hajjaj! Az utolsó nyelvről is nemsokára lehullik a lepel, a sulikkal szemben nálunk nem lesz nyári szünet, a projekt végére pedig egy igazi csemegét szeretnék majd tenni. Na de psszt, többet nem mondhatok egyelőre.

Lassan megyek pakolni, mert holnap koradélután indul a gépem Berlinbe, jövő héten találkozunk. Aki addig is akut Őt év hiányban szenved, az látogassa a [Facebook](#) oldalt, oda fogok írogatni okosságokat távollétemben.

Üdvözlettel, és nevető szívvel:

Az Öt év – öt nyelv német projektjének záróvizsgálója: a berlini út

2013. április 10.

Lejárt a német nyelvre szánt 3 hónap! Akik követik a blogot, azok biztos tudják, hogy január 7-én újra elkezdtem németül tanulni, gyakorlatilag nulláról – a cél pedig az volt, hogy három hónap alatt elérjem a társalgási szintet. Mivel ez csak úgy izgalmas, ha tétje is van a dolognak, ezért már rögtön a projekt kezdetekor megvettem a repülőjegyet április 3-ra Berlinbe.

Míg kedvenc [Zoltánom](#) a Berlinben készített videót vágja és szerkesztgeti (prezentálás napokon belül), addig leírom gyorsan az élményeimet magáról az útról és a városról – persze nyelvi szempontból. Erre tessék!

Kezdeti bonyodalmak

Az [április elsejei tréfa félig igaz volt](#): a Lufthansa valóban csavart egyet a dolgokon és már a pesti indulásnál kavardás volt. A check-innél a mosolygós hölgy megkérdezte, hogy akkor én most Oszlóba megyek-e, mert akkor már nyomtatja is a jegyem. Noha rengeteg kedvenc zenekarom származik Norvégiából, azért most mégsem oda indulnék németet gyakorolni, amennyiben lehetséges. Fél óras nyüglődés után végre sikerült megoldani a dolgot, de a közvetlen berlini járatból nem lett semmi – átszállás Münchenben.

A gép eleve késéssel indult, mert valami nem volt rendben a csomagokkal, így Münchenben csak pár percem volt átszállni, de feketeöves reptéri vándorként simán vettem az akadályt – ha pedig nem így lett volna, máris csudajó alkalom nyílt volna éles helyzetben a németet gyakorolni.

Az akklimatizálódás már a gépen megkezdődött, a légikisasszonyok alpból németül szólítottak meg, úgyhogy illően válaszoltam is nekik, persze ezek igazából csak bemelegítő gyakorlatok voltak. Szerda estére végre Berlinbe értem, ahol lepakolás, szeretteink keblünkre ölelése, beavató sörfogyasztás, aztán irtózatosszerű szunyálás a kimerítő nap után.

Berlin, a mókás város

A berlini fal egy darabkája

Már nagyon rég szerettem volna eljutni a városba, mert amúgy is nagyon érdekel a második világháború, itt pedig az egész város egy nagy történelemlékhely. Sikerült a még megmaradt faldarabok egy részét megkuksizni, múzeumba menni, voltunk a Prinz Albert Strassén, ahol elég megrendítő képek voltak kiállítva.

A benyomásom az volt a városról, hogy sokkal, de sokkal nagyobb annál, mint amit 5 nap alatt meg lehet nézni, de azért rajta voltam az ügyön. Természetesen megvoltak a kötelező körök (Brandenburgi-kapu, Reichstag, stb.), de ezek a turistás dolgok engem csak korlátozott mértékben érdekelnek, sokkal jobban szeretem azt nézni, hogy az emberek hogy élnek egy új helyen, hogyan léteznek, mit csinálnak, vagy mit nem csinálnak.

Megint csak az idő rövidege miatt erre viszonylag kevés lehetőség volt, de azért a tömegközlekedésből már egy csomó mindent le lehet szűrni. Alapvetően nagyon tetszett a város, eklektikus, koncepció nélküli, hippy, mégis nagyon megvan a varázsa. És remek a sör. Csak ne lenne olyan rohadt hideg. A csontig hatoló hideg miatt kapott egy jó nagy fekete pontot.

Nyelvi szempontok

Az [ázsiai](#), illetőleg a [spanyol körúttal](#) ellentétben Németországban nem rí le rólam már tízezer kilométerről, hogy külföldi vagyok – daliás termetem, világos hajam és kék szemem pihe-puhán simul a német sztereotípiák által diktált társadalmi normatívákba kinézésileg, így meg volt az az előnyöm, hogy csak nagyon ritkán kezdtek el hozzám angolul beszélni. És mire rájöttek, hogy én biza nem vagyok német (tehát a harmadik másodpercben), már esélyük sem volt átváltani angolra.

Ez alól csak az volt kivétel, ha eleve angolul szólítottak meg (pl. mikor a Reichstagnál foglaltuk a helyünket a túrára) – ekkor úgy éreztem úgy volt helyénvaló, ha angolul válaszolok. Ettől eltekintve igyekeztem mindenhol a németet nyomtatni, végtére is ezért jöttem ki!

Ugye az alap, hogy a nyelvben azt kell megfogni, ami érdekel és azon **keresztül** kell tanulni azt. Személy szerint imádom a játékokat, sokat köszönhetek nekik (pl. néhány dioptriányi szemromlást), így örömben szinte sikongattam, mikor megtudtam, hogy van Berlinben egy videójáték-múzeum.

Arra is vettem az irányt (nem is értem miért egyedül?) – maga a kiállítás csalódás volt, mert kicsi volt és kevés dolog és egy szobát szerintem durva túlzás múzeumnak hívni, azonban belecsöppentem a csak hétfvégenként esedékes “tárlatvezetési” túrába – tök véletlenül egy csoport mellé keveredtem, akiket a hölgy éppen okosított az elektromos kultúrából, majd késésemet látva feltette a kérdést, hogy megismételje-e a kedvemért az eddig elhangzottakat. Sok érdekes dolgot tudtam meg sok kedvenc játékomról – pusztán azért, mert tudtam németül. Angol nyelvű vezetés nem volt. Újabb pluszpont arra, hogy miért is éri meg nyelveket tanulni. □ □

A szorgalmas nyelvtanuló mindenhol megtalálja a lehetőséget a fejlődésre

Bekeveredtünk még egy Mercedes múzeumba is, ahol jó nyelvtanuló módjára lenyúltam a prospektusokat német, angol, spanyol és kínai nyelven is, hogy azokat párhuzamosan használhassam fel a nyelveim fejlesztgetésére. Tanulság? Mindenhol keresni kell a lehetőséget a tanulásra, fejlődésre.

Emanuel, a német blogger

[Facebook követők](#) már ismerik a történetet, azonban mindenképpen ide kíváncozik a dolog: rögtön az érkezés utáni nap sikerült összefutnom Emanuellel, egy német bloggerrel, akinek a [blogja a német nyelvről rengeteget](#) segített. Bárcsak minden nyelven lenne egy hasonló – rettentő jól leírja a nyelv működését, teszi mindent könnyefakasztóan humoros formában.

Természetesen a helyi sörök gazdag ízeit felfedezendő, egyből a megfelelő kulturális egység felé vettük az irányt, ahol az úr rákérdezett, hogy németül vagy angolul kommunikáljunk – az idő lelassult, a jeges levegőben megláttam ahogy a kilélegzett levegő kis felhőcskéket formál, amint ajkam megremeg, agyam zsibbadni kezdett, a nyelvem kiszáradt, majd szinte öntudatlanul

mondtam ki: Deutsch. Lássuk azt a pudingot.

A lehető legjobb döntés volt – noha piszkosul kellett figyelnem, mert Emanuel a két szép szememért nem beszélt lassabban (csak ha megkértem), rettentő jó tapasztalat volt, mert végre **élőben**, kötetlenül használtam a nyelvet arra, amire való: hogy hidat képezzen két ember, két kultúra között. Tehát nem azért voltam ott, hogy megtanuljam helyesen ragozni a “schwimmen” szót, hanem azért hogy megismerjek egy másik embert, egy hasonló bloggert, nyelvi kockát, hasonló gondolatokkal, tapasztalatokkal. Végre arra használhattam a nyelvet, amiért tanultam.

Noha a három hónapos tanulás alatt rengeteget gyakoroltam szóban, azok mindig egy adott témáról, “biztonságos” közegben zajlottak – ez pedig olyan volt, mintha biztosítókötél nélkül kezdtem volna hegyet mászni: félelmetes, ugyanakkor rendkívül bizsergető. Azt hiszem, ha valaki egyszer ezt megtapasztalja, utána már egy nyelv sem állhat az útjába.

Az egy órára tervezett találkozóból lett négy, és volt szó mindenről: nyelvekről, kiejtésről, blogolásról, írásról, történelemről, pici gazdaság, milyen az élet Berlinben, milyen az élet Magyarországon.

A két színjózan nyelvmániás

Emanuel türelmesen hallgatott, ahogy összerakosgattam a kis gondolataimat, néha segítőkés kezét nyújtott és befejezte helyettem, ha nem találtam a megfelelő szót, de alapvetően nem nyelvtanulásról volt itt szó, hanem puszta kommunikációról – sem őt, sem engem nem akadályozta meg abban, hogy én hibákkal, lassabban beszéltem, mert nem ez volt a lényeg. És soha nem is ez kellene hogy legyen.

Persze ez a sok új dolog eszméletlen szellemi terhelés, két és fél óra után kérdezte Emanuel, hogy váltsunk-e angolra, de mondtam, hogy ha lehet, akkor maradjunk még a németnél. Ezúton is köszönöm neki, mert olyan élményhez segített hozzá, amiért nem lehetek elég hálás.

A beszélgetés aztán egy ponton átváltott angolra, ugyanis felfedeztem, hogy milyen tökéletes amerikai akcentussal beszél az angol – nem volt semmi a tipikus német, kicsit vicces akcentusból benne. Elmondta, hogy erre nagyon figyel, rengeteget gyakorolja és noha gyakorlatilag anyanyelvű szinten beszél angolul, ő csak akkor fogja kipipálni azt, ha tökéletes angol, amerikai és ausztrál akcentussal is tudja azt beszélni. Most ezen dolgozik – emellett tud olaszul, hollandul és franciául is. Rengeteg mindenről tudtunk volna még dumálni, de ment az utolsó vonat – viszont továbbra is kapcsolatban maradunk.

Az volt a tervem, hogy az eseményről is videót csinállok, de a telefonom erre vonatkozó képességei némileg korlátozottak, a kocsmában pedig eleve tök sötét volt, másik nap pedig már nem ért rá. De nem kell aggódni, van videó, csak mással. Ahogy már írtam, szerkesztés alatt áll, néhány nap és napvilágot lát a dolog, aztán lehet verdiktet mondani a német projektemről.

Konklúzió, tervek

Én úgy érzem, hogy sikerült elérnem azt, amit akartam – fejlődésre persze mindig van lehetőség, de egészen meg vagyok elégedve. Természetesen a három hónap után még bőven lehet beletenni melót, de úgy gondolom, hogy ebből az időből kihoztam majdnem mindent, amit tudtam.

Utóbbi tapasztalataimról egy online tanfolyamot is készítek, amiben mindent tippet, trükköt, apró mozzanatot videóban rögzítek, hogy mások is profitálhassanak belőle, lerövidítve a tanulási folyamatot. Erről egy picit később bővebben.

Hölgyeim és uraim, köszönöm a figyelmet, ahogy ígértem, nemsokára jön a videó, az összefoglalók tömkelege, tapasztalatok megosztása, no meg majd a tanfolyam is. Napsütéses hetet mindenkinek!

Ja, igen: ha tetszett ez az írás, mutasd meg másoknak is. ☐ ☐

Német összefoglaló videó 90 nap után

2013. április 17.

A [három hónapos némettanulási projekt](#) április 7-én véget ért, a lezárásra pedig [Berlinben](#) került sor, ahol is rögzítettünk egy negyed órás videót – természetesen németül. Egy röpke hét alatt sikerült elkészíteni a feliratot a videóhoz (kb. annyira vonzó feladat, mint egy érzéstelenítés nélküli gyökérkezelés), azonban mielőtt belevágnánk a dologba, nézzük meg, hogy honnan is indult ez az egész.

A német projekt

Noha két évvel ezelőtt már tettem egy hevenyészett kísérletet a nyelv bástyáinak bevételére (szintén 3 hónapot szántam rá), az akkor összeszedett tudás egészen pontosan 5 szóra redukálódott – így mikor 2013. január 7-én, mikor újra nekigyürköztem a nyelvnek (egy kicsit több motivációval), gyakorlatilag kijelenthettem, hogy a tudásom megegyezett egy pandamackó német verbális képességeivel. Kételkedők kedvéért gyorsan be is vágom ide a 2013. január 7-én készített videót, az akkori német képességeimet demonstrálandó:

☐ ☐ https://www.youtube.com/watch?v=4G3dTFLmE_k

Nem sok, mondhatnók. De innen szép nyerni.

Második felvonás

Tehát januártól áprilisig megint nekifutottam a németnek, ezúttal kicsit rendszerezettebben, pontos tematikát követve, sokat tanulva és sokat gyakorolva. Aki olvasta az elmúlt három hónapban a blogot, az azt is láthatta, hogy hetente volt legalább egy írás a témában.

Mivel a három hónap nagyon kevés idő, ezért egyrészt nagyon jó időmenedzsment kell hozzá (azt hiszem, ebben egészen jó vagyok), másrészt tudni kell pontosan, hogy az embernek [mire van szüksége](#) ([vagy éppen mire nem](#)).

Aztán persze az is nyilvánvaló, hogy egy [nyelvet egyedül nem lehet gyakorolni](#) – már pedig a verbális képességek megszerzésének alapfeltétele, hogy ne mondjam, Szent Grálja a folyamatos [gyakorlás](#). A 90 napból 60 napon keresztül (az első 30 nap után) ez meg is volt (ja, nem, egy nap kimaradt, személyes okok miatt).

Számomra még nagyon fontos volt, hogy tudni kell [rugalmasnak maradni](#) – különben nagyon könnyen elúszhatnak a dolgok. Aztán persze belefért némi [mókázás](#) is még a három hónapba, amit többen [rossz néven vételeztek](#), de ez az április elseje már csak ilyen.

Végül volt egy kis [beszámoló](#) a berlini élményekről is, most pedig jön a vizsgamunka.

Az anyag

Az ötnapos berlini út utolsó napján, kutyafuttában felvett videó minősége némi kívánnivalót hagy maga után (tényleg illene már beszerezni egy normális kamerát. Tudom is: gyűjtést rendezek az olvasók között – aki úgy érzi, hogy az Öt év – öt nyelv rendkívüli mértékben megváltoztatta az életét, nyugodtan ajánljon fel méretesebb pénzüsségeket, söröket, illetve belsőszerveket. Cím a szerkesztőségben.), és a valóságot csak részben adja vissza (szokni kell még ezt a kamera dolgot – bár az tény, hogy már nagyságrendekkel jobb, mint pár évvel ezelőtt – a szerk. szerény megjegyzése), de hát ez ilyen.

Nem is magyarázkodom, alapvetően nyugodt a lelkiismeretem, mert böcsülettel végigtoltam a három hónapot és kihoztam belőle, amit tudtam.

A videóban minden eredeti, nincs szerkesztés (csak a szerkesztőség kedvenc [Zolikája](#) javított a minőségen és csapta hozzá az intrót), semmi nem volt előre megbeszélve és akkor estem éppen haza az egész napos városnéző túráról. Vágatlan, mondhatni rendezői verzió. Erre tessék:

□ https://www.youtube.com/watch?v=fecmdIN6_uU

A margóra

Tudom, hogy nem helyes, tudom, hogy a szórend többször rossz, mint kellene, de ezek igazából ezen a szinten nem akadályoznak meg abban, hogy kinyissam a szám és ország-világ előtt savazzam magam vele – ezzel csak azt szerettem volna erősíteni, hogy aki beszélni

szeretne egy új nyelvet, annak – teljesen paradox módon – beszélnie kell.

A nyelvtanulás nem egyenlő a [nyelvgyakorlással](#). A nyelv egy eszköz, ami hidat ver két ember közé – amit Berlinben többször is pozitívan megtapasztalhattam. Csomószer volt alkalmam még a németek mellett nem anyanyelvűekkel (főleg olaszokkal) beszélni, németül.

Ők sem tudtak tökéletesen beszélni, hiába éltek már ott évek óta, ugyanakkor valami rettentően szívmelengető dolog volt azt érezni, hogy az ember képes kapcsolatba lépni egy másik lénnel, pusztán azért, mert egy kicsit felemelte a seggét és rászánt némi időt egy új nyelv megtanulására.

Mert van, ahol nem elég az angol – az egyik olasz cukrászsrác például folyékonyan beszélt spanyolul és portugálul (sőt, az olasz is egészen jó volt), de angolul nem tudott – tehát én hiába beszélek [anyanyelvi szinten angolul](#), megsüthettem volna.

De németül egészen jól eltársalogtunk és nem túlzok, ha azt mondom, hogy a világ legeslegdurvább fagyiját és forró csokiját köszönhetem ennek. Hiába, a hasamon keresztül gondolkodom, de már megérte. A német sörökről meg ugye nem is beszélve.

Lezárás

Hölgyeim és uraim, ennyi volt hát a német egyelőre – van még tovább, lesz még tovább. Hogy mikor, hogyan, merre, miért, azt fedje egyelőre sűrű homály (ha már végre kisütött a nap). Annyit azonban elárulhatok, hogy az ötödik nyelv kezdetének időpontja május vége lesz, tehát már csak egy bő hónapot kell álmatlanul fetrengeni, hogy vajh' mi lesz az.

Addig is egy kis levegőre van szükségem, mert ez a három hónap intenzív tanulás/gyakorlás bizony azért rendesen megtornáztatta a szürkeállományom, így egy kis szünetért kiállt.

Míg ő pihen, addig én erősen mesterkedem az online tréningben, amivel szeretnék azoknak segíteni, akik kicsit közelebbről szeretnének megismerkedni azokkal a módszerekkel és trükkökkel, ahogy én tanulok, de a blogra terjedelmi és formai követelmények miatt nem fér ki.

Közérdekű közlemény: ha valamire kíváncsi vagy és szeretnéd, hogy biztos benne legyen az anyagban, akkor lent a kommentekben írd meg, esetleg dobj róla egy emailt a balint kukac otevo@nyelv pont com címre.

Úgyhogy a következő hetekben ezzel fogok mókolni, de természetesen az írások nem maradnak el továbbra sem, sőt a német utóhatása még némileg érezhető lesz, illetve lesz pár érdekesebb, más témájú dolog is.

Végezetül még egy ars poetica ide a végére: ezentúl is személyes missziómnak érzem, hogy továbbra is mindenféle próbálkozásokkal rémisztgessenem a t. nagyérdeműt annak érdekében, hogy nyissa k mindenki a száját és hogy hibázni bizony: ér. Gyakorlásra fel, ha pedig véleményed, javaslatod, megosztanivalód van, azt lent a kommentekben teheted meg!

Újabb születésnap és az ötödik nyelv rejtélye

2013. május 10.

Hölgyeim és uraim, duplán fontos dátum érkezett el az Öt év – öt nyelv életében. Aki olvassa már egy ideje a blogot, az valószínűleg emlékszik, hogy január 25-én van a születésnapja. Május 10-én viszont a blog főhoncsójának van a születésnapja. Úgyhogy a jeles alkalommal drámai bejelentések következnek (semmi újabb áprilisi tréfa), mi több, végre (talán) az is kiderül, hogy mi lesz az ötödik nyelv. Erre tessék!

Két születésnap egy évben

Mielőtt rátérnénk a mindenkit érdeklő 5. nyelvre, még gyorsan pár szentimentális gondolat a blogról és annak jóképű írójáról.

A blogot 2009. január 25-én kezdtem el írni és az egyik első írásban rögtön bebizonyítottam, hogy műszaki ember létemre akadnak gondjaim a számolással: azt írtam, hogy “szeretnék 5 nyelven beszélni, mielőtt 30 éves leszek” – a projekt viszont amúgy is csak jövő januárban ér véget, 30 éves viszont ma vagyok.

Nyilván azóta rengeteg minden átértékelődött és az egész blog célja teljesen más már és igazából ezt az egészet csak azért írom ide, hogy tudassam mindenkivel milyen sokat jelent nekem ez a közösség, a csodálatos emberek, akiket megismertem a blog által, az utazások, a beszélgetések, a felkérések, a köszönő levelek.

A blog kezdetén fogalmam sem volt, hogy ide fog eljutni a dolog, most meg már a harmadik X-be lépve itt száritgatom fel a krokodilkönnyeimet a kis takaróm csücskével.

És ha már így elérzékenyültem, úgy gondoltam, hogy összekötöm a kellemest a hasznossal: lerántom a leplet az 5. nyelvről (vagy mégsem?).

Az utolsó nyelv

Őszintén szólva, szeretném, ha a világ összes nyelve lenne egyszerre az utolsó (a franciát kivéve). Nagyon sokhoz van valamilyen formában személyes kötődésem és már egy jó ideje gondolkodtam, hogy vajon melyik legyen az, amelyikkel egy picit behatóbban megismerkedem.

Aztán egyszer csak beugrott a dolog: **miért nem kérdezem meg a TI véleményeteket?** Titeket, akik hűségesen olvassátok a blogot évek (hónapok, hetek, napok?) óta. Ezt a blogot ti tettétek ismertté és ti vittétek hírét, ti adjátok a gerincét – legyen tiétek az utolsó szó. Éppen ezért **szavazásra** bocsátom a dolgot.

Az elmúlt hónapokban már rengetegen kérdeztétek valamilyen formában, hogy mi lesz az utolsó nyelv – és mindig elütöttem valamilyen módon, aminek az volt az oka, hogy én sem tudtam. És most sem tudom. Ezt csak az Öt év – öt nyelv kollektív tudata tudja egyelőre. Na, de nézzük a részleteket!

A választék

Az alant látható űrlapon lehet szavazni. 9+1 dolgot állítottam össze az űrlapra, úgy gondoltam legyen csapatmunka a dolog és legyen nekem is bebeszélés: én írom össze a lehetséges nyelveket, ti pedig döntötök róla (nem, ne kérdezd hol van a francia. Ha nem tudod, hogy miért nincs a listán, olvass vissza a blogban!). Pár szó a felsorolt nyelvekről és, hogy miért kerültek bele a listába:

Az olasz és a portugál gondolom teljesen egyértelmű: mivel spanyolul egészen jól elboldogulok már, célszerűnek tűnt a két rokonnyelv feltüntetése. Az olasszal az elmúlt hónapokban erősödött meg egy picit a kapcsolatom (megismerkedtem pár nagyon jó arc anyanyelvűvel, és a barátnőm is ezt a nyelvet tanulja), míg a portugál akkor vált tűnt fel, mikor múlt nyáron [Portóban](#) jártam és teljesen beleszerelmesedtem a városba.

A litván úgy kerül a listára, hogy mindig is szerettem volna egy "kis" nyelvet megtanulni és a litván az, ami az európai nyelvek közül a legtöbbet megőrizte az ősi szanszkritből.

A jelnyelvet már nagyon-nagyon rég szerettem volna elsajátítani, nem csak azért mert abszolút másfajta gondolkodásra szoktat rá, hanem mert társadalmilag is fontosnak gondolom a dolgot.

A malgast Madagaszkáron beszélik és igazából valahol a franciából ered (jáj), az egyetlen oka, hogy rajta van a listán, az [Petra](#), aki megígértette velem, hogy a sok fenékbemillentésért cserébe ennyivel tartozom neki. ☐ ☐

Az orosz ugye világnyelv és kevés viccesebben hangzó nyelvet ismerek nála. Sőt, meg van az az előnyöm, hogy már tanultam is. A főiskolán mintegy másfél órán bent is voltam, csak hát mindenféle hitvány szakmai gyakorlatok pont ugyanarra az időpontra estek, így annyi maradt meg belőle, hogy sto eta.

Az arab megint egy olyan dolog, ami mostanában nagyon divatos, és valahogy mindig is vonzottak a lehetetlen írásjelekkel rendelkező nyelvek. És hát ki nem szereti a torokból hörgőharákoló nyelvek dallamos melódiáját hallgatni?

A török akkor kezdett el foglalkoztatni, mikor rájöttem, hogy mennyi szavunk származik belőle. Talán a kis anyanyelvemet is jobban megismerhetem, ha egy pici betekintést nyerek a törökbe.

Japán. Feketeöves kockaként alap, hogy felkerült a listára, a manga és anime-ok szeretete, valamint a ninjamánia szinte kötelező darabbá teszi.

És végül az utolsó opció: hagyom az egészet a francba, nem tanulok semmit, hátradőlök, felteszem a lábam és jövő januárig szürcsölöm a sört (teljesen érthető módon én erre fogok szavazni).

Tiétek a szó. Az alant lévő űrlapon rá kell böknö a megfelelő nyelvre, aztán beküldeni az űrlapot és már készen is vagy.

Pár szó a játékszabályokról: nem érdemes trükközni és önkényesen húszmillió szavazatot leadni az általad favorizált nyelvre, mert a rendszer követi, hogy mikor hogyan szavaztak és sipít nekem, ha baj van, akkor pedig önkényesen megvétőzom a dolgot és én fogok választani.

Legyen ez a ti döntésetek, mert szeretném ha részévé válnátok az egész projektnek. A másik ok pedig az, hogy szeretném megpróbálni megmutatni, hogy igenis meg lehet szeretni, adott helyzetben szerelembe lehet esni **bármelyik** nyelvvel (a francia még mindig nem játszik), ha az

ember úgy áll hozzá.

*Az, hogy az új nyelvvel mi lesz a cél, meddig nyűvöm, hogyan nyűvöm, mennyit írok róla, satöbbi, természetesen csak akkor fog kiderülni, ha már megválasztottátok. A szavazás mostantól indul és **2013. május 17-én déli 12 óráig tart**. Nem is húzom tovább az időt, hölgyeim és uraim: önöké a pálya, hajrá! [A szavazás végeredményét ITT tekintheted meg](#).*

Miért nem tanulnék soha franciául?

2013. május 16.

A múlt heti [szavazásra bocsátott utolsó nyelv](#) kapcsán többen kérdezték, hogy a francia miért nincs a listán, valamint szerették volna tudni, hogy miért idegenkedem tőle annyira. Rövid összefoglalóban megpróbálom elénekelni a saját indokaimat. Öveket becsatolni!

A rövid válasz

Csak. De komolyan.

A hosszú válasz

Mert nem tetszik és nem hiszem, hogy tudnám **szívvel-lélekkel** csinálni/tanulni. És ennyi már elég is. Aki arra számított, hogy hosszasan fogom taglalni azokat a dolgokat amiket “valakitől hallottam, aki látta azt, aki szintén hallotta valakitől”, és kivesézni és elmondani, hogy igazából a francia az az ördög nyelve – nos, csalódniuk kell. Szó sincs ilyesmiről. Egyszerűen csak a saját, személyes megközelítésem következik.

Tudjuk, hogy [világnyelv](#), meg biztosan nagyon hasznos, ha az ember bagettet akar venni Párizs belvárosában és el akarja kápráztatni a barátait az ennivaló “r” és “zs” betűivel.

Tök jó lehet annak, aki szereti a francia (művész) filmeket.

Tök jó lehet annak, aki él-hal a borokért és szereti a legolcsóbb francia vörösborba is beleérezni a gesztenye és a füge harmonikus zamatát.

Tök jó lehet annak, akinek nem sérti a fülét az előbb már említett “r” és “zs” hang.

Azonban ez egyik sem én vagyok.

Cukorfalat látni, ahogy többen megpróbálták felvilágosítani a franciatanulás előnyeiről – tök jó párosítás lehet az angol/némettel, biztosan tök jó munkát lehetne vele szerezni, sok kedves emberrel gyakorolhatnék, Franciaország nincs is olyan messze, meg még az idő is jó.

Ebből azonban egyik sem ér semmit, ha nekem **nem tetszik ahogy hangzik**, ha **nem motivál**, ha **nem inspirál** a dolog. Nincs összekötő kapcsom vele.

Márpedig akkor hogyan tudnék leülni naponta 2-3 órát foglalkozni, ha kb. annyira érezném szórakoztatónak és kellemesnek, mint egy bölcsességfoghúzást érzéstelenítő nélkül?

A legfontosabb dolog, ami hiányzik

A motiváció. Egyszerűen semmilyen szinten nem motivál a nyelv. Nem érdekel a kultúrája, nem szeretem a francia filmeket, a kaják közül igazából csak a sajtokkal vagyok jóban.

Kéretik figyelembe venni, hogy ezek az **én** érveim és nem azért vannak itt, hogy meg kell győzni az ellenkezőjéről, mint ahogy ez a cikk sem szeretne lebeszélni senkit a francia nyelv tanulásáról.

Éppen ellenkezőleg – arra szeretnék mindenkit buzdítani, hogy vizsgálja meg az általa éppen tanult nyelvet – és ha létezik az a mágikus kapcsolat, akkor semmi gond nem lehet.

Lehet egy nyelvet tanulni **gazdasági megfontolások** alapján? Biztosan. Rengetegen bebizonyították már, rengetegen megtették már. És örülök neki – mert ők képesek voltak motivációt generálni, csak úgy, a semmiből. Nekem ez egyelőre nem megy.

Kell, hogy legyen valami erős kötődés a nyelvhez, a kultúrához, az emberekhez. A [spanyolnál](#) a nyelv csodálatos dallama, a [németnél](#) a sörök, a történelem és a logika, a [kínainál](#) tők egyértelműen a kultúra és a csodálatos rendszer.

Az előző héten szavazásra bocsátott [nyelveknél mindegyiknél megvan a személyes indokom](#), hogy miért szeretnék vele foglalkozni, a franciánál nincs. De ez nem azt jelenti, hogy a francia a sátán, hogy véletlenül se próbálja meg SENKI megtanulni, mert többek egybehangzó véleménye szerint (hallottam az interneten!) a franciák nem szeretik, ha pontatlanul beszél valaki a nyelvüket (néhányan pont az ellenkezőjéről számoltak be) – egyszerűen csak annyi, hogy nem akarom tanulni.

És mivel annyi más nyelvből lehet választani, azért inkább azokból szemezgetek. Vagyis szemezgettek – aztán pénteken meglátjuk, hogy döntöttetek.

Aki tehát itt most különféle provokatív kifakadásokra számított, hogy a francia jaj, de csúnya, meg fűjj, meg jaj, azt el kell keserítenem. Ez teljes mértékben attól függ, hogy ki, mikor, hogyan, milyen módon nézi a dolgot.

Az én nézőpontom ez – de ez ne befolyásoljon senkit sem – mert nem vállalok felelősséget érte. □ Mindenki tanulja azt a nyelvet, amit közel érez magához, amivel azonosulni tud – különben iszonyatosan megnehezítené a dolgát. Az meg kinek hiányzik?

Akkor hát [szavazásra](#) fel, még bő 24 óra van vissza a mutatóványból! Addig is jó tanulást – ha pedig hozzátennél valamit a cikkhez, akkor azt lent a kommentekben tedd meg!

Az utolsó nyelv az Öt év – öt nyelv projektben

2013. május 20.

Hölgyeim és uraim – elérkezett az oly' sokak által várt pillanat, végre kiderül, mi is lesz az Öt év – öt nyelv repertoárjában az utolsó nyelv. Dobpergés!

Az utolsó nyelv (a projektben)

Sasszeműeknek rögtön feltűnhet a zászló a képernyő tetején – aki azonban kicsit gyengébb földrajzból, vessük ide betűkkel is: **OROSZ**. Nézzük meg, honnan jött a nyelv és hogy mi lesz vele.

A nép akarata

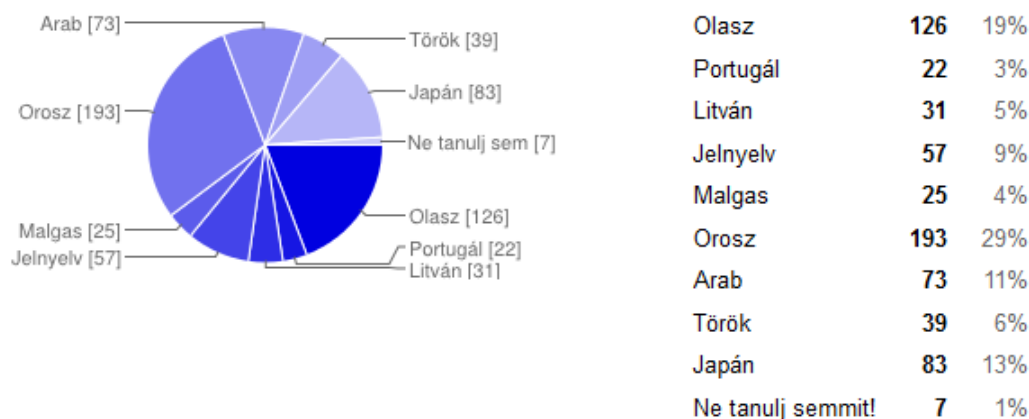
Tíz nappal ezelőtt [szavazásra bocsájtottam](#) az utolsó nyelv kiválasztását, így foglalva magába az egész közösséget a projekt. Nem is volt ebben hiba – 656 szavaz érkezett összesen, a pontos eloszlás itt látható:

656 válasz

[Összes válasz megtekintése](#)   [Elemzések közzététele](#)

Összegzés

Mi legyen az utolsó nyelv az Öt év - öt nyelv projektben?

Őszintén szólva én picit meglepődtem, hogy az **orosz** ennyire tarolt (29%), azt hittem, hogy szorosabb lesz a befutó. Második helyen zárt az **olasz** (19%), míg érdekes módon a **japán** az előkelő harmadik helyen ért célba (13%).

A nagy nyelvektől elvárhatóan az **arab** futott be a negyedik helyre (11%), míg szívemnek oly' kedves módon a **jelnyelv** is egészen jól teljesített (9%).

A **török** is kapott 39 szavazatot (6%), azonban számomra az igazi meglepetés az volt, hogy egy olyan kicsi nyelv, mint a **litván** szénné alázta (5%) a jóval-jóval nagyobb és népszerűbb **portugált** (3%). Sőt, még a Petra által favorizált **malgas** is jobban teljesített nála (4%).

Az utolsó opció is kapott néhány szavazatot (természetesen én is erre szavaztam), miszerint hagyjuk az egészet a francba és ne tanuljunk semmi mást. Sajnálatos módon ez szerepelt a legrosszabbul, pedig akkor mindenki elégedetten bonthatna egy sört és hátradőlhetne, így viszont kénytelenek vagyunk tovább piszmogni itt a nyelvek rengetegében.

Vétó

A szavazás kiírásakor ugye felvettem a végeredményt illetően a vétó jogát – azonban csak akkor, ha csalást véltem volna felfedezni. Érdekes módon nagyon sokan hitték azt, hogy a vétó jogát teljes mértékben fenntartom – szó sincs erről.

Amit megszavaztatok, az lesz – és mivel nem vettem észre, hogy valaki csalással próbálkozott volna (minek is?), így most már biztos, hogy az orosz lesz a következő időszak főszereplője.

Hogyan tovább?

Egy biztos: a múltban már jól bevált három hónapos ütemet fogja követni a dolog – tehát május 25-én fekszem neki és augusztus 25-ig fog tartani a dolog. Hogy miért eddig? Mert a projekt végére van még egy durranás, amit csak ott szeretnék ellőni.

A három hónap még egy dolog miatt jó: ennyi idő alatt nem ég ki a dolog. Azt vettem észre magamon a németnél is, hogy 2,5 hónap nagyon intenzív tanulás után kezdtem belefulladni és kellett a szürkeállománynak egy kis parkolópálya.

Az oroszral is ez a tervem: egészen valószínűsíthető, hogy három hónap alatt nem fogok Tolsztoji magasságokba törni és az is, hogy nem fogok Dosztojevskij műveiből disszertációt írni. De amint azt az Öt év – öt nyelvtől már megszokhattátok, nem is ez lesz a cél.

Sokkal inkább egy masszív alapot szerezni és hozzászoktatni a szürkeállományom az orosz nyelvhez, hogy a későbbiekben még visszatérhessek hozzá. Mert ugye azt azért senki nem gondolta, hogy ha lejár az öt év, akkor abbamarad a dolog? ☐ ☐

Tehát a következő három hónapban az oroszról lesz szó – ahogy az lenni szokott, szeretném most is megtalálni a rövidítéseket a nyelvben, valamint szisztematikusan megközelíteni a dolgot. Hogy hogyan képzelem a dolgot, arról május 25-én (szombaton) fog kikerülni ide egy írás.

Addig is szeretnék megkérni mindenkit, hogy bármi ötlete, javaslata, lehetősége, segítsége, anyaga van, azt ossza meg velem/velünk lent a kommentekben, vagy a balint kukac otevetnyelv pont com címen! Köszí!

Az orosz nyár – három hónap alatt meddig jutunk el?

2013. május 25.

Amint azt a nép [akarata eldöntötte](#), a következő időkben az orosz nyelvvel fogok ismerkedni behatóbban, amit természetesen folyamatosan dokumentálok majd itt a blogon. Nézzük meg, miről is lesz szó pontosan, mik az elvárások, mire lehet számítani.

Bálint és az orosz nyelv

Orosz nyelvtudásom jelenleg kimerül abban, hogy “da és nyet”, amit a főiskolán abszolvált 2 db fakultációs órán sikerült magamra rántanom. Sajnos a kapcsolatunk a második óra után meg is szakadt (nem miattam, ő volt a hűtlen!), így bátran állíthatom, hogy nulláról futok neki a dolgoknak.

Amint azt már az előző cikkben is megénekeltem, az oroszral való ismerkedésre teljes három hónapot szánok – május 25-től augusztus 25-ig. Hogy miért éppen ennyit, az szeptember elejéig maradjon az én titkom, egyelőre annyit, hogy a végére szeretném megkavarni majd egy picit a dolgokat.

Azt írtam, hogy a végére – és nem véletlenül. Az Öt év – öt nyelv projekt jövő január 25-én véget ér. De ne fussunk ennyire előre, egyelőre koncentráljunk a jelenlegi feladatra.

A nulláról – de meddig?

Ha valaki már olvassa a blogot egy ideje, az tudhatja, hogy a mérhető (és szabályozható) dolgok híve vagyok, ezért igyekszem minél jobban számszerűsíteni mindent. Mert ugye, amit mérni tudunk, azt szabályozni is. A kiindulási alap nulla, ez teljesen tiszta. Hogy meddig szeretnék eljutni, arról a múltkor ezt írtam:

“Az oroszral is ez a tervem: egészen valószínűsíthető, hogy három hónap alatt nem fogok Tolsztoji magasságokba törni és az is, hogy nem fogok Dosztojevszkij műveiből disszertációt írni. De amint azt az Öt év – öt nyelvtől már megszokhattátok, nem is ez lesz a cél. Sokkal inkább egy masszív alapot szerezni és hozzászoktatni a szürkeállományom az orosz nyelvhez, hogy a későbbiekben még visszatérhessek hozzá.”

Ez ugye elég tág fogalom, valahogy jobban meg kellene fogni. Amikor magamnak írogattam és számolgattam ezt az egészet, akkor a következőkre jutottam: noha szeretek rövidítések után kutatni, azért mindenképpen reális akarok maradni a célkitűzéssel – nehogy vád érhesse a ház elejét. Ennél a projektnél viszont megfordítom a dolgot: számszerűsítem az elérendő célt, és meglátjuk, hogy az mire elég.

Tehát augusztus 25-ig a következőket szándékozom megtenni:

– Végigvenni a [Colloquial Russian könyvet](#)

- Megtanulni 3000 orosz [mondatot](#) fejből
- Meghallgatni legalább 50 óra audióanyagot oroszból
- Legalább 20 óra [beszélgetési](#) gyakorlat

Természetesen ehhez egy csomó járulékos dolog jön: meg kell tanulnom az ábécét, meg kell tanulnom a kiejtést, át kell látnom a nyelvtant, orosz ismerősöket kell szereznem, akikkel gyakorolhatok, stb.

Ha ezt mind meg tudom csinálni, akkor becslésem szerint bő A2-esen lesz az oroszom, ami megfelel a már leírt céloknak:

“Sokkal inkább egy masszív alapot szerezni és hozzászoktatni a szürkeállományom az orosz nyelvhez, hogy a későbbiekben még visszatérhessek hozzá.”

Természetesen lesz videó, folyamatos írások, tervezetek, meg toronyóra láncokkal.

A fordítottságot tehát arra értem, hogy nem azt mondom, hogy szeretnék folyékonyan oroszul beszélni 3 hónap alatt, hanem inkább azt, hogy 3 hónap alatt MENNYIRE tudok megtanulni az adott nyelven. Persze ez az egész relatív, de ennél jobban nem tudom konkretizálni a dolgot jelenleg – ha valakinek van ötlete, ne tartsa magában! ☐ ☐

Az orosz nyelv komplexitása mellett ebben a projektben még a megfelelő időráfordítás lesz nehéz: a munka, [az Ironmanre készülés](#) (idén újra!), a többi nyelv fenntartása, a nyelvtanulási konzultációk, a folyamatos írások/bloggal való szöszölések, termékfejlesztés, koncertek és nyaralások, a nyári fesztiválok, fröccsözések és minden mellett hogyan fogok találni kb. 150 órányi időt (napi kb. 1,5 óra, konzisztensen). Ideje előkapni az időmenedzsmenti hackeléseket – ebben azt hiszem egészen jó vagyok, úgyhogy a következő három hónapban főleg erre szeretnék majd koncentrálni írásilag.

Mi ez a többes szám a címben?

Mivel már az egész orosz mizéria közösségi alapokon indult el (szavazás), ezért szeretném ezt tovább vinni az egészben. Egyrészt teljes mértékben felelőssé teszem magam a saját haladásomért: készítettem egy online táblázatot, amiben minden nap vezetem, hogy mit csináltam, hogyan haladtam, merre járok. Ez a táblázat mindenki számára elérhető, megtekinthető, mintegy véres bárdként a fejem fölött lóbalható.

[Ide tessék kattintani érte.](#)

Orosz rulett [Öt év - öt nyelv]

Fájl Szekvencia Nézet Beállítások Formázás Adatok Eszközök Segítség A Data menü csak az aktív cellákra működik

A	B	C	D	E	F	G	H	I
	Tanfolyamkísérlet (pont)	Kaligatan/kezdő (pont)	Beszélgyakorlás (pont)	Egyéb	Megszerezett pontok (%)	Megjegyzés	Dátum	
2013.05.25	Sze							
2013.05.26	Hé							
2013.05.27	Ké							
2013.05.28	Ké							
2013.05.29	Sze							
2013.05.30	Cs							
2013.05.31	Pé							
2013.06.01	Sze							
2013.06.02	Sze							
2013.06.03	Hé							
2013.06.04	Hé							
2013.06.05	Sze							
2013.06.06	Sze							
2013.06.07	Cs							
2013.06.08	Sze							
2013.06.09	Hé							
2013.06.10	Sze							

Orosz rulett táblázat – a három hónapos menetrend

Azonban ennél is szeretnék egy picivel tovább menni: mivel az [előző cikk kommentjeiben](#) rengetegen írták, hogy ők is most tanulják, kezdik el, illetve kezdik újra az orosz velem, ezért **szeretném megadni a lehetőséget másnak is a szereplésre**: aki úgy érzi, hogy másokkal megosztaná a konkrét orosz tanulási céljait (a következő három hónapra), az írjon egy levelet a balint kukac otevetnyelv pont com címre, a legjobbakból pedig egy válogatást teszek közzé itt a blogon, illetőleg lesz majd folyamatos visszatekintés és meginterjúvolom közben az alanyokat, hogy merre járnak.

A végén nem csak a saját eredményemet, de a tiéteket is közzéteszem – mi több, a világhírnév mellé még egy csudijó oroszkrém torta is jár a közösség által legjobbnak megszavazott tanulónak. ☐ ☐

Így végre nem csak arról fog szólni, hogy én mit csinálok, hanem arról is, hogy ti – ez a fajta elköteleződés pedig garantálom, hogy meg fogja lendíteni a haladásunkat. Mert bármennyire is nem szeretem, az én lelkesedésem és motivációm is noszogatásra szorul, nekem is szükségem van a támogatásra, mert én is nagyon el tudok lustulni. Szóval, úgy gondolom, egy ilyen össznépi megmozdulással **mindenki** jól járhat.

Aki tehát részt venne, írjon nekem egy rövid levelet a **pontosan** megfogalmazott orosz tanulási céljairól, amiket szeretne elérni augusztus 25-ig. Lehet ez annyi is, hogy megtanulni a betűket, de a felsőfokú nyelvvizsga is (ha valaki esetleg nem most kezdi már a nyelvet) – a lényeg az elkötelezettség és a kitartás. Nem is szaporítom tovább a szót, nekem most meg kell tanulnom az orosz ábécét és a betűk kiejtését. ☐ ☐ Övő héten találkozunk!

Orosz tapasztalatok az első hét után

2013. június 5.

Ma tíz napja, hogy döngetem az orosz nyelv kapuit, az alábbi cikkben pedig szeretnék beszámolni a kezdeti tapasztalataimról, illetve, hogy mire jutottam ennyi idő alatt.

Mivel lelkes hívője vagyok a **“szabályozni csak azt lehet, amit mérünk is”** elvnek, ezért még az orosz projekt előtt létrehoztam egy [online táblázatot](#), amiben a napi haladásomat jegyzem

fel, és amit bárki bármikor megtekintheti.

Mivel 90 napos etap szombattal indult, ezért a szombat-vasárnap számít csak abba a hétbe, a két nap alatt majdnem 4,5 órát sikerült beletolnom a tanulásba. Ez főleg a nyelvvel való ismerkedés a [WWV módszer jegyében](#), illetőleg a már [német projektnél](#) is alkalmazott szótanulással zajlott, mi több zajlik. A második héten már majdnem 15 órában fekszik a dologban, tehát bátran mondhatjuk, hogy az Öt év – öt nyelv nekem egy félállás. □ □

A vasárnapi, meglehetősen lanyha teljesítmény az erős szombati szülinapozás rovására írandó.

		Tanulás/elmélet [perc]	Hallgatás/audió [perc]	Beszéd/gyakorlás [perc]	Egyéb	Megtanult mondatok [db]	Megjegyzés	Összesen	Heti összes (óra)
2013.05.25.	Sz	70	75					145	
2013.05.26.	V	60	60					120	4,42
2013.05.27.	H	70	80					150	
2013.05.28.	K	90			20	8	Gépelés oroszul	110	
2013.05.29.	Sz	120	95		40	40	Gépelés	255	
2013.05.30.	Cs	90	25		30		Gépelés	145	
2013.05.31.	P	60	35					95	
2013.06.01.	Sz	50	70					120	
2013.06.02.	V	10						10	14,75
2013.06.03.	H	25	25			5	Gépelés	50	
2013.06.04.	K	85	20					105	
2013.06.05.	Sz	40						40	
2013.06.06.	Cs							0	
2013.06.07.	P							0	
2013.06.08.	Sz							0	

Nyelv ugye nincs szavak nélkül, ezért megint azzal kezdem, hogy rendszerezetten megtanulok 600-1000 fontos szót az első hónapban, közben szép apránként belenyalok a nyelvtanba, hogy a második hónaptól kezdve aktívan, minden nap tudjam gyakorolni a nyelvet.

Ákom-bákomok

Noha néhányan nem mulasztottak el figyelmeztetni, hogy az orosz ábécé megtanulása és olvasása is már emberes feladat, a jegyzeteimet visszanézve az egész nem vett igénybe többet 3 óránál.

Itt persze inkább arról van szó, hogy a [80/20 elmélet](#) értelmében nagyon megválogatom, hogy mit tanulok meg és mibe fektetek energiát – azt viszont szisztematikusan. Mivel olvasnom mindenképpen meg kell tanulnom (különben nem tudnék anyanyelvű anyagokból mondatokat és kifejezéseket gyűjteni), ezért jobbnak láttam túlesni rajta az elején.

Az ábécé meglepően nem bonyolult, infantilis lelküetem az egészet úgy fogta fel, mint amit kb. 8. éves korunkban játszottunk unokatesóimmal: mintha saját titkosírást gyártottunk volna, amit csak mi tudtunk elolvasni.

Igaz ugyan, hogy a kiejtés nem mindig teljesen egyértelmű (például az o-ból a hang lesz, ha nem hangsúlyos, vannak keményítő, illetve lágyító jelek, sőt, az sem egyértelmű, hogy hová esik a hangsúly egy szóban – éppen ezért ezt minden szónál külön meg kell tanulni), de némi gyorstalpaló, utána pedig célorientált hallgatással ez könnyen dekódolható.

Azt mondanám, hogy kb. 5 óra (dedikált) hallgatás után már nagyjából helyesen ki tudom ejteni

az orosz szavakat – persze azért még messze van a folyékony olvasástól, de egyelőre ez a szint tökéletesen megfelel. Nem kell mindent ma megtanulni.

Az írás

Ha az előbb már szóba jött az ábécé és a [80/20 szabálya](#), akkor gyorsan meg is jegyezném, hogy belefektettem 3 órát abba, hogy megtanuljak oroszul gépelni, a rendes [orosz kiosztás szerint](#) (aki esetleg szeretne egy magyaroknak jobban kézre álló kiosztást, [az ezt töltsse le](#), köszönet érte Palotai László olvasónknak).

Ennek két oka van: egyrészt csak így tudom bevinni [Ankiba](#) a mondatokat (amiből azt vállaltam, hogy 3000 darabot szeretnék megtanulni augusztus végéig), másrészt a kézírással orosz megint **tök máshog** néz ki, mint a nyomtatott és tanuljon meg még egy ábécét az, akinek.

Technikai ember révén már magyarul sem igazán tudok írni kézzel, nem fogok időt pazarolni rá, hogy oroszul megtanuljak írni – jó eséllyel soha nem fogom használni. Ennyit a [Pareto szabályról](#).

Oroszul jelenleg 17 szó per perccel tudok gépelni, ami azért messze van a magyaromtól (összehasonlításképpen ez 85 szó per perc körül van), de amire kell, arra pontosan elég. Sokkal több energiát nem fogok belefektetni, hogy gyorsabb legyen, hiszen mikor gépelem be majd a mondatokat [Ankiba](#), úgyis fogom gyakorolni és szépen fog az növekedni.

Nyelvtan

Ahogy azt már a [beharangozóban is írtam](#), végig fogom venni a [Colloquial Russian](#) nyelvkönyvet, amiből szép apránként tudom felszívni majd az orosz nyelvtant.

Sajnálatos módon itt elkövettem egy nagy bakit – ugyanis konkrétan aznap rendeltem csak meg a könyvet, mikor a projekt elkezdődött és mivel a [Book Depository](#) angol cég (anyanyelvű könyvek rendelésére (bármilyen nyelven) a legjobb lehetőség, mert az egész világon ingyen házhoz szállítják – melegen ajánlom!), ezért még legalább egy hét mire ideér.

Emellett az Assimil nyelvcsalád orosz kötetével is ismerkedem Klára jóvoltából – eddig nem használtam, és annak ellenére, hogy [francia](#), nagyon jól összerakott cuccnak találok. Persze csodát nem kell várni tőle, de tetszik, hogy tematikus (100. kis lecke) és jól összeszedett.

Azt mondják, hogy az orosz összetett – és biztosan így is van. Én azonban inkább szeretek úgy nézni a dolgokra, hogy mi bennük a könnyű és onnan megfogni a dolgot. Például oké, hogy vannak az oroszban nemek, de közel sem annyira kacifántosak, mint mondjuk a németben.

Igeidőkkel sincs úgy meghintve, mint mondjuk az angol, arról már nem is beszélve, hogy nincsenek benne névelők. A mondatszerkezete is elég rugalmas, így ha elsőre esetleg kicsit furcsa szórendet is használunk, tökéletesen meg fognak érteni. Igaz, hogy egy kicsit több mássalhangzó van a nyelvben a kelleténél, de azért közel sem olyan vészes, mint mondjuk a cseh.

Félreértés ne essék, nem lebecsülni akarom a nyelvet, egyszerűen csak onnan támadni, ahol a legsebezhetőbb. Aztán ha már fél térden van, lehet felmászni a hátára és dárdát döfni a

szemébe. De addig egyelőre megpróbálom csak elgáncsolni.

Összbenyomás

Dióhéjban tehát ennyi történt az első héten, a nyelvi alapozás továbbra is folyik az első hónapban, plusz feladat még, hogy találjak pár lelkes anyanyelvűt (illetve oroszul folyékonyan beszélő) embert, akit a második hónaptól nyaggathatok és kikészíthetem a kérdéseimmel és nyökögésemmel.

Végezetül pedig szeretném megköszönni mindenkinek, aki emailben, kommentben, vagy valamilyen más formában rögtön a segítségemre sietett és biztosított a támogatásáról. A rengeteg küldött anyagot még most is nyálazom és természetesen minden ki fog ide kerülni, ami átmegy a rostán.

Ja, igen – neveztek páran a [kis közös kalandunkra](#) – a nyár végéig három Öt év – öt nyelv olvasó is tanulni fog oroszul (illetve biztosan több, csak ők vállalták), az ő haladásukról is szó lesz majd a továbbiakban. Még nem késő beszállni – ha csatlakoznál, dobj egy mailt a balint kukac otevoanyag pont címre. Addig is, hajrá!

Unlimited Spanish ajánló – folyékony spanyol egyedül

2013. június 8.

Az Öt év – öt nyelv blog hajnalán, mikor a passzív angoltudásom ugyan már egészen jó volt, de a megszólalással még voltak gondjaim, hittem abban, hogy a beszédképességet lehet valahogy egyedül is fejleszteni és nem kell hozzá egy másik ember, akinek még rosszabb esetben fizetni is kell érte.

Örömmel tapsikoltam, mikor rátaláltam az [Effortless English](#) anyagra – ez egy rendkívül sok, pici leckéből álló hanganyag, ami nagyon intuitív módon fejleszti az angol beszédképességet. Gyakorlatilag beleégeti az ember agyába a helyes kifejezéseket és igeidőket, jól megtervezett és felépített rendszer, amit a mai napig bárkinek jó szívvel tudok ajánlani, ha már van egy alapszintű angolja és szeretné feltornáznia egy vastag középszintre a beszélt angolját.

Nekem is rengeteget segített – igaz, bele is kellett tenni a melót. Napi 1-2 órát hallgattam és használtam az anyagot, hónapokon keresztül (aki még emlékszik, ezekről hetente írtam is).

Mikor belekezdtem a spanyol nyelv tanulásába, szétúrtam az internetet egy hasonló anyag után – de nem találtam sehol. Az évek során annyira rápörögtem a dologra, hogy gondoltam, hogy már én készíttettem el valakivel az Effortless English spanyol megfelelőjét, mert tudtam, hogy rohadatul hasznos és nagyszerűen működő módszer.

Aztán pár héttel ezelőtt -CS- barátom hívta fel a figyelmem az [Unlimited Spanish anyagra](#) – pontosan ez az, amire vártunk.

Régi módszer, új nyelv

Az AJ Hoge által készített EE rendszer arra épül, hogy nagyon egyszerű szövegeket nagyon sokszor meg kell hallgatni, közben egyszerű kérdéseket tesz fel, amire egyszerűen kell válaszolni, az anyagokat magunknak felmondani. A tanulás tényleg “effortless” (erőlködés nélküli), bár az tény, hogy ez egy hosszabb folyamat. Ám mivel a tanultaknak amúgy is be kell épülnie és le kell ülepednie, ez nem is olyan nagy katasztrófa.

A módszer tehát a következő:

Van 20 audió lecke (.mp3 formátumban, tehát gépen, telefonon, akármin is le lehet játszani) és minden lecke három részre bomlik:

1. Fő szöveg
2. Mini történet
3. Igeidős történet

A fő szövegben egy kis történettel ismerkedünk meg, ami a spanyol kultúrára, Spanyolországra jellemző (ez már eleve plusz pont az Effortless English néha kicsit bugyuta szövegeihez képest). Oscar, az US készítője szépen, lassan, érthetően beszél, hogy könnyű legyen a megértés.

A mini történet az anyag legjava. Ebben a fő történetet mondja el Oscar újra, ám ezúttal minden mondat után feltesz egy vagy több pici kérdést, amit eleinte pár szóval is meg lehet válaszolni. Később persze ezek fokozatosan nehezednek, de ahogy én néztem, nagyon jól összerakta az anyagot és az átmenet szinte észrevehetetlen.

És hogy hogyan válaszoljunk meg pár szóval? Honnan tudjuk, hogy mit válaszoljunk? A kontextusból! Mivel annyira egyértelműek a szövegek, ezért csak arra kell figyelni, hogy a helyes nyelvtant használjuk (ez meg nem nehéz, mert elmondja előre), sőt utána ő maga is elmondja a helyes szöveget.

Az igeidős történet ugyanaz, mint az előző mini történet, csak a több igeidőben is. Így lesz képünk arról, hogy hogy mondják ugyanazt a dolgot múltban és jövőben is. A szerkezetek szépen, automatikusan beépülnek az elménkbe. Briliáns.

Természetesen mind a 20 leckéhez megkapjuk a spanyol ÉS angol átíratot is (egymás mellett), így könnyen követhető a dolog, ha valamit nem értenénk hallás után, azt ki tudjuk szótárazni.

Az anyag tényleg jól fel van építve, azonban **teljesen** kezdőknek én mégsem ajánlanám (márcsak azért is, mert az anyag angolul tanít spanyolt, tehát az angol kell hozzá), azért némi alap kell hozzá, hogy az ember el tudjon vele indulni, ám ezt véleményem szerint 1-2 hónap tanulással bőven meg lehet szerezni.

*FRISSÍTÉS: Létezik **kezdőknek szóló Unlimited Spanish** bevezető, amely 30 nap alatt felkészít arra, hogy utána már tudj haladni az eredeti Unlimited Spanish leckékkel. Kipróbáltam, tők jó, mert tényleg elég egy hónap hozzá, viszont némi angoltudás ehhez is szükséges (alapfok elég). [Kedvezményesen \(\\$72 helyett \\$47-ért\) itt tudod magadévá tenni az anyagot.](#)*

Igazából a puding próbája az evés, és megmutatni sokkal egyszerűbb, mint leírni, ezért kértem Oscartól engedélyt, hogy közzétehessem az első lecke mini történetét és a hozzá tartozó átiratot, hogy az érdeklődők ki tudják próbálni. Az [MP3-at innen tudjátok letölteni](#), míg a [PDF-et innen](#) (a pdf 3. és 4. oldalán van a feltöltött hanganyag átirata).

A kivitelezés

Ahogy már írtam, **20 leckéből áll**, ez több mint **10 óra aktív hallgatni való anyag**. 10 óra elsöre kevésnek tűnhet, azonban egy leckét érdemes legalább egy pár napig, vagy akár egy hétig is hallgatni – a módszer lényege, hogy **lassan, szépen fokozatosan építse be az új szerkezeteket**.

Oscar Pellus, az Unlimited Spanish megalkotója

Szerintem Oscar nagyon jól megoldotta a fokozatosságot, a történetek hasznosak (mivel Barcelonában él, ezért sok dolog kötődik ide is, így egyúttal a spanyol kultúrából is magunkba szívunk valamennyit), valamint, ami számomra nagyon fontos volt, hogy a **hanganyag minősége is nagyon jó, kristálytiszt**, Oscar kiejtése pedig nagyon jó és megnyugtató, ellentétben AJ néha rettentően idegesítő, vinnyogó, amerikai attitűdjével.

A terméket online lehet megvásárolni (jelenleg 77 dollárba (a bevezetőár még egy kis ideig elérhető, utána már 99 dollár lesz), azaz kb. 17000 Ft-ba kerül, ami egészen vicces ár, összehasonlítva egy bármilyen tanfolyammal, vagy nyelvórával), azt digitálisan lehet letölteni, így még a postára sem kell várni – picit több mint 400 mega az egész.

A legjobb dolog az egészben, hogy ha valaki benevez, beléphet egy zárt US Facebook csoportba, ahol a tanulók egymással osztják meg a tapasztalataikat, új anyagok kerülnek oda és egymást segíti mindenki. Én is ott vagyok. ☐ ☐

Kinek ajánlott és hova lehet vele eljutni?

Akik ismerik az EE módszert és szeretnének spanyolul is hasonló eredményeket írni, azoknak nem kell többet lelkendeznem az anyagról.

Ha nem ismered az EE-t, de

- tudsz középfokon angolul,
- megvan a spanyol alapjod,
- hajlandó vagy naponta 1 órát tanulásba fektetni (amit persze sok mással is lehet kombinálni, például házimunka, utazás közben is remekül hallgathatók az anyagok),
- valamint tudod magadról, hogy nem fogod egy hét után sutba dobni, mert hiszel a hosszú távú dolgokban,

akkor annak mindenképpen ajánlom, a legnagyobb nyugalommal.

És hogy milyen szintre lehet vele fejleszteni a spanyolod? Ha az ajánlott időt vesszük, és 1 leckét 1 hétig hallgatunk, akkor a teljes anyagot 5 hónapig tart végignyomni – ezalatt szerintem egy **vastag középfokú szintre** elvisz az anyag és ami a legfontosabb: aktívan. **Tehát tényleg képes lesz beszélni az ember.**

És hogy miért állítom ezt ilyen biztosan? Mert évekkal ezelőtt ugyanez volt nekem az angollal. Mi sem bizonyítja a dolog hitelességét jobban, mint hogy maga AJ Hoge is elkezdett spanyolul tanulni ezzel az anyaggal, mi több, fogadást is kötött, hogy ha nem tolja végig az anyagot, akkor pénzt fog adni az általa annyira utált politikai pártnak (ehhez a stickk.com publikus “elkötelező” oldalt használja).

Aki olvassa a blogot, az tudja, hogy nem szoktam csak úgy jobbra-balra ajánlani mindenfélét, de úgy gondolom, hogy az Unlimited Spanish mindenképpen megérdemli ezt, maximálisan hiszek benne.

Az anyag jelenleg még csak 77 dollárba kerül, azonban a jó hír az, hogy **30 napos pénzvisszafizetési garancia van rá**, így aki kipróbálja, nem veszít semmit. Ez egy jó befektetés, főleg annak, aki nem szeretne rögtön új emberekkel, feszélyező nyelvcsereét folytatni, hanem egy kicsit bele akar szokni előbb a beszélt nyelvbe. Ha beruházol az [Unlimited Spanish-re](#), vagy a [kezdőknek szóló Unlimited Spanish-re](#), akkor kérek oszd meg a tapasztalataidat velem és másokkal is!

Oszd meg másokkal is ezt a cikket, ha úgy érzed, hogy szükségük lehet rá!

A célok finomhangolása (második hét az oroszban)

2013. június 13.

Bő két hete feküdtem neki az oroszban, jelen sorok írásakor csaknem 35 óra tanulás fekszik a dologban, így már van egy egészen jó képem róla, hogy mi [könnyű](#) és mi nehéz benne.

Az elején volt már egy tervem, hogy mit szeretnék csinálni a [három hónap oroszozás alatt](#), ám ugye azt tudjuk, hogy a dolgok folyamatosan változnak és néha [igen csúnya meglepetéseket tudnak okozni](#).

A túlélés alapvetése tehát az adaptálódás, úgyhogy sikerüljön túlélnem az orosz nyarat, némileg átszabom a kitévéseket, eszközöket és módszereket. Az átszabás talán nem is jó szó, inkább átfogalmazni. Mert a **pontos** célkitévés már fél győzelem. Először is lássuk, hogy mi vezetett ehhez.

Félállásban oroszban tanulni

Az első héten majdnem 15 órában ment bele a nyelvbe, a másodikon bő 11 óra, ami nem rossz, de nem is jó. És itt kezd előjönni, amit már a projekt elején sejtettem: ugyan tudom, hogy a befektetett munkának mindig meglesz a gyümölcse, kérdés, hogy mennyi időt tudok beletenni? Az időkeret adott, az a nem mindegy, hogy hogyan használom ki.

Persze én is dolgozom, konzultálok, anyagokat szerkesztek, blogolok, kapcsolatokat építek, kapcsolatban élek, szocializálódom, [Ironmanre](#) készülök, így belesűríteni még egy új nyelv tanulását: nem könnyű.

Ez itt nem a siránkozás helye, sőt, éppen ellenkezőleg: szeretném megmutatni, hogy az elég sovány kifogás a nyelvtanulás halogatására, hogy "nincs időm". Most őszintén: **kinek van?**

Mindenkinek van jobb dolga, mindenki szívesebben szürcsöli a sört a Balaton partján és ha tanulásról van szó, a mosogatás, esetleg a fürdő kitakarítása hirtelen rendkívül vonzó időtöltési alternatívának tűnik.

Éppen ezért úgy döntöttem, hogy egy újabb céllal egészítem ki az orosz projektet: a három hónap alatt szeretnék beletenni **200 órát** a nyelvbe.

Kétszáz óra célirányos tanulással azért már egy egészen jó szintet el lehet érni. Ez nagyjából havi 70 órát jelent, ami mondjuk heti 17-et. Ez naponta 2,5 óra dedikált tanulást jelent. Ez sok. Ha azonban tudja az ember, hogy honnan és hogyan lopja el, akkor kivitelezhető.

A legjobb, ha a dolgot megfordítjuk: hogyan tudok beletenni úgy napi 2,5 órát a nyelvbe, hogy utána még maradjon minden másra is időm?

Tehát a nyelv (vagy cél) köré építjük a dolgokat – mert most ez a legfontosabb. Ha úgy nézzük, hogy "előbb megcsinálok mindent, és utána foglalkozom a nyelvvel" – akkor abból egészen pontosan tudja mindenki, hogy mi lesz. Úgy van. Semmi.

Nehéz ez? Igen. Senki nem mondta, hogy könnyű. Na és?

Van már némi tapasztalatom az időmenedzsment terén, úgyhogy azokat elő is rántom, plusz nyakon öntöm egy jó adag lelkesedéssel és motivációt generálok magamnak. Ahogy már a [projekt elején is írtam](#), ebben a három hónapban ez lesz az egyik legnehezebb: időt “teremteni”. Ezekről szeretnék majd bővebben írni a későbbiekben.

A 3000 mondat rejtélye

Mivel folyamatosan mérek és szabályozok egy csomó dolgot, értelemszerűen ezek is változnak útközben. Az egyik célkitűzés az volt, hogy megtanulok 3000 mondatot a három hónap végére.

Többen felvetették, hogy ez igen tág fogalom (milyen mondat, milyen hosszúak, orosz-magyar vagy magyar-orosz irányban, stb.), ezért elgondolkodtam rajta egy picit.

A 3000 mondatot úgy lehet ugye észben tartani, ha az ember [ANKI-t](#) használ – azonban, mivel az orosz számomra eddig tök ismeretlen volt, ezért nyilván a nyelvtant is tudnom kell.

Az ANKI-nak remek képességei vannak, így sok mindent könnyedén bele lehet passzírozni (képeket, hangot, stb.), így a nyelvtani dolgokat is bele fogom rakni, hogy azokat is észben tudjam tartani.

A [német projektnél](#) jöttem még rá (illetve inkább éreztem), hogy néhány megtanult mondat nagyon hosszú volt. Túl sok információ volt bennük, nehezen ragadtak meg. Aztán nemrég rájöttem, hogy miért. Mert minden egyes ANKI kártyának csak EGY dologra kell koncentrálnia. Sokkal könnyebb több kicsi mondatrészt megjegyezni, mint 20 szavas förmedvényeket. Fokozatos megközelítés, ugye.

Éppen ezért az orosznál azzal fogok kísérletezni, hogy csak kifejezéseket és rövidebb mondatokat teszek bele az ANKI-ba – inkább legyen több, de egyszerűbb dolog. Így tehát pontosítom ezt a célt is. **Augusztus 25-re szeretnék 3000 ANKI kártyát létrehozni, amiben kifejezések, mondatok és nyelvtan is lesz.**

Az egészet hóbelevancot egy mindenki számára elérhető [online táblázatban tartom](#), amit naponta frissítek. Aproó: ez is megváltozott. A “Megtanult mondatok” oszlop “ANKI kártyák”-ra változott, plusz létrejött egy új oszlop is, amiben az ANKI-zással töltött időt rögzítem. Ez a csudajó kis proggi az idő lehető legjobb kihasználására lett kitalálva, úgyhogy megérdemli a külön oszlopot.

Apróságok

Sajnálatos módon még mindig nem jött meg a Colloquial Russian könyvem a postán, de szerintem már csak napok kérdése, úgyhogy abba is bele fogom vetni magam. Közben az Assimil Russianba beleszerettem, nagyon jól felépített anyag, rengeteg példával, tök jó párbeszédekkel, emészthető darabkákkal (100 kisebb lecke). Ezekből igyekszem naponta kettőt végigtolni, hogy a második hónap végére kivégezzem.

A [németnél](#) nagyon bejött, hogy egy hónap tanulás után nem tököltem és amilyen keveset tudtam, azzal azonnal elkezdtem gyakorolni élőben a beszédet. Ha az ember keveset tud, nem

hibáztathatja magát és nem “éghet” más előtt, hogy már ezt is és ezt is “illene” tudnia. Ha csak két szót tudok az adott nyelven, akkor azokat bátran használom. És akkor a két szóhoz majd menet közben hozzátanulom a harmadikat is.

Emellett az elv mentén szeretnék most is haladni, így ahogy lejár az első hónap a háromból, azonnal, mindennapos gyakorlásra ítélem magam – itt a fő feladat még az lesz, hogy partnereket (ÉRDEKES partnereket) találjak a dologhoz.

Ezekről a tapasztalataimról is szeretnék majd írni, mert nagyon sokan arról számolnak be, hogy nehezen találnak embert, akivel gyakorolhatnak. Hát igen, nem is olyan egyszerű, mint azt első ránézésre tűnik.

Hirtelen ennyi, nyomatom tovább a tanulást, mert őszintén szólva, az elején kicsit féltem az oroszról, de rettentően megtetszett menet közben. Úgyhogy köszi, hogy ezt [választottátok](#). ☐ ☐
Ha tetszett a cikk, akkor oszd meg másokkal is!

A Pomodoro technika – tanulj többet, ugyanannyi idő alatt!

2013. június 20.

Bő három hete kezdtem el oroszul tanulni, az alapozás kő keményen folyik, az [online táblázatomban pontosan vezetem](#), hogy melyik nap mi történik és mennyi időt tudok a nyelvvel foglalkozni.

Több barátom és Öt év – öt nyelv olvasó kérdezte már, hogy vajon az alvásról szoktam-e le, hogy a meló, sport és egyéb, unalmasnak nem mondható dolgaim mellett ennyi időm jut még a tanulásra?

A válasz nem, mi több, igen kényes vagyok az alvásra (ugye a napközben belapátolt dolgokat az elménk ekkor dolgozza fel, tehát a megfelelő minőségű alvás nagyon fontos a hatékony tanulás szempontjából), mindössze arról van szó, hogy egy kicsit szervezni kell. Ennek pedig az egyik kulcsa a **Pomodoro módszer**.

A következőkben tehát arról lesz szó, hogy hogyan használd ki jobban a tanulásra szánt időt.

Mi az a Pomodoro módszer?

Egy időmenedzsment technika, melyet egy Francesco Cirillo nevű olasz úriember talált ki (úgy tűnik, ezek az [olaszok mégiscsak sejtenek valamit a hatékonyságról](#)) a nyolcvanas években.

A módszer végtelenül egyszerű: eldöntöd, hogy min fogsz dolgozni, majd leülsz és 25 percet CSAK azzal foglalkozol, utána tartasz öt perc szünetet, aztán újra dolgozol 25 percet, és így tovább.

A trükk abban van, hogy a 25 perc alatt, SEMMI mást nem csinálsz, csak az adott dologgal foglalkozol. Nincs [Facebook](#), nincs email, nincs telefon, nincs gyerekfürdetés, mosogatás, ablakon kibámulás, chatelés, kávékészítés. Semmi.

Csak és kizárólag a FELADAT létezik. A 25 percről okos emberek megállapították, hogy elég hosszú, hogy valami értékelhető dolgot meg lehessen csinálni, azonban nem túl hosszú, hogy az ember figyelme elvándoroljon. 25 percet mindenki tud ülni egy helyben és egy dologgal foglalkozni.

Utána jön a dedikált 5 perc szünet, mikor annyi Facebook like-ot lehet nyomni és annyi Coelho bölcsességet lehet megosztani, amennyibe nem kerül bele a gép. Utána viszont vissza a melóba!

A módszer mögött húzódó elmélet egyszerű: ha az ember nem multitaskol (nem több dologra figyel egyszerre), akkor sokkal jobban tud haladni – egyszerűen azért, mert a különböző feladatok közötti “váltás” rengeteg “figyelemegységet” elvesz és ezek iszonyatosan pazarolják az időt.

Példa: ha fordítok, és közben chatelek valakivel, akkor 5-10 másodpercenként visszaugrok a chatablakhoz, megnézem írt-e, ha igen, válaszolok, aztán vissza a fordításhoz.

Ha azonban kizárom a chatet és csak a fordításra figyelek, akkor fókusz módba kerülök, ontom a mondatokat, ráhangolódok a dologra. Előny, ha valaki meg tudja osztani a figyelmét – de nem akkor, mikor hatékony akar lenni.

Az eredmény? Mivel szeretek méricskélni és az alapján szabályozni, természetesen itt is kísérletezgettem. A Pomodoro beiktatásával 2-2,5-szer TÖBBET tudtam adott idő alatt megcsinálni, mint nélküle. Azért ez elég húsbavágó különbség.

Természetesen nem csak munkára lehet ezt levetíteni, hanem bármire. Úgy van, akár a tanulásra is.

Pomodoro a nyelvtanulásban

A módszert azért is szeretem, mert magában foglal még egy nagyon hasznos elvet: a Parkinson törvényt, ami leegyszerűsítve a következő:

„A munkavégzést mindig addig húzzák, hogy kitöltse az elvégzendő feladat rendelkezésére álló időt”.

Magyarul, ha nekem egy egész napom van arra, hogy megtanuljak 10 új szót az adott nyelven, akkor az tuti, hogy az egész napom rá fog menni a dologra.

Ha azonban 5 percem van rá, hogy megtanuljak 10 új szót az adott nyelven, különben kidobnak az Atlanti-óceán felett egy repülőgépből, ejtőernyő nélkül, akkor az is biztos, hogy meg fogom tanulni 5 perc alatt. Sőt, 1 alatt is. Parkinson módszerét angolul Timeboxingnak (idődoboz) is szokták még hívni.

A [Memrise-on](#) 25-ös csomagokban vannak az orosz szavak – erre szoktam magamnak adni 1 pomodorónyi időt (25 perc), hogy megtanuljam – és érdekes módon, a legtöbbször ez össze is

jön.

Ha az Assimilt tanulom (amiben 100. pici lecke van), ott is általában 25 percig tart egy lecke megtanulása/feldolgozása.

Be kell állítani a korlátot, ami alatt meg KELL tanulni a dolgot (esetünkben ez ugye 25 perc) és úgy intézni, hogy az alatt meg is tudjuk csinálni, nem pedig fordítva. (Hmm, vajon mennyi idő kellene nekem erre, hogy ezt megcsináljam? – nem jó!)

25 perc RENGETEG idő, ha az ember csak azzal foglalkozik, amire kijelölte. **A hatékonysággal “időt teremt”, olyan időt, amiről nem is gondolta, hogy létezik.**

Például ennek a cikknek a vázlatának elkészítése 1 pomodorónyi időbe került. Mert ennyit adtam neki (a szerkesztés és egyéb piszmogásokról ne beszéljünk, az a macerásabb része).

Ahogy azt már a [múltkori cikkben](#) is kitérgyaltuk, a fontos dolgokat (mint például a tanulás) előre kell venni, azokhoz kell alakítani mindent, és ha az megvan, akkor utána jöhet minden más.

Én például minden reggel egy 1-1,5 órával korábban kelek és 2-3 pomodorónyi időt töltök az orosz tanulással (vagy a nyelvvel, valamilyen formában), és csak utána indulhat a nap. Ez eleve biztosít egy megfelelő alapot a napra, és nap közben (mivel [ANKI-ban](#) tárolok mindent) azt bármikor tudom ismételni és gyakorolni.

A legjobb módszer a pomodoro hatékonyságának megtapasztalására, ha most azonnal kipróbálsz. Dobj félre mindent (a főnökök most forduljanak el), és szentelj 25 percet csak az éppen tanult nyelvnek. DE előtte mindenképpen tűzd ki, hogy hová szeretnél eljutni a 25. perc végére – mert csak így fog működni a dolog.

Ha precíz szeretnél lenni, akkor használhatsz egy konyhai órát (erről kapta a módszer a nevét), de létezik egy csomó verzió gépre, sőt telefonra is. Én számítógépen a [Pomodairót](#) használom, az Androidos telómon pedig a [Clockworköt](#). Mindkettő egyszerű, mint a kapanyél – mint maga a módszer. De pont ezért működik/működnek.

Hogy állok az oroszal?

A projekt követői kedvéért pár szóban, hogy mi történt az elmúlt héten: a [táblázatból](#) látszik, hogy még 10 órát sem sikerült a múlt héten beletenni a nyelvbe, ami NEM jó (kicsit ironikus ilyenkor időmenedzsmentről írni, de most nem kezdem el sorolni a kifogásaim. Mindenkinek megvannak, ugyebár) – de semmi gond, a már megszokott módon állok a dologhoz: teljesen egyértelmű, hogy valamit nem jól csinálok, mert nem tudtam hozni a kitűzött 20 óra heti célt, ezért át kell alakítanom a dolgokat.

Az ég világon nincs ezzel semmi baj, sőt: mozgásra késztesz. Alakítanom kell nekem is a stratégiámat. És ebből lesznek az új cikkek. Ne feledjük, hogy az egész Öt év – öt nyelv egy valós időben zajló esettanulmány, tehát mindenki csak saját felelősségére higgyen el nekem bármit is! □ □

Természetesen ezen a héten is változott pár dolog: először is megjött a Colloquial Russian könyv (aminek nagyon szerettem a spanyol és kínai kiadását), ám korántsem vagyok vele annyira megelégedve, így első blikkre. Nem baj, [már megy is a végébe](#).

Másik fontos dolog még, hogy a múlt héten még úgy gondoltam, hogy napi 2 Assimil leckét fogok átvenni, azonban úgy találtam, hogy jobb, ha csak 1-et tanulok meg, de azt alaposan és biztosan.

Mivel rettentően jól van felépítve az anyag, az ismétlés folyamatos és ugye amúgy is kell hagyni a dolgokat "érni" az elménkben egy kicsit. Már csak egy gyenge hét van és az önmagamnak szabott egy hónapos korlát lejár, utána következik az aktív gyakorlás korszaka – bármennyire is hiányos a tudásom még. Nem ez a lényeg, hanem hogy haladjak, mert az idő bizony nem áll meg a kedvemért. Sőt, senkinek a kedvéért. Úgyhogy elő azokkal a pomodoro órákkal!

Miért kell minél előbb megszólalni?

2013. július 4.

2013-ban oroszul tanultam. Három hónap alatt akartam beletenni a nyelvbe 200 óra tanulást/gyakorlást. A célt kis híján sikerült elérnem, azonban sokkal fontosabb, hogy megtapasztaltam: csak úgy fogok tudni megszólalni, ha minél korábban elkezdem használni az oroszomat. Még ha csak 3 szót is tudok a nyelven. Mert megszólalni *bármikor* lehet, csak éppen a legtöbbször nem *akarunk*.

Aki követte anno a német eseményeket, az tudhatja, hogy [akár két hónap tanulás után is meg lehet szólni](#) egy nyelven, főleg ha figyelembe vesszük, hogy a [nyelvtanulás és a nyelvgyakorlás](#) nem ugyanaz.

Mit? Hogyan? És legfőképp: miért?

Az orosznál az első hónap után a passzív szókincsemet valahová 600-800 szó közé tettem, az aktív ennél nyilván sokkal kevesebb volt – ezzel azonban az ég világon semmi gond nincsen. Nem kell mindent MA tudni.

Ez azonban nem jelenti azt, hogy ne gyakorolhatnám a meglévő kicsiny aktív tudásomat és a beszélgetések közben egyesével felszedjem az újabb és újabb, szükséges szavakat.

Az Öt év – öt nyelv blog kezdetén, mikor egy évig tanultam spanyolul úgy, hogy közben egy mukkot nem szólaltam meg és azt vártam, hogy egyszer csak majd meg fogok tudni szólalni gyönyörű spanyolsággal – nos, több volt mint **naivitás**.

Úgyhogy, ahogy a németnél, itt is elébe mentem a dolgoknak: a lehető legrövidebb idő eltelte után használni akartam a már meglévő kevés tudást. A miéltre nagyon egyszerű, ugyanakkor nagyon prózai a válasz:

Minél kevesebb ideje tanul az ember egy nyelvet, annál kisebb elvárásokat támaszt maga elé, ami viszont egyenesen arányosan befolyásolja az önbizalmat és azon keresztül a motivációt.

A trükk

Egy év spanyoltanulás után **rohadtul nehéz volt megszólalni**, hiszen nekem már **sokkal jobban kellett volna tudni** ennyi idő után (legalábbis mások és a saját magam véleménye szerint).

Ellenben a németnél, mikor azt mondtam Marcnak (az egyik némettanáromnak), hogy még csak egy hónapja tanulok németül, akkor azt mondta, hogy "ahhoz képest marha jó". A kulcsszó az **"ahhoz képest"**.

Ha ezt még jobban sarkosítjuk: tegyük fel, mongolul tanulok, az első nap leülök, megíratom valakivel 10-15 mondatban a bemutatkozásomat (xy vagyok, itt élek, ez a hobbim, stb.), megtanulok pár formai dolgot (köszönés, kérés, kérdés, stb.), majd másnap véletlenül találkozom egy mongol anyanyelvű emberrel és megpróbálom neki előadni az előző nap tanultakat, akkor nyilván ő sem fogja elhinni, hogy **csak egy napja** tanulom a nyelvet. **Mert ahhoz képest** jól beszélek.

Ez viszont az én egómnak ad lökést, ami további tanulásra és gyakorlásra ösztönöz. És körbe is ér a dolog, egészen addig, míg el nem érem az áhított szintet.

A példa persze kicsit természetellenes, de látszik belőle a lényeg.

A status quóval homlokegyenest: ahelyett, hogy az ember a **végtelenségig kihúzná**, mikor először megszólal az adott nyelven ("mikor majd tökéletesen fogok beszélni"), ezt az időpontot a lehető **legközelebbre** kell venni. Minél kisebb az eltelt idő, **annál nagyobbak tűnik a relatív tudás**, a status quóba ragadt gondolkodásmód pedig nem tud mit kezdeni a dologgal, csak elismerni az eredményt ("jéé, ennyi idő alatt már így beszélsz?").

A sikeres nyelvtanulás alapfeltétele tehát, hogy az ember minél hamarabb nekiessen a gyakorlásnak, hogy szokja a saját hangját, hogy szokja, hogy hibázik, hogy szokja a nehéz helyzeteket, mert minél későbbre tolja, annál kevésbé akarózik majd elkezdni.

A konklúzió nagyon egyszerű: ha beszélni akarsz egy adott nyelven... akkor meg kell szólalnod. Kár azt hinni, hogy "majd ha eleget tudsz, meg jó lesz a nyelvtanod", akkor szépen, választékosan, Kazinczy körmondatokkal fogod egyszer csak kifejezni magad. Nem így lesz. Ez az út sokkal rögzesebb ennél és lépésenként kell megtenni. Rengeteg hibát elkövetni és rengeteg nevetést elviselni.

De ez ilyen. Mindig és mindenkinek. Szóval ne várj csodát, inkább szólalj meg!

Közösségi orosztanulás – a résztvevők és bemutatkozásuk

2013. július 7.

Amint azt már az orosz tanulmányok [megkezdésekor](#) is pedzegettem, szerettem volna az egész

projektet egy kicsit közösségibbé tenni. Mivel az elmúlt időkben (sőt, még a [szavazásnál](#) is) többen jelezték, hogy újra belekezdnek az orosz tanulásába, úgy gondoltam, mi lenne, ha mások is lehetőséget kapnának a nyilvános szereplésre, itt a blogon.

Hogy mások példájából és tapasztalataiból is profitálhassunk. A felhívásra végül négyen neveztek be a kért adatokkal. Mikor a projekt véget ér (2013. augusztus 25-én), körkérdezt intéztek majd a delikvensekhez és meginterjúvolom őket arról, hogy hova jutottak és természetesen minden ki fog kerülni a blogra. Lássuk a résztvevőket és bemutatkozásukat!

Jakab Kriszti

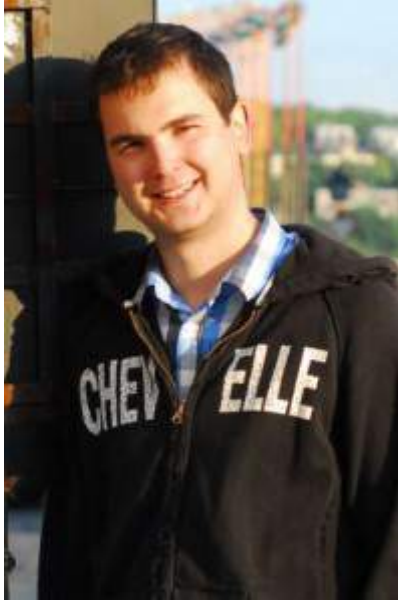
Jakab Kriszti

“Van egy középfokú orosz nyelvvizsgám 89-ből, akkor még idegen vezettem is. Azóta sajnos Vinnji pu nézésen kívül nem sok mindenre használtam a nyelvet. A szókincsem felett meg eljárt az idő.

Amikor a “Kulcs” nevű orosz nyelvkönyv a kezembe került csak lestem mennyi russ-lish szó vándorolt be Oroszországba... Hiába ha az ember félrepillant egy kicsit, mondjuk 15 évre... □ □

Konkrét célom, hogy újra folyékonyan tudjak beszélni oroszul és végig szeretném venni a Kulcs nyelvkönyvet (nem a legjobb könyv (pl. abszurd módon nincs hozzá megoldó kulcs, vagy csak én nem találtam...), hogy felfrissítsem a szókincsemet, előbányásszam a tudatomból a nyelvtant és megint olyan jól szeretnék beszélni, hogy megdicsérik a “moszkvai” tájszólásomat!

Brezvai Gábor

Brezvai Gábor

“Gábor vagyok, 26 éves és kb. 3 hónapja vagyok olvasója a blogodnak. Reménykedtem, hogy az 5. nyelv, amit megpróbálsz elsajátítani az orosz lesz. Én még középiskolában tanultam 4 évig, de nem jutottam vele sokra (főleg a motiváció hiányzott, a nyelv maga tetszik).

A betűkre még emlékszem, meg van egy pár alapszó ami megmaradt , ezért a célom az, hogy főleg a blogodon megismert technikákkal felfejlesszem az orosz nyelvtudásomat kb. A2 szintre augusztus 25-ig. Jelenleg Havronyina: Beszéljünk oroszul! című könyvéből tanulok, plusz a Pimsleur hanganyagot is elkezdtem.

Szótanulásra az [Anki](#) androidos változatát használom, mert az érintőképernyőn könnyen lehet váltogatni a billentyűzet nyelvét + az automatikus szókiegészítés is nagy segítség.

A célkitűzéseim a következő három hónapra:

- 1000 mondat megtanulása*
- a Pimsleur 1-2-3-at végighallgatni*
- 20 óra audioanyag meghallgatása (BBC orosz podcastok stb.)*
- orosz beszélgetőpartnert találni*

Egyelőre ennyi, menet közben még lehet bővülnek a célok, attól függően, hogy hogy haladok az oroszral munka mellett. Csökkenteni viszont nem szeretnék ezekből.

Sok sikert kívánok és remélem, hogy közösségben jobban tudjuk majd támogatni egymást nyelvtanulásban és nyelvgyakorlásban.”

Gergely Anna

Gergely Anna

A nyári orosz projekttel kapcsolatban írok. Végre nekem is megvan a tervem:

- napi öt kérdés átnézése és kiszótárazása a nyelvvizsgás könyvemből*
- napi öt tesztkérdés átnézése és Ankiba írása*
- napi egy podcast meghallgatása és ennek a szavai is mennek az [Ankiba](#)*

Montvai Marcsi

“Édesapám munkája révén 1 éves koromtól 7 éves koromig Szovjetunióban nevelkedtem, így a környezetemtől tanulva, formális iskolai képzés nélkül magyarul és oroszul is egyszerre kezdtem el beszélni. Míg 7 évesen minden nehézség nélkül tudtam az egyik nyelvről a másikra átváltatni (édesanyám elmondása szerint sokszor már én tolmácsoltam neki a piacon, boltban), miután 1990-ben hazajöttünk, előbb megkopott az orosz nyelvtudásom, mára pedig csupán néhány szóban (és egy óvodai versben) merül ki.

Montvai Marcsi

Az elmúlt években folyamatosan voltak próbálkozásaim az orosz nyelvtudásom újraélesztésére, ezek azonban néhány óra nyelvtanulás után abbamaradtak (egyetemi nyelvi kurzus, magántanár, itthoni nyelvtanulás). Ami kiderült azonban, hogy „érezem, ha nem jó az ige ragja nyelvtanilag” és hogy a kiejtésem is rendben van (nincs gondom a jeri – ы betűvel sem).

Ellentmondásos módon pont a betűk maradtak meg, noha soha nem tanultam őket formális keretek között, így ha lassan is, de tudok olvasni.

Úgy érzem, hogy az elköteleződésemben most nagy segítségemre lesz [Bálint](#) és a [blog](#). Augusztus 25-ig alapfokra (b2) szeretnék eljutni átlag napi 2-3 óra ráfordítással a 10 hét alatt, és mivel nem a hagyományos értelemben vett kezdő szintről indulok, reménykedem, hogy talán több is kisül belőle.

Számomra az bizonyítja majd, hogy sikerrel jártam, ha augusztus végén úgy tudok vendégül látni egy orosz anyanyelvű couchsurfert (informális beszélgetés, kis városnézés), hogy nem kerül elő az angol, mint közvetítő nyelv.”

Azt hiszem, hogy a motivációval senkinél sincs gond és sok hasznos tapasztalattal leszünk mindannyian gazdagabbak. Addig is tanulásra fel, mert bő két hónap múlva mindenkinek a körmére nézünk! ☐ ☐

Mikor megáll a tudomány – a katyvasz pont

2013. július 24.

Egy új nyelv elkezdésénél az ember tele van energiával, önbizalommal, reménnyel és lelkesedéssel.

“Fél/egy/kettő/öt/tíz éven belül tudni fogok angolul/németül/japánul/urduul/klingonul, nincs más dolgom, mint keményen tanulni, gyakorolni, levelet írogatni, olvasni, beszélgetni anyanyelvűekkel, bejárni a tanfolyamra és meg lesz az eredménye.”

Aztán ez a kezdeti lelkesedés a legtöbbször viszonylag gyorsan átcsap a “majd holnap megtanulom a rendhagyó igék ragozását, ma már elég nagy káosz van a fejemben ahhoz, hogy átlássam a dolgot”-ba.

Persze mindannyian tudjuk, hogy a holnapból holnapután lesz, abból pedig jövő hét, aztán három év múlva azt vesszük észre, hogy “má' megin' újrakezdő vagyok”.

Vagyis elértük a katyvasz pontot (KP).

Az első akadály

Anno pár hónap tanulás után elértem azt a pontot az orosznál, ahol már bátran állíthattam, hogy

teljesen jó rálátásom van az nyelvre, ugyanakkor azt is be kellett ismernem – mily nehéz is volt -, hogy átlátni és tudni/használni egy nyelvet két teljesen különböző dolog.

Az ember tisztában van a különböző esetekkel (németnél négyről, oroszból például hatról beszélünk), a melléknév-egyeztetésekkel, a direkt és indirekt igékkal, a keményítő és lágyító jelekkel, az igeidőkkel, nagyjából ÉRTI, hogy mi történik az adott nyelven.

Ha megláttam egy szöveget, akkor tudtam, hol visszaható egy ige, milyen ideje van, ki csinál kivel, mit, de az egész nagy-nagy massa volt a fejemben.

Ha jobbra döntöm a fejem, jobbra hullámszik a zöld, ragadós trutyimó, ha balra döntöm, akkor meg arra.

Ha nagyon Szókratészesre akarnánk venni a dolgot, azt mondhatnók: “tudom, hogy nem tudok semmit”.

Ezek nem túl rózsás kilátások. Sőt, a rossz hír, hogy ez nem az orosz hibája. Ez *minden nyelvnél* előjön. Valamelyiknél előbb, valamelyiknél később. De ott van mindig.

Mikor a legmélyebben ülünk a mocsárban, mikor a jó élet nem tudja, hogy merre kellene megindulni, mert mindegyik irány tők reménytelennek látszik.

Isten hozott a katyvasz ponton!

A jó hír az, hogy a megoldás egyszerű:

- Először is el kell ismerni és fogadni, hogy van egy ilyen jelenség. Nincs semmi abnormális a helyzetben.
- Keményen összeszorítani a fogakat és tovább tanulni és gyakorolni, tovább nyomni, míg át nem mész a mocsáron.

Hogy melyik irányban? **Igazából tők mindegy.** Nem az a lényeg. Hanem az, hogy haladj. Hogy menj EGY irányba. Ha az az irány nem jó, bármikor változtathatsz rajta. De ha megállsz, akkor örökre a katyvasz ponton maradsz, és azt fogod gondolni magadról, hogy “neked nincs nyelvérzéked”, meg “neked ez nem megy”. Közben pedig ezen mindenkiel megtörténik. Csak valaki nem áll meg, és továbbnyomja. Ők átmennek a mocsáron.

Mit lehet tenni?

Egy újabb szót megtanulni. Egy kifejezést. Egy rettentő kellemetlen Skype órát végigizzadni. Egy újabb oldalt elolvasni. Egy újabb mondatot bevinni az [Ankiba](#). Egy újabb podcastot meghallgatni. Egy újabb videót kielemezni. **Bármit.**

A mocsáron túl

El fog múlni a mocsár, a köd majd felszáll. Nem egy nap múlva, nem is egy hét múlva, lehet, hogy nem is egy hónap múlva. Nem érdekes. A hangsúly a **mozgáson** van. Nem egyhelyben kell toporogni és sopánkodni, hogy nem megy, hogy “hülyeség ez a nyelv”, hogy “nincs nyelvérzékelem”, hogy “nincs időm”.

Mindenki minden **más** nyelvet hülyeségnek tart. Mindenki a **másikról** hiszi azt, hogy neki jobb a nyelvérzéke. **Senkinek** sincs a tanulásra ideje. És mégis vannak olyanok, akik **sikerrel megtanulnak egy nyelvet.**

Az egyetlen különbség a két csoport között az **idő**. Hogy a sikeres nyelvtanulók nem adják fel a katyvasz ponton. Hogy a sikeres nyelvtanuló TUDJA, hogy van egy katyvasz pont, tudja, hogy el FOG jönni, hogy előbb-utóbb becserkészi, bármennyire is nem tetszik.

Egyben a sikeres nyelvtanuló fel is készül rá. Türelemmel, kitartással. Csakis így lehet fél lábra kényszeríteni a dögöt. Egy újabb szó, egy újabb oldal, egy újabb óra, egy újabb hiba...

A sikeres nyelvtanuló tudja, hogy ott van és várja a katyvasz pont. Kidüllesztett mellel megy neki, megfeszül, a sebeit bátran viseli, mert tudja, csak idő kell és átjut ezen a ponton.

Első kézből tudom én is ezt. A szomorú, hogy tök mindegy, mennyi rutinnal rendelkezel, ez minden nyelvnél előjön. Minden egyes alkalommal újra le kell győzni a mocsarat. Nincs csaló kód, vagy szintugrás.

Tudd, hogy van egy katyvasz pont, **ne lepődj meg rajta**, ha odaérsz, hajts fejet, tiszteld megfelelő ellenfélként és legyél türelmes, főleg kitartó. Az idő neked dolgozik – de csak akkor, ha mozgásban vagy. Mozogj!

Rázd le a felelősséget a biztosabb eredményekért!

2013. augusztus 12.

Akik követik a blogot, azok tudják, hogy már csak két hét van vissza a [három hónapos orosz projektből](#). A nyár elején egész konkrét célokat tűztem ki (50 óra szöveghallgatás, 20 óra beszéd, 3000 [Anki](#) kártya létrehozása, 200 órát összesen az oroszba fektetni), amelyet egy [online táblázatban vezetek](#).

Ha vetünk egy pillantást a táblázatra látszik, hogy a hallgatás rész megvan, a gyakorlás résszel ma-holnap megleszek, az Anki kártyákban van némi lemaradás, valamint majdnem 60 óra hiányzik még a kitűzött 200 óra ösztanuláshoz. A mai cikkben arról szeretnék értekezni, hogy hogyan lehet előnyt kovácsolni a zord, önmagunk megerőszakolására létrehozott célokból.

A felelősség lerázása

A trükk annyi, hogy le kell venni a felelősséget saját magadról. Ez elsőre furcsán hangozhat, de nézzük is meg, hogy miről van szó!

Ha nem rajtad múlik a dolog, akkor visszalépni sem tudsz. Mivel én a nyár elején [bejelentettem](#), hogy az oroszba szeretnék 200 órát beletenni, amit több mint 10.000-en olvastak, ezért innentől kezdve hátsót csinálnék a számból, ha nem sikerülne elérni. **A felelősség tehát nem az**

enyém, meg kell csinálni.

Éppen ezért elsőre némileg ijesztően hathat, hogy még 60 órát kell beletennem a következő két hétben, azonban ez lépett elő **elsődleges céllá** a következő két hétre. Minden más csak ezután jöhet: buli, szórakozás, pihenés, alvás, minden.

Bizonyos részekkel már megvagyok, ahogy a legutóbbi [cikkből olvashattátok](#), pár héttel ezelőtt elértem a [katyvasz pontot](#), amikor az ember feje annyira tele van az új nyelv különböző szabályaival, problémáival, szavaival, hogy igazából azt sem tudja hova kapjon.

Szerencsére ez a pont nem tartott túl sokáig, sikerült rendszerbe foglalnom a megszerzett tudást és egy kicsit módosítva az útvonalon, újra megindulni a haladással. Pont mikor vége lesz a villámprojektnek, jönnek bele a dologba, és kívánom, hogy bárcsak tovább tudnám folytatni...

Tehát ha biztos akarsz lenni a dolgokban, akkor tedd fel a kérdést: "hogyan tudnám lepasszolni a felelősséget"? Ez lehet egy nyelvtanfolyamra való beiratkozás, lehet egy fogadás egy baráttal, bármi. Légy felelőtlen! ☐ ☐

A korlátok jók!

A saját esetemben egyszerűen tehát nincs olyan, hogy nem lesz meg a 200 óra. Ha kell, kevesebbet alszom, bringázás, edzés, mosogatás közben, de még álmomban is tanulok, de meg kell lennie (ezért is van ilyen kevés időm írni a blogra, mert minden szabaidőm a tanulásba megy).

Már csak a saját lelkiismeretem miatt is. Nem érdekes, hogy meddig jutok a nyelvvel, a lényeg, hogy a kitűzött célt hajtóerőként használva haladok a cél felé.

- Szívás, mert nem éppen a legjobb reggel hat előtt kelni, hogy a nagy időeltérés miatt egy órát tudjak gyakorolni az orosztanárral.
- Szívás, hogy mikor a városban száguldozom a bringámon, még akkor is podcastokat hallgatok, ahelyett, hogy a forgalomra figyelnék.
- Szívás, hogy a nyár ellenére eddig egyetlen egy darab könyvet tudtam elolvasni.
- Szívás, hogy még a barátom esküvőjén is az [Ankit](#) nyomkodom, hogy minél többet át tudjak ismételni a megtanultakból.
- Szívás, hogy az idei [Ironmanre](#) készüléskor is, még edzés közben is az orosz hanganyagokat hallgattam, ahelyett, hogy a tájban gyönyörködtem volna.

De ezek a korlátok csak még elszántabbá teszik az embert, még keményebben akarja elérni a célt, még nagyobb erővel fog nekiesni a dolognak, mert ha már ennyi energiát befektetett, akkor nem lehet veszni hagyni a dolgot.

Kétségtelenül rettentő érdekes két hétnek nézek elébe, azonban vígasztal, hogy [nem vagyok egyedül a dologgal, mások is tanulnak velem](#). Ez az egész azonban még jobban megtanít valamire: beosztani az időmet.

Eddig is egészen jól tudtam menedzselni, ám ahogy már a projekt [elején is írtam](#), a nyári három hónapnál előre tudtam, hogy marha nehéz lesz beosztanom.

Az elmaradást pedig most kell behoznom, azonban semmi gond. Az Öt év – öt nyelv egyik

legnépszerűbb cikk a [Pomodoro időmenedzsment technikáról szolt](#), így ha van ilyesmire igény, akkor írok még többet arról, hogy hogyan lehet időt teremteni a nyelvtanulásra.

Most pedig irány a tanulás, de előtte még [szavazz egyet az Öt év öt nyelvre a HVG blogversenyén](#), hálám a sírig, sőt, még azon is túl üldöz majd!

LearnInvisible – Interjú Farkas Danival

2013. augusztus 15.

Jelenleg ezerrel tanulom az orosz, hogy elérjem a kitűzött, 200 órás célt augusztus 25-ére, de hogy addig is meglegyen a betevő olvasnivaló nyelvi témában, meginterjúvoltam egy kedves barátomat, Farkas Danit, akit még pont az Öt év – öt nyelv kapcsán ismertem meg évekkal ezelőtt és azóta is világmegváltó beszélgetéseink vannak a nyelvek, tanulás, technikai és egyéb témákban.

Személye azért is érdekes, mert életcéljának tűzte ki a tanulás, mint teljes fogalom megismerését. Most éppen például kicsiny csapatával egy nagyon eredeti szótanulós iPhone alkalmazást fejlesztettek ki ([LearnInvisible – LáthatatlanTanulás](#)), amelynek lényege, hogy az ember vizuális memóriáját piszkálja meg és játékos formában tanítja meg az új nyelv szavait.

Mutatkozz be pár mondatban, mit kell rólad tudni?

10 éve jött egy gondolatom, hogy meg kéne rendesen tanulni tanulni – természetesen a formális tanulmányaim végén. Azóta kutatom és térképezem a hatékony tanulás meta szintjét. Per pillanat a nyelvtanulás és a bringázás a kedvenc “állatorvosi lovaim”, amin keresztül gyakorlatban tesztelem a fejemben összerakott elméleteimet.

Nyelv szintjén eddig az angolban és spanyolban mélyedtem el, de elkezdtem a német, francia, dán és izlandi nyelvet is izlelgetni.

Szeretek dolgokat megalkotni, több startupban is részt vettem korábban és mielőtt a nyelvtanulós appfejlesztő-biznyákba belevágtam volna, egy 8 millió forintos bringát segitettem kifejleszteni és árulni olyan gazdag embereknek, akiknek egy Bugatti Veyron már nem elég exkluzív.

Mi ez az app, miért fejlesztettétek, honnan jött az ötlet?

Már vagy 3 éve kattanásom a szótanulás optimalizálása és múlt nyárra ki is dolgoztam egy know-how csomagot, amit egy egyszerű elektronikus termékbe – ebook és pár gyakorlólap – oltva akartam piacra dobni, de közben egy barátomon keresztül összefutottam Márkkal és Adrival, akik épp egy ThinkInvisible nevű trivia-appon dolgoztak és elkezdtünk beszélgetni...

□ □

https://www.youtube.com/watch?v=59xO2_IIC0g

Pár találkozó után kialakult egy közös metszet és elhatároztuk, hogy összefésüljük a két dolgot és csinálunk egy [szótanulós](#) appot. Ők úgy érezték, hogy a ThinkInvisible mechanizmust lehetne tanulásra is használni, én pedig láttam fantáziát – sőt már terveztem is – a saját szótanuló modellem “apposításában”.

Nyár végén már kész volt az első összehányt demó és az ötlettel bejutottunk egy észtországi startup inkubátorba, ahol kapott egy jó nagy lökést a projekt.

Miben más, mint az ötezer millió többi nyelvtanulós app?

Először is nagyon nagy hangsúlyt fektettünk az esztétikára, mert legyen egy app akármilyen hatékony, ha a felhasználói élmény nem jó és a finom megoldások nem készítetik a tanulót arra, hogy minden nap szívesen lépjen be az alkalmazásba, akkor megette az egészét a fene.

Szóval az élvezetes használatot végig szem előtt tartva vegyítettük bele a nyelvtanulást elősegítő trükköket és pár teljesen egyedi megoldást, melyek amúgy folyamatos tesztelés és validálás alatt állnak még.

Másik nagy különlegessége az appnak, hogy nagyon fókuszált, egy-két frázistól eltekintve kizárólag szavakat tanít. Egy precízen összeválogatott szókészlettel dolgozunk, hogy a kezdő nyelvtanuló a lehető leghasznosabb szavakat kapja meg, még hozzá a lehető legszebben tálalva. Minden egyes szót (még a kötőszavak és a névmások is!) grafikailag is megjelenítünk, sőt az igék még mozognak is!

Persze van még jó pár dolog a tarsolyunkban – [SRS](#) (ennek a mestere az [Anki](#)), újabb játékos elemek, társakkal történő tanulás és van már ötletünk a nyelvtan hasonló módon való tanítására is – de egyelőre az alap csomagot akarjuk készre csiszolni.

Milyen nyelvek szavait lehet tanulni a programmal?

Az app természetesen magyar nyelvű és [angol](#), [spanyol](#), [német](#), [franciai](#), [olasz](#) és [finn](#) szavakat tanulhatsz vele.

Beszélj kicsit a technikai részről, ami a cucc mögött van (tanuláselméletileg)!

□ □

<https://www.youtube.com/watch?v=dKoOjHnFF1A>

Nos, a cél az volt, hogy egyszerű kinézete legyen az appnak, de a letisztult felszín alatt jó pár okosság lapul. Akkor dolgoztunk jól, ha ezt nem veszik észre használat közben, csak az eredményen. Megpróbáltuk az új szó elsajátításának minden lépését optimalizálni és a mostani recept így néz ki:

A tanulás első fázisa a szó megismeréséről és az új szóalak, kiejtés “lehorgonyzásáról” szól. Az első lépésben csak a szóalakot láthatod és meghallgathatod az autentikus kiejtését, sőt a saját kiejtésedet is felveheted, majd az app automatikusan lejátssza mindkettőt, így azonnal visszajelzést kapsz, hogy kell-e a hangszálaidon állítani.

Itt még nem is tudod a jelentését a szónak, mert fontosnak tartjuk, hogy minden fázisban csak egy dologra figyelj – ez minden új dolog elsajátításánál fontos.

A tanulás második lépésénél jön be a jelentés, de ez sem akárhogy. Először is nem a magyar jelentését mutatjuk meg, hanem végig képekkel operálunk, mert a cél az, hogy a jelentéshez – amit a kép szimbolizál – kapcsold az új szavadat és ne használd indirekt állomásként az anyanyelved kifejezését.

A kép megjelenítésekor is megdolgoztatjuk az agyadat, mert nem egyben kapod meg a teljes képet, hanem apró részletenként bújjik elő, ahogy böksz egyet a képernyőn.

Ez egyrészt egy kis játékot visz az egészbe, másrészt meg stimulálja az agyadnak azt a részét, ahol az adott jelentés raktározódik. A teljes kép megjelenése után – ha még nem egyértelmű mi van a képen – a magyar jelentés is bevillan két másodpercre, de aztán el is tűnik.

Ekkor megvan az új szóalak és a jelentés, már csak össze kell kapcsolni a kettőt egy erős első emléknym létrehozásához. Ehhez két eszközt is adunk a harmadik lépésben: egy zoomolható “reflektorfényt”, amivel megvizsgálhatod az idegen szó egyes részeit, hátha találsz benne egy olyan részletet, ami ismerős számodra.

Ha találtál ilyet, akkor pedig megadhatod egy segédszót, aminek a hangzása hasonló, vagy valamiért emlékeztet az új kifejezésre. Ezt a kis segítséget aztán majd előhívhatod a tesztelésnél.

A tesztelés is kétfázisú és itt is törekedtünk arra, hogy mindig optimális kihívást biztosítsunk. Ezt úgy érzük el, hogy ha nem tudod egyből a megoldást, akkor nem a teljes megoldást mutatja meg az app, hanem ad egy kis segítséget, hátha abból már beugrik. Az első körben azt nézzük meg, hogy az idegen szó láttán beugrik-e neked a jelentése: megmutatjuk, a szót és ha nem tudod egyből mit jelent, akkor a képernyőre koppintva egyre többet látsz a jelentés képéből.

Ha ezt az akadályt megugrottad, akkor nehezedik a helyzet és megnézzük, hogy a kép alapján elő tudod-e hívni az idegen kifejezést és tudod-e betűzni. Itt ugye a képet mutatjuk meg, de az idegen szó homályos sziluettje is feltűnik és ha segítségre van szükséged, akkor csak le kell dörzsölnöd a “párát” betűről-betűre **(nekem ez a kedvenc részem benne – Bálint)**.

Hogy mennyi segítséget adsz magadnak, az rajtad múlik, de a jövőben lesz pontozási rendszer és komoly levonások várhatóak ezért. □ □

Ennyi az alapmechanika, de még számos funkció van, ami szintén a hatékonyságot és hatásosságot segítik elő. A személyes kedvencem a “lusta-lejátzó”, amit a Dexter laboratóriuma ihletett meg – talán sokan emlékeztek az omelette du fromage-részre – és azt tudja, hogy a korábban a teszten elrontott szavak kiejtését összeszedi egy csokorba és egy végtelenített hangszalagot csinál, amit egy gombnyomásra le tudsz játszani mondjuk sorban állás, utazás vagy fűnyírás közben. A drill igenis működik, főleg ezeknél a makacs szavaknál **(erősen bólogatok, a saját tanulmányaimnál én is ezt tapasztaltam – Bálint)**.

Oldalakat tudnék még írni a nüansznyi dolgokról, de a többi maradjon meg varázslatnak. □ □

Mi a véleményed a hagyományos, könyvből való tanulásról és a progikkal való tanulásról?

Én elég analitikus figura vagyok, szeretem megalapozni a tudásomat egy jó adag elmélettel, mielőtt belevágok a gyakorlatba, de a nyelvtanulással kapcsolatban úgy gondolom, hogy a [legelső](#) naptól kezdve [érdemes élesben használni](#), még ha ez az első aktus csupán egy köszönömöt vagy jó napotot is takar. Persze a nyelv alapköveit, az alapszókinccset a lehető leggyorsabban be kell darálni, mert az hatalmas lökést ad az élesben történő gyakorláshoz – és pont ez a kezdő szócsomag, amire a LearnInvisible-t kiéleztük.

Ez a fajta szemléletmód elég közel ahhoz, amit én is alkalmazok. Személy szerint én Android használó vagyok, az iPhone-tól mindig is a hidegrázás kerülgetett. Lesz a progiból Androidos, vagy Windows Phone-os verzió is?

Lesz. Ami azt illeti a WP változat demója már kész is van, mivel a Microsoft Imagine Cup szentpétervári döntőjére el kellett készítenünk. A végleges WP verzió még augusztusban kijöhet, az Androidos változat pedig még idén várható.

Helyes, alig várom! Mi a pontos célotok a progival?

Az, hogy ez az eszköz legyen a kezdő nyelvtanulók nyilvánvaló választása, ha szókincsépítésről van szó. Addig persze még rettentő sokat kell dolgoznunk.

Mi máson mókoltok még?

Ööö, heccből csináltunk egy külföldieknek szóló csajozós alkalmazást is, amivel hatalmas röhögéseket lehet kiváltani a kiszemelt áldozatokból, de az igazán különleges benne, hogy az appban alkalmazott mechanikát tervezzük felhasználni majd a nyelvtan megtanítására. ☐ ☐

Hát, ez több mint érdekesen hangzik! Ha van valami fejlemény, mindenképpen jelezd. Köszí szépen az interjút!

Ha iPhone-od van és érdekel egy hazánk fiai által kalapált, jópofa, játékos progí, ami forradalmi módon tanít szavakat, akkor kapd le az ingyenes [LearnInvisible](#) progit!

Hallgatni arany – mit, mikor, hogyan

2013. augusztus 27.

Azt hiszem, könnyű belátni, hogy még David Copperfield sem lenne képes egy darab szótárral megtanulni egy új nyelvet. Az írott anyagok, könyvek, kurzusok jók – de a nyelvtanulásnak csak az egyik oldalát jelenti. A hallás utáni tanulás legalább olyan fontos, attól függetlenül, hogy tetszik-e ez nekünk, vagy sem. Elvégre az anyanyelvünket is így sajátítottuk el.

A különböző tanulótípusok legendája

Tudjuk, hogy több féle embertípus van: valaki vizuális típus, valaki hallás után szeret tanulni, megint mások kinezetikus módon (mozgást használva) tanulnak. Igen ám, azonban nem lehet azt mondani, hogy valaki csak az egyik kategóriába tartozik és kész – ezek vegyesen vannak meg mindenkiben, legfeljebb az egyik dominánsabb.

Éppen ezért nem egészen helytálló azt mondani, hogy “én nem tudok hallás után tanulni”, vagy “nem vagyok vizuális típus”. A legjobb, ha kombinálni tudod az összes érzékszervet és minél több úton bevinni az információt.

A hallás tehát rendkívül nagy szerepet játszik a tanulási folyamatban, főleg, ha megnézzünk az [input](#) szerepét. Tehát hallgatni fontos. Máskülönben honnan is tudnám, hogy hogyan kell

kiejteni az új nyelv új szavait? Hogy hogy esik az intonáció, hogy hol lesz a hangsúly, hogy milyen a dallama? Erre mind trenírozni kell a fülünket, azonban van néhány pozitív hozadéka:

- Az ingyenesen elérhető anyagok száma szinte minden nyelven végtelen
- Hallgatni bárhol, bármikor, bármit lehet. Elég egy okostelefon, vagy egy mp3 lejátszó hozzá
- Meglepő módon a hallgatás nagyban segíti a kiejtés javulását

A 2013-as [orosztanuló projektemnél](#) az volt a célom, hogy 200 órát beletegyek a nyelvbe, és noha az eredeti terv szerint csak 50 órányi hallgatást terveztem, ez majdnem a duplája lett. Miért? Nem, nekem sem áll 30 órából a napom – de egyrészt 10 évnyi szabadúszás után már van némi tapasztalatom az időmenedzsment témában, másrészt mert podcastokat, zeneszámokat, szótanító kurzusokat és minden egyebet gyakorlatilag bárhol, bármikor tudtam hallgatni.

Hallgatni – de hogyan?

A hallgatást kétféle módon lehet végezni: aktív és passzív. **Aktív**, mikor teljes figyelmeddel odakoncentrálsz, megpróbálsz mindent megérteni, új szavakat próbálsz kisilabizálni a szövegből, egyszóval odateszed magad.

Passzívnak azt nevezzük, mikor egyszerűen csak beteszed az adott audiót, de a tudatos figyelmedet nem elsősorban ennek szenteled (mondjuk éppen autót vezetsz, dolgozol, gyereket nevelsz, stb.).

Mindkettőnek megvan a funkciója: az előbbi fejleszti a szókincsed, a nyelvtanod, a hallás utáni szövegértésed, utóbbival pedig javul a kiejtésed, a hallásod, és néhány új szót is felcsípsz.

Itt álljunk meg és gyorsan romboljuk le a “majd hallgatók párezer óra anyagot és utána hopp, máris anyanyelvüként fogok megszólalni” mítoszt. Nem, nem így megy. Próbáltam a spanyollal, nem így megy. [A melót nem lehet megúszni](#), le kell ülni és seggelni és gyakorolni. Ugyanakkor a passzív hallgatásnak megvan a helye és sokat segíthet, de egy nyelvet így megtanulni, ésszerű időn belül nem lehet. Pont. Szerettem volna én is hinni ebben, de ki kellett próbálnom ahhoz, hogy lássam, nem így van.

A passzív hallgatásnál egy fontos dolog van: ha az ember már előtte kianalizálta és megértette a szöveget, akkor sokkal többet segít a passzív hallgatás. Tehát, ha én most nekiállnék a Háború és békét oroszul hallgatni, valószínűleg sokkal kevesebbet profitálnék belőle, mintha előtte olvastam volna a könyvet.

Az ismétlés amúgy is fontos, úgyhogy én azt javaslom, hallgass olyasmit, **amit már értesz**. Sokkal többet fogsz belőle tanulni.

Hallgatni – de mit?

Itt is érdemes két részre bontani a dolgokat. A kurzus jellegű podcastokat (mint például a Pimsleur vagy Michel Thomas, vagy az Assimil) érdemes aktívan hallgatni, hiszen teljes figyelmet kívánnak és logikusan, szépen építik fel az új nyelvet.

Erre kiváló példa a TPRS leckék (Teaching Proficiency through Reading and Storytelling), mert jól struktúrált szerkezetük és egyszerű nyelvezetük az ember mindig csak egy kicsit hallgat nehezebb szöveget az aktuális szintjénél, így a tanulás mértéke sokkal jobb és hatékonyabb. Németből a [Leicht Deutsch Lernen](#) ilyen, Angolból az [Sucess With Stories](#), míg spanyolból az [Unlimited Spanish](#).

Én anno az [orosznál](#) főleg az MT és Pimsleur dolgokra támaszkodtam, ha aktív hallgatásról volt szó, illetve a [RussianPod101](#) dolgait hallgattam még.

Aztán vannak az online rádiók, a beszélgetős podcastek, zenék, amelyeket nyugodtan lehet passzívan (is) hallgatni. De ezektől nem kell csodát várni. Ettől nem fogod jobban érteni az adott nyelvet. Segítenek, semmiképpen nem ártanak, de nem juttatnak el a következő szintre. Ezt villámgyorsan el kell felejtani.

Kiváló forrás a [Lingq](#) a különböző audió anyagokra, mert tök ingyenes és minden anyaghoz tartozik szöveges átirat is, így könnyen tanulmányozhatod azt is.

[Online rádiókból itt találsz egy csokorral](#), ha a nyelv, amit éppen tanulsz nem Európában van, akkor egyszerűen csak keress rá Google-on, hogy "xxx online radio", az xxx helyébe értelemszerűen a célnyelvet írd.

Ha kiváló célnyelvű podcastokat akarsz keresni, akkor töltsd le a [iTunes-t](#), állítsd át a nyelvét a célnyelvre (mondjuk spanyol) és máris tallózhatsz egy talicskányi anyag között. Szerencsére az iTunes Windowsos gépre is le tudod tölteni, így nem kell hozzá valamilyen Apple termékkel rendelkezni.

Hallgatni – de mikor?

Egy szóval: mindig. Amikor csak lehet. A hallgatással lehet a legjobban "időt teremteni", mivel bármikor lehet csinálni.

Koszorú a lakás? Egy óra alatt rendbe vágod, de közben miért nem hallgatsz valami anyagot a célnyelven?

Messze laksz a melótól? Ha kocsival jársz, pattints be valamit a CD lejátszóba, ha pedig BKV-zel, akkor szűrd ki a sok siránkozót valami jó kis podcasttal. Vállalkozó kedvűek (illetve adrenalin függők) nyugodtan hallgassanak valamit bringázás közben, de csak saját felelősségre!

Minden nap főzöl? Kösd össze a kellemet a hasznossal: amíg fő a lecsó, hallgass meg egy fél órás műsort. Takarítás? Dettó.

Hallgatni – de mivel?

Ma már majdnem mindenkinek van számítógépe – az internetről meg bármit el lehet érni, de szerencsére nem vagyunk az asztalhoz kötve. Telefonon gyönyörűen lehet hallgatni nyelvtanulási anyagokat.

Erre én a [Powerampot](#) használom, mert emlékszik, hogy hol hagytam félbe egy anyag

hallgatását és onnan folytathatom.

Pro tipp: különböző lejátszókat használok a telefonon a különböző anyagokhoz, így mindegyiket egy gombnyomással folytathatom ott, ahol abbahagytam, így nem kell állandóan keresgetni.

Hallgatni tehát jó, hallgatni arany, de persze azért [gyakorolni](#) sem árt, mert csak úgy lehet szépen beszélni!

Ismétlés a tudás anyja – vagy mégsem?

2013. szeptember 4.

Pár nappal ezelőtt megjelent az [indexen egy érdekes cikk](#), miszerint a régi mondás (ismétlés a tudás anyja) nem is biztos, hogy megállja a helyét – sokkal inkább a “tesztelés a tudás anyja” lenne a megfelelő megfogalmazás.

A cikk megjelenése utáni fél órában szinte felrobbant az email címem, több kedves Öt év – öt nyelv olvasó is azonnal elküldte a cikket, hogy olvassam el (ezúton is csókoltatom őket a kedvességükért, és hogy eszükbe jutottam).

Jelenleg épp beteg vagyok és nem tudom megfelelően megírni az [orosz projekt](#) lezárásához a cikket (egy picit toródik, remélhetőleg a héten megjelenik), azonban erről a cikkről eszembe jutott pár érdekes dolog, amiket meg is osztanék most a t. nagyérdeművel.

A teszt-hatás

Idézet az indexes cikkből:

“Az úgynevezett teszt-hatás friss kutatási téma, a lényege, hogy a tanultakat semmi sem erősíti meg jobban hosszú távon, mint az, ha időnként leteszteljük a tudásunkat. Az ismétlés helyett tehát a teszt az, ami rábírja az agyat, hogy jobban megjegyezze a válaszokat és az összefüggéseket. Racsmány Mihály, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Kognitív Tudományi Tanszékének vezetője kutatócsoportjával azt vizsgálta, vajon mi áll a mai pedagógiai gyakorlatnak gyökeresen ellentmondó eredmény hátterében.

A szakember szerint a teszt-hatás az elmúlt öt év egyik leginnovatívabb kutatási eredménye. „Jelenleg a tesztekre és vizsgákra ellenőrző eszközként tekintünk, pedig a valóságban semmi sem hatékonyabb tanulási folyamat annál, hogy egy-két tanulási kör után nem folyamatosan ismételtetjük, újra elolvasgatjuk az anyagot, hanem megpróbáljuk egy teszten előhozni a megfelelő válaszokat” – foglalja össze a módszer lényegét.”

Az elmúlt öt évben elég intenzíven foglalkoztam nyelvtanulással és én is észrevettem a következőt:

Ha valami nem jutott eszembe az adott nyelven és nem futottam egyből a szótárhoz, hanem rááldoztam egy kis időt (másodpercekről beszélünk), és **tényleg megpróbáltam visszaemlékezni a dologra** (mint egy mini teszt) és utána néztem csak meg a megoldást, legközelebb már sokkal könnyebben emlékeztem az adott szóra/kifejezésre.

Innentől kezdve ezt már tudatosan alkalmaztam, nem csak a tanulásnál, hanem az általam konzultált és tanított embereknél is – hagyom, hogy “szervedjenek” egy kicsit, próbálják felásni azt a szót vagy kifejezést. Minél jobban próbálkozik valaki, később annál jobban fog rá emlékezni (saját tapasztalatom szerint attól függetlenül, hogy először sikerült-e végül megtalálnia a szót vagy sem).

Hogy lehet ezt az előnyünkre fordítani?

Ha megfordítjuk a dolgot, akkor azt a kérdést kell feltenni magunknak: hogyan tudnám a lehető legfájdalommentesebben kivitelezni ezeket a mini-teszteket, lehetőleg a tanulás szempontjából optimális időben? A válasz teljesen egyértelműen az [ANKI](#) (egy elektronikus szókártya program).

Az ANKI-s cikk az Öt év – öt nyelv [legnépszerűbb cikke](#) és nem véletlenül – éppen ezért rengeteg komment és kérdés érkezik hozzá. Többnyire arról, hogy hogyan is kellene használni, milyen irányban érdemes gyakorolni a szavakat, stb.

A fenti cikk után azt hiszem tökéletesen egyszerű belátni, hogy a magyar—>célnyelv irányban. Tehát, ha mondjuk németül tanulok és mondjuk valamilyen hirtelen felindulásból megszeretném tanulni a pillangó (Schmetterling) szót németül, akkor azt magyar-német irányban írom bele az ANKI-ba.

Így mikor legközelebb találkozom a kártyával, a program magyarul fogja kérdezni, hogy mi az a pillangó és nekem németül kell rá emlékeznem. Magyarul tesztel. Mini teszt.

Ha ugyanezt fordítva csinálnám (beírom, hogy Schmetterling, amiről meg kell mondanom, hogy mit jelent magyarul), az szép és jó, de igazából csak a passzív tudást fejleszti és közel sem olyan hatékonyan (tehát ismételtet). Hja, hogy így sokkal könnyebb? Sajnos a munkát nem lehet kikerülni, bele kell tenni a tanulásba. Szerencsére azért az ANKI leveszi a vállunkról a lehető legtöbb súlyt.

Az elő-teszt

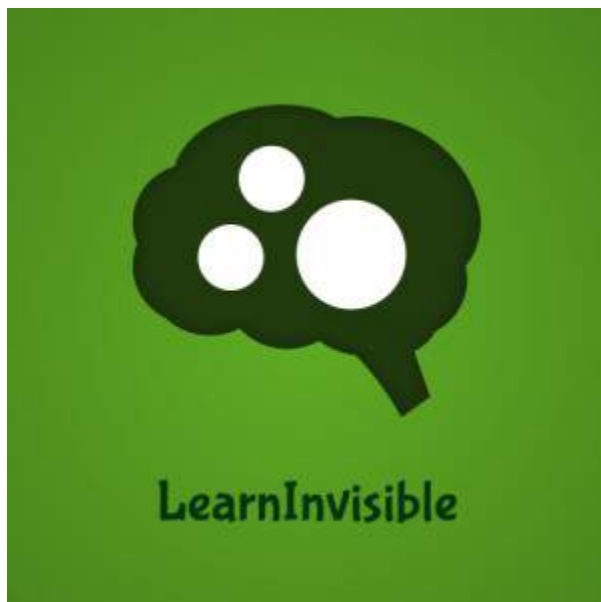
A másik érdekes dolog, amiről a cikkben beszéltek, az előteszt-hatás:

“Itt arról van szó, hogy a későbbi tanulási folyamat hatékonyságát nagyban megnövelhetjük azzal, ha az információ megosztása előtt arra kérjük a tanulókat, tippeljék meg előre azt. Maradva a szuahéli tanulásának példájánál a szakember szerint sokkal jobban rögzül az a szó, aminek jelentését megpróbáljuk kitaláltatni a tanulókkal, mert az agy az előzetes teszt miatt szinte előkészíti a idegrendszeri hálózatot a befogadásra.”

Ez azt jelenti, hogy a szótárakat megint csak hagyjuk pihenni egy kicsit a tanulásnál. Lomb “kontext” Kató óta tudjuk, hogy a **kontextus** (szöveggörnyezet) mindennél többet ér és hogy

bátran bízzuk rá magunkat. Magyarul, ha a saját szintünknek megfelelő szövegekkel és anyagokkal ismerkedünk, akkor érdemes megtippelni, hogy mit jelenthetnek az ismeretlen szavak. Természetesen a kulcsszó a “saját szint” – ha egy szöveg 50%-át nem értem, nehéz kitalálni a másik 50%-ot. Ha ez mondjuk 90%-10%, akkor azzal már kezdetünk valamit.

A saját tapasztalatom ennél az, amit a legutóbbi [orosz](#) projektnél is csináltam: az Assimil mini leckéket tanulmányozva először mindig elolvastam oroszul a szöveget, meghallgattam párszor a hanganyagot hozzá, majd újra elolvastam őket, kikerestem az ismerős dolgokat és az ismeretleneket pedig megpróbáltam kitalálni, majd csak **utána** néztem meg a megoldást a másik oldalon. Javasolom mindenkinek.

A “Learning by doing” (csinálva tanulás) kétségtelenül a leghatékonyabb tanulási módszer, ebben semmi új nincs. Amiért nem szokták szeretni az emberek az azért van, mert:

- meg kell hozzá mozdulni
- szórakoztatónak kell lenni (hogyan fenntartsa az érdeklődést)

Sajna ez így van. A melót bele kell tenni. Tehát ha objektíven nézzük, nincs új a nap alatt, mindössze annyi van, hogy megnyugodhatunk, hátradőlhetünk és megtörölhetjük gyöngyöző homlokunkat: a tudomány őrei is rábólintottak, hogy biza' úgy van, ahogy eddig is gondoltuk. Tehát nyugodtan olvasd csak tovább az Öt év – öt nyelvet, mert ezek szerint eddig sem írt hülyeségeket. □ □

A második problémára egy kiváló megoldást (ha már a szótanulásnál vagyunk) kínál a múltkor ismertetett [LearnInvisible](#) iOS szótanulós játék: függővé tesz, valamint a cikkben szereplő összes elméleti dolog már rég be van építve (például az új szót először megtippelteti veled és csak utána mutatja meg, hogy mit is jelent valójában. Előteszt-hatás, ugye.)

A technológia tehát még mindig rendkívül nagy barátunk, mind az ANKI, mind a LearnInvisible nagyban segíti a tanulást – és még hány ilyen dolog van! Le a 16. századi tanulási módszerekkel, le a magolással és a körmöléssel, pusztuljon a status quo! Most pedig nyomás tanulni, én pedig kalapálom az orosz cikket, valamint van még egy meglepetés projekt az év hátralévő részére. □ □

Orosz összefoglaló videó 90 nap tanulás után

2013. szeptember 23.

Májusban a blog olvasói [megszavazták](#), hogy az Öt év – öt nyelv blog utolsó nyelve az [orosz](#) legyen. Három hónapot adtam magamnak, hogy egy jó alapszintre eljussak a nyelvből, a három hónap pedig augusztus végén járt le. Egy betegség és egy külföldi út miatt csak most tudtam elkészíteni az összefoglaló cikket és videót. Lássuk!

Megjegyzés: a cikk elég hosszúra sikeredett, akit nem érdekelnek a részletek, az ugorjon a végére, ott található a videó.

A kitűzött orosz célok

Az egész tehát egy 656 emberes szavazással kezdődött, ahol toronymagasan az orosz nyert. Ti eldöntöttétek én pedig felállítottam a pontos a célomat a nyelvvel, amit eképpen [fogalmaztam](#) meg:

“Az oroszral is ez a tervem: egészen valószínűsíthető, hogy három hónap alatt nem fogok Tolsztoji magasságokba törni és az is, hogy nem fogok Dosztojevszkij műveiből disszertációt írni. De amint azt az Öt év – öt nyelvtől már megszokhattátok, nem is ez lesz a cél. Sokkal inkább egy masszív alapot szerezni és hozzászoktatni a szürkeállományom az orosz nyelvhez, hogy a későbbiekben még visszatérhessek hozzá.”

Analitikus ember lévén sokkal inkább a számosított, mérhető dolgok híve vagyok, így a fenti prózát a következőképpen próbáltam meg lefordítani a számok nyelvére:

- Végigvenni a [Colloquial Russian könyvet](#)
- Megtanulni 3000 orosz [mondatot](#) fejből
- Meghallgatni legalább 50 óra audióanyagot oroszról
- Legalább 20 óra [beszélgetési](#) gyakorlat
- Beletenni 200 óra tanulást a nyelvbe a három hónap alatt

A célok finomhangolásáról (és arról, hogy nem szégyen őket megváltoztatni, állíthatni), [itt olvashatsz](#).

Az egész követésére egy [online dokumentumot](#) használtam, ami teljesen publikus volt, így bárki, bármikor megnézhetette, hogy éppen hol tartok a nyelvvel. A dolgoknak úgy adtam/adtunk egy csavart, hogy felszólítottam az Öt év – öt nyelv olvasóit, hogy aki kedvet érez, az csatlakozzon hozzám virtuálisan és tanuljunk együtt három hónapon keresztül.

Ez nem egy verseny volt, sokkal inkább egy kis inspiráló játék. Négyen voltak olyan bátrak, akik jelentkeztek és fényképpel együtt vállalták magukat és orosz céljaikat, róluk [itt olvashatsz](#).

Mit sikerült elérni és mit nem?

Egy hét tanulás után a benyomások abszolút jók voltak és a többek által hangoztatott rettenetes cirill betűk sem tűntek olyan ijesztőnek, hála a [memrise kurzusának](#). Gyorsan beleöltem még pár órát abba, hogy megtanultam [gépelni](#) is oroszul, ez jól jön az írásos feladatoknál és az [Ankizásnál](#).

Egy hónap tanulás után, csakúgy, mint a [németnél](#), itt is azonnal **beszélgetőpartnerek/mentorok után néztem, hogy utána rögtön el tudjam kezdeni gyakorolni a beszélt nyelvet**, hiszen nekem az a legfontosabb. Beszélni meg csak úgy lehet egy új nyelvet, ha az ember gyakorolja. Azt meg legjobb egy másik emberrel.

Több embert/tanárt is kipróbáltam, voltak elég rossz tapasztalataim, végül egy Tatjana nevű hölgnél állapotodtam meg, aki gondosan trenírozott és izzasztott, kinevetett, biztatott, szivatott és beégetett, bátorított, felsegített, néha pedig leoltott. A projekt végéig ő segített. Nézzük sorban, hogy miből mire jutottam:

Végigvenni a Colloquial Russian könyvet

Ezt rögtön ki is húzhatjuk, a harmadik fejezet után vágtam ki a könyvet és szívtam a fogam, hogy miért adtam ki rá 7000 Ft-ot a [Bookdepositoryn](#).

A Colloquial egy remek sorozat, a [spanyol](#) és a [kínai](#) például kiváló belőle, az oroszot nem sikerült eltalálniuk, legalábbis szerintem. A célok finomhangolásánál már volt róla szó, hogy nem baj, sőt, erény, ha az ember fel tudja ismerni, ha valami [rossz, nem működik és van mersze kidobni és valami más után nézni](#). Ezzel ez történt.

Helyette viszont jött az [Assimil Russian](#), ami egy kiválóan összeállított cucc, 100 pici lecke, amiket gyakorlatilag fél óra alatt meg lehet csinálni. Mivel később kezdtem és a végére ezek a leckék kicsit begorombultak, így nagyjából a könyv feléig jutottam el a tanulmányokkal.

Megtanulni 3000 orosz mondatot fejből

Ahogy azt már tudjuk, szavakat csak bizonyos esetben tanulunk, [inkább mondatokat érdemes](#). Kész mondatokat megtanulni úgy lehet, ha az ember érti azok szerkezetét és a benne lévő szavakat, majd pedig az [Anki](#) gondoskodik arról, **hogy soha nem is felejtsem el őket**.

A mondatokat a különböző könyvekből, weboldalokról, filmekből vettem hozzá, összesen 3045 mondatot írtam bele az Ankiba. Férfiasan bevallom, hogy ezekből nem mind a 3045-öt tanultam meg, úgy nagyjából 80-90%-ot mondanék erre (sajátos rendszerben használom az ankit és a pontos számot nehéz megmondani).

Meghallgatni legalább 50 óra audióanyagot oroszból

Ezt a részt jócskán sikerült megugranom, 94 óra hallgatást tettem bele a nyelvbe. Ez nem csak a nyelvtanító anyagokat és podcastokat jelenti, de a filmeket és sorozatokat is ide számoltam.

Amint azt már tudjuk, [hallgatni arany](#), és gyakorlatilag bárhol, bármikor lehet csinálni. A hallgatás nagy segítségemre volt abban, hogy képes legyek a lehető legtöbb időt a tanulásba fektetni.

És hogy **mit hallgattam?** Főleg az Assimil leckéit, Tatjana monológjait, a russianpod101.com leckéit, valamint a kedvenc sorozataim vonatkozó részeit (például a [Transformers: Prime-ot](#)), tehát nagyjából egyensúlyban volt a “tanulás” és a “szövegértési feladat”.

Legalább 20 óra beszélgetési gyakorlat

Ahogy ezt már írtam, ebből 24 óra lett. Természetesen ez a legnehezebb része az egésznek. Mikor **először kell megszólalni egy új nyelven**, az ember úgy érzi magát, mintha meztelen lenne és nem tudja, hogy a két kezével most melyik testrészét takarja.

Az évek alatt persze felszedtem némi rutint, de borzasztó nehéz elismerni minden egyes alkalommal, hogy az ember nem, vagy alig tud valamit egy új nyelven és lépten nyomon megakad, nyökög, izzad és kinevetik.

Bizony, utóbbiban is volt részem, mikor például az egyik beszélgetőpartnerem mosolyogva megjegyezte, hogy **“úgy beszélek, mint a [Google Translate](#)”**. Biztosan viccnek szánta és természetesen nem esik jól, de nyilván igaza is volt. Tény, hogy úgy beszéltem, sőt, még mindig úgy beszélek. De miért ne beszélnék úgy?

Azért vagyok ott vele, hogy gyakoroljam és **ne** beszéljek úgy. Ahhoz pedig zilliárdnyi hibát kell elkövetnem, hogy tudjam, hogy mi a jó és hogy kell **valóban** mondani. Egyszerűen át kell lendülni a szégyenünkhöz és azon, hogy kinevetnek. Ki fognak nevetni. Mindig. Ha nem a következő ember, akkor az az utáni.

Azért kell a **mostani alkalmat kihasználni**, hogy a legközelebbinél már **kevésbé ne vessenek ki**. Le kell adni az egónkat, és ez bizony nem könnyű, de megéri. □ □

Beletenni 200 óra tanulást a nyelvbe a három hónap alatt

Ezt a célt utólag írtam bele a projektbe, mintegy nehezítésként. A konkrétan kitűzött 200 órás cél volt, ami “vonzott” a cél fel, hogy “már csak x és y óra van vissza addig” és tolni kell bele. Tehát a felállított cél volt az, **amit eszközként használtam a motiválásra**.

Akik olvassák már egy ideje a blogot tudják, hogy nem vagyok az az unatkozós fajta, természetesen én is dolgozom, szocializálódok, nyáron szeretem néha a hasamat süttetni a Balatonon, kiváló söröket kóstolgatva, emellett elég intenzíven edzettem is, hiszen idén már másodszorra csináltam meg az [Ironmant](#), így ahogy azt a 3 hónap elején is írtam, az egyik legnagyobb kihívásnak az tűnt, hogy a 200 órát hogyan fogom belepaszírozni a három hónapba.

Ahogy az a táblázatból látszik, ezt nem teljesen értem el (pár óra hiányzott), de igazából azt hiszem, nincs mire panaszkodni. Egy kis [időmenedzsmenttel](#) és egy kis akarattal azért meg lehetett oldani a dolgot.

A jelenlegi orosz szintem

Úgy érzem, hogy egy egész jó alapfokot megütök, képes vagyok hétköznapi szituációkat kezelni, ha lassan beszélnek hozzám, akkor nagyjából megértem, hogy miről van szó (persze nem sejtbiológia és úrkutatás témakörben) és ami a legfontosabb: úgy érzem, hogy **elértem arra a platformra, ahonnan később tovább tudok majd ugrani**.

A kedvenc képregényeimmel például már elboldogulok szótárral, úgy ahogy ki is tudom fejezni magam, de a Háború és békéről még nem fogok vitatkozni füstös moszkvai egyetemi klubokban.

Az alábbi videó úgy nagyjából ad egy támpontot a szintemről (elvileg a magyar felirat automatikusan rákerül, ha nem, akkor a lejátszó alsó részén, a kis négyzettel lehet bekapcsolni):

□ □

<https://www.youtube.com/watch?v=9UtlkM36bjE>

Amint az látszik, messze van a tökéletestől a szintem, de nem is ez volt a célom. A mondandómat igyekszem megfogalmazni azokból a szavakból és struktúrákból, amiket tudok, nem pedig azokkal erőlködni, amikről fogalmam sincs.

Ez az egyik legjobb trükk a folyékonyagra (részletek később). A kiejtésemen is lenne mit csiszolni, de azt hiszem egészen érthető a dolog. Persze ismétlem magam, egészen biztos vagyok benne, hogy vannak benne hibák, de igazából ez nem zavar. Lesz még bőven időm ezt feljebb tuningolni.

Hogyan tovább?

Az orosz egy érdekes, gazdag és szép nyelv, ami rendkívül komplex. Természetesen ennyi idő alatt csak bele tudtam tekinteni, de igyekeztem **kihozni a 200 órából a maximumot**.

Hogy mi következik most? Az orosz parkolópályára teszem és új kalandok után nézek. Hogy mi lesz az, az jövő hétfőn fog kiderülni. □ ☒Egyszerűen túl sok mindennel szeretnék foglalkozni, **de egyszerre csak egy dologra tudok figyelni** és koncentrálni, ezért be kell osztanom a dolgokat és bármennyire is szívfájdalom, az orosz tanulásum most itt megáll.

És hogy aggódom-e az miatt, hogy elfelejtem? Egy szóval: nem. Mivel három hónapos ráfutással az ember elég gyorsan felejt, így nem lehetnek hiú ábrándjaim, ám a jó hír az, hogy ez nem is érdekel.

Ha kell, ha szükségem van rám, akkor pár hét alatt vissza tudom magam ugyanarra a szintre tornázni (ezt már tapasztalatból tudom), így egyelőre nem aggódom, hogy mi lesz a "nyelveimmel". Ez egy olyan harc, amit az ember **ép ésszel úgyszem nyerhet meg**.

Addig is: a hét hátralévő részében két cikk lesz még orosz témában: az egyikben az orosz nyár projektben résztvevő **négy ember mondja el**, hogy mennyit sikerült haladniuk a nyelvvel, a másik cikkben pedig **összeszedem azokat az anyagokat**, amiket én személy szerint használtam és bátran merek ajánlani a tanuláshoz.

Ha tetszett a cikk és a videó, oszd meg másokkal, ha pedig véleményed, javaslatod, ötleted van, oszd meg velünk lent a hozzászólásokban! Addig is jó tanulást!

Nyelvtanulási anyagok oroszhoz

2013. szeptember 26.

Az [elmúlt három hónapban](#) volt alkalmam elmerülni az orosz nyelv rejtelseiben és mintegy [200 órát beleölni a tanulásba](#), így számtalan hasznos (és még több haszontalan) anyaggal találkoztam. Ezek egy részét az Öt év – öt nyelv oroszul tudó/tanuló olvasói mutatták, amiért ezúton is csókoltatom őket, hogy vették a fáradságot és beküldözgették a különféle dolgokat.

Mivel oroszul sokan tanulnak (valahogy népszerűbb lett mostanság, mint egy generációval ezelőtt) és számtalan emailt kapok arról, hogy “ez a könyv most jó-e?”, “használhatom ezt, vagy inkább ezt?”, “kiserken-e az arcszörzetem, ha ebből az anyagból tanulok?” és hasonlók, ezért erre a helyre összeszedem azokat az anyagokat, amelyeket én is használtam és jónak találtam.

Külön köszönet [Major Csillának ezért a cikkért](#), amiben aztán tényleg mindent összegyűjtött. Én ebben a cikkben főleg az oroszról felmerülő problémákra koncentrálok és a példákkal azt szeretném bemutatni, hogy én hogy oldottam (vagy éppen nem) meg őket. Csilla rengeteg magyar nyelvű cuccot bemutatott, az én cikkemben szereplő anyagok többségéhez szükség van egy közepes szintű angol tudásra, hogy azon keresztül tud tanulni az orosz. Kezdjük!

Probléma: az orosz bonyolult

Az orosz összetett nyelv (szándékosan nem a “nehéz” szót használtam), és ez bizony sok mindenben megnyilvánul. Eleve hat esettel bír (a német négyével szemben), rögtön egy másik ábécével indít.

Megoldás: mivel nagy nyelv, rengeteg anyag elérhető hozzá, nem csak angolul, de magyarul is. Aki nem érti meg az egyikből, kipróbálhat egy másikat, választék van bőven: írott, videó vagy hangformátumban is. Én a nyelvtant szeretem a [WW módszerrel elsajátítani](#), magyarul apró részekre szedni, kiszórni azt, amire jelenleg nincs szükség, majd az apró pici részeket egyenként, mini dózisekben tanulni és azonnal alkalmazni.

A Wikipédia cikke adja a WW [első részét](#), míg a második részét (az elmélyülősebb, darabokra szedett tanulást rengeteg példán keresztül) az [Assimil Russian](#) adta. Borsos árú, de kiváló termék. Az Assimil sorozatnak van magyar kiadása, de ahogy néztem, sajnos az orosz pont nincs benne, így angoltudás ehhez is szükséges.

Probléma: még mindig nem értem a nyelvet!

Megoldás: más szemszögből is meg kell közelíteni a nyelvet, más anyagból. Én mikor úton voltam, házimunkát csináltam, edzettem, legtöbbször a [RussianPod101.com](#) leckéit hallgattam, mert ez egybevág az elképzelésemmel: könnyed, érthető magyarázatokkal tarkított, valós helyzeteket prezentáló pici leckék, nagyon jól felépítve.

Teljesen ingyenes, bár én előfizettem pár dollárért az extra anyagokra: sorokénti audiotréner, interaktív kikerdezőprogik a leckék után, kiejtésténing, mobilapplikáció és még egy csomó királyság. Most néztem újra az oldalukat (a cikkírás miatt) és látom, hogy holnapig (szeptember 27), mindenre 20%-30%-os kedvezmény van. Jó befektetés, szintén csak angolul értőknek.

Probléma: nem értem a cirill betűket és sosem fogom!

Megoldás: Dehogynem. Én [ezzel a Memrise kurzussal szelídítettem](#) meg őket (szintén angol kell hozzá), majd pedig szép óvatosan hozzátanultam a nyelvtant és megtanultam olvasni és hozzászokni a változó hangsúlyhoz. Ezt bizony szintén nem lehet megúszni gyakorlás nélkül, mert írásban nem jelölik a hangsúlyt, tehát minden szónál **egyenként** kell megtanulni.

Szavak gyors tanulásához [ezt a Memrise kurzust](#) toltam.

Érdeemes megtanulni gépelni is: én a [Keybr.com](#) oldalt használtam erre. Ez a későbbiekben nagyban megkönnyíti a gyakorlást, hiszen miután tudsz gépelni és van egy alapfokú nyelvismereted, a [www.lang-8.com](#)-ra írhatasz apró szösszeneteket, amiket pár órán belül kijavítanak neked az anyanyelvűek (ingyen).

Probléma: összeakad a nyelvem a magánhangzóktól!

Aztán az is igaz, hogy az egészségesnél éppen kétszer több mássalhangzó kerül egymás mellé, így remek nyelvtörő már rögtön a kezdetektől fogva.

Megoldás: [gyakorlás](#). Mert ugye tanulni és gyakorolni nem ugyanaz. Igenis kell használni a szánkat, meg kell mozgatni azokat az izmokat, csomót kell kötnünk a nyelvünkre, hogy ki tudjuk magunkból facsarni azokat az új hangokat. Ez fejből nem megy. Erre kezdetben kiváló a [Forvo](#), ahol csak beütjük a szót, meghallgatjuk, hogy egy anyanyelvű hogyan ejti ki, majd néhányszor leutánozzuk. Tökölös, aprólékos meló, de ugye senki nem gondolja, hogy meló nélkül lehet valahova jutni?

Probléma: nem tudok kivel gyakorolni!

Gyakorolni nehéz, partnert találni nehéz. Drága. Meg különben is, máshoz kell alkalmazkodni. Vidéken élsz és nincs a közelben elérhető partner. Az internet korában ez már sovány kifogás.

Megoldás: A [conversationexchange.com](#) oldalon helyileg, míg az [italki.com](#)-on és a [sharetalk.com](#)-on netes partnereket lehet találni, de a [myngle.com](#) is egészen jó. Vannak ingyenesek és vannak fizetők is. Én személy szerintem jobban szeretek fizetni a szolgáltatásért, mert az olcsó húsnak híg a leve (az öt év alatt ezt NAGYON megtanultam) és nem ezen a pár ezer forintot fog múlni a jóllétem, viszont egy szimpatikus anyanyelvű nagyon sokat tud segíteni, tehát számomra ez egy ésszerű befektetés.

Probléma: nem értem a beszélt orosz!

Megoldás: hát igen, könyvből nehéz megtanulni a beszélt orosz értését. Ezért RENGETEG hanganyagot (videót) kell hallgatni, hogy a füled szokja a nyelvet, az intonációt, a kiejtést, mindent. Legjobb olyan dolgokat [hallgatni](#), amiket MÁR értesz (hiszen így folyamatos ismétlésnek számít), erre én személy szerint az Assimil leckéket használtam.

Kiterjesztett [hallgatásra](#) (mikor jöhet minden, nem az a lényeg, hogy érted-e, hanem, hogy minél több anyag áramoljon az elmédbe) kifejezetten jónak találtam a <http://russianpodcast.eu/> oldalt, amihez nem kell angoltudás, mert 100%-ban oroszul van, így az elején picit bajosabb lehet az

elindulás. A jó hír, hogy tök ingyenes, vannak hozzá segítő feladatlapok és nagyon autentikus, mert a kultúrából merít és azon keresztül mutatja be az orosz nyelvet.

Amúgy meg érdemes az érdeklődési körödből választani valamit és rákeresni Youtube-on, biztosan találsz egy csomó dolgot (én például [Transformers: Prime-ot](#)).

Probléma: nem akarok oroszul tanulni!

Megoldás 1: győzd meg magad, hogy akarsz.

Megoldás 2: ne tanulj.

Ahogy már a cikk elején említettem, itt csak a leggyakoribb problémákra akartam rámutatni. A sort persze folytathatnánk, itt igazából csak azt szerettem volna szemléltetni, hogy a dolgokra érdemes úgy ránézni, hogy “oké, itt egy helyzet vagy egy probléma, HOGYAN tudnám megoldani”. Legtöbbször ez egyszerűbb, mint az ember gondolná. Természetesen csomó más kérdés felmerülhet még, ha ötleted, kérdésed, mondanivalód van, akkor azt lent a kommenteknél teheted meg!

Ui: a hétfévégén kikerül a [közösségi orosztanulás](#) eredménye is a blogra!

Közösségi orosztanulás – az eredmények!

2013. szeptember 30.

A múltkori cikkben [bemutattam](#), hogy én három hónap alatt meddig jutottam el az orosz tanulásában, ám még az egész orosz projekt [elején intéztem egy felhívást](#) a népes Öt év – öt nyelv olvasótáborhoz, hogy akinek van kedve, csatlakozzon hozzám és tanuljunk együtt májust 25-től augusztus 25-ig.

Végül négy ember [vette a bátorságot](#) és jelentkezett a dologra, a mostani cikkben pedig ők beszélnek arról, hogy mire jutottak. A célokat mindenki magának szabta meg, ez nem egy verseny volt, mindenki csak magával versenyzett.

Jakab Kriszti

1. Mi volt a kitűzött célod?

Jakab Kriszti

Orosz nyelvtudásomra (oroszl nyelvű idegenvezetőként végeztem 1989-ben) húsz év alatt elég sok por rakódott. Nem használtam, csak néha énekeltem oroszul a gyerekeimnek. Elsődleges célom a szókincsem frissítése, modernizálása volt. Ehhez a Kulcs c. nyelvkönyvet használtam. Mivel a gyerekek nyáron rendszeren lefoglalják az embert, továbbá örült módon az oroszal párhuzamosan koreaiul és angolul is tanulok, nem mertem túl nagyot vállalni.

2. Saját bevallásod szerint elérted?

A kitűzött célt viszonylag gyorsan elértem. Nagyon meglepett, hogy milyen ütemben jöttek elő a nyelvtani szerkezetek.

3. Milyen módszereket használtál a tanulásra?

Veszetek meg, de filmet néztem! Koreai filmet, orosz felirattal... (dupla haszon.. :)) Lomb Katónak igaza volt, szórakozva lehet a legjobban tanulni!

4. Mi volt a legjobb élményed tanulás közben?

Between Dog and Wolf sorozat koreaiul, orosz felirattal ☐ ☐

5. Mi volt a legnehezebb az egészben?

Meglepett, hogy milyen sok angolból átvett szót használnak. Ezekkel volt a legtöbb bajom. Sokat többszöri nekifutásra sikerült elolvasnom, aztán fogtam a fejem... de hisz ez angolul van!
☐ ☐

6. Mi adott erőt a tanulásához?

Nagyon jól szórakoztam közben. Bár aki figyelt engem, biztosan bolondnak nézett. Folyton leállítottam visszatekertem a filmet és szótáraztam.

7. Fogod folytatni az orosztanulást?

Mindenképpen. A következő lépés: anyanyelvűeket [keresni és beszélgetni](#).

Remélem, sikerült válaszolnom a kérdésekre! Jó volt együtt tanulni. (Bár én deviáns módon moztam. Szégyellem is magam egy kicsit. Hol itt a vér és verejték?)

Brezvai Gábor

Brezvai Gábor

1. Mi volt a kitűzött célod?

A céloom az orosz tudásom felfrissítése és továbbfejlesztése volt. Kitűztem célként 1000 mondat megtanulását, a [Pimsleur 1-2-3 végighallgatását](#), 20 óra podcast hallgatást és még orosz anyanyelvű beszélgetőpartnert szerettem volna találni.

2. Saját bevallásod szerint elérted?

Nagyon nem. Az első hónap végére elfogyott a lendület. A célok kb. harmada teljesült, kivéve a podcastok hallgatását, mert az ment munka közben is.

3. Milyen módszereket használtál a tanulásra?

A Pimsleur 1-et végighallgattam és a mondatainak nagy részét beírtam [Ankiba](#). A BBC orosz nyelvű podcastok között is válogattam és kb. 20 órányi anyagot hallgattam meg belőle. A Havronyina: Beszélünk oroszul! c. könyvből kezdtem el tanulni, de a szintemnek nem felelt meg, mert nem volt meg hozzá az az alap amire épített.

Egyelőre nem találtam megfelelő tankönyvet, de szeretnék nyelvtanárhoz járni, aki biztos tud tanácsot adni ebben. Néztem még az érdeklődési körömnek (motorozás, mérnöki tudományok, stb.) megfelelő honlapokat, próbáltam lefordítani magyarrá ezeket és persze beírtam Ankiba.

4. Mi volt a legjobb élményed tanulás közben?

А Ленинград együtttest sokat hallgattam és jó volt elcsípni néhány szót a dalokban.

5. Mi volt a legnehezebb az egészben?

Egyértelműen az időbeosztás. Nem könnyű minden nap beiktatni a tanulást és fenntartani a motivációt. Kifogást a legkönnyebb találni.

6. Mi adott erőt a tanulásához?

A legjobban a [blog](#). Egy-egy új cikk mindig újabb lendületet adott.

7. Fogod folytatni az orosz tanulást?

Mindenképp!

Gergely Anna

Gergely Anna

1. Mi volt a kitűzött célod?

Napi 5 tesztkérdés átnézése, öt nyelvvizsgás kérdés átnézése és egy podcast meghallgatása.

2. Saját bevallásod szerint elérted?

Nem.

3. Milyen módszereket használtál a tanulásra?

Az ANKI egy módszer? Vagy a podcastok? Használtam még Викисловарь-t (nagyon hasznos a ragozásnál elvándorló hangsúlyoknál).

4. Mi volt a legjobb élményed tanulás közben?

Az, hogy [ki tudtam dobni az egyik könyvet](#), ami igazából a kitűzött célok között is szerepel. Nagyon nem szerettem, de azért nyúztam. És annyira boldog voltam, amikor kidobtam. Felemelő érzés volt. Tényleg ki kell hajítani, ami nagyon nem tetszik, mert nem lehet belőle szórakoztatóan tanulni.

5. Mi volt a legnehezebb az egészben?

Eljutni arra az elhatározásra, hogy ki lehet hajítani azt a könyvet. ☐ ☐

6. Mi adott erőt a tanuláshoz?

Látni azt, hogy [Bálint](#) milyen [sokat foglalkozik vele](#), elámulni rajta és már meg is lett az erő egy is oroszozásra (Nocsak! – Bálint)

7. Fogod folytatni az orosz tanulást?

Persze, hogy fogom. Szeretem csinálni. ☐ ☐

Ui.: Nagyon köszi ezt a kis házi versenyt/vetélkedőt, én nem is tudom mi volt ez, de nagyon sokat segített a motiválásban! (Ez volt a cél! – Bálint)

Leicht Deutsch Lernen ajánló – folyékony német beszéd egyedül!

2013. október 17.

Az Öt év – öt nyelv kezdetén (öt éve!) a seggem csapkodtam a földhöz, mikor rátaláltam az [Effortless English](#) nevű tananyagra és azt becsületesen végig is toltam, aminek következtében elég sokat fejlődött a beszélt angolom.

Akik követik a blogot, tudják, hogy a múltkor már örvendeztem egy sort, hogy milyen jó, hogy létezik az [Unlimited Spanish](#), ami az EE módszerére épít és spanyolul tanít.

Azóta is sok-sok emailt és kommentet kapok, hogy nem létezik-e hasonló anyag német nyelvhez (a blog olvasóinak nagy többsége németül tanul). Hölgyeim és uraim, a jó hír az, hogy de igen, van. Leicht Deutsch Lernennek (könnyed némettanulás) hívják és több mint izgatott vagyok, hogy bemutatathatom, azt is mindjárt elmondom, hogy miért.

Nemrég egy kedves olvasó hívta fel a figyelmem a LDL-re, megnéztem a weboldalt, de annyira átláthatatlan volt, hogy egy darabig nem is foglalkoztam vele. Aztán egyre többen kérdezgettek a témáról, így végül belevetettem magam.

A jó hír az, hogy az LDL pontosan az, amire azoknak a német nyelvtanulóknak van szüksége, akik egy picit már ismerik a nyelvet, de nem szeretnek, vagy nincs lehetőségük anyanyelvűekkel gyakorolni.

Az LDL segít nyelvhelyesen, németes nyelvhasználattal beszélni, a lehető legtermészetesebb, habkönnyű módon.

A módszer

Az AJ Hoge által készített EE (és így a Leicht Deutsch Lernen is) rendszer arra épül, hogy nagyon egyszerű szövegeket nagyon sokszor meg kell hallgatni, közben egyszerű kérdéseket tesz fel, amire egyszerűen kell válaszolni, az anyagokat magunknak felmondani. A tanulás tényleg “effortless” (erőlködés nélküli), bár az tény, hogy ez egy hosszabb folyamat. Ám mivel a tanultaknak amúgy is be kell épülnie és le kell ülepednie, ez nem is olyan nagy katasztrófa.

Három részből tevődik össze a dolog:

1. szókincsfejlesztő leckék
2. minisztorik
3. kérdezz felelek-leckék

1. Először is vannak **szókincsfejlesztő leckék**, amelyben Lucas (az LDL készítője) nagyon érthető, tiszta németiséggel elmond egy új szót, majd nagyon egyszerű és érthető példamondatokat ad hozzá. Ezeknek a leckéknek az a lényege, hogy bevezessen új szavakat (ezért van az anyaghoz letölthető feladat lap is, ahol írásban is láthatod a szöveget) és azokat sokszor-sokszor meghallgatva (helyes szövegkörnyezetben) az elméd szinte magába szívja őket. A szótárfüzet-módszer villámgyorsan el is lehet felejteni, a helyes szövegkörnyezetben való célzott ismétlés a szótanulás Ferrarija.

2. A **minisztorik** különböző vicces kis szövegek, amelyek a bemutatott/megtanult szavakat öntik egy-egy történetbe, így más kontextusban is hallhatod őket (tehát tudni fogod, hogyan kell őket helyesen használni).

3. A **kérdezz-felelek leckék** adják meg a termék lényegét. Itt Lucas végigmegy újra a hozzátartozó minisztorin, de közben rengeteg apró, könnyű kérdést tesz fel neked, amikre hagy egy kis időt, hogy megválaszold (tehát te találd ki a választ), majd utána ő is megismétli a helyes válaszokat.

Igazából ennyi az egész, a módszer lényege viszont az, hogy **SOKSZOR** hallgass meg minden leckét, mert az új dolgok szépen lassan ivódnak csak be az elmédbe. Az EE-nél AJ Hoge azt mondja, hogy egy leckét érdemes egy teljes hétig hallgatni, naponta 1-2 alkalommal. Ez azért van, mert sajnos senki nem úgy tanul, hogy meghallgat/elolvass valamit és már tudja is.

Célzottan kell ismételni. Az itt lévő vicces minisztorik és kérdezz-felelek játékok viszont nem válnak unalmassá több ismétlés után sem, ez biztosítja azt, hogy ne dobd félre az anyagot két hét után és újra végig tudj menni rajta. Ha pedig végigmész rajta, lesz egy **magabiztos középszintű németből**.

Mi van a csomagban?

Először is van **76 szókincsfejlesztő lecke**. Ezek pár perces hanganyagok, amiket bármikor bepattinthatasz a lejátszóba, mikor van pár üres perced és meghallgathatod/tanulhatsz belőlük. Természetesen letölthető formában van német és angol átírat is hozzá (magyar sajnos nincs még, de annyira tetszik a termék, hogy dolgozom a fordításán).

Van még **8 minisztorik**, amelyből kettő speciális (Blond oder braunhaaring – Teil 1 und Teil 2), hiszen ezeket a történeteket múltban ÉS jövőben is meghallgathatod, így gyakorolhatod a különböző igeidőket is (és teljesen érzésből fogod őket használni).

Van még egy **speciális minisztorik** (Ritter, Drache und Hexe), ebben a rettegett négy esetet (alany, tárgy, részes, birtokos) gyakorolhatod és gyúrhatod maximumra.

Ahogy azt már leírtam, minden leckéhez tartozik átírat (igaz egyelőre csak németül és angolul,

de hát németül akarsz tanulni, nem? A szövegek egyszerűek és fokozatosan nehezednek, így észrevétlenül fogsz egyre komplexebb dolgokkal megismerkedni.)

A 21. századi technológiának köszönhetően pedig nem kell heteket várni a postásra, míg becsönget az anyaggal, **a fizetés után azonnal letölthető**, elmenthető a számítógépedre, telefonodra, akármidre, onnan bármikor átmásolhatod és hallgathatod, ott, ahol neked jól esik (én például edzés közben is szoktam használni.)

Hogy ne legyen zsákamacska a dolog, egy példaleckét rögtön meg is nézhetsz és kipróbálhatsz [ezen az oldalon](#), a teljes anyagot [pedig itt találod](#).

Mit ígér az anyag és kinek való?

Csináltam Lucasszal (a termék készítője) egy mini interjút, amiben arról faggattam, hogy milyen szintet lehet elérni a Leicht Deutsch Lernen anyagaival. Álljanak itt az ő szavai:

Ahogy A. J. is mondta (az Effortless English megalkotója), én sem szintekben gondolkodom, hiszen teljesen abszurd olyat mondani, hogy "letettem a középfokú németet, most már folyékonyan beszélek németül".

A szint nem mond el sokat az ember folyékonyságáról – sőt, láttunk már sok olyan embert, aki elhasalt a középfokú német nyelvvizsgán, mégis nagyon jól tud németül beszélni.

Másrésről viszont ha keményen készülsz a középfokra és olyan anyagokat használsz, amelyeket kifejezetten ahhoz csináltak, akkor az esélyeid nagyban megnőnek a vizsga letételére – még akkor is, ha nem tudsz folyékonyan beszélni németül.

A leckéim (csakúgy, mint A.J. leckéi) nem a vizsgára fókuszálnak, hanem lépésről-lépésre végigvezetik a tanulót addig a pontig, ahol már maguktól fognak **németül gondolkodni – hiszen a folyékony beszédnek ez a kulcsa**.

Tehát a lényeg nem abban áll, hogy a tanuló bebiflázzon minden nyelvtani szabályt, vagy hogy megtanuljon milliónyi szót – hiszen valakinek a nyelvtudása nem csak azon áll, hogy hány szót tud, hanem azon a képességen, hogy azokat a megfelelő módon, megfelelő sebességgel össze tudja fűzni egy elfogadható nyelvtannal.

[A Leicht Deutsch Lernen leckéi](#) pontosan ennek elérésében segítik a tanulót.

Ha nagyjából kellene saccolnom egy számot, azt mondanám, hogy a leckék napi 30-60 perces használatával 6-8 hónap el lehet ezt a szintet érni, de természetesen ez függ a tanuló szintjétől is.

Ebben Lucas el is mondta azokat a dolgokat, amikkel én is maximálisan egyetértek: az egyszerű, tiszta, folyamatos beszéd a lényeg, nem a papír vagy a megtanult szavak száma. **A 6-8 hónapot én is reálisnak tartom**, ami ugyan első ránézésre hosszú időnek tűnhet, ám napi 30–60 percet rááldozni ezekre a könnyű leckékre nem nagy dolog.

Nem kell a könyv fölött görnyedni és izzadni a nyelvtani feladatokkal – egyszerűen csak bepattintod a hanganyagot a lejátszóba, hallgatod és mondod vele. Erre bárki képes.

Ha pedig azt nézem, hogy az egyik legnagyobb problémát oldja meg (megszólalni németül), akkor igazán nem nagy ár érte. Természetesen az anyag nem helyettesíti az anyanyelvűekkel való gyakorlást, de az otthoni tanulásban ez közelíti meg azt a legjobban.

Neked való?

- Ha németül tanulsz és van már egy pici alapod
- Ha hajlandó vagy komolyan venni a tanulást és napi 30-60 percet rááldozni az időből
- Ha nem tudsz, vagy nem mersz egyelőre megszólalni németül, de záros határidőn belül szükséged lesz rá
- Ha szeretnél megtanulni németül gondolkodni és beszéd közben nem a nyelvtanon agyalni meg pörögni
- Ha tudod magadról, hogy képes vagy konzisztensen, keményen, naponta beletenni a munkát és nem fogod pár hét után félredobni (akkor meg se próbáld!)
- Akkor a válasz: IGEN, neked való.

Az eredmény viszont garantált. És hogy honnan tudom? Mert a módszer működik, anno a saját angolomon láttam az Effortless Englishnél, valamint az Unlimited Spanisht is több Öt év – öt nyelv olvasó megvásárolta és nagyon pozitív visszajelzések vannak arról is. Itt van tehát a várva-várt német verzió, hölgyeim és uraim, hajrá!

A java azonban még hátra van.

Az elmúlt pár hétben eltűntem egy picit (ezért nem is volt cikk), mert felkerestem a termék tulajdonosát, Lucast és elkezdtem egyeztetni vele. Elkértem tőle a terméket, teszteltem és miután meggyőződtem róla, hogy valóban teljesíti azt, amit ígér és nekem és számos olvasómnak erre van szüksége, tárgyalásba kezdünk.

Őszinte leszek. A termék nem olcsó, eredeti ára 99 euró, ami nagyjából egy nyelvtanfolyam árának felel meg. Azokból viszont vagy jót húzunk ki, vagy nem. Függsz a tanártól, sulitól, sok mindentől.

A Leicht Deutsch Lernennel viszont az ember nem vesz zsákbamacskát, emellett hajlandó vagyok letenni a saját és a blogom névjegyét. Éppen ezért addig leveleztem Lucasszal, amíg sikerült kialaknom egy **speciális kedvezményt, csak az Öt év – öt nyelv olvasóinak**, így 40%-kal olcsóbban vásárolhatod meg a terméket (59 EUR). Így azért már jobban hangzik.

Megjegyzés (2015. 08. 06.): Elkészítettem a Leicht Deutsch Lernen átiratának magyar fordítását – hajrá a tanulással! ☐ ☐

Ez egy jó befektetés, főleg annak, aki nem szeretne rögtön új emberekkel, feszélyező nyelvcsere folytatni, hanem egy kicsit bele akar szokni előbb a beszélt nyelvbe. Ha beruházol a Leicht Deutsch Lernenbe, akkor kérlek, oszd meg a tapasztalataidat velem és másokkal is! [Ide kattintva vásárolhatod meg a terméket >>](#)

Oszd meg másokkal is ezt a cikket, ha úgy érzed, hogy szükségük lehet rá és persze hajrá a tanulással!

Az utolsó projekt az Öt év – öt nyelvben

2013. november 1.

Az Öt év – öt nyelv blog lassan a finisébe ér, az öt éves terv január 25-én lejár. A projekt kezdete óta rengeteg minden történt és persze már közben átalakult néhány dolog. Az angolom gyakorlatilag [anyanyelvi szint](#), a [spanyolul egészen jól elboldogulok](#), a [németemmel is egészen meg vagyok elégedve](#), legutóbb az [oroszlal nyelvvel ismerkedtem meg egy picit](#). Úgyhogy ideje, hogy egy kicsit több figyelmet szenteljek a nagy szerelmemnek: a kínainak.

A blog jobb oldalán lévő százalékok az egyes nyelvek mellett (számomra) semmit nem jelentenek, mert egyszerűen a nyelvtudást nem lehet így számosítani.

Adott helyzetek vannak, adott szituációk, adott emberekkel. De mikor kitaláltam az egész Öt év – öt nyelvet, akkor ezt még nem tudtam. Mindig tanul az ember. ☐ ☐

Azonban most szeretnék magam ellen beszélni – a következő időben egy meglehetősen érdekes célt tűztem ki magamnak. Ez pedig nem más, mint:

Kínai nyelvvizsgát tenni, egy hónap tanulás után

HSK2 jelentkezési csekk

Aki már olvassa egy ideje a blogot, az biztos tudja, hogy meglehetősen analitikusan gondolkodom és szeretem a mérhető dolgokat, eredményeket, valamint azt is, hogy mennyire **irtózom a nyelvvizsgáktól**, mert nem a valós tudást mérik, hanem egy teljesen steril, elszigetelt, speciális részletét, aminek az élő nyelvhez elég kevés köze van.

És pont ezért megyek neki ennek, hogy a nyelvtanulásnak ezt az oldalát is láthassam és írassak róla. És miért éppen a kínaival? Ha lúd, akkor legyen kövér. ☐ ☐

Utoljára 2000-ben nyelvvizsgáztam, azóta is csak egy angol szóbeli középfokúm van, de ott igencsak elvették a kedvem az egésztől. Eddig tartott, míg végre rávettem magam, hogy újra kipróbáljam magam ezen az oldalon is.

Nagyon várom ezt az egészet: a lehetetlenül rövid határidő igen **drasztikus megoldásokra késztet**, amiből általában kreatív dolgok szoktak kisülni és amiből természetesen a **blog olvasói is profitálni fognak** (mert minden kikerül ide).

Tehát miről is van szó pontosan?

A cél tehát, hogy pontosan egy hónap múlva, **2013. december 1-én HSK 2-es típusú nyelvvizsgát tegyek kínai nyelvből**. Jelenleg gyakorlatilag teljesen nulla a szintem (magyarázatot lásd később).

Aki nem ismerné a HSK-t: ez a [kínai kormány hivatalos nyelvvizsgálója](#), melyet az egész világon egyszerre tartanak, jelentkezni is a kormánynál kell először és utána lehet csak menni a helyi szervhez (ez nálunk az [ELTE Konfuciusz Intézete](#)).

Az új HSK 2-es vizsga a kínai nyelv alapfokának felsőbb, annak is csak írásbeli része.

Mi a menetrend?

Az elmúlt időkben viszonylag csend volt itt a blogon, ugyanis már egy jó ideje terveztem ezt a kínai projektet és természetesen a már megszokott **_három hónapos hosszúságúra terveztem** (ahogy az a [németnél](#) és [orosznál](#) is volt).

Azonban az ELTE kicsit áthúzta a számításaimat, ugyanis a vizsgára egészen három héttel ezelőttig nem lehetett jelentkezni, márpedig ezt mindenképpen meg akartam várni, hogy megírassam a cikket.

Tehát csak vártam, vártam, már csak két hónap volt december 1-ig, aztán már csak másfél, és végre lehetett jelentkezni. Szeretem a kerek számokat, így úgy gondoltam, hogy mi lenne, ha tényleg **minimális időm lenne a felkészülésre?**

Az orosz [projektnél](#) már sikerült megmutatni, hogy egészen jól tudom **menedzselni az időmet**, erre most maximálisan lesz alkalmam rákontrázni: az 1 hónap nem sok idő, mindent alaposan át kell gondolni, hogy mire mennyi időt szán az ember.

A visszajelzések alapján **rengeteg olvasónak okoz problémát beosztani az idejét és időt találni a tanulásra**. Remélhetőleg a következő egy hónapban lesz majd itt egy-két hasznos dolog nekik is.

Mi az aktuális kínai szintem?

Évekkel ezelőtt már belenéztem a kínaiba, akkor [három hónap alatt megtanultam 1500 jelet](#),

azonban mivel nem volt aktív kapcsolatom a nyelvvel, nem mondhatom, hogy ezeket még mindig tudom.

2012 [elején is foglalkoztam egy kicsit a nyelvvel](#), de igazán nem mondanám behatónak a dolgot. Azóta meg eltelt majdnem két év.

Szóval onnan sem emlékszem sok mindenre, tehát nagyjából elmondhatom, hogy a jelenlegi aktív kínai tudásom nulla, ugyanakkor a teljes igazsághoz az is hozzátartozik, hogy amint belekezek a tanulásba, egy pár dolog azért gyorsabban vissza fog jönni, mintha teljesen ismeretlenül ugranék a nyelvbe.

Sőt, teljesen őszinte leszek, az elmúlt **két hónapban foglalkoztam a nyelvvel egy picit** (ez számszerűleg **14 órát tesz ki**), ebben főleg a kínai karaktereket és azok tanulását alapoztam meg.

Természetesen, mint az orosznál, most is van egy [online táblázat](#), amiben az érdeklődők követhetik, hogy melyik nap mivel mennyit foglalkozom és hogy az 1 hónap alatt pontosan mennyi időm is megy bele a nyelvbe.

Ezt a 14 órát természetesen már beleszámolom, de külön (nem az egy hónapba), valamint az eddigi kínai tanulmányaim hasznosságát úgy kb. 50 órára teszem (az elmúlt 5 évben, összesen), amit az eltelt idő miatt megfelezek (hiszen gyakorlatilag mindent elfelejtettem). Ez így $14+25 = 39$, kerekítve legyen 40 óra. Ehhez fog még hozzájönni a táblázatban szereplő idő, az elkövetkező egy hónapban.

A dolog célja most fordított: az orrosszal ellentétben itt az a célom, hogy **minél KEVESEBB időt töltsék a nyelvvel és mégis le tudjam tenni a vizsgát.**

Mi lesz ebből?

Arról már többször volt szó a blogon, hogy lehetetlennek hangzó dolgokat támasztani magunk elé [miért lehet jó dolog](#). Az elmúlt évek nyelvtanulási tapasztalatával felvértezve bátran fogok nekimenni ennek az egésznek és remélhetőleg győztesen kerülök ki a csatából, ez december közepén-január elején fog kiderülni (akkor osztják ki az eredményeket).

Természetesen igyekszem mindent dokumentálni, hogy mit hogyan tervezek, minek hogyan állok neki, mit hogyan közelítek meg – amit remélhetőleg az is tud majd hasznosítani, aki nem a kínai nyelvvel foglalkozik, hiszen az elmélet átvihető másra is. Na, de elég a szövegelésből, sürgős tanulnivalóm van, találkozunk egy hét múlva!

Így fogok kínai nyelvvizsgát csinálni egy hónap alatt

2013. november 6.

Alig egy hete arra adtam a fejem, hogy egy [hónap alatt kínai nyelvizsgát teszek](#). A bátor kijelentést alapos tervezés kellett hogy kövesse – noha a három hónapos orosz tanulás alatt sikerült [200 órát beletennem a nyelvbe](#), a bővített kínai alapfokú nyelvizsgához 150-200 óra tanulást javallanak, és akármekkora időmágus vagyok, ezt még én sem tudom beleszuszakolni egy hónapba.

Úgyhogy más megoldás után kell néznem: megnézni, hogy hogyan lehet lecsökkenteni a javallott 200 óra tanulási időt a minimumra, amivel átmegyek még a vizsgán. Ehhez pedig a mérnöki megközelítést fogom alkalmazni, Tim Ferriss nyomán. Lássuk, hogyan tervezem meghackelni a nyelvizsgát!

A DiSSS formula

Deconstruction (Lebontás) – Mik a kínai nyelv minimálisan megtanulható egységei/darabjai?

Selection (Kiválogatás) – A [Pareto elv mentén](#) mi az egységek 20%-a, amely a kívánt eredmény (legalább) 80%-t adja?

Sequencing (Rendezés) – Milyen sorrendben kell ezeket az egységeket megtanulni?

Stakes (Tétek) – Mi fogja garantálni, hogy végig is csinálom, amit eltervezek?

A fentiek lehetséges, hogy egy kis magyarázatra szorulnak, ezért lássuk bővebben, hogy miről is van szó.

Lebontás

A kínai nyelv rendkívül logikus, szinte lebontásra tervezték:

Írásjegyek

Az elcsépelte közmondás szerint a kínai nyelv a legnehezebb a világon, sápadt arcú halandó azt nem tanulhatja meg, bla bla bla, különben is, több mint 25000 írásjegy (egyes szótárak szerint 50000, sőt van olyan is, amely 100000 karakterről számol be) van benne, aminek már neki sem érdemes futni.

Ha azonban vetünk egy közelebbi pillantást a nyelvre, láthatjuk, hogy a mindennapi funkcionáláshoz elégséges nagyjából 2000 írásjegyet megtanulni (máris megszabadultunk a 90%-tól).

Kiejtés

Sajnálatos módon minden írásjegyhez külön kiejtés is tartozik, amelyre az írott alak nem ad egyértelmű nyomot, ami nagyjából azt jelenti, hogy egyenként meg kell tanulni minden karakter kiejtését is. Ha számosítom, ez azt jelenti, hogy 2000 karakter + 2000 kiejtés. Aú.

Nyelvtan

Ahogy azt már láttuk, a kínai nyelvtan marha logikus, nyelvtana pedig annyira kristálytisza és egyszerű, hogy a lelkes nyelvtanuló ódákat akar zengeni Konfuciusznak.

Nincsenek nemek, nincsenek ragozások, nincsenek egyeztetések, de még igeidők sem. Az egyetlen kacifántos dolog az [osztályozó írásjegyek](#) elsajátítása lehet, de ezekből sincs olyan sok, valamint ezen a szinten még nem is kell több 3-4-nél. Pro tipp, ha esetleg mégis problémád lenne velük, akkor használd a ↑ írásjegyet (illetve a kiejtett alakját), meg fognak érteni.

Kiválogatás

Most jön a lényegi rész. Ennyi karaktert, kiejtést és a hozzátartozó nyelvtant mind bevágni 1 hónap alatt még Einsteinnek sem menne, ezért kicsit meg kell húzni a nadrágszíjat. Igen, de mit NE tanuljak meg? Lépünk egyet hátra és nézzük meg mi a cél:

Letenni a HSK2-es vizsgát.

Vessünk egy közelebbi pillantást a követelményre:

A HSK2-es szintjén nem kell írni, mindössze olvasás és hallás utáni szövegértés van (ez már eleve a [80/20-as szabály](#) használata, hiszen Magyarországon csak papír alapú írásbeli vizsga van, kínai írásjegyet kézzel írni 2013-ban pedig tanuljon meg az, akinek egy napja 25 órából áll. Az internetes alapú vizsgán lehet gépelni, amely NAGYBAN megkönnyíti ezt a részt. Mivel a HSK2-n nincsen írás, ezért ezzel egyelőre nem is foglalkozunk).

Mindegyik részre 100-100 pontot lehet kapni, a minimális, amivel át lehet menni a vizsgán 120 pont, megkötés nincs, hogy hogyan kell ezt összeszedni.

A hallgatásnál 35 kérdés van (erre 25 perc van), az olvasásnál 25 kérdés (amelyre 22 perc van).

A fenti részből világos, hogy ha valaki elsajátítja a javallott 300 szót (összesen 349 írásjegy), valamint pontosan tudja, hogy mire számíton, akkor esélyes egy elég jó pontszám az olvasásnál.

A hallás utáni szövegértés már nehezebb dió, hiszen itt nincs mese, tréningezni kell a fület az új nyelv új hangjaira, abból röptében összeállítani, hogy miről is van szó – nem könnyű.

Ráadásul egy részt csak kétszer játszanak le, így ha nem sikerült megérteni, akkor bukó a kérdés. Az olvasásnál ezzel ugye nincs probléma, ott a 22 percen keresztül addig nézegetünk egy-egy kérdést, amíg akarunk (illetve blokkosítva, ötpercenként van váltás, de azon belül szabadon mozoghatunk.)

Tehát, mivel ennyi idő alatt én a minimumra törekszem, ezért úgy döntöttem, hogy az olvasásra fogok jobban rágyúrni, hiszen itt lehet kisebb energia befektetéssel könnyebben és több pontszámot elérni (már megint a 80/20-as szabály!).

A minimálisan megtanulandó írásjegyek

A kínai kormány volt olyan kedves és közölt egy listát, hogy melyik az a 300 írásjegy, amelyet tudni kell a HSK2 letételéhez, a [memrise.com](#) pedig volt olyan szíves, hogy ezt csodaszép és

logikus ([HSK 1](#), [HSK2](#)) sorrendbe állította.

A minimálisan megtanulandó hangok

Ideális esetben, ha az olvasáson 100 pontot érek el a 100-ból, akkor a hallás utáni szövegértésnél már csak 20 pontot kell szereznem és meg is van a vizsga. Természetesen ez optimista számolás, amely egy ilyen megközelítésbe nem fér bele. Biztosra kell mennem, de éppen csak annyira, hogy meglegyen a vizsga és pont beleférjek a 30 napos tanulásba.

Ezért úgy döntöttem, hogy külön nem foglalkozok a hangok/kiejtés tanulásával, hiszen rengeteg időt venne igénybe, csak annyira, amennyi rám ragad (pl. a memrise kurzuson hang is van, így hallok minden írásjegyet kiejtve, valamennyi amúgy is megmarad), sokkal inkább a kulcsdolgok kihallására fogok fókuszálni.

HSK2 példavizsgák tömkelegét átnyálazva arra jutottam, **hogy a számokat, hetek napjait, az órát, pár szakmát, hobbit, időjárást és kulcsszót (hogy, mikor, mit, stb.)** érdemes benyalni, mert ezekből és a kontextusból már könnyebben lehet következtetni a megoldásra.

Szerencsére HSK-ék voltak olyan rendesek, hogy megadott számú megoldásból kell kiválasztani a helyes megoldást, így ha nagyon el lennék veszve, tippelni még mindig tudok. Lottózók előnyben.

Kompenzálni úgy fogom ezen hátrányomat, hogy amikor csak tudok, a háttérben (passzívan) HSK1 és HSK2-es szintű anyagokat fogok hallgatni, így valamennyire így is fejlődni fog a hallás utáni szövegértésem úgy, hogy közben az mástól nem veszi el az időt (ezt mondjuk takarítás/edzés/főzés közben is megtehetem.) Mivel a chinesepod101.com nagyon bejött, most is itt fogok nézelődni első körben.

Minimálisan megtanulandó nyelvtan

Amint azt már láttuk, a kínai nyelvtan nem különösebben nehéz, így a szisztematikus megközelítés, valamint néhány trükk ismeretével ezzel nem lehet különösebb gond.

[Találtam egy ilyen leírást](#), ami nagyjából összefoglalja, hogy mi is HSK2-es szintjének követelménye. Ennek megértése és kibogozása 1-2 óránál nem fog több időt igénybe venni.

Boldogan elmerülnék én a kínai nyelv teljes összetettségében és szépségében meg verseiben, de itt most nem ez a cél, hanem a MINIMUM, ami kell a vizsgához. Fontos szem előtt tartani a pontos célt, és ezért szeretem a kínait: nagyon jól mérhető és szabályozható.

Megvagyunk a kiválogatással, már csak tervet kell készíteni, hogy hogyan is tanulom meg.

Rendezés

A Kiválogatás részben felcsipegetett dolgokat kell sorba rakni, hogy milyen sorrendben érdemes nekimenni. Az a fenti következtetésekből teljesen egyértelmű, hogy az olvasásra fogom a nagyobb hangsúlyt fektetni, így főleg a írásjegyek/szavak tanulása, valamint a HSK2-es szintnek megfelelő nyelvtan felszívásával fogok inkább foglalkozni, valamint az idő 20%-ban pedig a dedikált hallgatással.

A háromszáz írásjegy megtanulása már meg is történt ([amint azt már az előző írásban írtam](#), 14 órát befektettem az alapozásba), most éppen megerősítem a tudást, utána pedig a szavakkal már nem is kell foglalkoznom. Jöhet a tényleges munka, magyarul az olvasott szövegértés. Ehhez dedikáltan előbb HSK1-es szintű szövegeket kell keresnem, utána pedig áttérhetek a HSK2-es szintűekre.

Időt kell még fordítanom a vizsga pontos megismerésére. Ez nem szigorú értelemben vett kínai tanulás, sokkal inkább az ellenfél kiismerése. Kedvenc Abraham Lincoln idézetem:

Ha hat órám van kivágni egy fát, akkor abból az első négyet biztos, hogy a fejszém élesítésével fogom eltölteni.

Pontosan mennyi időm van mire, mi után mi jön, mit mikor kell csinálni, miből mennyi van, milyen taktikával olvassak/hallgassak, stb. Ezekre is több órányit időt fogok szánni, hiszen ez jól befektetett idő lesz.

Mindezek után fogok foglalkozni a hallgatással. Először HSK1-es szintű hanganyagokat fogok hallgatni, utána áttérek a HSK2-re (a fokozatosság fontos, ugyebár). Megpróbálok a nagy képre koncentrálni.

Tapsikoltam örömben, mikor megtaláltam a [gurulu.com](#) oldalt, ugyanis ez egy beépített [SRS-el \(tanulást segítő algoritmus\)](#) van ellátva, szintekre lebontva, olvasás és hallgatást különvéve, direkt HSK specifikusan felépítve az anyagot. Ez nagyban megkönnyíti a rendszerezést – mondjuk nem adják olcsón a szolgáltatást.

Noha pénzből ugye sosincs elég, most viszont időből még kevésbé, úgyhogy bátran utaltam nekik a milliókat, csak könnyítsék meg az életem. Vagy pénz vagy idő – mindent nem lehet. ☐ ☐

Tétek

Ez azt jelenti, hogy negatív nyomást helyezek magamra – vagyis mi történik, ha NEM csinálom meg a dolgot?

Ezt a részt volt a legkönnyebb elintézni. Az [előző cikkel](#) több tízezer ember előtt jelentettem be nagyképpően, hogy egy hónap alatt akarok nyelvvizsgázni kínaiból. Ha ezek után nem sikerül, akkor az nem fog éppen a legjobb fényben feltűnni. Kellett nekem motiváció a tanulásra! ☐ ☐

Ez a nyomás nyomon tart, hogy biztosan ne térjek le a megadott útról. Az egyik hiba, amit az Öt év – öt nyelv blog kezdetekor elkövettem, hogy nem határoztam meg konkrét célt, másrészt, hogy túl sok időt hagytam magamnak és ezért belépett a “majd ráérek arra még” effektus. Na, hát ezzel itt most nem lesz gond. ☐ ☐

A három hónapos [német](#) és az [orosz](#) projektnél is észrevettem, hogy 2 hónap után jön a [katyvasz pont](#), ahol az ember lelkesedése csökken, kezd elkedvetlenedni a lassabb haladástól. Ezt a problémát egy huszáros vágással itt elintéztam: az egy hónap alatt nem lesz időm ezen mészolni, agyalni meg kifogást keresni.

No, hát ennyi kérem. Ez az adott cél szisztematikus megközelítése. És igen, amíg mindezt kitaláltam, mindent végigolvastam, kiderítettem rengeteg energia volt és igazából köze nincs a szigorú értelemben vett kínai tanuláshoz, mindazonáltal lényegi rész. Azért Lincoln valamit

tudott.

Természetesen az itt leírtakat bármelyik másik nyelvre és célra át lehet vinni, a lényeg, hogy:

1. Tűzz ki egy pontos célt
2. Nézd meg, hogy mikből áll az össze
3. Dobj ki mindent, ami nem kell hozzá
4. Tegyéél magadra nyomást, hogy be is tartsd a dolgot

Mit gondolsz, te fogod ezt más nyelvnél, célnál alkalmazni? Ha tetszett a cikk, akkor ne felejtse el másokkal is megosztani, hátha nekik is segít majd!

Frissítés: A nyelvvizsga kiválóan sikerült, az [eredményeikről itt olvashatsz](#).

Fókusz – a kitűzött nyelvi cél elérése 3 egyszerű lépésben

2013. november 19.

A nyelvtanulás összetett dolog. Annyi mindennel kell egyszerre zsonglőrködni (nyelvtan, szavak, kiejtés, kultúra, stb.), hogy szinte már-már lehetetlennek tűnik mindent kézben tartani és az ember úgy érzi, nem jut egyről a kettőre, nem halad a kitűzött célja felé (legyen az akár egy [nyelvvizsga](#), egy esszé, egy interjú, vagy akármi), csak vergődik.

A probléma megoldását én a fókuszban látom.

Mi az a fókusz?

Nem, nem Marsi Anikóék, hanem sokkal inkább az, amikor

1. Az ember ismeri a pontos célját
2. Azt is tudja, hogy HOGYAN jut el oda
3. És végül meg is teszi a szükséges lépéseket, hogy oda is érjen

Rengetegen kérdezik ilyen-olyan formában, hogy mit csináljanak, hogy “jól megtanuljanak egy nyelvet”. Azt én is szeretném tudni, úgyhogy ha valaki majd rájön az univerzális megoldásra, ne tartsa vissza és ossza meg velem is.

Őszintén: fogalmam sincs. Minden ember más, minden ember célja más, mindenkinek más jön be, mindenki máshogy tanul a leggyorsabban.

A gyors haladás kulcsa a fent említett három pont mester szintű kezelésén múlik, ehhez pedig a **megfelelő kérdéseket kell tudni feltenni**.

1. Kérdezz jól!

Melyik nyelvkönyvet/kurzust válasszam, ha jobban szeretnék beszélni X nyelven?

Ez egy példa a **NEM jó** kérdésre. **Egy nyelvkönyvtől/kurzustól miért beszélne jobban valaki?**

Ha kitöltesz még hatszáz nyelvtani gyakorlatot, akkor attól reális vajon azt várni, hogy folyékonyabban beszélsz majd, vagy lehet, hogy inkább keríteni kellene pár anyanyelvű ismerőst és [gyakorolni velük a beszédet](#)? Lehetséges, hogy ez gyorsabban eljuttat majd a céloddhoz, mint a könyv fölötti görnyedés?

Én úgy tenném fel a kérdést:

Hol találok olyan embereket, akikkel gyakorolhatnám a célnyelvet, hogy aztán rövid időn belül sokkal folyékonyabban beszéljek?

Ez egy **JÓ** kérdés.

Persze, a könyveknek, kurzusoknak, nyelviskoláknak, magántanároknak, stb. **mind megvan a maguk helye a nyelvtanulásban**, mindössze arra szeretnék rávilágítani, hogy nem biztos, hogy a már készen szállított megoldások lesznek a nyerők.

Jó kérdéseket kell feltenned, ez kijelöli a célodat (1. pont).

A félreértés elkerülése végett: a cél bármi lehet, nem kell annak folyékony beszédnek lennie (csak tapasztalatom szerint ezzel van a legtöbb embernek problémája.)

2. Készülj fel!

Ha ismered a célt, akkor egyszerűen összegyűjtesz minden lehetséges forrást hozzá (folytatva a példánkat: minél több anyanyelvű ismerőst, esetleg kiejtést segítő programot/szótárt, egyszerű, beszélt kifejezések gyűjteményét, stb.), majd pedig rendszerezed azt.

Felméred, hogy miből, mennyit, mikorra és hogyan kell teljesítened. Ez megrajzolja az utat a térképen (2. pont)

3. Tedd bele a munkát!

A legtöbb ember ettől fél a legjobban. A legtöbb embernek nehezebb esik időben felkelni, egy fél órát—órát a megfelelő módszerrel (1-2. pont) a nyelvre szánni, MINDEN NAP, konzisztensen. A legtöbb ember sajnos nem is ér el túl jó eredményeket.

A jó hír azonban, ha tudod, hogy **mit kell csinálnod és miért csinálod azt**, akkor már csak szépen végig kell topogni az úton – ehhez pedig elég naponta csak egy kicsit foglalkozni a nyelvvel és előbb vagy utóbb, de oda fogsz érni. Marha egyszerűen hangozhat, de mégsem teljesen evidens: **ne azzal foglalkozz, ami nem a kijelölt cél felé visz.**

Lehet, hogy a lelkiismereted megnyugtatja, hogy beiratkozol egy harmincötödik nyelvtanfolyamra, de ha te az amerikai sorozatokat szeretnéd érteni, akkor [hallás utáni szövegértést](#) kell gyúrnod tízezerrel, nem pedig a folyamatos múltidő rejtelmait boncolgatni

(félreértés ne essék: minden összefüggésben van mindennel, de a nagyobb hangsúlyt oda kell helyezned, ami a megfelelő irányba terelget, ergó kell nyelvtant is tanulni, de annak is megvan a helye.)

Ennyi. Ne bonyolítsd tovább. **Ne ringasd magad abba az ábrándba**, hogy ha még 98767 kitöltős feladatot megcsinálsz, akkor jobban fogod érteni a beszélt szöveget. Ha a szívedre teszed a kezed, akkor belül te is tudod: ez nincs így.

Csak ne félj beletenni a munkát, ami a helyes irányba visz.

A dolog apropóját számomra most a [kínai nyelvvizsga jelenti](#): egészen pontosan tudom, hogy mit kell tudnom a vizsgára, a felkészüléssel jól állok, azonban természetesen vannak részek, amikkel izzadok rendesen – de nélkülük nem fog sikerülni a vizsga (hogy melyik, arról a hétvégén megjelenő cikkben lesz szó). Tehát azokat kell gyúrnom, azokra kell fókuszálnom.

A fenti lépéseken szépen végigmentem, kiderítettem, hogy mi az, ahova el kell érnem (1. pont), aztán ki kellett találnom a hogyan (2.) és végül naponta foglalkozni a dologgal. A többi nem érdekes.

Nem akarok kínaiból atomfizika előadást tartani, nem próbálom meg senkivel elhitetni, hogy 1 hónap alatt meg lehet tanulni kínaiul – de a nyelvnek egy nagyon kicsi, jól definiált, jól fókuszált szeletét igen.

Részletek hamarosan, addig is, ha megrekedtél a nyelvtanulással, akkor szánj rá fél órát, menj végig a fenti lépéseken és adj új löketet magadnak azzal, hogy a megfelelő dologra fókuszálsz – az eredményt pedig oszd meg velünk is!

Ultrafókusz – nehézségek egy héttel a kínai nyelvvizsga előtt

2013. november 23.

Már csak egy bő hét van vissza az „[egy hónap alatt kínai nyelvvizsga](#)” projektomból, a jelenlegi írásban pedig szeretném bemutatni, hogy nekem, személy szerint, mivel volt a legnagyobb problémám, és hogy hogyan dolgozom az akadály legyőzésén.

Kínai nyelvvizsga: a nagy mumus

Aki olvassa a blogot, az tudja, hogy december 1-jén HSK2-es nyelvvizsgát teszek, amely két részből áll:

- hallás utáni szövegértés,
- szövegértés olvasásban.

Utóbbihoz természetesen „csak” annyi kell, hogy a vizsgázó tudja a **szinthez elvárt 300 kínai**

szót, valamint **alapvető nyelvtani ismeretekkel** rendelkezzen, majd ezek használatával megfelelően meg tudja válaszolni a kérdéseket.

A [szótanulási technikákat](#) természetesen az írott kínai jelekre is lehet alkalmazni, de a [memrise.com](#) is rengeteget segített abban, hogy könnyedén elsajátíthassam a megfelelő karaktereket.

A kínai nyelvtan alapszinten meglepően könnyű, így annak megértése nem különösebben nehéz, ha az ember rááldoz néhány órát arra, hogy nagyobb rálátása legyen a nyelv rendszerére.

Ami viszont egyértelműen a legnagyobb nehézséget okozza számomra, az a [hallás utáni szövegértés](#). Nem azért, mert a kínait lehetetlen megtanulni, hanem, mert annyira különbözik minden, általam ismert nyelvtől, hogy nincs hova kötnöm, nincs hova tennem a hangokat – sok idő kell, mire az ember füle „rááll”. Idővel viszont pont nem rendelkezem, úgyhogy más megoldás után kellett nézmem.

Ultrafókusz

Az [előző cikkben leírt fókusz](#)t alkalmaztam itt is, **csak egy kicsit még jobban leszűkítettem a dolgot**. Tudom, hogy nagyjából melyik 300 kiejtett szót kell felismernem, ezek egy része csak úgy, magától rám ragadt tanulás közben (hiszen a memrise.com például ki is ejti nekünk, noha én csak az írott alakra figyeltem).

Teljesen nyilvánvaló, hogy egy hónap alatt képtelenség egy új, ennyire különös nyelvet tökéletesen megérteni a beszélt nyelv sebességével, ezért még lejjebb kellett ásnom: **kifejlesztem, illetve megerősítenem** azon képességemet, hogy **kihalljam a kulcsszavakat a szövegben**, így a kontextus segítségével már következtethetek arra, hogy miről LEHET szó.

A kulcsszavak megtanulása

A szótanulás rendkívül unalmas dolog tud lenni – kivéve, ha azt valamilyen játékos formába öntik. Ezért is tetszik nagyon a Chinese in Flow oldal, aminek van egy audiotréner része. Itt az elhangzó szavakkal kell párosítani a karaktert (így az angolra/magyarra fordítást teljesen ki is kerüli), mindez pedig időre megy, ráadásul, ha egyet elrontunk, akkor előlről kell kezdenünk az egészet.

Sokszor azon kaptam magam, hogy már **tizedszerre** kezdem újra az adott szintet, mert bár majdnem megvolt, de mégsem... Közben pedig **ötször, tízszer, hússzor** hallottam újra a kiejtett szavakat, amikhez a karaktereket is kötnöm kellett – magyarul: nagyon hatékonyan és célirányosan ismételtém úgy, hogy az nem volt unalmas.

Miután sikerült mind a 10 szintet végignyomnom (ez magában foglalja a HSK2 300 szavát), már nagyjából tisztában voltam minden kiejtett szóval, de még mindig nem voltam elég jó abban, hogy ezt a normál sebességű beszédből kihalljam.

Éppen ezért **tovább kellett szűkítenem a körön**, és most már csak azokkal foglalkoznom, amelyeket nem tudtam felismerni.

Ehhez a gurulu.com nagy segítség volt, mert rengeteg, a szintemnek megfelelő anyag van rajta: van szótár, szótanító, színes, szagos, grafikonokat rajzol, de ami a legfontosabb: ki is ejti nekem a szavakat.

Ahogy egyre több és több leckét dolgoztam fel, bizonyos szavak mindig előjöttek (szín – 颜色, már – 已, jelentés – 意思, stb.), úgyhogy fogtam magam, és egyszerűen elővettem egy [online hangfelvevőt](#), rögzítettem ezeket a szavakat (amiket egyből [kedvenc dropboxomba](#) szinkronizál), és rácsaptam az én jó öreg, már sokat harcolt Samsung Galaxy 1-es telefonomra, hogy amikor edzek, utazom, vagy bármi mást csinálok, folyamatosan tudjam hallgatni azokat, és beleverjem a memóriámba.

Nincs mese: iszonyat mértékű ismétlésre van szükség egy új nyelvre való ráhangolódásnál, szóval, ezen túl kell tennünk magunkat...

A végeredmény

A [Chinese in Flow](#) oldalnak köszönhetően, nagyjából már képben vagyok az összes, szinthez szükséges szó kiejtésével, míg a felvett, lézeres pontossággal kiválogatott kulcsszavakat külön kiválogatva ismétlem, hogy azokat majd álmomból felébresztve is felismerjem – ergo, amikor a vizsgán ülök, ezekre fogok majd figyelni, és **igyekszem is elkapkodni mindet a hallott szövegből**.

A módszer hatékonyságát az is mutatja, hogy a múlt szerdai próbavizsgámon 66%-ot értem el hallás utáni szövegértésből, míg ez most csütörtökön már 71% volt, az összpontszám pedig **77%-ról 82%-ra nőtt**, tehát bizakodva nézek a vizsga elé.

Konklúzió

Az előző írás azért is szólt a fókuszról, mert azt hiszem, ez jó bemelegítést adott a jelenlegi témához: az ultrafókuszhoz. Pontosan mindig arra figyelni, azt kiválogatni, ami kell, és azt gyúrni a lehető legkeményebben.

A sallangot, a felesleget, a pillanatnyilag nem hasznosat pedig kidobni, illetve későbbre hagyni. A lényeg tehát a minél mélyebbre való leásás, a minél pontosabb fókusz. Aztán jövő vasárnap meglátjuk, mire megyek ezzel a vizsgán.

Utóirat: a cikkben azért nincsenek helyesírási hibák, mert [Ada, a szövegdoki](#) gondoskodott róla, ezúton is köszönöm neki!

A kínai HSK2 nyelvvizsga utáni tapasztalatok

2013. december 3.

Egy hónappal ezelőtt, november elsején egy [mini projektbe kezdtem](#): kíváncsi voltam, hogy fel tudok-e készülni (gyakorlatilag) nulláról a bővített alapfokú kínai nyelvvizsga írásbeli részére 30 nap alatt. A vizsga vasárnap (december 1-én) volt, az alábbi cikkben pedig megosztom néhány tapasztalatomat a felkészüléssel és a konkrét vizsgával kapcsolatban.

Felkészülés a HSK2-re

Jó szokásomhoz híven szeretek (majdnem) mindent mérni, mert amit mérni tudunk, azt szabályozni is, ugye. Éppen ezért a felkészülés előtt még létrehoztam egy [online táblázatot](#), ami bárki számára elérhető, aki kíváncsi, hogy naponta mivel és mennyit foglalkoztam. Ez rendkívül hasznos dolog, ha az ember később a konklúziókat akarja levonni a tanulásból.

A hivatalos [ajánlás szerint](#), aki a HSK2-re megy, az legalább két egyetemi féléven keresztül tanulja a nyelvet, heti 2-3 órában, ami nagyjából 150 óra tanulást jelent.

A táblázatból jól látszik, hogy november folyamán összesen nem egészen 27,5 órát tudtam foglalkozni a kínai nyelvvel és a vizsgára való felkészüléssel. Ez naponta kevesebb mint egy óra, valamint, mivel már nem évekkal ezelőtt foglalkoztam valamit a nyelvvel, [úgy számoltam](#), hogy az kb 40 óra tanulással ér fel. Az ajánlott 150 óra helyett nagyjából a felét tudtam beletenni.

Az általános tévhittel ellentétben sajnos nem tudok egész nap nyelv(eket) tanulni, így a meglévő időmet kell a lehető leghatékonyabban kihasználni (például a [pomodoro technika használatával](#)). Lássuk miből állt a felkészülés.

A táblázat

A táblázat első oszlopa magát a tanulást rejti – ide tartozik minden a felkészülésből: karakterek tanulása, a felépítésünk dekódolása és rendszerezése (amelyhez nagy segítség a [memrise](#)), szövegek olvasása, nyelvtan tanulása.

A második oszlopban található a hallgatásra fordított időm. Ahogy az [előző](#) és az az [előtti cikkben](#) is írtam, számomra ez okozta a legnagyobb kihívást, pusztán azért, mert a fülnek idő kell, míg rááll egy másik nyelvre.

Ezt nem lehet 30 nap alatt egyszerűen csak átkapcsolni. Ezért kellett csakis a legfontosabb részekre [fókuszálnom](#): a **kulcsszavakra** és **kifejezésekre**, hogy aztán a **kontextust** használva kikövetkeztethessem, hogy miről lehet szó.

A harmadik oszlop az [Anki](#) használatát mutatja: ahogy az látható, ez inkább a hónap elején volt esedékes, a hónap közepétől azonban nem nagyon használtam. Ennek az az oka, hogy a célom eléréséhez nem ez az optimálisan eltöltött idő, az Anki nem erre való. Erre én is csak menet közben jöttem rá, aztán váltottam és inkább a hallgatásra és az olvasás minél jobb elsajátítására fókuszáltam.

A negyedik oszlop az egyéb rész: ide tartozik az anyagok összeválogatása, hogy pontosan milyen weboldalakat/könyveket használjak a tanuláshoz, hogy azokon milyen sorrendben menjek végig, hogy elérjem a kívánt szintet, sőt, még a DiSSS is ide tartozik, ami nem más, mint a nyelv szétbontása és összerakása.

A vizsga

Mivel a HSK vizsgák az egész világon mindenhol ugyanabban az időpontban vannak, ezért a derék kínai kormány egy viszonylag semleges napot választott erre: egy napsütéses vasárnapot, amitől gondolom elég kevesen voltak boldogok, de hát ez ilyen.

A szombat esti söradagok megvizsgálása helyett inkább meleg tej és méz kombinációval készültem rá a másnapi megpróbáltatásokra.

A vizsga az ELTE Konfuciusz intézetében volt, pontban kezdődött és minden katonás rend szerint zajlott. Mindenkinek előre meg volt adva a helye, pattogós fennhangon kerültek ismertetésre a tudnivalók (angolul).

Hallgatás

A HSK2 két részből áll: egy hallás utáni szövegértésből és az olvasás utáni szövegértésből. Kicsit megijedtem, mikor a hallás utáni szövegértésre egy darab lappal és csodálatos, 300 Ft-os hangfalakkal készültek fel a tanárok – nem voltam benne biztos, hogy milyen minőségben fogom én ezt hallani a terem másik feléből.

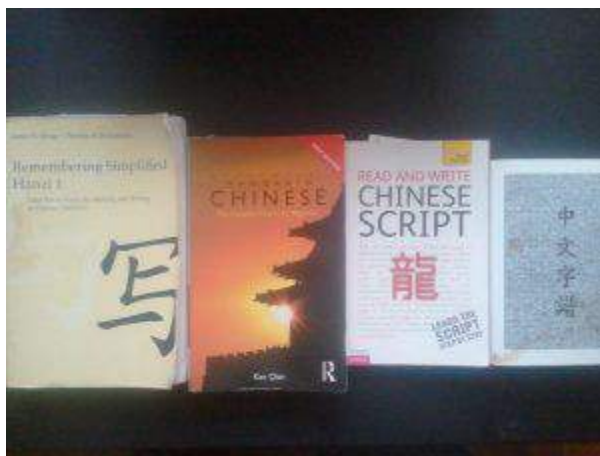
Félelmeim alaptalanok voltak, a 25 perces hallgatás során minden rendben volt, amit nem értettem az a hiányos tudásom miatt volt, nem pedig a hanganyag minősége miatt.

A válaszokat egy feladatlapon kellett jelölni, közöttük csak pár másodperces szünet volt, így nem nagyon volt idő gondolkodni, vagy visszamenni. Vagy tudod, vagy nem.

A 25 perc lejárta után kaptunk 5 percet, hogy a feladatlapról átmásoljuk az eredményeket a végleges, beadásra szánt lapra. Mivel a vizsgát nem emberek, hanem számítógépek javítják, ezért mindent nagyon pontosan kellett bejelölni az eredménylapon.

Itt ami nekem nagyon furcsa volt, hogy a vizsga elején elmondták, hogy a HSK2 vizsgán CSAK ceruzát lehet használni, tollat nem.

Olvasás

Hűséges szolgálóm a bajban

Az olvasásra van 22 perc, amit úgy használ fel az ember, ahogy az csak neki tetszik. Természetesen a feladatlapot tölthetőgetheti kedve szerint, a végeredményt az eredménylapra kell átmásolni a végén.

A feladatok sorban nehezedtek, ám mivel elég szolid ismereteket szereztem a HSK2-höz szükséges karakterekből és nyelvtanból, ezzel különösebb problémám nem volt.

A [DiSSS](#) szerint pontosan így terveztem: úgy gondoltam, hogy az olvasást könnyebb lesz egy hónap alatt elsajátítanom, mint a hallás utáni szövegértést, azért pontosan erre helyeztem inkább a nagyobb hangsúlyt. Hogy ez mennyire volt sikeres még az új év előtt kiderül 2014. január 4-én fog kiderülni (köszörsi a javítást!).

Az eredménylapokat szépen összegyűjtötték, majd elpostázzák Kínába, ahol kijavítják őket a számítógépek, majd a www.chinesetest.cn oldalon online teszik közzé az eredményeket.

Mindkét részre 100-100 pontot lehet kapni, összesen pedig 120 pontot kell megszerezni a 200-ból, hogy meglegyen a vizsga.

Mivel a HSK2 szintre jelentkeztek a legtöbben, így két teremben voltunk beosztva, így csak a vizsga után futottam össze Olasz Tímeával, aki a nagyszerű [Nyelvparádé](#) főszervezője. Jó volt ismerős arcot látni.

A legnagyobb hiba amit elkövettem

Noha (már) kifejezetten reggeli ember vagyok, szeretem a napot kávéval indítani, valamint hogy megfelelő kenést adjak az agyamnak, legurítani egy jó nagy pohár vizet reggel – azonban kulturális ismereteim hiányában nem vettem figyelembe a kínai szigort.

Így mire a vizsga felénél jártam, éreztem, hogy itt valami nem lesz rendben.

A kávé vízajtó hatású, pláne, ha az ember még rá is tesz egy lapáttal, így fordulhatott elő, hogy én már 15 perccel a vizsga vége előtt “végeztem” a lapommal és jelentkeztem, hogy gyorsan kiugranék oda, ahova még a királyok is gyalog járnak.

Az elutasítást követően az utolsó 15 perc éveknek tűnt, így a legutolsó olvasási blokkra már vérekes és könnyben úszó szemekkel tekintettem, így igazán meglepődnek, ha sikerült volna valami értelmeset ebben a részben összehoznom.

Tanulság?

Még jobban fel kellett volna készülnöm arra, hogy mi várható vizsgán, a teljesen egyértelmű “ne igyunk fél liter vizet” előtte dolog mellett. Ezt elszúrta, bár feltehetőleg nem ezen fog múlni a vizsgám sikeressége, mindenesetre jó lecke volt.

Hogyan tovább?

Itt van a december, év végi örület, így én is fújok egyet, az elkövetkező hetekben pedig általános, a nyelvtanuláshoz kötődő cikkek várhatóak itt a blogon. Lesz itt minden, motiváció, technológia, vendégírások, sőt, egyéb meglepetések is.

Addig is jó tanulást mindenkinek!

Karácsonyi nyelvtanulási kedvezmények

2013. december 13.

A karácsonyi örületben mindenki leáraz, mindenki a legjobb arcát mutatja, mindenki el akar adni, mindenki rá akar tukmálni mindenkire egy csomó olyan dolgot, amire annak jó eséllyel semmi szüksége nincsen.

Egy dologba azonban mindig megéri befektetni: a **tudásba** – ezért körbenéztem, hogy mik azok a dolgok a nyelvtanulási piacon, ahol leárazások vannak és valóban minőségi termékek, amikre megéri áldozni.

Először nyelvenként szét akartam válogatni, de igazából nem olyan hosszú a lista, valamint egy csomó ajánlat nyelvtől független. Ha nincs kedved egy újabb borotválkozó készletet venni a párodnak, esetleg a életed szerelme már testápoló túladagolásban szenved, akkor ajándékozhat sz neki tudást is. Íme, amiket találtam:

Leich Deutsh Lernen – 50%-os kedvezmény. Akik olvassák az Öt év – öt nyelvet, azok tudják, hogy odáig vagyok a sztori alapú tanításért, az LDL pedig pontosan ilyen. Lucas Kern, az LDL megalkotója eddig is kedvezményben részesítette az Öt év – öt nyelv olvasóit, azonban a karácsonyra való tekintettel még 10%-al olcsóbb lett a hanganyag – jelenleg 49 Eurót kóstál a dolog.

A [Leicht Deutsch Lernenről itt olvashatod az elemzést](#), a terméket pedig [itt tudod megvásárolni kedvezményes áron](#) (csak december 24-ig érvényes).

Külföldi karriertervező – Petra, a Nők Külföldön expat szakértője és pszichológusának speciális tréningje, amelynek segítségével tudatosan tervezheted meg a külföldi karrieredet. A karácsonyi kedvezményt [erre találod](#).

Pod101 – a Pod101 leckék mindig is nagy kedvenceim voltak (a németnél, spanyolnál, kínainál és oroszánál is), mert jól felépítettek, rengeteg extra anyag van hozzájuk, nagyon jó eszközöket adnak az ember kezébe és főleg mert ingyenes.

A fizetős részéből (több lecke, több eszköz, letölthető anyagok, stb. – ideális, ha az ember hosszú távra tervez) minden nap más akció lesz, egészen karácsonyig. Érdemes visszanézni minden nap, mert akár fél áron is meg lehet csípni egy csomó mindent. A [németet itt](#), a [spanyolt itt](#), az [oroszt itt](#), a [kínait itt](#), az [olaszt pedig itt](#) találod.

Unlimited Spanish – Ahogy a németnél az Leicht Deutsch Lernen, úgy spanyolnál az Unlimited Spanish is a sztori alapú tanulásról szól. A leckéket külön megvéve \$148 dollárba kerül a cucc, egyben viszont \$97. Az [Unlimited Spanishról itt olvashatsz értékelőt](#), a terméket pedig [itt tudod megvásárolni](#).

Verbling – Aki beszélni akar egy új nyelven, annak gyakorolnia kell azt – könyvből nem lehet megtanulni. Erre a [Verbling](#) az egyik legjobb módszer, ahol véletlenszerű emberekkel

dumálgathatsz kötetlenül pár percet, de akár tematikus órákra is beülhetsz – természetesen az egész online zajlik. A HAPPYHOLIDAYS promóciós kóddal december 25-ig mindenből 20% kedvezmény jár.

A **Pimsleur** módszer rengeteget segített anno még a spanyol alapjainak az elsajátításában, most a srácok 30% kedvezményt adnak rá – ami amúgy meglehetősen borsos dolog. Vagyis inkább arcpirítóan drága, így nem hiszem, hogy bárki is beruházna, de mivel akció, ezért gondoltam kiteszem ide, ártani nem árthat.

Gyakorlatilag minden nagyobb nyelvből létezik Pimsleur anyag. Nem csoda, évtizedek óta fejlesztik, volt rá idejük. Aki 2014-ben, a letölthető anyagok korában is szeretne még mindenképpen CD-kről tanulni, esetleg szeretne feltűnősködni egy drága, de látványos (és jó minőségű ajándékkal), [az fáradjon erre](#).

Az angolnyelvtanítás.hu-val volt már az Öt év – öt nyelvnek több közös megmozdulása (pl. [egy interjú is](#)), a vezető Gabit pedig van szerencsém személyesen is ismerni. A módszerekben, látásmódban és hozzáállásban is nagyon egyetértek vele, az angoltanuló anyagai pedig mind nagyon jók. Karácsony alkalmából egy csomó mindent leárastak, [erre tudod végignyálazni a kínálatot](#).

Bookdepository – A könyvek varázsa 2014-ben is megmarad, erről mindenkit biztosíthatok. Ekönyvek, táblagépek, elektronikus olvasás, akármi ide vagy oda, azért egy fizikai könyvnek még mindig megvan a maga bája, illata, hangulata. Biztos nem vagyok egyedül azzal, hogy egy könyvet sokkal szívesebben olvasok, ha meg tudok fogni.

A Bookdepositorynál minden nyelven megtalál az ember minden könyvet, ami ideális karácsonyi ajándék, tekintve, hogy az egész világon ingyen szállítanak házhoz. Én már leadtam a listám a Jézuskának (Harry Potter a legkülönbözőbb nyelveken, valaki? ☐ ☐

Az oldal tetején bökj rá az “Advanced Search” pontra, ott pedig a Language pontnál válaszd ki a legördülő menüből, hogy milyen könyvet keresel, aztán mehet is a nyálcsorgatás. [Erre találsz](#).

Duolingo – Kedvenc interaktív nyelvtanító platformom, ami eddig is ingyenes volt és örökre az is marad, de nemrég megújult az Androidos appjuk, így gondoltam beleírom a listába, mert játszva tanulni egszerően rettentően függővé tesz. ☐ ☐

Végül pedig, ugye minden szentnek maga felé hajlik a keze: az oldal tetején létrehoztam a [Nyelvtanulási konzultálás](#) menüpontot, ahol azoknak szeretnék személyesen segíteni, akik valahol megakadtak a tanulásban. Ha te is így vagy velem, írd egy levelet.

Hirtelen ennyi, lehet válogatni, küldözgetni, terjeszteni! Hajrá!

Nyelvtanulási motiváció az új évre

2013. december 17.

A január 25-ig tartó időszakban [mindenféle hasznos/érdekes](#) dologról értekezünk itt a blogon (múltkor például a [karácsonyi nyelvtanulási akciókról](#)), most pedig egy igazán inspiráló és szívmengető történettel szeretnék szolgálni.

András Lincoln egy amerikai srác, magyar származással, aki azért jött egy szál magában Magyarországra fél évre, hogy megtanulja a nyelvet és megismerje a gyökereit. Tapasztalt nyelvtanuló létemre is egészen elképesztő, amit képes volt elérni fél év alatt.

András nagymamája tanított neki néhány magyar népdalt Amerikában és egy picit magától is tanulta a nyelvet (felkutatott kinti magyarokat), de mikor megérkezett 2012. áprilisában, egy alapfoknál nem rendelkezett magasabb tudással magyarból. Az interjú 2012 októberében készült és csak a megfelelő alkalomra vártam, hogy kitehessem.

Úgy gondolom, a karácsony, az új év és a nagy fogadkozások előtt szerintem mindenképpen inspiráló egy ilyen történet és nem csak annak hasznos, aki magyarul tanul. Éppen ellenkezőleg: András számomra példaértékű a tanuláshoz való hozzáállásával és hogy hogyan hódította meg a “világ legnehezebb nyelvét” (ezt sosem felejtjük el elismételni, pedig igazából ilyen nincs is – mindössze komplex).

Az alábbi, két részes videó interjúban a következőkről lesz szó (a videó minősége lehetne jobb, de a következők már remélhetőleg jobbak lesznek):

I. rész. (14 perc)

- Nehézségek a nyelvtanulásban
- Vicces, félreérthető helyzetek és kezelésük
- Mi könnyű a magyar nyelvben
- Hogyan tanult, milyen módszerek váltak be neki, miért rendkívül fontos gyakorolni a beszédet és hogy ezt hogyan lehet fájdalommentesen megtenni (kiváló példa a beszélgetés közbeni tanulásra, hogy András sokszor visszakérdez és egyből be is építi mondandójába a hallottakat)
- Miért jó hibázni és miért a legjobb barátaid a hibák a tanulásnál?
- Miért félünk hibázni?
- (Jó példa erre, hogy azt mondja “Mindenkik tudták, hogy Magyarországra akarok menni...”, vagy “Csináltam sokféle dolgokat...”, amik nyelvtanilag kicsit sántítanak, vagy hogy az angolra jellemzően “hehezi” a p-t (phersze), de őt (engem és igazából senkit) nem érdekli ezek. A lényeg a folyamatosságon és a kommunikáción van).
- Hogyan gyakorold a beszédet, ha még túl kicsi a szókincs?

□ <https://www.youtube.com/watch?v=GD8IBE-50JA>

II. rész. (14 perc)

- Holtpont a tanulásban és hogy hogyan kezeld
- A kontextus szerepe a tanulásban
- Szlang és káromkodás helye a nyelvtanulásban (fiatalkorúak kedvéért kedvenc videó vágó Zoltánom kisípolta a gyenge káromkodásokat is, tehát nem kell aggódni).
- Tanácsok egy új nyelv elkezdéséhez
- A nyelvtanulásban felszedett tapasztalatok alkalmazása és szerepe az élet más területein
- Hogyan lehet fenntartani a megszerzett nyelvtudást
- Miért könnyebb a következő nyelvet megtanulni, ha egyet már sikerült
- Ezenkívül még sok érdekes dologról van szó a kötetlen beszélgetésben.

□ <https://www.youtube.com/watch?v=ahXcDalCUgc>

Javasolom, hogy nézd meg egyben a két videót és ha valaha megakadsz a nyelvtanulással, akkor gyere ide vissza és nézd meg őket újra – mert ha valaki így meg tud tanulni magyarul szinte magától (egy-két hónapot járt csak hetente egyszer nyelviskolába), akkor bárki meg tud. Számomra András példakép és nagyon örülök, hogy megismerhettem.

Oszd meg a történetét másokkal is, hogy ők is motivációt meríthessenek belőle a tanuláshoz!

A legjobb Öt év – öt nyelv írások 2013-ban

2014. január 3.

Remélhetőleg már mindenki magához tért a szilveszteri gyerekpezsgők okozta kábulatból. Az ilyenkor esedékes be nem tartandó fogadalmak kalapálása helyett tartunk egy kis visszatekintőt, hogy mi történt az Öt év – öt nyelv blogon (és velem) 2013-ban, illetve kiválogatok néhány érdekes cikket. Erre tessék!

A legnépszerűbb cikkek

Ha a Facebook like-okat vesszük alapul, akkor a következő cikkek voltak a legnépszerűbbek:

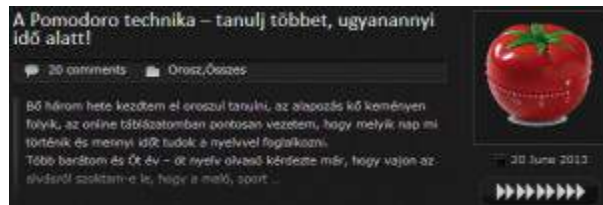
[Nyelvtanulási motiváció az új évre](#)

András Lincoln története az angol nyelvvél

minden rekordot megdöntött a blogon, a legtöbbet olvasott cikk lett egyből, a blog életének legtöbb látogatóját hozta be, szinte pillanatok alatt. Amerikai srác, aki döbbenetesen rövid idő alatt tanult meg magyarul. Videóinterjú.

[A Pomodoro technika – tanulj többet, ugyanannyi idő alatt!](#)

A Pomodoro technika rengeteget segít abban, hogy az ember produktívan használja ki az idejét, legyen szó nyelvtanulásról, vagy bármilyen másról. A cikkben arról is szó van, hogy én hogyan használom ezt ki tanulásnál.

[Az Öt év – öt nyelv német projektjének záróvizsgálója: a berlini út](#)

Január elején kitaláltam, hogy adok magamnak három hónapot, hogy egy tisztességes szintre elérjek németből. A dolognak úgy adtam nyomatékot, hogy rögtön vettem egy repülőjegyet Berlinbe, hogy ott majd élőben próbálhassam ki a megszerzett tudást.

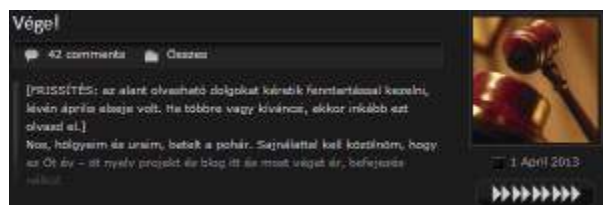
Legmókásabb cikkek

[Vécébe a nyelvtannal!](#)

Egy új nyelv tanulásánál általában a nyelvtan a kritikus pont, ahol az ember mindig megakad, beletörik a bicskája, vagy egyszerűen csak utálja. A cikkben a dolog a helyére kerül, oda ahová való: a vécébe.

[Vége!](#)

A blog életében volt egy pont, amikor minden összejött és hirtelen felindulásból úgy gondoltam, hogy befejezem az egészet, mielőtt még lejárna az öt év, elengedve mindent és mindenkit. Szerencsére ez a nap április elsejére esett (a

cikk cáfolata [erre található](#)).

A legellentmondásosabb cikk

[Így fogok kínai nyelvvizsgát csinálni egy hónap alatt](#)

Kínai nyelvvizsgát tenni egy hónap nyelvtanulás után – micsoda arcpirító kijelentés! Pedig egészen pontosan erről van szó a cikkben, ahol olvasói részről is elszabadulnak az indulatok.

A legjobb nyelvtanulási termék

[Leicht Deutsch Lernen ajánló – folyékony német beszéd egyedül!](#)

A sztori alapú tanulás rendkívül hatékony – egyszerűen azért, mert kontextust ad a tanulásnak. Angolból ilyen a rendkívül népszerű Effortless English, míg a német nyelvből a Leicht Deutsch Lernen – amelyre az Öt év – öt nyelv olvasóinak speciális kedvezménye van.

A leghasznosabb cikk

[Az olasz közgazdász és a nyelvtanulás – hatékonyság a maximumon](#)

Saját szubjektív vélemény alapján a 80/20-as szabály ismerete az, ami a legfontosabb volt az elmúlt évben a számomra – magyarul, hogy ne tanuljak feleslegesen, csak azt, ami éppen kell. Részletek a hogyanról és a miértről a cikkben. Természetesen még rengeteg mindent ki lehetne emelni, de számomra ezek az írások voltak valamilyen szempontból fontosak. 2013-ban kerekén 40 cikk került ki a blogra, úgyhogy volt miből válogatni. Természetesen itt nem állunk meg, az Öt év szekere robog tovább, mondhatnók a java még csak ezután jön! Neked melyik volt a kedvenc cikked a tavalyi évből? Oszd meg velünk lent a kommentekben!

A kínai nyelvvizsga eredménye

2014. január 5.

2013. november 1-én egy [1 hónapos kis mini projektbe kezdtem](#), amelyben azt a célt tűztem ki, hogy [egy hónapos tanulás után leteszem a kínai bővített alapfokú \(HSK2\) nyelvvizsgát](#). A vizsga [2013. december 1-én rendben le is ment](#), az eredményre egy hónapot kellett várni. Ma beléptem az elektronikus rendszerbe és...

Megnéztem az eredményt

Mielőtt előre rohannánk, nézzük meg, hogy mi is ez pontosan.

A **HSK2 vizsga** két részre bomlik, a **hallás utáni szövegértésre** és az **olvasott szövegértésre**. Mindkét részen 100-100 pontot lehet elérni, **összesen 200-at**. A sikeres nyelvvizsga feltétele a **60% (120 pont)** elérése, bármilyen kombinációban.

Remegve navigáltam a menüpontok között, a rendszer olyan lassú volt, hogy percekig kellett várni egy-egy oldal betöltődésére, és mire elér az ember az eredményeihez, legalább 3 oldalon kell keresztül mennie.

Volt tétje a dolognak, ha nem sikerül, akkor több tízezer ember előtt csinállok magamból (és a blogból) hiteltelen figurát. Mondjuk ez a nyomás igen erősen rányomta a bélyegét a tanulási kedvemre is. ☐ ☐

Betöltődik az oldal

És ezt látom:

Ticket No.	Test	Subject	Scores	Analysis
H21309744010000005	HSK二级 2013-12-01	听力	86.0	Analysis
		阅读	98.0	
		Score	184.0	

Az adrenalintól hirtelen nem is tudom, hogy mit nézsek. Első oszlop, nem érdekes, második oszlop nem érdekes, harmadik oszlop, első sor: hallgatás, második sor: olvasás. Negyedik oszlop: pontok!

Hallgatás 100/86, olvasás 100/98, összesen 200/184 pont, azaz 92%.

Megvan, vastagon. Huh, levegő kifúj.

Konklúzió

Noha az öt év alatt a kínaival tudtam a legkevesebbet foglalkozni sajnos, rettentően tetszik. A vizsgán, ahogy azt [számítottam](#) is, az írásbeli rész sikerült jobban, ebből következően a beszélt kínaim nem is léteznek (érteni értek pár dolgot).

Ez a kis mini projekt **arra volt jó**, hogy egyrészt megmutassam, hogy jó **technikával**, megfelelő **motivációval** és egy kis **seggeléssel** azért egészen jó eredményeket el lehet érni záros határidőn belül, másrészt pedig meggyőződjek arról, hogy a kínaival még később (sokkal) behatóbban is szeretnék ismerkedni.

De ez még a jövő zenéje, addig még sok víz lefolyik a különböző folyókon (lesz itt többek között egy **designváltás**, amin már nagy erővel dolgozunk a grafikussal, valamint egy nagyszabású **kérdőív** is lesz, amelyben majd a ti segítségeteket kérem azt illetően, hogy mit szeretnétek majd látni a továbbiakban a blogon), úgyhogy ne rohanjunk előre.

Azt hiszem, nekem jól indult a 2014-es év és jó érzéseim vannak a továbbiakkal kapcsolatban.

Ebben az évben rengeteg minden fog történni a blogon, a bloggal (és persze velem is), ígérhetek még sok hasznos és remélhetőleg érdekes írást, projektet, segítséget és miegyebet.

Ha tetszett ez az írás, ne felejtsetd el megosztani másokkal! ☐ ☐

Segítség! Egy kukkot sem értek! – avagy hogyan keress munkát külföldön

2014. január 8.

Votisky Petra

Votisky Petrával egy különös véletlen sodort össze, úgy másfél évvel ezelőtt. Aki nem ismerné, ő a Nők Külföldön bloggere. Szakképzett pszichológus és coach, aki elsősorban a külföldre készülőknek/külföldön élőknek segít a beilleszkedésben és karriertervezésben.

Az elmúlt másfél év alatt rengeteget beszélgettünk a nyelvtanulásról is, ő főleg szakmai szempontból tudott rámutatni rengeteg dologra (motiváció, hozzáállás, bátorság, stb.), sokat tanultam tőle nem csak a nyelvtanulásról, de magamról is.

Több közös projektünk is volt már (online előadás több száz embernek a nyelvtanulási nehézségekről, a Nyelvparádé meghívottjaként pedig a nyelvtanulás mentális technikáiról tartottunk közös előadást és még számos kisebb projekt) és mivel azt [tudjátok](#), én jelenleg az öt év lezárására készülök (ami két és fél hét múlva itt van!), valamint a blog új designját tervezem nagy erővel, megkértem pár szakértőt, hogy avassanak be néhány műhelytitkukba olyan dolgokat illetően, amelyekből az Öt év – öt nyelv olvasói profitálhatnak. Át is adom a szót Petrának!

Nem értem, hogy mit beszélnek hozzám!

Az egyik ügyfelem Írországban talált munkát. Nagy önbizalommal vágott bele a dologba, hiszen jelentős szakmai tapasztalattal rendelkezett, az angol nyelvtudását pedig egészen kitűnőnek ítélte, mivel több éven keresztül dolgozott együtt külföldiekkel.

Egyik nap megszólalt a telefonom. András volt, az ügyfelem, akinek aznap volt az első napja:

Petra, ez borzasztó. Egy kukkot sem értek abból, amit beszélnek körülöttem. Ma csak annyit értettem meg, hogy ez az íróasztalom, itt fogok dolgozni.

András néhány hét alatt belerázódott a dologba, ma már profin kommunikál minden kollégájával és bárkivel a környezetében, én viszont úgy döntöttem, hogy a karrier-coaching, illetve tanácsadási programomban sokkal nagyobb hangsúlyt fogok fektetni a nyelvi felkészülésre.

Itt nem a „Hogyan tanuljak meg erős középfokon angolul, németül stb.?” típusú felkészülésre gondolok, hanem arra, hogy a sikeres álláskereséshez, állásinterjúhoz és próbaidőhöz azon a nyelven kell érteni, amelyen a helyiek beszélnek.

Dubajba költözésem után én magam is szembesültem ezzel a problémával, ráadásul fokozottan, hiszen az Emírségekben hihetetlenül sokféle náció él és dolgozik.

A filippínó eladótól, az indiai ügyfélszolgálatoson át a különféle arab, amerikai és európai országokból érkező külföldiek angolját kell megérteni ahhoz, hogy az ember a hétköznapi boldoguljon.

Egy kis ízelítő a sokféle angol kiejtésből:

□ <https://www.youtube.com/watch?v=3UgpfSp2t6k>

Ha állást szeretnél találni külföldön, akkor nem elég a „tankönyvi” nyelvet megtanulni, meg kell ismerkedni a különféle nyelvi variációkkal, kiejtésekkel is, amelyet az adott országban vagy cégnél beszélnek.

Miért fontos ez?

1. Nagy eséllyel az első interjúkörök Skype-on vagy telefonon lesznek, ahol még annyi segítséged sem lesz, hogy lásd a másik száját. Lehet, hogy a fejedet még érted majd, de előbb vagy utóbb a cég képviselőjével is beszélned kell. Az pedig elég kellemetlen, ha nem arra koncentrálsz, hogy szakmailag „eladd” magad, hanem azon küszködsz, hogy ne csak a köztöszavakat értsd meg a másik mondanivalójából.
2. A személyes találkozásnál szintén fontos, hogy a szakmára tudj koncentrálni: te is és az interjúztató is. Ne azzal menjen el az idő és az interjúztató kedve, hogy megpróbáljátok egymást megérteni.
3. A próbaidőt sem túl jó azon elbukni, hogy nem érted meg pontosan, hogy mit akarnak tőled.
4. A külföldi életed első időszakában sok-sok ügyintézési feladatod lesz. Sokféle emberrel kell majd megértetned magad telefonon és személyesen is. A félreértések sok időbe és pénzbe kerülhetnek.

Hogyan lehet erre felkészülni?

1. Információgyűjtés: A külföldre költözést minden esetben „kutatásnak”, információgyűjtésnek érdemes megelőznie. Ha a nyelvnél maradunk, akkor fontos azt tudni, hogy milyen nyelvet, milyen akcentussal beszélnek a helyiek. Előfordulhat, hogy ez akár többféle is lehet, mint például az Öbölállamok környékén.

Ha már tudod, hogy milyen céghez mész vagy pályázol, akkor azt is jó megtudni előre, hogy a leendő kollégáid, főnököd milyen nemzetiségű. Sok kellemetlenségtől kímélheted meg magad ezzel az információval, nemcsak a nyelv megértésével kapcsolatban, hanem az interkulturális kommunikáció tekintetében is.

Információt egyrészt kint dolgozó magyaroktól, másrészt ott élő külföldiektől és helyiektől tudsz gyűjteni. Hasznos weboldalak lehetnek:

[LinkedIn](#): szakmai kapcsolatépítő portál

[Xing](#): ez is szakmai kapcsolatépítő oldal

Kint élő külföldieknek szóló kapcsolatépítő oldalak:

[Internations](#)

[Meetup](#)

[Couchsurfing](#): Önkéntes szálláskínáló oldal, ahol helyieket találhatunk, akik szívesen fogadnak be pár napra odalátogató turistákat. Ők többnyire nyitottak mindenféle kommunikációra, sok hasznos információt gyűjthetünk be tőlük.

2. Gyakorlás: Ha már tudod, hogy mi az a nyelv (vagy nyelvek), amit el kell sajátítanod, akkor már csak a gyakorlás van hátra. Ha találsz filmeket, videókat az is jó kiindulási pont, de mindenképpen javasolom, hogy ténylegesen beszélj is helyiekkel.

Az se baj, ha többekkel, hiszen annál jobban rááll majd a füled a helyi kiejtésre. Persze nem kell

ehhez odautazni, Skype-on remekül lehet gyakorolni.

A fenti oldalak mellett a [Conversation Exchange](#) oldalon, az [Italkin](#), a [SharedTalkon](#) és a [Busuu](#) oldalon is tudsz még beszélgetőpartnereket keresni.

3. Mentális- és lelki felkészülés: Készülj fel arra is, hogy bármennyit is gyakoroltál, biztosan lesznek olyan emberek, akiknek a beszédét kevésbé érted, és olyan helyzetek, amelyek nehezebbnek bizonyulnak.

Ez minden külföldre költözővel, külföldön élővel megtörténik, teljesen normális.

Ha ilyenkor nem blokkolsz le, hanem igyekszel a szöveggörnyezetből, helyzetből megérteni, hogy miről van szó, akkor hihetetlen sikerélményekben lehet részed, már viszonylag hamar.

Ha valamit nagyon nem értesz, akkor rákérdezni sem ciki. Sokkal kínosabb, ha nem tudod, hogy mi a feladatod.

Végül egy kis lazulás, a Berlitz nyelviskola zseniális reklámja a kiejtési hibákról:

□ <https://www.youtube.com/watch?v=yR0IWICH3rY>

Sikeres felkészülést és nyelvgyakorlást kívánok!

Ha külföldön tervezel karriert, vagy már külföldön élsz, csak nem tudsz egyről a kettőre jutni, akkor nézd meg Petra speciális, [külföldi karrierrel foglalkozó tréningjét](#).

Tanulj nyelvet úgy, mint egy gyerek!

2014. január 15.

Bán Annamari

Jelenleg egy kérdőívet szerkeszték, amely az öt év lejárta után a te/ti segítségetekkel fogja tovább alakítani a blog jövőjét (ez pénteken lesz elérhető, úgyhogy gyere majd vissza!), valamint készülődök a január 25-re, ezért megkértem pár ismert szakértőt, hogy avassanak be néhány kulisszatitokba a saját területükön, amik persze szoros kapcsolatban vannak a nyelvtanulással.

Bán Annamari neve sokaknak ismerősen csenghet – ő az, aki úgy döntött, hogy kétnyelvűnek neveli gyermekeit, amelyről 2008-ban egy blogot is indított és azóta is töretlen lelkesedéssel osztja meg az érdeklődőkkel a tapasztalatait, tippjeit és trükkjeit.

Ő az, aki számomra igazán hitelesen tud beszélni arról, hogy a gyerekek hogyan is tanulnak, illetve, hogy mi felnőttek ebből hogyan profitálhatunk. Át is adom neki a szót!

Amit a gyermekeimtől tanultam a nyelvtanulásról

Nyelvtanárként 9 éve már, hogy megszületett a lányom, és 6, hogy a fiam, ennyi ideje van lehetőségem arra, hogy testközelből tanulmányozzam, hogyan tanulnak, azaz bocsánat, **sajátítanak** el egy második nyelvet a kisgyerekek.

Elsajátítanak: természetesen tanulnak, nem magára a nyelvre koncentrálnak, hanem a **tartalomra, a kommunikációra, miközben élik az életüket**. Maguk fejtik meg a nyelv kódját, nincs szükségük tankönyvekre. Hogyan tanulhatsz te is úgy nyelvet, mint egy gyerek?

1. Merd használni a nyelvet akkor is, ha csak néhány szót tudsz.

Ne arra koncentrálj, hogy „Atyaég, alig tudok még valamit!”, hanem igenis **fogd be azt a kevéske tudást is**. A gyerekeimmel az angol után a spanyolt kezdtük kóstolgatni, és hihetetlen volt látni, hogy a lányom azonnal elkezdte alkalmazni a gyakorlatban azt, amit megtanult.

Amikor a családi kapcsolatokról volt szó, és megtanulta a nagymama szót, rögtön szaladt a nagyjáához, ezzel a mondattal: „Te quiero, abuela!” (nem baj, hogy a nagyi nem ért spanyolul), a fürdőszobában pedig a csapot nyitogatva ismételtette, hogy frío és caliente (hideg és meleg).

Lehet, hogy hülyén fogod eleinte érezni magad, de akár magadban is beszélhetsz az adott nyelven, vagy írogathatsz egy füzetbe a saját szinteden (vezethetsz naplót), mint ahogy Lomb Kató is tette. (Ugye ismered ennek a zseniális asszonynak a nevét? Ha nem, mindenképpen ajánlom, hogy olvasd el könyvét: Így tanulok nyelveket. Ebben mesél arról, hogyan tanult meg tizenhat nyelven, még bőven az internet kora előtt.)

2. Merj hibázni!

Ne engedd, hogy a **tökéletesség iránti igény akadályozzon a kommunikációban**. A gyerekek sem foglalkoznak ezzel, csak mondják a magukét. A hibák természetes részei a tanulási folyamatnak.

Amikor a fiam például 2 éves kora körül olyat mondott, hogy „The cat goed up the tree”, nem letorkoltam, hanem örömmel konstatáltam, hogy megfejtette a múlt idő képzésének szabályát. (Azóta olyan sokszor találkozott már a rendhagyó alakkal, hogy azt használja.)

Ha egy külföldivel beszélsz, akkor ő sem a hibáidra fog koncentrálni, hanem arra, amit mondani próbálsz neki. Legfeljebb kijavít, vagy visszakérdez, ha nagyon nem világos, amit mondani szeretnél.

3. Ne a nyelvtanra koncentrálj, hanem a tartalomra.

Nincs attól rosszabb, amikor azon agyalunk egy mondat alkotása közben, hogy „vajon itt melyik igeidőt is kell használnom?” vagy „Hogyan is képezzük ezt?”. Sajnos nálunk még mindig eléggé nyelvtan-centrikus a nyelvoktatás. A kisgyerekek azonban mit sem törődnek a nyelvtannal, nem is értenék meg, ha valaki elkezdené magyarázni nekik.

Ők szavakat, **kifejezéseket, mondatokat jegyeznek meg**, és ezek alapján megfejtik, hogyan működik a nyelv. Ha rendszeresen foglalkozol a nyelvvel, akkor egy idő után képes leszel kevesebb gondolkodással, természetesebben használni azt.

4. Nézz filmeket a tanulandó nyelven!

Nem csak a gyerekeket, a felnőtteket is akár naponta több órára lekötheti a „gonosz varázsdoboz”, a tévé. Nem ritka az olyan ember (itt, ma, Magyarországon), aki 5-6 órát tölt a tévé előtt egy nap (döbbenetes...).

Miért ne tölthetnénk ebből az időből legalább egy keveset azzal, hogy azon a bizonyos **második nyelven nézzünk meg egy filmrészletet?** A gyerekek is imádják a mesefilmeket, még akkor is, ha nem értik minden szavát. Képesek egy-egy mesét ötvenszer is megnézni (anya meg kiszalad a világból, úgy unja már).

Az anyémek egy-egy ilyen sorozat után például azt is kérték, hogy egy harmadik nyelven nézhessék a DVD-t (nagy kedvencük a Busy Town, magyarul Tesz-vesz város), és az angol után jókat nevettek, amikor cseh nyelven indult el a mese, aztán kérték is, hogy hadd nézhessék így.

A filmekben az élő nyelvvel találkozol, eredeti kiejtést és intonációt hallasz. A saját tempódban tanulhatsz, bármikor szünetet tarthatsz és visszatekerheted az adott mondatot. Nem elszigetelt nyelvi egységeket tanulsz, és általában látod a beszélő arcát. Vedd elő a kedvenceidet, és ha örömmel nézed a filmet, a tanulás is öröm lesz.

5. Olvass sokat!

Keress olyan könyveket, amik érdekelnek (pl. romantikus regények, krimik stb.). A kisgyerekeket természetesen a képes mesekönyvek kötik le, először egyszerűbb nyelvezetűeket használtam velük, aztán egyre bonyolultabbakat, ma már pedig akár regényeket is, sőt, a lányom egyedül is olvassa ezeket – angolul.

Egy-egy könyvet **nagyon sokszor elővettünk**. Akár a gyerekeknek szóló irodalmat is

olvashatod, ha kezdő vagy, vagy színtezett olvasmányokat, és mivel ezeknek egyszerűbb a szókincse, könnyebben sikerélményed lesz.

6. Énekelj!

Na, nem kell közönség előtt, csak úgy magadban dudorássz. A gyerekekkel sok-sok gyerekdalt és mondókát használunk. Ezek szinte beleégnek a tudatukba, és maguktól is elkezdik énekelgetni.

Neked persze nem feltétlenül a gyerekdalokat kell elővenni, jöhetnek a slágerek, egy-két sor a refrénből az elején, aztán egész dalszövegeket is megfejlthetsz.

Meglátod, nem fogod tudni kiverni a fejedből a sorokat. (Megvan az az érzés, amikor egy dal annyira megragad benned, hogy még éjjel, elalvás előtt is állandóan megy a fejedben, aztán reggel, amikor felébredsz, ááááááá, még mindig ott van!)

7. Játssz!

A kisgyerekek esetében a második nyelv sokszor pusztán eszköz a játékhoz. Keress olyan társas- vagy **online játékokat**, amiket szívesen játszol, és a nyelvet kell használnod közben.

Olyan alkalmazások is szóba jöhetnek, amelyek valamilyen kihívást támasztanak veled szemben: én most a [Duolingo](#)-val tanulok spanyolul, és nagyon élvezem! (Sőt, a gyerekeim is sokszor fülelnek, a lányom pedig gyakran besegít.)

Találd meg azt az eszközt, ami szórakoztatóvá teheti a te számodra is a nyelvtanulást!

8. Légy nyitott!

Ha szeretnél egy nyelvet megtanulni, élj benne! A kisgyerekek számára a nyelv nem egy tantárgy, hanem egy eszköz a világ felfedezéséhez.

Hihetetlenül jó megtapasztalni, hogy milyen nyitottak tudnak lenni mondjuk az anyanyelvi beszélők felé (az anyémek képesek a kapuban várni, ha tudják, jön egy ilyen ismerős), és mennyire természetes nekik, hogy a mindennapokban jelen van az angol. Átszövi az életüket – tedd ezt te is, engedd, hogy a **nyelv a részeddé váljon!**

Sok sikert!

Bán Annamari a [Nevelj kétnyelvű gyereket!](#) blog írója és szakértője. Ha érdekel, hogy hogyan nevelheted a gyermekeidet kétnyelvűre, akkor érdemes megnézned a blogját, vagy a [Facebook oldalát](#) követned.

A nagy Öt év – öt nyelv kérdőív – mondd meg, hogyan tovább!

2014. január 22.

Hölgyeim és uraim, a legrövidebb blogposzt következik az Öt év – öt nyelv történetében. A karácsonykor már beígért kérdőívvel szeretném a te/ti segítségeket kérni a blog életének alakításában. Szombaton lejár az öt év, a blog viszont nem fog megállni. Az alábbi kérdőív kitöltésével NAGYON sokat segítesz nekem abban, hogy pontosan hogyan is alakítsam a továbbiakat.

A kitöltése nem tart tovább 5 percnél (szinte mindegyik csak feleletválasztós). Szólj bele te is az Öt év – öt nyelv jövőjébe – erre január 27-ig január 29-ig van lehetőséged, utána összesítem az adatokat és persze megosztom veletek. Köszí szépen a segítséget!

Frissítés: a kérdőívet lezártam és hát a számmisztika ugye:

555 válasz

[Összes válasz megtekintése](#) [Elemzések közzététele](#)

Összegzés

(Ha itt alul nem jelenne meg a kérdőív, [akkor közvetlenül ide kattintva érheted el](#))

Öt év után – értékelő és hogyan tovább?

2014. január 25.

Percre pontosan öt évvel ezelőtt indult el az Öt év – öt nyelv blog. Ahogy az a névből is látszik, az öt év lejárt, ideje számot vetni a dolgokról. Mindenféle kertelés nélkül vágjunk is bele, előbb azonban nézzük meg, honnan is indult ez az egész.

Zavaros kezdetek

2009. január 25-ét írtunk, mikor is nagy rákészülődés után bepötyögtem az első szavakat és elindítottam a blogot, aminek az volt a célja, hogy dokumentálja, ahogy **megkísérlek megtanulni öt év alatt öt nyelvet, elfogadható kommunikációs szinten**. Az egész csak egy kis naplónak indult, amiben magamnak, meg esetleg pár ismerősnek leírom, hogy mit csinálok.

Ha tudtam volna, hogy mire vállalkozok! (Gyk: fogalmam sem volt)

Megmosolyogtató visszaolvasni a [legelső](#) írást: olyan dolgokkal dobálóztam (mintha bármi fogalmam lett volna róla), hogy “egyedül megtanulni egy nyelvet, tanári segítség nélkül”, meg “igyekszem naponta írni”, de a legmókásabb, hogy már rögtön a legelején TOTÁLISAN elméreteztem a dolgot:

“Mielőtt elérném a 30 éves kort, öt nyelven (az anyanyelvemen kívül) szeretnék tudni kommunikálni.”

30 éves tavaly májusban voltam, az öt év meg most jár le, így annak ellenére, hogy mérnöki és programozói végzettségem van, elég gyenge példát mutattam számolásból. Jól indulunk. Na de hogy hová jutottunk?

Az én öt évem

Öt év rettentően hosszú idő. Öt évvel ezelőtt, a januári **Ausztrál nyárban, egy szál rövidgatyában** a verandán kezdtem el pötyögni a blogot. Most Magyarországon élek és a kemény hidegben pötyögöm a blogot.

Az öt év alatt a bloggal is rengeteg minden történt, ahogy az én életemben is: sok öröm, sok csalódás, utazás, új barátok, régiiek elvesztése, magánéleti drámák, életmódváltások, rengeteg tanulás, szünni nem akaró tudásszomj, sok sikerélmény, szeretet, depresszió, kemény csaták, magány, szerelem, rengeteg munka, aztán újabb örömök, újabb csodálatos emberek, újabb kemény csaták, élmények, immáron több tapasztalattal a nyakamban.

Persze ezekből a blogon éppen csak annyi látszott, amennyit arra érdemesnek tartottam és ez így van jól.

Emellett pedig ott volt végig a blog. Most így visszagondolva, nem is tudom, hogy öt évvel

ezelőtt mi más állandó volt az életemben, ami most is így megvan, mint a blog.

Rengeteg mindent adott, rengeteget tanultam belőle és tőletek, a pozitív, néha kritikus, néha feddő, de többnyire jogos levelekből, kommentekből, írásokból. És itt nem (csak) a nyelv(ek)re gondolok.

Na és a nyelvek?

Ja, igen. A nagy elmélkedés közben majdnem megfeledkeztem arról, hogy az öt év alatt **több-kevesebb sikerrel megismerkedtem öt nyelvvel**. Némelyik elragadott, némelyik elkápráztatott, némelyik lenyűgözött, némelyik kicsit eltaszított, de mindegyikből tanultam valamit. Mindegyiktől kaptam valamit.

Mi valósult meg az eredeti célból?

Ma már tudom, hogy a célkitűzés az egyik **legfontosabb** dolog a nyelvtanulásnál (vagy bármilyen nagyobb horderejű dolognál), így ha lenne egy időgépem, a mai fejemmel visszamennék öt évvel ezelőtre és lekevernék egy jó nagyot az akkori önmagamnak. Mit tudtam én, hogy mire vállalkoztam, mit érdekelt az engem? Van még öt teljes évem rá!

Akik évek óta követik a blogot, tudják, hogy voltak időszakok, amikor hónapokig nem is írtam semmit (mégis kitartottak melletttem!), mert éppen olyan szakaszában voltam az életemnek, hogy a nyelvtanulás volt a legkisebb gondom.

Aztán egy laza másfél évvel ezelőtt kezdtem el érezni, hogy itt valami nincs rendjén. Nem csak magamat, de az olvasókat is becsapom. Nem lehet ezt így csinálni, ideje egy kicsit jobban behúzni a dolgokba, mert a százalékok eléggé rosszul állnak ott a jobb oldalon – gondoltam.

Siker, nem siker?

Ha csak egy pillantást vetünk a jobb oldali százalékokra (amire mindjárt kitérek bővebben is, és amik MEGLEHETŐSEN szubjektívek): teljesen egyértelmű a kép.

Nem sikerült.

Nem sikerült, aminek több oka van, de teljesen felesleges magyarázkodni, nem is akarok. Volt, hogy hónapok maradtak ki, volt hogy ellazáztam, volt, hogy belelkesültem, aztán megint lanyhadt a dolog. Öt év nagy idő, az ember akarva-akaratlanul is hullámzik.

Ez meglátszik a teljesítményemen és a blog minőségén is. Saját mentségemre legyen mondva, hogy az vesse rám az első követ, aki hajszálpontosan tartotta magát az öt évvel ezelőtti terveihez. □ □

Másfél évvel ezelőtt kezdtem érezni, hogy most már nagyon letértem a kijelölt útról, jobb lesz egy kicsit ráerősíteni. **Tudtam, hogy veszett fejsze nyele, de nem mertem kimondani, még magamnak sem, mert attól féltem, hogy magával rántana a mélybe.**

De ettől függetlenül ezt az utolsó másfél évet becsülettel végigküzdöttem, ezt mindenki előtt

vállalom. **Az, hogy ez nem volt elég az eredetileg kitűzött célokhoz – nos, egyértelmű.**

Ugyanakkor már egy ideje érlelődött bennem a gondolat: nem fog sikerülni elérni a kitűzött célt. NA ÉS? Na és akkor mi van? Mi történik? Nem fog leszakadni az ég, nem ér véget a világ és a legkevésbé sem fognak kirúgni sehonnan, vagy élve megnyúzni miatta. Az, hogy én személyesen nem értem el, amit akartam, azzal egyedül magamnak tudok és kell elszámolnom.

Az, hogy nem sikerült, számomra nem jelent egyet kudarccal. Távolról sem.

Valamicskét azért mégiscsak tanultam: teljesen beleszerelmesedtem a [spanyolba](#), a gyerekkorom óta gyűlölt némettel is [egészen jóban lettem](#), angolul ma már [anyanyelvi szinten beszélek](#), megismerkedtem az [orosszal](#) és rátaláltam a [kínaira](#), amit a jövőben szeretnék sokkal jobban megismerni.

Ha öt évvel ezelőttre visszanézek, akkor ahhoz képest már nem csak magyarul tudok, de már **meg tudok szólni angolul** is (hiába volt angoltudásom, nem mertem beszélni) és egy kis **vérfrissítés után spanyolul és németül is** vígan el tudok diskurálni egy jó sör mellett. Az orosszal nem mernék ilyenre vállalkozni, a kínaim pedig messze van ettől.

Számtalan csodálatos embert ismertem meg a nyelvek által, amiért már eleve megérte belevágni a dologba, még akkor is, ha csak egy szót tanultam volna meg minden nyelven. Van azonban ennél egy sokkal fontosabb dolog.

Ti.

Ahogy már írtam, ez az egész csak kis naplónak indult, aztán egy idő után elkezdte olvasni pár ismeretlen, aztán egy idő után kaptam pár biztató emailt, aztán még egy kis idő után kaptam pár emailt, amiben a véleményemet vagy **segítségemet kérték valamilyen nyelvtanulási témában**. És ekkor értettem meg: ennek a blognak ez a lényege.

Hogy motiváljon másokat, hogy megmutasson egy csomó olyan dolgot, ami nem teljesen egyértelmű. A mai napig meglepődöm, hogy kapok olyan leveleket, hogy “köszö, hogy megmutattad ezt vagy azt az oldalt, fogalmam sem volt, hogy léteznek ilyenek, mert azt hittem, a nyelvtanulás egyenlő a nyelviskolával”.

És inentől kezdve igyekeztem **ebbe az irányba** kormányozni az Öt év – öt nyelv hajóját. És milyen jól tettem!

Az elmúlt években MEGSZÁMLÁLHATATLAN mennyiségű emailt, kommentet, üzenetet kaptam, amelyekben megköszönték a sok segítséget és biztatást, amit a blogon keresztül kaptak. Olyanokat, mint:

Köszönöm a blogod és elkötelezettséged, ugyanis habár zötykölődős és rázós útnak indult, de végül sikeresen megtanultam angolul (többek közt a sok tanács és eredmény hatására, amit megosztottál velünk), s most minden percben aratom a gyümölcsét. Köszönöm a lehetőséget is, hogy írhattam egy vendég-posztot! Mérföldkőnek éreztem és egy élmény volt erről másoknak is beszámolni. A poszt megírása óta véleményem szerint megdupláztam az angol tudásom minden tekintetben. További sok sikert kívánok az életben és ne hagyj abba az írást! A

blogod egy kiemelkedő színfolt a magyar weboldalak közt.

Papp Norbert

Régóta próbálkozok nyelvtanulással, de nem vagyok elég kitartó. Egyedül csinálom és nincs ami húzzon nyüstöljön h gyerünk "Tanuljál". Iskolában más volt a helyzet, ott úgymond a versenyhelyzet miatt tanultam mert én akartam a legjobb lenni a csoportban. És az érettségi is sima ügy volt. Szóval csak azért írok neked mert tudatni szeretném hogy írásaid ötleteid nagyon hasznosak nekem. És mikor egy kicsit beleunok a dolgokba vissza olvasgatom a bejegyzéseid. Köszönöm h kitaláltad a blogodat és remélem még sokáig próbálsz segíteni rajtunk.

Szekeres Krisztián

Kösz! Amióta a Blogodat olvasom (használok) egész szép rend lett a fejemben. ☐ ☐

Nem érzem azt , hogy hiába tanulok. Lett önbizalmam és kitartásom. Nagyon használható a blog! Még egyszer KÖSZI!

Ha te nem vagy, sose gyűjtök magamban össze annyi motivációt, hogy nekiálljak az angolnak egyedül. A bemutatott módszereknek hála remekül megy, már lassan négy hónapja minden nap több órát szánok rá és imádom minden percét!

Gratulàk ahhoz, amit eddig elértél. Sokmindenkit motivàlsz azzal, hogy megmutatod, minden csak szorgalom és ésszerű tanulás kérdése.

Az elejétől olvasom a blogot, és szinte végig nyomon követtem a fejleményeket. Főleg az angol tudásom elmélyítésében és a spanyol tanulmányaimban nyújtott rengeteg segítséget. Legfőképpen az apró tippek, trükkök tetszettek, illetve az időmenedzsment. A spanyol tanulásba ezeket próbáltam beilleszteni, már amennyire tudtam ill. lustaságom azt engedte. Akárhogy is sikerült, nagyon sokat segített!

Gratula a munkádhoz!!! Sok sikert a folytatáshoz! üdv. Pallagi Tamás

Én azok táborába tartozom, akik a háttérben rendszeresen olvassák a blogodat, de nem írtam, commenteltem, reagáltam még semmire. Úgyhogy ezúton szeretném megköszönni a munkádat. Nekem sokat segített a blogod. Egyrészt általad ismertem meg az Ankit, amit azóta rendszeresen használok, miattad olvastam Lomb Katót, és nagyon sok mindent kipróbáltam, amire itt az oldalon kaptam

ihletést. Nem mondom, hogy mindig mindennel egyetértek, és hogy minden bejött, de nem is ez a cél.

Az elmúlt pár hónapban az elejétől végigolvastam a blogodat, azt hiszem tényleg minden posztot láttam. Eszméletlen sokat fejlődtek a módszereid (és a bejegyzéseid is ;D), és azzal, hogy te öt év alatt tökéletesítetted és beszámoltál róla, nekünk rengeteg időt spóroltál. Köszö

Nagyon tetszik a hozzáállásod, és legfőképp a kitartásod! Szerintem ezt az [Iron Man](#) példázza a legjobban, ami mindent elárul számomra. Nagyon örülök, hogy a hobbidból sikerült ilyen népszerűségre szert tenned — fiatalos, lendületes az egész, emellett humorod is van. A legjobban a link- és eszközzajánlókból tudtam profitálni, pl az Anki és a Quizlet remek lehetőség. Sok sikert!

Ősz elején találtam rá a blogra és nekem nagyon sokat segített, főleg a motivációban és hogy leüljek a seggemre és tanuljak!:D Ennek köszönhetően végre nekimentem az angol felsőfokúnak és immár egy (legjobb minősítésű) CPE nyelvvizsga büszke birtokosa vagyok!

Csak csináld tovább Bálint!!   Azzal hogy te tanulsz és őszintén elmondod hogy megy, erőt adsz másoknak és motiválod őket.   Engem is.

Én minden nap megnézem, hogy frissült e az oldal. Sokszor találtam a kommentek között is építő jelegű hozzászólást.

Természetesen kaptam **kritikákat** is bőven és miután túlvoltam a kezdeti durcizáson, rájöttem, hogy majdnem mindegyik **jogos volt**.

Ezúton is köszönöm azoknak, akik vették a fáradságot és valamilyen formában felhívták a figyelmem arra, hogy lanygulok, vagy lustulok, vagy nem teljesen jó irányba megy a hajó.

Tudom, hogy a néha éles szavaikkal ők is jót akartak, hiszen különben nem vették volna a fáradságot, hogy leírják. Jól elraktároztam ezeket a dolgokat és igyekszem tanulni ezekből. A dicséret és a köszönet nagyon jól esik, a fejlődés azonban a kritikából jön. Úgyhogy még egyszer **köszönet érte**.

A százalékok

Ez az, amiért megint csak járna egy tasli az akkori önmagamnak. Múlt nyáron volt alkalmam egy teljes hétvégét [Richard Simcottal](#) tölteni (aki nem ismerné: a világ egyik legismertebb többnyelvű embere, aki nagyjából 30 nyelven érteti meg magát), egy nagy felismerésem lett.

Éppen akkoriban fejeztem be az intenzív, három hónapos [némettanulást](#), és kérdezte, hogy hogy állok a némettel. Azt mondtam, hogy “egész jól”. Az ő válasza meg az volt erre, hogy ez két nagyon különböző dolgot is jelenthet.

Vagy nagyon nagy arcom van és igazából csak egy kávét tudok kérni, meg jegyet venni a vasútállomáson, vagy nagyon szerény vagyok, és a németemmel akár elmehetnék tanulni is Németországba. Mind a kettő jelentheti azt, hogy “egész jó”.

És itt esett le a tantusz: a nyelv és a **nyelvtudás nem egy kőbe vésett** aranybulla, hogy akkor én most x vagy y szinten tudok z nyelven, hanem függ attól, hogy kivel, hol, mikor, mit, miről, hogyan beszélek (írok, stb.).

Ha a fordított kötésmintákról kellene németül kiselőadást tartanom és a három perces szereplésem után ítélnék meg, hogy akkor most én tudok németül vagy sem, akkor egyértelműen nem. Ha egy kiváló, füstös berlini kocsmában kell a nyelvekről beszélnem németül, akkor hihetik azt, hogy egészen jó a németem.

Közhely, de relatív. Ma már tudom, de a százalékokat nem tudtam levenni. Sok vita tárgyát képezték, most végre le tudtam írni, hogy öt év távlatából hogy gondolom. Ez persze csak a saját véleményem, és természetesen mindenkinek megvan és meg is lehet a sajátja, nyugodtan fejezzétek ki őket a lenti kommentekben!

A nyelvek

Egy gyors áttekintő, nyelvekre lebontva, hogy hova is jutottam.

Angol

Többen a szememre vetették, hogy ez nem ér, nem is számít bele az öt nyelvbe, mert angolul már tudtam, mikor elkezdődött az öt év. Igen, ez igaz. Tudtam valamennyire. Nagyon MESSZE volt az a tudás attól, amennyire most tudok.

Egy furcsa csavarnak köszönhetően úgy alakult az életem, hogy Ausztráliában éltem két évet, ahol egy időre úgy egyedül maradtam, mint az ujjam. Amint azt már említettem, hiába volt egész jó az angolom, nagyon nehezen szólaltam meg. Mit cifrázzam? **Nem mertem beszélni.**

Ezért merem belevenni az öt nyelvbe az angolt, mert az “egyből a mélyvízbe” taktikával sikerült átugranom a pszichológiai gátat, onnan pedig teljesen bevenni a nyelv bástyáját.

Matt és Russell barátomnak köszönhetően ma már nem csak “angolul” tudok, hanem “ausztrálul” is, ismerem a szlenget, a kultúrát és alapvetően, ha egy kicsit gyúrok még az akcentusomon, egy nem anyanyelvű embernek minden további nélkül el tudom adni **magam anyanyelvűként.**

Spanyol

A szívszerelmem. Nem tudok betelni a hangzásával, különösen, ha egy spanyol hölgy beszél azt. Ez volt az első nyelv az angol után, amit igazán egyedül kezdtem el tanulni.

Mindent megpróbáltam, eleinte főleg az [input](#) módszerrel próbálkoztam, mert nagy naivan azt hittem, hogy ha majd sok szöveget hallgatok, meg sokat olvasok, akkor egyszer csak hipp-hopp, folyékonyan fogok beszélni. Naiv voltam. **Nem lehet folyékonyan beszélni, hacsak nem gyakorolsz. Sokat.**

Csak beszélni ugye nehéz, meg kényelmetlen, meg hülyén hangzik, így mindenki keresi a csodamódszereket, amivel lenyelnek egy pirulát és másnapra már folyékonyan beszélnek az adott nyelven. Mennyi ideig reménykedtem én is ebben! Aztán egy bő év után rá kellett döbbernem, hogy nincs ilyen.

Egészen jól értettem spanyolul, de nem tudtam beszélni – mitől is tudtam volna, ha soha nem gyakoroltam? Egy jó nagy kihagyás után újra elővettem, és egy elég rendhagyó módot választottam a [passzív spanyolom aktívba fordítására](#): **vettem egy vonatbérletet és körbevonatoztam vele Spanyolországot.**

A jelenlegi szintemen ez már megint megkopott, egyszerűen azért, mert nem használom a mindennapokban – aminek záros határidon belül véget akarok vetni. Még szerencse, hogy **nem szűnik meg a blog**, mert így majd ti is olvashattok róla. ☐ ☐

Német

Általános iskolában tanítottak németül, de csak annyit értek el, hogy valami rettenetes módon meggyűlöltem. Igazán kiváló pedagógiai érzékre vall 9 éves gyerekekkel igeragozási táblázatokat magoltatni, rögtön meg is jött mindenkinek a kedve a némethez.

Aktív ellenállásom gyümölcsözőnek bizonyult: kivédtem a német nyelv mindenféle támadását, így a középiskolába úgy vonultam be, hogy egy szó nem sok, annyit sem tudtam volna megszólalni.

Aztán arra gondoltam, hogy miért is ne adnék neki egy esélyt az öt nyelv keretében? Látva, hogy [Benny](#) (a világ legismertebb nyelvi bloggere, [személyes cimborám](#)) mit tudott véghezvinni, és is belevetettem magam a nyelvbe. Három hónap alatt akartam egy magabiztos alapot [felszedni](#), ami mondjuk úgy, **nem annyira sikerült.**

Aztán egy évvel ezelőtt, jóval több nyelvtanulási rutinnal újra nekifutottam egy három hónapos etapnak, ezúttal sokkal jobban sikerült. Nagy titok nem volt benne, egy hónap aktív tanulás után, a maradék két hónapban **minden áldott nap egy teljes órát gyakoroltam a beszédet.** Ha nem is tudtam tökéletesen, de azért megértettem magam [Berlinben](#).

A jelenlegi szintem ennél jóval kevesebb, passzívabb, csakúgy, mint a spanyolnál. Viszont nagyon megkedveltem, úgyhogy eldöntöttem, hogy el fogok érni egy stabil, magas szintet, ami szintén majd közlésre kerül a blogon (hiszen a [kérdőívben](#) jeleztétek, hogy továbbra is olvasnátok a nyelvtanulási kalandjaimról).

Orosz

Ez támasztotta a legnagyobb kihívást. Tavaly nyár elején megszavaztattam az olvasókkal, hogy milyen nyelvet tanuljak – hogy arról írhassek, ami őket/titeket érdekel.

Toronymagasan az orosz nyert, így nem volt más választásom, mint belemerülni Dosztojevszkij csodálatos nyelvébe. Léhűtőségem (és a fent említett okok miatt), erre is **három hónapot adtam magamnak, ami alatt 200 órát akartam beletenni a nyelvtanulásba** – erről csak egy hajszállal maradtam le.

A végére viszont már iszonyatosan kiégtem, egyáltalán nem élveztem a tanulást, **túlvállaltam magam, túlnyomtam, kiégtem. Eljutottam egy alap szintre**, de fogcsikorgatva, amiből azt a tanulságot vontam le, hogy nem lehet mindent erőltetni. Ugyanakkor felszabadító érzés, hogy nem is kell – és azt már tudom, hogy az orosz nem nekem való, a jövőben valószínűleg **nem fogok vele foglalkozni**.

Igen, összetett, komplex, nem ez a baj, hiszen az írást is meg lehet tanulni egy-két óra alatt. Egyszerűen nem nekem való és szerencsére apáinkkal ellentétben nekünk már nem kötelező tanulni. Így a meglévő energiáimat olyan nyelvek tanulásába szeretném fektetni, amiket élvezek.

Ez egy hatalmas felismerés számomra – úgy nem lehet sokáig tanulni egy nyelvet, ha az ember nem élvezi. Az olyan, mint naponta 3 foghúzás, érzéstelenítő nélkül.

Kínai

A kínaiba pusztán érdeklődésből kóstoltam bele anno. Aztán nagyon megtetszett. A logikája, a felépítése, a kultúrája. Sajnos az öt év alatt erre a nyelvre tudtam a **legkevesebb időt és energiát** fordítani, értékelhető teljesítmény annyi volt, hogy egy hónap alatt sikerült letennem a [bővített alapfokú nyelvvizsgát belőle](#), ami egy hosszabb tanulmányra készített volna elő, de sajnos ez a dolog csúszik, rajtam kívülálló okok miatt. Beszélni nem, alap szinten viszont tudok olvasni kínaiul.

Az évenkénti összefoglalókról itt olvashatsz: [első év](#), [második év](#), [harmadik év](#), [negyedik év](#), [ötödik év](#).

A saját véleményem

Köszönöm a tortát, Judit. ☐ ☐

Soha, egy pillanatig sem bántam meg, hogy belevágtam ebbe az egészbe és elindítottam a blogot. Voltak rögzös pillanatok, olyankor viszont ti futottatok a segítségemre és tartottátok bennem a lelket. Ebből is látszik, hogy a nyelvtanulás egy közösségi élmény, egy közösségi dolog, olyan mint a szex: azt másokkal **együtt érdemes**, lehet csak csinálni.

Hogy miből milyen szinten vagyok és hogy elégedett vagyok-e? Nem vagyok elégedett, mert nem beszélek folyékonyan öt nyelven.

De elégedett vagyok, mert az öt év alatt olyan tanulási rutint szedtem magamra (megannyi tapasztalattal), hogy tudom: ha kell, bármelyik tanult nyelvet záros határidőn belül **vissza tudom hozni az eredeti szintre**, illetve, ha egy teljesen új nyelvet kellene elsajátítanom, már tudnám, hogy **hogyan álljak neki és hogyan érjem el a kitűzött célokat**.

Nem vagyok elégedett, mert sokkal többet beletehettem volna a dologba. De azt is megtanultam, hogy a korholással nem sokra megyek.

Mégis elégedett vagyok, hiszen több ezer embernek segítettem és kis túlzással, változtattam meg az életét – ez egy egészen hihetetlen élmény.

És ez a tudás/tapasztalat nekem most mindennél többet ér. Ez teszi lehetővé, hogy még **tovább írjam** az Öt év – öt nyelv blogot, mert még rengeteg mondanivalóm van, rengeteg tippet, trükköt, tapasztalatot szeretnék még megosztani veletek és másokkal, hogy másnak ne kelljen végigszenvednie azokat a dolgokat, amiket én a saját hibámból tanultam meg (például, hogy nincs csodamódszer.)

Rengeteg dolgot megpróbáltam, rengeteg dolgot **elhibáztam** és éppen ezért rengeteget **tanultam** a saját hibáimból. Ez volt a másik nagy tanulság számomra: hogy az iskolákban belénkvert hiedelmekkel ellentétben hibázni jó, hibázni kell, a hibák felhívják az ember figyelmét arra, hogy hova kell egy picit jobban figyelni.

Triviális közhelynek hangzik, de valahogy mégsem az. **És ez a nyelvtanulásra hatványozottan igaz.**

Tehát nem, nem sikerült az eredeti tervem, de igen, képes vagyok jól és hatékonyan nyelvet tanulni, így a tudat, hogy bármikor meg tudok tanulni egy új nyelvet, mindennél többet ér nekem.

A ti véleményetek

Végezetül pedig szeretném befejezni ezt a cikket (és nem a blogot!) azzal, ami a legfontosabb: veled/veletek. **Hogy kitartottatok, hogy olvastatok, hogy bátorítottatok, hogy mindig volt egy jó szavatok, hogy vettétek a fáradságot és leírtátok a sikereiteket, hogy vettétek a fáradságot és leírtátok, hogy figyeljek oda jobban.**

Nagyon sokat jelentett minden **támogatás** és éppen ezért szeretném én is **visszaadni**, amit csak tudok. **Továbbra is írni fogom a blogot**, még több emberhez szeretném eljuttatni a nyelvtanulás örömét és hogy nem is olyan nagy ördögösség ez. Ebben pedig te/ti tudtok a legtöbbet segíteni. És milyen jól csináljátok!

A tavalyi, negyedik születésnap statisztikái így néztek ki: abban az évben **60722** ember kereste fel a blogot, ez az utolsó évben már **103972** ember volt. Akkor átlagosan havonta **5060** ember olvasta a blogot, ma ez **8664**, a legutolsó hónapban pedig már több mint **14000**-en olvasták. Ha a teljes öt évet nézem, akkor **223083** ember látogatta meg a blogot. **Ez Magyarország 1/40-e.**
□ □

Rengeteg olvasóval személyes kapcsolat is kialakult, többek életre szóló barátokká váltak, valakik aktív támogatók lettek, valakik a blogot hirdették mindenhol.

A teljesség igénye nélkül, néhány ember, akivel a blog nélkül nem találkozhattam, nem kerülhettem volna kapcsolatba, akiknek mindig volt egy jó szava (még ha élőben éppen nem is találkoztunk soha): [Farkas Dániel](#), Marosi Polla, Zwickl Évi, [Votisky Petra](#), [Szalai Gabriella](#), Fülöp Tamás, [BonFire](#), Pallagi Tamás, Vörösmarhi Judit, [Benny Lewis](#), [Füstös Attila](#), Veller Gyöngyi, [Harkai Daniella](#), [Papp Norbert](#), [Bán Annamari](#), [András Lincoln](#), [Csepregi Zsuzsanna](#), [Olasz Tímea](#), Pappné Demeter Emese, Boros László, Ellenbacher Barbara, Giczi Kinga, Gál Imre, Foglóné Sárosi Adrienn, Kiss Anna, Montvai Marcsi, Brayden Hulett, Lucski László, Kotró Zsolt, Baksa Tímea, Szkalosi Attila, Csontos Flóra, Urbanovics Anna, Fehér Gábor, Bodacz János, Isii An, Lukács Viktória és még sokan mások.

Nekik és még sok más embernek is köszönhető, hogy a blog és a blogon keresztül én eljuthattam a [Kossuth Rádióba](#), hogy előadhattam az első [Poliglott Konferencián](#), hogy számos interjút csináltak velem a különböző újságokban és honlapokon, hogy a HVG Goldenblog versenyén a [3. helyen zárhattam](#). Köszönet érte mindenkinek, **egyenként**.

Hogyan tovább?

Noha az öt év lejárt, **nem tudnám elképzelni**, hogy abbahagyom a blog írását (mint azt a tavaly [április elsejei tréfa elég jól mutatta](#), a [poén lelövése itt](#)). Az éppen futó [kérdőív](#) keretében belül szeretném megtudni, hogy te/ti mit szeretnétek itt látni – és aszerint kialakítani a dolgot.

A blog tehát **nem áll meg**, hanem egy picit átalakul: ennek első lépése a kérdőív kielemezése és egy komplett designváltás lesz. Átalakított struktúrával, új funkciókkal, letisztultabb kinézettel, új logóval. Új lesz tehát, de mégis a régi. Igyekszem a régi minőséget hozni benne, de olyan formára szabva, ami **nektek a legmegfelelőbb**.

A kérdőívet eddig több mint 400 ember töltötte ki, a lezárást meghosszabbítom jövő szerdáig, így kerek egy hét áll a kitöltéshez rendelkezésre.

Minél többen szóltok bele, annál pontosabb képem lesz arról, hogy hogyan is tovább. Mert az Öt év – öt nyelv eddig nagyrészt rólam szólt – **de innentől sokkal inkább rólatok fog!** Természetesen addig sem áll le az élet, rengeteg írni való témám van még, amik az eddigiekhez hasonlóan, heti rendszerességgel fognak ide kikerülni.

Köszönöm tehát az eddigi figyelmet, most pedig ti jöttök.